T.N.L.C. Debates

Official Report

1983

Vol. CXCVIII No. 1, 2

D
V2-11,32'N83
r83.19).1-2;1
140175

ஏப் 1984
தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்ப
எழும்பூர், சென்னை-600

பொருளடக்கம்.

பக்கங்கள்

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும் i-v

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள் viii

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல் ix-xii

1. வினாக்கள்-விடைகள் 1—26

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்—

தமிழக எல்லைக்குள் இருக்கும் கண்ணகி கோவிலில் துர்க்கை சிலையை நிறுவி பெயரை மாற்றச் செய்கிற முயற்சியால் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினை குறித்து 26—38

3. கவன ஈர்ப்பு—

(1) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள அரியலூரில் மூளைக் காய்ச்சல் நோய் பரவுவது குறித்து 38—40

(2) தென்னாற்காடு மாவட்டம் பண்ருட்டியில் காலரா நோய் பரவி வருவது குறித்து 40—43

4. அரசின் தீர்மானம்—

கல்வி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின்மீது விவாதம் 43—104

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள் 104-106

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம்
143175
சென்னை-600 008.

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.

GOVERNOR OF TAMIL NADU

THIRU SUNDARLAL KHURANA.

Members of the Council of Ministers.

1. The Honourable Thiru M. G. RAMACHANDRAN, Chief Minister in-charge of Public, General Administration, Indian Administrative Service, District Revenue Officers, Deputy Collectors, Police, Prevention of Corruption, Planning, Molasses and Archaeology.

2. The Honourable Dr. V. R. NEDUNCHEZHIYAN, Minister in-charge of Finance, Planning, Legislature, Elections, Food, Fisheries, Backward Classes, Youth Service Corps, Price Control and Ex-Servicemen.

3. The Honourable Thiru S. RAMACHANDRAN, Minister in-charge of Electricity, Iron and Steel Control.

4. The Honourable Thiru K. A. KRISHNASAMY, Minister in-charge of Rural Industries including Village, Cottage and Small Industries, Milk, Dairy Development, Registration and Stamp Act.

5. The Honourable Thiru S. D. SOMASUNDARAM, Minister in-charge of Revenue, Commercial Taxes, Excise and Census.

6. The Honourable Thiru R. M. VEERAPPAN, Minister in-charge of Information and Publicity, Film Technology, Tourism, Tourism Development Corporation, Cinematograph Act, Hindu Religious and Charitable Endowments, Forest and Cinchona and Grant of Liquor Permits.

7. The Honourable Thiru C. ARANGANAYAGAM, Minister in-charge of Education including Technical Education and Official Language.

8. The Honourable Thiru K. KALIMUTHU, Minister in-charge of Agriculture, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing and Agro-Engineering.

9. The Honourable Thiru C. PONNAIYAN, Minister in-charge of Law, Courts, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Registration of Companies, Debt, Relief including Legislation on Money Lending and Legislation on Chits and Co-operation.

10. The Honourable Thiru P. KOLANDAIVELU, Minister in-charge of Municipal Administration, Panchayats and Panchayat Unions, Community Development, Rural Indebtedness, Bhoodan and Gramdhan and Highways.

11. The Honourable Thiru S. RAGAVANANDAM, Minister in-charge of Labour, Housing, Slum Clearance Board, Statistics, Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board, Town Planning and Accommodation Control.

12. The Honourable Dr. H. V. HANDE, Minister in-charge of Health.

13. The Honourable Thiru K. RAJA MOHAMED, Minister in-charge of Agro Service Co-operative Societies, Irrigation including Minor Irrigation and Wakf.

14. The Honourable Thiru S. MUTHUSAMY, Minister in-charge of Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Act and Ports.

15. The Honourable Thiru S. THIRUNAVUKKARASU, Minister in-charge of Large Scale Industries, Mines, Textiles, and Minerals.

16. The Honourable Thiru S. N. RAJENDRAN, Minister in-charge of Public Works, Khadi, Prohibition excluding grant of liquor permits and Passports, Public Works Department and Establishment matters relating to Public Works Department.

17. The Honourable Thiru M. VIJAYASARATHI, Minister in-charge of Harijan Welfare, Stationery and Printing, Government Press, News Print Control, Hill Tribes and Bonded Labour and Employment and Training.

18. The Honourable Thirumathi GOMATHI SRINIVASAN, Minister in-charge of Social Welfare including Women and Children Welfare, Animal Husbandry, Beggars Home, Orphanages, Indians Overseas, Refugees and Evacuees and Correctional Administration.

தமிழ் நாடு அரசின் ஆளுநரும் அமைச்சரவையும்.

தமிழ்நாடு ஆளுநர்.

திரு. சுந்தர்லால் குரானா

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்

1. மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் (முதலமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

பொது, பொது நிர்வாகம், இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகள், மாவட்டத் துணை ஆட்சியாளர் [illegible], காவல், இலஞ்ச ஒழிப்பு திட்டம், [illegible] [illegible] மற்றும் [illegible] [illegible] இயல்.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (நிதி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

நிதி, திட்டம், சட்டமன்றம், தேர்தல்கள், [illegible], [illegible], பிற்பட்ட வகுப்பினர், இனாம் [illegible], [illegible] கட்டுப்பாடு மற்றும் [illegible] இராணுவத்தினர்.

3. மாண்புமிகு திரு. [illegible] இராமச்சந்திரன் (மின் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

மின்சாரம் மற்றும் இரும்பு எஃகுக் கட்டுப்பாடு.

4. மாண்புமிகு திரு. கே. அ. கிருஷ்ணசாமி (கைத்தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

கிராம, குடிசை சிறு தொழில்கள் உள்ளிட்ட கைத்தொழில்கள், பால், பால் பெருக்குத் திட்டம், [illegible] தொழில்கள், [illegible] துறை மற்றும் [illegible] சட்டம்.

5. மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் (வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

வருவாய், வணிக வரிகள், ஆயத்துறை மற்றும் மக்கள் தொகைக் கணக்கு.

6. மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் (செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

செய்தி மற்றும் விளம்பரம், திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல், சுற்றுலா, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம், திரைப்படச் சட்டம், அறநிலையத் துறை, வக்ஃபுகள், சின்கோனா மற்றும் மது அருந்த அனுமதி வழங்கல்.

7. **மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்** (கல்வி அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

தொழில் நுட்பக் கல்வி உள்ளிட்ட கல்வி, ஆட்சி மொழி மற்றும் கைத்தறி.

8. **மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து** (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

வேளாண்மை, வேளாண்மை மறுநிதி, வேளாண்மை பொறியியல் பிரிவு மற்றும் அக்ரோ பொறியியல்.

9. **மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்** (கூட்டுறவு மற்றும் சட்ட அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைகள், [illegible]கள்-அமைவைகள் பற்றி சட்டம் இயற்றல், கம்பெனிகள் பதிவு, கடன் கொடுத்தல், சீட்டு நிதி இவைகள் பற்றி சட்டம் இயற்றல் உள்ளிட்ட கடன் நிவாரணம் மற்றும் கூட்டுறவு.

10. **மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு** (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சமுதாய வளர்ச்சி, கிராமப்புற கடன் சம்பந்தப்பட்டவை, பூமிதானம், கிராமதானம் மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள்.

11. **மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்** (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

தொழிலாளர், வீட்டு வசதி, குடிசை மாற்று வாரியம், புள்ளி விவரங்கள், தமிழ் நாடு குடி நீர் - வடிகால் வாரியம், நகர அமைப்பு மற்றும் இடவசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. **மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே** (மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை.

13. **மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது** (நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

வேளாண்மைப் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சிறுபாசனம் உள்ளிட்ட பாசனத் திட்டங்கள், மற்றும் வக்ப்.

14. **மாண்புமிகு திரு. க. முத்துசாமி** (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

போக்குவரத்து, அரசுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, இயக்கூர்திகள் சட்டம் மற்றும் துறைமுகங்கள்.

15. **மாண்புமிகு திரு. சு. திருநாவுக்கரசு** (தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

பெருந்தொழில்கள், சுரங்கமும் - கனி வளமும், மற்றும் நெசவாலைகள்.

16. **மாண்புமிகு திரு. சோ. நு. இராசேந்திரன்** (கதர் மற்றும் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

• கதர், மதுவிலக்கு (மது அருந்த அனுமதி வழங்கல் நீங்கலாக) மற்றும் பயண இசைவுச் சீட்டு பொதுப்பணித் துறை மற்றும் பொதுப் பணித்துறை அலுவல்கள் சம்பந்தமாக.

17. **மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி** (ஆதி திராவிடர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

ஆதி திராவிடர் நலம், எழுது பொருள் அச்சுத் துறை, அரசு அச்சகம், அச்சுக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, மலை வாழ் பழங்குடியினர், பிணைத் தொழிலாளர் மற்றும் வேலை வாய்ப்பும் பயிற்சியும்.

18. **மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்** (சமூக நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் :

மகளிர், குழந்தைகள் நலம் உள்ளிட்ட சமூக நலம், கால் நடை பராமரிப்பு, பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி, அனாதை விடுதிகள், வெளி நாடு வாழ் இந்தியர்கள், அகதிகள், வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் நலம் மற்றும் சீர்திருத்த நிர்வாகம்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்

டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்

புலவர் புலமைப்பித்தன்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்

1. திரு. க. இராமமூர்த்தி
2. திரு. சி. இராமலிங்கம்
3. திரு. பா. ரா. தாமஸ்

1. திரு. ஜெ. எம். மியாகான்

மேலவைச் செயலாளர்

திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.,

சார்புச் செயலாளர்

திரு. த. ப. புஷ்பதுரை, பி.எஸ்சி., பி.எல்.,

விவாதப் பதிப்பாளர்

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்., பி.எல்.,

தலைமை நிருபர்

திரு. ச. சுவாமிநாதன்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.		தொகுதி.
	(1)	(2)
1	அருணாசலம், திரு. க. ..	நியமனம்.
2	ஆறுமுகம், திரு. சோ. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
3	ஆற்காடு வீராசாமி, திரு. நா. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
4	ஆனந்தம், திரு. வி.வி.வி.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
5	இராகவானந்தம், திரு. எஸ். (தொழிலாளர் நல அமைச்சர்). ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
6	இராசா முகமது, திரு. கா. (நீர்ப் பாசனத் துறை அமைச்சர்). ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
7	இராதா, திரு. எஸ். ஆர்.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
8	இராமமூர்த்தி, திரு. க.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
9	இராமலிங்கம், திரு. சி.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
10	கண்ணப்பன், திரு. காடு வெட்டி ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
11	சங்கரலிங்கம், திரு. ம. எம். ஏ. ..	திருநெல்வேலி—கன்னியாகுமரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
12	சந்தோஷம், திரு. த. எம். ஏ. பி. எல்.	தமிழ்நாடு தெற்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதி.
13	சனார்த்தனம், டாக்டர் இரா. ..	தமிழ்நாடு மேற்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதி.
14	சிவஞானம், டாக்டர் ம. பொ. (மாண்புமிகு தலைவர்). ..	நியமனம்.
15	சீதாதேவி கிருஷ்ணசாமி, திருமதி.	நியமனம்.
16	சீத்தாபதி, திரு. ஆர். டி.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
17 சுவாமிநாதன், திரு. ஜி. பி. பார்ம்.	தமிழ்நாடு கிழக்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதி.
18 தாமஸ், திரு. பா. ரா. ..	மதுரை-இராமநாதபுரம் ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
19 தாமோதரன், திரு. ஏ. ஆர். ..	தமிழ்நாடு வடக்கு பட்டதாரிகள் தொகுதி.
20 தாரா செரியன், திருமதி.	நியமனம்.
21 தாஸ், திரு. ஏ. ஜே. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
22 துரைசாமி, திரு. ஓ. எஸ்.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
23 நல்லசிவன், திரு. ஆ. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
24 நீலநாராயணன், திரு. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
25 ஜேப்பியார், திரு. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
26 புலவர் புலமைப்பித்தன், (மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்)	நியமனம்.
27 மந்தாகினி கிருஷ்ண மூர்த்தி, திருமதி.	நியமனம்.
28 மாணிக்கம், திரு. ப. ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
29 மியாகான், திரு. ஜே. எம்.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
30 மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. க.	தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி-புதுக்கோட்டை ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
31 முத்து, திரு. எஸ். ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
32 முத்துசாமி, திரு. செ. ..	சேலம்,தர்மபுரி, கோயம்புத்தூர்-நீலகிரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
33 முத்தையா செட்டியார், டாக்டர் எம். ஏ.	நியமனம்.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
34 முனுசாமி, திரு. பி. ..	நியமனம்.
35 லீலாவதி செல்வி, ஆ. ..	சென்னை செங்கல்பட்டு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
36 லெட்சுமிகாந்தன், திரு. சி. ரா. ..	வடஆற்காடு-தென்ஆற்காடு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
37 வசந்த பை, திரு. ஜி. ..	சென்னை மாவட்டப் பட்டதாரிகள் தொகுதி.
38 வள்ளிமுத்து, திரு. ஈ. வெ. அ.	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
39 வீரப்பன், திரு. இராம. (செய்தி-அறநிலையத் துறை அமைச்சர்).	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
40 வெங்கடேசன், திரு. ஈ. எஸ்.	நியமனம்.
41 ஹண்டே, டாக்டர் எச். வி.	சென்னை மாவட்டப் பட்டதாரிகள் தொகுதி.
42 வெற்றிடம் ..	மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவை.
43 ஷை	தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
44 ஷை	ஷை
45 ஷை	சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
46 ஷை	ஷை
47 ஷை	இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
48 ஷை	ஷை
49 ஷை	சென்னை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
50 ஷை	செங்கல்பட்டு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.

தொடர் இலக்கமும் உறுப்பினர் பெயரும்.		தொகுதி.
(1)		(2)
55	வெற்றிடம்	திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
51	௸	கோயம்புத்தூர் நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
52	௸	௸
53	௸	மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
54	௸	௸
56	௸	௸
57	௸	வட ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
58	௸	௸
59	௸	தென் ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
60	௸	௸
61	௸	திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
62	௸	௸
63	௸	கன்னியாகுமரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

திங்கட்கிழமை, 1983 ஏப்ரல் 4.
பங்குனி 21, துந்துபி, திருவள்ளுவராண்டு-2014.

சென்னை, செயிண்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 9-30 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Special Grade.

*225. Q.—Thiru P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that Special Grade Scale of Pay with double increments is awarded to Teachers after ten years of Grade service; and

(*b*) if so, whether there is any proposal to award Selection Grade (Special) after twenty years of service for those categories of Teachers, who have not been granted Selection Grade Scale of Pay ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) இல்லை.

(ஆ) இளநிலை, இடைநிலை மற்றும் அதே ஊதிய விகிதம் பெறும் இதர ஆசிரியர்களுக்கு 1—6—1981 முதற்கொண்டும், பி. டி. ஆசிரியர்களுக்கும் அதே ஊதிய விகிதம் பெறும் இதர ஆசிரியர்களுக்கும் 1—4—1982 முதற்கொண்டும் 20 ஆண்டு காலப் பணி முடித்தவர்களுக்குச் சிறப்புநிலை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, தலைமையாசிரியர் பெருமக்களுக்கும் ஆசிரியர் அல்லாத அலுவலர்களுக்கும் இன்று வரை 20 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் தேர்வு நிலை அறிவிக்கப்படவில்லையே. இந்த குறைபாட்டை அகற்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்

தலைமையாசிரியர்களுக்கும், ஆசிரியர் அல்லாத பணியாளர்களுக்கும் ஆண்டுகள் பணிக் காலத்திலே சிறப்புத் தேர்வு நிலை வழங்குவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர் அல்லாதவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கிடையாது. தலைமையாசிரியர்களைப் பொறுத்தமட்டில், அவர்களை [illegible] புரமோஷனில்தான் போயிருக்கின்றார்கள். புரமோஷனே இல்லாமல் பதவி உயர்வு இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்குத்தான் இது கொண்டு வரப்பட்டது.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: இரு கூறாக்கப்பட்ட பாடத் திட்டத்திலே வேலை செய்கின்ற தொழிற்துறை தொழில் பிரிவிலே இருப்பவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. அதாவது வொக்கேஷனல் [illegible] திட்டத்திலே இருக்கின்ற தொழில் ஆசிரியர்களுக்கு இந்தச் சிறப்பு நிலை வழங்கப்படவில்லை. அதோடு [illegible] அவர்கள் என்ற அரசு ஆணையிலே இருக்கின்றது. அதற்கு வகை செய்யப்பட்டு கூடுதலாக 20 ஆண்டுகளுக்கு [illegible] தேர்வு நிலையில் இருந்தால், அவர்களுக்கு வழங்கலாம் என்று ஆணை இருக்கிறது. 292, தேதி 20—9—1982 என்ற ஆணை இருக்கிறது. அதைச் சற்று ஆய்வு செய்து இந்த இரண்டு பிரிவினர்களுக்கும் வழங்கக் கூடிய ஆவனசெய்ய அமைச்சர்கள் [illegible] என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தேர்வு நிலை அவர்கள் பற்றிய விவரம் [illegible] இல்லை. வொக்கேஷனல் இன் [illegible]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்களுக்குத் தேர்வு நிலை வழங்கி சிறப்பித்திருப்பதற்காக நான் [illegible] பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இந்தச் சிறப்பு நிலை, தேர்வு நிலை 10 ஆண்டுகள் கழித்து பின்னாலே சிறப்பு நிலை கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதால், பல்வேறு ஆசிரியர்களுக்கு புரமோஷன் வராமலேயே அவர்கள் விட்டிற்குச் செல்லக்கூடிய சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. அரசு அளித்த அந்த நல்ல சலுகையை அவர்களுடைய மொத்தப் பணிக்காலத்தையும் கணக்கிட்டு 20 ஆண்டுகள் கழித்து கொடுக்குமா? இப்போது அதுபற்றி பரிசீலனையில் இல்லை என்றாலும், பிறகாவது அரசு கருணைகூர்ந்து பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, பதிலிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். அதை ஏற்றுக்கொண்டு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இளநிலை, இடைநிலை மற்றும் அதே ஊதிய விகிதம் பெறும் இதர ஆசிரியர்களுக்கு 1—6—1981 முதற்கொண்டும், பி. டி. ஆசிரியர்களுக்கும், அதே ஊதிய விகிதம் பெறும் இதர ஆசிரியர்களுக்கும் 1—4—1982 முதற்கொண்டும் 20 ஆண்டு காலப் பணி முடித்தவர்களுக்குச் சிறப்பு நிலை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, சிறப்பு நிலை வழங்கப்படுபவர்களுக்கான உத்தரவுகளை இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். நான் அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் தலைமையாசிரியர்கள் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருந்து 20 ஆண்டுகளாகவே தலைமையாசிரியர்களாக இருக்கும்போது, அவர்களுக்கு வேறு புரமோஷன்கள் வருவது இல்லை. தனியார் பள்ளிகளில் 20 ஆண்டுகளாக இருப்பவர்கள் இருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக அரசுப் பள்ளிகளில் அப்படி இருப்பதாகச் சொல்லலாம். எனவே அந்த அரசு ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளில் தலைமையாசிரியர்களாக 20 ஆண்டுகள் பணி முடிந்து இருந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மற்றவர்களுக்கு இருப்பதுபோல சிறப்பு நிலை வழங்க அரசு முடிவு எடுக்குமா? அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கருத்து அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: ஆசிரியர்களுக்குப் பதவி உயர்வு இல்லை என்ற கோரிக்கையை வைத்துத்தான் இந்த முறையை நாம் எடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: தலைவர் அவர்களே, தலைமை ஆசிரியர்களாக இப்போது உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே தலைமையாசிரியர்கள், மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே தலைமை ஆசிரியர்கள் என்று இரு பிரிவினர்கள் இருக்கின்றார்கள். மேல்நிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்கள் 1978 ஆம் ஆண்டு பதவி உயர்வு பெற்றார்கள். அந்த ஆண்டிலேயிருந்து தொடர்ந்து பதவி உயர்வு பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குச் சிறப்பு நிலை கொடுக்கின்ற பிரச்சினை எழவில்லை. உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், தலைமை ஆசிரியர் பதவியில் 20 ஆண்டு காலம் முடித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவ்வாறு ஒரு தலைமையாசிரியர் நீண்ட காலமாகப் பணியாற்ற மாட்டார் என்ற கருத்தில் தான் அந்தச் சிறப்பு நிலை சேர்க்கப்படவில்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அங்கே 20 ஆண்டுகள்

(முற்பகல் 9-40)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, அரசு ஆசிரியர்கள் வேறு தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் வேறு. இவர்கள் அரசு ஊழியர்கள். அந்த வித்தியாசம் இருந்து கொண்டுதான் வந்தது. இந்த அரசைப் பொறுத்தமட்டில், இவர்களுக்குத் தரும் சலுகைகளை அவர்களுக்கும் தருவது என்ற பொதுவான கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, அதன்படி செயல்பட்டுவருகிறோம். அந்த அடிப்படையிலே சலுகைகளைத் தர முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம். அது குறித்து விவரங்கள் கிடைத்தபின், அந்தச் சலுகைகள் வழங்குவது பற்றி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். ஆகவே இரண்டு துறையிலே—அரசுத் துறை, தனியார் துறை—இருக்கும் ஆசிரியர்கள் ஒரே மாதிரியான நிலையில் இல்லை என்பதையும், அடிப்படை வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதையும் முதலிலேயே தெரிவித்தேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க நிர்வாகத்தின் கட்டளையாகத்தான் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லிக் கொடுப்பது, மாணவர்களின் கல்வி நிலை, பாடத் திட்டங்கள், அவர்கள் படித்த படிப்பு, தகுதிகள் எல்லாமே ஒன்றாகத்தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் வாங்கும் சம்பளமும் ஒன்றாக இருக்கிறது. சலுகைகளை அரசாங்கம் வழங்கும்போது, அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போல, தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை அடிப்படையாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அமுல்படுத்தும்போது, ஒவ்வொரு சலுகையும் அளிக்கப்பட்டு, தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் கோரிக்கை எழுப்பி, அது குறித்துப் பரிசீலிக்கிறோம் என்று சொல்லி, சில ஆண்டுகள் கழித்து கொடுக்கிறார்கள். அரசுக்கு இருக்கும் நல்ல நோக்கத்தின் அடிப்படையில் அரசு ஊழியர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றனவோ, அந்தச் சலுகைகள் தானாக இவர்களுக்கும் பொருந்துமென்று அரசாணை வழங்க எதுவும் தடை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசு அப்படிப்பட்ட ஆணையை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அதைப் பரிசீலித்து, அது குறித்து ஸ்டேண்டிங் ஆர்டர் போட்டு, அவர்களுக்கும் சலுகைகளை அவ்வப்போது கொடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அரசு ஊழியர்கள், அரசுப் பள்ளிகளிலே உள்ள ஆசிரியர்கள் தமிழ் நாடு தேர்வாணைக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அரசு ஊழியர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் துறையிலேகூட ப்ரமோஷனில் போகக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். தனியார்

பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் ஒரு தனியார் நிர்வாகத்தாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்த ஆணையைப் போட்டாலும், இரண்டு பேருக்கும் பொருந்துமென்று போட முடியாது. எந்தெந்தச் சலுகைகளை அவர்களுக்குத் தர முடியுமோ அதைத் தனியாகப் பரிசீலித்துத்தான் தர முடியும். பொதுவாக அதைச் செய்ய முடியாது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தலைவர் அவர்களே, உச்சநீதி மன்றம் ஒரு தீர்ப்பிலே ஒரு கருத்து தெரிவித்துள்ளது. ஒரே கல்வித் தகுதியோடு ஒத்த வேலையைச் செய்யக்கூடிய ஆசிரியர்களை இரு வேறு பிரிவுகளாகப் பிரித்து நடத்துவது சமமற்ற செய்கையாகும் என்று 'ஏ' பிரிவு, 'பி' பிரிவு இணைப்பு குறித்துத் தீர்ப்பு கொடுத்ததில் உச்ச நீதி மன்றம் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இப்போது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் வேறுவிதமாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்புகூட நம்முடைய தமிழக அரசு ஒரு அரசாணை மூலமாக கல்வித் துறையிலே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கும் சலுகைகளை நலத் துறையிலே, ஊராட்சித் துறையிலே பணிபுரிபவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று அறிவித்திருக்கிறது. விடுபட்டிருப்பது தனியார் பள்ளிகள்தான். அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்க அரசு பரிசீலனை செய்யுமா? [illegible] கொடுப்பது குறித்து அரசு பரிவுடன் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, சலுகைகளைத் தர வேண்டுமென்பதிலே இந்த அரசுக்கு எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. அதைத்தான் பரிசீலித்துத் தர விரும்புகிறோம். இருவரும் ஒருவர்தான் என்று சொல்வது தவறு. அரசாங்கப் பள்ளிகளிலே இருக்கிறவர்கள் எங்கே வேண்டுமானாலும் மாற்றப்பட்டு போகிறார்கள். தனியார் பள்ளிகளிலே இருக்கிறவர்கள் குறிப்பிட்ட பள்ளியிலேயே இருக்கிறார்கள். இது போன்ற வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. அடிப்படைத் தன்மையிலேயே வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக ஒரு உத்தரவு போட்டு, அரசு தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பவில்லை. கொடுக்கக்கூடிய சலுகையாக இருந்தால் கொடுக்கலாம்,

House Rent Allowance.

* 227 Q.—Thiru K. MEENAKSHISUNDARAM (on behalf of Thiru G. Swaminathan): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(*a*) whether it is a fact that the staff of the Srinivasa Rao Higher Secondary School, Thiruvaiyaru, Thanjavur District, have not been granted House Rent Allowance even though it has been upgraded as a separate Taluk;

(*b*) if so, the reasons therefor; and

(*c*) whether the Government would take early action to grant the same?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) திருவையாறு ஸ்ரீனிவாசராவ் மேல்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றும் பணியாளர்களுக்கும் 1979 ஜூலை மாதம் 10-ந் தேதியிலிருந்து வீட்டு வாடகைப்படி வழங்கப்பட்டுவிட்டது.

(ஆ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவையாறு மட்டுமல்லாமல், தரங்கம்பாடி, நீடாமங்கலம் ஆகிய வட்டங்களும் தனி வட்டங்களாக 1982 முதல் அறிவிக்கப்பட்டன. அந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு அதற்கான படி வழங்கப்படவில்லை. இப்படி ஒவ்வொரு வட்டமாகப் பிரிக்கும்போது, ஆங்காங்கே கோரிக்கை எழுப்பப்பட்ட பிறகு, காலந்தாழ்த்தி வழங்கும் நிலை இருக்கிறது. இது போன்ற நிலைகளைத் தவிர்க்க, ஒரு அரசாணை போட்டு, வட்டத் தலைநகராக நிலை உயர்த்திய பின், என்ன படி தர வேண்டுமோ அந்தப் படி உடனுக்குடன் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும். அதற்கு ஒரு நிலையான ஆணை அல்லது தனி சுற்றறிக்கையை அரசு அனுப்புமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, மற்ற தாலுக்காக்களைப் பற்றி விவரம் இல்லை. தாலுக்காக்கள் என்று அந்தஸ்து உயர்ந்த பிறகு அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகளைத் தருவதில் இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

Representation from Aided Secondary School Non-Teaching staff Association.

* 23. Thiru K. MEENAKSHISUNDARAM on behalf of Thiru G. Swaminathan: Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:

(*a*) whether any representation has been received by the Government from the Tamil Nadu Aided Secondary School Non-Teaching Staff Association during June 1980;

(*b*) if so, the details of their grievances; and

(*c*) the action proposed to be taken by the Government thereon?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: (அ) ஆம்.

(ஆ) 1. உதவி பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் சில்லறைப் பணியாளர்களை அரசின் நான்காம் பணி அமைப்பில் சேர்த்தல்.

2. உதவி பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் இளநிலை உதவியாளர்களுக்கு பதவி உயர்வு வழங்குதல்.

3. உதவி பெறும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் [illegible] ரூ. 25 [illegible].

(இ) கோரிக்கைகள் [illegible] இளநிலை [illegible] கோரிக்கைகளை [illegible].

இந்த [illegible] கோரிக்கைகளை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தலைவரவர்களே, [illegible] உதவி பெறும் இளநிலைப் பள்ளி [illegible] பணியாளர் [illegible] கோரிக்கைகளில் [illegible] என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த 3 கோரிக்கைகள் [illegible] 1 கோரிக்கையை [illegible] பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

ஆகவே [illegible] கோரிக்கைகள் இருக்கிறது [illegible] [illegible] பரிசீலிப்பதற்கு [illegible] [illegible] செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] பரிசீலிக்க [illegible] [illegible] இல்லை.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர்களே, [illegible] இந்தியத் தலைநகரை [illegible] இரண்டு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அடிப்படை [illegible] [illegible] இருந்தது [illegible] [illegible] அவர்களுக்கு [illegible] அரசு [illegible]?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர்களே, அப்படிப்பட்ட யோசனை இல்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர்களே, [illegible] பெண்களைப் [illegible] [illegible] [illegible] அவர்களுக்கு 200—300 ரூபாய் சம்பள [illegible] [illegible] அவர்களை [illegible] அவர்கள் 250 ரூபாய் சம்பளம் பெற்றாலும் [illegible] [illegible] இல்லாமல், இன்கிரிமெண்ட் [illegible] பண்ணும் நிலைமை இல்லாமல், [illegible] இருக்கிறார்கள். [illegible] அரசு பரிசீலனை செய்து அவர்கள் [illegible] சம்பளத் [illegible] குறைவாகத் தீர்மானிக்க அரசு [illegible]?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அது பற்றி பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. பா. ரா. ராமன் : தலைவர்களே, [illegible] இரண்டு ஊக்க ஊதியம் வழங்கிய அமைச்சர்களுக்கும் [illegible] நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே [illegible] 200 — 250 [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் [illegible] [illegible] [illegible] இருக்கின்றனர். [illegible] [illegible] இல்லை.

(மற்றவை 9-50)

[illegible] அரசாணை வெளியிட்டு [illegible] [illegible] [illegible]?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] [illegible] [illegible] பரிசீலிக்க [illegible].

திரு. டி. ரா. லோகாபிராந்தன் : [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 10 நாட்கள் [illegible] [illegible] [illegible] பரிசீலிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அது பற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. கா. சிவராமசேகரம் : [illegible] [illegible] [illegible] மாண்புமிகு [illegible] அவர்கள் சொன்னது [illegible] பரிசீலிக்கும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்கு நன்றி. அதிலே ஒரு

[1983 ஏப்ரல் 4

விஷயத்தையும் சேர்த்துப் பரிசீலிக்க வேண்டும் [illegible] ஊதியம் ரூ. 200—10—300 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. [illegible]—1979-லேயே அவர்கள் 240 ரூபாய்க்கு மேல் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் [illegible] தான் [illegible] 10 ரூபாய் [illegible] நிலை [illegible] இப்படிப் பட்ட [illegible] குறைந்த பட்சம் 250 ரூபாய் [illegible] ஊழியர் களுக்கு நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். [illegible] களுக்கும் குறைந்த பட்சம் 250 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்க [illegible] கேட்டிருக் கிறார்கள். அதைப் பற்றி பரிசீலிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] இல்லை. இந்த [illegible] பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : [illegible] கொடுத் திருக்கிற [illegible] களுக்கும் [illegible] கிறார்கள். இன்றைக்கு [illegible] 20 சத விகிதத்தைத் தான் கொடுக்கிறோம். [illegible] த்தினால் தான் [illegible] அமையாக இருக்கும் [illegible] ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] துறையை யில் [illegible] சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். [illegible] உயர் நிலைப் பள்ளியில் இருப்பவர்களும் [illegible] களும் இதனைக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். [illegible]

பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்குரிய ஊதிய விகிதங்கள்.

* 229 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு [illegible] போடப்பட்ட [illegible] துறை அரசு ஆணை (நிலை) எண் 1050, நாள் 5—10—1978-ல் வழங்கியுள்ளபடி, பட்டதாரி ஆசிரியருக்கு (134 மச்சர் கிரேடு 2 கிராஜுவேட்) ரூ. 600—30—750—35—890—40—1,050 சம்பள

1983 ஏப்ரல் 4]

[illegible] பள்ளிகளில் பணி [illegible] படுத்தப்பட்டுள்ளனர் [illegible]?

(இ) [illegible] நடவடிக்கைகள் [illegible]?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) [illegible] (இ) 5—10—1978 [illegible] 1050-ன்படி [illegible] ரூ. 600—30—750—35—890—40—1,050 [illegible] 6—10—1978 [illegible] அரசு [illegible] 1078 [illegible] ரூ. 675—[illegible]—1,250 [illegible] ரூ. 10 [illegible] ரூ. 600 [illegible] இல்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் [illegible]—10—1978 [illegible] மாண்புமிகு [illegible] இது [illegible] இருக்கிறார் [illegible] பெற்றவர் [illegible]?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] இதைப்பற்றி [illegible] [illegible] இல்லை என்று சொன்னால், அப்படிப்பட்டவர்கள் எழுதிக் [illegible] பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

திரு. செ. முத்துசாமி : [illegible] சர் [illegible] முடித்து பயிற்சி [illegible] ஆசிரியர்களுக்கு [illegible] என் [illegible] தெரிவிக்கப்படு [illegible] கள்

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] முடிவு எடுக்கப்படவில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : [illegible] உட [illegible] ரூபாய் 600—30—1,050 [illegible] வேச [illegible] படுத்தப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : [illegible] ஆராய்ந்து தக்க முடிவினை எடுக்க இருக்கிறோம்.

திரு. பா. ரா. தாமன் : [illegible] எம்.எஸ்.சி. பட்டம் பெற்றிருப்பவர்களுக்கு 600 ரூபாய் [illegible] 675 ரூபாய் வழங்குகிறோம். இந்த முரண்பாடு நீக்கப்படுமா? [illegible] எம்.எஸ்சி. பட்டதாரிகளுக்கும் 675 ரூபாய் [illegible] முரண்பாடு இருக்கிறது. [illegible] அவர்களுக்கு [illegible] ரூபாய் 675 சம்பளம் வழங்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதுபற்றி தனியாகப் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. கி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : ஊதியக் குழு [illegible] அறிக்கையின் [illegible] அல்லது [illegible] கல்வித் துறை, [illegible] ஆராய்ந்து [illegible] என்றால், ரூபாய் [illegible] ரூபாய் [illegible] 1,050 [illegible] என்பதை நான் அறிந்து கொள்ளலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்போது நான் சிறப்பு ஊதியம் [illegible] இறுதி முடிவு எடுக்கும் [illegible] அவர்களுக்குச் சம்பளம் [illegible] பற்றி முடிவெடுக்க வேண்டும்.

வேலையில்லா இடைநிலை ஆசிரியர்கள்.

* 230 வினா—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பின்வருவனவற்றுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்களில் தமிழ் நாட்டில் எத்தனை பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள்?

(ஆ) 1977 முதல் 1980 வரை ஆண்டுதோறும் எத்தனை இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது?

(இ) [illegible] எத்தனை? [illegible] பள்ளிகள் எத்தனை?

[1983 ஏப்[illegible]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: [illegible] 11—1982 நிலவரப்படி வேலை வாய்ப்பு [illegible] இடைநிலை ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை [illegible].

[illegible] 1971 [illegible] 11,[illegible] [illegible] இடைநிலை ஆசிரியர் [illegible] பட்டதாரி [illegible].

[illegible] ஆசிரியர்கள் [illegible] 1,6[illegible] [illegible] 2,853 [illegible].

(முற்பகல் 10-00)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: [illegible] அவர்கள் [illegible] இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள் [illegible] பேர்கள் வேலை இல்லாமல் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறது. [illegible] இருக்கிறார்கள். [illegible] வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். [illegible] இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு [illegible] இடம் [illegible] பள்ளி ஆசிரியர்கள் [illegible] அளித்து வேலை கொடுக்க முயலுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, [illegible] 30—12—1982 [illegible] பேர்கள் என்ற கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். [illegible] 11,813 [illegible] 1980 முதல் [illegible] அதற்குப் பிறகு 8 ஆயிரம் பேர் 1982-ல் பயிற்சி பெற்று வேலை

1983 ஏப்ரல் 4]

[illegible]யாமல் இருக்கிறார்கள். இதில் பலர் வேறு வேலைகள் பெற்றிருப்பார்கள். அப்படி பெற்றதற்குப் பிறகு, 8,641 பேர்கள்தான் இருப்பதாக புள்ளி விவரம் கணக்குத் தெரிவிக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நாம் அதிகமான அளவுக்கு வேலை கொடுக்க முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகிறோம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சருடைய புள்ளி விவரப்படி எட்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பயிற்சி பெற்றவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இடை நிலை ஆசிரியர்களுடைய பணியிடத்தை உயர்த்தும் போது அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்து வேலையளித்தால், வேலையில்லாமல் இருக்கும் பட்டதாரிகளுக்கு, அரசாங்கம் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்குவதற்காக ரூபாய் 150 சம்பளத்தில் அப்ரெண்டிஸ் டீச்சர் என்று போட்ட பிறகு, 3 அல்லது 4 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்களுக்கு ஆசிரியர் வேலையில் முன்னுரிமை அளித்து, அவர்களை எடுத்துக் கொண்டோம். அதைப்போல் இந்த வேலையில்லாத இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு, சத்துணவுத் திட்டத்தில் வேலைவாய்ப்பு அளித்து பிறகு, ஆசிரியர் பணி இடங்கள் ஏற்படும் போது அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்து வேலையளித்தால், வேலையில்லாமல் [illegible] குறைக்கிற ஒரு நிலை ஏற்படும், அதை அரசு பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு எல்லோரும் நியமிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். அதிலே இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்ற விபரம் இல்லை. அதை தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் தரலாம்.

(டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் கையைத் தூக்கினார்).

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இன்னும் [illegible] எழுந்திருக்கவில்லையோ என்று கவலைப்பட்டேன் (சிரிப்பு).

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள் அதிகம் பேர் இருந்தால், அவர்களுக்கு ஆசிரியர் வேலை கொடுப்பதைக் காட்டிலும், வேறு வகையில் அமைச்சருக்கு உதவி என்ற பணிகளுக்கோ அல்லது அலுவலகப் பணிகளுக்கோ என்பது போன்ற வேறு பல வேலைகளைக் கொடுப்பதற்கு அரசு திட்டமிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர் பணிகளுக்கு அவர்கள் தகுதி பெற்றிருக்கிறதால், இன்டர்வியூவுக்கு வருகிறார்கள். வேலை பெறுகிறார்கள். ஆசிரியர் பணி சம்பந்தப்பட்ட கேள்வி

பதில் இருப்பதால், அந்த அடிப்படையில் தான் பதில் சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்கள் விரும்பினால், எந்த வேலைக்கும் செல்லலாம். எந்த வேலையும் செய்து பிழைக்கலாம்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு கல்வித் துறையில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு ஆசிரியர் மாணவர் விகிதாச்சாரம் குறித்து அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அதைப் போல ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் விகிதாச்சாரம் இருக்க வேண்டுமென்று அரசு கருதியிருக்கிறது. ஆனால் நாட்டிலே என்ன உண்மை நிலை என்ன என்று பார்த்தால், தர்மபுரி மாவட்டத்திலே சென்ற கல்வியாண்டில் 6 ஆம் வகுப்பில் மட்டும் 85 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு இருந்தது. இன்னும் சில பள்ளிக்கூடங்களில் 120 மாணவர்கள், 130 மாணவர்கள் ஒரே வகுப்பில் ஒரே ஆசிரியரிடம் கல்வி கற்றிருக்கிற நிலைமை இருப்பதால், ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதாச்சாரத்தை இப்போது நம்மிடம் உள்ள ஆணைகளின் அடிப்படையிலேயே சரிப்படுத்தும் அடிப்படையில், வேண்டிய உத்தரவை அரசு வெளியிடுமா? தமிழகத்தில் எப்போது எப்போது இந்த மாதிரி மாணவர்களின் எண்ணிக்கை கூடுகிறதோ அந்த அளவுக்கு ஆசிரியர்களைப் போடலாம் என்று முன்பு இருந்தது. இன்றைக்கு டெல்லியில் கூட இந்த நடைமுறை இருப்பதால், அங்கே எஜுகேஷன் நல்ல முறையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை அரசு பின்பற்றி ஆசிரியர் நியமனம் செய்ய முன்வருமா? அதன்மூலம் தரத்தை உயர்த்தி, மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கட்டுப்படுத்த முன்வருமா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, நாம் கொண்டு வந்திருக்கும் ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதத்தைப் பற்றிய செய்தியோடு வேறு சில விஷயங்களையும் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படி முழுக்க முழுக்க உண்மையில் சில இடங்களில் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கும். சில இடங்களில் அதிகமாக இருக்கும். ஆகவே எல்லாப் பகுதிகளிலும் அப்படித்தான் இருக்கும் என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்ற விபரத்தை அதிலே சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் வருகிறபோது, சில கிராமங்களில் விகிதத்துக்கும் குறைவாக இருக்கலாம். பள்ளிகளைப் பரவலாக்க வேண்டும், ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் படிக்கிற வாய்ப்பைத் தர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அந்தக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதால் இந்தப் பிரச்சினை வருகிறது. மேலும், டெல்லி ஒரு மாநகரம். ஒரு மாநகரத்தில் மட்டும் பள்ளிகளை நடத்துவதை மிகச் சுலபமாகச் செய்து விடலாம். நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும்தான் கல்வி என்று வருகிறபோது, டெல்லியை வி

நாம் பொதுவாக நிறைவேற்ற முடியும். ஆனால் கிராமத்தில் உள்ள குழந்தைகளுக்கும் கல்வி தர வேண்டுமென்ற கொள்கை இருப்பதால், நமக்கு இந்தப் பிரச்சினை வருகிறது. நாம் போதுமான அளவுக்கு ஆசிரியர்களை நியமிக்க முடியாததற்குக் காரணம் நிதி ஆதாரம்தான். நிதி வசதிக்கேற்ப ஆசிரியர்களை நியமிக்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அப்படி ஆசிரியர்கள் நியமிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

திரு. ஏ. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தலைவர் அவர்களே, பயிற்சி பெற்ற இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருமளவில் நிலவி வருகிறது என்று கல்வி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பில் அரசாங்கமே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. இது வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் சம்பந்தமான பிரச்சினை மட்டுமல்ல, கல்வித் தரத்துடன் இணைந்த பிரச்சினை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியவாறு நான் பல பள்ளிகளில் நேரில் பார்க்கும்போது, அது உயர்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, மேல்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, 6, 7, 8 வகுப்பில் சராசரி மாணவர்கள், 80 அல்லது 90 என்று மாணவர்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஆசிரியர் பாடம் நடத்துவது என்றால், கல்வித் தரம் எப்படி அமையும் என்பதை கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எளிதாக உணர முடியும். ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிற கல்வித் துறை அதிகாரிகள் சரியான முறையில் பள்ளி விவரம் சேகரிக்கவில்லையோ என்ற சந்தேகம் வருகிறது. இப்போதுள்ள நிலைமையில், ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதாச்சாரப்படி நாம் சரியான முறையில் கணக்கிட்டால், ஆயிரக்கணக்கான இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பணியிடங்கள் நமக்குத் தேவை என்பதைக் காட்டுகின்றன. ஆனால் அதில் 10ல் ஒரு பங்கு கூட நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆகவே அரசு இதை ஒரு முக்கியமான கல்விப் பிரச்சினையாகவும் கருதி, இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய நிதி வசதிகளை ஒதுக்கி, வருகிற கல்வி ஆண்டில், அதாவது வருகிற ஜூன் மாதத்திலிருந்து போதுமான இடங்களை ஏற்படுத்தி நியமன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, நாம் இந்த முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு வருவதால்தான், இந்த அளவுக்காவது நாம் பணியிடங்களை உருவாக்க முடிகிறது. இல்லையென்றால், சாதாரண நிலையில் இந்தப் பிரச்சினையை அணுகியிருந்தால், இந்த அளவுக்குப் பணியிடங்கள் கிடைத்திருக்காது. ஆகவே இந்த முயற்சியில் கல்வித் துறை ஈடுபட்டிருக்

றது. எந்த அளவுக்கு அதிகமான பணியிடங்களை ஏற்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குப் பணியிடங்கள் ஏற்படுத்த முயற்சிகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். இந்த ஆண்டு பணியிடங்களை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்பினாலும் கூட, சத்துணவுத் திட்டம் போன்ற ஒரு பெரிய பொது நலத் திட்டம் ஒன்றை நாம் ஏற்பாடு செய்து, அதை நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது அதற்காக ஆட்களை நாம் நியமிக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்ட காரணத்தால் இந்த அளவுக்குத்தான் இதைச் செய்ய முடிந்திருக்கிறது.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: தலைவர் அவர்களே, இந்த பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் நம் மாநிலத்தில் மட்டும் பயிற்சி பெற்றவர்கள் எண்ணிக்கை மட்டும் தானா? அல்லது அண்டை மாநிலமான கர்நாடகத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்களுடைய எண்ணிக்கையையும் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறார்களா? அடுத்ததாக, கிராமப் புறங்களில் நகர்ப்புறங்கள் பள்ளிகளில் நாம் ஏறத்தாழ 33 ஆயிரம் பள்ளிகளில் ஏறத்தாழ ஒருவர் பள்ளிகளில் தமிழ் ஆசிரியர்களை நடத்தி இருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் சொன்னார்களே, அதையும் சேர்த்து அறிவித்தார்களா? அந்தப் பள்ளிகளிலே இடைநிலை ஆசிரியர்களை நியமிக்கலாம் அல்லவா? அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களின் கருத்து என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, சத்துணவுத் திட்டத்தை சமூக நலத் துறை பார்த்து வருகிறது. அதற்கு ஆட்களை நியமிக்கிறபோது, அதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களை எடுக்கிறார்கள். அதற்குத் தகுதி உடையவர்கள்தானா என்பதை இப்போது நான் சொல்வதற்கில்லை. அந்த முறையில் கேள்வி இருக்கிறது. வேறு மாநிலத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் என்று வருகிறபோது, இங்கே பயிற்சி இடம் கிடைக்காதவர்கள் வேறு மாநிலங்களில் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். இங்கே சேருவதற்குத் தகுதி பெறாமல் உள்ளவர்கள்கூட அங்கே போய்ச் சேர்ந்து ஆசிரியர் பயிற்சிக்கான சான்று பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களைவிட இங்கே அதிக மார்க் வாங்கி, சேர்ந்து, அதிக மார்க் வாங்கி தேர்ச்சி பெற்று, ஆசிரியர்களாக வெளி வருகிற தரமுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு இடம் கிடைக்காமல் போய்விடும். இப்போது இருக்கிற பிரச்சினை அரசுக்கும் கர்நாடக அரசுக்கும் உள்ள பிரச்சினை அல்ல. தமிழகத்திலே பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் கர்நாடகத்திலே பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும் உள்ள பிரச்சினை. அங்குள்ள பயிற்சித் தரம் குறைந்திருக்கிற நிலையில் இருக்கிற காரணத்தால், இவர்களுக்குத் தர வேண்டும் அவர்களுக்குத் தர வேண்டாம் என்ற முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையிலேகூட அதிகமான பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்குத் தடை ஏற்படுத்தியும்கூட, இந்த நிலை என்றால், தடையில்லாமல்

செய்தால் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர் இந்தப் பயிற்சியைப் பெற்றுக்கொண்டு வேலையில்லை என்ற பட்டியலில் தமது பெயரைப் பதிவு செய்துகொண்டு வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டு விடுகிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-10)

செல்வி ஆ. லீலாவதி: சென்னை நகரில் ஒவ்வொரு தெருவிலும் நாற்றங்கால் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் 8வது அல்லது 9வது வகுப்பு வரை படித்தவர்களை மட்டுமே ஆசிரியர்களாக அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிகளில் எல்லாம் பயிற்சி பெற்ற இந்த ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிட முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: அப்படிக் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டிய யோசனையைக் குறித்து தற்போது அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, கர்நாடக மாநிலத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று, தமிழ்நாட்டில் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கும் ஆசிரியர்களைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். கர்நாடக மாநிலத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்களும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்பதை மறுத்துவிடக் கூடாது. கர்நாடக மாநிலத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும், தமிழகத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும் தரம் குறைகிற போக்கு என்பது போல மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கர்நாடக மாநிலத்தில் பயிற்சி பெற்ற தமிழகத்திலிருந்து வந்தவர்களுக்கு நாம் தொடர்ந்து இங்கே பணியளித்து வந்த காரணத்தால், அவர்களும் அங்கே தொடர்ந்து பயிற்சி பெற்று வந்தார்கள். அப்படி வருகிறவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதை நிறுத்த வேண்டுமென்றாலும், ஒரு காலத்தை நிர்ணயித்து இதுவரை பயிற்சி பெற்று வந்தவர்கள் வந்து விட்டார்கள், அவர்கள் மட்டும் பணியில் அமர்த்திக் கொள்ளப்படுவார்கள், இனிமேல் வருகிறவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டார்கள் என்று ஒரு காலத்தை நிர்ணயித்து அரசு உத்தரவிட்டால், அங்கே சென்று பயிற்சி பெறாமல் இருக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இதற்கு முன்னால் 'எவால்யு வேஷன்' செய்யப்பட்டு, பணியில் இருப்பவர்கள் 9 மாதம் 1 ஆண்டு என்று பணியில் இருப்பவர்கள்கூட தற்போது தங்களின் பணிக் காலத்திலிருந்து சம்பளம் பெற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்தப் பிரச்சினையைப் பரிசீலனை செய்து உரிய ஆணை வழங்கிட அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டு, பணியில் இருப்பவர்களைப்பற்றி ஆராயப்படும்.

ஏரி அமைக்கும் திட்டம்.

*231 **வினா—திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் :** மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பவானி சட்டமன்றத் தொகுதியில் உள்ள ஜம்பை கிராமம் கருக்குப் பாளையத்தில் ஏரி ஒன்றை அமைக்கும் திட்டம் ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. காடுவெட்டி கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, ஜம்பைக் கிராமம் கருக்குப்பாளையத்தில் ரூ. 10 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டு, தற்போது ஏரி ஒன்று வெட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய பதிலில் அப்படிப்பட்ட திட்டம் ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இத்தகவல் சரியானதுதானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : தலைவர் அவர்களே, எனக்குக் கொடுத்திருக்கிற குறிப்பின் அடிப்படையில் தான், நான் இங்கே இந்தத் தகவலைக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒருவேளை அங்கே வேறு ஏதேனும் கருக்குப்பாளையம் இருக்குமோ என்னவோ தெரியவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்டது "பவானி சட்டமன்றத் தொகுதியில் உள்ள ஜம்பைக் கிராமம் கருக்குப்பாளையத்தில் ஏரி ஒன்றை அமைக்கும் திட்டம் ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?" என்பதாகும். அதற்கு "இல்லை" என்று நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : தலைவர் அவர்களே, ஜம்பை கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் கம்பைத் தின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இப்போது ஒரு ஏரி அமைக்கும் திட்டம் இல்லை என்றாலும், கீழ்பவானியிலிருந்து ஒரு அணையை மேலேயோ அல்லது கீழேயோ கட்டினால், மக்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதால், அப்படிக் கட்டும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : பவானி சட்டமன்றத் தொகுதியில் உள்ள ஜம்பை கிராமம் கருக்குப்பாளையத்தில் என்று ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியைச் சொல்லி அங்கே ஏரி அமைக்கும் திட்டம் இருக்கிறதா என்று கேட்டதற்கு இல்லை என்று பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். மற்ற இடங்களைப் பொறுத்தவரையில், தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் அளிக்கப்படும்.

திரு. சங்கரலிங்கம் : இவ்வினா ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் ஏரி அமைக்கும் திட்டம் குறித்து இருந்தாலும், தற்போதைய வறட்சி நிலைமையையும், நாம் மேற்கொண்டிருக்கும் நிவாரணப் பணிகளையும் கருத்தில் கொண்டு, பல குளங்களையும் ஆழப்படுத்தி வருகிறோம். இந்த நேரத்தில் மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள பாசன வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், எந்த எந்த இடங்களில் புதிய குளங்களை அல்லது ஏரிகளை வெட்டுவது, அல்லது கடலுக்கு வீணாகப் போகிற தண்ணீரைத் தடுத்து உபயோகப் படுத்தும் திட்டங்களையும் இப்போதே ஒன்றாக ஏற்று அவைகளையும் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளோடு இணைத்துச் செய்வது பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்ய முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : வறட்சி நிவாரணப் பணிகளின் கீழ் குளங்களையும் ஆழப்படுத்துவதையும், அவற்றின் கரைகளை பலப்படுத்துவதையும் 'டி-சில்டிங்-கம்-ரிகன்ஸ்டிரக்ஷன் ஸ்கீம்' என்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் தற்போது செய்து வருகிறோம். அதற்காகப் போதுமான அளவுக்கு நிதியும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளைத் தவிர தமிழகத்தில் சுமார் 7,000 முதல் 8,000 வரையில் எக்ஸ்-ஜமீன் டாங்க்குகள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் வறட்சி நிவாரணத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் முயன்று வருகிறோம். நேற்றைய தினம் நான் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டபோது இப்படிப்பட்ட பகுதிகள் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. எனவே எக்ஸ் ஜமீன் குளங்களைப் பொறுத்தவரையில், அவற்றையும் வறட்சிப் பணித் திட்டத்தில் எடுக்க மாநில அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அவற்றைச் செய்யலாமா என்ற கருத்து இருந்தது. அதைக் கூட தற்போது மறுபரிசீலனை செய்து, வறட்சிப் பணிகளோடு அவைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றின் கரைகளையெல்லாம் பலப்படுத்த வேண்டும் என்று இருக்கிறோம். புதிதாக ஏரிகளை அமைப்பது என்பது ஆங்காங்குள்ள நீர் வரத்தைப் பொறுத்ததாகும். நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிக்குள் வருகிற நீர் தற்போது வீணாகிறது என்று தெரிந்தால்தான், புதிய ஏரிகளை அமைக்க முடியும். அதோடு இருக்கிற ஏரிகளின் கொள் அளவைக் காப்பாற்றுவதற்கு நாம் தற்போது நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். பவானி சட்ட மன்றத் தொகுதியில் ஜம்பை கிராமம் கருக்குப்பாளையத்தில் ஏரி அமைக்கும் திட்டம் இல்லை என்று சொன்னேன். ஆனால் கோரிக்கைகள் வந்தால், தனி

[திரு. கா. இராசா முகமது] [1983 ஏப்ரல் 4]

அதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டு, புதிதாக வரிகள் அமைப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றனவா என்று ஆராய்ந்து பார்த்து, புதிதாக அமைக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், நிச்சயமாக அரசு அதைப் பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: பழனி பகுதியில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியபடி, வரி வெட்டப்பட்டு வருகிறது என்று தெரிகிறது. அது வறட்சி நிவாரணப் பணியின்கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்பது வேறு விஷயம். ஆனால் சட்டமன்றத்தில் பதில் சொல்லும்போது, நிலைமை ஒன்றாகவும், பதில் ஒன்றாகவும் இருக்கக்கூடாது. இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட திட்டம் எதுவுமில்லை என்று சொல்லும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் வரி வெட்டப்படுவதாகக் குறிப்பிடுகிறார். இதன் உண்மையான நிலை என்ன? இதில் உண்மை நிலை என்ன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விசாரணை செய்து அப்படித் தவறான தகவல் அவைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், உரிய நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருவாரா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: சட்டமன்றத்திற்கு உரிய அதிகாரங்கள் எல்லாம் நமக்குத் தெளிவாக இருக்கின்றன. இங்கே நான் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்கள் உண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் கவனமாக இருக்கிறோம். நிச்சயமாகத் தவறான தகவல் அவைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அவர்கள்மீது மிகக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அர்சுனா நதி மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் திட்டம்.

* 232. **வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்:** மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மேற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், பாசன வசதியைப் பெருக்க அர்சுனா நதி மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் திட்டம் ஒன்றை அமுல்படுத்த கருத்து ஏதும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், இத்திட்டம் பற்றிய விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: (அ) மற்றும் (ஆ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், அர்சுனா நதியின் மேல் பகுதியில் ஆனைக்குட்டம் என்ற இடத்தில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டும் திட்டத்திற்கு 1982 மே திங்களில் அரசு நிர்வாக ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மேற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அர்சுனா நதியில் மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அத்திட்டத்தின் மதிப்பீட்டுத் தொகை எவ்வளவு? எப்பொழுது அத்திட்டப் பணி துவங்கும்? அத்திட்டத்தினால் பயன்பெறும் நிலப்பரப்பு எவ்வளவு. இதைப்போன்ற திட்டங்கள் அந்த மாவட்டத்தில் வேறு எங்கேனும் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கின்றனவா? அவற்றின் கருத்துரு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் விருதுநகர் மாவட்டத்தில் அர்சுனா நதியின் மேல்பகுதியில் ரூ. 176 லட்சம் மதிப்பீட்டில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டும் பணிக்கு அடிக்கல் நாட்டிப் பணிகள் தொடங்கப்பட்டு விட்டன. நானே தொடக்கப் பணிகளைத் தொடக்கி வைத்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன். இதன் காரணமாக 1,500 ஏக்கர் புதிய நிலத்திற்கு நேரடியாகவும், 3,000 ஏக்கர் பழைய நிலத்திற்கு நிலைப்படுத்தும் பாசன வசதியும் செய்யப்பட இருக்கிறது. இதன்மூலம் 4,01,021 டன் அதிகமான உணவு உற்பத்தி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதே நதியின் கீழ் கோவில்பட்டியில் ரூ. 597 லட்சம் செலவில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் அமைக்கப்படுவதற்கு 20—4—1982 அன்று அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக [illegible] 6,500 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. 86.96 ஏக்கர் நன்செய் நிலத்திற்கு பாசனப் பற்றாக்குறை போக்கப்படுகிறது. 245 ஏக்கர் நன்செய் நிலத்திற்கு பாசன உறுதியும் கொடுக்கும் நிலையும் உருவாகியிருக்கிறது. இன்னும் இரண்டு திட்டங்கள் இருக்கன்குடியில் ஆய்வு செய்யப்பட இருக்கின்றன. முதலமைச்சர் அவர்கள் என்று தோன்றிய வகையிலிருந்து மேற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இவ்வளவு பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இந்த ஆட்சியில்தான் முதன்முறையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, அரசு அனுமதி வழங்கி நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: அரசு இத்தகைய பெரிய திட்டங்களை அங்கே தொடங்கியிருப்பதற்கும், திட்டம் குறித்து விளக்கத்தை விரிவாகச் சொன்னதற்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த மாவட்டத்தைத் தவிர, வேறு மாவட்டங்களில் இதுபோன்ற புதிய திட்டங்கள் ஏதேனும் இந்த அரசால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: இது மூலக் கேள்விக்கு தொடர்பு உடையது. இல்லையென்றாலும் பதில் சொல்லுகிறேன். எல்லா மாவட்டங்களிலும் குறிப்பாக தர்மபுரி, சேலம், மதுரை, முகவை, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் பெரிய, நடுத்தரத் திட்டங்கள், சிறு பாசனத் திட்டங்கள் என்று மிக அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அரசு பல பகுதிகளில் பல்வேறு நீர்த் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம். தனியாகக் கேட்டால், ஒவ்வொரு மாவட்ட வாரியாகப் பதில் சொல்லுகிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: அர்க்காவதி நதி நீர்த்தேக்கத் திட்டம் அந்தப் பகுதி மக்களால் பல ஆண்டுகளாகக் கேட்கப்பட்டு வரும் கோரிக்கை. அர்க்காவதி நதி என்பதால்—மகாபாரதத்திற்குக் காரணமாக இருந்த அர்க்காவதி கவுரவர்களை எதிர்த்துப் போராடியதைப் போல—இதில் கேரளப் பிரச்சினை காரணமாக பல அரசுகளால் கைவிடப்பட்டு இப்போது நிறைவேற்றப்படுகிறதா? அதுபற்றிய விவரம் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: அங்கே அணை கட்டக் கோரியிருப்பதால், புதியதொரு யுத்தத்தைத் துவக்கிவிட வேண்டாம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு—இவ் உரையின் தொடக்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ள நட்சத்திரக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

தமிழக எல்லைக்குள் இருக்கும் கண்ணகி கோவிலில் துர்க்கை சிலையை நிறுவி பெயரை மாற்றச் செய்கிற முயற்சியால் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினை குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் கேரள எல்லையில் இருக்கும் கண்ணகி கோவிலில் துர்க்கை சிலையை நிறுவி அதனுடைய பெயரை மாற்ற ஏற்பாடு செய்கிற முயற்சியால்

ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினை குறித்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கான முன்னறிவிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார். அது எவ்வாறு விதிகளின்கீழ் வருகிறது என்பதைச் சுருக்கமாக விளக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே,

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைப் படிக்கும்போது, "கேரள எல்லையில் உள்ள" என்று படித்தீர்கள். தமிழ் நாட்டில் உள்ள நாமே தவறாக இருக்கக்கூடாது. "கேரள எல்லையில் உள்ள" என்பது அதைக் குறிப்பில் இல்லாமல் இருப்பது நல்லது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஏற்றுக் கொள்கிறாரா?

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: தமிழ் நாட்டு எல்லை . . . .

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தமிழ் நாட்டு எல்லைக்குள் என்பதுதான் இருக்க வேண்டும். எப்படி அந்த வாசகம் வந்தது? மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய உள்ளத்திலே அந்த வாசகம் வந்ததற்காக மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: "தமிழ் நாட்டின் எல்லையில் இருக்கும் அந்தக் கண்ணகி கோயில்" என்று திருத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: என்னுடைய தீர்மானத்திலே "தமிழ் நாட்டின் எல்லைக்குள்" என்பதுதான் இருக்க வேண்டும். "கேரள எல்லையில்" என்று வந்ததற்கு வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இரண்டு இடத்திலும் தொடர்பு இருப்பதால், அந்த வாசகம் வந்தது போலும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: அது கேரளாவிற்கும் எல்லைதான். தமிழ் நாட்டின் எல்லைக்குள் என்று இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தியதற்காக நன்றி சொல்லிக் கொள்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டம், உத்தமபாளையம் தாலுகா, தெற்கு எல்லையில் அமைந்திருக்கும் மங்கலதேவி கோவில் என்னும் கண்ணகி கோட்டத்தில் . . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: தமிழ் நாட்டின் எல்லையில் அல்ல, தமிழ்நாட்டில் எல்லைக்குள் என்று இருக்க வேண்டும்.

[1983 ஏப்ரல்

திரு. ம. சங்காலிங்கம்: கண்ணகி கோட்டம் என்ற கோவிலில் சென்ற மாதம் மார்ச் 15 ஆம் தேதி ஒரு துர்க்கை சிலையை பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு நமது தலைமைச் [illegible] விலே ஆசிரியர் திரு. [illegible] என்பவர் இருந்திருக்கிறார், மற்றும் திரு. [illegible] பிரியேதி தரிசித்தார். [illegible] இன்ஸ்பெக்டர் திரு. [illegible] மற்றும் போலீஸ் அதிகாரிகள் உதவியுடன் துர்க்கை சிலையை பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறார்கள்.

இது தமிழகத்திற்குச் சொந்தமான, தமிழகத்தின் எல்லைக்குள் இருக்கக் கூடிய கோவில். கோவிலிலிருந்து சில அதிகாரிகளும் சேர்ந்து [illegible] துர்க்கை சிலையைக் கொண்டு வந்து பிரதிஷ்டை செய்தது என்பது தமிழுடைய எல்லையை ஆக்கிரமிப்புச் செய்கிற போன்ற நிலையை உருவாக்குகிறது. இந்தப் பிரச்சினை [illegible] ஆண்டுகளாக ஒரு வகையில் ஆட்சியில், கேரள அரசாங்கத்தில் இருக்க [illegible] என்று நான் அறிகிறேன்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் சித்திரா பௌர்ணமி நாளில் மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் இந்தக் கோவிலுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்து விழா எடுப்பது இயல்பு. சென்ற ஆண்டு மே மாதம் 7, 8, 9 ஆகிய தேதிகளில் நடந்த விழாவின்போது விழா எடுக்கச் சென்ற தமிழக மக்களை அருகிலே பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய கேரளப் போலீசார் [illegible] தடுத்தார்கள். இது கேரளாவிற்குச் சொந்தமானது என்று சொல்லி தடுத்திருக்கிறார்கள். அப்போது அந்தப் பகுதியினுடைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. [illegible] அவர்களும் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. கோபாலன் ஆகியோர்களும் சேர்ந்து அவர்களை எதிர்த்து போராட்டம் செய்கிற நிலையை ஏற்படுத்தி, அதைத் தமிழக அரசுக்குத் தெரிவித்த பிறகு, முதலமைச்சர் அவர்கள் [illegible] தலையிட்ட பிறகு அங்கே வழிபாடுகள் நடத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இது சென்ற ஆண்டு நடைபெற்றது. அதற்கு முன்பு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அங்கேயிருந்த கண்ணகிச் சிலையை உடைத்துச் சேதப்படுத்தி விட்டார்கள். அதை அரசுக்குத் தெரிவித்த பிறகு மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் போய் பார்த்தார்கள். மதுரையைச் சேர்ந்த அமைச்சர் திரு. காளிமுத்து அவர்களும் போய் பார்த்தார்கள். தமிழக அரசு அதற்கென்று நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில்தான் முதலிலே கண்ணகி சிலை அகற்றப்பட்டது. இந்த ஆண்டு பௌர்ணமி திருநாளுக்கு முன்னால் வேறு ஒரு துர்க்கை சிலையை அங்கே பிரதிஷ்டை செய்து இது கேரள கோவில் என்ற நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

தமிழக எல்லைக்குள் இருக்கும் கண்ணகி கோவிலில் துர்க்கை சிலையை நிறுவி பெயரை மாற்றச் செய்கிற முயற்சியால் ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினை குறித்து 29

1983 ஏப்ரல் 4] [திரு. ம. சங்காலிங்கம்]

தமிழகத்திற்கு உரிய சொந்தமான ஒரு பகுதியை அவர்கள் அரசினுடைய ஒத்துழைப்போடு ஆக்கிரமிக்கிறார்களோ என்று எண்ணுகிற சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறது.

இந்தக் கோவில் தமிழகத்திலேயிருந்த பழமையான கோவில். சேரன் செங்குட்டுவன் ஏற்படுத்திய கோவில். சேரன் செங்குட்டுவன் ஏற்படுத்தியதால் இது கேரளாவிற்குச் சொந்தமல்ல. தமிழகத்தின் பகுதியாக இருந்த இடத்திலே சேரன் செங்குட்டுவன் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுப்பியதாக சிலப்பதிகாரத்தில் வஞ்சிக் காண்டத்தில் கூறப்பட்டதாக வரலாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிறகு சோழரும், அதற்குப் பிறகு ஆண்டு வந்த பாண்டியரும் இந்தக் கோவிலைப் பாதுகாத்து மானியங்கள் வழங்கி பராமரித்துக்கொண்டு வந்தார்கள் என்பதிலிருந்து தொடர்ந்து தமிழக மன்னர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது என்கிற செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

அது மட்டுமல்லாமல், ராணி மங்கம்மாளுக்குப் பின் [illegible] பகுதியை ஆட்சி செய்த [illegible] பரம்பரையைச் சேர்ந்த [illegible] வம்சத்தைப் பற்றி [illegible], சொல்லப்பட்ட [illegible] மிகத் தெளிவாக [illegible] பாண்டிய மன்னர் [illegible] சொந்தமானது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. [illegible] கூடலூர் தாலுக்கா அதற்குள்ளே அமைந்திருக்கிறது என்பது நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. [illegible] 12 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து சோழ மன்னர் காலத்திலேயிருந்து, பாண்டிய மன்னர் காலத்திலேயிருந்து தமிழகத்தோடு இருந்த கோவில் என்பதற்கு ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சி [illegible] இந்தியா கம்பெனி இந்தியாவிற்கு வந்த காலத்திலேயிருந்து இது தமிழகத்தோடு, சென்னை மாநிலத்தோடு சேர்ந்திருந்தது என்பதற்குத் தக்க ஆதாரம் இருக்கிறது.

1883 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 13 ஆம் தேதியிட்ட போர்ட் செயின்ட் ஜார்ஜ் கெசட் என்றழைக்கப்படுகின்ற பாகத்தின் 719 முதல் 721 வரையுள்ள பக்கங்களில் இந்தக் கோவிலைப்பற்றி விவரமாகச் சொல்லி இந்த மங்களாதேவி என்ற கோவிலைச் சுற்றியுள்ள இடங்கள் 1882 ஆம் ஆண்டின் மதராஸ் சட்டம் 5-வது ஆக்ட், 18-வது செக்ஷனின்படி ரிசர்வ் பாரஸ்டுக்குச் சொந்தமானது, தமிழகத்திற்குச் சேர்ந்தது, முன்னாள் சென்னை மாநிலத்திற்குச் சேர்ந்தது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு ம. சங்கரலிங்கம்] [1983 ஏப்ரல் 4

கேரளத்தின் ஒரு பகுதி சென்னை மாநிலத்தோடு சேர்ந்திருந்தபோது மலபார் பகுதி சேர்ந்திருந்தது. [illegible] அடுத்து என்ன உத்தம பாளையத்திற்கு அடுத்த பகுதி. இந்தக் கோவிலுக்கு [illegible] கடந்து அப்பால் என்ன அந்தப் பகுதி கேரளாவில் இப்போது இருக்கக்கூடிய பகுதி கேரள பகுதியாக இருக்கும். [illegible] அந்தப் பகுதி மதுரை மாவட்டத்தோடு இருந்தது என்பதற்கு 1863 ஆம் [illegible] ஒரு விளக்கம் தந்திருக்கிறது. அப்படி விளக்கம் [illegible] பாளையம் என்ற முறையில் ஆங்கிலேயர்கள் காலத்தில் [illegible] கொடுத்த அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்த மக்கள் [illegible] கள். இப்போது நாம் [illegible] ஆங்கிலேயர் காலத்தில் [illegible] என்ற நிலை இருந்தது. ஆகவே இந்தக் [illegible] 86 [illegible] 390 [illegible] 220 [illegible] இருக்கின்றன. [illegible] இருக்கிறது. [illegible] 140 சங்கிலி, மேற்கே 267 சங்கிலி, மேற்கே 267 சங்கிலி" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-30)

அது வண்ணாத்திப்பாறை [illegible] 1,380 [illegible] 560 [illegible] 64 [illegible] இருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் [illegible] அமைத்துக்கொண்டு போகலாம். [illegible] ஆங்கிலேயர் காலம் வரையில் நம் பகுதியிலேதான் இருந்தது என்பதை நாம் அறிகிறோம். அதற்குப் பிறகு கேரளத்திற்குச் சொந்தமானது என்பதைச்

1983 ஏப்ரல் 4] [திரு ம. சங்கரலிங்கம்]

[illegible] முயற்சிகள் எடுத்து [illegible] என்று கேரள [illegible] திரு. கே. பி. சங்கரநாராயணன் அவர்கள் மங்கலதேவி அம்மன் கோயில் கேரள எல்லையில் இருக்கிறது என்று பகிரங்கமாக அறிவித்தார்கள். 1981 பிப்ரவரியிலே அங்கே இருக்கக்கூடிய [illegible] இது கேரளத்தைச் சேர்ந்தது என்று சொன்னார்கள். [illegible] பிரச்சினையைக் கிளப்பியதோடு [illegible] தமிழகத்தைச் சேர்ந்தது என்பதை [illegible] 1980 [illegible] 2 ஆம் தேதி [illegible] 25-க்கு [illegible] கேரள எல்லைக்கு [illegible] கண்ணகி கோயில் பிரச்சினைபற்றி [illegible] நடத்தினார். இதன் விளைவாக கேரள [illegible] மக்கள் சென்று [illegible] 1980-லே [illegible] கண்ணகி விக்கிரகத் [illegible] இந்த ஆண்டு 1983 [illegible] சிலையைக் கொண்டு வந்து அவர்கள் வைக்கிறார்கள். இவ்வளவு நாம் கவனக்குறைவாக இருக்கிறோம் என்று நினைத்துக்கொண்டு அவர்கள் தந்திரமாக ஆக்கிரமிக்கின்றனர். அப்படி நினைப்பதை இந்த அரசும் இந்த நாட்டு மக்களும் பொறுத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேரவையிலே ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே பேசுகின்றபோது, தமிழகத்தின் உரிமைபற்றி தேவிகுளத்தில் இருப்பதுபற்றியும் அதற்கு அரசு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கும் என்றும் அவர்கள் சொன்னவுடனே கேரள முதல்வர் அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை கேரளத்தோடு சேர்க்கக் கேட்கப் போகிறோம் என்று அறிவிப்பு விடுத்தார்கள். அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையிலே எவ்வளவு [illegible] இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரிகிறது. எனவே, என்னைப் பொறுத்தவரையில், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை அவர்கள் கேட்பதுபற்றிக் கவலையில்லை. ஆனால் கன்னியாகுமரி, தேவிகுளம், பீர்மேடு இவைகளையும் சேர்த்து அங்கே வாழ்கின்ற மக்களிடம், அந்த இடங்க

எங்கே இருப்பது, இவர்களில் யார் யார் கேரளத்திலே இருப்பது, யார் யார் தமிழகத்திலே இருப்பது என்று அறிய ஒரு 'ரெஃபரண்டம்' வைக்க வேண்டும். அதற்கு அவர்கள் தயாரா என்று கேட்க வேண்டும். அப்படி மக்களுடைய கருத்தை அறிவதற்கு கேரள மாநில முதல்வர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களேயானால் தமிழக அரசும் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இன்னொரு முறை பரிசீலனை செய்வதற்குக் கூட விட்டுவிடலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய அனுமதியோடு மாண்புமிகு [illegible] அமைச்சர் அவர்கள் கருத்துக்கு நான் கொண்டு வருவது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே பத்மநாபபுரம் பேலஸ் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது கேரளத்திலே, கன்னியாகுமரி மாவட்ட எல்லையிலே . . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதை கவனிக்க வேண்டும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே, கேரள எல்லையில் இருந்து 20 மைலுக்கு அப்பால் பத்மநாபபுரம் பேலஸ் என்று இருக்கின்றது. அது தமிழகத்திற்குச் சொந்தமானது. ஒரு காலத்தில் அதில் திருவிதாங்கூர் மன்னர் அவர்கள் இருந்தார்கள். அதிலே சில வரலாற்று சம்பவங்கள் உண்டு. அது எங்களோடு இருக்க வேண்டுமென்று மாநில பிரிவினை காலத்திலே வற்புறுத்தியதை ஒட்டி, நம் அரசு அவர்கள் கையிலே அதன் நிர்வாகத்தைக் கொடுத்தது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே உள்ள பத்மநாபபுரம் பேலஸை கேரள அரசு நிர்வகிப்பது என்றும், அந்த நிர்வாகச் செலவிலே ஒரு பகுதியை நாம் கொடுப்பது என்றும் கொடுத்து வருகிறோம். இந்த நிலையிலே நாம் அவர்களுடைய உணர்வை மதித்து, நம்முடைய வரலாற்றோடும் உணர்வோடும் நாம் எல்லாம் கண்ணகி தேவி என்று வழிபடுகின்ற கோயிலை அபகரிக்கின்ற அளவுக்கு அவர்கள் எடுக்கின்ற முயற்சியை நாம் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு இந்த அவையினுடைய இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், எவ்வளவு சொல்ல வேண்டுமோ அவ்வளவும் அவர்களே சொல்லி விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்தக் குறிப்பிட்ட இடம் தமிழ்நாட்டினுடைய எல்லைக்குள்ளே தான் இருக்கிறது

என்பதற்காக பலவிதமான பொற்கால சான்றுகளையும், சரித்திர கால சான்றுகளையும், இலக்கிய சான்றுகளையும் இங்கே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையிலும், இருக்கின்ற எல்லைகளை விட்டுக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போலவே எல்லையை விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இல்லை என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்வதோடு அதே நேரத்தில் அண்டைய மாநிலத்துடன் சண்டை போட்டுக் கொள்ளாமல் சுமுகமான முறையில் காரியங்களை ஆற்றுவதுதான் இப்போது இருக்கின்ற நிலைமைகளுக்கு வளர்ந்து வருகின்ற நாகரிக காலத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவிக்கிறேன். அதற்கு முன்பு ஒன்று சொல்கிறேன். தேவிகுளம், பீர்மேடு ஆகியவற்றைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்கவில்லை. இன்னும் எந்த எந்தப் பகுதிகளை விடுவதற்குத் தயாராக இருக்கின்றார்கள் என்று கேட்டபோதுதான், நான் அங்கே சொன்னது, "விட வேண்டியது எல்லாம் விட்டாகிவிட்டது. தேவிகுளம், பீர்மேடு எப்போதோ கோட்டை போய் விட்டது. இன்னமும் விடுவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இல்லை என்பதைத் தான் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்".

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பத்மநாபபுரத்திலே இருக்கின்ற ஒரு அரசு மாளிகை பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த அரசு மாளிகை கூட 1956 ஆம் ஆண்டு நம்மைவிட்டுப் போயிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு ஆண்டுகளாக நாம் பெருந்தன்மையோடு விட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மீண்டும் அதைப் பற்றி புதிய பிரச்சினை எழுப்புவதா என்று யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் மேலும் பிரச்சினையை உண்டாக்கிக் கொண்டு, சிக்கல்களை அதிகமாக்கிக்கொள்ள வேண்டாமென்று இருக்கிறோம். அப்படி எண்ண வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நாம் அவ்வளவு தாராளமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதை அந்த இடத்திலே பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்பதுதான் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதன் கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : உதாரணமாக இன்று இருக்கின்ற நிலை என்னவென்றால் பட்டு நூலில் சிக்கல் ஏற்பட்டால், சிக்கலை எடுப்பது மிகவும் கடினம். அந்தப் பட்டு நூலில் சிக்கல் ஏற்பட்டு, அதை 2 வயது குழந்தையிடம் கொடுத்தால், அந்தச் சிக்கல் மேலும் அதிகமாவதுபோல இன்றைக்கு அனுசரணையாகவோ அல்லது நியாயமாகவோ நியாயம் வழங்க

இதற்கிடையில் உலகத் தமிழ் மாநாட்டை ஒட்டி இந்தக் கோவிலைப் புதுப்பிக்கும் அவசியத்தை எடுத்துக் கூறி, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரதம அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு நேர்முக கடிதம் எழுதியுள்ளார்கள் (கடிதம் நெம்பர் 1—கேரள அரசிடம் ஒரு சுமுகமான முடிவு ஏற்படுவதற்கு தனது நல் உறவைப் பயன்படுத்துமாறு அதில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு பதில் அளிக்கும் வகையில் அன்று உள் துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. ஜெயில் சிங் அவர்கள் 16—3—1981 ஆம் தேதி முதலமைச்சருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி, கேரள அரசு இக்கோவிலுக்கு உரிமை கொண்டாடுவதாகவும், இதுகுறித்து இரு அரசுகளும் பேசி முடிவு எடுப்பது நல்லது என்றும் அத்தகைய பேச்சு வார்த்தையில் தானும் கலந்து கொள்வதாகவும் தெரிவித்திருக்கிறார். இதற்குப் பதில் அளிக்கும் வகையில் முதலமைச்சர் மத்திய உள் துறை அமைச்சருக்கு இக்கோவில் தமிழ் நாட்டில் தான் இருக்கிறது என்பதற்கான ஆதாரங்களையும் அனுப்பி, கேரள அரசு தமிழ் நாட்டு எல்லைக்குள் இருக்கும் கோவிலுக்கு உரிமை கொண்டாடுவது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள இல்லை என்று 28—7—1981 அன்று ஒரு விரிவான கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மூன்றாவது கடிதம்—தமிழ் நாட்டிலிருந்து—எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சொன்னது—5—5—1982 ஆம் தேதி கண்ணகி கோவிலுக்கு வழக்கம் போல சித்திரா பௌர்ணமி திருவிழா கொண்டாடச் சென்ற யாத்திரிகர்களை கேரள அரசின் சார்நிலை அலுவலர்கள் கைது செய்து, பின்னர் விடுதலை செய்ததாகவும், அத்தொகுதி சட்டமன்ற மற்றும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் மரியாதையின்றி நடத்தியதாகவும் செய்தி வந்திருப்பதாகவும், இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை உடனே நிறுத்துமாறும் வேண்டிக்கொண்டு ஆளுநருக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தந்தி அனுப்பினார்கள். இதற்கு கேரள அரசிடமிருந்து எவ்வித பதிலும் வரவில்லை.

இதற்குப் பிறகு, தமிழ் நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள் 3—2—1983 அன்று மத்திய உள்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு, கேரளத்தில் உள்ள சிலர் கோயிலைப் புதுப்பிக்கும் பணியினைத் தொடர முயல்வதாகவும், இக்கோவிலில் பத்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே பதித்த தமிழ் கல்வெட்டுகள் இருப்பதாகவும், இக்கோவில் பற்றி பிரச்சினை சுமுகமாகத் தீரும்வரை இருதரப்பினர்களும் இன்றைய நிலையில் மாற்றம் செய்வது உசிதம் இல்லை என்றும் தெரிவித்தார்கள். அதைப் போலவே கேரள முதல்வர் அவர்களுக்கும்

இவ்வாண்டு சித்திரா பௌர்ணமி திருவிழா 26—4—1983-ல் வருவதால், சென்ற ஆண்டு நடந்த சில விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் இவ்வாண்டு நடைபெறா வண்ணம் கோவிலுக்குச் செல்லும் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு தக்க உதவி செய்யுமாறு ஒரு நேர்முகக் கடிதம் எழுதியுள்ளார்கள். இதற்கு மறுமொழியாக 11—3—1983 ஆம் தேதி, மத்திய உள் துறை அமைச்சர் திரு. சேத்தி அவர்கள் கேரள மாநில முதலமைச்சர் திரு. கருணாகரனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி, அதன் நகலை நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதற்கிடையில்தான், நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இந்நிலையில் கண்ணகி கோவிலில் ஒரு துர்க்கை சிலையை வைத்ததாக தமிழக பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தது. இது குறித்து மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை ஒரு அறிக்கை அனுப்புமாறு கேட்கப்பட்டது. அவர் அனுப்பியுள்ள அறிக்கையில் பெரியகுளம் கோட்டாட்சித் தலைவர் சந்திரபாலையா தாசில்தாருடன் 24—3—1983 ஆம் நாள் மங்கலதேவி கண்ணகி கோட்டத்திற்குச் சென்று பார்வையிட்டு, கல் கட்டடத்துக்குள் உள்ள ஒரு மண்டபத்தில் துர்க்கை சிலை உட்கார்ந்த நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் தெரிவித்துள்ளார். மேலும் தென் மேற்கு மூலையிலுள்ள மண்டபத்திலுள்ள இந்த துர்க்கை சிலை குமுளி பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் தலைமையிலுள்ள 151 நபர்கள் கொண்ட மங்கலதேவி சிலைப்புக் குழு என்ற பெயரால் உள்ள குழுவினரால் குமுளியிலுள்ள சில பொதுமக்களுடன் குமுளி கணபதி காளியம்மன் கோவில் நம்பூதிரிகளுடன் சென்று 15—3—1983 ஆம் நாள் விழா நடத்தி நிறுவப்பட்டது என்றும், இவ்விழா ஏற்பாட்டிற்கு தேக்கடி [illegible] துணைக் கலெக்டர், வனத்துறை, காவல் துறை மற்றும் அறநிலையத் துறைத் தலைவர்கள் உடன்பாடாக இருந்துள்ளனர் என்பதும் வருந்தத்தக்க செய்தி என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, கடிதம் 6—நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கேரள முதலமைச்சர் திரு. கருணாகரன் அவர்களுக்கு தந்தி மூலமாக—மத்திய உள்துறை அமைச்சர் திரு. பி. சி. சேத்தி அவர்களின் 11-3-1983 தேதிய கடிதத்தின்பால் அவரது கவனத்தினை ஈர்த்து, கோவிலில் சிலையை வைத்திருக்கும் செய்தி குறித்து தமிழ் நாடு மக்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டு, கொந்தளிப்பு அடைந்துள்ளார்கள் என்றும், இப் பிரச்சினைகளுக்கு சுமுகமான சூழ்நிலையில் முடிவு காண்பதற்கு இச்சிலையை அகற்றி முந்தைய நிலைக்குக் கொண்டு வருமாறும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இதுபோலவே, மத்திய உள்துறை அமைச்சர்

[திரு. [illegible]] [1983 ஏப்]

[illegible] — 1983 [illegible]
[illegible]
[illegible] கண்ணகி [illegible]
[illegible].

(மு.பகல் 10-30)

[illegible]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : [illegible]
[illegible] தான். இந்த [illegible]

3. கவன ஈர்ப்பு.

(1) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள அரியலூரில் மூளைக் காய்ச்சல் நோய் பரவுவது குறித்து.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : தலைவர் அவர்களே, [illegible] முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சியைக் குறித்து மாண்புமிகு [illegible] துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்—

"திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள அரியலூரில் மூளைக் காய்ச்சல் நோய் பரவுவது குறித்தும் அதனால் [illegible]".

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவர் அவர்களே, [illegible] அறிக்கை @ அவையின் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : கடந்த பல ஆண்டுகளாகவே அரியலூர் [illegible] தொடர்ச்சியாக மூளைக் காய்ச்சல் நோய் இருந்துகொண்டு வருகிறது. அந்த பகுதி மக்கள் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சில குழந்தைகள் [illegible]

@ 107 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1983 ஏப்ரல் 11] [திரு. பா. ரா. தாமஸ்]

பாதிக்கப்பட்டு [illegible] இறந்துவிடுகிற [illegible] நடைபெற்றிருக்கிறது. [illegible] இதனை [illegible] குறித்து இதுவரை [illegible] விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : [illegible] ஆண்டுகளுக்கு முன்பு [illegible] கர்நாடகம், [illegible] vector carrying the infection [illegible] Mosquito carrying the infection becomes the vector

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : [illegible]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இப்போது அந்தப் பகுதியிலே

because of the effective steps namely, thermofogging operations for mosquito eradication, organisation of medical teams, intensive medical care in hospitals, health education to the public—taken, the number of attacks and deaths in Tiruchirappalli district

ஒட்டுமொத்தமாக அந்த மாவட்டத்திலே came dow to 8 and 3 respectively in 1982. In 1982 there were 3 attacks and 2 deaths in Ariyalur taluk and there has been no incidence of this disease in that area in 1983.

என்கிற வகையிலே அமைந்த குறிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளிலே எல்லாம் நாம் நல்ல முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் பெங்களூர், பூனா போன்ற பகுதிகளில் இருப்பது பாதி ஓசூரிலும் வெக்டேர் கன்ட்ரோல் யூனிட்டை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். தென்னக மாநிலங்கள் நடத்திய கருத்தரங்கின் குறிப்புகளின் அடிப்படையில் வெக்டேர் கன்ட்ரோல் யூனிட்ஸ் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். நல்ல முறையில் இது குறித்து நடவடிக்கை எடுத்து இப்போது நிலைமை சீராகியிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(2) தென்னாற்காடு மாவட்டம் பண்ருட்டியில் காலரா நோய் பரவி வருவது குறித்து.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தலைவரவர்களே, இறுக்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் :—

" தென்னாற்காடு மாவட்டம் பண்ருட்டியில் காலரா நோய் பரவி வருவதால் மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து "

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவரவர்களே, அவை முன் ஓர் விவர அறிக்கை @ வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இந்த விவர அறிக்கையின்படி பேதி, கடுமையான வயிற்றுப் போக்கு, காலரா நோய் போன்ற நோய் காரணமாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மட்டும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 592

@ 108-109 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

என்றும், பண்ருட்டியில் மட்டும் 47 என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தத்தில் இறந்தவர்களுடைய எண்ணிக்கை 20 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நான் இந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்ததற்குப் பிறகு, சில நாட்களிலே தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் விழுப்புரம் பகுதியிலே காலரா நோய் பரவி இன்னும் பலர் பலியாகியிருப்பதாகச் செய்திகள் வந்தன. குடிநீர் தட்டுப்பாடு மிகவும் கடுமையாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தச் சூழ்நிலையில் காலரா போன்ற கொடிய நோய்கள் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மட்டுமல்லாமல், தமிழகத்தின் இதர பகுதிகளில் கூட பரவக்கூடிய அபாய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த வியாதியை அதற்குள் தடுத்து நிறுத்த வேண்டிய அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையிலே இந்த நோய்க்காக மத்திய அரசிடமிருந்து ரூ. 17 கோடி உதவி கேட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து ஏதேனும் பதில் வந்திருக்கிறதா? அது குறித்து அரசின் நிலை என்ன? மத்திய அரசின் நிதி உதவி வரும் என்று காத்துக்கொண்டிராமல், இந்த நோயைத் தடுக்க எந்த வகையில் எல்லாம் நிவாரண நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மத்திய அரசிடம் இதற்காக 17 கோடி ரூபாய் கேட்டிருக்கிறோம். இப்போது ஒரு ஸ்மால் கிராண்ட் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாம் கேட்டதன் அடிப்படையில் நமக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும் என்பதற்கான குறிப்பு இல்லை. இருந்தாலும் அவர்கள் கொடுக்கிற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் இந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமை இல்லை. ஏற்கெனவே அந்தப் பகுதியில் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம்.

disinfection of the effectual places and houses, inoculation and health education norms of anti-cholera measures have also been taken.

இதை நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் 'ஹெல்த் எஜுகேஷன்' என்பது மிக மிக அவசியம். நோயாளிக்கு அதற்கான அறிகுறி தோன்றிய உடனேயே காலரா தான் என்கிற எண்ணம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதனால் தவறான சிகிச்சை முறைகளை—மந்திரித்தல் போன்ற முறைகளை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். அது தவறு. அதற்காகத்தான் ஓரல் ரி-ஹைட்ரேஷன் (Oral rehydration) என்கிற முறையில், நோய் வந்தவர்களை உடனடியாக மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துப் போனால், ஒருவர் கூட இந்நோயால் இறந்து விடக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லை. அங்கு இல்லாவிட்டாலும் டி-ஹைட்ரேஷன் ஆவதைத் தடுக்கலாம். மாநில

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே] [1983 ஏப்ரல் 4

ஹெல்த் எஜுகேஷன் கொடுத்து உடனடியாக இதனைச் சரிக்கட்டி விட்டால் இந்த நோய் பற்றிய சந்தேகம் இருக்காது. வாந்தி பேதி வந்தால் தண்ணீர் சாப்பிடக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இதனால் கூட இன்னும் அதிகமாகக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. அந்த வகையில் மாஸ் ஹெல்த் எஜுகேஷன் முறையில் இந்த நோயைக் கட்டுப்படுத்த திட்டமிட்டு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுபற்றிய 'லேட்டஸ்ட் பொசிஷன்' என்ன என்று கேட்டார்கள். 17 கோடி ரூபாய் பற்றி மத்திய அரசிடமிருந்து தகவல் வருவதற்கு முன்பாகவே இது சம்பந்தமான பணியைத் தொடங்கியிருக்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காமாட்டிப் பேட்டையில் 4 பேர் இறந்து போயிருக்கிறார்கள். இது ஓராண்டுக்கு முன்பு நடைபெற்றது. 'கால் அட்டன்ஷன்' கொடுத்ததற்குப் பிறகு—நேற்றைய தினம் கூட தொலைபேசி மூலம் லேட்டஸ்ட் பொசிஷனைக் கேட்டறிந்தேன். அட்டாக்ஸ் 33, 4 பேர் இறந்திருக்கிறார்கள். லேட்டஸ்ட் பொசிஷன் 571 ஆன்டி-காலரா இனாகுலேஷன்ஸ் என்று கொடுத்திருக்கிறோம். இது சம்பந்தமாக துரிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். பெரிய அளவில் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு ஹெல்த் எஜுகேஷனை இத்துறை கையாண்டு கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் குறித்து விவரமாகச் சொன்னதற்கு என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது குடிநீர் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக உணவு விடுதிகள் போன்ற பொது இடங்களில் முகலில் பயன்படுத்திய தண்ணீரையே மீண்டும் பயன்படுத்துவதாக, மாசுபட்ட தண்ணீரையே மீண்டும் பயன்படுத்துவதாக, அதாவது அசுத்த நீரை... இது அரசின் கவனத்திற்கு ஒருவேளை இதுவரை வராமல் இருக்கலாம். அப்படி இருந்தால்கூட, இப்போது நான் சொல்வதையே ஒரு புகாராக எடுத்து அப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள் நடைபெறாமல் தடுக்க மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

(முற்பகல் 11-00)

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இங்கே நாம் பயன்படுத்துகிற தண்ணீர் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு சுத்தப்படுத்தப்பட்ட தண்ணீர் கிடையாது. நம் நாடு முழுவதிலும் சொல்கிறேன். மேற்கு ஜெர்மனியில், அதைப் போன்ற நாடுகளில் எப்படி உபயோகப்படுத்திய தண்ணீரை மீண்டும் மீண்டும் சுத்தப்படுத்தி உபயோகிக்கிறார்கள்? அதைப்போல சுத்தமான தண்ணீர் நம் நாட்டிலேயே கிடையாது.

ஆனால் இங்கே ஒரு 'சைக்கலாஜிகல் சந்தேகப்படாமல் உபயோகிக்கலாம். அப்ஜெக்ஷன்' இருக்கிறது. அதை மாற்ற யாராலும் முடியாது. அதற்கு நாமும் தயாராக இல்லை. பயன்படுத்திய கழிவுநீரை மாற்றி மீண்டும் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலை, திட்டவட்டமாக நம் நாட்டிலே அகில இந்தியாவிலும் இல்லை. பம்பாய், டில்லி போன்ற இடங்களிலும் கிடையாது. ஆனால் சாதாரணமாக நான் எல்லோருக்கும் சொல்வது, தண்ணீரை நன்றாகக் காய்ச்சிய பிறகே சாப்பிட வேண்டும். ஏனென்றால் வைரஸ் இன்பெக்ஷன் காரணமாக நோய் வர அதிக வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே 100 டிகிரி சென்டிகிரேடு அளவு தண்ணீரைக் காய்ச்சியே சாப்பிட வேண்டும். உறுப்பினர் அவர்கள், குறிப்பிட்ட ஏதாவது குற்றத்தை என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவில்லை. நானும் அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தமும் கலந்து பேசி நடவடிக்கை எடுக்க தயாராக இருக்கிறோம். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினை இங்கே எழவில்லை என்பதைத் திட்டவட்டமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

4. அரசின் தீர்மானம்.

கல்வி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

"சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள கல்வி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பு @ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்".

என்று முன்மொழிகிறேன்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள கல்வி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்".

பொதுவாக நாம் ஒரு கருத்து வைத்திருக்கிறோம். இங்கே பட்டதாரிகள் பிரதிநிதிகள், ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் ஆகியவர்கள் கொள்கைக் குறிப்பின் மீதான விவாதத்தின்போது பேச விரும்புகிறார்கள். இந்த விவாதத்தில் இரண்டு நாட்கள் பேசுவதென்று கடந்த ஆண்டு முதல் நாம் ஒரு மரபை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இருந்தாலும் விசேஷ பிரதிநிதிகள், நேரத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு ஒத்துழைத்தால்தான், இதற்கு முடியும். இந்த நிலைமையை உணர்ந்து ஒத்துழைக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

@ 110—184-ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1983 ஏப்ரல் 4

* திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே. 1983-84 தமிழ் நாடு கல்வி வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை முன்னதாகவே வழங்க அனுமதி அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கல்வி மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய அவையிலே 2 நாட்கள் விவாதிக்கிற ஒரு நல்ல மரபு அவைத் தலைவர் அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நான் ஆசிரியர் சமுதாயத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக கல்வி மானியத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது, சென்ற ஆண்டு என்று கருதுகிறேன், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உட்பட அனைத்துக் கட்சிக்காரர்களும், பெரும்பாலும் நம்முடைய கல்வி அமைச்சருடைய துறையிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நன்மைகளையெல்லாம், ஒருமனதாகப் பாராட்டிய நினைவு எனக்கு வருகிறது. அந்த வகையில் தொடர்ந்து பாராட்ட வேண்டுமென்ற ஆவல் எனக்குண்டு. அந்த வகையில் தான் இப்போதும் சில பாராட்டுரைகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பொதுவாக தமிழ் வளர்ச்சி, தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ்க் கலாச்சாரம் காக்கப்பட வேண்டுமென்ற வகையில் முனைப்பான நோக்கமுடைய நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குரிய முறையில் முனைப்பான பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். கல்வி தாய்மொழியின் மூலம்தான் தர வேண்டுமென்ற கொள்கையில் அழுத்தமான பிடிப்பு உள்ளவர்களாக கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இருப்பதையும், என்னாலே உணர முடிகிறது. நான் அதற்காக பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தஞ்சையில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், திருச்சியிலே பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம், கோவையிலே பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், கொடைக்கானலிலே மகளிர் பல்கலைக் கழகம், காரைக்குடியில் பல்கலைக் கழகம், உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு ரூ. 150 லட்சம் ஒதுக்கீடு, செந்தமிழ் பொற் பிறப்பியல் அகர முதலி 1983 ஜூனில் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது என்ற அறிவிப்புகள் எல்லாமே எனக்கு இனிமையாக இருக்கின்றன. நான் பாராட்டுகிறேன். இந்தச் செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலியை விரைவில் வெளியிட வேண்டிய தேவை பற்றி ஏற்கெனவே இந்த அவையிலேயே விரிவாகப் பேசியிருக்கிறேன். அந்தக் கருத்துக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் எவ்வளவுதான் நன்றி தெரிவித்தாலும், ஆசிரியர் பிரதிநிதி என்ற முறையில் நான் அணுகிப் பார்க்கிறபோது, சில குறைபாடுகளையும் என் மன ஆதங்கத்தையும் வெளிப்படுத்தக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். பேசுகிறபோது பேசுகிற கருத்துக்கள் வேறு ஏதேனும் அரசியல் கட்சிக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தால், அதற்குப் பொறுப்பு ஆசிரியன் அல்ல. ஆசிரியனும் எல்லாக் கட்சிக்கும்

பொதுவான கொள்கைகளை எடுத்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளவன் என்பதை அனைவரும் உணர வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

பொதுவாக கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், வருமானத்தில் நான்கில் ஒரு பங்காவது அதற்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஆசிரியர்களும் மற்றவர்களும் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். என்றாலும் கல்விக்கு இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி அந்த அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்றுதான் என்னாலே கூற முடிகிறது. 1980-81-லே 25 விழுக்காடு ஒதுக்கப்பட்டது. 1981-82-ல் 23 விழுக்காடு ஒதுக்கப்பட்டது. 1982-83-ல் 18½ விழுக்காடு ஒதுக்கப்பட்டது. ஆண்டுக்காண்டு அது குறைந்து கொண்டே வருகிறது. ஆனால் அதிருஷ்டவசமாக இந்த ஆண்டு 1983-84-ல் 18½ விழுக்காடாகக் குறைந்தது 20 விழுக்காடாக உயர்ந்திருக்கிறது. அது சத்துணவுத் திட்டம் காரணமாக என்பதை என்னாலே கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை. கல்விக்கு ரூ. 356 கோடி. மொத்தத் தொகை ரூ. 1775 கோடி. இதிலே 20 விழுக்காடுதான் ஒதுக்கப்படுகிறது. இதிலே கூட சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு ரூ. 24 கோடியை ஒதுக்கியிருப்பதைக் கழித்து விட்டால், மிச்சம் ரூ. 332 கோடிதான் கல்விக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிக மிகக் குறைவு, போதாது. வருங்கால சமுதாயத்திற்காக முதலீடு செய்யப்படுகிற தொகைதான் கல்விக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது என்பதை உணர்ந்து அதை அரசு செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்தக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். ஆண்டுக்காண்டு மாணவர்கள் எண்ணிக்கை, ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை, கட்டிடங்கள் எண்ணிக்கை, அலுவலர்கள் எண்ணிக்கை இவைகள் அதிகப்படுகிறது. அதற்கேற்றவாறு தொகை அதிகப்படுத்தப்படுகிறதா? இல்லை. நாளுக்கு நாள் குறைக்கப்படுகிறது. கேள்வி நேரத்தின்போது 1981-லே எட்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட இடைநிலை ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளிவிவரங்கள் தந்தார்கள். அவர்கள் மட்டுமல்ல. ஏறத்தாழ 30 ஆயிரம் பேர், இந்த நாட்டிலே எனக்குத் தெரிந்த தகவல்படி, வேலையில்லாமல் அனைத்து நிலையிலும் இருக்கிறார்கள். இப்படி நிலைமை இருக்க 1980-81-லே ஏழாயிரம் பேருக்கு ஒதுக்கீடு தந்த இந்த அரசு 1981-821லே வெறும் 1,650 பேருக்கு மட்டும் ஒதுக்கியிருக்கிறது. 1982-83-ல் 2,000 பேருக்கு மட்டுமே ஒதுக்கம் செய்து இந்த ஆண்டிலே 1,750 ஆசிரியர்களைத்தான் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது என்று சொன்னால், எந்த அளவுக்கு ஆசிரியர்கள் ஒதுக்கீடு குறைந்திருக்கிறது என்பதை உணரலாம். அவர்கள் வெளியிலே வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். 2.63

லட்சம் குழந்தைகளைச் சத்துணவுத் திட்ட அமுலின் மூலமாக சேர்த்ததற்கு அரசு வைத்திருக்கிற விதிப்படியே 15,200 ஆசிரியர்களை நியமித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒதுக்கப்பட்டது 1.250 பேர்கள்தான். இது மிக மிகக் குறைவு. இது எந்த வகையிலும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதல்ல. அதாவது சத்துணவு இருந்தால்போதும் சரியான கல்வி பெற வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற கருத்து உங்களுக்கு இருக்காது, இருந்தாலும் அந்தக் கருத்து இருப்பதாக நாங்கள் நினைப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் ஆசிரியர் பிரச்சினைகளையே பேசுகிறார்கள். அவர்கள் கல்வித் தர உயர்விற்காகப் பேசுவதில்லை என்று அடிக்கடி அமைச்சரும் மற்றவர்களும் தெரிவிக்கிறார்கள். ஒரு பள்ளியில் கட்டிடம் இல்லையென்று நாங்கள் சொன்னால், அதன் அடிப்படையிலே கல்வித் தர உயர்வுக்குத்தான் சொல்லப்படுகிறது என்பதாகத்தான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கல்வித் தரம் உயர வேண்டுமானால், அதற்கு முதலிலேயே ஒரு மாணவன் பள்ளிக்குச் செல்கின்றபோதே ஒரு ஆலயத்திற்குச் செல்கின்ற உணர்வு அம்மாணவனுக்கு வர வேண்டும். பள்ளியைப் பார்த்ததுமே ஒரு பக்தி ஏற்பட வேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் படிப்பு வரும். ஆகவே, அந்த வகையில் கட்டிடங்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. எல்லாப் பகுதிகளிலும் கட்டிடம் தேவைப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே கூத்தாநல்லூரில் ஒரு மேல்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. இப்போது எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், சுவர்கள் எல்லாம் வெடிப்பு வெடிப்பாக பாளம் பாளமாக வெடித்து சுவரிலிருந்து எல்லாப் பகுதிகளுமே பெயர்த்து கீழே விழுந்துவிடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது.

(மூற்பகல் 11-10)

இதைப்பற்றி நான் பலமுறை அவையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இதைக் குறித்து நான் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்கான முன்னறிவிப்பு கொடுத்து, அது அவையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்போது, அதில் நான் கலந்துகொள்ள இயலாமல் போய்விட்டாலும்கூட, அதுபற்றிய விவரங்கள் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்குச் சரியாகத் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகவே அந்தப் பள்ளியின் நிலைமையை விளக்கும் வகையில் அந்தப் பள்ளியின் கட்டிடத்தைக் காட்டும் 24 போட்டோக்களை—கட்டிடத்தின் அவல நிலையைக் காட்டும் நிழற்படங்களை—இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறேன். எவ்வாறு அந்தக் கட்டிடம் "பீஸ் பீஸ்" ஆகக் காட்சியளிக்கிறது என்பதை அந்தப் போட்டோக்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. அதுமட்டுமல்ல. அந்தப் பள்ளியின் மாணவர்கள் அளித்துள்ள ஒரு விண்ணப்பத்தையும் இங்கே

கொண்டு வந்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இவைகள் இரண்டையும் (போட்டோ ஆல்பத்தையும் மாணவர்களின் விண்ணப்பத்தையும்) தங்களின் அனுமதியோடு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் தருகிறேன். (மாண்புமிகு உறுப்பினர் அமைச்சர் அவர்களிடம் தந்தார்.)

அந்த போட்டோ ஆல்பத்தைப் பார்த்தால், அந்தப் பள்ளியின் உள்ளே கரையான் புற்று வளர்வதும், அது ஆசிரியர்களால் அழிக்கப்பட்டிருப்பதும் தெரியும். அங்கே பாம்பு இருக்குமோ என்று ஐயப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தில் பேசிய பிறகும், இது எப்படி எம்.எல்.சி.-க்குத் தெரிந்தது என்று அதிகாரிகள் ஆசிரியர்களை மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, இதைக் குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கும் உணர்வு கல்வித் துறையினருக்கு இன்னும் வரவில்லை. அந்தப் பள்ளியின் நிலைமைபற்றி நான் பேசிவிடக்கூடாது என்றுதான் நினைக்கிறார்களே தவிர, பள்ளியைச் சீரமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் எண்ணம் அவர்களுக்கு வரவில்லை. எனவே அந்தப் பள்ளியைப் பொறுத்தவரையில், மோசமாக பாதிக்கப்பட்ட பள்ளி என்ற அடிப்படையில் அதற்கு முன்னுரிமை கொடுத்து—அதற்குத் தனியான கவனத்தைச் செலுத்தி—கட்டிடத்தை உடனடியாகச் சீரமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்வியின் தரம் உயர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் சொல்லப்படும் இந்தக் கருத்தினை அரசு ஏற்று செயல்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் வாழ்கிற முஸ்லீம் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள்—வள்ளல் தன்மையுள்ளவர்கள்—அந்தப் பள்ளியைத் தங்கள் வசம் ஒப்படைத்தால், அதைத் தனியார் துறையில் அவர்களே மேற்கொண்டு நல்ல கட்டிடத்தைக் கட்டிக் கொடுக்க விரும்புகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பள்ளிகளையெல்லாம் அரசுடைமையாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் நம் அரசுக்கு இருப்பதால், இந்தப் பள்ளியைத் தனியாரிடம் விட்டுவிட இயலாதென்றால், அதற்கு எவ்வளவு தொகை செலவானாலும் சரி—உங்கள் குறிப்புப்படி ரூ. 15 லட்சம் செலவானாலும், உடனடியாக இதைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிலை ஏதோ தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் இருப்பதாகக் கருத வேண்டாம்.

புதுக்கோட்டையில் சந்தைப்பேட்டையில் அரசினர் மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளி என்று இருக்கிறது. அதைக் குறித்தும் நான் ஏற்கெனவே கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்வதாக அரசின் சார்பில் பதில் சொல்லி ஆண்டு ஒன்றாகப் போகிறது. போன மாதத்தில் கூட ஒரு 2 நாள் மழை பெய்தபோது, பள்ளி விழுந்து விடுமோ

என்று கருதி அந்தப் பள்ளிக்கு ஒரு வாரம் விடுமுறை விட வேண்டிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டது. அதைப்போலவே திருச்சியில் தாந்தோணி அரசு மேல்நிலைப் பள்ளியில் இருக்கும் கட்டிடங்கள் மிகவும் பழுதுபட்டிருப்பதன் காரணமாகவும் போதிய கட்டிடம் இல்லாததாலும் அங்கே வகுப்புகள் அனைத்தும் மரத்தடியில் நடக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்படி மாநிலம் முழுவதும் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் மிகவும் பழுதுபட்டிருக்கின்றன என்றாலும் நான் குறிப்பிட்ட இப்பள்ளிக்குக் கட்டிடங்கள் மிகவும் அவசரத் தேவையென்பதால்—அவைகட்கு முன்னுரிமை தந்து, உரிய கட்டிடங்கள் உடன் கட்டி முடிக்க இக்கட்டிடங்களையெல்லாம் சரி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இந்தப் பணிக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி போதாது என்பதையும் நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, துவக்கக் கல்வியில் 3-வது வகுப்பு வரையில் தேர்வே இருக்கக் கூடாது என்றும், தேர்வு இருந்தாலும் மாணவர்களை நிறுத்தக்கூடாது என்றும் நமது அரசு கொண்டிருக்கிற கொள்கையை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் பலமுறை இங்கே வலியுறுத்தி இருக்கிறேன். இப்போதும் நான் அதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். 3-வது வகுப்புவரை மாணவர்களுக்குத் தேர்வும் இருக்க வேண்டும், அவர்கள் சரியாகப் படிக்கவில்லை என்றால் அவ்வகுப்பிலேயே நிறுத்தக்கூடிய சூழ்நிலையும் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால், மாதா மாதம் அவர்களுக்குத் தேர்வு வைக்க வேண்டும். அல்லது இவ்வளவு நாள் கட்டாயமாகப் பள்ளிக்கு வந்தாக வேண்டும் என்ற ஒரு முறையை உருவாக்க வேண்டும். மாதந்தோறும் தேர்வு நடத்தி, சரியாகப் பள்ளிகளுக்கு வராத அல்லது சரியாகப் படிக்காத மாணவர்களை நிறுத்துகிற நிலைமை ஏற்பட்டால்தான், கல்வியின் தரம் உண்மையிலேயே உயரும். அப்போதுதான் மேல்நிலைக்குப் போகும்போது, மாணவர்களின் அடிப்படைக் கல்வியை குறை சொல்ல முடியாத நிலைமை உருவாகும் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நான் சென்ற வாரம் இங்கே பேசும்போது, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் தாம் ஜப்பான் நாட்டில் கண்ட ஒரு சம்பவத்தைச் சொன்னார்கள். ஜப்பான் நாட்டிற்குச் சென்றபோது, பல்வேறு பகுதிகளைப் பார்வையிட்டதாகவும் அங்கே ஒரு பக்கத்தில் அறிவியல் கூடங்கள், கல்லூரியிலுள்ள பல்வேறு துறைகளின் வளர்ச்சிகள் எல்லாம் விளக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், மற்றொரு பக்கம் ஒரு போர்டு இருந்ததைப் பார்த்ததாகவும் அங்கே

"ஜப்பானைப் பார்க்கலாம்" என்று எழுதி வைத்திருந்ததாகவும் அங்கே போய்ப் பார்த்தபோது ஜப்பானில் உள்ள தொடக்கப் பள்ளியைக் காண முடிந்ததாகவும் அவர் குறிப்பிட்டார்

ஜப்பானில் இருக்கிற நிலைமை இங்கே வரக்கூடாதா? நமது மாநிலத்தில் தொடக்கப் பள்ளிக் கல்விக்கு அந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் தருகிற நிலைமையை நாம் ஏன் இங்கே உருவாக்கக் கூடாது? ஜப்பான் நாட்டில், நான் அறிந்த வகையில் 8-வது வகுப்புவரை மாணவர்களுக்குப் பொதுக் கல்வி வழங்கப்படுகிறது. அதற்குள் மாணவர்களுடைய அறிவாற்றல் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பது கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. எந்தெந்தத் துறையில் எந்தெந்த மாணவனுக்கு ஆர்வம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்து, அப்படிப்பட்ட மாணவர்களையெல்லாம் தாம் பிரித்து, அந்தந்தத் துறையில் அந்தந்த மாணவர்களுக்குக் கல்விப் பயிற்சி அளிக்கப்படுவதன் காரணத்தால்தான், இன்றையதினம் ஜப்பான் நாட்டு மக்கள் விஞ்ஞானத்திலும் சரி, தொழில் துறையிலும் சரி, மற்ற துறைகளிலும் சரி, உலகத்திலேயே முன்னணியில் நிற்கிற நிலை இருக்கிறது என்று அறிகிறேன். இதையெல்லாம் அந்த நாட்டுக்குச் சென்று பார்த்து வரும் அதிகாரிகளும் மற்றும் அமைச்சர்களும் இங்கே ஏன் அம்முறையைப் பின்பற்றுவதற்கான முறைகளை வகுத்துச் செயல்படுத்தக் கூடாது என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

தாய்மொழி மூலமாகத்தான் பல்வேறு நாடுகளில் கல்வி புகட்டப்படுகிறது, அதன் காரணமாக அவர்கள் அனைத்துத் துறையிலும் மேலோங்கி நிற்கிறார்கள் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பலமுறை வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன். தாய் மொழி மூலமாகத்தான் அறிவு வளர்ச்சி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் மொழி மூலம்தான் கல்வி வளர்ச்சியை உருவாக்க வேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம். ஆங்கிலம் ஒரு தொடர்பு மொழியாகத்தான் இங்கே இருக்கிறது. இன்றைக்கும் தமிழுக்கு இருக்கிற சிறப்பு வேறு எதற்கும் இடையாது.

"வையம் ஈன்ற தொன்மக்கள் உளத்தினை
கையினாற் உரைகாலம் இரிந்திட,
பையா நாவை அசைத்த பசுந்தமிழ்
ஐயை தாள்தனைப் பணிந்து வணங்குவோம்". —

என்பது தமிழின் பழம் பாடல்!

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1983 எப்ரல் 4

இவ்வாறு நாவை அசைக்கிறபோதே—மக்களெல்லாம் ஊமைகளாக இருந்து ஜாடை காட்டிக் கொண்டிருந்த நிலை மாறி—பேசுவதற்கு முயன்று நாவை அசைத்தபோது, பிறந்த முதல் மொழி தமிழ் மொழிதான் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவ்வளவு தொன்மை வாய்ந்த மொழியாகச் சொல்லப்படும் தமிழ் மொழியின் நிலை என்ன என்றால்—இந்த அரசு தமிழுக்கு ஆதரவான அரசு என்று இருந்தாலும் கூட—உண்மையிலேயே வருத்தப்படக்கூடிய நிலையில் தான் நிலைமை இருக்கிறது. தொலைக் காட்சியை எடுத்துக்கொண்டால், இரவு 8½ மணியிலிருந்து 10 மணி வரை, வாரத்திற்கு இரண்டு இந்தித் திரைப்படங்கள் தேசிய நிகழ்ச்சி என்ற பெயரிலே இங்கே திரையிடப்படுகின்றன. தேசிய ஒருமைப்பாட்டைச் சொல்லுவதற்கு இந்திதான் தேவையா? அதைத் தமிழில் சொல்லக்கூடாதா? தமிழ் மொழியில் சொன்னால், தேசிய ஒருமைப்பாடு இங்கே வராதா? எனவே தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இங்குள்ள வானொலியும் தொலைக் காட்சி நிலையமும் தமிழக மக்களுக்கு பாதகம் விளைவிக்கின்றனவே தவிர, பயன்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். "Be Indian and buy Indian" என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தியனாக இரு. இந்தியப் பொருள்களையே வாங்கு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இசைக்கு இலங்கையை நாடு, காட்சிக்கு—தமிழ்ப் படத்திற்கு இலங்கையை நாடு—என்று சொல்லுகிற அநியாயம் இன்றைக்கு இங்கே ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையைத் தடுத்து நிறுத்தியாக வேண்டும். இதில் இன்னும் அரசு முனைப்போடு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று ஆசிரியராக இருந்து தமிழுக்காக உயிர் நீத்த ஆசிரியர் வீரப்பன் சார்பிலும் ஏனைய தியாகிகளின் சார்பாகவும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிதிநிலை அறிக்கையில் "அரசு ஊழியர் நலன்" என்ற தலைப்பே இல்லை என்று நான் இங்கே எடுத்துக் கூறியதோடு அவையிலே இதைக் கண்டிக்கவும் செய்தேன். ஆனால் இப்போது மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். காரணம் கல்வி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் "பள்ளியாசிரியர்கள், ஆசிரியர் அல்லாத பணியாளர்கள் நலன்" என்று ஒரு தலைப்பு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு தலைப்பாவது இருக்கிறதே! அதற்காகப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். அந்தத் தலைப்பின்கீழ் புதிதாக ஏதேனும் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ என்று பார்த்தேன். ஆனால் அப்படி எந்தச் சலுகையும் வழங்கப்படவில்லை என்பதையும் பார்த்தேன். அதற்கு மாறாக, கடந்த காலத்தில் வழங்கப்பட்ட சலுகைகளை அங்கே விவரித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் நன்றி செலுத்தக்

1983 எப்ரல் 4] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தத் தலைப்பையாவது வைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவருக்கு வந்ததே என்று நான் நன்றி செலுத்த விரும்புகிறேன்.

1—6—1981 முதல் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்கள் அனைவரும் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டார்கள். இப்போது அதில் ஒரு சங்கடம் வந்திருக்கிறது. அத்தகைய ஆசிரியர்கள் தற்போது திருமணக் கடன் வேண்டியோ அல்லது சைக்கிள் கடன் வேண்டியோ அல்லது வேறு எந்தக் கடன் வேண்டியோ விண்ணப்பம் செய்தால், துறை அதிகாரிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், "நீ 5 ஆண்டுக் காலம் அரசுப் பணியில் இருந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு 5 ஆண்டுக்காலம் அரசுப் பணியில் இருந்த பின்னர்தான் இந்தச் சலுகைகள் வழங்கப்படும்" என்று சொல்லுகிறார்கள். 1981 ஆம் ஆண்டு அவர்கள் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டார்கள். எனவே 1986 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகுதான் அத்தகைய ஊழியர்கள் அரசிடமிருந்து கடன் பெற முடியும் என்று சொல்வது எந்த விதத்திலும் நியாயமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் இருந்த ஆசிரியர்களைத்தான் நீங்கள் அரசு ஊழியர்களாக 'அப்சார்ப்' செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அவர்களெல்லாம் ஏற்கெனவே 10, 15 ஆண்டுக்காலம் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களின் அந்தப் பணிக்காலத்தையும் கணக்கில் கொண்டு இந்தச் சலுகைகளை வழங்கிட ஆணையிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இளநிலை ஆசிரியர்களை இடைநிலை ஆசிரியர்களாக உயர்த்தியிருப்பதற்காக நான் அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இவ்வாறு இளநிலை ஆசிரியர்கள் இடைநிலை ஆசிரியர்களாகப் பதவி உயர்வு பெற்றார்கள் என்ற பெயர்தான் இருக்கிறதே தவிர, அவர்களுக்கு எந்த விதமான பணப்பயனும் அளிக்கப்படவில்லை என்பதை இங்கே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எனவே அவர்களுக்கெல்லாம் பணப் பயன் ஓரளவுக்கேனும் இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்—ஒரு குறைந்தபட்சமாக ஊதியத்தின் அடுத்த படி நோக்கிப் போகிற அளவுக்காவது—அவர்களின் ஊதியத்தை மாற்றியமைத்தால், பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று சொல்லி, வெறும் பெயரளவில் மட்டும் மாற்றம் செய்வதால் எந்தப் பயனும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1983 ஏப்ரல் 4

அடுத்து 1—6—1981 முதல் ஊக்க ஊதியம் 2 ஆண்டு பயிற்சி பெற்றவர்களுக்குத் தருவதாக அரசு ஏற்று செய்து வருவதற்காகவும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் செங்கோட்டைப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு சங்கடமான நிலைமை இருக்கிறது என்பதையும இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே திருவிதாங்கூர்-கொச்சி சமஸ்தானத்தோடு அந்தப் பகுதி இணைந்திருந்தபோது, அவர்கள் அந்த சமஸ்தானத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். பின்னால் அவர்களையெல்லாம் அரசு ஊழியர்களாக மற்று அந்தப் பள்ளிகளையெல்லாம் அரசே எடுத்துக் கொண்டது. அரசாணை எண் 970, கல்வி, நாள் 7—5—1963-ல் அத்தகைய ஆசிரியர்கள் ஓராண்டுக் காலம் பயிற்சி பெற்றதே இரண்டாண்டு பயிற்சிக்குச் சமம் என்று அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது இரண்டாண்டு பயிற்சி அவர்கள் பெறவில்லை என்று காரணம் காட்டி, அவர்களுக்கு ஊக்க ஊதியம் தர மறுப்பது எந்த வகையிலும் சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலே கூட "பிளானிங் கமிஷன்" பள்ளிகளை அரசு தொடங்கியபோது ஓராண்டு காலப் பயிற்சி "எமர்ஜென்சி கோர்ஸாகக்" கொடுக்கப்பட்டது. எனவே அது ஆசிரியர்களின் தவறு அல்ல. அப்படிப் பட்ட ஆசிரியர்கள் இன்றையதினம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப்போல், ஒதுக்கப் பட்டவர்களைப்போல் ஊக்க ஊதியம் தாரமல் புறக்கணிக்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அந்த நிலை மாற்றப்பட்டு, அவர்களுக்கும் ஊக்க ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களோடு ஓராண்டுக்காலம் பயிற்சி பெற்ற முன்னாள் இந்தி ஆசிரியர்களுக்கும் இவ்வுயர்வு தரப்படவில்லை. தற்போது உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களாகவும், தொழில் ஆசிரியர்களாகவும், ஓவிய ஆசிரியர்களாகவும் பணியாற்றி வருகிறவர்களுக்கும் இவ்வுயர்வு இல்லை என்று சொல்லுவது ஆசிரியர்கள் இடையே ஒரு பாகுபாட்டை வளர்க்கிற மனப்பான்மையை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்கள் எல்லாம் ஒரே ஊதிய நிலையில் இருந்தவர்கள் என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு அவர்களுக்கும் இவ்வுயர்வு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1983 ஏப்ரல் 4] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

(முற்பகல் 11-20)

ஈட்டிய விடுப்பை உயர்த்துமாறு நாங்கள் கேட்டோம். அரசு ஊழியர்கள் ஆண்டுக்கு 280 நாள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 33 நாட்கள் ஈட்டிய விடுப்பு வழங்கப்படுகிறது. அதைப்போலவே ஆசிரியர்கள் 200 நாட்கள் வேலை செய்கிறார்கள், ஆகவே அரசு ஊழியர்களுக்கு உள்ள விகிதாச்சாரத்தைப் போலவே ஆசிரியர்களுக்கு 23 நாள் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டோம். 220 நாள் பணி புரிகின்ற தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு 26 நாள் ஈட்டிய விடுப்பு அளிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டோம். ஆனால் இப்போது 10 நாட்கள்தான் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அது போதாது. மேலும் 20 நாட்கள் வேலை அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது அநியாயம். இதை 200 நாட்களாக மீண்டும் குறைக்க வேண்டும். அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கும் அதே விகிதாச்சாரத்தில் ஆசிரியர்களுக்கும் ஈட்டிய விடுப்பு தர முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர்கள், இளநிலை உதவியாளர்கள் ஆகியவர்களுடைய பணி விடுமுறை இல்லாத பணி என்று சொல்லி அவர்களுக்கு கோடை காலத்திலே ஈட்டிய விடுப்பு தரப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் அலுவலர்களும், பாதுகாவலர்களும் மற்றவர்களும் இல்லாமல் தலைமையாசிரியர் தனியாகச் செயல்பட முடியுமா? காவலர் இல்லாமல் பள்ளி திறக்க முடியுமா? காவலர் இல்லாமல் பள்ளியைக் காக்க முடியுமா? ஆகவே அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் இதை வழங்க வேண்டும். முன்னதாக தற்போது வழங்கப்பட்டுள்ள இதே சலுகையை தொடக்கப் பள்ளியில் பணியாற்றுபவர்களுக்கும் உடனடியாகத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக பல பள்ளிகளில் வகுப்பறைகள் போதவில்லை, தளவாடங்கள் இல்லை, அறிவியல் கூடங்கள் இல்லை, நூல் நிலையங்கள் இல்லை, போதிய ஆசிரியர்கள் இல்லை, போதிய அலுவலர்கள் இல்லை, ஆசிரியர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் இல்லை என்றால், எப்படி கல்வியின் தரம் உயரும்? இப்போது கல்வியின் தரம் உயர வேண்டுமென்றால், இவற்றையெல்லாம் சரி செய்து நல்ல சூழ்நிலையை அமைத்தால்தான், உயர்த்த முடியும். "சூ! மந்திரக்காளி கல்வியே உயரு" என்று கூறினால் மட்டும் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த முடியாது. வெறும் கையால் முழம் போட முடியாது. என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் இவற்றை நிறைவு செய்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளுக்கு முன்னுரிமை அளித்து ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்] [1983 ஏப்ரல் 4

மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் 50, 60 மாணவர்களை வைத்துக்கொண்டு மொழிப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு நாளைக்கு நான்கு பாடப் பிரிவு தரப்படுகிறது. அப்படியானால் எப்படி மொழிப் பாடத்திலுடைய தரம் அதிகமாக இருக்கும்? கல்வியமைச்சர் அவர்கள்கூட, "தமிழில் மொழிப் அறிவு வளர்ந்த அளவிற்கு தமிழ் மொழியறிவு வளரவில்லை" என்று இங்கே சொன்னார்கள். மொழி அறிவு வளர வேண்டுமென்றால், மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டும், அல்லது பாட வேளையை அதிகப் படுத்த வேண்டும். இரண்டில் ஒன்றைச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ள கிறேன்.

தமிழுக்குப் பணிபுரிகின்ற, தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் காக்கின்ற அமைச்சர் அவர்களுடைய காலத்திலே ஒரு அருமையான தீர்ப்பு தமிழாசிரியர்களுக்காக வந்திருக்கிறது. தமிழாசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாக வருவதற்கு எல்லாம் தகுதியும் பெற்றிருந்தாலும், பி.டி. பட்டம் பெற்றதற்குப் பிறகும் பத்தாண்டுக் காலம் இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே அரசு பிறப் பித்த ஆணையை எதிர்த்து மதுரையில் இருக்கக்கூடிய புலவர் நாமலை தொடுத்த வழக்கு டபிள்யூ. பி. 6982/1981-க்கு சாதகமாகத் தீர்ப்பு 18—2—1983-ல் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சேலம் மாவட்டத்திலே புலவர் சுப்பண்ணன் என்பவர் 19—8—1982-ல் தொடுத்த வழக்கு எண் டபிள்யூ. பி. 4470-க்கு 24—2—1983 அன்று சாதகமாகத் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்தாண்டுகள் பி.டி.யாக இருக்க வேண்டும், அல்லது ஐந்தாண்டுகள் பி.டி.யாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை தவறு என்பதை அந்தத் தீர்ப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாணை எண் 720, கல்வி, நாள் 28—4—1981-ல் புலவர் தேர்ச்சியும், பி.டி. தேர்ச்சியும் சமம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. புலவர் தேர்ச்சியும், பி.டி. தேர்ச்சியும் சமம் என்று சொன்ன தற்குப் பிறகும், தமிழாசிரியர்கள் தலைமையாசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெற வேண்டுமென்றால், பி.டி.யாக பத்தாண்டுக் காலம் இருந்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவது, தமிழ் நாட்டில் தமிழ்தான் ஆட்சி மொழி என்று கருத்து தெரி விக்கிற ஆட்சி இருக்கின்ற நேரத்தில், தமிழே உயிர் என்று சொல்லக்கூடிய மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இருக்கும் நேரத்தில், தமிழிலேயே கற்றுக் கொடுக்கப்படுவதுதான் நோக்கம் என்று சொல்லும் கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இருக்கும் நேரத்தில், தமிழாசிரியர் தலைமையாசிரியராக வருவதற்கு இந்தத் தடை இருப்பது நியாயம்தானா? ஏற்கெனவே இருக்கின்ற அரசாணை அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டாமா? இந்த நல்ல—தேவையான தீர்ப்பை எதிர்த்து மேல் அப்பீல் செய்வதற்கு கல்வித்

1983 ஏப்ரல் 4] [திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

துறை முயற்சிக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையாக இருக்கு மானால், அதைவிட வருத்தப்படக்கூடியது என்னவாக இருக்க முடியும் என்பதை அழுத்தந் திருத்தமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து தீர்ப்புக்கேற்ப உரிய ஆணையை உடனே வெளியிட்டு தமிழாசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியர் களாக வரும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழாசிரியர்களில் இரண்டு நிலை இருந்தது. அந்த இரண்டு நிலையை ஒரே நிலையாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்லி ஒரே நிலையாக்கினார்கள். அப்படி இரண்டு நிலை இல்லை என்று ஆனதற்குப் பிறகு தேர்வு நிலைக்குக் கணக்கெடுக்கும்போது, பள்ளி இறுதி தேர்வுத் தாள்கள் திருத்தச் சொல்லுகிற போது, முதல் நிலையிலே அவர்கள் எத்தனை ஆண்டுகள் பணியாற்றியிருக்கி றார்கள் என்பதைப் பார்த்து அதற்கேற்றவாறு இருக்க வேண்டுமென்றால், அரசு ஏற்கெனவே போட்டுள்ள ஆணைக்குப் புறம்பாகச் செயல்படுகிற வகையில் இருக்கிறது. ஏன் இந்த மாறுபாடு? இரண்டு நிலை இப்போது ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது. எனவே இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழாசிரியர்கள், புதிதாகப் பணியில் சேர்ந்தவர்கள் தேர்வாணைக் குழு வால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத காரணத்தால், அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று ஏற்கெனவே நான் அவையிலே சொன்ன போது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், "அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படாது, அதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுப்போம்" என்று சொல்லியிருந்தார். இப்போது அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படாததால், வீட்டுக்கு அனுப்பப்படு வார்கள் என்ற அச்சம் அவர்கள் மனதிலே இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேல்நிலைப் பள்ளிகள் மிகச் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றன. கிராமப் பகுதிகளுக்கு மேல்நிலைக் கல்வி அளிப்பதில் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டவர் கல்வியமைச்சர்தான் என்பதால், அவரை அதற்காக எல்லோரும் பாராட்டத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் மேல்நிலைப் பள்ளி ஏற்பட்ட தற்கும் பின்னாலே, அதனுடைய நடைமுறைகள், விதிமுறைகள் கல்வியை வளர்த்துவிட்டதா என்று பார்க்க வேண்டும். 1978 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மேல்நிலைப் பள்ளியில் தலைமையாசிரியராக இருப்பவருக்கு இன்னும் ஊதிய நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. உதவி ஆசிரியரைவிட தலைமையாசிரியர் குறைவாக ஊதியம் பெறக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்குமானால், எப்படி அவர்

ஆர்வத்தோடு பணியாற்ற முடியும்? ஐந்தாண்டுகள் அவர்கள் பணியாற்றிய பிறகும் ஊதிய நிர்ணயம் செய்யாததற்குக் காரணம் என்ன? இதையெல்லாம் உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்லாமல், எம்.எட். பயிற்சி பெற்றால், இன்சென்டிவ் கிடையாது. இன்சென்டிவ் தொடர்பாகப் புதிய கருத்துருவை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று பலமுறை சொல்லப்படுகிறது. ஒரு பாலிசியை உருவாக்க பல ஆண்டுகளா ஆகும்? ஒரு பாலிசியை உருவாக்குகிறபோது, ஏற்கனவே இருக்கின்ற பாலிசிக்குப் புறம்பாக உருவாகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு பாலிசி ஏற்படுவதற்கு முன்னதாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அந்த பாலிசி பாதகம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் ஒரு சாராருக்கு மட்டும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் அச் சலுகைகள் தரப்படுகின்றன என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த வேறுபாட்டைக் களைந்து புலவர், பி.ஏ., எம்.ஏ., பி.எட்., எம்.எட். போன்ற பட்டங்களைப் பெற்றவர்களுக்குத் தனித் தனியாக இன்சென்டிவ் உடனுக்குடன் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற் கல்வியை வளர்க்கிறோம் என்று கூறுகிறோம். தொழிற் கல்வியைப் போதிக்க பகுதி நேர ஆசிரியர்களாக வைத்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு 150 ரூபாய் தருகிறோம். இரண்டு வேளைகளும் பணியாற்றினால் 300 ரூபாய் தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆகவே அவர்கள் இக்குறைந்த ஊதியத்தால் ஆர்வம் குன்றிப் பணியாற்றுகிறார்கள். தொழிற் கல்வி உண்மையிலேயே வளர வேண்டுமென்றால், வொக்கேஷனல் கோர்சில் ஈடுபடுகிற ஆசிரியர்களுக்குரிய கல்வித் தகுதியை நிர்ணயித்து, அவர்களை நிரந்தரமாக்கி மேல்நிலைப் பள்ளியில் உள்ள ஊதிய விகிதத்தையே அவர்களுக்கும் நிர்ணயித்து வழங்க வேண்டும். தொழிற் கல்வியைக் கற்று வெளியேறும்போது, மாணவர்கள் தாங்களே சமுதாயத்தில் வாழக்கூடிய வகையில் அமைய வேண்டுமென்றால், அவர்கள் பயிற்சி பெறுகிற தொழிற் கல்விக்கு தொழில் நுணுக்கப் பயிற்சியில், அல்லது வேலைவாய்ப்பில் முன்னுரிமை கொடுத்து ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். நர்ஸ் பயிற்சி பெற்று வெளியே சென்றால் நர்ஸ் கோர்சில் முன்னுரிமை இல்லை என்றால் எப்படி? எனவே தொழிற் கல்வி பயில்வதாலே, அதனாலே பலனில்லை என்ற நிலை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

10-ஏ-(1) என்று எல்லா நிலைகளிலும் இருக்கிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மேல்நிலைப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் ஆகியவற்றில் பலர் நிரந்தரம் செய்யப்படாமலே இருக்கிறார்கள். அப்படி இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் தனியாக

தேர்வாணைக் குழுவில் சிறப்புத் தேர்வு வைத்து அல்லது தேர்வாணைக் குழுவின் தவிர்ப்பைப் பெற்று அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் கூடுதல் பணியாளர்களை நியமிக்கவிருக்கிறோம் என்று சொல்லி 1978-79-ல் அரசு அறிவித்திருக்கிறது. 1978-79-ல் அறிவித்த அறிவிப்பு இன்னமும் செயல்படுத்தப்படவில்லை. கூடுதலாக பணியாளர்கள் நியமிக்கப்படாததால் அங்கேயிருக்கின்ற பணியின் சுமை அதிகமாகி வேலை பார்க்க முடியாத அளவுக்கு தற்போதுள்ள பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்குக் [illegible] அவர்களுக்கு 25 ரூபாய் அல்லது 40 ரூபாய் தருகிறோமா என்றால், இல்லை. அதையாவது தருவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். கூடுதல் அலுவலர்களை உடனே நியமிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[illegible] இடைநிலை, முதுநிலை [illegible] ஆசிரியர்கள், ஆகியோருக்கு ஈடுபடுத்தப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கும் சிறப்பு ஊதியம் தர வேண்டும். இதுவரை தரவில்லை. அவர்களுக்குச் சிறப்பு ஊதியம் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குச் சிறப்பு நிலையும் தரவில்லை. அதையும் தர வேண்டும். அவர்களுடைய ஊதிய விகிதத்தையும் மேல்நிலைப் பள்ளி ஊதிய விகிதத்திற்கேற்ப மாற்றியமைக்க வேண்டும். மேல்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றும் இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு இதுவரை தேர்வுநிலை வழங்கப்படவில்லை. இடைநிலை உதவியாளர்களுக்குத் தேர்வுநிலை வழங்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கும் தேர்வுநிலை வழங்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கல்வியமைச்சராக வந்த பிறகு, நிறைய பள்ளிகளைத் திறந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டாண்டுக் காலமாக கல்வியமைச்சர் அவர்கள், புதிய பள்ளிகளுக்கு அனுமதி வழங்கும்போது அயல்நாடுகளுக்குச் சென்றுவிடுகிறார்கள். புதிய பள்ளிகள் திறப்பதுபற்றி கல்வித் துறையிலே கேட்டால், "கல்வியமைச்சர் வந்த பிறகு, அவரோடு பேசிக் கொள்ளுங்கள். எங்களுக்கு எதுவும் தெரியாது" என்று சொல்லுகிறார்கள். கல்வி அமைச்சரின் பொறுப்பை எல்லோரும் அதையே கூறுகிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

ஒருவேளை இந்த ஆண்டு அப்படி ஒரு பரபோசல் இருந்தால், தயவுசெய்து தவிர்த்துவிட்டு அந்தப் பள்ளிகளைத் திறந்துவிட்டு அயல்நாடுகளுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று அவரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நேரத்

திலே உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 30 பள்ளிகள் இந்த ஆண்டு தொடங்க இருப்ப தாகச் சொல்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 54 கல்வி மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன எத்தனை மாவட்டங்களுக்கு இந்த 30 பள்ளிகளை எப்படி வழங்கியிருக்கின் றார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று ஆண்டு களாக சில பள்ளிகள் திறக்க வேண்டிய நிலைமைகளில் இருக்கின்றன. பெண்கள் பள்ளி கட்டுவதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யுங்கள் என்று ஊர இலாகாவிலே இருப்பவர்கள்கூட அவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதற்கு ஏற்ப கட்டிடத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றார்கள். அதற்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று இலாகாவினர்களே தூண்டிவிட்டு அதற் கான நடவடிக்கைகளை எடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன்படி அவர்களும் செய்திருக்கின்றார்கள். உரிய தொகையையும் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் இரண்டு ஆண்டுகளாகப் பெண்டிங்கில் இருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டம், திருத்துறைப்பூண்டியிலே அப்படி இருக்கிறது. செம்பனார் கோயிலிலே, ஆழியூரிலே அப்படி இருக்கிறது. வேட்டைக்காரனிருப்பு பகுதியிலே அப்படி இருக்கிறது. அரசுத் துறை அதிகாரிகள் சொல்லி அவ்வேற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே இருக்கக் கூடிய பள்ளிகளுக்கு இந்த ஆண்டு சற்று முன்னுரிமை கொடுத்து அந்தப் பள்ளிகளைத் திறந்தாக வேண்டும். பள்ளிகளுக்காக பொதுமக்கள் செலுத்திய தொகைக்குரிய வட்டி என்னவாயிற்று என்று அங்கே இருக்கக்கூடியவர் கள் கேட்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தகுதிக்கு ஏற்ற ஊதியம் தாருங்கள் என்று நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது இவ்வரசு இளநிலை ஆசிரியர்களை இடைநிலை ஆசிரியர்களாக உயர்த்தி, ஒவ்வொரு ஆண்டும் செப்டம்பர் மாதம் 1 ஆம் தேதி உரிய ஊதியம் தந்து வருகிறது. அது ஏன் அவர்களுக்கு மட்டும்? பி.எட். படித்தவர்கள், புலவர் படித்தவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் ஆந்திராவிலே பி.ஜி. சம்பளம் பெறுகிறார்களே, அதுபோலவே பி.ஜி. படித்தவர் களுக்கும் ஏனையோருக்கும் தகுதிக்கு ஏற்ற ஊதியத்தை ஏன் இங்கே தரக் கூடாது? இடைநிலை ஆசிரியர்களாயிருந்து அவ்வாறு தரநிலை உயர்த்திக் கொண்ட ஆசிரியர்களுக்கு அந்த ஊதியத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதல் நிலை உடற் கல்வி ஆசிரியர்களுக்கும் இரண்டாம் நிலை உடற் கல்வி ஆசிரியர்களுக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடு இருப்ப தால், முதல்நிலை உடற் கல்வி ஆசிரியர்களின் ஊதியம் தொடர்பான உறுதி மொழியை நிறைவேற்ற இயலவில்லை என்கிறீர்கள். இரண்டு நிலை ஆசிரியர் களையும் அழைத்து வைத்துப் பேசி அவர்களிடையே உள்ள பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஏன் முயற்சிக்கக்கூடாது? எப்படியோ அவர்களுக்குத் தந்த உறுதி

மொழியை இன்னும் காலம் கடத்தாமல் நிறைவேற்றி அவர்கள் கல்வி நிறுவனங் களிலே சிறப்பாகச் செயல்படச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் தகுதிக்கேற்ற ஊதியம் பெற்று மன நிறைவோடு நன்கு பணியாற்ற வாய்ப்பு செய்துதர வேண்டும். பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் என்று இருந்த தொழில் ஆசிரியர்கள் 100 பேரை முழு நேர ஆசிரியராக மாற்றித் தரப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற ஏனைய பகுதி நேர ஆசிரியர்களையும் முழு நேர ஆசிரியர்களாக் ஆக்க உடன் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளி தொழிலாசிரியர் களின் ஊதியத்தையே நடுநிலைப் பள்ளித் தொழிலாசிரியர்கட்கும் வழங்க வேண்டும்.

அடுத்து, பாலிடெக்னிக் என்று இருக்கின்றது. அரசு பாலிடெக்னிக்கு களில், பல இடங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. இது மிகவும் கண்டனத்திற் குரியது. பல ஆண்டுகளாக அப்படி இருக்கின்ற நிலை. வேலையில்லாத் திண் டாட்டம் இருக்கின்ற நேரத்திலே பூர்த்தி செய்வதை ஏன் தவிர்க்க வேண்டும்? அதை அரசு உடனே நிரப்ப வேண்டும். அரசு பாலிடெக்னிக்குகளில் உள்ள கண் காணிப்பாளர்களுக்கும் தனியார் பாலிடெக்னிக்குகளில் உள்ள கண்காணிப் பாளர்களுக்கும் ஊதிய வேறுபாடு இருக்கின்றது. அது களையப்பட வேண்டும். தொழிற் கல்வி பாலிடெக்னிக் ஆசிரியர்களுக்கும், ஆசிரியர் அல்லாதவர் களுக்கும் வாகனக் கடன், வீடு கட்டக் கடன், திருமணக் கடன், விழா முன் கடன், குழந்தைகள் சலுகைகள் இவைகள் எல்லாம் இல்லாமல் இருக் கின்றன. மற்ற பகுதி ஆசிரியர்கள் அனுபவிக்கின்ற அந்த நன்மைகளை அவர்களும் அனுபவிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதுதான் நியாயம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் ஆகிவிட்டது. உறுப் பினர் அவர்கள் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள். தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே இருந்தும் ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப் பள்ளிகளிலே இருந்தும் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே பணியாற்ற எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவர்களை, உடனடியாகப் பணி ஈர்ப்பு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமே கொண்டு வந்து அதைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறேன். இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அவ்வாறு 4, 5 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று அவையிலேயே சொல்லியிருக்கி றார்கள். நான் விரைவில் செய்து விடுகிறேன் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள். இன்றுவரையிலே அந்தப் பணி ஈர்ப்பு செய்யப்பட வில்லை. பணி ஈர்ப்பு காலத்தே செய்யாததால் அவர்கள் எண்ணிக்கை அதிக

மாகி அவர்கள் எல்லாம் ஊதிய உயர்வு பெறாமல், பதவி உயர்வு பெறாமல், விடுப்பு போன்ற சலுகைகளை அனுபவிக்க முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே இனியும் காலம் கடத்தாமல் விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கல்வித் துறையிலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலேதான் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்ற விஷயங்களிலே ஒரு முனைப்பு காட்டி விரைவாகச் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றொரு ஆபத்து இப்போது பள்ளிகள் தொடங்குவதற்கு முன்னாலே இருக்கின்றது. பின்னாலே வர இருக்கின்ற சங்கடத்தை நான் முன்கூட்டியே சொல்ல விரும்புகிறேன். மலிவு விலையிலே பேப்பர் தந்துகொண்டிருந்த மத்திய அரசு இப்போது அந்த வெள்ளைத் தாள்களைத் தரவில்லை. அப்படி தராத காரணத்தினால், பள்ளிகள் திறப்பதற்கு முன்னாலே மலிவான விலையில் நோட்டுப் புத்தகங்கள் தருவதிலே சில சங்கடங்கள் தோன்றக்கூடும் என, மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டபோது மத்திய அரசிலிருந்து ஒரு பதில் வந்திருக்கிறது. அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

Letter No. F3/19/82 Paper Unit, Government of India, Ministry of Education and Culture, Department of Education.

New Delhi,

14th March 1983.

To

Thiru K. Meenakshisundaram, M.L.C.
Legislators' Hostel, Madras-2.

Sir

I am directed to refer to your letter No. Nil, dated 1st March 1983 addressed to the Minister of Education on the subject mentioned above and to state that the Mills supplying white printing paper have obtained stay orders from the High Courts against the supply of paper at the concessional rates fixed. There is, therefore, no supply of paper for about a year. The Government is making all efforts to arrive at a suitable solution.

Yours faithfully,

A. S. Sakuntala,
Director.

என்று மினிஸ்ட்ரி ஆப் எஜுகேஷனிலிருந்து ஏ. எஸ். சகுந்தலா, மத்திய அரசின் டைரக்டர் அவர்கள் பதில் அளித்து இருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நல்ல வேளையாக இந்தியிலே பதில் எழுதவில்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: இந்தியிலே பதில் எழுதியிருந்தால், அவர்களுக்குத் தமிழிலே நான் பதில் காட்டமாக அனுப்பியிருப்பேன். அவர்கள் ஆங்கிலத்திலேதான் பதில் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதிலேயிருந்து என்ன தெரிகிறது? ஹைக்கோர்ட்டிலே அந்த வெள்ளைத்தாள்களை சப்ளை செய்வது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையிலே தமிழ்நாடு அரசு, ஹைக்கோர்ட்டு விதித்துள்ள தடையில் தலையிடாமல் விட்டுவிட்டாலும்கூட, இதற்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்வதற்கு என்ன செய்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். உடனே அவசரமாக எடுத்தாக வேண்டும். அதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும். பள்ளி திறக்கப்பட வேண்டும். இப்போது வெயில் காலமானால் பள்ளிகள் ஜூன் மாதத்தில் 20ஆம் தேதியில் திறக்கலாம் என்று உத்தரவு இருக்கிறது. அதுவும் நீடிக்கப்படுமோ என்னவோ? அப்படி இல்லாமல் காலத்தே திறக்கப்படும் என்றுதான் நாம் நினைக்க வேண்டும். என்றாலும்கூட இதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையேல் இது மாணவர்களைப் பாதிக்கும், ஏழைகளைப் பாதிக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குத் தந்த வாக்குறுதிகள் பல இதுவரையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. பயிற்றுனர், விளக்குநர் 3 ஆண்டுகளில் துணைப் பேராசிரியராக வரலாம் என்பது. 1-12-1977-லே போட்ட உத்தரவு அவர்கள் எம்.பில். படிக்க வேண்டும் என்று அதிலே தரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அவகாசம் 5 ஆண்டுகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் பேச்சு வார்த்தையிலே அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டது. அது மட்டுமல்லாமல், எம்.பில். என்று அவர்களுக்குச் சொல்லும்போது, இந்த அரசு அதற்குப் பின்னாலே பேராசிரியர்களுக்கு ரூ. 1,100 சம்பளம் என்று தந்து, 1979-லே ஒரு உத்தரவு போட்டபோது, அவர்களுக்கு அந்த எம்.பில். இருக்க வேண்டுமென்று

ஆனை நிரப்பப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே துணைப் பேராசிரியர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட அந்த நிபந்தனைகளை நீக்க வேண்டும். அதற்கு அரசும் பெருந்தன்மையோடு ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது. அந்த வாக்குறுதியை இதுவரையில் நிறைவேற்றவில்லை. முன்பொருமுறை நான்கூட கேட்டேன். துணைவேந்தர் திரு. மணிசுந்தரம் பற்றிக் கேட்டேன். அவர் என்ன எம்.பில். படித்தவரா? திரு. சிட்டிபாபு, துணைவேந்தர். அவர் என்ன எம்.பில். படித்தவரா? பிறகு இருக்கின்றவர்களுக்கு உள்ள அந்த நிபந்தனை அவர்களுக்கு விதிக்கப்படவில்லையே என்றெல்லாம் கேட்டிருக்கிறேன். எனவே அந்த நிபந்தனையை நீக்க வேண்டுகிறேன். அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதைப்போலவே 600 ஆசிரியர்க் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் 10 ஏ (1)-ல் பணியாற்றுகிறார்கள். இதே நிலையிலிருந்த திரு. ராசாராமன் என்பவருக்கு ஒரு ஜி.ஓ. போடப்பட்டிருக்கிறது. அதே ஜி.ஓ.-ஐ மற்றவர்களுக்கும் தாருங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே என்ன சங்கடம் இருக்கிறது? அதுமட்டுமல்ல, 'ஜாக்'-லே உள்ள தலைவர் திரு. நரசிங்கம் என்பவர், கடலூரில் பணியாற்றியபோது, பாண்டியிலே சென்று அச்சிட்டார் என்று குறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் கல்லூரிக்குத் தேவைப்பட்ட புத்தகங்களை, கேள்வித் தாள்களை அங்கே அச்சிட்டார். அவர் சொல்லும் காரணம், கடலூரில் அச்சிட காலதாமதம் ஆகும் என அறிந்து அவ்வாறு கருதி நேரம் அதிகமாகிவிடும் என்றுதான் சென்றிருக்கின்றார்கள். கடலூர் அச்சகத்தார் நேரம் இல்லை என்றதால், பாண்டிக்குச் சென்றிருக்கிறார். அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்று தனி உத்தரவு இல்லை. ஆனாலும்கூட அவர் இயக்கத்திலே, ஜாக்-லே தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர் மீது குற்றமில்லாமலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அவரை பழி வாங்குகின்ற சூழ்நிலையிலே கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். அப்படி எல்லாம் பழி வாங்குதல் இருக்கக்கூடாது. அதைத் தவிர்த்துவிட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவரை சேலத்திலிருந்து திருநெல்வேலிக்கும், அங்கிருந்து குடந்தைக்கும் மாற்றியிருக்கிறார்கள். பழிவாங்கியிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மற்றொரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: டைம் ஆகிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மான்யத்திற்கும் கொஞ்சம் அதிகமான நேரம் கொடுக்கலாம். நான் வேறு எப்படிச் சொல்வது? இந்த நேரத்தை விட்டால், வேறு நேரம் எங்கள் பிரச்சினைகளை விரிவாகச் சொல்வதற்குக் கிடைப்பதில்லை. எனவே அருள்கூர்ந்து தாங்கள் நேரம் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு பெரிய கட்சிகள் எல்லாம் பேசவில்லை. கட்சி சார்பில் இருந்து கேட்டாலும், டைம் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கிடைக்கும். இன்னும் கொஞ்ச நேரம் கொடுத்தால்கூட போதும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: ஏற்கனவே நேரம் அதிகமாக ஆகிவிட்டது. இதற்கு மேலேயும் நேரம் தருவதற்கில்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: உயர் நிலைப் பள்ளிகளை அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்பது அண்ணா அவர்கள் காலத்திலிருந்தே நாம் கடைப்பிடித்து வருகின்ற கொள்கையாகும். அண்ணா அவர்களே ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கையாகும். சில பள்ளிகளிலே ஊழல் கண்டபோது அரசு முன்நின்று நடத்துவதற்கு ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஆனால் சில பள்ளி நிர்வாகங்களை அரசு ஏற்பதில்லை. காரணம் அந்த நிர்வாகத்திலே இருப்பவர்கள்—நாங்கள் எல்லாம் அப்படி நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது, நான் சொல்வது தவறோ என்னவோ—ஆளுகின்ற வேண்டியவர்கள் அல்லது மிகப் பெரியவர்கள், செல்வந்த பணக்காரர்கள்; அவர்களில் யாராவது இருந்தால் அதை அரசு எடுப்பதில்லை என்ற நிலை இருக்கின்றது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்கின்றேன். திருச்சியில் [illegible] ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. [illegible] மேல்நிலைப் பள்ளி என்பது அப்பள்ளியின் பெயர். அதிலே இருக்கக்கூடிய தலைமையாசிரியர், மற்றும் அனைத்து ஆசிரியர்களும் கையொப்பமிட்டு புகார் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அப்பள்ளிக்கு 1979-ல் ஒரு புதிய கமிட்டி போடப்பட்டது. அரசு அங்கீகாரம் கமிட்டி. மாற்றத்துக்குப் பெறவில்லை. பழைய அங்கீகார என்னை வைத்துக்கொண்டே அவர்கள் அரசை ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆசிரியர்களிடம் ராஜினாமா பத்திரம் முன்னரே எழுதி வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் ஆசிரியர்களைப் பயமுறுத்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

(பிற்பகல் 11-40)

ஆசிரியர்களின் பிராவிடெண்ட் பண்ட் பணத்தை நீண்ட காலமாகக் கட்டாமல் கையாடல் செய்திருக்கிறார்கள்; பிரஸ் ஆரம்பிக்க 20 ரூபாய் என்று ஆசிரியர்களிடம் வசூலித்து 20,000 ரூபாய்வரை கையாடல் செய்திருக்கிறார்கள். பி.யு.யு. 60 தவணைகள் என்று அக்கவுண்ட் ஓபன் செய்யப்பட்டு, 40 தவணைகள் வசூல் செய்து, 13 தவணைகள்தான் கட்டியிருக்கிறார்கள்; மீதியைக் கட்டவில்லை. அவர்கள் அபேஸ் செய்திருக்கிறார்கள்; மாணவர்களுடைய அமெனிட்டீஸ் பண்ட், பள்ளி வளர்ச்சி நிதி என்று பல ஆயிரம் வசூலித்து, தண்ணீர் வசதி கூட கட்டவில்லை, 1979-லிருந்து அங்கே தண்ணீரே சப்ளை இல்லை; மேல்நிலைப் பள்ளி விஞ்ஞான ஆய்வுக்கூட கட்டட வசதிக்கு என்று இளையராஜா இசை நிகழ்ச்சி நடத்தி, ஆயிரக்கணக்காக அந்தப் பணத்தையும் சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள்; நேஷனல் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் மூலம் ஆசிரியர்கள் துணி வாங்கி, அதற்காகப் பிடித்த பணத்தைக் கட்டாமல், ஆசிரியர்களுக்கு இப்போது 'கட்டவில்லை' என்று நோட்டீஸ் வருகிறது—இதைப்போல்லாம் புகாருக்கு எவ்வளவோ எழுதியும்கூட, அரசின் விதிமுறைகளை அந்த நிர்வாகம் மீறியிருக்கும் நிகழ்ச்சிகளை விரிவாக எழுதியும்கூட, அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்னும்போது, என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அது குறித்த விரிவான புகார் விண்ணப்பத்தைக் கல்வி அமைச்சரவர்களிடம் இதோ தந்து விடுகிறேன் என்று சொல்லி உரிய நடவடிக்கையை உடனே எடுங்கள் எனக் கூறி, கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே ஒரு குறிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்களின் குறைகளை அவ்வப்போது நீக்குவதற்காக மாநில மட்டத்திலும், கல்வி மாவட்ட மட்டத்திலும், வருவாய் மாவட்ட மட்டத்திலும் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்களுக்கு இடம் தரப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சங்கங்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, நம்முடைய கல்வி அமைச்சரவர்களே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டப் பேரவையிலே 64 சங்கங்கள் இருப்பதாகவும், 55 சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டவை என்றும், அதிலே இரண்டுக்கு மட்டும் அங்கீகாரம் தந்திருப்பதாகவும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 55 சங்கங்களிலே 2 சங்கங்களுக்கு மட்டும் அங்கீகாரம் தந்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொன்னபோது, என்னுடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டு, அவருடைய சங்கத்திற்கு ஏன் அங்கீகாரம் கொடுக்கவில்லை என்று சட்டப் பேரவையிலே ஓர் உறுப்பினர் கேட்டபோது, அங்கே ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர், திரு. மீனாட்சிசுந்தரம்

தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர் என்ற குறைபாடு இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆக, 2 சங்கங்களுக்கு மட்டும் அங்கீகாரம் தந்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் தரவில்லை. திரு. முத்துசாமி அவர்களின் சங்கத்திற்கும் அங்கீகாரம் தரவில்லை. இந்த இரண்டையும் சூசகமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். மற்றும் 53 சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கும் அங்கீகாரம் வழங்கப்படவில்லை. அவைத் தலைவர் அவர்களே. புலவர் அவர்களே, உங்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். சிலப்பதிகாரத்தில் ஒரு காட்சி. "வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க, ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்சு சுட, தான் தன் அரும்பெறல் புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோன் பெரும் பெயர் புகார் என்பதியே" என்று கண்ணகி சொல்லுவாள். பசுவேகூட குறைகளைச் சொல்ல, வாயிலிலே இருக்கும் மணியின் கயிற்றை நாவால் இழுத்து அடித்தது என்று சொன்னால், அரசன் ஓடிவந்து கருணை காட்டி, நடவடிக்கை எடுத்தான். குற்றவாளியாகிய தன் மகனையே கொன்றான் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு நீதி நிலை நிறுத்தப்பட்ட தமிழகத்திலே இன்று குறைகள் சொல்லக்கூட முடியவில்லை; இரண்டு சங்கங்கள்தான் சொல்லலாம், மற்றவர்கள் சொல்லக்கூடாது என்றால் குறைகளை நீங்கள் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டாம்; ஆசிரியர்களின் குறைகளைக் கூட 2 சங்கங்கள்தான் சொல்லலாம். 53 சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லக்கூடாது என்று சொன்னால், அது எந்த விதத்திலே நியாயம்? இதுதான் தமிழ் மரபை, பண்பாட்டைக் காக்கும் லட்சணமா எனக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, மீனாட்சிசுந்தரம் தி.மு.க.வாக இருக்கும் குறைபாடு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். 'அ.தி.மு.க.வாக இல்லை' என்ற குறை இருக்கிறது என்று சொல்லியிருந்தால், பொருளுள்ளதாக இருக்கும். நீங்கள் கூறும் காரணம் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். ஏனெனில், அ.தி.மு.க.வில் உள்ள ஒருவர் வழி நடத்தும் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அ.தி.மு.க.வில் இருக்கிறார் என்று கருதிக்கொண்டு. அவர் வழி நடத்தும் மற்றொரு சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தோ பரிதாபம்; அங்கீகாரம் பெற்ற அவர்களே அங்கீகாரம் தேவையில்லை, அதனால் எவ்வித பயனுமில்லை, அதனால் எந்தப் பிரயோஜனமும் இல்லை என்று கருதித்தான், அவர்கள் மற்ற சங்கங்களோடு சேர்ந்து இன்று போராட வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அறிக்கை விடக்கூடாது, போராட்டம் நடத்தக்கூடாது என்று கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அங்கீகாரம் இல்லாமல் போனாலும் பரவாயில்லை என்று அவர்கள் அக் கட்டுப்பாட்டி

லிருந்து வெளியே வரும் சூழ்நிலை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் அரசு இன்று இரண்டே பேர் உள்ள சங்கத்தின் தலைவரைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மணியடித்தார்கள்)

துணைத் தலைவர் அவர்களே, விரைவில் முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்நிலையில் அவர்களுடன் சேர்ந்து நாங்கள் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் கூட கோரிக்கைகளை வற்புறுத்தி இங்கே பேசினால் பயனில்லை என்று கருதி, இதுவரையில் அவையில் பேசிய கோரிக்கைகளுக்காக நாளை உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 10 பேர் இல்லை என்றால், சங்கம் இல்லை என்றும் சொல்லிவிட்டு 2 பேர் உள்ள சங்கத்திற்கு அட்ரெஸ் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்வி அமைச்சர் அலுவலகத்திலிருந்து எனக்கே போன் வந்தது அவரின் விலாசத்தைக் கேட்டு. அட்ரெஸ் கிடைத்தால் அவரை எங்களுக்கு எதிர் அறிக்கை தரச் செய்யலாம் என எண்ணி—கல்வி அமைச்சர் அவர்களே இந்தப் 'பார்லி யாலிட்டி'க்கு வழி நடவடிக்கைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, கல்வித் துறையை நல்ல முறையில் நடுநிலையோடு ஆரம்ப காலம் போலவே நடத்துங்கள், அப்படி இல்லை என்றால் எங்கள் போராட்டம் ஓயாது. எப்போதும் போராடிக்கொண்டேயிருப்போம் உங்களுக்கும் அமைதியிராது என்று சொல்லி அமைகிறேன்.

Thirumathi MANDAKINI KRISHNAMURTHI: Hon. Deputy Chairman, I am indeed very happy to speak on the Policy Note on Education. As one who has been in the field of Education for a long time running institutions from pre-primary stage to training of teachers and as one having attended a number of Seminars and Workshops on Education, I am indeed happy to review the Policy Note on Education. I have nothing but admiration for the progress of education that has taken place in Tamil Nadu.

As we go through the report and as I review the different aspects from pre-primary to training of teachers, higher education, collegiate education, I have certain suggestions to make and they are just suggestions made so that the facilities that we have been given would be made more easily available. In the Policy Note, I was happy to find that in the field of pre-primary, High School and Higher Secondary School education, there are a large number of voluntary organisations running those institutions. These voluntary organisa-

tions have always stood for any kind of reforms the Government bring in. As was already revealed by many and as I have myself high-lighted the Nutritious Meal Programme is running very successfully and the appointment of Organisers has been done with such great speed that I must congratulate the Hon. the Education Minister on his having promptly given sanction for appointment of these Organisers, soon after we sent the panel of names. This has added a feather to his cap in relation to the implementation of the Nutritious Noon Meal Programme. I am sure the Headmasters and teachers will have an easy time during the holidays because of the appointment of the Organisers. The Primary Schools have very little provision for building grants. Because Primary Education is compulsory they get some kind of maintenance grant. Maybe it was thought that they did not need any building grant. As our Hon. Education Minister is very receptive, I would suggest that some building grants should be given for the construction of some cheap type of buildings. I also saw some news item in the papers that he was approaching the Reserve Bank. He tried to get loan from the Insurance organisation but that was not successful. I am sure the Reserve Bank will be willing to come to the aid of the voluntary organisations so that they could put up better buildings for housing the class-rooms of the educational institutions run by them.

(முற்பகல் 11-50)

Even the maintenance grant that is given to these voluntary organisations has been only at four per cent. We do not get any building grants also. Therefore, the maintenance grant at four per cent has become very inadequate in these days of rising prices. I would appeal, on behalf of the voluntary organisations, that the maintenance grant may be increased at least to 6 per cent.

Sir, I went through the portions relating to High Schools and Higher Secondary Schools in this Policy Note. In this connection, I have to convey, on behalf of the voluntary organisations, our most grateful thanks for G.O. No 664, dated 18th April 1981 issued by

the Education Department regarding the facilities that have been provided in the matter of applying for building grants and in the matter of getting structural stability certificates. Getting the structural stability certificates has been a real head-ache for these voluntary organisations. The facilities that have been provided for in this G.O. and the manner in which this G.O. has been drafted show how receptive to ideas and how helpful the Education Department, under the leadership of the Hon. the Education Minister, have been.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. ஜி. இராமலிங்கம் தலைமை)

In this G.O., an alternate arrangement has been stipulated for the Government Pleader to give certificates for the purpose of release of grants. The Education Department is also approaching the Public Works Department in the matter of reduction of the sum to be remitted, as a percentage of the value of the building, for obtaining structural soundness certificates. Previously, we were asked to remit huge sums of money for getting the structural stability certificates. Now, this G.O. says that the minimum should be Rs. 50 and the maximum only Rs. 500. Of course, what I refer to is not an Act and it is only a G.O. Yet, we are indeed very grateful for this G.O. the provisions of which show the Government's concern for the welfare of these voluntary organisations. I read the G.O. a number of times and found that it had been drafted very well. While I praise this G.O., let not the Hon. the Minister for Education think that I am going to ask for any great favour. In this G.O., it has been stated that the rate of building grants would be raised to 50 per cent in view of the rise in the prices of building materials and the quantum of grant has been limited to Rs. 50,000. In this connection, I would like to make a request to the Hon. the Minister for Education. Before the rate of building grant was increased to 50 per cent, some of the voluntary organisations might have put in their applications for building grants in 1981-82. In those applications, they might have claimed the grants only at 40 per cent and some of them might have also received the grants at that rate. In such cases, I request the Hon. Minister kindly to see to it that the difference, at 10 per cent, is automatically given to those voluntary organisations who have already submitted all the required certificates along with their applications. Those organisations can utilise the extra money that they may get now for the purpose of providing science equipments in the laboratories and for providing other facilities in the educational institutions run by them.

Sir, on page 18 of the Policy Note, there is mention that a sum of Rs. 68 lakhs has been provided for aiding the voluntary organisations in putting up buildings and in buying equipments. There, the Hon. Minister has made mention only of a 40 per cent grant. I would request that, as has been done in the case of building grants, the same 50 per cent grant may be extended to this facility that is being provided for in 1983-84.

Sir, I have associated myself, in an intensive way, with the vocational stream of the plus 2 pattern of education. I have also exchanged ideas on this subject with people from other States. Therefore, I can say with authority that our vocational stream has taken a good shape and that it has come to stay. The High Power Committee has made some suggestions. If they are carried out, I am sure that out vocational stream of plus 2 education will become a model for other States. I am indeed happy that there has been always flexibility and mobility in the Education Department as has been found from time to time and we are indeed grateful for that. Since the grants to orphanages come under the Education Department, as I have already mentioned in my speeches during the general discussion on the Budget as well as during the discussion on the Governor's Address, we who are running the orphanages are indeed very grateful to the Government for having increased that grant from Rs. 14 which was being given from 1970 onwards to Rs. 36 and for having made a provision of Rs. 90 lakhs to aid these institutions. I do not find suitable words to express our thanks and I would only say that we are very grateful for this magnificent contribution that we will be receiving from this year. I have only one request to make. The audit of these orphanages should be completed within six months so that we may be able to draw the grants in time for the current year.

As I was going through the Adult Education programme, I found our State had received the Nadezda Krupskaya Literacy Award for 1982 and it is the greatest Award in the whole world. Internationally our adult education programme has received encomium and praise because of the work that has been carried by the Non-formal Education Department under the leadership of the Hon. the Education Minister. I have just one suggestion, namely, that adult education can be started in a campaign fashion in all the High Schools and Higher Secondary Schools. Last year in the meeting of the District Committee headed by the Collector of Madras, we discussed everything and we wanted to have these adult education classes in High Schools and Higher Secondary Schools. I had also arranged a

Seminar in my institution but I now find that the High Schools and Higher Secondary Schools are not taking up this programme. When I asked them "What is the matter?", they said that the grant of Rs. 50 per month, amounting to Rs. 600 per year, is not being released in time. Having got the Award, I hope, we will not keep quiet but will continue this adult education programme and set an example to others. In the Policy Note' under the heading Teacher Training', I find that the question of permitting admissions during this year is under examination. I would request the Hon. Minister to sanction the training courses. Now we are having admissions only in alternate years and the admission is also reduced to 30 in each institution. Though it is stated that there is much unemployment, when we write to the Employment Exchanges, we do not get them in sufficient number for our High Schools and Higher Secondary Schools. Somebody was suggesting that they should be given employment as Organisers in the Noon Meal Programme and we have such persons as Organisers in our institution.

Somehow or other, they find jobs elsewhere. These training institutes are only 74 in number and the in-take in each institute is only 30 every two years. Therefore, they need not be closed. The Hon. Minister is aware of the PCER Programme. That programme was carried out by these teachers training institutes. In our State, the content and quality of the training given in these institutes have been good. The good performance of these teachers training institutes is due to the help that they receive from various sources. The UNICEF has provided these institutes with costly science equipments and other equipments. The Balasevikas, numbering about 4,400, were trained by these training institutes to be nursery school teachers also. Of these 74 teachers training institutes, only a few are run by voluntary organisations. I would be happy if the expenditure on the staff of these institutes is met from the State Government funds. If that is done, there would be no problem in running all these training institutes which have come to stay as very important centres both for the spread of education and for improving the content of education.

(நண்பகல் 12-00)

Sir, I do not believe in crossing the time-limit and I shall conclude after making only one request. The Hon. the Minister for Housing is here Some time ago, I mentioned in this House about the difficulties experienced by voulntary organisations in having to approach the Employment Exchange every time they had to make a recruitment. After that, both the Hon. the Minister for Education and the Hon. the Minister for Housing were quick in bringing a rule to the effect that, if within a certain period the Employment Exchange does not send a list of names, the voluntary organisations themselves could choose the teachers, provided that the teachers so chosen are already registered with the Employment Exchange. On another occasion, the Hon. the Education Minister was receptive to my idea of solving a particular problem with the Public Works Department. Now, I have to make a request both to the Hon. the Education Minister and to the Hon. the Minister for Housing. At present, when the voluntary organisations want to put up a school building, they have to get a building licence. The Madras Metropolitan Development Authority always comes in the way of our getting that licence. They refer to some new rules whereas these schools, for which some new buildings are sought to be constructed, were built long ago when the District Boards were in existence. Originally, these building regulations were looked after by the District Board and, later, the power came to the Corporation. Whenever there is a change of authority, there are some variations in the rules. If the voluntary organisations do not get the building licences, there is bound to be some delay with the Education Department also in the matter of releasing the grants. The Education Department insists that the building licence should be produced before the grant is sanctioned. I would, therefore, request that some easy method may be evolved for the issue of building licences. If the licensing authority has any doubt, it can be cleared by visiting the institution and having a spot-inspection of the building. Otherwise, the voluntary organisations will suffer if they are asked to go from the Corporation to the MMDA and from the MMDA to the Corporation. I hope that this particular problem will be taken care of by both the Hon. Ministers, just as they have done in the case of other problems in the past.

With these words, I once again thank the Hon. the Education Minister and the officers of the Education Department. I am in charge of the running of different institutions and I know many of the officers of the Education Department, from the Secretary, the Director of School Education and the Director of Collegiate Education down to the other officers at the field-level. They are all very flexible and very receptive to ideas. Now that the New Year is not far away, I wish them all the best, so that Tamil Nadu will stand as a shining star in so far as education is concerned. Thank you.

திரு. க. அருணாசலம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பைப் பற்றி என் கருத்துக்களையும் சொல்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கல்விக் கொள்கைகள் மிக அழகாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற எல்லா மாநிலங்களையும் விட நம்முடைய மாநிலத்தில் கல்வி சிறப்பாக நடக்கிறது என்று எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள், பாராட்டுகின்றனர். ஒவ்வொரு துறையையும்பற்றி நான் பாராட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனென்றால் உலகம் போற்றுகிற இந்த அரசாங்கம் மேலும் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு சில நல்ல கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல நினைக்கிறேன். கொள்கைகள் வகுப்பதில் ஒரு துறை மட்டும் நல்ல கொள்கைகளை வகுத்து இன்னொரு துறையும் அந்தத் துறைக்கேற்ப வேறொரு கொள்கையை வகுத்து வேலை செய்கிறபோது, சிக்கல் உண்டாகிறது. கல்வித் துறையில் வைத்திருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பெரும்பாலான பணம் சம்பளம் கொடுப்பதற்குச் செலவிடப்படுகிறது. எஞ்சிய பணத்தைக் கொண்டு கல்வி கற்பிப்பதற்கோ, குழந்தைகள் நலத்திற்காகவோ, கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கோ, மற்ற வாய்ப்புகளைக் கொடுப்பதற்கோ பணம் இல்லை என்பதை நம்முடைய கல்வியமைச்சர் மட்டுமல்ல, மற்றெல்லா அமைச்சர்களுமே சொல்கிறார்கள். பொதுவாக இப்போதெல்லாம் வசூலாகிற பணம் அரசாங்கத்தில் சம்பளம் கொடுப்பதற்குக் கூட போதவில்லை. பாக்கி நலத்திட்டங்களுக்கு பணத்துக்கு எங்கே போவது என்றுதான் கேட்கிறார்கள். அதேபோல் உற்பத்தித் துறையெல்லாம் அதற்குத் தகுந்த கொள்கையைச் சொல்கிறார்கள். அங்கும் அதை நிர்வகிக்கும் செலவுகளுக்குத்தான் சரியாகிறது. 'இன்வெஸ்ட்மெண்ட்' பண்ணுவதற்கு போதுமான பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே கொள்கை வகுப்பதில் ஒரு பரந்த நோக்கத்தோடு, உற்பத்தி, விற்பனை, செலவு என்று எல்லோரையும் சேர்த்து கொள்கை வகுத்தால் சரியாக இருக்கும். இந்த முறையிலே கூட நாம் என்ன பேசுகிறோம்? தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பற்றி அதிகமாகக் கவலைப்படுகிறோம். பொதுவாக எதுவும் இல்லாத, வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ளவர்களைப்பற்றி யாரும் பிரச்சினையை எழுப்புவதில்லை. கிராமப்புறங்களிலேதான் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறார்கள். கிராமப் பிரதிநிதிகள் இருந்தாலும், அவர்களும் இதைப்பற்றித்தான் பேசுவார்கள். அநேகமாய் பல துறைகளின் வேலைகளைப்பற்றிச் சந்தேகப்பட்டுக்கொண்டே உட்கார்ந்திருந்தேன். இந்தக் கல்வித் துறையைப் பற்றிய கொள்கையில் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நடக்கிற வேலைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் நேரடிப் பார்வையில் இருந்தால்தான், நன்றாக இருக்கும் என்றும், அப்போதுதான் நாம் நம்முடைய உரிமையைப் பெறலாம் என்றும் இருக்கிறது. ஆனால் எந்த அரசாங்கம் குறைந்த நேரடி அதிகாரம் செய்கிறதோ அந்த அரசாங்கமே சிறந்த அரசாங்கம் என்று ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளில் நாம் காணலாம். இதிலே எப்படி வேலை செய்ய முடியும்? சுதந்திரம் அடைந்த காலத்தில், திலக், கோகலே போன்றவர்கள் தாங்களே ஒன்றுகூடி நம்முடைய நாட்டை உயர்த்த கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள், ஆசிரியர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து பள்ளிகளை நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்காக ஒரு வேண்டுமென்று சொல்லி, கொள்கைகளை நிறுவினார்கள். ஒன்றை எதிர்க் அமைப்பு நிறுவுவதற்காக அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்தோம். கூட்டுறவுத் துறையினர் எங்களுக்கு அனுமதி மறுத்து விட்டார்கள் என்று சொன்னோம். தனிப்பட்டவர்கள் சேர்ந்து நாட்டின் நன்மைக்காக வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது, அதற்கு வேண்டிய சட்டம் இல்லையென்று சொன்னால், அதைப்பற்றி நாம் தீவிரமாக யோசித்து அந்தச் சட்டங்களை நாம் கொண்டுவர வேண்டும். கல்வித் துறை மட்டுமல்ல, எல்லாத் துறைக்கும் 'காமன் லா' இருந்தால் உதவியாக இருக்கும். ஆகவே மக்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே உதவிக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி உதவி கேட்கிறபோது, சர்க்கார் கல்வியறிவுத் திட்டம் போன்றவைகளைச் செய்கிறபோது, அதைப் பற்றியும் நினைத்து ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்குத் தானே இந்த கல்வியறிவுத் திட்டம் போன்று செய்துகொள்வதற்கு மட்டுமல்ல, இந்த சமுதாயத்திற்கும் செய்கிற வாய்ப்பை முதலில் கொடுக்கிற மாதிரி இருந்தால், நம்முடைய கல்வி இன்னும் மேம்பாடு உடையதாக இருக்கும். மற்ற எல்லாத் துறைகளையும்விட, அதிகமாக இந்தக் கல்வித் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி முன்பு ரூ. 105 கோடியாக இருந்தது. இப்போது ரூ. 167 கோடியாக இருக்கும்போது மன நிறைவு ஏற்படுகிறது. ஆனால் சதவீதத்தைப் பார்த்தால், குறைவாகத் தோன்றுகிறது. 1980-ல் 23 சதவீதமாக ஆரம்பித்தது இப்போது 21 சதவீதமாகக் குறைந்திருக்கிறது. எதாவது கொடுத்தாக வேண்டுமென்ற நெருக்கடியில், கொடுத்துக் கொண்டே போகிறபோது, பணவீக்க நெருக்கடியில் அது அதிகமாகத் தோன்றுகிறது. அதனால் ஒரு கொள்கை வகுத்திருக்கிறோம். 25 சதவீதம் கல்விக்குச் செலவிட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதைச் சேர்க்கிறது இல்லை. ஏனென்றால் இந்த நாட்டில் உற்பத்தி அதிகமானாலும், வாங்குகிற சக்தி பரவலாக அரசுக்குக் கிடைக்கிறது. இல்லாவிட்டால் விற்பனை வரியும் வேறு வரிகளும் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. இந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் நீக்கினால், அரசுக்கு அதிகமாக வரும்படி கிடைக்கும். இப்போது வந்திருக்கிற பட்ஜெட்டில், இந்தப் பணவீக்கத்தின் அடிப்படையிலே அந்த வரும்படி போதுமான அளவில்லை,

எனவே இங்கு யார் அதிகமாகப் பேசுகிறார்களோ அவர்கள் [illegible]னத்தை எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். தமிழ்ப் பண்பாடு என்ன? பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புக என்று வள்ளுவர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சொல்லியிருக்கிறார். தனக்குப் பார்த்து பிறகு தானம் என்று சொல்கிற அளவிலே இருக்கிறது. உலகம் முன்னேறியிருக்கிறது. நாம் முன்னேறி வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புக என்ற வகையில் நாம் நடக்கவில்லை.

(பிற்பகல் 12-10)

நாம் 5 வயது வரை படித்தாலே அந்தப் படிப்பு வியர்த்தம் என்று நினைக்கிறோம். இன்றைக்கும் கிராமங்களுக்குப் போய் அங்கே உள்ள மக்களைப் பார்த்து, "உங்களில் எத்தனைபேர் படித்திருக்கிறீர்கள், எவ்வளவு பேர் நீங்களாகவே கடிதம் எழுதுகிறீர்கள், எவ்வளவு பேர் பத்திரிகை படிக்கிறீர்கள்" என்று கேட்டால் "நாங்களெல்லாம் படித்து 5, 6 வருஷமாகிவிட்டது. எல்லாம் மறந்து போய்விட்டது என்கிறார்கள்." இதன் காரணமாகவே 8-வது வகுப்பு வரை படித்தால்தான் அந்தப் படிப்பு உறுதியாக நிற்கும், மற்றது உறுதியாக நிற்பதில்லை என்று உலகில் உள்ள அனைவரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். நம் நாட்டிலேயே நமது மாநிலம் எவ்வளவோ தேவலாம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இங்கு சிலருக்காவது 8 ஆண்டுக் கல்வி கிடைக்கிறது. எட்டு ஆண்டுக் கல்வியை எல்லோருக்கும் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு இதைப் பார்க்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எட்டு ஆண்டுக் கல்வி மட்டும் இருந்தால் கூட போதும். மற்ற மற்ற நாடுகள் எல்லாம் இப்படித்தான் முன்னேறி இருக்கின்றன. ரஷ்யா அப்படித்தான் முன்னேறியிருக்கிறது. அமெரிக்கா அப்படித்தான் முன்னேறியிருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் 8 ஆண்டு படிப்பு படித்த பிறகு, அதிகமாகப் படிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்களுக்கு நாம் வாய்ப்பு கொடுக்கலாம். ஆனால் அடிப்படையில் சகலருக்கும் 8 ஆண்டுப் படிப்பு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வதுதான் நாட்டுக்கு நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உணவுத் திட்டத்தைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் 23 சதவீதம் அதிகமான மாணவர்கள் பள்ளிக்குப் படிக்க வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை எடுத்துவிட்டால், கல்வியே இருக்காது என்பதுதான் என்னுடைய கோட்பாடு. ஒரு சமயம் மகாத்மா

காந்தி அடிகள் விஸ்வ பாரதியில் தங்கியிருந்தார்கள். அப்போது அங்கே சமையற்காரர்கள் சமைத்துப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே இருந்த மாணவர்களுக்குக் கையைக் கழுவ ஒரு ஆள், துடைத்துவிட ஒரு ஆள் என்று அநேக வேலைக்காரர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இதிலிருந்து உங்களுக்கெல்லாம் என்ன அனுபவம் ஏற்படுகிறது என்று அவர் மாணவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டார். ஏன் நாமே சமைக்கக் கூடாது என்று அவர் மாணவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டு, அவர்களையே சமைக்கச் செய்தார். இதைப் பார்த்த சிலர் பொறாமை கொண்டு குருதேவர் தாகூரிடம் சென்று, இப்படி காந்தி அடிகள் சமையற்காரர்களுக்கு எல்லாம் ஓய்வு கொடுத்துவிட்டு பையன்களை விட்டே சமைக்கச் சொல்லுகிறாரே என்று முறையிட்டார்கள். அப்போது அவர்களைப் பார்த்து அந்தச் சாப்பாடு எப்படி இருந்தது என்று கேட்டார். சாப்பாடு சாப்பிடுகிற மாதிரிதான் இருந்தது என்றார்கள். காரணம் அவர்களே செய்த ரொட்டி, அவர்களே செய்த குழம்பு என்பதால், அவர்கள் விரும்பிச் சாப்பிட்டார்கள்.

"நம்பிக்கை, உண்மையில் நாட்டின் சுதந்திரம் என்பது சமையல் அறையில்தான் இருக்கிறது. அதை யார் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்கிறார்களோ அவர்கள் அறிவாளிகளாகிறார்கள். அவர்கள்தான் எந்தப் பிரச்சினையையும் தீர்ப்பதற்கு தகுதியுள்ளவர்கள்" என்பார். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக அந்தப் பணி தொடர்ந்து நடக்கவில்லை. அன்றும் 2, 3 நாட்களுக்கு மட்டுமே இன்னும் விஸ்வபாரதியில் நடக்கிறது. இதன் காரணமாகத்தான் ஆதாரக் கல்வியில் அனைவரும் சமைக்கப் பழக வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

அடுத்து கல்வியைப்பற்றிச் சொல்லுகிறபோது ஒரு யோசனையைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சமயத்தில் உடல் உழைப்பின் மூலமாகவும் விளையாட்டின் மூலமாகவும் கற்பிக்கப்படுகிற கல்விக்கு நாட்டில் சுதந்திரமும் ஊக்கமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்களே கூட இந்தக் கருத்தைப் பல்வேறு இடங்களில் சமீப ஆண்டுகளில் வலியுறுத்திப் பேசி வருவதைப் பார்த்தேன். உடல் உழைப்பின் மூலமாகப் பெறுகிற கல்விதான் அறிவு வளர்ச்சிக்கு உதவுகிற கல்வியாக இருக்கும். பல்வேறு நாடுகளில் இருக்கிற நிலைமைகளையெல்லாம் நேரில் சென்று பார்த்துவிட்டு வந்து, இங்கே பலரும் இந்தக் கருத்தைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் சில பள்ளிகளுக்காவது அத்தகைய உரிமையைக் கொடுத்து நடத்துங்கள் என்று

சொன்னால், அவர்களும் இதை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டால், இதைப் பிறகு நாடு முழுவதும் விஸ்தரிப்பதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக மற்றும் மாணவர்களுக்கு கல்வியில் ஒரு ஆசையை உண்டாக்க என்று அவர்களுக்கு இலவசப் புத்தகம், இலவச கற்பலகை, இலவச உடை போன்றவைகளையெல்லாம் கொடுக்க முயற்சிக்கிறோம். ஆனால் நம் நாட்டில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் இருப்பவர்கள் பல கோடிக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். நம் மாநிலத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டாலும், இங்கே சுமார் ஐந்து கோடி பேர் வாழ்கிறார்கள். அதில் ஆசிரியர்கள், டாக்டர்கள் போன்றவர்கள் மிகப் பெரும்பாலானோர் கெட்டிக்காரர்களாக இருப்பதன் காரணமாக, அதிகமான வளத்தை அடித்துக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். எனவே மிச்சம் எதுவும் இருப்பதில்லை. வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்கு நாம் ஒன்றும் கொடுக்க முடிவதில்லை. உடல் உழைப்பு செய்கிறவர்களுக்கு நாம் என்ன வேலை கொடுக்கிறோம் என்றால், காலை முதல் சாயந்திரம் வரை வேலை செய்யும் வகையில் வேலை கொடுக்கிறோம். எனவே அவர்களுக்கும் ஒரு உற்சாகம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. மேல் தட்டில் இருப்பவர்கள் 10, 15 சதவிகிதத்தினர் அதிகமான வளத்தை எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். கீழ்த்தட்டில் உள்ள சுமார் ஐந்து சதவிகிதத்தினர் எப்படியோ கொள்ளை அடித்து, கொலை செய்து, நிறைய சம்பாதித்துக்கொள்கிறார்கள். இடையில் இருப்பவர்கள்தான் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். நாட்டில் உண்மையான கல்வி பரவ வேண்டுமென்றால், தமிழ்ப் பண்பாடு வளர வேண்டுமென்றால், மனிதப் பண்பாடு வளர வேண்டுமென்றால், பகுத்தறிவு வளர வேண்டுமென்றால், அறிவு வளர்ச்சி வேண்டுமென்றால் . . .

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. "ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்" அவையில் போதுமான குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கை உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: பத்து பேருக்கு மேல் உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. க. அருணாசலம்: அடுத்து, பெண்கள் கல்விபற்றி ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எவ்வளவோ முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிறகும்கூட, நாட்டில் பெண்கள் கல்வியில் அதிகமான முன்னேற்றம் காணப் படவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பெண்களில் நிறைய பேர் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் அவர்களுக்குப் போதிய அளவில் வேலை கிடைப்பதில்லை. குறைந்த சம்பளத்தில் ஒரு ஆளைப் போட வேண்டும் என்றால், அதற்காக நாம் ரூ. 150 கொடுத்து ஒரு பெண்ணை நியமிக்கிறோம். நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், பிரைமரி எஜுகேஷன் என்று சொல்லப்படும் தொடக்கநிலைக் கல்வி முழுவதும் பெண்கள் கையில்தான் இருக்க வேண்டும். எந்த நாட்டில் தொடக்கக் கல்வி பெண்கள் கையில் இருக்கிறதோ அந்த நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சி சிறந்ததாக இருக்கிறது என்பது எங்க அனுபவம். இந்தப் பணியைப் பொறுத்தவரையில், பெண்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். அதோடு வேலைகளில்கூட பெண்களுக்கு ஒரு ரிசர்வேஷன் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அதிகமான பெண்கள் கல்வி கற்க முன்வருவார்கள். இல்லையென்றால் நாம் படித்துவிட்டு பழையபடி அடுப்பூதத்தானே போக வேண்டியிருக்கிறது, சமையல் செய்யத்தானே போக வேண்டியிருக்கிறது என்று நினைக்க வேண்டி வந்துவிடும். எனவே பெண்களைப் பொறுத்து நாம் ஒரு பொருளாதாரப் பாதுகாப்பை உருவாக்க வேண்டும்.

உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியில் சிறப்பாக இருப்பது இன்றைய தினம் தொழிற் கல்வியாகும். தொழிற் கல்வி மூலம் அநேக மாணவர்கள் நல்ல திறமையைப் பெறுகிறார்கள். ஆனால் அந்தத் திறமையை வைத்துக் கொண்டு போதுமான அளவு நிதி உதவியின்றி அவர்களால் சம்பாதிக்க முடியவில்லை. மீண்டும் பழையபடி அரசாங்கத்தைப் பார்த்து, எங்களுக்கு வேலை கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். எங்களையெல்லாம் ஆசிரியர் களாகப் போடுங்கள் அல்லது வேறு வேலை கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எப்படி தொழிலை நிர்வகிப்பது என்பதைப் பற்றியும் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். பால் உற்பத்தி செய்வது எப்படி என்று—மில்க் டைரியைப் பற்றி—சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் பாலை எப்படிக் கறப்பது, எப்படி மாடுகளைப் பராமரிப்பது போன்ற அனைத்தையும் கற்கிறார்கள். ஆனால் படிப்பிற்குப் பிறகு அதை நடை முறையில் செய்வதற்கு முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதில் அவர்களுடைய கிராமத்திலேயே ஆளுக்கொரு மாடு வாங்கிக் கொடுத்து அவர்களைப் பால் உற்பத்தி செய்யச் சொல்லி, மாடுகளை எப்படி பராமரிப்பது என்று சொல்லிக் கொடுத்து, தங்கள் படிப்பைச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தினால், ஊரில் உள்ளவர்களுக்கும் நன்மை, இவருக்கும்

[திரு. க. அருணாசலம்] [1983 ஏப்ரல் 4

தன்மை ஏற்படும். இதோ மூன்று, நான்கு பேருக்கு வேலையும் கொடுக்கலாம். வணிகர்கள் மத்தியில் நாணயமாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த நாட்டில் இருக்கிற துரதிருஷ்டமான நிலைமை என்னவென்றால் தொழில் கல்விக்கு, உடல் உழைப்புக் கல்விக்கு அவர்கள் இருக்கிற இடத்தில் போதுமான வசதிகள் இல்லாத நிலைமை இருக்கின்றது. போதுமான பணம் இல்லை. போதுமான கருவிகள் இல்லை, போதுமான கட்டிடங்கள் இல்லை, போதுமான ஒர்க்ஷாப்புகள் இல்லை என்ற காரணத்தால், அந்த மாணவர்கள் வெறும் தியரியை மட்டுமே படிக்கிறார்கள். பிறகு அதை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்கிறார்கள்.

கல்லூரிக் கல்விபற்றியும் ஒன்றைக் குறிப்பிடுகிறேன். தற்போது கல்லூரிகளில் பற்பல பாடங்களைச் சொல்லித் தருகிறோம். அவை அனைத்தும் பெரும்பாலும் பௌதிக விஞ்ஞானமாகவே இருக்கிறது. நாட்டில் தற்போது சமுதாய விஞ்ஞானம் பெருமளவில் தேவைப்படுகிறது. யூனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷனே கூட, "இதுபோன்ற புதிய விஞ்ஞானங்கள் சொல்லித் தருவதற்கு நாங்கள் உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம்" என்கிறார்கள். மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தில் "பீஸ் சயன்ஸ் (அமைதியியல்)" பாடத்தைச் சொல்லித் தருகிறார்கள். அவர்கள் நம் அரசாங்கத்தை, "இதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா?" என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டு ஆண்டுகளாக அதற்கு நாங்கள் ஒப்புதல் தருகிறோம் என்றோ அல்லது ஏற்றுக் கொண்டு ஆதரவு தருகிறோம் என்றோ எந்தக் கடிதமும் இங்கிருந்து செல்லவில்லை. மனிதர்கள் தற்போது எப்போது பார்த்தாலும் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதம், மொழி, என்று இப்படி ஏதாவது ஒன்றைச் சொல்லிக்கொண்டு மக்கள் பிரிந்து சண்டை போட்டுக் கொண்டு வாழ்கிறார்கள். ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொள்கிறார்கள். மற்ற மற்ற துறைகளில் நிபுணர்கள் இருப்பதைப்போல் இந்தத் துறையிலும் நிபுணர்கள் ஏற்பட்டு சண்டை சச்சரவுகளைக் குறைக்க உதவி செய்ய வேண்டும். எனவே இதற்கு ஒரு திட்டம் அமைக்கப்பட்டு, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இருந்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. யூனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் இதற்கு ஆதரவு தருகிறோம் என்கிறார்கள். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்றாலும், அவர்கள் அதற்குத் தயார். எனவே நம் அரசு அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் இப்படிப்பட்ட புதிய புதிய விஞ்ஞானங்கள் நமக்கு வந்து சேரும்.

1983 ஏப்ரல் 4] [திரு. க. அருணாசலம்]

வயது வந்தோர் கல்வியைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். மேலை நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில், அங்கெல்லாம் 10, 15 ஆண்டுகளில் தற்குறித்தனத்தை ஒழித்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டிலும் கூட அப்படிச் செய்திருக்க முடியும். ஆனால் நாம் அதற்குத் தேவையான அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவில்லை. நேஷனல் அடல்ட் எஜுகேஷன் புரோகிராம் என்று ஒன்றைச் செய்திருக்கிறோம். அதிலிருந்து கிடைக்கும் உதவிக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்காமல், நாம் அதிகமான எண்ணிக்கையில் வயது வந்தவர்களுக்குக் கல்வியைக் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை கொடுப்பதைப்போல் இவர்களுக்குக் கல்வி கொடுக்கப்பட வேண்டும்

(பிற்பகல் 12-20)

என்றுகூட சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சொல்லப்பட்டது குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்றால், ஏற்கனவே ஒரு குடும்பத்தில் நான்கைந்து பேர் வேலை செய்து கொண்டிருப்பார்கள் என்றால், மற்றவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குள் கூட முடியாது. கல் உடைப்பது போன்ற வேலை கொடுக்கலாம். ஆனால் அரசாங்க வேலை வாங்கிவிட்டால் எல்லாச் சலுகைகளும், சோஷியல் செக்யூரிட்டியும் கிடைக்கும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே கிராமத்திலேயே வேலை கொடுக்கிற அளவிற்கு கல்வியை வைக்க வேண்டும்.

பாடப் புத்தக நிறுவனம் சிறந்த தொண்டாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரே புத்தகத்தை ஐந்து கோடி அளவிற்கு அச்சடிக்கிறார்கள். இதனால் நிறைய இலாபம் வரும். இக்கோ சிஸ்டத்திலே மனிதர்கள் கூடி வாழ பழகிக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் ஐந்துவித நிலங்களாகப் பிரித்து வாழ வேண்டுமென்று வைத்தார்கள். அதைப் போலவே ஐந்துவிதமான புத்தகங்களை வைக்க வேண்டும். ஐந்துவிதமான பாடத் திட்டங்களை வைக்க வேண்டும். அதனாலே பெரிய நஷ்டம் ஏற்படாது. சென்னையிலே இருப்பவர்களுக்கும் அதே பாடம், மீனவர்களுக்கும் அதே பாடம், தஞ்சாவூரில் உள்ளவர்களுக்கும் அதே பாடம் என்று ஒரே மாதிரியாகப் படிக்க வேண்டியது இல்லை. அதற்குத் தகுந்த மாதிரி படிக்க வேண்டும்.

மொழிப் பிரச்சினையைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாகச் சொன்னதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல விரும்பவில்லை. கல்வியமைச்சர் அவர்கள் எதிர்காலத்திலே சிறுவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதை தமிழிலேதான் நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆங்கிலத்திலே எவ்வளவோ திறமையாகப் பேசுகிறார்கள், சரளமாகப்

பேசுகிறார்கள். ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் படிக்கிறவர்கள் தைரியமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கேதான் தங்களுடைய குழந்தைகள் போக வேண்டும் என்று பெற்றோர்கள் விரும்புகிறார்கள். தமிழிலே படித்தால் அப்படி நடக்காது என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி நடக்க முடியும் என்று நாம் சொல்ல வேண்டும். நம்முடைய நாட்டிலே தமிழ் பண்பாடு சிறந்து இருக்க வேண்டுமென்றால், தமிழை ஆரம்பத்திலிருந்து பத்தாவது வகுப்பு வரை படிக்காதவர்களுக்கு, தமிழை விளங்கிக்கொள்ள முடியாதவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் வேலை கிடையாது என்று சொல்லலாம். தமிழ் நாட்டில் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்றால், ஆங்கிலம் தேவையில்லை. நம் நாட்டில் ஆங்கிலம் சொல்லிக் கொடுக்கும் வாய்ப்பு பெருகினால், நம்முடைய பண்பாடும், கலையும் கெட்டுப் போகும் என்று கருதி, சென்ட்ரல் ஸ்கூலில் இந்தி மூலமாகச் சொல்லித் தருகிறார்கள். ஆங்கிலம் மூலமாகச் சொல்லித் தர வேண்டிய அவசியமில்லை. ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில்கூட ஆங்கிலம் சொல்லித் தருவதில்லை. உலகத்திலே பல நாடுகளில் ஆங்கிலம் கற்பிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நிபுணர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு, பிறர் சொல்லும் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு என்ற அளவிலேதான் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். அதைப்போலவே தமிழ் நாட்டில் உள்ள ஏழையெளியவர்கள் எல்லோருக்கும் நம்மாலே வேலை கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே மத்திய பிரதேசத்திற்குச் சென்று கூலி வேலை பார்த்து பாண்டெட் லேபராக இருக்கிறார்கள். கல்கத்தாவிலே, பம்பாயிலே நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தி தெரிந்திருந்தால், நன்றாக வாழ முடியும் என்று கருதுகிறேன். கண்டிப்பாக இந்தி ஆட்சி மொழி ஆவதை எதிர்க்கலாம். இந்தி மொழியால் தமிழ் இரண்டாம்பட்சமாக ஆக்குவதை எதிர்க்கலாம். ஆனால் இந்தி படிப்பதை எதிர்ப்பது, இந்தி கற்றுக்கொள்வதை எதிர்ப்பது பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. எத்தனை மொழி வேண்டுமானாலும் கற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பெரியவர் அவர்கள் எல்லா மொழிகளும் கற்பிக்கச் சொன்னால், ரஷ்ய மொழி, ஜப்பான் மொழி—இதையெல்லாம் கற்பிக்கச் சொல்லலாமே.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: கல் உடைப்பதற்காக இந்தி கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார்.

திரு. க. அருணாசலம்: எந்த மொழி வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொடுக்கலாம். எல்லாத் தொழிலாளிகளும் கல் உடைக்கப் போவதில்லை. தெலுங்கு சொல்லிக் கொடுக்கலாம், மலையாளம் சொல்லிக் கொடுக்கலாம், கன்னடம் சொல்லிக் கொடுக்கலாம்.

திரு. சி. இராமலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பெரியவர் திரு. அருணாசலம் அவர்கள் இந்தியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபனை இல்லை. இந்தி திணிப்பைத்தான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். வடநாட்டிற்கு அவர் சென்றிருக்கிறார். அங்கேயுள்ள தமிழர்களை அவர்கள் எந்த அளவிற்கு மதிக்கிறார்கள் என்பது அவருக்கே தெரியும். ஐ.ஏ.எஸ். ஆபிசர் முதற்கொண்டு மற்றவர்கள் வரை தமிழர்கள் அங்கே இருப்பதை அந்த மாநிலத்து மக்கள் விரும்பவில்லை. மதராஸ்வாலா என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். நம்மை அவர்களால் ஐக்கியப் படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அருணாசலம் அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே மொழியைக் கற்றுக்கொண்டு வடநாட்டிற்குப் போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இலட்சக்கணக்கான மக்கள் அங்கே கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தி தெரியாமலே போயிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போகிற நேரத்தில் கற்றுக்கொள்ளட்டும். இந்தக் கல்வி என்ற பிரிவு இந்த நாட்டிலே இருக்கக் கூடாது என்பது மறைமலை அடிகளார் போன்ற பெரியவர்கள் எங்களுக்கு வகுத்த வழி. ஆகவே இந்தித் திணிப்பு கூடாது.

திரு. க. அருணாசலம்: திணிப்பு கூடாது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்ளக்கூடியவன். படிக்கக் கூடாது என்றால், கற்றுக்கொள்பவர்கள் மத்தியிலே சிக்கல் உண்டாகும். தெரிந்துகொண்டு போனால் கொஞ்சம் சமாளிக்க முடியும் என்பதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம். துணைத் தலைவர் அவர்களே. கற்றுக்கொள்வது என்பது எங்கு வேண்டுமானாலும், யார் வேண்டுமானாலும் கற்றுக்கொள்ளலாம். அதைத் தடுக்கும் அதிகாரம் நம்மிடத்திலே இல்லை. குழந்தைகளுக்குச் சொல்லித் தருகிறபோது, வரையறுக்கப்பட்ட நேரத்தில் இன்னின்ன பாடங்களைப் போதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அதை வைத்துப் பார்க்கிறபோது, நம்முடைய நாட்டுக் குழந்தைகள் மொழியில் படிக்க அதிக நேரத்தைச் செலவு செய்துவிட்டு அறிவை வளர்த்துக் கொள்வதற்காக குறைந்த நேரத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். [illegible] வேற்றுக் குழந்தைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, வித்தியாசம் காணக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அதிக மொழியைப்

[திரு. க. அருணாசலம்] [1983 ஏப்ரல் 4

படிப்பதும், அதிக நேரத்தை அதற்காகச் செலவழிப்பதும், வேற்று மொழியறிவைப் பெறுவதும் காலக் கேடு, இந்திய சமுதாயத்தை மிகப் பெரிய அளவிலே பாதித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஒரு மொழி பாடத்தை, அந்த மொழி மூலமாக அறிவைப் பெறுகிற சமுதாயத்தோடு மூன்று மொழிகள் பாடத்தைக் கொண்டிருக்கிற சமுதாயம் நிச்சயமாக ஈடு கொடுக்க முடியாது. இணையாக வர முடியாது. [illegible] உலக அளவில் நல்லமுறையாக வர வேண்டும் என்று நினைக்கிற [illegible] இருந்தாலும், இந்தக் கருத்துக்களைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து இந்தச் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்காக, நன்மைக்காக, [illegible] நல்ல யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. க. அருணாசலம்: பரிசீலனை செய்வதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. மேலை நாடுகளில், ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் ஆறாவது வகுப்பில் மூன்று மொழிகளைக் கற்கிறார்கள் என்று அங்கிருந்து வருகிறவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் நேரில் பார்த்ததில்லை. அமெரிக்காவிலே கூட [illegible] வகுப்பில் தாய்மொழியையும், [illegible] மொழியையும் படிக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அண்டை நாட்டு மொழியில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கற்கிறார்கள். அதில் [illegible] இருந்து [illegible] கற்கிறார்கள். [illegible] ஸ்பானிஷ் மொழியைச் சிலர் கற்கிறார்கள். [illegible] ஆராய்ச்சி செய்து விஷயங்களை யோசித்துப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்றால் விஞ்ஞான உலகம் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. வாய்ப்பளித்தமைக்கு உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்ந்துகொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்விக் கொள்கைக் குறிப்பின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க அனுமதி அளித்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு அரசு சமீபத்திலே, ஐ.ஏ.எஸ். தேர்விலே வெற்றி பெறக்கூடிய பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களை [illegible] அரசாங்கச் செலவிலேயே [illegible] அவர்களைத் [illegible]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

1983 ஏப்ரல் 4] [illegible] தேர்விற்கு பத்து நாட்களுக்குப் போதனை வழங்கச் செய்து [illegible] ஏற்பாடுகளைச் செய்திருப்பது [illegible] நல்ல ஏற்பாடுகளை [illegible] ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வில் நாம் பின்னடைந்திருக்கிறோம் [illegible] உணர்ந்து [illegible] உதவியைச் செய்திருப்பது என்பதைப் [illegible]

பாராட்டுக்குரியது.

அடுத்து, நிதி ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்தவரையில், கல்வித் துறைக்காக மொத்த வருமானத்திலே 25 சதவிகிதமாவது ஒதுக்க வேண்டும் என்று பல [illegible] சொல்லியும் . . .

(பிற்பகல் 12.30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசி முடிக்கும் வரை, அவையின் அனுமதியுடன், அவையின் நேரம் நீடிக்கப்படுகிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி: இந்த ஆண்டு 21.5 சதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. [illegible] கல்விக்கு இந்த ஒதுக்கீடு [illegible] போதாது. காரணம் [illegible] வேண்டுமென்பதை [illegible] கல்விக்கு [illegible] நிலை ஆட்சிக்கு [illegible] ஒதுக்கீட்டை [illegible] முடியாது. [illegible] நல்ல கல்வியை [illegible] என்கின்றார்கள். [illegible] இந்த பட்ஜெட்டிலே [illegible] இல்லை. [illegible] இரண்டாவது, சில [illegible] இந்த அவையிலே [illegible] கல்வித் துறைக்கு [illegible] நிலைமை [illegible] இருக்கிறது. கல்வித் துறையிலே [illegible] இந்த அவையிலே [illegible] பொறுப்பு [illegible] கல்வித் துறையிலே [illegible] அதிகாரிகள்மீது [illegible] இருக்கிறது. [illegible] பொறுப்பற்ற [illegible] வேண்டும். அதற்குப் போதிய [illegible] இந்த அவையிலே தெரிவித்துக் [illegible] நிலைமைகள் ஏற்பட முடியாது என்பதை [illegible] மொத்தத்தில் 3.85 [illegible] கல்விக்காக ஒதுக்குகின்ற பணத்தில் [illegible] கொள்கிறேன்.

சதவிகிதம் தொழில் கல்விக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தொழில் முன்னேற வேண்டும். நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். தொழில் கல்வி முன்னேறினால்தான், தொழில் வளர்ச்சி பெற முடியும் என்று பேசிவிட்டு, இங்கே தொழில் கல்விக்கு நிதி குறைந்திருப்பது மிகவும் பரிதாபமான ஒன்றாகும். இனி வரக்கூடிய ஆண்டுகளில் எதிர்காலத்தில் தொழிற் கல்விக்கு நிதி அதிகமாக ஒதுக்கி, அதை மேலும் வளர்க்கின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களிலே 30 சதவிகிதம் ஒதுக்குகிறார்கள். சில மாநிலங்களிலே 35 சதவிகிதம் கூட ஒதுக்குகிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராகவே இருந்தவர்கள். அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. மேலும் இந்த அவையிலே இந்த அமைச்சரவை கல்விக்கு மிகவும் குறைந்த தொகையை ஒதுக்கியிருப்பது நியாயம் இல்லை. சென்ற கூட்டத் தொடரிலே கூட மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், முன்பு கல்வி அமைச்சராகவும் இருந்தவர்கள், சொன்னார்கள். கல்வி வளருவதற்கு நாங்கள் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஒருவேளை கல்வித் துறை கேட்கவில்லையோ என்னவோ. ஒருவேளை கேட்டுக் குறைக்கப்பட்டதோ என்னவோ. அது எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த அவையிலேயே அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இப்போது சில ஆலோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லாப் பள்ளிகளிலும் கராத்தே சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். விளையாட்டுகளிலே நாம் முன்னேற வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கும்போது, கராத்தே வகுப்புகளில் அதைச் சொல்லிக்கொடுக்க கராத்தே படித்த ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டும். அல்லது அங்கே இருக்கக்கூடிய விளையாட்டு ஆசிரியர்களுக்கு கராத்தே பயிற்சியைத் தந்து மாணவர்களுக்குச் சொல்லித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று ஆலோசனை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு வட்டத் தலைநகரிலே ஸ்டேடியம், விளையாட்டு அரங்கம் ஒன்று கட்ட வேண்டும். விளையாட்டிலே நாம் எவ்வளவு பின்னடைந்து இருக்கிறோம் என்பதை நாம் உணருகிறோம். ஆதலால் நாம் விளையாட்டு அரங்குகளைக் கட்ட, எவ்வளவு நிதி செலவானாலும், அதை இந்த அரசு ஒதுக்கி, நம் மாணவர்கள் விளையாட்டுத் துறையிலே முன்னேறச் செய்ய வேண்டும். ஒலிம்பிக் அளவுக்கு முன்னேறச் செய்ய வேண்டும். அந்த அளவுக்கு வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும். தொழில் கல்வி ஸ்ரீ லங்காவிலே

எப்படி இருக்கிறது? தமிழகத்திலே ஒரு பிரச்சினை எழுந்தது. ஒரு மொழியைப் படிப்பது, அதிலே வெற்றி பெறுவது, நாம் அறிவை மிக அருமையாகப் பெறுவது என்ற நிலைமைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ லங்காவிலே பொறியியல் கல்லூரியில் தமிழ் மொழியின் மூலம் அவர்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். அங்கே என்ஜினியரிங் படிப்பு தமிழ் மொழியிலே நடக்கிறது. இதை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேகூட சொன்னேன். அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும். தமிழகத்திலே தமிழைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் தமிழில் பொறியியல் சொல்லித்தர வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் தமிழில் சொல்லித் தராமலிருப்பது கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, தமிழகத்திற்கே கேவலமான நிலைதான். ஆதலால் தமிழில் நடத்துவதற்கு என்ன பாடுபட்டாவது முயற்சிக்க வேண்டும். அப்படிச் சொல்லிக்கொடுக்கும் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டும் என்ற உணர்வோடு செயல்படுங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், காந்தி படம் இப்போது வந்திருக்கிறது. அந்தப் படத்தை அரசு விலைக்கே வாங்கி பள்ளிகளில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் காட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எங்களுக்கெல்லாம் கூப்பிட்டு அழைத்து இலவசமாக தலைவர்கள் அரங்கிலே காட்டுகிறீர்கள். அதைப்போலவே மாணவர்களுக்கும் போட்டுக்காட்டுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு 1978-ல் இந்தப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்தபோது, மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை மிகக் கூடுதலாக வருகிறது. ஒரு வகுப்பு சேர்ந்து வருகின்றது என்ற காரணத்தினால், அலுவலர்களுக்குப் பணிகள் கூடுகின்றன. கல்லூரி வகுப்பை அங்கே கொண்டு வருகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், ஒவ்வொரு மேல்நிலைப் பள்ளிக்கும் ஒரு எழுத்தரை நியமிப்போம் என்று கொள்கை அறிவிப்பு செய்தார்கள். 1978-க்கும் 1983-க்கும் இடையே எத்தனை ஆண்டு காலம்? நான் பல மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்குச் சென்று பார்த்தேன். தலைமை ஆசிரியர்கள் சூப்பர் கிளார்க்காக பள்ளிகளிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பல பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் அலுவலகத்தை விட்டு வெளியே செல்ல முடியவில்லை. பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. சம்பள நிர்ணயம், இன்கிரிமெண்ட் போடுவது, பி.எப். வாங்கிக் கொடுப்பது, பென்ஷன் போடுவது, மாறுதல் இவைகளைத் தவிர மற்ற எல்லா அதிகாரங்களும் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வேண்டிய ஸ்டாஃப்களைத் தரவில்லை. ஆதலால் ஏற்கெனவே அறிவித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டும். மனிதருக்கு மறதி அதிகம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் மனிதர்தான். ஆதலால்

[திரு. செ. முத்துசாமி] [1983 ஏப்ரல் 4

அவர் மறந்திருக்கக்கூடும். அறிவித்துவிட்ட ஒன்றை மறந்துவிடு என்றால் என்ன நியாயம்? அங்கே இருக்கின்ற பிரச்சினையை நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அங்கு எழுத்தர்களை நியமிப்பதற்கு வழிசெய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்து தலைமை ஆசிரியர்கள் பலரைக் காப்பாற்றுங்கள். அதன் மூலமாக அவர்கள் பள்ளிக் கல்வி வேலையை, அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைச் செய்வதற்கு வழிவகை செய்ததாக இருக்கும். தலைமையாசிரியராக இருந்து விட்டு கல்வி அமைச்சராக வந்திருப்பவர்களுக்கு நான் இதற்குமேல் சொல்லத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்ததாகச் சொல்கிறேன். கல்வித் துறையிலே சில கோடி ரூபாய்களைச் செலவழிக்காமலேயே திருப்பிக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயம் சாதாரண விஷயம் அல்ல. மீண்டும் இதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். சில நியமனங்களை அறிவித்துவிட்டு, செய்யாமல் இருக்கின்றார்கள். பணத்தையும் திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே என்ன நியாயம் என்று தெரியவில்லை. அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஒரு விசாரணை செய்து பார்த்து தவறு இருந்தால், கல்வித் துறை சரியான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

'பி' லிஸ்ட் பள்ளியிலே தலைமையாசிரியர்கள், பள்ளிக் கணக்குகளை அஞ்சலகங்களிலே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சுலபமாக இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்திலே 'ஏ' பிரிவு தலைமையாசிரியர்கள் தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட்டரிலே உள்ள தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலே ஸ்டேட் பாங்கிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கின்றார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது, அவர்கள் பல மைல்கள், 20 மைல்கள் அல்லது 30 மைல்கள்கூட, செல்லவேண்டிய நெருக்கடிக்கு ஆளாகிறார்கள். ஆகவே 'பி' லிஸ்டிலேயுள்ள பள்ளிகளில் இருக்கக்கூடிய முறைபோல், அஞ்சலகங்களில் பள்ளிக் கணக்குகளை திறந்து கொள்வதற்கான அதிகாரத்தை அவர்களுக்கு அளிக்கவேண்டும். அது பெரிய சமாசாரம் அல்ல. கல்விச் செயலாளர் அவர்களே ஒரு உத்தரவு போட்டு அதைச் செய்யலாம். அல்லது இயக்குநர் அவர்களே ஒரு உத்தரவு போட்டுச் செய்யலாம். அது பைனான்ஸ் துறைக்குச் செல்லவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. நடைமுறைச் சிக்கல்தான். அதை மாற்றி அமையுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் பல தலைமையாசிரியர்கள் பள்ளியை

1983 ஏப்ரல் 4] [திரு. செ. முத்துசாமி]

விட்டுச் செல்லவேண்டிய நெருக்கடிக்கு அடிக்கடி ஆளாகிறார்கள். மூன்று முறைக்கு மேல் சென்றால், டி.ஏ. இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். பல பேர்கள் பல முறைகள் சம்பளம்பற்றி வருகிறார்கள். பலருக்கு பி.எப். லோன் வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் பல தடவைகள் போக வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் அப்படிப் போகும்போது, யார் பணம் தருவது? செல்லக்கூடியவர்கள் தன்னுடைய சம்பளத்திலேயிருந்து போட்டுக்கொள்வார்களா? அந்த ஆசிரியர்களிடத்திலே அவர்கள் பணம் பெறவேண்டியிருக்கிறது. அந்த நெருக்கடிக்கு ஆளாகிறார்கள். சம்பளம் பெறுவதற்கு, லோன் பெறுவதற்கு பல ஆசிரியர்கள் பணம் கொடுத்து அவர்களை அனுப்ப வேண்டியிருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டும். இந்த நாட்டில் டிரஷரிகள், கஜானாக்கள் இருக்கின்றனவே அவைகள் எல்லாம் சில தவறு முறைகளை வைத்திருக்கின்றன. பணம் இல்லாமல் சாங்ஷன் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிடுகின்றார்கள். அதைப்பற்றி நான் இங்கே சொல்லாமலிருக்க முடியாது. தலைமையாசிரியரோ எழுத்தரோ 3 முறைக்கு மேல் போனால் டி.ஏ. கிடைக்காது என்பதால், அவர்களுக்கு ஆசிரியர்கள் மற்றவர்கள் ஒரு ரூ. 5 அல்லது ரூ. 10 கொடுத்துத் தொகையைத்தானே அதைப் பெற்றுக்கொண்டுவிடலாம் என்று இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி வருந்தி வருந்தி ஆசிரியர்கள் சொல்கின்றார்கள். இதை நான் கல்வி அமைச்சருக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த அமைச்சரவை அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

அடுத்து, கல்வித் துறையிலே சில முரண்பாடுகள் இருப்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது எல்லா ஆரம்பப் பள்ளிகளிலுமே சத்துணவுப் பொறுப்பாளர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள், தனியார் பள்ளிகளைத் தவிர, தனியார் பள்ளிகளில் இல்லை என்று 28 ஆம் தேதி பேசினேன். 31 ஆம் தேதி ஒரு செக்ஷன் செய்தி போயிற்று. அதற்கெனவே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடம், ஒப்புக்கொண்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கக்கூடிய விண்ணப்பங்களின் பேரில் உத்தரவு போடச் சொல்லி செய்தி அனுப்புகிறார்கள். அதற்கெனவே 'எங்களுடைய நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது' என்று சொல்லும் மேனேஜர்களின் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர்களே இன்றைக்கும் விடுப்பு நாட்களிலே வேலை செய்யும் கொடுமையான நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள்? ஒரு பக்கத்தில் நியமனம் அறிவிப்பது. இன்னொரு பக்கத்தில் நியமனம் செய்யப்படாத நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். இல்லை என்றால் சரியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 'இது சத்துணவுத் திட்டம்,

அரசு போடுகிறது, நீ என்ன சொல்லுவது?' என்று ஏதாவது ஒரு முன்வந்து வாருங்கள். அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய்விட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கோர்ட்டுகள்தான் நாட்டிலே இருக்கின்றனவே. அவர்கள் போய் விட்டார்கள் என்று தெரிகிறது. அதை செலெட் செய்ய எத்தனை நாட்கள் ஆகும் தெரியுமா? 2 வருடங்கள் கழித்துதான் அதை செலக்ட் செய்ய [illegible] போடுவார்கள். தனியார் பள்ளிகளிலே இருக்கக்கூடிய மேனேஜர்கள், தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்காகக் கொண்டு வந்த பாதுகாப்புச் சட்டத்தை எதிர்த்து, அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நியாயத்தை எதிர்த்து, உயர்நீதி மன்றத்திலே வழங்கப்பட்ட நியாயத்தை எதிர்த்து, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்று, தடை உத்தரவினை வாங்கினார்கள். அந்தத் தடையை நீக்குவதற்கு கல்வித் துறை எடுத்துக்கொண்ட காலம் 2 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகும். 2 ஆண்டுகளுக்கு மேல் அது நடித்து அபிடவிட் பைல் செய்யப்படாததால், அதையே நீதிபதி தள்ளுபடி செய்ய காரணமாகச் சொல்லுகிறார். உடனடியாக அதைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்றால், 2 ஆண்டுகளாக எங்கே இருந்தீர்கள், 2 ஆண்டுகளாக இல்லாத அவசரம் இப்போது ஏன் என்று கேட்டு, இதை டிஸ்மிஸ் செய்கிறேன் என்று தீர்ப்பளிக்கிறார். இப்படி நடந்திருக்கிறதே! கல்வித் துறையின் நடவடிக்கைகளின் மெத்தனத்திற்கு இது உதாரணம் அல்லவா! மைனாரிட்டி என்ற பெயரில், இந்த கோர்ட்டிலே சாதகமான தீர்ப்பை வாங்கி விடுகிறார்கள். அதை எதிர்த்து ஃபைல் செய்ய கல்வித் துறை அதிகாரிகள் தயாராக இல்லை. இந்த நிலையில் இன்றைக்கு ஆசிரியர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கும்? உடனடியாக விடுமுறை நாட்களில் வேலை செய்யும் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு பதிலாக ஆட்களைப் போட்டு வேலை செய்யச் சொல்லுங்கள் அல்லது மேனேஜரை வேலை செய்யச் சொல்லுங்கள். தலைமை ஆசிரியர்களை இந்தப் பணியிலிருந்து விலக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதுகுறித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, 'ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன்'. தனியார் பள்ளி சம்பந்தமான வழக்கு உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு தமிழக அரசால் அனுப்பப்பட்டதில் இரண்டு அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று 'ரிட்' வழக்கு. அதில் தடை உத்தரவு கேட்கிறார்கள். ஸ்டே கேட்டதுதான் உச்ச நீதிமன்றத்தால் மறுக்கப்பட்டது

என்று படித்தேன். 'ரிட்' வழக்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் படித்தேன். உறுப்பினரவர்கள் எதைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, ஸ்டே கேட்டு தள்ளுபடி செய்ததைத் தெளிவாகச் சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னது சரிதான். தடை தர முடியாது, காரணம் 'உங்களுக்கு அவசியமில்லை, 2 ஆண்டுகளாக பைல் செய்யவில்லை' என்று சொல்லி தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, எஸ்.சி.இ.ஆர்.டி. மூலமாக இளநிலை ஆசிரியர்கள் இடைநிலை ஆசிரியர்களாக்கப்படுகிறார்கள். இந்தியாவிலேயே இது சிறந்த திட்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்றைக்கு இளநிலை ஆசிரியர்கள் இடைநிலை ஆசிரியர்களாகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஹையர் கிரேடில் இருக்கும் சம்பளத்தை விடக் குறைவாக செகண்டரி கிரேடில் நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். இன்கிரிமென்ட் தேதிக்குப் பிறகு குறைவாகக் கிடைக்கிறது. ஒரு பதவியிலிருந்து இன்னொரு பதவிக்குப் போனால், எப்.ஆர். 22 (பி)யைப் பயன்படுத்த வேண்டாமா? அது அவர்களுக்கு பொருந்தாதாம். என்ன வேடிக்கை என்று தெரியவில்லை. கல்வித் துறை அவ்வளவு பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட துறையாக இருக்கிறது. ஹையர் கிரேடிலிருந்து செகண்டரி கிரேடுக்கு புரமோஷன் கொடுக்கும்போது, செகண்டரி கிரேடிலிருந்து பி. டி. பதவிக்கு புரமோஷன் கொடுக்கும்போது, எப்.ஆர். 22 (பி)ன்படி ஊதிய நிர்ணயம் கூடாது என்று சொல்லுவது என்ன நியாயம்? அவர்களுக்கு அந்த விதியின் பிரிவெண்ட் கிடைக்கத்தக்க முறையில் கல்வித் துறை ஈடுபட வேண்டு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சர்விஸ் கமிஷன் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் கேடகரியில் உள்ளவர்கள்—தமிழாசிரியர்களுக்கு—அந்த ஏற்பாடு இல்லை. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சம்பளத்தில், அதே தரத்தில் சர்விஸ் கமிஷனால் நியமிக்கப்படும் உடற்கல்வி ஆசிரியர்கள், மற்றவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை அளிக்கப்படவில்லை. ஒரு பிரிவினருக்கு வழங்கி, மற்றொரு பிரிவினருக்கு வழங்காமல் இருக்கும் நிலையை கல்வித் துறையில் உண்டாக்குவது ஏன்? தேர்வாணைக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பணியாற்றும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களை, பணியில் சேர்ந்த தேதியிலிருந்து வரன்முறை செய்ய உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நடைமுறை மற்றவர்களுக்கு வேண்டாமா? பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மட்டும்தான் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இருக்கிறார்களா? அவர்களுடைய சம்பள நிலையில்

[திரு. செ. முத்துசாமி] [1983 ஏப்ரல் 4

தமிழாசிரியர்கள், டிகிரி பெற்ற மற்ற துறை ஆசிரியர்கள், சிறப்பாசிரியர்கள் இவர்களைப் பற்றியெல்லாம் சிந்திக்காமல் உத்தரவுபோடுவது என்ன நியாயம்? இதனால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் குறித்து தொலைநோக்கு இல்லாமல் இருப்பது என்ன நியாயம்? அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் சமநீதி எல்லோருக்கும் வழங்குவோம் என்று சத்தியம் செய்துவிட்டு, உட்கார்ந்திருக்கிறோம். அப்படி இருக்கும்போது, ஒருவருக்கு வழங்கும் நீதியை இன்னொருவருக்கு வழங்காமல் இருப்பது தர்மம் அல்ல. தர்மத்தின் பெயரால் கேட்கிறேன். மற்றவர்களுக்கு அந்தச் சலுகையைக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பி.ஏ., பி.டி., பி.எஸ்சி., பி.டி. படித்த ஆசிரியர்கள். தலைமை ஆசிரியர்கள் எம்.எட். தேர்வு பெற்றால், அவர்களுக்கு உயர் கல்விக்காக ஊக்க ஊதியம், 2 இன்கிரிமென்டுகள் தருகிறார்கள். எம்.ஏ., பி.டி. முதுகலைப் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்கள், தலைமை ஆசிரியர்கள் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றால், அது உயர் கல்வி அல்ல என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு கண்ணில் வெண்ணெய், ஒரு கண்ணில் சுண்ணாம்பு. எம்.எட். என்பது உயர்ந்த கல்வித் தகுதி கிடையாது என்று டிக்ளேர் செய்து விடுங்கள். கேட்பதை விட்டு விடுவார்கள். இந்த நியாயத்தை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். இதில் என்ன சங்கடம் இருக்கிறது? மேல்நிலைக் கல்வியை நல்ல முறையில் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொல்லி, மேல்நிலைப் பள்ளிகளை கொண்டு வந்தோம். கல்லூரியையே கொண்டு வந்துவிட்டோம் என்று சொல்லும்போது, அந்த வெற்றியைத் தேடித் தந்த ஆசிரியர்களுக்கு இதைச் செய்ய வேண்டும்.

எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும்—உயர் நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும்—20 ஆண்டுப் பணிக்குப் பிறகு சிறப்பு நிலை என்று தந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்பெஷல் கிரேட் உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்கள், மேல் நிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை. கல்வி அமைச்சரவர்கள், அவர்கள் ப்ரமோஷன் பெற்று வருகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ப்ரமோஷன் பெற்று வருவதுபற்றி அதில் சொல்லப்படவில்லை. ஒரு பதவியில் 10 ஆண்டுகளுக்குமேல் பதவி உயர்வு பெறாமல், இருந்தால் தேர்வு நிலையும், 20 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பதவி உயர்வு பெறாமல் இருந்தால் சிறப்பு நிலையும் வழங்க வேண்டுமென்பது அரசின் கொள்கை, நோக்கம். ஒரு தலைமை ஆசிரியர் 20 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பதவி உயர்வு பெறாமல் மேல் நிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியராகவோ, உயர்நிலைப் பள்ளித்

1983 ஏப்ரல் 4] [திரு. செ. முத்துசாமி]

தலைமை ஆசிரியராகவோ இருக்கிறார், அவருக்குச் சிறப்பு நிலை வழங்குவதில் என்ன சங்கடம் இருக்க முடியும்? அவர்களுக்கும் இதை அமுலாக்குங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே உள்ள முரண்பாட்டை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சிக்காக ஒரு ஊதிய உயர்வு—இரண்டு வருடப் பயிற்சி என்றாலும், ஒரு ஊதிய உயர்வு—தந்திருக்கிறார்கள். அதில் அரை குறை திருப்தியாவது ஏற்படுகிறது. அப்படி ஒரு ஊதிய உயர்வை மற்றவர்களுக்குத் தரவில்லை. அதே சம்பள விகிதத்தில், செகண்டரி கிரேடுக்கு மேலே ஓராண்டு டிசைன் படித்த ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள்; எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-க்குப் பிறகு 3 ஆண்டுகள் டிப்ளமா பயிற்சி பெற்ற டிராயிங் மாஸ்டர்கள் இருக்கிறார்கள்; 2 வருடங்கள் தொழிற் பயிற்சி பெற்ற தொழிலாசிரியர் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அந்தத் தகுதி இல்லை என்று சொல்லவில்லை. 'இவர்களுக்கு' மட்டும்—செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்—கொடுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனவே மற்ற ஆசிரியர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்காமல் விடுபட்டிருக்கிறது. இது முரண்பாடு இல்லையா? அவர்களுக்கும் நீதி வழங்க வேண்டாமா? அவர்களும் கல்வித் துறையிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் தான். அவர்கள் நம்முடைய ஊழியர்கள் அல்லவா? இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பள்ளி நாட்கள் 200 என்று இருந்ததை 220 நாட்களாக்கினார்கள். பாடத் திட்டம் அதிகமாக இல்லை. நான் ஆளுநர் உரையின் மீதான விவாதத்தில் இதுபற்றி தெளிவாகப் பேசியிருக்கிறேன். அதைப் பழையபடி 200 நாட்களாக ஆக்குங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேல்நிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் பதவிக்கு வேறு தகுதியில்லாதவர்கள் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் கோட்டையை நோக்கி ஊர்வலமாக வந்தபோது, "ஆசிரியப் பெருமக்களே, நீங்கள் கோட்டையை நோக்கி வருவதை தவறாகச் சொல்ல மாட்டேன். இதுவரை பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காத அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு, இதுவரை 4 சுவர்களுக்குள் பாடம் சொல்லித் தந்த ஆசிரியர்கள் பிரச்சினை இதுவரை தீர்க்காததால், அவர்கள் வெளியே வந்து விட்டார்கள். உடனே அவர்கள் பிரச்சினையைத் தீருங்கள் என்று சொல்லி, அந்த அதிகாரிகளை வேலை வாங்கப் பயன்படுத்துவேன்" என்று சொன்னார்கள். அந்த உயர்ந்த உள்ளம் அண்ணாவுக்கு இருந்தது.

[திரு. செ. முத்துசாமி] [1983 ஏப்ரல் 4

(பிற்பகல் 12-50)

அவர்களுடைய அடியையொட்டி, அவர்களுடைய கொள்கை வழி நடக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு அதனைச் செய்ய வேண்டும். விருப்பு வெறுப்பு என்பது எல்லா மக்களுக்கும் இருக்கிற ஒன்றுதான். ஆனால் பதவிப் பொறுப்புக்கு வந்ததற்குப் பிறகு, எல்லா நிலைமைகளையும் அனுசரித்துச் செல்கிற நிலைமைதான் வர வேண்டும். வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று இருக்கக்கூடாது. இப்படி ஒரு பகுதியினருக்குச் சலுகை இல்லை என்று வரும்போது, பல பேர் வருந்துகிறார்கள். அமைச்சர் பதவியில் இருக்கிறவர் செய்யலாம் அல்லது செய்யாமல் இருக்கலாம். அல்லது இரண்டையும் முடிவு செய்யலாம். அமைச்சர் அவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் முடிவு செய்யலாம். இதை என்னுடைய ஆலோசனையாகத் தான் சொல்கிறேன்.

தலைமை ஆசிரியர்களாக தகுதி பெற்றிருப்பவர்களுக்கு முதலில் சம்பளம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். 5 ஆண்டுக் காலமாக அவர்களுடைய சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று இங்கே சொல்கிறார்கள். 5 ஆண்டுகளாகவா இதனைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பரிசீலனை முடியவில்லையா? அவர்கள் எத்தனை நாட்கள் தான் காத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? உடனடியாக அவர்களுக்கு இதுகுறித்து அறிவிப்பு வழங்க வேண்டும். எக்செம்ஷன் வழங்குவது என்பது அவ்வளவு பெரிய பிரச்சினையா? கேபினேட்டில் வைத்தால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். எத்தனையோ காரியங்களை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். தயவு செய்து இதையும் அந்தப் பட்டியலில் சேர்த்துச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, செலக்ஷன் கிரேட் வழங்குவதைப் பொறுத்தவரையில், 1—1—1971 முதல் 10 பெர்சன்ட் செலக்ஷன் கிரேட் வழங்க வேண்டுமென்று உயர் நீதிமன்றத்திலே தீர்ப்பாகியிருக்கிறது. ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் காரணமாக அது நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றது. 1—1—1971 முதல் செலக்ஷன் கிரேட் வழங்கியது சரிதான் என்று நீதிபதியே சொல்லிவிட்டார். ஒரு ஆட்சி அதிகாரம், எக்சிகியூட்டிவில் இருக்கிற ஒரு அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் இதனை இதுவரை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நீதிமன்றத்திற்குச் சென்ற ஒருவருக்கு மட்டும் தான் இந்தத் தீர்ப்பு பொருந்தும் என்று தத்துவம் சொல்கிறார்கள். ஒருவருடைய பிரச்சினை குறித்து தான் தீர்ப்பு கூறப்பட்டது. உண்மைதான். அதற்காக

1983 ஏப்ரல் 4] [திரு. செ. முத்துசாமி]

வேண்டி பாதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று அரசு நினைக்கிறதா? இன்றைக்கு நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வது என்பது—விலைவாசி உயர்ந்துவிட்ட நிலையில்—எவ்வளவு சிரமமான காரியம் என்பது ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. எவ்வளவு பீஸ்கொடுக்க வேண்டும், உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றால், எவ்வளவு ஸ்டாம்ப் டியூட்டி கட்ட வேண்டும் என்பதெல்லாம் தெரியாத ஒன்றல்ல. அப்படி ஒவ்வொரு ஆசிரியராக ஒருவர் பின் ஒருவராக நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லவேண்டுமென்று இந்த அரசு கருதினால், அது நியாயமா? சாதாரண மக்கள் அப்படி உயர்நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லும் அளவுக்கு வசதி, வாய்ப்பு இருக்குமா? தயவு செய்து இதுகுறித்து அமைச்சரவை கூடி முடிவு எடுக்க வேண்டும். 1—1—1971 முதல் எல்லோருக்கும் செலக்ஷன் கிரேட் கொடுத்து விட்டார்கள். ஆனால் உடற்கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேட் தராதது அதிகாரிகளால் நடைபெற்ற தவறின் காரணமாக, சம்பள கமிஷனில் ஏற்பட்ட தவறு காரணமாக என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டுகிறேன். அதற்குப் பிறகு போடப்பட்ட அரசு கல்வித் துறை ஆணையிலும் சரி, நிதித் துறை ஆணையிலும் சரி, அவர்களுடைய சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. ஆனால் செலக்ஷன் கிரேட் மட்டும் உண்டு என்று சொல்கிறார்கள். 1—1—1981 முதல் மட்டும் 'மானிட்டரி பெனிபிட்' உண்டு என்று சொல்கிறார்களே, அப்படி என்றால் என்ன நியாயம்? உடற்கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் ஒரு நீதியா? உடற் கல்வியைச் செழுமைப்படுத்தப் போகிறோம், பல காரியங்களைச் செய்யப்போகிறோம் என்று எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட டெல்லிக்குப் போய் விளையாட்டை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இங்கே வந்து கூட இதுபற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த உணர்விலே இருக்கிற தலைவரைக் கொண்ட இந்த அமைச்சரவை இவர்களுக்கு மட்டும் 1—1—1981 முதல் தான் 'மானிட்டரி பெனிபிட்' உண்டு என்று போடுவது என்ன தர்மம்? மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கிற நீதியை இவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டாமா? அந்த அரசாணை கூட இதுவரை சி.இ.ஓ.க்களால் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. இதுதான் வேடிக்கை. கல்வித் துறையிலிருந்து ஒரு அரசாணை போடப்படுகிறது என்றால், அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறதா, அமுல்படுத்தப்படுகிறதா என்பதைப் பார்ப்போமேயானால், அங்கே தான் ஆசிரியர்களுக்குச் சங்கடங்களும், சிக்கல்களும் வருகின்றன.

செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள் பி.ஏ., எம்.ஏ., பி.டி மற்றும் தமிழ் ஆசிரியர்களாகத் தேர்வு பண்ணப்படுகிறார்கள். ஆந்திராவில் எஸ்.டி.பி.டி. டீச்சர்ஸ் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆந்திராவில் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகளை அளிக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கிற அதே முறையை நம்முடைய மாநிலத்திலும் பின்பற்ற வேண்டும். பட்டதாரிகளுக்காகவும்,

தெலுங்கு மொழி போதிப்பவர்களுக்காகவும் அவர்கள் கொடுக்கும் சலுகையை—முன் உதாரணத்தை நம் மாநிலத்திலும் பின்பற்ற வேண்டும். அவர்கள் நம்மிடமிருந்து பிரிந்து போனவர்கள்தான். அந்தச் சமுதாயத்தின் சார்பாக இந்தப் பிரச்சினையைப் பரிசீலிக்கப் போவதாக இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி பல ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன. உடனடியாக இதற்குத் தீர்வு காண வேண்டும்.

அடுத்து, கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பி.எச்டி. படிக்க சலுகைகள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப்பள்ளி, ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் எம்.ஏ. முடித்துவிட்டு பி.எச்டி. பண்ண வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. இதனால் அவர்கள் இன்றைய தினம் தடுமாறுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் அதற்கான வாய்ப்புத்தர வேண்டும்.

அடுத்து, ஹையர் செகண்டரி வந்த உடனே, உடனடியாக ஆள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லி, ஆசிரியர்களை 'ரெக்ரூட்' செய்தார்கள். இன்றைக்கு ஒரு உத்தியோகம் வாங்குவது என்பது எவ்வளவு சிரமமான காரியம்? சர்வீஸ் கமிஷன் என்கிற பிரச்சினையை இப்போது கிளப்பியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு அவர்கள் இந்த உத்தியோகத்துக்கு வந்திருக்கிறார்கள். கெஞ்சி, கேட்டு, கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்து உத்தியோகத்தை வாங்கியிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல், கம்யூனல் ரொட்டேஷன் போன்ற எல்லாவற்றையும் பார்த்துத்தான் 'அப்பாயிண்ட்மெண்ட்' பண்ணுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில், எதற்காக சர்வீஸ் கமிஷனுக்குப் போக வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும்? தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு இந்தச் சலுகையைக் கொடுப்பதில் என்ன சிரமம் இருக்க முடியும்? இது சம்பந்தமாக ஆந்திராவில் கேபினெட் ஒரு முடிவு செய்து, அதன் அடிப்படையில் இந்தச் சலுகையை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திலே எத்தனை போஸ்டுகளுக்கு சர்வீஸ் கமிஷனுக்குப் போக வேண்டாமென்று சொல்லி 'எக்சம்ப்ஷன்' கொடுத்து ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். தங்களுக்கு விருப்பப்பட்டவர்களுக்கு இம்மாதிரி தரப்பட்டிருக்கும்போது, ஆசிரியர் சமுதாயத்தின் நலன் கருதி, இவர்களுக்காக வேண்டி ஒரு முடிவு எடுக்கக்கூடாதா? ஒன்று அதற்கு அரசியல் சட்டத்தில் அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்ல வேண்டும். அல்லது கொடுக்க மனம் வர வேண்டும். இதைக் கொடுப்பதற்கு ஏன் இதயம் இல்லை? பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இதயக்கனி என்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைச் சொல்கிறார்கள். அவர்களின் மீது

எனக்கு இருக்கிற அன்பின் காரணமாகச் சொல்கிறேன். தயவுசெய்து இதைச் செய்ய வேண்டும். பிசிக்கல் எஜுகேஷன் டீச்சர்ஸ் உண்ணாவிரதம் இருந்தபோதும் கேட்டேன். ஒன்று இதைச் செய்ய முடியாது என்றாவது சொல்ல வேண்டும், அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்கிற நிலை வந்தால், செய்யக்கூடிய மனம் வந்துவிடும். இதைச் செய்வது நியாயம். செய்ய முடியவில்லை என்று சொன்னால், நாட்டிலே நியாயம் சாகும். நியாயத்தைச் செய்வதற்காகத் தானே ஆட்சிப் பொறுப்பில் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை கட்டாயம் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், 10 (ஏ) (1) அத்தனை பேரையும் பணி வரன்முறைப்படுத்த வேண்டும்.

தமிழ் ஆசிரியர்கள் தலைமையாசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெறுவதைப் பொறுத்தவரை, இதிலே சங்கடம் இருக்கிறது. சிக்கல் இருக்கிறது, முரண்பாடு இருக்கிறது, சட்ட விதிகள் சரியில்லை என்றெல்லாம் காரணம் சொல்லி வந்தார்கள். சென்ற கூட்டத்திலே கூட இதுபற்றிக் கேட்டேன். தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு பி.டி. தகுதி, 5 ஆண்டுப் பணி இருக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சினையை இங்கே சொன்னார்கள். ஏன், அனுபவத்தை வைத்துக் கொடுப்பது தவறா என்ற கேள்வியை நான் இதே அவையில் எழுப்பினேன். அப்போது மனமில்லை, ஆகவே ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு இது நீதிமன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறது. 5 ஆண்டுக் காலம் அல்லது 10 ஆண்டுக் காலம் சர்வீஸ் என்று பி.டி. முடித்த பிறகு இருக்க வேண்டாம், அவர்கள் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்று நீதிபதி திரு. மோகன் அவர்கள் தன்னுடைய தீர்ப்பில் தெரிவித்திருக்கிறார். இதைச் செய்ய மனம் வராது இருந்த நிலையில் நீதிமன்றத்தின் மூலம் தீர்ப்பு வந்த உடனேயாவது தீர்ப்பை மதித்து சர்வீஸ் ரூல்சை மாற்றி ஆணை வெளியிட்டிருக்க வேண்டாமா? சரி, அதுதான் வேண்டாம். அதை அரசே கூட அறிவிப்பதாகக் கருதியிருக்கலாம். அப்படி இருந்தால் கூட, இவர்கள் சொல்லி நாங்கள் அறிவிப்பதா என்கிற எண்ணமிருந்தாலும் கூட, இந்நேரம் அதை அறிவித்திருக்கலாமே. எத்தனை தமிழ் ஆசிரியர்கள், எவ்வளவு ஆண்டுகளாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு தலைமை ஆசிரியர் பதவி இல்லை என்று சொல்வது 'வெட்கம்' என்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மதுரையிலே சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. ஒரு அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்பட்டது. அந்த வகையில் உடனடியாக இது சம்பந்தமான சர்வீஸ் ரூல்சை மாற்ற வேண்டும், திருத்த வேண்டும்.

அடுத்து, தயவுசெய்து முழு நேர ஆசிரியர்களாக மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழில் ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. இன்றைக்கு அக்ரிகல்சரல், மெக்கானிக்கல் என்ஜினியரிங் போன்ற தொழில்களைக் கற்றுக் கொடுப்பவர்களுக்கு முன்னுரிமை தருவதில்லை. இப்படி அவர்களுக்கு முன்னுரிமை தராமலிருப்பதற்குக் காரணம் நிர்வாகம்தான் என்பதை அரசே ஒப்புக் கொள்ளும். தொழில் கல்வியை நல்ல முறையில் முன்னேற்ற அதற்குரிய ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

அப்படிக் கொடுக்காமல் இத்தனை லட்சம் செலவு செய்தோம், இத்தனை லட்சத்தைத் தந்தோம். அவர்கள் தொழில் கல்வி பெற்று விட்டார்கள், தமிழகத்தை மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் பாராட்டுகின்றன என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. தொழில் கல்வி பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர் தொழில் செய்து வருகிறார்கள் என்று இப்போதுள்ள புள்ளி விவரத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக் கொண்டேன். இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் பதில் அளிக்கும்போது, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தது, 'அடடா'. இந்த 'அடடா' ஆபீசையே 31—3—1983 உடன் மூடிவிட்டார்கள். அந்தப் பணம் இன்னும் பல பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு, 'அடடா' இப்படி ஆகிவிட்டதே என்று ஏமாற்றம் அடையாமல் அதைப் பெற்றுத் தருவதற்கு வழிமுறைகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தது, பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களுக்கு அரசு செலவற்றை ஒப்புக் கொள்கிறது. ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, அதிகாரிகள் அதிலே சிக்கல் இருக்கிறது, இதிலே சிக்கல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். சிக்கலையெல்லாம் நீக்கிச் செயல்படுத்தத்தானே அமைச்சர்கள். அதிகாரிகள் சட்டங்களைச் சொல்லி காரணம் காட்டுவார்கள். அது நியாயம் அல்ல, அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள், படியரிசித் திட்டத்தை அமுலாக்க முடியாது என்று கைவிரித்த நேரத்தில், நான் சொன்ன திட்டத்தை நிறைவேற்றுங்கள் என்று சொன்னாரே, வழிவகை இல்லையா, முன்னுதாரணம் இல்லையா? அமைச்சர் ஒரு முடிவை எடுத்தால், அது நடக்கக்கூடாதா? அமைச்சரின் முடிவு அறிவிப்பு ஒன்று, செயல்பாடு ஒன்று. அதிகாரிகள் காரணம் சொன்னால்—அமைச்சரவைக்கு மேல்,

அமைச்சருக்கு மேல் வேறு ஒரு அமைப்பு உண்டா? அதிகாரிகள் அமைச்சருக்கு மேல் உள்ளவர்களா? எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த அமைச்சரவைக்குத்தான் என்ன மரியாதை? இப்படிப்பட்ட காரணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது நல்லதா? அமைச்சருடைய மரியாதை என்ன ஆவது? அதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆதலால் அதைச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு பாரதியார் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் இருக்கின்றன. ஏன் இன்னும் சிண்டிகேட் தேர்தல் நடத்தப்படவில்லை? எத்தனை எக்சேம்ப்ஷன்? உள்ளாட்சித் துறைக்கும் தருகிறீர்கள். கோஆப்பரேடிவ்க்கும் தருகிறீர்கள். பல்கலைக் கழகத்திலேயும் எக்சேம்ஷனா? யாரும் இல்லையா? ஆசிரியர் தொகுதி நிரப்பப்பட்டதா? இல்லையா? என்ன சிக்கல் இருக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன். பல்கலைக் கழகத்தின் பெயர்கள் பாரதியார் பெயரிலும், பாரதிதாசன் பெயரிலும் வைத்திருப்பதற்காக நன்றி தெரிவித்தாலும், இன்றைக்கு இவைகள் பிரித்துச் செய்யப்படுவதற்கான காரணம் என்ன? யாருக்காக, யாரைப் பாதுகாக்க இந்த நிலைமை? உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டச் சிக்கல் இருக்கிறதா. தேர்தல் நடத்த முடியாமல் இருப்பதற்கு என்ன சொல்கிறீர்கள்? நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதையாவது தெரிவிக்க வேண்டும்.

அடுத்தது நரசிங்கம். நரசிங்கம் என்பவர் கல்லூரி சங்கத்தினுடைய தலைவர். அவர் எவ்வளவு நல்லவர், பொறுமையும் தன்மையும் வாய்ந்தவர்கள் என்று நீங்களே அவரைப் பாராட்டியிருக்கிறீர்கள். பிடிக்கவில்லை என்ற காரணத்தால், இன்றைக்கு கல்லூரிக் கல்வித் துறை இன்றைக்கு அவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்தது. எவ்வளவு கேவலப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவுக்கு அவரது இன்கிரிமென்ட் கட் செய்யப்பட்டிருப்பது என்ன தர்மம்? நொண்டிச் சாக்கைச் சொல்லி இப்படிச் செய்திருப்பது என்ன நியாயம்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் கல்லூரி சங்கத் தலைவராக, சேலம் கல்லூரியிலோ அல்லது வேறு ஒரு கல்லூரியிலோ அவர் சங்கத்தில் செய்த தவறுக்காக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றால், அவர் சங்கத்தின் தலைவராக இருக்கிறார் என்பதற்காக அவர் சங்கத்தின் பெயரைக் காட்டி, தவறு செய்ததை ஒதுக்கிவிட வேண்டுமென்று சொல்வது சங்கத்தை நடத்துகிறவர்களுக்கு முறை இல்லை. அதற்காக சங்கம் நடத்துகிற நிலைமையும் இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் மணி அடித்தார்).

அடுத்து, தயவுசெய்து முழு நேர ஆசிரியர்களாக மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழில் ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. இன்றைக்கு அக்ரிகல்சுரல், மெக்கானிக்கல் எஞ்ஜினியரிங் போன்ற தொழில்களைக் கற்றுக் கொடுப்பவர்களுக்கு முன்னுரிமை தருவதில்லை. இப்படி அவர்களுக்கு முன்னுரிமை தராமலிருப்பதற்குக் காரணம் நிர்வாகம்தான் என்பதை அரசே ஒப்புக் கொள்ளும். தொழில் கல்வியை நல்ல முறையில் முன்னேற்ற அதற்குரிய ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

அப்படிக் கொடுக்காமல் இத்தனை லட்சம் செலவு செய்தோம், இத்தனை லட்சத்தைத் தந்தோம். அவர்கள் தொழில் கல்வி பெற்று விட்டார்கள், தமிழகத்தை மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் பாராட்டுகின்றன என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. தொழில் கல்வி பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர் தொழில் செய்து வருகிறார்கள் என்று இப்போதுள்ள புள்ளி விவரத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக் கொண்டேன். இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் பதில் அளிக்கும்போது, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தது, 'அடடா'. இந்த 'அடடா' ஆபீசையே 31—3—1983 உடன் மூடிவிட்டார்கள். அந்தப் பணம் இன்னும் பல பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு, 'அடடா' இப்படி ஆகிவிட்டதே என்று ஏமாற்றம் அடையாமல் அதைப் பெற்றுத் தருவதற்கு வழிமுறைகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தது, பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களுக்கு அரசு செலவற்றை ஒப்புக் கொள்கிறது. ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, அதிகாரிகள் அதிலே சிக்கல் இருக்கிறது, இதிலே சிக்கல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். சிக்கலையெல்லாம் நீக்கிச் செயல்படுத்தத்தானே அமைச்சர்கள். அதிகாரிகள் சட்டங்களைச் சொல்லி காரணம் காட்டுவார்கள். அது நியாயம் அல்ல, அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள், படியரிசித் திட்டத்தை அமுலாக்க முடியாது என்று கைவிரித்த நேரத்தில், நான் சொன்ன திட்டத்தை நிறைவேற்றுங்கள் என்று சொன்னாரே, வழிவகை இல்லையா, முன்னுதாரணம் இல்லையா? அமைச்சர் ஒரு முடிவை எடுத்தால், அது நடக்கக்கூடாதா? அமைச்சரின் முடிவு அறிவிப்பு ஒன்று, செயல்பாடு ஒன்று. அதிகாரிகள் காரணம் சொன்னால்—அமைச்சரவைக்கு மேல்,

அமைச்சருக்கு மேல் வேறு ஒரு அமைப்பு உண்டா? அதிகாரிகள் அமைச்சருக்கு மேல் உள்ளவர்களா? எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த அமைச்சரவைக்குத்தான் என்ன மரியாதை? இப்படிப்பட்ட காரணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது நல்லதா? அமைச்சருடைய மரியாதை என்ன ஆவது? அதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆதலால் அதைச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு பாரதியார் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் இருக்கின்றன. ஏன் இதுவரை சிண்டிகேட் தேர்தல் நடத்தப்படவில்லை? எத்தனை எக்செம்ப்ஷன்? உள்ளாட்சித் துறைக்கும் தருகிறீர்கள். கோஆப்பரேடிவ்க்கும் தருகிறீர்கள். பல்கலைக் கழகத்திலேயும் எக்செம்ப்ஷனா? யாரும் இல்லையா? ஆசிரியர் தொகுதி நிரப்பப்பட்டதா? இல்லையா? என்ன சிக்கல் இருக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன். பல்கலைக் கழகத்தின் பெயர்கள் பாரதியார் பெயரிலும், பாரதிதாசன் பெயரிலும் ஏற்படுத்தியதற்காக நன்றி தெரிவித்தாலும், இன்றைக்கு இவைகள் பிரித்துச் செயல்படுவதற்கான காரணம் என்ன? யாருக்காக, யாரைப் பாதுகாக்க இந்த நிலைமை? உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டச் சிக்கல் இருக்கிறதா. தேர்தல் நடத்த முடியாமல் இருப்பதற்கு என்ன சொல்கிறீர்கள்? நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதை யாராவது தெரிவிக்க வேண்டும்.

அடுத்தது, நரசிங்கம். நரசிங்கம் என்பவர் கல்லூரி சங்கத்தினுடைய தலைவர். அவர் எவ்வளவு நல்லவர், பொறுமையும் தன்மையும் வாய்ந்தவர்கள் என்று நீங்களே அவரைப் பாராட்டியிருக்கிறீர்கள். பிடிக்கவில்லை என்ற காரணத்தால், இன்றைக்கு கல்லூரிக் கல்வித் துறை இன்றைக்கு அவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, எவ்வளவு கேவலப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவுக்கு அவரை இன்றைக்கு சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருப்பது என்ன தர்மம்? நொண்டிச் சாக்கைச் சொல்லி இப்படிச் செய்திருப்பது என்ன நியாயம்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் கல்லூரி சங்கத் தலைவராக, எந்தக் கல்லூரியிலோ அல்லது வேறு ஒரு கல்லூரியிலோ அவர் சங்கத்தில் செய்த தவறுக்காக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றால், அவர் சங்கத்தின் தலைவராக இருக்கிறார் என்பதற்காக அவர் சங்கத்தின் பதவியைக் காட்டி, தவறு செய்ததை ஒதுக்கிவிட வேண்டுமென்று சொல்வது சங்கத்தை நடத்துகிறவர்களுக்கு முறை இல்லை. அதற்காக சங்கம் நடத்துகிற நிலைமையும் இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் மணி அடித்தார்).

[1983 ஏப்ரல் 4

திரு. செ. முத்துசாமி: இன்றைக்கு அவருடைய அப்பீலில் நியாயம் கிடைக்காது என்ற அளவில் இருக்கிறார்கள். ஒரு சங்கத்தின் தலைவராக இருப்பவரை எவ்வளவு கேவலமான முறையில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைக்குப் பிறகு, சங்கத்தில் வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்ததற்காக, அவர் மீது இப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருப்பது . . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவரைக் கேவலப்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலையில் அல்ல. அவர் செய்த தவறுக்காக தண்டனை. யாராக இருந்தாலும், தண்டனை தாப்படுவதைப் போல் அவருக்கும் தந்திருக்கிறார்கள். சங்கத்தின் தலைவராக இருப்பதற்காக யாரும் அவரைக் கேட்கக்கூடாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிறாரா? அப்படி ஒரு நடைமுறையை ஒரு துறை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறாரா? அதற்காக ஒரு சங்கம் தேவையா? அதற்காக கூட்டமைப்பு தேவையா? மக்களுடைய நன்மைகள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்படக்கூடிய வகையில் நாம் பேசிக் கொண்டிருப்பது போல ஆகாதா?

திரு. செ. முத்துசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல உதாரணத்தைச் சொல்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே பல சங்கத் தலைவர்களுக்கு பள்ளி செல்லாமலேயே கையெழுத்துப் போட அனுமதி வழங்கப்பட்டிருப்பதையும், அதைப்பற்றி ரிப்போர்ட் செய்த பிறகும் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கக்கூடிய கல்வித் துறையையும் நான் பார்க்கிறேன். அதே சமயத்தில் தலைமை ஆசிரியரை மிரட்டி கையெழுத்துப் போட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையும் தெரியும் ஆனால் தங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் மீது அவர்கள் மீது சார்ஜ்ஷீட் கார்னர் இருக்கிற காரணத்தால், நடவடிக்கை இல்லை. நடவடிக்கை பாரபட்சம் இல்லாமல் எடுக்க வேண்டும். சலுகை காட்டுவதானாலும் பாரபட்சம் இல்லாமல் கொடுங்கள். சில நேரங்களில் ஒரு போராட்டத்தின் மூலமாக உங்களுக்குக் கோபம் வருகிறது என்று சொன்னால், பேப்பர்களை வைத்திருந்து திடீரென்று தீர்ப்பளித்து நீங்கள் அநியாயம் செய்யவில்லையா, அக்கிரமம் செய்யவில்லையா என்று கேட்பது, இங்கே கேட்பதற்கு நியாயமாக இருக்குமே தவிர, அது மனச்சாட்சிக்குச் சற்றும் நியாயமாக இருக்க முடியாது. தர்மத்தின் பெயரால் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வித் துறையில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலை. ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியம் என்று சாதனை விளக்கப் பட்டியலிலே கொடுத்து விட்டார்கள். அந்த வேதனை செய்த அதிகாரிதான் யார்? சாதனைப் பட்டி

யலில் வந்திருக்கிறது. அதற்காவது ஒரு முடிவு சொல்லலாம். இந்த அநாகரிகம் நடந்திருக்கிறது. அதற்குப் பொறுப்பாளர் யார்? அதற்காவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் அல்லது வீட்டு வசதி வாரியத்தை அமைக்க வேண்டும். அடுத்து அங்கீகாரம் என்ற பெயரில் சில சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் தந்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய சங்கத்திற்கும் நண்பர் திரு. மீனாட்சி சுந்தரத்துடைய சங்கத்திற்கும், நாங்கள் இருக்கக்கூடிய தமிழ்நாடு ஆசிரியர் கூட்டணி என்ற . . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு, அவர்கள் பேசுவது எனக்குக் காது கேட்பது போலவே, நான் மணி அடிப்பதும் கேட்பதுதான் நியாயம்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, கொஞ்ச நேரமானாலும் உங்களை பணிந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டு விஷயங்களைப் பேச நேரம் அளித்து அனுமதி வழங்க வேண்டுகிறேன். அப்படி அங்கீகாரம் கொடுத்தபோது 2 சங்கங்களுக்கு அவசரம் அவசரமாகக் கொடுத்தார்கள். அதைப் பூராவையும் கொடுத்தார்களா? Subject to condition என்று போட்டுக் கொடுக்கிற அளவுக்கு இந்த நாட்டு கல்வி அமைச்சருக்கு என்ன நெருக்கடி வந்தது? தமிழாசிரியர் சங்கம் இல்லையா? கல்வி அமைச்சர் அவர்களே பொறுப்பேற்றிருந்த தலைமை ஆசிரியர் கழகம் இல்லையா? இன்னும் மற்ற சங்கங்கள் இல்லையா?

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் பேசும்போது, சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் பெறும் விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, இன்னொரு சங்கத்தை வலுச் சண்டைக்கு அழைப்பது நல்ல முறை அல்ல. அரசுடைய ஆணையை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு சங்கம் விதிமுறைகளை வகுத்து அந்த விதிமுறைகளின் அடிப்படையில் விண்ணப்பம் கொடுத்து அங்கீகாரத்தைப் பெற்றால், அதற்குப் பலவிதமான காரணங்களைக் காட்டிப் பேசுவது முறையாகுமா? அதுகுறித்து ஆசிரியர் பணியாற்றிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செ. முத்துசாமி பேசுவது முறையாகுமா?

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமஸ் அவர்கள் எந்தெந்த முறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார் என்று தெரியவில்லை. நான் அரசு ஆணையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன்.

திரு பா. ரா. தாமஸ் : ஒரு குறிப்பிட்ட சங்கத்தைப் பார்த்து, நாலும் உறுப்பினராக இருக்கும்போது, அந்த அரசு ஆணையில் குறிப்பிட்ட ஒரு சங்கத்தில் பணியாற்றுகிறபோது, அப்போதுதான், சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், பிறகு அதை விளங்கிக் கொள்ளாமல் ஏதோ சுட்டிக்காட்டுவது தர்மம் இல்லை, நீதி இல்லை.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

திரு. செ. முத்துசாமி : உறுப்பினர் திரு. தாமஸ் எதற்குத் துடிக்கிறார் என்று எனக்குப் புரியிதை. உயர் நிலைப் பள்ளியிலே ஆசிரியர்களை தலைவர்களாகக் கொண்ட சங்கங்களுக்கு . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : (மணியடித்துவிட்டு) தலைவர் மணியடித்தும் கூட, மன்றத்தின் மரபு தெரியாமல், 2 பேர் ஒரே நேரத்தில் எழுந்து பேசுவது எவ்வளவு நாகரிகம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஒரு நிமிடத்தில் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : அரசு ஆணையிலே "சப்ஜெக்ட் டு கண்டிஷன்" என்று போட்டு 2 சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பதற்கு அவசரம் என்ன என்று கேட்டேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அதற்கு நிச்சயமாக பதில் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு உறுப்பினர் திரு. தாமஸ் ஏன் துடிக்கிறார் என்று புரியவில்லை. காரணம் அங்கே மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் தலைமையாசிரியர் கழகம், தமிழாசிரியர் கழகம், நடுநிலை ஆசிரியர் கழகம், உடல் பயிற்சி ஆசிரியர் கழகம், தொழில் பயிற்சி ஆசிரியர் கழகம், ஓவிய ஆசிரியர் கழகம் என்று சங்கங்கள் இருக்கும் நிலை இருக்கும் போது, அவர்களுக்கும் 'சப்ஜெக்ட் டு கண்டிஷன்' என்று ஏன் அங்கீகாரம் கொடுக்கவில்லை? அதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நாங்கள்தான் ஆசிரியர்கள். நீங்கள்தான் புனிதமானவர்கள். நாங்கள் ஆசிரியர் பணியை விட்டுவிட்டு வந்து ஆசிரியர்களுக்காகப் பணியாற்றினால், நான் ஆசிரியன் அல்ல என்று சொன்னால், அது எப்படி சரியாக இருக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வார்த்தைகளை ஜாக்கிரதையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். நீங்கள்தான் புனிதமானவர்கள் அல்லவா என்ற அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருந்தால், நிலைமை மோசமாகிவிடும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிலைமையை மோசமாக்க வேண்டுமென்று நான் இதில் சொல்லவில்லை. ஆனால் இதைச் சொல்வதால், நிலைமை மோசமாகிவிடும் என்று அமைச்சர் எச்சரிப்பதற்கான நியாயமும், அதில் என்ன தொனி இருக்கிறது என்பதும் புரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் பிரச்சினையைத் தெளிவாக, விபரமாக, விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லலாம். அரசையும் எதிர்த்துப் பேசலாம். அமைச்சரையும் எதிர்த்துப் பேசலாம். அதில் ஒன்றும் குறை இல்லை. ஆனால் மனதைப் புண்படுத்துகிற முறையில், தனிப்பட்ட முறையில் தாக்குகிற வகையில், தனக்குத் தான் சாமர்த்தியமாகப் பேசத் தெரியும் என்ற வகையில் பேசுவாரேயானால், அப்படி எல்லோருக்கும்தான் பேசத் தெரியும்.

(பிற்பகல் 1-10)

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் யார் மனதையும் புண்படுத்த வேண்டும் என்ற முறையில் தனி நபரின் பெயரை இங்கே குறிப்பிடவில்லை. நாங்கள் சில விவரங்களைக் குறிப்பிடும் போது, நாங்கள் இதில் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்ட பிறகு அதைப்பற்றி இங்கே நான் பிரச்சினையாக எழுப்பவில்லை. மற்ற சங்கங்களுக்கு —அதிலும் குறிப்பாக ஆசிரியர்களை தலைவராக ஏற்றிருக்கிற சங்கங்களுக்கு ஏன் அங்கீகாரம் வழங்கப்படவில்லை என்பதைத்தான் நான் இங்கே கேட்க விரும்புகிறேன்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

நான் இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். இடை மறித்தல்கள் அதிகமானதால் நேரம் போய் விட்டது . . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களை இடை மறித்தல்களையெல்லாம் வலிய வரவழைத்துக் கொண்டிருந்து விட்டு நேரம் போதவில்லை என்பது சரியல்ல. சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : அதற்காகக் கருத்துக்களையே சொல்லக் கூடாது என்று விரும்புகிறீர்களா? இங்கே கருத்துக்களைச் சொல்வதற்குக்கூட உரிமை இல்லையா?

திரு. சி. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் யாருடைய மனதையும் புண்படுத்தப் பேசவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர், சட்டம் தெரிந்தவர், ஆகவே அவர் செய்வார் என்று பேசியிருக்கிறார். ஆசிரியராக இருந்தவர், தலைமை ஆசிரியராக இருந்தவர், ஆகவே அவர் இப்படிச செய்தார் என்று பேசுவது மனதைப் புண்படுத்தவில்லையா? அமைச்சர் அவர்களைத் தாக்கிப் பேசியதல்லவா இது?

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்களின் சங்கத்திற்கோ அல்லது வேறு எந்தச் சங்கத்திற்கோ மாநில அரசு அங்கீகாரம் தருவதில் நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட சங்கத்தின் தலைவரைப் பற்றிப் பேசுவது எப்படி நியாயமாகும்? உதாரணமாக நான் எந்தச் சங்கத்தில் உறுப்பினராக இருக்கிறேனோ அந்தச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களையும் தலைவரையும் பற்றி பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார். இதே அவையில் சங்கத் தலைவர் இல்லாதபோது, அவரைக் குறித்து தரக்குறைவாகவும் தாழ்த்தியும் கேவலப்படுத்தியும் "தலைமை ஆசிரியரை அச்சுறுத்தி கையெழுத்து வாங்குகிறார்" என்றெல்லாம் சொன்னால், இதைவிட கேவலமான நிலைமையை நாம் பார்க்க முடியாது. அவர் அப்படிச் செய்திருந்தால் தலைமை ஆசிரியர்மீது நடவடிக்கை எடுக்க உரிமை இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே அதிகாரிகளுக்கு எழுதி அவர்கள் எந்தெந்த முறையில் தவறு செய்தார் என்று சொல்லி நடவடிக்கையை எடுக்கலாமே. இல்லாத ஒருவரைப் பற்றி இங்கே பேசலாமா, அதுவும் என்னுடைய தலைவரைப் பற்றி இங்கே பேசலாமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

திரு. செ. முத்துசாமி: கல்வித் துறையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்கள் இருக்கின்றன. நான் அவைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற சங்கத்தைச் சொன்னதாக அவர் எடுத்துக்கொண்டால், அதற்கு நான் பொறுப்பாக ஆக முடியாது. ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள்—அதை நான் இந்தச் சபையில் சொல்வது சரியாக இருக்காது என்பதால் சொல்ல விரும்பவில்லை. நான் ஒரு சங்கத்தின் பெயரைக் குறிப்பிட்டால் அல்லது அதன் தலைவரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆட்சேபிப்பது சரியாக இருக்கும் . . .

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் முதல்வர் அவருக்குத் திறந்த கடிதம் என்று சொல்லி, என்னுடைய சங்கத்தின் தலைவரைப் பற்றி இதே வாசகத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறாரா, இல்லை என்று மறுக்கிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: அதைப்பற்றி சட்ட வரம்புக்குட்பட்ட முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கலாமே? அவ்வாறு எழுதுவது என்பது பத்திரிகை உரிமை? தேவைப்பட்டால் அதைக் குறித்து நடவடிக்கை எடுப்பதை விட்டுவிட்டு இங்கே வந்து . . . .

(மணி அடிக்கப்பட்டது).

நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடிக்கிறேன். மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மற்றவர்களை அனுமதித்ததால், நான் அதற்கு மரியாதை தர வேண்டுமே என்று உட்கார்ந்தேன் . . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் இவ்வளவு பேசினால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதிக அவர்கள் எழுந்திருக்க மாட்டார்களா என்ன? மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதிக மாகத்தான் மரியாதை வைக்கிறார். உடனடியாக அவர் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் . . . .

திரு. செ. முத்துசாமி: ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே கோபப்பட்டால் நான் என்ன சொல்வது?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நான் திரும்பவும் சொல்லுகிறேன். உறுப்பினர் ஒரு ஆசிரியராக இருந்தவர். இந்த அளவுக்குக் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் அவையை மீறுவது என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல என்பதை நானும் ஒரு ஆசிரியனாக இருந்தவன் என்ற முறையில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நானும் தமிழாசிரியராக இருந்துதான் இங்கே வந்திருக்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: நான் கட்டுப்பாடு இல்லாதவன் என்று தாங்கள் முடிவெடுத்துவிட்டீர்களா? சில பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு நேரம் கேட்கிறபோது, இவ்வளவு குறுக்கீடுகள் நடந்துவிட்டன. நான் யார் மனதையும் புண்படுத்த இந்தப் பிரச்சினையைப் பேசவில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள்தான் என்னுடைய மனம் புண்படும் வகையில் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: என்னுடைய நோக்கம் யார் மனதையும் புண்படுத்துவதல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1983 ஏப்ரல் 4

திரு. செ. முத்துசாமி: நன்றி. தமிழ் நாடு பட்டதாரி ஆசிரியர் கழகம் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்து ஒரு தமிழாசிரியர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். மேச்சேரியிலிருப்பவர் ஜலகண்டபுரத்திற்கும் ஜலகண்டபுரத்திலிருப்பவர் மேச்சேரிக்கும் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். இவ்வாறு ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குத் தூக்கி எறிய வைப்பதுதான் ஒரு அங்கீகாரம் கேட்கிற சங்கத்தின் நிலையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்கு, மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியோடு இந்த மாறுதல்கள் குறித்த ஜெராக்ஸ் காப்பியைத் தருகிறேன். (மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார்) அதைப்போலவே நாமக்கல்லில் கே. பி. ஆர். என்று ஒரு ஆசிரியர். அவர் மாற்றப்பட்டு அங்கே வந்தார். அவருடைய மனைவியும் அங்கே மாற்றப்பட்டு வந்து சேர்ந்தார். 4 நாட்களில் அதை மாற்றிக் காட்டுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு வந்து, முயற்சி செய்து மனைவியை ஆத்தூருக்கும் கணவனை இன்னொரு இடத்திற்கும் போடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், என்ன அர்த்தம்? தமிழ் ஆசிரியர் என்றால், அவ்வளவு கேலியாக இருக்கிறதா? மற்றப் பிரிவு ஆசிரியர்கள் விவகாரம் செய்து தமிழாசிரியர்களை மாற்றுவது என்றால், என்ன நியாயம்? அந்தப் பள்ளியில் பணியாற்ற மற்றவர்களுக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறதா? அப்படித்தான் காளப்பம்பட்டியில் . . . . . .

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை 5—3—1983 அன்று காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-15)

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

225. Notification issued with G.O. Ms. No. 636, Housing and Urban Development Department, dated 19th July 1982, regarding variation to the Master Plan for Madras Metropolitan Area. (Tamil and English) [Laid on the Table of the House under section 123 (3) of Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

1983 ஏப்ரல் 4]

226. Notification issued with G.O. Ms. No. 657, Housing and Urban Development Department, dated 20th July 1982, regarding variation to the Master Plan for Madras Metropolitan Area in Thirunageswaram Village. (Tamil and English) [Laid on the Table of the House under section 123 (3) of Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

227. Notification issued with G.O. Ms. No. 665, Housing and Urban Development Department, dated 20th July 1982, regarding the variation to the Master Plan for Madras Metropolitan Area in Tirunindrayur Village (Tamil and English) [Laid on the Table of the House under section 123(3) of amil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

228. Notification issued with G.O. Ms. No. 671, Housing and Urban Development Department, dated 20th July 1982, regarding variation to the Master Plan for Madras Metropolitan Area. (Tamil and English) [Laid on the Table of the House under section 123 (3) of Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

229. Notification issued with G.O. Ms. No. 674, Housing and Urban Development Department, dated 20th July 1982, regarding variation to the Master Plan for Madras Metropolitan Area. (Tamil and English). [Laid on the Table of the House unler section 123(3) of Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

230. Notification issued with G.O. Ms. No. 672, Housing and Urban Development Department, dated 20th July 1982, regarding variation to the Master Plan for Madras Metropolitan Area S. Nos. 112-18, 114-3, 11, 12 and 13 in Padianallur Village. (Tamil and English). [Laid on the Tablo of the House under section 123(3) of Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

231. Notification issued with G.O. Ms. No. 676, Housing and Urban Development Department, dated 20th July 1982, regarding variation to the Master Plan for Madras Metropolitan Area in S. No. 128 Part 139, Part 140 and of Palavakkam village. (Tamil and English) [Laid on the Table of the House under section 123 (3) of Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

அடுத்து, தயவுசெய்து முழு நேர ஆசிரியர்களாக மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழில் ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. இன்றைக்கு அக்ரிகல்சரல், மெக்கானிக்கல் என்ஜினியரிங் போன்ற தொழில்களைக் கற்றுக் கொடுப்பவர்களுக்கு முன்னுரிமை தருவதில்லை. இப்படி அவர்களுக்கு முன்னுரிமை தராமலிருப்பதற்குக் காரணம் நிர்வாகம்தான் என்பதை அரசே ஒப்புக் கொள்ளும். தொழில் கல்வியை நல்ல முறையில் முன்னேற்ற அதற்குரிய ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

அப்படிக் கொடுக்காமல் இத்தனை லட்சம் செலவு செய்தோம், இத்தனை லட்சத்தைத் தந்தோம். அவர்கள் தொழில் கல்வி பெற்று விட்டார்கள், தமிழகத்தை மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் பாராட்டுகின்றன என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. தொழில் கல்வி பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர் தொழில் செய்து வருகிறார்கள் என்று இப்போதுள்ள புள்ளி விவரத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக் கொண்டேன். இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் பதில் அளிக்கும்போது, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தது, 'அடடா'. இந்த 'அடடா' ஆபீசையே 31—3—1983 உடன் மூடிவிட்டார்கள். அந்தப் பணம் இன்னும் பல பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு, 'அடடா' இப்படி ஆகிவிட்டதே என்று ஏமாற்றம் அடையாமல் அதைப் பெற்றுத் தருவதற்கு வழிமுறைகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தது, பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களுக்கு அரசு சிலவற்றை ஒப்புக் கொள்கிறது. ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, அதிகாரிகள் அதிலே சிக்கல் இருக்கிறது, இதிலே சிக்கல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். சிக்கலையெல்லாம் நீக்கிச் செயல்படுத்தத்தானே அமைச்சர்கள். அதிகாரிகள் சட்டங்களைச் சொல்லி காரணம் காட்டுவார்கள். அது நியாயம் அல்ல, அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள், படியரிசித் திட்டத்தை அமுலாக்க முடியாது என்று கைவிரித்த நேரத்தில், நான் சொன்ன திட்டத்தை நிறைவேற்றுங்கள் என்று சொன்னாரே, வழிவகை இல்லையா, முன்னுதாரணம் இல்லையா? அமைச்சர் ஒரு முடிவை எடுத்தால், அது நடக்கக்கூடாதா? அமைச்சரின் முடிவு அறிவிப்பு ஒன்று, செயல்பாடு ஒன்று. அதிகாரிகள் காரணம் சொன்னால்—அமைச்சரவைக்கு மேல்,

இணைப்பு I

(38 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

ஜயப்பாட்டிற்குரிய மூளைக் காய்ச்சல் நோய் திருச்சி மாவட்டத்தில் 1979 ஆம் ஆண்டு தோன்றி இதனால் இருவர் பாதிக்கப்பட்டு அவர்கள் இறந்தனர். 1980 முதல் செப்டம்பர் 1981 வரை இந்த நோயால் திருச்சி மாவட்டத்தில் எவரும் பாதிக்கப்படவில்லை. செப்டம்பர் 1981ல் இருந்து திருச்சி மாவட்டம் அரியலூர் வட்டத்தில் இந்நோய் 42 கிராமங்களில் பரவி இதனால் 54 பேர் பாதிக்கப்பட்டு 9 பேர் உயிர் இழந்தனர்.

கொசுக்களின் உற்பத்தியைத் தடுக்க பூச்சி மருந்து தெளித்தல், மருத்துவ குழுக்கள் அமைத்தல், மருத்துவ மனைகளில் தீவிர சிகிச்சை அளித்தல், பொது மக்களுக்கு இந்த நோய் பற்றிய சுகாதாரக் கல்வி அளித்தல் போன்ற தீவிர நடவடிக்கைகளின் காரணமாக 1982 ஆம் ஆண்டு திருச்சி மாவட்டத்தில் இந்நோயினால் பாதிக்கப்பட்டோரின் எண்ணிக்கை 8 ஆகவும் உயிர் இழந்தோர் எண்ணிக்கை 3 ஆகவும் குறைந்துள்ளது. 1982 ஆம் ஆண்டு அரியலூர் வட்டத்தில் மட்டும் 3 பேர் பாதிக்கப்பட்டு 2 பேர் இறந்துள்ளனர். 1983 ஆம் ஆண்டு இவ்வியாதியால் இப்பகுதியில் எவரும் பாதிக்கப்படவில்லை.

இந்நோயினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை அரசு நன்கு அறிந்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளது என்பதும் இதன் காரணமாக இந்நோயின் பாதிப்பு வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும் நன்கு தெரிய வரும். இப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து நடைபெறும் எனக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் யாருடைய மனதையும் புண்படுத்தப் பேசவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர், சட்டம் தெரிந்தவர், ஆகவே அவர் செய்வார் என்று பேசியிருக்கிறார். ஆசிரியராக இருந்தவர், தலைமை ஆசிரியராக இருந்தவர், ஆகவே அவர் இப்படிச் செய்தார் என்று பேசுவது மனதைப் புண்படுத்தவில்லையா? அமைச்சர் அவர்களைத் தாக்கிப் பேசியதல்லவா இது?

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்களின் சங்கத்திற்கோ அல்லது வேறு எந்தச் சங்கத்திற்கோ மாநில அரசு அங்கீகாரம் தருவதில் நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட சங்கத்தின் தலைவரைப் பற்றிப் பேசுவது எப்படி நியாயமாகும்? உதாரணமாக நான் எந்தச் சங்கத்தில் உறுப்பினனாக இருக்கிறேனோ அந்தச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களையும் தலைவரையும் பற்றி பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார். இதே அவையில் சங்கத் தலைவர் இல்லாதபோது, அவரைக் குறித்து தாக்குதலாகவும் தாழ்த்தியும் கேவலப்படுத்தியும் "தலைமை ஆசிரியரை அச்சுறுத்தி கையெழுத்து வாங்குகிறார்" என்றெல்லாம் சொன்னால், இதைவிட கேவலமான நிலைமையை நாம் பார்க்க முடியாது. அவர் அப்படிச் செய்திருந்தால் தலைமை ஆசிரியரின்மீது நடவடிக்கை எடுக்க உரிமை இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே அதிகாரிகளுக்கு எழுதி அவர்கள் எந்தெந்த முறையில் தவறு செய்தார் என்று சொல்லி நடவடிக்கையை எடுக்கலாமே. இல்லாத ஒருவரைப் பற்றி இங்கே பேசலாமா, அதுவும் என்னுடைய தலைவரைப் பற்றி இங்கே பேசலாமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

திரு. செ. முத்துசாமி: கல்வித் துறையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்கள் இருக்கின்றன. நான் அவைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற சங்கத்தைச் சொன்னதாக அவர் எடுத்துக்கொண்டால், அதற்கு நான் பொறுப்பாக ஆக முடியாது. ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள்—அதை நான் இந்தச் சபையில் சொல்வது சரியாக இருக்காது என்பதால் சொல்ல விரும்பவில்லை. நான் ஒரு சங்கத்தின் பெயரைக் குறிப்பிட்டால் அல்லது அதன் தலைவரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆட்சேபிப்பது சரியாக இருக்கும் . . .

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் முதல்வர் அவர்களுக்குத் திறந்த கடிதம் என்று சொல்லி, என்னுடைய சங்கத்தின் தலைவரைப் பற்றி இதே வாசகத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறாரா, இல்லை என்று மறுக்கிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: அதைப்பற்றி சட்ட வரம்புக்குட்பட்ட முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கலாமே? அவ்வாறு எழுதுவது என்பது பத்திரிகை உரிமை? தேவைப்பட்டால் அதைக் குறித்து நடவடிக்கை எடுப்பதை விட்டுவிட்டு இங்கே வந்து . . . .

(மணி அடிக்கப்பட்டது).

நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடிக்கிறேன். மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மற்றவர்களை அனுமதித்ததால், நான் அதற்கு மரியாதை தர வேண்டுமே என்று உட்கார்ந்தேன் . . . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் இவ்வளவு பேசினால், அவர்கள் எழுந்திருக்க மாட்டார்களா என்ன? மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதிக அளவாகத்தான் மரியாதை வைக்கிறார். உடனடியாக அவர் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் . . . .

திரு. செ. முத்துசாமி: ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே கோபப்பட்டால் நான் என்ன சொல்வது?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நான் திரும்பவும் சொல்லுகிறேன். உறுப்பினர் ஒரு ஆசிரியராக இருந்தவர். இந்த அளவுக்குக் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் அவையை மீறுவது என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல என்பதை நானும் ஒரு ஆசிரியனாக இருந்தவன் என்ற முறையில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நானும் தமிழாசிரியராக இருந்துதான் இங்கே வந்திருக்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: நான் கட்டுப்பாடு இல்லாதவன் என்று தாங்கள் முடிவெடுத்துவிட்டீர்களா? சில பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு நேரம் கேட்கிறபோது, இவ்வளவு குறுக்கீடுகள் நடந்துவிட்டன. நான் யார் மனதையும் புண்படுத்த இந்தப் பிரச்சினையைப் பேசவில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள்தான் என்னுடைய மனம் புண்படும் வகையில் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: என்னுடைய நோக்கம் யார் மனதையும் புண்படுத்துவதல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : நன்றி. தமிழ் நாடு பட்டதாரி ஆசிரியர் கழகம் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்து ஒரு தமிழாசிரியர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். மேச்சேரியிலிருப்பவர் ஜலகண்டபுரத்திற்கும் ஜலகண்டபுரத்திலிருப்பவர் மேச்சேரிக்கும் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். இவ்வாறு ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குத் தூக்கி எறிய வைப்பதுதான் ஒரு அங்கீகாரம் கேட்கிற சங்கத்தின் நிலையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்கு, மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியோடு இந்த மாறுதல்கள் குறித்த ஜெராக்ஸ் காப்பியைத் தருகிறேன். (மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார்) அதைப்போலவே நாமக்கல்லில் கே. பி. ஆர். என்று ஒரு ஆசிரியர். அவர் மாற்றப்பட்டு அங்கே வந்தார். அவருடைய மனைவியும் அங்கே மாற்றப்பட்டு வந்து சேர்ந்தார். 4 நாட்களில் அதை மாற்றிக் காட்டுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு வந்து, முயற்சி செய்து மனைவியை ஆத்தூருக்கும் கணவனை இன்னொரு இடத்திற்கும் போடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், என்ன அர்த்தம்? தமிழ் ஆசிரியர் என்றால், அவ்வளவு கேலியாக இருக்கிறதா? மற்றப் பிரிவு ஆசிரியர்கள் விவகாரம் செய்து தமிழாசிரியர்களை மாற்றுவது என்றால், என்ன நியாயம்? அந்தப் பள்ளியில் பணியாற்ற மற்றவர்களுக்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறதா? அப்படித்தான் காளப்பட்டியில் . . . . .

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை 5—3—1983 அன்று காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-15)

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

225. Notification issued with G.O. Ms. No. 636, Housing and Urban Development Department, dated 19th July 1982, regarding variation to the Master Plan for Madras Metropolitan Area. (Tamil and English) [Laid on the Table of the House under section 123 (3) of Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

226. Notification issued with G.O. Ms. No. 657, Housing and Urban Development Department, dated 20th July 1982, regarding variation to the Master Plan for Madras Metropolitan Area in Thirunageswaram Village. (Tamil and English) [Laid on the Table of the House under section 123 (3) of Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

227. Notification issued with G.O. Ms. No. 665, Housing and Urban Development Department, dated 20th July 1982, regarding the variation to the Master Plan for Madras Metropolitan Area in Tirunindrayur Village (Tamil and English) [Laid on the Table of the House under section 123(3) of amil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

228. Notification issued with G.O. Ms. No. 671, Housing and Urban Development Department, dated 20th July 1982, regarding variation to the Master Plan for Madras Metropolitan Area. (Tamil and English) [Laid on the Table of the House under section 123 (3) of Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

229. Notification issued with G.O. Ms. No. 674, Housing and Urban Development Department, dated 20th July 1982, regarding variation to the Master Plan for Madras Metropolitan Area. (Tamil and English). [Laid on the Table of the House unler section 123(3) of Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

230. Notification issued with G.O. Ms. No. 672, Housing and Urban Development Department, dated 20th July 1982, regarding variation to the Master Plan for Madras Metropolitan Area S. Nos. 112-18, 114-3, 11, 12 and 13 in Padianallur Village. (Tamil and English). [Laid on the Table of the House under section 123(3) of Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

231. Notification issued with G.O. Ms. No. 676, Housing and Urban Development Department, dated 20th July 1982, regarding variation to the Master Plan for Madras Metropolitan Area in S. No. 128 Part 139, Part 140 and of Palavakkam village. (Tamil and English) [Laid on the Table of the House under section 123 (3) of Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

232. Notification issued with G.O. Ms. No. 1785, Rural Development and Local Administration Department, dated 24th October 1981 regarding certain amendments to the Tamil Nadu Municipal General Service Rules, 1970. [Laid on the Table of the House under section 304(2) of Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tmail Nadu Act V of 1920).]

233. Report of the Comptroller and Audit or General of India (Revenue Receipts) for the year 1981-82. [Laid on the Table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India (English).]

B. *Reports, Notification and Other Papers.*

92. Policy Note on Road Transport Services and Shipping. 1983-84. (Tamil and English).

93. Note on Review of Performance of Transport and Shipping Corporations, 1983-84. (Tamil and English).

94. Statement of the Follow-Up Action on the suggestions and observations made by the Members of the Legislative Assembly during the discussion on the demands on "Roads and Bridges" for the year 1982-83 (Tamil and English).

இணைப்பு I

(38 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

ஜயப்பாட்டிற்குரிய மூளைக் காய்ச்சல் நோய் திருச்சி மாவட்டத்தில் 1979 ஆம் ஆண்டு தோன்றி இதனால் இருவர் பாதிக்கப்பட்டு அவர்கள் இறந்தனர். 1980 முதல் செப்டம்பர் 1981 வரை இந்த நோயால் திருச்சி மாவட்டத்தில் எவரும் பாதிக்கப்படவில்லை. செப்டம்பர் 1981ல் இருந்து திருச்சி மாவட்டம் அரியலூர் வட்டத்தில் இந்நோய் 42 கிராமங்களில் பரவி இதனால் 54 பேர் பாதிக்கப்பட்டு 9 பேர் உயிர் இழந்தனர்.

கொசுக்களின் உற்பத்தியைத் தடுக்க பூச்சி மருந்து தெளித்தல், மருத்துவ குழுக்கள் அமைத்தல், மருத்துவ மனைகளில் தீவிர சிகிச்சை அளித்தல், பொது மக்களுக்கு இந்த நோய் பற்றிய சுகாதாரக் கல்வி அளித்தல் போன்ற தீவிர நடவடிக்கைகளின் காரணமாக 1982 ஆம் ஆண்டு திருச்சி மாவட்டத்தில் இந் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டோரின் எண்ணிக்கை 8 ஆகவும் உயிர் இழந்தோர் எண்ணிக்கை 3 ஆகவும் குறைந்துள்ளது. 1982 ஆம் ஆண்டு அரியலூர் வட்டத்தில் மட்டும் 3 பேர் பாதிக்கப்பட்டு 2 பேர் இறந்துள்ளனர். 1983 ஆம் ஆண்டு இவ்வியாதியால் இப்பகுதியில் எவரும் பாதிக்கப்படவில்லை.

இந்நோயினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை அரசு நன்கு அறிந்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளது என்பதும் இதன் காரணமாக இந்நோயின் பாதிப்பு வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும் நன்கு தெரிய வரும். இப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து நடைபெறும் எனக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

இணைப்பு II

(40 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (2)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 1983 ஆம் ஆண்டு சனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் பேதி, கடும் குடல் அழற்சி நோய், காலரா இவைகளினால் பாதிக்கப்பட்டோர், இறந்தோர்களின் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

	பாதிப்பு	இறப்பு
பேதி	506	—
குடல் அழற்சி நோய்	84	14
காலரா	2	—

பண்ருட்டி பகுதியில் 16—3—1983 வரை குடற் அழற்சி நோயால் பாதிக்கப்பட்டு இறந்தோர் விவரம் வருமாறு :

	பாதிப்பு	இறப்பு
காமாட்சிப்பேட்டை	34	4
இருகிராமம்	8	1
குடுமியான்குப்பம்	2	1
கரிக்கை	3	0

காலரா நோயால் எவரும் பாதிக்கப்படவில்லை.

காமாட்சிப்பேட்டை கிராமத்தில் தனியாருடைய குழாய் கிணறு மூலமாக குடிநீர் வழங்கப்படுகிறது. கடும் குடல் அழற்சி நோயால் பாதிக்கப்பட்டு கடலூர் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்று திரும்பிய பெண்மணி ஒருவர், இந்தக் குழாய்க் கிணற்றுக்கு அருகில் தேங்கியுள்ள தண்ணீரில் தன்னுடைய சுகாதாரக் குறைவான உடையைத் துவைத்ததன் காரணமாக இக்குடிநீர் கெட்டு இதன் காரணமாக நோய் பரவியதாக தெரிகிறது.

தேவையான தடுப்பு நடவடிக்கைகள், குடிநீரில் குளோரின் கலத்தல் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களிலும் வீடுகளிலும் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து அடித்தல், காலரா தடுப்பூசி போடுதல், காலரா தடுப்பு நடவடிக்கை எடுத்தலைப் பற்றி மக்களுக்கு சுகாதாரக் கல்வி அளித்தல் போன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. நிலைமை உன்னிப்பாக கவனிக்கப்படுகிறது.

தமிழ் நாட்டில் தற்போது நிலவும் கடும் வறட்சியின் காரணமாக நீர் நிலையங்களில் நீர் வற்றி இதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளைச் சுட்டிக்காட்டி அவைகளைத் தடுக்க என்ன என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற விரிவான சுற்றறிக்கை ஒன்று பொது சுகாதாரம் மற்றும் தடுப்பு மருந்து இயக்குநர் அவர்களால் அனைத்து பொது சுகாதார அலுவலர்கள் நகராட்சி நல அலுவலருக்கும் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. வறட்சியின் காரணமாக ஏற்படக்கூடிய சுகாதாரக் கேடுகளிலிருந்து பொதுமக்களைக் காக்க வேண்டி, பொது சுகாதாரப் பணிகளுக்கு ரூ. 17 கோடியை இந்த அரசு மைய அரசிடம் கேட்டுள்ளது. தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்திருப்பதாலும், தேவை இருப்பின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவும் அரசு தயங்காது என்பதாலும், பொது மக்கள் எவ்வித பதட்டமும் அடையத் தேவையில்லை என கூறிக் கொள்கிறேன்.

இணைப்பு III

I. தோற்றுவாய்.

கல்விச் செலவும் மாநில-வரவு செலவுத் திட்டமும்.

கல்விக்காக 1983-84 ஆம் ஆண்டில் ''மானியக் கோரிக்கை 17—கல்வி''யின் கீழ் ஒதுக்கியுள்ள ரூ. 356 கோடி அவ்வாண்டு வருவாய்க் கணக்கில் ஆகும் மொத்தச் செலவான ரூ. 1,654 கோடியில் 21.5 விழுக்காடாகும்.

2. கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் 1983-84 வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் பல்வேறு நிலைக் கல்விப் பணிகளுக்கும் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்க விவரங்கள் வருமாறு :—

	1983-84 வரவு-செலவு மதிப்பீடு.		
	திட்டமல்லாத செலவினம்.	திட்டச் செலவினம்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்).		
259. அரசுப் பள்ளிகள் கல்லூரிகள் முதலியவற்றின் கட்டட பராமரிப்பு செலவு.	63	..	63
265. பிற நிருவாகப் பணிகள்—மாவட்ட விவரச் சுவடிகள்.	..	3	3
277. கல்வி—			
1. தொடக்கக் கல்வி ..	1,63,63	3,79	1,67,42
2. உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி	87,87	4,81	92,68
3. மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி	16,73	11,69	28,42
4. கல்லூரிக் கல்வி ..	30,49	6,92	37,41
5. சிறப்புக் கல்வி-முதியோர் கல்வி, தமிழ் வளர்ச்சி முதலியவை.	1,12	4,29	5,41
6. விளையாட்டும் இளைஞர் நலனும் மற்றும் தேசிய மாணவர் படை.	2,64	1,39	4,03
7. தொழில் நுட்பக் கல்வி ..	10,39	3,31	13,70
	3,12,87	36,20	3,49,07
278. கலை, பண்பாடு—			
நுண் கலைக் கல்வி ..	34	7	41
கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றின் மேம்பாடு.	7	54	61
தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி	17	56	73
ஆவணக் காப்பகமும் அருங்காட்சியகங்களும்.	50	17	67
பொது நூலகங்கள் ..	2,85	29	3,14
	3,93	1,63	5,56
297. ஏனைய அறிவியல் பணிகள்—எரிசக்தி ஆய்வு.	..	31	31
288. சமூகப்பாதுகாப்பும் நலனும்	16	..	16
மொத்தம்-மானியக் கோரிக்கை ''17—கல்வி''.	3,17,59	38,17	3,55,76

[1983 ஏப்ரல் 4

3. மேற்கண்ட நிதி ஒதுக்கங்கள் தவிர பள்ளி, கல்லூரிக் கட்டிடங்கள், கடன்கள் முதலியவற்றிற்காக பிற மானியக் கோரிக்கைகளின் கீழ் 1983—84-ல் செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கம் வருமாறு :—

(1)	1983-84 வரவு செலவு மதிப்பீடு. திட்டமல்லாத செலவினம். (2)	திட்டச் செலவினம். (3)	மொத்தம். (4)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்).		
(அ) வருவாய்க் கணக்கில் செலவு—			
மானியக் கோரிக்கை 28. சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகள்—ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள்.	..	2,00	2,00
சமூகக் கல்வி ..	..	9	9
கோரிக்கை—37. பொதுப்பணி—அரசுப்பள்ளி, கல்லூரிக் கட்டிடங்கள்.	1,79	4	1,83
266. தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்ற ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வூதியம்.	11,57	..	11,57
(ஆ) வருவாய்க் கணக்கின் கீழ் வராத செலவு—			
459. அலுவலகக் கட்டடங்கள்	..	1	1
77. கல்வி, கலைகள், பண்பாடு ஆகியவற்றிற்கான மூலதனச் செலவு: அரசுப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் முதலியவற்றிற்கான கட்டடங்கள்.	7	6,16	6,23

1983 ஏப்ரல் 4]

(1)	1983-84 வரவு—செலவு மதிப்பீடு. திட்டமல்லாத செலவினம். (2)	திட்டச் செலவினம். (3)	மொத்தம். (4)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		
677. கடன்கள்—			
தேசிய கடன் படிப்புதவித் தொகைகள்.	..	40	40
தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களுக்குக் கடன்.	..	3	3
தொழில் நுட்பக் கல்வி மாணவர்களுக்குக் கடன்.	7	..	7
767. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கடன்கள்.	4,43	..	4,43
மொத்தம் ..	17,93	8,73	26,66

மேற்சொன்ன நிதி ஒதுக்கங்களைக் கணக்கில் கொண்டால் 1983-84-ல் கல்விக்காகச் செலவிட இருக்கும் தொகை ரூ. 382 கோடியாகும்.

4. இவ்விடத்தில் முக்கியமாக கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது பின்வருவதாகும். அதாவது ஆதி திராவிடர் மற்றும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலப் பள்ளிகள், விடுதிகள், ஆதிதிராவிடர் பழங்குடி வகுப்பினர், பின்தங்கிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குப் படிப்புதவித் தொகைகள் முதலியவற்றிற்கான செலவு; சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்கள், ஊனமுற்றோருக்கான பள்ளிகள் போன்றவற்றிற்காக ஆகும் செலவு; மருத்துவக் கல்வி, வேளாண்மைக் கல்வி, கால்நடை மருத்துவக் கல்வி ஆகிய வகை கல்விகளுக்கு ஆகும் செலவு ஆகிய செலவினங்கள் கல்விச் செலவு பற்றிய மேற்கண்ட புள்ளி விவரங்கள் எவற்றிலும் சேரவில்லை.

5. எல்லாத் தலைப்புகளின் கீழும் (277. கல்வி ; 477. கல்விப் பணி குறித்த கட்டிடச் செலவு ; 677. கடன் முதலியன) கல்விக்காக 1983-84ஆம் ஆண்டில் திட்டப் பணிகளில் செலவு விவரம் வருமாறு : ("+" குறிக்குப் பின்னர் உள்ள இலக்கங்கள் மத்திய அரசுப் பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களுக்கான செலவினைக் குறிக்கும்.)

(1)	பொறுப்பேற்ற செலவினம். (2)	1983–84-ல் புதியதாக ஒப்பளிப்பு வழங்கும் செலவினங்கள். (3)	மொத்தம். (4)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		
பொதுக்கல்வி—			
1. பள்ளிக் கல்வி (மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி உட்பட).	19,62 +2	2,38	22,00 +2
2. முதியோர் கல்வி ..	1,14 +79	1,08	2,22 +79
3. கல்லூரிக் கல்வி ..	6,09 +43	1,47	7,56 +43
4. விளையாட்டு, இளைஞர் நலன்.	81 +72	43	1,24 +72
5. தமிழ் வளர்ச்சி-கல்வித் துறை தமிழ்க் கலைத் துறை ..	1,08 6	.. 9	1,08 15
6. கட்டட வகையில் பொதுப் பணித்துறைச் செலவு.	39	..	39
	29,19 +1,96	5,45	34,64 +1,96
தொழில் நுட்பக் கல்வி ..	5,56	61	6,17
கலைப் பணிகள்— ..	+10		+10
கல்வித் துறை ..	76	50	1,26
தமிழ்க் கலைத்துறை	[illegible]	14	56
	35,[illegible] +2,0[illegible]	6,70	42,63 +2,06

அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியலுக்கு முதன்மை :

6. அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியல் வளர்ச்சிக்கு அனைத்து மட்டங்களிலும் இடையறாத நாட்டம் செலுத்தப் படவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தும் நோக்குடன் தலைமைச் செயலகக் கல்வித்துறையின் பெயர் "கல்வி, அறிவியல், தொழில் நுட்பவியல் துறை'' என்று மாற்றப்பட்டுள்ளது. '' தமிழ்நாடு அறிவியல் தொழில் நுட்பவியல் மன்றம்'' அமைத்தல் அறிவியல் தொழில் நுட்பவியல் மையங்களை நிறுவுதல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியலை ஊக்குவிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளின் விவரங்கள் ஏழாம் அத்தியாயத்தில் தரப்பட்டுள்ளன.

II பள்ளிக் கல்வி.

(i) பொது.

1983–84 ஆம் ஆண்டில் கல்வி மானியத்திற்கான ரூ. 358 கோடியில் பள்ளிக் கல்விக்கு (மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி உள்பட) ஒதுக்கியுள்ள தொகை சுமார் ரூ. 293 கோடியாகும். 30—9—82 அன்றைய நிலவரப்படி தமிழ் நாட்டில் மொத்தம் 37,531 பள்ளிகள் இருந்தன. அவற்றில் முதல்நிலைப் பள்ளிகள் 28,290, நடுநிலைப் பள்ளிகள் 5,565, உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 3,676 (1416 மேல்நிலைப் பள்ளிகள் உட்பட), மைய அரசின் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கல்வி வாரியம் போன்றவற்றோடு இணைந்த 149 பள்ளிகளும், 93 உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் 56 மேல்நிலைப்பள்ளிகளும் மொத்தம் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையாகிய 37531-ல் அடங்கும். அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் பணி செய்துவந்த ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 2.76 இலட்சம். பயின்று வந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 97.17 இலட்சம். பள்ளிகளின் நிருவாக வாரியான விவரங்களை இணைப்பில் காணலாம்.

2. 1983–84 ஆம் ஆண்டில் 1250 இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியர் பதவிகள்; நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் சேர்த்து 100 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் பதவிகள்; நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கும் உயர்நிலைப்பள்ளிகளின் நடுநிலை வகுப்புகளுக்கும் சேர்த்து 150 தமிழாசிரியர் பதவிகள் வரும் ஆண்டில் புதிதாக 30 உயர்நிலைப்பள்ளிகள் தொடங்கத் தேவையான 30 தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளும் பிற பதவிகளும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு 200 பி. எட், தர ஆசிரியர் பதவிகள் ஆகியவை ஏற்படுத்தப்படும். நடுநிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள பகுதி நேரக் கைத்தொழில் ஆசிரியர் பதவிகளில் 100 முழு நேரப்பதவிகளாக உயர்த்தப்படும்.

பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள்:

3. இவ்வாண்டில் (1982–83 டிசம்பர் 1982 வரை) நடத்தப் பெற்ற 45 பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள் மூலம் ரூ. 7 இலட்சம் பொதுமக்களிடமிருந்து நன்கொடையாகப் பெறப்பட்டது. பொதுமக்களின் நன்கொடையைக் கொண்டு அதே காலகட்டத்தில் 14,345 மாணவர்களுக்குச் சீருடைகள் இலவசமாக வழங்கப் பட்டன.

II தொடக்கக் கல்வி

வகுப்புகள் 1—5க்குரிய 6—11 வயதுத் தொகுதிச் சிறுவர்களில் 96.2 விழுக்காட்டினரும் வகுப்புக்கள் 6—8-க்குரிய 11—14 வயது தொகுதிச் சிறுவர்களில் 66.03 விழுக்காட்டினரும் இதுவரை (1982–83) பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். பள்ளி வயதுச் சிறுவர் அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வியை விரிவாக்குதல் புதிய 20 அம்சத் திட்டத்தில் ஒரு அம்சம் ஆகும். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் (அதாவது 1984–855 குள்) இந்தியா அனைத்திலும் 6—11 வயது தொகுதியினரின் 9க் சதவீதத்தின்டும் 11—14 வயது தொகுதியினரில் 50 சதவீதத்தினரும் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது ஆறாவது திட்ட இலக்கு ஆகும். தமிழகம் இப்பொழுதே இந்த இலக்குகளை விஞ்சியிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. 1982–83-ம் ஆண்டில் இருந்த 33,855 தொடக்கப் பள்ளிகளில் முதல் நிலைப் பள்ளிகள் (1—5 வகுப்புகள்) 28,290; நடுநிலைப்பள்ளிகள்) 1—8 அல்லது 6—8 வகுப்புகள்) 5,565 ஆகும். படித்த மொத்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 72.73 இலட்சமாகும். பணியாற்றிய ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 1,81,012 ஆகும். ஒரு ஆசிரியருக்கு சராசரி மாணவர் விகிதம் 1:41 ஆக இருந்தது.

2. இவ்வாண்டில் (1982–83) முதல் நிலை மற்றும் நடுநிலைப் பள்ளிகளில் 6—11 வயது தொகுதியினர் 2.26 இலட்சம் பேர்களும் 11—14 வயது தொகுதியினர் 0.37 இலட்சம் பேர்களும் ஆக மொத்தம் 2.63 இலட்சம் பேர்கள் கூடுதலாகப் பள்ளிகளில் சேர்ந்துள்ளனர். கூடுதல் மாணவர் சேர்க்கை எண்ணிக்கை இந்த அளவு அதிகமாக இருப்பதற்கு ''முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம்'' முக்கிய காரணமாகும். 11—14 வயது தொகுதிக் குழந்தைகள் உயர்நிலை மற்றும் மேல் நிலைப் பள்ளிகளிலும் (6—8 வகுப்புகளில்) படிக்கின்றனராகையால் அப்பள்ளிகளில் இவ்வாண்டு கூடுதலாகச் சேர்ந்த 11—14 வயதுச் சிறுவர் சிறுமியர் எண்ணிக்கை 0.48 இலட்சமாகும்.

3. பள்ளிகளில் சேரும் (6—11 வயது) மாணவ மாணவியருள் தொடர்ந்து 5 ஆவது வரையில் படிக்காமல் இடையிலேயே பள்ளியில் இருந்து நின்று விடுவோர் விழுக்காடு (வியர்த்த விழுக்காடு)

1977–78 ஆம்ஆண்டில் 40 சதவீதமாக இருந்தது 1981–82-ல் 30 சதவீதமாகக் குறைந்து உள்ளது. முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம் இப்பொழுது செயல்படுவதன் காரணமாக வருங்காலத்தில் இந்நிலை மேலும் சீர்படும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. குழந்தைகள் காப்பகங்கள் 4,343-ல் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு இளஞ்சிறார் பள்ளி வகுப்பைத் தொடங்க அரசு (சமுதாய நலத்துறையில்) அண்மையில் ஏற்பளித்துள்ளது. இளவயதிலேயே பள்ளி செல்லும் மனப்பாங்கை வளர்ப்பதாலும், சிறுமியர் தங்கள் தம்பி தங்கையரைக் கவனித்துக் கொள்ள வீட்டில் நிறுத்தப்படுவதைத் தவிர்ப்பதாலும் இவ்விளஞ்சிறார் பள்ளிகளும் ''வியர்த்த விழுக்காட்டைக்'' குறைக்க வருங்காலத்தில் உதவும்.

முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம்.

4. முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம் தமிழ்கத்தில் 1—7—1982/15—9—1982 முதல் அமுலாக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 5— முதல் 9— முடிய உள்ள வயதுத் தொகுதியைச் சார்ந்தவர்களும் பெரும்பாலும் 1—5 வகுப்புகளில் படிப்பவர்களுமான 42 இலட்சம் குழந்தைகள் 33,831 பள்ளிகளிலுள்ள சத்துணவு மையங்கள் மூலம் நாள் தோறும் சத்துணவு பெற்று வருகின்றனர். இம்மையங்களில் 30,983 மையங்கள் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளன. மற்றவை ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி மக்கள் நலத்துறை, பிற்பட்டோர் நலத்துறை, நகராட்சி நிருவாகத்துறை ஆகியவற்றின் இயக்குநர்கள்; மற்றும் சென்னை மதுரை கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சிகளின் ஆணையாளர்கள் ஆகியோரின் நிருவாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயல்படுகின்றன.

5. குழந்தைகளுக்கு ஆண்டின் 365 நாட்களும் சத்துணவு வழங்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட சில விடுமுறைநாட்கள் (ஆண்டுக்கு சுமார் 20 நாட்கள்) சத்துணவு மையங்களுக்கும் விடுமுறையானாலும் அந்நாட்களுக்குரிய உணவுப் பொட்டலமும் முதல் நாளன்றே தரப்படுகிறது. ஒரு நாளைக்கு ஒரு குழந்தைக்குத் தரப்படும் உணவின் அளவு வருமாறு :

அரிசி—100 கிராம்.

பருப்பு —15 கிராம்.

எண்ணெய் —7 கிராம்

காய்கறிகளும் மசாலா பொருள்களும்—50 கிராம்.

6. அரிசி, பருப்பு, எண்ணெய் ஆகியவற்றை தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபகக்கழகம் அந்தந்த சத்துணவு மையத்தில் வழங்குகிறது. 1982–83 ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க கேர் நிறுவனம் இலவசமாகத்தந்த 11,600 மெட்ரிக் டன் கோதுமையும் 1,450 மெட்ரிக் டன் எண்ணெயும் சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு 30 நாளுக்கு தானியமாகவும் 54 நாளுக்கு எண்ணெயாகவும் பயன்பட்டது. 1983–84 ஆம் ஆண்டுக்கு கேர் நிறுவனம் அரிசி, 9,800 டன்னும் எண்ணெய் 1,200 டன்னும் இலவசமாகத்தர முன்வந்துள்ளது.

7. விறகு, காய்கறி, மாசாலா பொருள்கள் முதலிய செலவினங்களுக்காக ஒரு மாணவருக்கு ஒரு நாளைக்கு 11 காசு வீதம் கணக்கிட்டு தொடரும் மானியம் தரப்படுகிறது. 500-க்குக் குறைந்த மாணவர்களுக்கு உணவளிக்கும் மையத்துக்கு மாதம் ரூ. 20-ம், 500-ம் அதற்கு மேலும் மாணவர்களுக்கு உணவளிக்கும் மையத்துக்கு மாதம் ரூ.. 30-ம் சில்லறைச் செலவினமாக அனுமதிக்கப்படுகிறது.

8. இத்திட்டம் தொடங்கியபொழுது பள்ளி சத்துணவு மையம் ஒவ்வொன்றிலும் (நாளைக்கு ரூ. 2 சம்பளத்தில்) ஒரு பகுதிநேர சமையலரும், (நாளைக்கு ரூ. 1 சம்பளத்தில்) ஒரு பகுதி நேர உதவியாளரும் நியமிக்கப்பட்டனர். உணவு பெறும் மாணவர் எண்ணிக்கை 500-க்குமேல் இருந்தால் கூடுதலாக ஒரு சமையலாளரும் ஒரு உதவியாளரும் நியமித்துக் கொள்ளலாம் பள்ளித் தலைமையாசிரியர்களையும் ஆசிரியர்களையும் சத்துணவுப் பணியிலிருந்து விடுவிப்பதற்காக பள்ளி சத்துணவு மையம் ஒவ்வொன்றிலும் மாதம் ரூ. 150 மதிப்பூதியத்தில் சத்துணவு அமைப்பாளர் ஒருவரை 1983 பிப்ரவரி முதல் நியமித்துக் கொள்ள அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. சத்துணவுப் பணியைக் கவனிப்பதுடன் அவர்கள் பள்ளிகளில் திருக்குறளும் கற்றுத் தருவார்கள்.

9. முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டத்தைச் சார்ந்த நிதி ஒதுக்கமாக கல்வி மானியத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது ரூ. 24 கோடியாகும். சமையலாளர் மற்றும் உதவியாளர் சம்பளம் ; சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் மதிப்பூதியம் ; தொடரும் மானியச் செலவு முதலிய செலவினங்களுக்கு மட்டுமே இந்த ரூ. 24 கோடியாகும். பள்ளி சத்துணவு மையங்களுக்கு வழங்கும் உணவுப் பொருள்களின் விலையாக நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்துக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தொகைக்கான நிதி ஒதுக்கம் மானியக் கோரிக்கை 35. '' நுகர்பொருள் வழங்கலில் '' சேர்க்ப்பட்டுள்ளது.

இலவசப் புத்தகங்கள், கற்பலகைகள் வழங்குதல் :

10. 1–3 வகுப்புகளில் பயிலும் ஏழை மாணவர்கள் 13 லட்சம் பேர்களில் முதல் வகுப்பில் பயில்வோருக்குப் பாடப் புத்தகங்களும், சிலேட்டும், 2–3 வகுப்புகளில் பாடப்புத்தகங்களும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. 1972–73 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பாட நூல்கள் வழங்குவதற்கு ஆகும் செலவினைத் தமிழ் நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனமே தனது நிதியிலிருந்து ஏற்று வருகிறது. இதற்காக இந்நிறுவனம் இப்பொழுது ஆண்டுதோறும் ரூ. 90 இலட்சம் செலவிடுகிறது. முதல் வகுப்பு மாணவர்கட்கு சிலேட்டு இலவசமாக வழங்கும் வகையில் ஆண்டு தோறும் அரசு சுமார் ரூ. 7 இலட்சம் செலவிடுகிறது. 4–10 வகுப்புகளில் பயிலும் ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடி மாணவர்கள் சுமார் 8 லட்சம் பேர்கள் ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலத்துறை மூலமாக இலவசப்பாடப் புத்தகங்களைப் பெற்று வருகின்றனர்.

புத்தக வங்கிகள் :

11. ஏழை மாணவர்களுக்குப் பாடபுத்தகங்கள் வாங்கும் செலவினைத் தவிர்ப்பது புத்தக வங்கிகளின் நோக்கமாகும். 1–10–1982 நிலவரப்படி 36,550 பள்ளிகளில் இவ்வங்கிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருந்தன. பயன்பெறும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 10 இலட்சத்திற்கும் அதிகமாகும். உயர் வகுப்புக்குச் செல்லும் மாணவர்கள் நன்கொடையாக வழங்கும் புத்தகங்களைக் கொண்டும், பெற்றோர் ஒத்துழைப்புடனும் சமூகத் தொண்டு நிறுவனங்கள் உதவியுடனும் இப்புத்தக வங்கிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

அறிவியல் கல்வியும் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு நூலகப் புத்தகங்களும் :

12. 1981–82 மற்றும் 1982–83 ஆண்டுகளில் அறிவியல் கருவிகளை வாங்குவதற்காக பள்ளிக்கு ரூ. 3,750 வீதம் மொத்தம் 400 நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கு மானியம் வழங்கப்பட்டது. அப்பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றும் பள்ளி நிர்வாக நிதி அல்லது பெற்றோர் ஆசிரியர் நிதியிலிருந்து மற்றொரு ரூ. 3,750 இவ்வகையில் செலவிட வேண்டும். தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு நூலகப் புத்தகங்கள் வாங்க 1983–84-ல் ரூ. 2 லட்சம் ஏற்பளிக்கப்படும்.

[1983 ஏப்ரல் 4

தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டிடங்கள் :

13. தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் 1980–81 முதல் 1982–83 முடிய மூன்று ஆண்டுகளில் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டித்தருவதற்கான ஒரு பெரும் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. 1982–83-ல் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்காக ரூ. 2.10 கோடி அளவில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில், ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்காக '' சமுதாய வளர்ச்சி '' மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் ரூ. 2 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தனியார் மற்றும் நகராட்சித் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு மானியம் தர ரூ. 2 லட்சமும், அரசு தொடக்கப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடங்களுக்காக ரூ. 8 இலட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளிகள் :

14. ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளிகளில் பணியாற்றி வந்த ஆசிரியர்களும், அடிப்படை ஊழியர்களும் 1–6–1981 முதல் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டனர். அப்பள்ளிகளின் கட்டிடப் பராமரிப்பு தவிர, பள்ளி நிருவாகப் பொறுப்பு முழுவதையும் பள்ளிக் கல்வித் துறை கவனித்து வருகிறது.

நகராட்சி மாநகராட்சித் தொடக்கப் பள்ளிகள் :

15. 1982–83-ல் நகராட்சிகளும், சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சிகளும் நடத்தி வந்த தொடக்கப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 1,547 ஆகும் (1,152 முதல்நிலை மற்றும் 395 நடுநிலைப் பள்ளிகள்) நகராட்சிகள் கல்வி வரி வசூலிப்பதுடன், அவ்வாறு வசூலாகும் தொகையில் 50 விழுக்காட்டுக்கு ஈடான தொகையினை அரசு மானியமாகவும் பெறுகின்றன. அத்துடன் நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகள் (சென்னை மாநகராட்சி நீங்கலாக) ஆகியவற்றின் தொடக்கக் கல்வி கணக்கு நிதியில் துண்டு விழும் முழுத் தொகையினை அரசே ஈடு செய்து வருகின்றது.

1983 ஏப்ரல் 4]

(III) உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி.

1982–83-ல் தமிழ் நாட்டில் 14–16 வயதுத் தொகுதியினர் 17.34 இலட்சம் பேர்களுள், 43 விழுக்காடாகிய 7.38 இலட்சம் பேர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 9–10 வகுப்புகளில் பயின்று வந்தனர். 1982–83-ல் உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகள் நடைபெற்று வந்த பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

	சாதாரணப் பள்ளிகள் (ஆங்கிலோ இந்தியன் மற்றும் மெட்ரிக் குலேசன் பள்ளிகள் உட்பட).	மைய அரசின் உயர்நிலைக் கல்வி வாரியம் போன்றவற்றோடு இணைந்தவை.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
உயர்நிலைப் பள்ளிகள்.	2,167	93	2,260
மேல்நிலைப் பள்ளிகள்.	1,360	56	1,416
மொத்தம் ..	3,527	149	3,676

1982–83-ல் மேற்கண்ட 3,676 பள்ளிகளில், வெவ்வேறு நிலைகளில் பயின்று வந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு :

(1)	மாணவர்களின் எண்ணிக்கை. (2) (இலட்சத்தில்)
8 ஆம் வகுப்பும் கீழும்	14.09
9–10 வகுப்புகள்	7.38
11–12 வகுப்புகள்	2.97
மொத்தம் ..	24.44

2. 1982–83-ல் அரசுப் பள்ளிகள் 43, நகராட்சிப் பள்ளிகள் 3, தனியார் பள்ளிகள் 4 ஆக மொத்தம் 50 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் புதிதாகத் திறக்கப்பட்டன. சிறுபான்மையினரால் புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எண்ணிக்கை இதில் சேரவில்லை. 1983–84-ல் புதிதாக 30 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் திறக்க நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

2 (. 16 16

அறிவியல் கல்வி :

3. அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்களை அமைப்பதற்கான திட்டத்தின்கீழ் 1982–83 முடிய 1,093 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பயன்பெற்றுள்ளன. 1983–84-ல் மேலும் 13 பள்ளிகள் பயன் பெறும். இத்திட்டத்தின்கீழ் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான அறி வியல் தளவாடங்களை மொத்தமாகப் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரே வாங்கி, அனுப்பிவைக்கிறார். அறிவியல் தளவாடங்கள் வழங்குவதற்கு பள்ளிக்கு ரூ. 20,000 அனுமதிக்கப்படுகிறது அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை. இத்திட்டத் தின்கீழ் ஆய்வுக்கூடக் கட்டட வகையில் ஒரு பள்ளிக்கு இப்பொழுது ரூ. 80,000 செலவிடப்படுகிறது. இத்தொகை 1983–84-ல் ரூ. 1,20,000 ஆக உயர்த்தப்படும். உள்ளாட்சி மன்ற மற்றும் தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கட்டடச் செல வில் 60 விழுக்காடு அல்லது ரூ. 72,000 இதில் எது குறைவோ அது என்ற அடிப்படையில் இத்திட்டத்தின்கீழ் ஆய்வுக்கூட கட்டிட மானியம் 1983–84-ல் வழங்கப்படும்.

4. இதுவரையில் அறிவியல் ஆய்வுக்கூட வசதியினைப் பெறாத கிராமப் புற உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அறிவியல் கற் பிப்பதற்கு உதவும் வண்ணம் கல்வி மாவட்டங்கள் 51-ல் ஒவ் வொன்றிலும் ஒரு நடமாடும் அறிவியல் ஆய்வுக்கூட வண்டி செயல்பட்டு வருகிறது.

5. மாநில அளவில் ஆண்டு தோறும் நடத்தும் அறிவியல் கண்காட்சி 1978-ல் மதுரையிலும், 1979-ல் கோவையிலும் 1980-ல் திருநெல்வேலியிலும், 1981-ல் திருச்சிராப்பள்ளியிலும் 1982-ல் ராசபாளையத்திலும் நடத்தப்பட்டது. மாணவர்களின் அறிவியல் திறனை ஊக்குவிப்பதும் அறிவியல் பயிற்றுந் தரத்தினை மேம்படுத்துவதும் இக் கண்காட்சிகளின் குறிக் கோளாகும்.

நூலக வசதி :

6. உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் நூலக வசதிகளைப் பெருக்கு வதற்காக 1983-84-ல் ரூ. 2 இலட்சம் செலவிடப்பட இருக்கிறது.

உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டடங்கள் :

7. 1983-84 வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்கான நிதி ஒதுக்க விவரங்கள் வருமாறு :—

	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)
தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கான கட்டிட மானியம்.	3
நகராட்சி / மாநகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளி களுக்கான கட்டிட மானியம்.	[illegible]

	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)
அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கான கட்டிடங்	179
கள்-சிறு பணிகள்	50
புதிய பணிகள்	
	123
மூன் ஆண்டுகளில் ஏற்பளித்து முடிவுறாமல் உள்ள கட்டிட வேலைகளுக்கு 1983-84-ல் நிதி ஒதுக்கம் அரசு மேல் நிலைப் பள்ளிக் கட்டடங்கள் உள்பட)	
	5
வெள்ளம் முதலியவற்றால் சேதமாகும் கட்ட டங்களின் மராமத்துப் பணிக்காக.	
மொத்தம் ..	362

மேலும் 1983-84-ல் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டடங்களுக் காகத் தமிழ் நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் ரூ. 25 இலட்சம் வழங்க இருக்கிறது (அந்நிறுவனம் இதற்காக ரூ. 1981-82-லும் 1982–83-லும் மொத்தம் ரூ. 53 இலட்சம் வழங்கியது.

8. பெண்களுக்கான அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மற்றும் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகள் அனைத்திலும் கழிவறை வசதிகள் செய்வதற்கான ஒரு திட்டம் மொத்தம் ரூ. 5 கோடி செலவில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இதில் ரூ. 1.50 கோடிக்கு 1982-83-ல் ஏற்பளிக்கப்பட்டது. 1983-84-ல் ரூ. 1.75 கோடி இவ்வகையில் ஏற்பளிக்கப்படும் (மேற் குறித்த சிறு பணிகளுக்கான நிதி ஒதுக்கமாகிய ரூ. 1.79 கோடியில் இந்த ரூ. 1.75 கோடியும் அடங்கி உள்ளது.

கல்விச் சலுகைகள், படிப்பு உதவித் தொகைகள் மற்றும் இதர ஊக்குவிப்புப் பணிகள்.

9. தமிழ்நாட்டில் பள்ளிக் கல்வி பொதுவாக 1–12 வகுப்பு களில் ஏறத்தாழ அனைத்து நிலைகளிலும் இலவசமாகும். ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினரைச் சார்ந்த மாணவர்கள் சிறப்புப் படிப்பு உதவித் தொகைகளையும் இதர வசதிகளையும் ஆதி திராவிடர் பழங்குடியினர் நலத் துறையிடமிருந்து பெறு கின்றனர். அதே போன்ற வசதியை பிற்பட்ட வகுப்பு மாண

வர்கள் பிற்பட்டோர் நலத் துறையிடமிருந்து பெறுகின்றனர். கிராமப் புற மாணவர்களுக்கான படிப்புதவித் தொகைத் திட்டத்தைப் பள்ளிக் கல்வித் துறை நிர்வகித்து வருகிறது. இம் மாநிலத்திலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், ஆண்டுக்கு நான்கு மாணவர்களுக்கு புதிதாகப் படிப்பு உதவி தொகைகள் இத்திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படுகின்றன. ஒரு முறை உதவித் தொகையினைப் பெற்ற மாணவர் மேல்நிலை கல்வி உட்பட, பள்ளிக் கல்வியை முடித்து வெளிவரும் வரை இவ் வுதவித் தொகையினைப் பெறுவர்.

10. ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினரைச் சார்ந்த மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியினைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு 1981-82 ஆம் ஆண்டில் 500 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 8,9,10 வகுப்புக்களில் பயிலும் அம்மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலம், கணக்கு, அறிவியல் ஆகிய பாடங்களில் பள்ளி நேரத்திற்குப் பின்னர் நாள் தோறும் மொத்தம் 1½ மணி நேரம் உரிய ஆசிரியர்களின் நேரடி மேற்பார்வையில் சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இத்திட்டம் தொடர்ந்து செயல் படுத்தப்பட்டு ஆண்டு தோறும் 40,000 மாணவர்கள் பயன் பெற்று வருகின்றனர். இந்த சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம் 1982-83 முதல் 300 மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் மேல் நிலைப் பள்ளி வகுப்புக்களுக்கும் விரிவாக்கப்பட்டு ஆண்டு தோறும் 11,000 மாணவர்களுக்கு பயனளித்து வருகிறது.

(IV) பள்ளிப் பாடங்கள், பாடத் திட்டங்கள், பாட நூல்கள்.

பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்களின் புதிய வடிவங்களை தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் பின்வரும் திட்டப்படி வெளியிட்டு வருகிறது :—

பாடப் புத்தகங்களின் புதிய வடிவங்கள்
அமுலுக்கு வரும் வகுப்புகள்.

ஆண்டு.	கணிதம்.	புவியியல்.	அறிவியல்.	வரலாறு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1980-81 ..	1-3	..	..	..
1981-82 ..	4,7,9	4,6	3,4,6	3,46
1982-83 ..	5,8,10	5,7,9	5,7,9	5,7,9
1983-84 ..	..	8,10	8,10	8,10
1984-85 ..	..	..	..	—

	ஆங்கிலம்.	தமிழ்	ஆங்கிலத் துணைப் பாடம்.	தமிழ் துணைப் பாடம்.	தமிழ் இலக்கணம்.
	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
1980-81 ..	..	..	..	..	..
1981-82 ..	3	1-3	..	9	..
1982-83 ..	4,6	4,6	6	6	..
1983-84 ..	5,7,9	5,7,9	7,9	7	9
1984-85 ..	8,10	8,10	8	8	8,10

2. தமிழ் நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் வெளியிடும் பாட நூல்கள் மாவட்ட மற்றும் வட்ட கூட்டுறவு சங்கங்கள் 52-ன் மூலமாக மாநிலம் முழுவதும் 120 விநியோக மையங்களின் வாயிலாக விநியோகிக்கப்படுகின்றன.

இக்கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் நியமிக்கப்பட்ட சில்லறை விற்பனையாளர்கள் மூலமாக இப்பாடநூல்கள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. சென்னை நகரில் இந்நிறுவனம் தனது வெளியீடுகளை தானே நேரடியாக 101 சில்லறை விற்பனையாளர்கள் மூலம் விற்பனை செய்கிறது. இந்நிறுவனம் 1983-84-ல் ரூ. 5.5 கோடி மதிப்புள்ள பாட நூல்களை வெளியிடும்.

நோட்டுப் புத்தகங்கள் :

3. தமிழ்நாட்டுக்கு மைய அரசு ஒதுக்கும் மலிவு விலைத் தாளைக் கொண்டு நோட்டுப் புத்தகங்களைத் தயாரித்து விநியோகிக்கும் பணியையும் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனமே செய்து வருகிறது. 1982-83-ல் இவ்வாறு விற்பனை செய்யப்பட்ட மலிவு விலை நோட்டுப் புத்தகங்களின் மதிப்பு ஏறத்தாழ ரூ. 5 கோடியாகும். நோட்டுப் புத்தகங்கள் தயாரிப்பதற்கான தாளை மலிவு விலையில் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 4,200 வீதம், வழங்க இசையாமல் அவற்றைத் தயாரிக்கும் காகித ஆலைகள் உயர்நீதி மன்றங்களில் தடையுத்தரவுகள் வாங்கியுள்ளதைத் தொடர்ந்து, 1982 சூலை முதல் மைய அரசு மலிவு விலைத் தாள் ஒதுக்கீடு செய்வதை நிறுத்திவிட்டது. எனவே, நோட்டுப் புத்தகங்களை மலிவு விலைத் தாளில் தயாரிக்கும் பணி தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் :

4. பள்ளிகளுக்குத் தரமிக்க பாட நூல்களை வெளியிடுதல், நோட்டுப் புத்தகங்களைத் தயாரித்து விநியோகித்தல் ஆகிய பொறுப்பு மிக்க பணிகளை ஆற்றிவருவதுடன் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், மாநிலத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக வேறு பல வகைகளிலும் பணியாற்றி வருகிறது. அப்பணிகளில் சில : 1-3 வகுப்புக்களில் பயிலும் ஏழை மாணவர்களுக்கு இலவசமாகப் பாட நூல்களை வழங்குதல் ; அரசு உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டடங்கள் கட்ட நிதி வழங்குதல் ; பள்ளி சாராக் கல்விக்கான புத்தகங்களை வெளியிடுதல்; கல்லூரிப் பாட நூல்களைத் தமிழில் வெளியிடுதல்; தமிழ் வளர்ச்சிக்கான பல்வேறு நூல்களை வெளியிடுதல் முதலியவையாகும். இவை பற்றிய விரிவான விவரங்கள் அந்தந்த அத்தியாயங்களில் தரப்பட்டுள்ளன. இந்நிறுவனம், தனது நிதி வளத்திலிருந்து ரூ. 1.84 கோடி மதிப்பீட்டில் நுங்கம்பாக்கம், கல்லூரிச் சாலையிலுள்ள கல்வித் துறை இயக்ககங்கள் வளாகத்தில் அலுவலகக் கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டிவருகிறது. இக்கட்டிடத்தின் ஒரு பகுதி ஏற்கனவே கட்டிமுடிக்கப்பட்டுவிட்டது. அடுத்த பகுதி விரைவில் கட்டி முடிக்கப்படும். இரண்டாவது பகுதி கட்டிமுடிந்தவுடன் அது பல்வேறு அரசுத் துறைகளுக்கும், அரசு நிறுவனங்களுக்கும் வாடகைக்கு விடப்படும்.

(V) ஆசிரியர் பயிற்சி.

பயிற்சி பெற்ற இடைநிலை ஆசிரியர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் கடந்த பல ஆண்டுகளாகப் பெருமளவில் நிலவி வருவதால், ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் ஓர் ஆண்டு விட்டு மறு ஆண்டுதான் மாணவர்கள், அதுவும் குறைந்த எண்ணிக்கையில் இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியர் பயிற்சிக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். 1981–82-ல் ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையம் ஒவ்வொன்றிலும் 30 மாணவர்கள் வீதம் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். 1983–84-ல் மாணவர்கள் சேர்ப்பதை அனுமதிப்பது குறித்து ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

2. இளநிலை ஆசிரியர்கள் (ஹையர் கிரேடு), இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) தகுதி பெற்று இடைநிலைத் தகுதிக்கான ஊதியத்தைப் பெற வகை செய்யும் பொருட்டு தமிழ்நாடு கல்வியாராய்ச்சி—பயிற்சி நிறுவனம் நடத்திவரும் 5 மாத அஞ்சல்—வழி மற்றும் நேரடித் தொடர்பு பயிற்சியில் இதுவரை 15,000 ஆசிரியர்கள் பயன்பெற்றுள்ளனர். இத் திட்டத்தின் கீழ் 1982–83-லிருந்து ஆண்டு தோறும் 10,000 பேர் பயன் பெறுகின்றனர்.

3. ஆங்கில மொழிப் பயிற்றுவிப்பு மேம்பாட்டிற்கான 10 மையங்கள் ஆண்டு தோறும் 6—8 மற்றும் 9—10 வகுப்புகளில் ஆங்கிலம் கற்றுத் தரும் ஆசிரியர்கள் 1,350 பேருக்கு ஆங்கிலம் கற்பித்தலில் 3 அல்லது 4 வாரப் பயிற்சிகள் நடத்தி வருகின்றன.

(VI) தமிழ்நாடு கல்வியாராய்ச்சி—பயிற்சி நிறுவனம்.

பள்ளிக் கல்வி இயக்ககத்தில் செயல்பட்டுவரும் தமிழ்நாடு கல்வியாராய்ச்சி—பயிற்சி நிறுவனம் பள்ளிக் கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக நடத்தி வரும் பயிற்சிகளில் இளநிலை ஆசிரியர்களுக்கான அஞ்சல்-வழி மற்றும் நேரடித் தொடர்புப் பயிற்சி ; 1—3 வகுப்பு ஆசிரியர்கள், தமிழாசிரியர்கள் போன்றவர்களுக்கான சிறப்பு மறு பயிற்சி வகுப்புக்கள் முதலியவை அடங்கும். இந்நிறுவனம் ஆசிரியர்களுக்காக மேலும் பல பயிற்சி திட்டங்களை நடத்த 1983–84-ல் ரூ. 3 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

2. தொடக்கக் கல்வியைச் சார்ந்த பின்வரும் சிறப்பு முன்னோடித் திட்டங்களை யூனிசெப் உதவியுடன் இந்நிறுவனம் செயற்படுத்தி வருகிறது :—

திட்டம். (1)	செயற்படுத்தப்படும் இடங்கள். (2)
(i) தொடக்கக் கல்விப் பாடத்திட்டத்தைப் புதுப்பித்தல்.	130 தொடக்கப் பள்ளிகள்.
(i) சமுதாய வளர்ச்சியோடு இணைந்த கல்வி வளர்ச்சி—35 வயது முடிய அனைவருக்கும் அவரவருக்கு இயல்பான கல்வி அளித்தல்.	பல்வேறு மாவட்டங்களில் மொத்தம் 5 சமுதாய மையங்கள்.
(iii) தொடக்கக் கல்வி வாய்ப்புக்களைப் பரவலாக்குதல் (பள்ளிப் படிப்பை இடையில் நிறுத்திவிட்ட 9—14 வயதுத் தொகுதியினருக்கு பள்ளி சாராக் கல்வி முறையை உருவாக்குதல்).	74 ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்கள்.

அரசு ஏற்கனவே அமைத்துள்ள வல்லுநர்க் குழுவின் அறிக்கையைப் பெற்றபின், தமிழ்நாடு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்துதல்) சட்டம், 1973 மற்றும் அச் சட்டத்தின் கீழ் வகுத்த விதிகள் 1974 இரண்டிலும் விரிவான திருத்தங்கள் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

ஆசிரியர் நலனுக்கான தேசிய நிதி.

4. ஆசிரியர்களும், அவர்களது குடும்பத்தினரும் வறுமை முதலியவற்றால் வாடும் பொழுது நிதி உதவி செய்யவும், அவர்களது குழந்தைகளுக்கு மேற்படிப்புக்கான உதவித் தொகைகளை அதற்கான விதிமுறைகளுக்குட்பட்டு அளிப்பதற்கும் இந் நிதியிலிருந்து உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

மாநில விருதுகள்.

5. பள்ளியாசிரியர்களுக்கான மாநில விருதுகள் வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் 1982–83-ல் 207 ஆசிரியர்களுக்கு விருதுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

III. மேல்நிலைப்பள்ளிக் கல்வி.

1982 83இல் செயல்பட்டு வந்த 1,360 மேல்நிலைப் பள்ளிகளின் விபரங்கள் பின்வருமாறு (1982–83ஆம் ஆண்டு மேல்நிலைப்பள்ளிகளாக உயர்த்தப்பட்ட 11 பள்ளிகளும், 1981–82 30–9–1981 க்குப் பின் உயர்த்தப்பட்ட 2 பள்ளிகளும் சேர்த்து).

பள்ளியின் வகை.	எண்ணிக்கை.
எஸ். எஸ் எல். சி.	1,278
ஆங்கிலோ-இந்தியன்	26
மெட்ரிகுலேசன்	42
தொழில் நுட்பப்பள்ளிகள்	14
மொத்தம்	1,360

(மைய அரசின் பள்ளிக் கல்வி வாரியம் போன்றவற்றுடன் இணைந்த 56 மேல்நிலைப்பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை மேற்கண்ட 1,360 பள்ளிகள் என்ற எண்ணிக்கையில் சேர்க்கப்படவில்லை) 1982–83-ல் இந்த 1,360 பள்ளிகளில் மேல்நிலைப்பள்ளி வகுப்புகளில் பயின்று வந்தவர்களின் எண்ணிக்கை வருமாறு:—

	மாணவர்.	மாணவியர்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
பொதுப்பாடங்கள்	1,40,141	93,268	2,33,409
தொழிற்பாடங்கள்	38,549	18,709	57,258
	1,78,690	1,11.977	2,90,667

கூடுதல் பணியாளர்கள்.

2. 1978–79-ல் மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் கலை, அறிவியல் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்கான ஆசிரியர் தேவையில் பெரும்பகுதி, மேல்நிலைப்பள்ளி வகுப்பாசிரியர் பதவிக்கு முழுத் தகுதி பெற்ற உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களை மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு மாற்றம் செய்தும், முதுகலைப் பட்டத் தகுதி பெற்றிராத உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களை மேல்நிலைப்பள்ளி வகுப்புகள் நடத்த ''உட்படுத்தியும்'' பூர்த்தி செய்யப்பட்டது அவ்வாண்டும் அதற்குப்பின்னர் உள்ள ஆண்டுகளுக்கும் கூடுதலாகத் தேவைப்பட்ட மேல்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களின் தேவையினைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு இதுவரை மொத்தம் 7,040 மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் பணியிடங்கள் கூடுதலாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றோடு உடற் பயிற்சி இயக்குநர் பணியிடங்கள் 200ம், ஆய்வுக் கூட உதவியாளர் பணியிடங்கள் 900ம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1983–84ல் மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு உடற் பயிற்சி இயக்குனர் பணியிடங்கள் 50 ஏற்படுத்தப்படும்.

3. மேல்நிலைப் பள்ளி தலைமையாசிரியர், மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்பாசிரியர் பணியிடங்களுக்காக பணி விதிகள் ஏப்ரல் 1981ல் வெளியிடப்பட்டன. உயர் நிலைப் பள்ளியிலிருந்து ''உட்படுத்தப்பட்ட'' ஆசிரியர்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களாக முறையான நியமனம் பெறுவதற்கு, 1–7–1978-லிருந்து ஐந்தாண்டுகளுக்குள் பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதி அடைய அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாசிரியர்கள் மாதந்தோறும் பெற்று வந்த சிறப்புதியம் 1–9–1981 முதல் ரூ. 25-லிருந்து ரூ. 40ஆக உயர்த்தப்பட்டது. இவ்வாசிரியர்கள் பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதி பெற்று முழுமையான தகுதி பெற உதவும் வகையில் அரசு சிறப்புப் பாட முறைகளை நடத்த ஏற்பாடு

செய்துள்ளது. அறிவியல், கணிதம், பொருளாதாரம் ஆகிய பாடங்களைத் கற்றுத் தரும் ''உட்படுத்தப்பட்ட'' ஆசிரியர்களுக்கு 10 நாள் பணியிடைப் பயிற்சி நடத்த 1983-84ல் ரூ.5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

4. மேல்நிலைப்பள்ளி தொழிற்பாட செயல்முறை வகுப்புகளை நடத்த ஏற்கனவே ''மானிட்டர்கள்'' முறை செயல்படுகிறது. ஆய்வுக்கூட உதவியாளர் போதுமான அளவில் இல்லாத மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் அறிவியல் பாடங்களின் செயல்முறை வகுப்புகளை நடத்தவும் இந்த 'மானிட்டர்' முறையைப் பின் பற்றலாமென கருதப்பட்டு 1983–84ல் ''அறிவியல் மானிட்டர்கள் முறை புகத்தப்படும். அவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 20 வீதம் ஆண்டுக்கு 10 மாதம் மதிப்பூதியம் தரப்படும்.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழிற் பாடங்கள்.

5. 1982–83ல் மொத்தம் 940 மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் தொழிற் பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. சில பள்ளிகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தொழிற் பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. அவ்வாறு கற்பிக்கப்பட்ட தொழிற் பாடங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1,432 ஆகும். 1982–83ல் மேல் நிலைப்பள்ளிகளில் பயின்று வந்த 2.91 இலட்சம் மாணவர்களில் 57,258 பேர் (அதாவது சுமார் 20 சத விகிதத்தினர்) பின்வரும் விவரப்படி தொழிற் பாடங்களைப் பயின்று வந்தனர்.

தொழிற்பாட வகை.	மாணவர்.	மாணவியர்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. வேளாண்மை	3,976	156	4,132
2. மனையியல்	558	2,353	2,911
3. வாணிகத்துறை	17,893	13,373	31,266
4. பொறியியலும் தொழில்நுட்பவியலும்	13,825	97	13,922
5. உடல் நலம்	2,170	2,308	4,478
6. பல்வகை	127	422	549
மொத்தம்	38,549	18,709	57,258

6. முன்னர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இருமுனைப் பாடங்களைக் கற்பித்து வந்தவர்களான 491 முழு நேர தொழிற்பாட ஆசிரியர்களும், அரசு மற்றும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் பணியாற்றுவோரில் பொருத்தமானவர்கள் இருப்பின் அவர்களும் பிற இடங்களில் வெளி நபர்களும் ஆக சுமார் 4,300 பகுதி நேர ஆசிரியர்களும் (மாதம் ரூ. 150 ஊதியத்தில்) தொழிற் பாடங்களை கற்றுத் தருகின்றனர். தொழிற் பாட மானிட்டர்களை நியமிக்கும் முன்னோடித் திட்டமும் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருகிறது.

7. மேல்நிலைப்பள்ளி தொழிற்பாட மாணவர்களின் வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரித்தல், அவர்கள் உயர்கல்வியும் தொடர் கல்வியும் பெற வழி செய்தல், போன்ற நோக்கங்களுடன், மேல்நிலைக் கல்வித் தொழிற் பாட வகுப்புகளின் பாடங்கள், பாடத் திட்டம் ஆகியவற்றை மாற்றி அமைப்பதற்காக 1982 சனவரியில் உயர்மட்டக் குழு ஒன்றை அரசு அமைத்து, அக்குழுவின் அறிக்கை பெறப்பெற்று அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

8. மேல்நிலைப்பள்ளி வகுப்பு நிலையில் கல்வியைத் தொழில் சார்ந்ததாக்குவது பற்றிய தேசிய கருத்தரங்கு ஒன்று 1981 பிப்ரவரி 12, 15 நாட்களில் புது டெல்லியிலுள்ள கல்வித் திட்டம் மற்றும் நிருவாகம் பற்றிய தேசிய நிறுவனத்துடன் இணைந்து நடத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தில் பிளஸ் 2 நிலையில் தொழில் கல்வி பற்றி இரு கருத்தரங்கு விரிவாக விவாதித்தது. கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டவர்கள் பல்வேறு பள்ளிகளுக்கு நேரில் சென்று தொழிற் பாடங்கள் நடைபெறும் முறையைக் கண்டறிந்தனர். இத் திட்டத்தைக் கருத்தரங்கு பொதுவாக பாராட்டியுள்ளது. கருத்தரங்கின் பரிந்துரைகள் மைய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளன.

கட்டிடங்களும் தளவாடங்களும்.

9. 1978–79 முதல் 1981–82 முடிய நான்கு ஆண்டுகளில் தொடங்கப்பட்ட 631 அரசு மேல்நிலைப்பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு வகுப்பறையும், ஒரு ஆய்வுக்கூடமும் கட்ட பெருந்தொகையான ரூ. 12 கோடிக்கு அரசு ஏற்பளித்தது. 475 கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டன. எஞ்சியவையும் விரைவில் கட்டி முடிக்கப்படும்.

10. இதுவரை தொடங்கியுள்ள அரசு மேல்நிலைப்பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் தேவையான ஆய்வுக் கூட தளவாடங்கள் வகையில் மொத்தம் ரூ. 5.77 கோடி செலவிடப் படுகிறது. சிறு தொழில் வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ள தமிழ் நாடு அரசு நிறுவனமான தமிழ் நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் (சிட்கோ) மூலமாக இத் தளவாடங்கள் வாங்கப் பட்டு, பள்ளிகளுக்கு வழங்கப் படுகின்றன. மேலும் மரச் சாமான்கள் வாங்க ரூ. 24 இலட்சம் செலவிடப் பட்டுள்ளது.

11. அரசு அல்லாத (தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்ற) மேல்நிலைப் பள்ளி கட்டிடங்கள் கட்டவும் தளவாடங்கள் வாங்கவும் ஆகும் செலவில் 40 விழுக்காட்டை பள்ளிக்கு ரூ. 1 இலட்சம் என்ற வரம்புக்குட்பட்டு மானியமாகத் தரும் திட்டம் ஒன்றுக்கும் அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. இத்திட்டத்திற்கென 1983–84-ல் ரூ. 68 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

12. கல்லூரிகளிலும் பாலிடெக்னிக்குகளிலும் உள்ள ஆய்வுக்கூட வசதிகளை மேல்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வகை செய்யும் நோக்குடன் ''கல்லூரி இணையங்களும்'' ''பாலிடெக்னிக் இணையங்களும்'' இயன்ற இடங்களில் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

13. மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் நூலக வசதிகளை மேம்படுத்த அரசு இதுவரை ரூ. 43 இலட்சம் அளவில் செலவிட்டுள்ளது.

14. ''மதிப்பீடு மற்றும் திட்டச் செயற்பாடு ஆய்வு'' இயக்குனர் அண்மையில் மேல்நிலைப்பள்ளிக் கல்வியை விரிவாக ஆய்வு செய்து அறிக்கை அனுப்பியுள்ளார். அவ்வறிக்கையில் மேல்நிலைப்பள்ளிக் கல்விக்கு அரசு செய்யும் செலவினம் மிகு பயன் விளைவிப்பதாக அமைவதற்கான பரிந்துரைகளும் அக்கல்வியை மேலும் விரிவாக்குவது குறித்து நிர்ணயிக்கத்தக்க வரன் முறைகளும் தரப்பட்டுள்ளன.

அரசுத் தேர்வுகள்.

அரசுத் தேர்வுக்கென்று ஒரு தனி இயக்ககம் 1975 பிப்ரவரியில் அமைக்கப்பட்டது. சென்னையில் அமைந்துள்ள இத் துறையின் இயக்கத்தோடு, மதுரையில் ஒன்றும், கோயம்புத்தூரில் ஒன்றுமாக இரண்டு வட்டார அலுவலகங்களும் இப்பொழுது செயல்பட்டு வருகின்றன. 1982-83-ல் இத்துறைக்கு மூன்றாவதாக ஒரு வட்டார அலுவலகம் திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒருசில பணியிடங்களுடன் அமைக்கப்பட்டது. 1983-84-ம் ஆண்டில் அவ்வலுவலகம் முழுமையாகச் செயல்படத் தொடங்கும். மாநிலமனைத்துக்கும் ஆண்டுக்கு இருமுறை நடைபெறும் முக்கியமான இரண்டு தேர்வுகளான உயர்நிலைப்பள்ளி இறுதித் தேர்வு (எஸ்.எஸ்.எல்.சி.), மேல்நிலைப் பள்ளித் தேர்வு ஆகிய இரண்டு தேர்வுகளை நடத்தும் பெரும் பணியில் வட்டார அலுவலகங்களும் பங்கு பெறுகின்றன. அவ்விரு தேர்வுகளுடன் தொழிற் கல்வி, ஆசிரியர் பயிற்சி முதலியவற்றைச் சார்ந்த வேறு 38 தேர்வுகளையும் இத்துறை நடத்தி வருகிறது. ஆண்டுதோறும் இந்தத் தேர்வுகள் அனைத்தையும் எழுதுபவர்கள் மொத்த எண்ணிக்கை 7 இலட்சம் ஆகும்.

2. இத்துறை நடத்தும் முக்கியமான தேர்வுகளை எழுதும் மாணவர் எண்ணிக்கை வருமாறு:—

தேர்வுகள். (1)	1982 மார்ச் ஏப்ரல் — தேர்வு எழுதியோர் (2)	1982 மார்ச் ஏப்ரல் — தேறியோர் விழுக்காடு. (3)	1982 அக்டோபர் தேர்வு எழுதியோர். (4)	1983 மார்ச் ஏப்ரல் தேர்வு எழுத இருப்போர் (தோராயமாக). (5)
எஸ்.எஸ்.எல்.சி.:				
மொத்தம் (தனிப்பட்ட முறையில் எழுதுவோர் உட்பட)	3,36,891	*	1,06,644	3,60,000
பள்ளியில் பயின்று முடித்து விட்டு எழுதுபவர்கள்	2,70,521	53—	..	—
ஆங்கிலோ-இந்தியன்	2,832	79—	635	3,200
மெட்ரிகுலேஷன்	2829	90—	291	3,600
மேல்நிலைப் பள்ளித் தேர்வு :				
மொத்தம் (தனிப்பட்ட முறையில் எழுதுவோர் உட்பட	1,57,599	*	48,550	1,82,000
பள்ளியில் பயின்று முடித்து விட்டு எழுதுபவர்	1,30,389	62..	—	..

மேல்நிலைப் பள்ளித் தேர்வு:

3. மேல்நிலைப் பள்ளித் தேர்வை பொதுக் கல்விப் பாடங்கள் 27-க்கும் தொழிற் கல்விப் பாடங்கள் 66-க்கும் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. பல்வேறு பாடங்களின் தொகுப்புகள் 261 ஆகும். இவையனைத்துக்கும் தேர்வுகளை நன்முறையில் நடத்த சீரான ஒழுங்குமுறை வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

4. தேர்வு மையங்களின் எண்ணிக்கை 1983 மார்ச்/ஏப்ரல் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வுக்கு 1,250 மையங்களும், மேல்நிலைத் தேர்வுக்கு 717 மையங்களும் ஆக இருக்கும். 1982 அக்டோபர் தேர்வில் இம்மையங்கள் எண்ணிக்கை முறையே 285-ம், 165-ம் ஆக இருந்தன.

---

* பகுதி முறைத்தேர்வு காரணமாக மொத்தம் (தனிப்பட்ட முறையில் எழுதுவோர் உட்பட) தேர்வு எழுதுபவர்களில் தேறியோர் விழுக்காடு கணக்கிட்டுத் தர இயலவில்லை.

[1983 ஏப்ரல் 4

5. எஸ். எஸ். எல். சி. மற்றும் மேல்நிலை வகுப்புத் தேர்வுகளை தனிப்பட்ட முறையில் எழுதுவோருக்கு நுழைவுச் சீட்டு வழங்க 1982 செப்டம்பர்/அக்டோபர் முதல் புகுத்தப்பட்ட புதிய முறை நன்கு செயல்பட்டது. அம்முறை தொடரும்.

கேள்வி வங்கி முறை :

6. தேர்வு முறைச் சீர்திருத்தமாக எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்வில் கேள்வி வங்கி முறை 1982-ம் ஆண்டு செயல்படுத்தப்பட்டது. பல்வேறு பாடங்களுக்கும் வல்லுநர்கள் யோசனையுடன் அந்தந்த பாட ஆசிரியர்களைக் கொண்டு மாதிரிக் கேள்வித் தாள்கள் வகுக்கப்பட்டன. கேள்வி வங்கிகளைத் தொடர்ந்து புதுப்பித்து வருவதற்காக இத்திட்டம் வரும் ஆண்டுகளிலும் தொடர்ந்து செயல்படும்.

பிற தேர்வுகள் :

7. இத்துறை நடத்திவரும் பிற தேர்வுகளுள் முக்கியமானவை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பட்டப் படிப்பு(டிப்ளமா), மரவேலை, நெசவு தையல் வேலை போன்ற தொழில் தேர்வுகள் ஆகியவையாகும். 14 வயது முடிந்தவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் கலந்து கொள்ளும் வகையில் நடத்தப்பெறும் தொடக்கப் பள்ளி இறுதி பொதுத் தேர்வு (ஈ. எஸ். எல். சி.) 1981லிருந்து ஆண்டு தோறும் டிசம்பர் மாதம் நடத்தப்பெறுகிறது. இத்தேர்வில் ஆண்டு தோறும் சுமார் 3,000 பேர் கலந்து கொள்கின்றனர்.

V. வயதுவந்தோர் கல்வியும் பள்ளி சாராக் கல்வியும்

வயதுவந்தோர் கல்விக்கும் பள்ளி சாராக் கல்விக்கும் 1983–84 நிதி நிலை அறிக்கையில் ரூ. 3.04 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

வயது வந்தோர் கல்வி :

2. எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள் சதவீதம் தமிழ் நாட்டிலும் அனைத்திந்தியாவிலும் பின்வருமாறு இருந்து வருகின்றது.—

சென்ஸஸ் ஆண்டு.	தமிழ் நாடு.		
	ஆண்.	பெண்.	மொத்தம்.
1971	51.78	26.36	39.46
1981	57.19	34.12	45.78

1983 ஏப்ரல் 4]

சென்ஸஸ் ஆண்டு.	இந்தியா.		
	ஆண்.	பெண்.	மொத்தம்
1971	39.51	18.44	29.34
1981	46.74	24.88	36.17

3. வயது வந்தோர் கல்வி மையங்களுள் பெரும்பாலானவை கிராமப்புற (தொழில் சார்ந்த) எழுத்தறிவிப்புப் பணியின் கீழோ அல்லது மாநில அரசின் வயது வந்தோர் கல்வித் திட்டத்தின் கீழோ செயல்படுவனவாகும்.

ஊரக (தொழில் சார்ந்த) எழுத்தறிவிப்புப் பணி :

4. மைய அரசின் முழுப் பண உதவியுடன் நடைபெறும் இத்திட்டத்தின் கீழ் இம்மாநிலத்தில் சென்னை, கன்னியாகுமரி, நீலகிரி தவிர பிற மாவட்டங்களில் மாவட்டத்திற்கு 300 மையங்கள் வீதம் 3,900 மையங்கள் செயல்படுகின்றன. பெரியார் மாவட்டத்தில் இத்திட்டம் 1983 பிப்ரவரி முதல் 300 மையங்களில் புதிதாகத் தொடங்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கிராமப்புற பகுதிகளில் அருகருகே உள்ள மூன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குள்ளாக இந்த 300 மையங்களும் செயல்படுகின்றன. 30 மையங்களுக்கு ஒரு மேற்பார்வையாளர் உள்ளார். அந்தந்த வட்டாரத்திலுள்ள வேலை வாய்ப்பற்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மற்றும் பட்டதாரிகளிடையேயிருந்து மேற்பார்வையாளர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். ஒவ்வொரு மையத்திலும் வயது வந்தோருக்கு கல்வி புகட்டுபவர்கள் பயிற்சி பெற்று வேலை வாய்ப்பின்றியுள்ள ஆசிரியர்கள், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேறி வேலை வாய்ப்பின்றியுள்ள இளைஞர்கள், பால்வாடி ஆசிரியர்கள், சிவில்/இராணுவப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்கள், மகளிர் மன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் முறையான பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஆகியோரிலிருந்து நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இதற்காக அவர்களுக்கு வயதுவந்தோர் கல்வி பற்றிய பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அந்தந்த இடத்துக்கு வசதியான நேரங்களில் இவ்வயது வந்தோர் கல்வி வகுப்புகள் 10 மாத காலம் நடக்கின்றன. பெரியார் மாவட்டத்தில் 1983 பிப்ரவரியில் புதிதாகத் தொடங்கிய 300 மையங்கள் தவிர மற்ற 3,600 மையங்களும் இத்தகைய 10 மாத வகுப்புகளை ஆண்டுக்கு ஒரு தொகுதியினர் வீதம் மூன்று தொகுதியினருக்கு நடத்தி முடித்துவிட்டு இப்பொழுது நான்காவது தொகுதியினருக்கு எழுத்தறிவித்து வருகின்றன. இந்நான்காவது தொகுதி வகுப்புகள் முன்னர் மூன்று தொகுதி வகுப்புகள் நடந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அல்லாமல் வேறு ஒன்றியங்களில் தொடங்கி நடத்தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தொகுதி (10 மாத) வகுப்புகளையும் நடத்த சுமார் ரூ. 70 இலட்சம் செலவாகிறது.

மாநில அரசின் வயது வந்தோர் கல்வித் திட்டம்.

5. இம்மாநிலத்தில் தன்னிறைவுத் திட்ட ஒன்றியங்கள் 61-ல் 1980 பிப்ரவரி-மார்ச் மாதங்களில் மொத்தம் 6,100 வயது வந்தோர் கல்வி மையங்களை இவ்வரசு தன் நிதியிலிருந்து தொடங்கி ஒரு பொதுக் வயதுவந்தோர் கல்வித் திட்டத்தை தொடங்கி வைத்தது. ஊரக (தொழில் சார்ந்த) எழுத்தறிவிப்புப்பணித்திட்டமையங்களைப் போன்றே இம்மையங்களும் செயல்படுகின்றன. இம்மையங்கள் அந்த 61 ஒன்றியங்களிலும் மூன்று தொகுதியினருக்கு வகுப்புகள் நடத்தி மொத்தம் 6,14,000 பேருககு எழுத்தறிவித்துள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் ஒவ்வொறு தொகுதி 10 மாத வகுப்புகளையும் நடத்த ஏறத்தாழ ரூ 1.23 கோடி செலவு ஆகிறது. 1983 மார்ச் மாதம் நான்காவது தொகுதியினருக்காக வகுப்புகள் தொடங்கியிருக்கின்றன. அவை வேறு 61 ஒன்றியங்களில் தொடங்கப்பட்டன.

6. 1983–84-ல் மேலும் 54 தன்னிறைவுத் திட்ட ஒன்றியங்களில் மொத்தம் 5,400 வயது வந்தோர் கல்வி மையங்கள் தொடங்கப்படும். இவற்றிற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1 கோடி செலவு ஆகும். ஆக 1983–84-ல் மாநில அரசின் வயதுவந்தோர் கல்வித் திட்டத்தின்கீழ் செயல்படும் வயதுவந்தோர் கல்வி மையங்களின் எண்ணிக்கை 11,500 ஆக உயரும்.

பிற அமைப்புகளின் எழுத்தறிவிப்புப் பணிகள்.

7. தமிழ் நாட்டில் தனியார் அமைப்புகள் 34 மைய அரசு பண உதவியுடன் நடத்திய 1,710 வயதுவந்தோர் கல்வி மையங்களின் முதல் தொகுதி வகுப்புகளில் 63,000 பேர் எழுத்தறிவு பெற்றனர். அவ் வகுப்புகள் 1980-ல் முடிவு பெற்றன.

8. 1982–83-ல் மைய அரசு பண உதவி நீட்டிக்கப்பட்டு இரண்டாவது தொகுதி வகுபபுகள் தொடங்கப்பட்டன. 1982–83-ல் 13 தனியார் அமைப்புகளால் நடத்தப்பட்ட 775 மையங்களினால் ஏறத்தாழ 25,000 வயதுவந்தோர் பயன் பெற்றனர். இவ்வமைப்புகள் 448 எட்டறிவு நிலைத் திட்ட மையங்களையும் நடத்தி வருகின்றன.

எழுத்தறிவு பெற்றோர் மொத்த எண்ணிக்கை.

9. வயதுவந்தோர் கல்விக்கான பல்வேறு திட்டங்களிலும் சேர்ந்து மொத்தம் அண்மை ஆண்டுகளில் எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள் விவரம் வருமாறு—

(1)	ஆடவர். (2)	மகளிர். (3)	மொத்தம். (4)	மொத்த எண்ணிக்கையில் சேர்ந்துள்ள ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் எண்ணிக்கை. (5)
1. ஊரக தொழில் சார்ந்த எழுத்தறிவுத் திட்டம்—4 தொகுதி வகுப்புகள் (1979 ஜூலை—1983 செப்டம்பர்).	2,40,000	2,48,000	4,88,000	2,28,000
2. மாநில அரசின் வயது வந்தோர் கல்வித் திட்டம்—3 தொகுதி வகுப்புகள் (1980-1892).	2,58,000	3,56,000	6,14,000	3,08,000
3. தொண்டு நிறுவனங்கள் (1979–1981).	26,000	37,000	63,000	34,000
4. கல்லூரிகளும் பல்கலைக்கழகங்களும் (1979–1982).	3,000	3,000	6,000	3,000
5. நேரு இளைஞர் மையங்கள் (1979—1982).	2,000	3,000	5,000	2,000
மொத்தம்	5,29,000	6,47,000	11,76,000	5,75,000

பயன் பெற்றவர்களுள் பாதிக்கு மேற்பட்டவர்கள் பெண்கள் என்பதும் மொத்தம் பயன் பெற்றவர்களுள் 49 சதவீதம் ஆதிதிராவிடர்களும், பழங்குடியினரும் என்பதும் மன நிறைவுஅளிப்பதாகும்.

ஏட்டறிவு நிலைத் திட்டங்கள் மையம்.

10. வயது வந்தோர் கல்வி மையங்களின் மூலம் நடைபெறும் ஒன்றியங்களின் எழுத்தறிவு பெற்றவர்களின் நன்மைக்காக எழுத்தறிவுக்கு மேலான தொடர் கல்வி அளிப்பதற்கான ஏட்டறிவு நிலைத் திட்ட மையங்களும் நடத்தப்படுகின்றன. இவற்றின் எண்ணிக்கை 1981—82-ல் 100 ஆக இருந்தது. 1982—83-ல் 222 ஆக உயர்ந்தது. 1983—84-ல் மேலும் 426 ஏட்டறிவு நிலைத் திட்டமையங்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப்படும். அவற்றுள் 61 மையங்கள் பொது நூலகத் துறையின்கீழ் நடத்தப்படும் அந்தந்த ஊர் நூலகங்களோடு இணைந்து செயல்படும். இம் மையங்களில் புதிதாக எழுத்தறிவு பெற்றவர்களின் நன்மைக்காக தகுந்த புத்தகங்களும், செய்தித் தாள்களும் வழங்கப்படும்.

வயது வந்தோர் கல்விக்கான வலம் வரும் ஊர்தி.

11. வயது வந்தோருக்கான கல்வி பயில்பவர்களுக்கு உதவக்கூடிய கல்வித் திரைப்படங்களை காட்டக்கூடிய வலம் வரும் உந்து வண்டி ஒன்று (ஒலி, ஒளி சாதனங்களுடன்) மதுரை மாவட்டத்திற்கு 1981—82-ல் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

நகரப் பகுதிகளிலுள்ள வயது வந்தோருக்கான தொழில் சார்ந்த கல்வி.

12. 1980—81-ல் நகரப் பகுதிகளிலுள்ள வயது வந்தோருக்கு தொழில் சார்ந்த பள்ளிசாராக் கல்வி அளிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்று, 150 மையங்களில் சோதனை முயற்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1983—84-ல் அத்தகைய 80 மையங்களை ரூ. 2 இலட்சம் செலவில் நகரப் பகுதிகளில் தொடங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இம்மையங்கள் 10 மாதங்கள் இயங்கும். ஒவ்வொரு மையத்திலும் யாதானும் ஒரு பொருத்தமான தொழிலில் தேர்ச்சி பெற்ற பயிற்சியாளர் ஒருவர் (மாதம் ரூ. 100 ஊதியத்தில்) பணி செய்வார். மையத்திற்கு ரூபாய் 1,000 செலவில் கருவிகள் மற்ற உபகரணங்கள் வாங்கித் தரப்படும். சில்லறைச் செலவினங்களுக்காக மாதம் ரூ. 50 அனுமதிக்கப்படும்.

தொழிலாளர் கல்வி நிலையம்.

13. மைய அரசு பண உதவியுடன் தொழிலாளர்களுக்கான வயது வந்தோர் கல்வி நிலையம் ஒன்று 1982 ஜூலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையம் நகர்ப்புறங்களிலும் பிற தொழில் பகுதிகளிலும் உள்ள தொழிலாளர்களின் கல்வித் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் கல்விப் பயிற்சிகளையும் பிற நடவடிக்கைகளையும் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளும். சென்னை நகரிலுள்ள தொழிலாளர் பற்றிய விவரங்கள் சேகரித்து வெளி

யிடப்பட்டுள்ளன. கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் அமைந்த ஆளுகைக் குழு ஒன்று இந்நிலையத்தின் பணிகளை நிருவகித்து வருகிறது. 1982 செப்டம்பர் முதல் 1983 ஜனவரி முடிய உள்ள காலத்தில் பனை ஓலை பொருட்கள் செய்வது, தட்டச்சுப்பொறி, படி பெருக்கி, ஆகியவற்றை இயக்குதலும் பழுது பார்த்தலும் ஆகியவற்றில் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டு மொத்தம் 296 பேர் பயன் பெற்றுள்ளனர். 1983—84-ல் இது போன்ற மேலும் பல தொழில்கள் குறித்த பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட இருக்கின்றன.

யுனெஸ்கோ விருது.

14. வயது வந்தோர் கல்வியில் அண்மை ஆண்டுகளில் மாநில அரசின் சீரிய முயற்சிகள் அனைத்துலக மட்டத்தில் பாராட்டுப் பெற்றுள்ளன. எழுத்தறிவுப் பணிக்கு யுனெஸ்கோ நிறுவனம்தரும் பெருமைக்குரிய விருதான நடேஜ்டா குருப்ஸ்காயா விருது 1982ம் ஆண்டுக்கு இம்மாநிலத்தின் பள்ளிசாரா மற்றும் வயது வந்தோர் கல்வித் துறைக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிசாராக் கல்வி.

15. பள்ளிக்கே செல்லாதவர்களும் சென்று பின் இடையில் நின்றுவிட்டவர்களுமான 6—14 வயதுச் சிறுவர்களுக்குக் கல்வி புகட்ட பள்ளிசாராக்கல்வி மையங்கள் நடத்தப்படுகின்றன 1982—83-ல் செயல் பட்ட இம்மையங்களின் எண்ணிக்கை 1,038 ஆகும். அவற்றில் 748 மையங்கள் 1980—81-லும், 240 மையங்கள் 1981—82-லும் 50 மையங்கள் 1982—83-லும் தொடங்கப்பட்டன. 1983—84-ல் மேலும் 100 மையங்கள் தொடங்கப்படும். இம்மையம் ஒவ்வொன்றும் மூன்று ஆண்டு வேலைசெய்யும். பத்து மாத வகுப்புகள் மூன்றை நடத்தும்—ஒவ்வொன்றும் ஒரு புதிய தொகுதி மாணவர்களுக்காக. ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளி கட்டிடங்களில் இவ்வகுப்புகள் நடக்கின்றன. பள்ளி ஆசிரியர்களே பள்ளிசாராக் கல்வி வகுப்புகளை மாலையில் இரண்டு மணி நேரம் நடத்துகின்றனர். இதற்கு திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 மதிப்பூதியம் பெறுகின்றனர். ஒவ்வொரு மையத்திலும் சுமார் 30 மாணவர்கள் பயிலுகின்றனர்.

16. மேற்கூறிய 1,038 மையங்களுக்கும் மேலாக, இராமநாதபுரம் மாவட்டம், சிவகாசி பகுதியிலுள்ள தீப்பெட்டி மற்றும் பட்டாசுத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்துவரும் ஏழைச் சிறுவர்களுக்கு கல்வி அளிப்பதற்காக 30 பள்ளிசாராக் கல்விமையங்கள் 1981—82-ல் தொடங்கப்பட்டு நடந்து வருகின்றன. இம்மையங்களில் இடைநிலை ஆசிரியர்கள் 30 பேர் கல்வி பயிற்றுவித்து வருகின்றனர். இம்மையங்களில் பயின்று வரும் 969 மாணவர்கள் 1983 டிசம்பரில் 8-ம் வகுப்பு பொதுத் தேர்வு எழுதவிருக்கிறார்கள்.

[1983 ஏப்ரல் 4

VI. கல்லூரிக் கல்வி

சிதம்பரத்தில் 1982—83-ல் புதிதாகத் தொடங்கிய அரசு கலைக் கல்லூரியையும் சேர்த்து தற்பொழுது தமிழ்நாட்டில், கலை அறிவியல் மற்றும் வணிகவியல் கல்லூரிகள் 188 உள்ளன. அவற்றில் அரசுக் கல்லூரிகள் 53; தனியார் கல்லூரிகள் 135. அவற்றில் பயில்வோர் எண்ணிக்கை 1981—82-ல் 1,71,200 பேர் ஆக இருந்தது, 1982—83-ல் 1,82,700 ஆக உயர்ந்துள்ளது. மேலும் 1982—83-ல் சேலத்தில் தனியார் நிருவாகத்தின் கீழ் பெண்களுக்கான உடற்பயிற்சி கல்லூரி ஒன்று புதிதாக திறக்கப்பட்டது. கல்லூரி கல்வி இயக்குநரின்கீழ் செயல்பட்டு வரும் இந்த 188 கல்லூரிகள் மற்றும் பிற கல்லூரிகளைப் பற்றிய விவரங்களை இணைப்பில் காணலாம்.

2. பல்கலைக்கழக வாரியாக மேற்கண்ட 188 கல்லூரிகளின் விவரம் வருமாறு:—

பல்கலைக்கழகம்.	நிருவாக வரம்பிற்குட்பட்ட மாவட்டங்கள்.	கலை அறிவியல் மற்றும் வணிகவியல் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.	சென்னை, செங்கல்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, சேலம், தருமபுரி.	45
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம். கோயம்புத்தூர்	கோயம்புத்தூர், பெரியார், நீலகிரி.	33
பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம். திருச்சிராப் பள்ளி.	திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், புதுக்கோட்டை.	33
மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகம்.	மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி.	77
	மொத்தம்	188

1983 ஏப்ரல் 4]

பல்கலைக் கழகங்கள்.

3. அண்ணா பல்கலைக் கழகம், சென்னை; மற்றும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் ஆகியவற்றைப் பற்றிய விவரங்கள் உரிய அத்தியாயங்களில் தரப்பட்டுள்ளன. 1981—82-லிருந்து சென்னை, மதுரை, காமராசர் மற்றும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு அரசு ஆண்டுதோறும் தரும் ஒட்டுமொத்த மானிய தொகை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

4. கோயம்புத்தூரில் பாரதியார் பல்கலைக் கழக வளாகம் கோயம்பாளையம், வடவள்ளி கிராமங்களில் சுமார் 1,000 எக்கர் நிலப்பகுதியில் அமைந்துள்ளது. திருச்சிராப்பள்ளியில் பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழக வளாகம் சூரியூர் கிராமத்தில் சுமார் 1,000 ஏக்கர் நிலப்பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இவ்விரு பல்கலைக் கழகங்களுக்குமான கட்டடங்களையும், தொழிற் கல்வி இயக்கத்தின் கட்டுமானப் பிரிவே கட்டிவருகிறது. கல்வி நடைமுறைக்குகந்ததாகவும், வேலை வாய்ப்புக்கு வழி செய்வதாகவும், இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்குடன் பாரதியார் பல்கலைக் கழகம் பட்ட வகுப்புகள், பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகள் ஆகியவற்றின் பாடத் திட்டங்களை மாற்றியமைத்து நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளது. பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் பல்வேறு பாடங்களில் சிறப்புத் துறைகள் தொடங்கக் கருதியுள்ளது. அவை உயர் கல்வியின் சிறப்புக் கூறுகளாக அமைவதோடு நாட்டின் சமுதாய, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் உதவும். முதல் இவ்வாண்டு பாரத் ஹெவி எலெக்டிரிக்கல்ஸ் முதலிய நிறுவனங்களின் உதவியுடன் நிருவாகப் பயிற்சி பற்றிய சிறப்புத் துறை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

5. மகளிர் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்படும் என்று 1981 டிசம்பரில் பாரதியார் நூற்றாண்டு விழாத் தொடக்க நிகழ்ச்சியில் அறிவிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து 1982 ஏப்ரலில் வல்லுநர் குழு ஒன்று டாக்டர் மால்கம் எஸ். ஆதிசேசய்யா தலைமையில் அமைக்கப்பட்டது. குழுவின் அறிக்கை 1982 செப்டம்பரில் அரசுக்குத் தரப்பட்டது. இப்பொழுது பல்கலைக் கழக மானியக்குழு, மைய அரசு ஆகியவற்றுடன் கலந்து அவ்வறிக்கை ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. மகளிர் பல்கலைக்கழகம் வரும் ஆண்டில் கொடைக்கானலில் அமைக்கப்படும் என்று எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது.

6. காரைக்குடியில் டாக்டர் அழகப்பச் செட்டியார் கல்வி அறக்கட்டளை தற்பொழுது நடத்திவரும் கல்வி நிறுவனங்களை ஒருங்கிணைத்து அங்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் நிறுவுவது பற்றிய அரசின் முடிவு ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது பற்றிய விவரங்களை வல்லுநர் குழு ஒன்று ஆய்வு செய்து அரசுக்கு அறிக்கை தந்துள்ளது. புதிய பல்கலைக்கழகம் அமைக்க தன்

கீழுள்ள கல்வி நிறுவனங்களைத் தருவதற்கு அவ்வறக்கட்டளை விதிக்கும் நிபந்தனைகளையும் கருத்திற்கொண்டு அவ்வறிக்கையை அரசு ஆய்வு செய்து வருகிறது. அப்பல்கலைக்கழகம் மாணவர் தங்கிப்படிக்கும் ஒற்றை வகைப் பல்கலைக்கழகமாக இருக்கலாமா அல்லது கல்லூரிகளுக்கு இணைப்பு வழங்கும் வகையைச்சார்ந்ததாக இருக்கலாமா என்பதும் ஆய்வு செய்யப் படுகிறது.

7. தற்பொழுது, இம்மாநிலத்தில் மொத்தம் 13 கல்லூரிகள் சுய ஆட்சி உரிமை பெற்றுள்ளன. அக்கல்லூரிகள் தாமே பாடத் திட்டங்களை வகுக்கவும் தேர்வு நடத்தவும் உரிமை பெற்றவை எனினும் பட்டங்களை அந்தந்தப் பல்கலைக் கழகங்களே வழங்குகின்றன. தன்னுரிமை பெற்றதிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகள் முடிய ஆண்டுக்கு ரூ. 2 இலட்சம் வீதம் இக்கல்லூரிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் பல்கலைக்கழக மானியக்குழு நிதி உதவி தருகிறது. அக்கல்லூரிகளில் கூடுதலாக ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் செலவுக்காக இந்நிதியுதவி தரப்படுகிறது. அந்த ஐந்தாண்டுக்காலம் முடிந்த பின் தொடர்ந்து ஆண்டு தோறும் ரூபாய் 2 இலட்சம் மானியம் வழங்கிவர இவ்வரசு இசைந்துள்ளது.

தொடர் கல்வி.

8. மாலை நேர வகுப்புகளை நடத்தி வரும் கல்லூரிகளில் தற்பொழுது சுமார் 6,000 பேர் பயில்கின்றனர். 1982–83-ல் மன்னர் சரபோசி அரசுக்கல்லூரி தஞ்சாவூர், அரசுக் கலைக் கல்லூரி. திருவாரூர் ஆகியவற்றில் பி. காம். மாலை நேர வகுப்பு தொடங்கப்பட்டது. 1983–84-ல் அரசுக் கல்லூரிகள் கூடுதல் மற்றும் புதிய மாலை நேர வகுப்புகளை துவங்குவதற்காக ரூபாய் ஒரு இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

9. மதுரை காமராஜ், அண்ணாமலை மற்றும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகங்கள் நடத்தி வரும் அஞ்சல் முறை வகுப்புகளில் தற்பொழுது சுமார் 1 இலட்சம் பேர் பயில்கின்றனர். மேலும் முறையான கல்வி பெறாதவர்களுள் 21 வயது நிரம்பியவர்களுக்காக மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் நடத்தி வரும் ''அனைவரும் படிக்கத்தக்க பல்கலைக்கழக'' வகுப்புகளில் ஏறத்தாழ 14,000 பேர் பயின்று வருகின்றனர்.

கல்வித்தர மேம்பாடு.

10. கடந்த 5 ஆண்டுகளில், அரசுக் கல்லூரிகளில் புதிதாக 115 பட்ட வகுப்புகளும், 34 பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளும் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. 1982–83-ல் சிதம்பரத்தில் புதிதாகத் தொடங்கிய அரசுக் கல்லூரியில் முதற்கண் பி.ஏ. (பொருளாதாரம்), பி.ஏ. (ஆங்கில இலக்கியம்), பி.காம். பி.எஸ்.சி. (கணிதம்) ஆகிய பாடங்களில் பட்ட வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன.

1983–84 ஆம் ஆண்டில் புதிதாகப் பட்ட வகுப்புகள் தொடங்க ரூபாய் 3 இலட்சமும், பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகள் தொடங்க ரூபாய் 3 இலட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

11. அண்மை ஆண்டுகளில் அரசுக் கல்லூரிகளில் ஆய்வுக்கூட வசதிகளைப் பெருக்க ரூபாய் 25 இலட்சத்துக்கு மேல் செலவிடப் பட்டுள்ளது. 1982–83-ல் அரசுக் கல்லூரிகளுக்குக் கூடுதலாக பெஞ்சு முதலிய மரச்சாமான்கள் வாங்க ரூபாய் 5 இலட்சம் ஏற்பளிக்கப்பட்டது. மாணவர்களுக்கான பாடப்புத்தக நூலகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. விளையாட்டுத் திடல்களை மேம்படுத்தவும், விளையாட்டுக் கருவிகள் வாங்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

12. அண்மை ஆண்டுகளில் அரசுக் கல்லூரிகளில் கூடுதலாகவும் புதியதாகவும் பல வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளதால் கூடுதலாக வகுப்பறைகள், ஆய்வகங்கள், நூலகங்கள், மாணவர் விடுதிகள் ஆகியவற்றுக்கான கட்டடங்கள், மாணவர் வசதிக்கான சிற்றுண்டிச் சாலைகள் போன்றவை மற்றும் கழிவறை வசதிகள் போன்றவற்றிற்கு மிகத் தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. இத்தேவைகள் படிப்படியாகப் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது. 1980–81 முதல் 1982–83 முடிய அரசுக் கல்லூரிகளுக்கான கட்டடப் பணிகளுக்காக '' பெரும்பணி ''களின் கீழ் ரூபாய் 95 இலட்சமும் '' சிறிய பணி ''களின் கீழ் ரூபாய் 7 இலட்சமும் செலவிடப் பட்டுள்ளது. 1983–84-ல் அரசுக் கல்லூரிக் கட்டடங்களுக்கான மொத்த நிதி ஒதுக்கம் ரூபாய் 47 இலட்சமாகும். இதில் ரூபாய் 10 இலட்சம் சிதம்பரம் அரசு கலைக் கல்லூரிக் கட்டடத்திற்கும், ரூபாய் 16 இலட்சம் பிற '' பெரும் பணி ''களுக்கும், ரூபாய் 3 இலட்சம் '' சிறிய பணி ''களுக்கும் ஆகும். ரூபாய் 18 இலட்சம் முன் ஆண்டுகளில் ஏற்பளிக்கப்பட்டு இதுவரை கட்டி முடிக்கப் பெறாத அரசுக் கல்லூரிக் கட்டட வேலைகளை முடிக்க 1983–84-ல் செலவிடப்படும்.

13. கல்லூரி ஆசிரியர்களுடைய பயிற்றுவிக்குந்தர உயர்வுக்காக, அவர்களை ஆராய்ச்சிப் படிப்புக்கு அனுப்புவதற்காக பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் திட்டத்தின் கீழும் மாநில அரசு செயல்படுத்தும் திட்டத்தின் கீழும், ஆசிரியர்கள் ஆராய்ச்சிப் படிப்புக்கு அனுப்புகிறார்கள். மாநில அரசுத் திட்டத்தின் கீழ் 1979–80-ல் 494 ஆசிரியர்களும், 1980–81-ம் ஆண்டில் 132 ஆசிரியர்களும் எம்.பில்., படிப்புக்கு அனுப்பப்பட்டனர். அரசு மற்றும் தனியார் கல்லூரிகளில் உள்ள பட்டதாரி பயிற்றுநர்களும், விளக்குநர்களும், ஆண்டுதோறும் சிலர் வீதம் எம்.ஏ. எம்.எஸ்.சி., படிப்பிற்கு அரசின் செலவில் முகாமையில் அனுப்பப் படுகின்றனர். அவ்வாறு 1980–81-ல் 30 பேரும், 1981–82-ல் 30 பேரும் அனுப்பப்பட்டனர். 1983–84-ல் 60 பேர் அனுப்பப்படுவர். மேலும், பல்வேறு துறைகளில் ஆராய்ச்சி

செய்து டாக்டர் (பி.எச்.டி.) பட்டம் பெறுவதற்காக அரசுக் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் 29 பேர் இதுவரை முகமையில் அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். மேலும், கல்லூரி ஆசிரியர்களை மேற்படிப்புக்காக முகமையில் அனுப்புவதற்காக 1983–84-ல் ரூபாய் 1.25 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

படிப்புதவித் தொகையும், பயிற்சி முன்பணமும் :—

14. கல்லூரிக் கல்வித்துறை நிருவகித்து வரும் படிப்புதவித் தொகைத் திட்டங்களுள் முக்கியமானவற்றின் கீழ் பயன்பெறுவோர் விவரம் பின்வருமாறு :—

திட்டம்.	1981–82-ல் புதிதாகத் தந்த படிப்புதவித் தொகைகள் எண்ணிக்கை மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தரப்பட்டவை உட்பட.	1982–83-ல் (புதியவை மற்றும் புதுப்பிக்கப்பட்டவை) எண்ணிக்கை.	1983–84-ல் வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கியுள்ள பணம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
			(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
தேசிய படிப்புதவித் தொகைத் திட்டம் (ஓரளவு மைய அரசு நிதி உதவி பெறுவது)	1,700	4,948	55
தேசிய கடன் படிப்புதவித் திட்டம் (முழுவதும் மைய அரசு நிதியுதவி பெறுவது)	1,405	6,360	40
பள்ளி ஆசிரியர்களது பிள்ளைகளுக்குரிய மாநில அரசு படிப்புதவித் தொகை	120	120	3

15. மாநில அரசு 1980–81-லிருந்து எஸ் எஸ். எல். சி. ஆங்கிலோ-இந்தியப் பள்ளி இறுதி வகுப்பு, மெட்ரிகுலேஷன் தேர்வுகளில் முதல் மதிப்பெண் பெறுவோர்களுக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்விக்கான இந்தியக் குழு, மைய அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி வாரியம் ஆகியவற்றின் தேர்வுகளில் தமிழகத்திற்குள் முதல் மதிப்பெண் பெறுபவர்களுக்கும், அவர்கள் பெற்றோர் ஆண்டு வருமானம் ரூபாய் 6,000-க்கு அதிகமாக இருந்தாலும் கூட வழங்கத்தக்க படிப்புதவித் தொகைத் திட்டம் ஒன்றைப் புதிதாகத் தொடங்கியுள்ளது. (இப்படிப்பு உதவித் தொகைகள் ஆண்டுக்கு 10 மாதம் தரப்படுகின்றன.) பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்பு முடியும் வரை இவர்களுக்கு இப்படிப்புதவித் தொகைகள் வழங்கப்படும்.

16. பட்ட வகுப்புகளிலும் அதற்கு மேலான வகுப்புகளிலும் பயிலும் ஆதி திராவிடரும் பழங்குடிகளும் பின்வரும் சலுகைகளைப் பெற்று வருகின்றனர் ;

(1) அவர்கள் பெற்றோர் ஆண்டு வருமானம் எவ்வளவாயிருப்பினும் முழுச் சம்பளச் சலுகை.

(2) ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி மக்கள் நல இயக்குநர் துறை வழங்கும் படிப்புதவித் தொகைகள்.

(3) மேல்நிலைப் பள்ளித் தேர்வில் 60 சதவீதம் அல்லது அதற்கு மேலாக மதிப்பெண் பெறுபவர்களுக்கு அவர்கள் மேற்படிப்பில் சேர உதவுவதற்காக ஆளுக்கு ரூபாய் 300 உதவிப் பணம் (ஒரு தடவை மட்டும்).

பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கான படிப்புதவித் தொகை பிற்பட்டோர் நலத்துறை வழங்கி வருகிறது.

கல்லூரிகளில் தமிழ் பயிற்று மொழி.

17. தமிழ் பயிற்று மொழியை ஊக்குவிக்கும் முறையில் பட்ட வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஊக்க உதவிப் பணமாக ஆண்டுக்கு ரூபாய் 180 தரப்பட்டு வருகிறது. இம்மாணவர் எண்ணிக்கை 1980–81-ல் 18,040, 1981–82-ல் 20,695, 1982–83-ல் 22,840 என்றவாறு அதிகரித்து வருகிறது. இத் திட்டத்திற்காக 1983–84-ல் ரூபாய் 35 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் தமிழைப் பாட மொழியாகக் கொண்டுள்ள கல்லூரி மாணவர்களுக்காக இதுவரை 900-க்கும் அதிகமான பாடப் புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளது. இவற்றில் மாணவர்கள் கோரும் சில புத்தகங்களுக்கு மறு பதிப்பு வெளியிட பாட நூல் நிறுவனம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

கல்லூரிகள் சுமுகமாக நடைபெறுவதற்கான நடவடிக்கைகள்.

18. கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்கள், பிற பணியாளர்கள், மாண வர்கள் ஆகியோரின் குறைகளை உடனுக்குடன் களைய நலக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1981-லும், 1982-லும் அனைத்துக் கட்சிகளின் கூட்டங்களைக் கூட்டி விவாதித்த பின் மாணவர் அமைதியின்மையைக் குறைக்கும் நோக்குடன் கல் ரரிப் பேரவைத் தேர்தல்களை அமைதியாகவும், குறுகிய காலத்திலும் நடத்திட வழிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன ; தேர்வுகளில் மாணவர்கள் ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்த்து எழுதுவதைத் தடுப் பதற்கும் வழி வகைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

கல்லூரி ஆசிரியர், பிற பணியாளர்கள் நலன் :

19. கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு அண்மை ஆண்டுகளில் செய் துள்ள நன்மைகளில் மிக முக்கியமானவை :—பல்கலைக் கழக மானியக் குழு சம்பள விதங்களை அளித்தது ; உரிய தகுதி பெற்ற பயிற்றுநர்களையும் விளக்குநர்களையும் உதவிப் பேராசிரி யர்களாக உயர்த்தியது ; 10 ஆண்டு பணி முடித்த உதவிப் பேராசிரியர்களை பேராசிரியர்களாக உயர்த்தியது ; உதவி பெறும் கல்லூரியில் பணியாற்றும் பணியாளருக்கு நேரடியாகச் சம்பளம் வழங்கியது ; மற்றும் ஓய்வூதியம், விடுப்பு, குழு காட் டுறுதித் திட்டம் ஆகிய விஷயங்களில் அரசுக் கல்லூரி ஆசிரியர் களுக்குக் கிட்டும் அதே அளவு சலுகைகளை தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் விரிவாக்கியது ஆகியவையாகும். தனியார் கல்லூரிகளில் பணிசெய்வோர் பணியிலிருக்கும்பொழுதே இறந்து விட்டால் சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு அவர்களுடைய மகன்? மணமாகாத மகள் மனைவி பிற நெருங்கிய உறவினர் ஆகியோ ருக்கு தனியார் கல்லூரிகளில் வேலை தருவதில் முன்னுரிமை தர வேண்டும் என்றும் இந் நியமனங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பகங்களை கலக்கத் தேவையில்லையென்றும் அண்மையில் ஆணை வெளி யிடப்பட்டுள்ளது. கல்லூரி ஆசிரியர்களுள் சிறப்பாக பணியாற்று பவர்களுக்கு அரசு விருதுகளும் வழ்ங்கப்படுகின்றன.

சட்டக்கல்வி.

10. சட்டக் கல்லூரிகளில் 1982-83-ல் பயின்று வந்தோர் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

சட்டக்கல்லூரியின் பெயர்.	முறையான பட்ட வகுப்புகள்.		பட்ட மேற் படிப்பு.
	மொத்த மாணவர்.	அவர்களுள் தமிழில் பயின்றவர்.	
(1)	(2)	(3)	(4)
சென்னை	960	94	105
மதுரை	685	94	15
கோயம்புத்தூர் ..	348		..
திருச்சிராப்பள்ளி ..	348	..	..

21. அண்மை ஆண்டுகளில் மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி மற்றும் கோயம்புத்தூரில் உள்ள சட்டக் கல்லூரிகளுக்கு கட்டடம் மற்றும் மாணவர் விடுதிகள் கட்டுவதற்கு ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

22. இந்திய வழக்கறிஞர் மன்றத்தின் யோசனைக்கேற்ப இம் மாநிலத்திலுள்ள சட்டக் கல்லூரிகளில் 1983-84 முதல் ஐந்தாண்டு (மேல்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பில் தேறிய பின் 5 ஆண்டு) சட்டப்படிப்பு முறை புகுத்தப்பட இருக்கிறது, 1983—84-ல் சட்டக் கல்லூரி ஒவ்வொன்றிலும் புதிதாக சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் மாணவர்களில் சுமார் பாதிப்பேர் இந்த புதிய 5 ஆண்டு சட்டப்படிப்பு வகுப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவர். 1983-84-ல் இதற்கான நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

VII. தொழில் நுட்பக் கல்வி.

தொழில் நுட்பக் கல்விக்காக 1983-84-ல் சுமார் ரூ. 17 கோடி (கட்டடங்கள், கடன்கள், அண்ணா பல்கலைக் கழகத்திற்கு மானியம் அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியல் மையங்கள் ஆகியவற்றுக்கான நிதி ஒதுக்கங்கள் உட்பட) ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துறையின் கீழ் 7 பொறியியல் கல்லூரிகளும் (திருநெல்வேலியில் 1981-82-ல் திறந்த அரசு பொறியியல் கல்லூரி உட்பட); 59 பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களும் (மகளிர் பயிலகங்கள் ஏழும், தனித் தொழில் பட்டய-டிப்ளமா கல்வியகங்கள் எட்டும் உட்பட); 14 (தொழிற்பாட) மேல் நிலைப் பள்ளிகளும் உள்ளன :

2. இவற்றில் சேர்த்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள மாணவர் எண்ணிக்கை பொறியியற் கல்லூரிகளில் (திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரியில் தமிழ் நாட்டுக்கு ஒதுக்கியுள்ள இடங்கள் உட்பட) முழு நேரப் பட்ட வகுப்புகளில் 1657 பேர்கள். பல் தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களில் பட்டயப் படிப்புகளில் 8,350 பேர்கள்; மற்றும் தொழிற்பாட மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் 840 பேர்கள் ஆகும். பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களில் சேர அனுமதிக்கப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்து; சிலவற்றில், ஷிப்டு முறையைத் தொடங்கியது;

பின்வருமாறு புதிய பயிலகங்களைத் திறந்தது ஆகிய காரணங்களால் பல்தொழில் பயிலகங்களில் சேர அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள மாணவர் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது :—

ஆண்டு. (1)	புதிதாகத் திறந்த பல்தொழில் பயிலகங்கள். (2)
1979—80 ..	1
1980—81	5 (மகளிர் பயிலகங்கள் 2 உட்பட).
1981—82 [redacted]	6 (மகளிர் பயிலகங்கள் 2 உட்பட).
1982—83 [redacted]	9 (மகளிர் பயிலகங்கள் 2 உட்பட).

அண்ணாமலை பல்தொழில் பயிலகம், செட்டிநாடு; மற்றும் முத்தையா பல்தொழில் பயிலகம், அண்ணாமலை நகர் ஆகிய இரண்டிலும் 1981-82 இல் புகுத்திய ஷிப்டுமுறை நன்கு செயல்படுவதால் 1983-84-லிருந்து மேலும் ஐந்து பயிலகங்களுக்கு அதாவது நாச்சிமுத்து பல்தொழில் பயிலகம், பொள்ளாச்சி; செங்கல்வராயன் பல்தொழில் பயிலகம், சென்னை; சி.ஐ.டி. சான்ட்விச் பல்தொழில் பயிலகம் கோயம்புத்தூர், வி. எஸ். வி. நாடார் பல்தொழில் பயிலகம், விருதுநகர், ராமகிருஷ்ணா மிஷன் வித்யாலயா பல்தொழில் பயிலகம்; , கோயம்புத்தூர் ஆகியவற்றுக்கும் விரிவாக்கப்படும், இதனால் அவ்வைந்து பயிலகங்களிலும் சேரும் மாணவர் எண்ணிக்கை மொத்தம் மேலும் 400 அதிகரிக்கும்.

பல்வகைப்பாடப் பிரிவுகளைத் தொடங்குதல் :

3. எந்தெந்தப் பாடங்களில் தேர்ச்சிபெற்றவர்கள் தற்பொழுது தொழில் துறையில் தேவையோ அதைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்குடன் ஆண்டு தோறும் பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களில் வேலைவாய்ப்புக்கு இசைந்த புதிய பாடப் பிரிவுகள் தொடங்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு கடந்த சில ஆண்டுகளில் பின்வரும் புதிய பாடமுறைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன —

பட்டய மேற்படிப்புகள் :

வார்ப்படப் பொறியியல்.
கட்டட அமைப்புத் தொழில் நுட்பவியல்.
தொழில் முறை மின்னணுவியல்
இயந்திரப் பராமரிப்பு.
உற்பத்தி பொறியியல்
தொழில் முறைப் பொறியியல்,
கருவி நுட்பவியல்,

பட்டயப் படிப்புகள் :

குளிர்ப்பதன முறை மற்றும் குளிர் வசதி முறை.
உற்பத்திப் பொறியியல்.
மின்னணுவியல்.
இயந்திர வடிவமைப்பு மற்றும் இயந்திரப்பட வரைவு.

விருப்பப் பாடங்கள் :

நவீன வேளாண்மைக் கருவித் தொழில் நுட்பவியல் ; தொழில்முறை மின்னணுவியல்; கருவியியல்; பவர் சிஸ்டம்ஸ் தொலைக்காட்சி பற்றிய அடிப்படைத் தொழில் நுட்பமும் பராமரிப்பு முறைகளும்.

4. 1983–84 ஆம் ஆண்டில் பல்தொழில் பயிலகங்களில் பின்வரும் புதிய பாடமுறைகள் தொடங்கப்படும் :—

பட்டயப் படிப்புகள் :

1. சேஷசாயி பல்தொழில் பயிலகம், திருச்சிராப்பள்ளி.	தாள் மற்றும் தாள் தயாரிப்புத் தொழில் நுட்பவியல்.
2. தியாகராசர் பல்தொழில் பயிலகம், சேலம்.	செயற்கை நூலிழை தொழில் நுட்பவியல்.
3. சங்கர் பல்தொழில் பயிலகம், தாழையூத்து.	மின்னணுவியல்.

விருப்பப்பாடம் :

பக்தவச்சலம் பல்தொழில் பயிலகம், காஞ்சிபுரம்.	தொலைக்காட்சித் தொழில் நுட்பமும் பராமரிப்பு முறைகளும்.

பல்தொழில் பயிலகங்களுக்குக் கூடுதல் வசதிகள் :

அவற்றின் தரத்தை உயர்த்துதல் :

5. சென்னை, மையப் பல்தொழில் பயிலகத்தில் 1982—83-ல் மைக்ரோ பிராஸசர் அடிப்படையில் அமைந்த மின் கணக்கீட்டுப் பொறி ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. 1983—84-ல் மதுரையில் உள்ள தமிழ்நாடு பாலிடெக்னிக்கில் உள்ள ஆய்வுக்கூடங்களுக்கு நவீன தளவாடங்கள் வாங்கப்பட்டு மேம்படுத்தப்படும். அவ்வாண்டில் அந்தப் பாலிடெக்னிக்கில் கேள்வி—காட்சிக் கல்விப் பிரிவு ஒன்றும் நிறுவப்படும். அண்மை ஆண்டுகளில்

கிருஷ்ணகிரி, அறந்தாங்கி, உதகமண்டலம், எட்டையாபுரம் ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ள அரசு தொழில் பயிலகங்கள் நான்கில் ஒவ்வொன்றுக்கும் 1983–84ஆம் ஆண்டு வேன் ஒன்று வழங்கப்படும். மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் செயல்முறைப் பயிற்சிக்காக தொழிலகங்களுக்குச் செல்லுதல், நில அளவைப் பயிற்சி முகாம்களுக்குச் செல்லுதல் முதலிய காரியங்களுக்கு அவை பயன்படும். பல் தொழில் பயிலகப் பாடத்திட்டங்களை வகுக்கும் மையம் ஒன்று 1982–83 ல் தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்ககத்தில் தனியாக அமைக்கப்பட்டது.

கலை-கைத் தொழில் மற்றும் சிற்பக் கல்லூரிகள் :

6. சென்னையிலும் கும்பகோணத்திலும் உள்ள அரசு கலை-கைத் தொழில் கல்லூரிகளையும் மாமல்லபுரத்திலுள்ள அரசு கலை-சிற்பக் கல்லூரியையும் தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநரே நிருவகித்து வருகிறார். சென்னையிலுள்ள கலை கைத்தொழில் கல்லூரியில் 1982–83-ல் ஓவியம் மற்றும் சிற்பத்தில் பட்ட வகுப்பு ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. கும்பகோணம் கலை-கைத்தொழில் கல்லூரியில் 1983–84-ல் ஓவியம் மற்றும் விளம்பர ஓவியம் குறித்து பட்டய மேற்படிப்பு வகுப்பு ஒன்று துவங்கப்படும். 1983–84-ல் அக்கல்லூரிக்கு கும்பகோணத்தில் ரூ. 10 இலட்சம் செலவில் 60 மாணவர்கள் தங்கக்கூடிய மாணவர் விடுதி ஒன்று கட்டும் பணி தொடங்கப்படும்.

வணிகவியல் பாடங்களில் தேர்வுகள் :

7. தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநரே வணிகவியல் பாடங்களான தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து, வணிகக் கணக்கு, வணிகப் புவியியல், வங்கியியல் முதலிய பாடங்களில் தேர்வு நடத்தும் பணியையும் செய்து வருகிறார். ஆண்டு தோறும் இரு தடவை அதாவது மே, நவம்பர் மாதங்களில் இத்தேர்வுகள் நடக்கின்றன. ஆண்டுக்கு 1,80,000 மாணவர்கள் தேர்வு எழுதுகின்றனர். இத்தேர்வுகள் அனைத்தும் 1982 மே மாதம் எழுதிய 91,160 பேர்களுள் தேறியவர்கள் எண்ணிக்கை 44,376 அதாவது 49 விழுக்காடு ஆக இருந்தது.

தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்ககத்தின் கீழுள்ள பொறியியல் கல்லூரிகள் :

8. 1982–83இல் பொறியியல் கல்லூரிகளில் பின்வரும் பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன:—

(1) அழகப்ப செட்டியார் தொழில் நுட்பக்கல்லூரி, காரைக்குடி.	நுண் அலை மற்றும் ஒளி அலை பொறியியல்.
(2) அரசினர் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.	செயல்முறை வேதியியல்
(3) கோயம்புத்தூர் தொழில் நுட்ப நிறுவனம்.	கணக்கீட்டுப் பொறி சார்ந்த வரைவு வடிவமைப்பு.

சேலத்திலுள்ள அரசு பொறியியல் கல்லூரியில் 1983–84-ல் ''பயோ மெடிக்கல்'' பொறியியல் ஒரு விருப்பப் பாடமாக தொடங்கப்படும்.

9. கணக்கீட்டுப் பொறிகளைப் பயன்படுத்தும் பொருட்டு மாணவர்களுக்கு செயல் முறைப் பயிற்சியளிப்பதற்காக 1982–83-ல் சேலம் அரசினர் பொறியியற் கல்லூரியில் ரூ. 4.50 இலட்சத்தில் ஒருசிறிய கணக்கீட்டுப் பொறி அமைக்கப்பட்டது. 1983–84-ல் காரைக்குடியில் உள்ள அழகப்பா பொறியியற் கல்லூரியில் ஒரு கணக்கீட்டுப் பொறி மையம் அமைக்கப்படும். அக்கல்லூரியில் மாணவியர் விடுதி ஒன்றும் 1983–84-ல் கட்டத் தொடங்கப்படும்.

அண்ணா பல்கலைக் கழகம் :

பொறியியல் கல்லூரி, கிண்டி, அழகப்பச் செட்டியார் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி வளாகத்தில் அமைந்திருந்த சென்னை பல்கலைக் கழகத் தொழில் நுட்பத் துறைகள்; அப்பல்கலைக் கழகக் கட்டிடக் கலை-நகர்ப்புறத் திட்டப் பள்ளி ; சென்னை தொழில் நுட்ப நிறுவனம், குரோம்பேட்டை ஆகிய நான்கு நிறுவனங்களை ஒருங்கிணைத்து 1978ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 4ஆம் நாள் அன்று அண்ணா பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட்டது. இப்பல்கலைக் கழகத்தில் 21 பட்ட வகுப்பு பாட முறைகள், 31 பட்ட மேற்படிப்புப் பாட முறைகள், 7 பட்ட மேற்படிப்புக்கு உயர்ந்த நிலையில் பட்டயப் படிப்பு பாட முறைகளும் உள்ளன. கணக்கீட்டுப் பொறி அறிவியலில் பி.ஈ. பட்ட வகுப்பு ஒன்று 1982–83-ல் தொடங்கப்பட்டது. கணிதம் இயற்பியல், வேதியியல் ஆகியவற்றில், எம்.ஃபில். படிப்பதற்கான வசதிகளும் பொறியியல், தொழில், நுட்பம், அறிவியல் ஆகிய துறைகளில் முனைவர் (டாக்டர்) பட்டம் பெற ஆராய்ச்சி செய்வதற்கான வசதிகளும் இப்பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ளன. நாட்டு நலனுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறைகளில் ''எத்தனால்'' ஐக்கொண்டு தானியங்கி உந்து வண்டிகளை இயக்குதல் போன்றவற்றில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் பயன்தரும் நிலையில் உள்ளன. படிகவியல், மருத்துவ தொழில், நுட்பவியல், சக்தி வள ஆதாரங்கள், கட்டிடத் தொழிலியல் ஆகிய துறைகளில் ஆய்வு மையங்கள் நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. பல்கலைக் கழக மானியக் குழு நிதி உதவி பெற்று இப்பல்கலைக்

கழகம் செயல்படுத்தும் திட்டங்களுக்கு மாநில அரசின் இணை மானியமாக ரூ. 62 இலட்சம் (திட்டப் பணி மானியமாக) தர இவ்வரசு 1982–83-ல் ஏற்பளித்துள்ளது. இப்பல்கலைக் கழகத்துக்கு மானியமாக ரூ. 194 இலட்சம் வழங்க 1983–84-ல் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

11. ''அண்ணா பல்கலைக் கழகம்'' தொலையுணரும் ஆராய்ச்சி நிலையம்'' (Remote Sensing Centre) ஒன்றை அமைத்து வருகிறது. இதன் மூலம் பூமியிலுள்ள பலவகையான கனிமம் போன்ற மூலப் பொருட்களை ஆய்வு செய்து கண்டறிந்து கணக்கெடுத்து, வகைப்படுத்தி, வேளாண்மை, கனிமப் பொருட்களைக் கண்டுபிடித்துக் கணக்கெடுத்தல் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் இம்மாநிலத்தில் உள்ளமூலப் பொருள் ஆதாரங்களை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்த இயலும்.

இதர நிறுவனங்கள் :

12. திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள வட்டாரப் பொறியியற் கல்லூரிக்கு மானியமாக ரூ. 32 இலட்சமும் சென்னையிலுள்ள கணித அறிவியல் நிறுவனத்திற்கு மானியமாக ரூ. 5 இலட்சமும் வழங்க 1983–84-ல் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. திருச்சிராப்பள்ளியில் மைய அரசு உதவியுடன் அமைந்துள்ள உணவுத்தொழில் பயிற்றகம் 1981–82லிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியல் மையங்கள் :

13. சென்னை, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர் திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியல் மையங்களை அமைத்து நிருவகிக்க ஒரு தனி நிறுவனம் அமைக்கப் படுகிறது.

14. இம் மாநிலத்தில் அறிவியல், தொழில் நுட்பவியல் வளர்ச்சியை ஒருமுகப்படுத்தி ஊக்குவிப்பதற்காக ''தமிழ்நாடு அறிவியல், தொழில் நுட்பவியல் குழு'' வை அமைக்க அரசு கொள்கையளவில் முடிவு எடுத்துள்ளது. அது ஒரு தனி நிறுவனமாகப் பதிவு செய்யப்படும்.

VIII. விளையாட்டு, உடற்பயிற்சி மற்றும் இளைஞர் நலன்.

(1) விளையாட்டும், இளைஞர் நலனும்.

விளையாட்டு மற்றும் இளைஞர்நலத் துறைக்காக 1983–84க்கு மொத்தம் ரூ. 165 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

விளையாட்டுப் பள்ளிகளும், விளையாட்டில் சிறந்த மாணவர்களுக்குத் தனி விடுதிகளும் :

2. தற்பொழுது பின்வரும் கல்வி நிறுவனங்களோடு இணைந்து விளையாட்டுப் பள்ளிகள் (8–10 வகுப்புகளைக் கொண்ட) செயல்பட்டு வருகின்றன :

	ஆண்டுதோறும் சேரும் மாணவரின் எண்ணிக்கை.
(1) ஒய்.எம்.சி.ஏ உடற்பயிற்சிக் கல்லூரி, சென்னை	75
(2) மாருதி உடற்பயிற்சிக் கல்லூரி, பெரிய நாயக்கன்பாளையம்	50
(3) இராணி சீதை ஆச்சி மேல்நிலைப்பள்ளி, அண்ணாமலைநகர்	50
(4) பி.எஸ்.ஜி.ஆர். கிருஷ்ணம்மாள் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி, பீளமேடு, கோயம்புத்தூர்	50
மொத்தம் ..	225

3. மதுரை, திருநெல்வேலி, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் அந்தந்த வட்டாரங்களிலுள்ள மாணவர்களில் விளையாட்டுக்களில் வல்லமை பெற்றவர்கள் தங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட தனி விடுதிகள் தொடர்ந்து செயல்படுகின்றன. ஒவ்வொரு விடுதியிலும் 30 பேருக்குத் தங்கும் வசதி அளிக்கப் படுகிறது.

4. வரும் 1983–84ஆம் ஆண்டில் விளையாட்டுப் பள்ளி மற்றும் விடுதி வசதிகளை மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்பு நிலைக்கும் விரிவாக்க கருதப்பட்டுள்ளது. ஒய்.எம்.சி.ஏ. விளையாட்டுப் பள்ளி, சென்னை மற்றும் மாருதி உடற்பயிற்சிக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் இவ்வசதி அளிக்கப்படும்.

5. மாநில விளையாட்டு நிலையம் ஒன்றையும் அதனுடன் இணைந்த முழு வளர்ச்சியுற்ற விளையாட்டு உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்றையும் அமைப்பதற்கான அடையாள நிதி ஒதுக்கீடு 1983–4-ல் செய்யப் பட்டுள்ளது.

6. தற்பொழுது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அம்மாவட்டத் தலைமை இடத்தில் மட்டும் ஒரு மாவட்ட விளையாட்டு மன்றம் உள்ளது. பெரிய மாவட்டங்களில் விளையாட்டுப் பயிற்சியாளர்கள் பணி மாவட்டம் முழுவதற்கும் எளிதில் நன்கு கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் பெரிய மாவட்டங்களில் இரண்டாவதாக மாவட்ட விளையாட்டு மன்றம் தொடங்கலாம் என்று கருதப்பட்டுள்ளது. முதற்கண் 1983–84-ல் அத்தகைய இரண்டாவது மாவட்ட விளையாட்டு மன்றங்கள் தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் அமைக்கப்படும்.

விளையாட்டு அரங்கங்கள் மற்றும் நீச்சல் குளங்கள் :

7. தற்பொழுது நீலகிரி தவிர பிற மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் அந்தந்த மாவட்டத் தலைமையிடத்தில் திறந்த வெளி விளையாட்டரங்கங்கள் ஏற்கனவே உள்ளன ; அல்லது அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. வட ஆர்க்காடு, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டத் தலைமையிடங்களில் நீச்சல் குளங்கள் கட்டுவதற்கு இதுவரை நிதியுதவி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

8. விளையாட்டுகளில் ஆற்றல் மிகுந்த சிறுவர், சிறுமியரை விளையாட்டுப் போட்டிப் பந்தயங்கள் மூலம் தெரிந்தெடுத்து அவர்களுக்குத் தீவிரமான பயிற்சியளித்து அவர்களது திறனை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் இத்துறை, ''இளமையில் தெரிந்தெடு'' என்ற திட்டத்துடன் இளஞ்சிறாருக்கான ''மிக இளமையில் தெரிந்தெடு'' என்னும் திட்டத்தையும் செயல்படுத்தி வருகிறது.

9. 1983–84-ல் இத்துறை செயல்படுத்தவிருக்கும் புதிய திட்டங்களில் சென்னையில் நேரு விளையாட்டு அரங்குக்கு ரூ. 25 இலட்சம் செலவில் ஒளி விளக்கு அமைத்தல் ; விளையாட்டு மற்றும் உடற்பயிற்சி கல்வியில் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு ஆராய்ச்சிப் பணியிடங்கள் ஏற்படுத்துதல் ; உடற்பயிற்சிக் கல்வி தொடர்பான புத்தகங்களை வெளியிட நிதியுதவி அளித்தல் முதலியவையும் அடங்கும்.

(ii) சாரண, சாரணியர்.

10 தமிழ்நாட்டில் தற்போது 1.42 இலட்சம் சாரண, சாரணியர் உள்ளனர். இவ்வெண்ணிக்கை இந்தியா அனைத்திலும் உள்ள சாரண, சாரணியர் எண்ணிக்கையில் நான்கில் ஒரு பங்காகும்.

11. தமிழ்நாடு சாரண சாரணியர், இயக்கத்திற்கு ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படும் அரசு மானியம், 1981–82 ஆம் ஆண்டு முதல் ரூ. 30,000-லிருந்து ரூ. 3 இலட்சமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. மாநில மட்டத்தில் சாரண, சாரணியர் அவ்வப்போது முகாம் நடத்திக்கொள்வதற்காக 21 ஏக்கர் நிலப்பகுதி ஒன்றை செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் ஆலந்தூர் என்னுமிடத்தில் மாநில அரசு வழங்கியுள்ளது.

(iii) தேசிய மாணவர் படை :

12. தமிழ்நாடு தேசிய மாணவர் படை இயக்கக தலைமையகம் சென்னையில் உள்ளது. அதன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் சென்னையில் இரண்டும், கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொன்றுமாக வட்டாரத் தலைமையிடங்கள் 5 அமைந்துள்ளன. தமிழ்நாட்டின் தேசிய மாணவர் படையில் சேர்க்க அனுமதித்துள்ள மாணவர் எண்ணிக்கை வருமாறு :

	பிரிவுகள்/ படைகள்.	அலுவலர் கள்.	மாணவர் கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
முதுநிலைப் பிரிவு (மாணவர்)	45	215	17,370
முதுநிலைப் பிரிவு (மாணவியர்)	5	38	3,680
இளநிலைப் பிரிவு (மாணவர்)	623	621	61,650
இளநிலைப் பிரிவு (மாணவியர்)	51	48	5,200
	724	922	87,900

1983–84-ல் தேசிய மாணவர் படைக்காக மாநில அரசு நிதியிலிருந்து 188 இலட்சம் செலவிடப்படும். இத்துறையில் பணியாற்றும் மாநில அரசுப்பணியாளர்கள், அமைச்சுப்பணியாளர்கள், ஓட்டுநர்கள், அடிப்படை ஊழியர்கள் முதலியோரின் எண்ணிக்கை 1,100 ஆகும்.

(iv) தேசியப் பணித் திட்டம் :

13. 1982–83 நிலவரப்படி, தமிழ்நாட்டிலுள்ள தேசியப் பணித்திட்டத்தின் விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

	பங்குபெற்ற மொத்த மாணவர் எண்ணிக்கை.	அம்மொத்த மாணவர்களில் சிறப்புப் பயிற்சி முகாம்களில் பங்கு பெற்றவர்கள் எண்ணிக்கை.
கல்லூரிகள்	50,000	25,000
மேல்நிலைப் பள்ளிகள் (மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகள்) ..	20,000	10,000
	70,000	35,000

தேசியப் பணித் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு மாணவனுக்கு ஆண்டு தோறும் பொதுத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 60-ம் சிறப்பு முகாம் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 100-ம் செலவிடப்படுகிறது. இவ்விரண்டு இனங்களிலும் ஏற்படும் செலவினை மாநில அரசும், மைய அரசும், 5 : 7 என்ற விகிதத்தில் பகிர்ந்து ஏற்றுக் கொள்கின்றன. இதற்காக 1983–84 மாநில அரசு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 72 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு உள்ளது. அத்தொகையில் 7/12 பங்கு மைய அரசிடமிருந்து மானியமாகப் பெறப்படும்.

14. 1983–84-ல் மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்பு மாணவர்கள் மேலும் 5,000 பேர் இத்திட்டத்தின் கீழ் சேர்த்துக் கொள்ளப் படுவார்கள்.

15. சாரண, சாரணியரும், தேசிய பணித் திட்ட மாணவர்களும் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருவது பாராட்டுதற்குரியது.

XI. நூலகங்கள், ஆவணக் காப்பகம் அருங்காட்சியகங்கள் மற்றும் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை.

(i) பொது நூலகங்கள்.

சென்னையிலுள்ள கன்னிமரா பொதுநூலகம் மாநிலத்தின் மைய நூலகமாகும். அதில் 3.43 இலட்சம் புத்தகங்கள் உள்ளன. இதன் உறுப்பினர்கள் சுமார் 18,300 பேராவர். மாணவர்களின் வசதிக்காகத் தனியாக பாடப்புத்தகப் பிரிவு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந் நூலகத்திற்கு அண்மைக்காலத்தில் வெளிவந்துள்ள புத்தகங்களை வாங்குவதற்கும், நவீனப்படுத்துவதற்கும் 1982–83 முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 15 இலட்சம் செலவுக்கு அரசு ஏற்பளித்துள்ளது.

2. தற்பொழுது மாவட்டத்திற்கு ஒன்று வீதம் 16 நூலக ஆணைக்குழுக்கள் உள்ளன. புதுக்கோட்டை மாவட்ட நூலக ஆணைக் குழு 1981 செப்டம்பரிலும், கன்னியாகுமரி மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழு 1982 ஜூனிலும் அமைக்கப்பட்டன. மாவட்டத்திற்கு ஒன்று வீதம் 16 மாவட்ட மைய நூலகங்களும் 1,477 கிளை நூலகங்களும் உள்ளன. நாகர்கோவிலுள்ள கவிமணி நிலைய நூலகம் கன்னியாகுமரி மாவட்ட மைய நூலகமாகச் செயல்படுகிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் புதிய கிளை நூலகங்கள் 40 திறக்கப்பட்டன ; 1983–84-ல் மேலும் 20 திறக்கப்படும்.

3. வரும் ஆண்டில் (1983–84) சென்னை நகரில் குடிசைப் பகுதிகளில் 25 படிப்பகங்கள் தொடங்கப்படும். இதற்கான மொத்தச் செலவு ரூ. 4.62 இலட்சமாகும். அதில் பாதியாகிய ரூ. 2.31 இலட்சத்தை அரசு மானியமாகத் தரும், மற்றப் பாதி செலவை சென்னை மாவட்ட நூலக ஆணைக் குழு ஏற்கும்.

4. நூலக ஆணைக் குழுக்களின்கீழ் இயங்கும் அனைத்து நூலகங்களிலும் உள்ள நூல்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 90 இலட்சமாகும். மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை 9.50 இலட்சம். உறுப்பினர்களாக இல்லாதவர்களும் இந்நூலகங்களிலுள்ள நூல்களைப் பயன்படுத்தலாம்.

5. 1981–82-ல் மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழுக்கள் நூலக மேல் வரியாக ரூ. 148 இலட்சம் பெற்றன. (சென்னை மாவட்டக் குழு பெற்ற ரூ. 52 இலட்சம் உட்பட).

நூலகக் கட்டடப் பணிகள் :

6. சேலத்தில் மாவட்ட மைய நூலகத்துக்கு புதிய கட்டடம் கட்டப்பட்டுள்ளது. திருச்சிராப்பள்ளியிலும் கோயம்புத்தூரிலும் மாவட்ட மைய நூலகங்கள் கட்டடம் கட்டும் பணி

நடந்து வருகிறது. தருமபுரி மாவட்ட மைய நூலகத்துக்குக் கட்டிடம் கட்ட 1982-83ல் ரூ. 5 இலட்சம் அரசு மானியம் தரப் பட்டது. 1983—84-ல் பெரியார் மாவட்டத்தில் மைய நூலகத் துக்கு கட்டடம் கட்ட ரூ. 5 இலட்சத்தை அரசு மானியமாகத் தரும்.

7. கிளை நூலகங்களுக்கு கட்டடங்கள் கட்டித்தரும் பணியை பெரும் அளவில் மாவட்ட மைய நூலகங்கள் மேற் கொண் டுள்ளன. அவை தங்கள் நிதி வசதியிலிருந்தே பல கிளை நூலகங்களுக்கு கட்டட வசதி செய்து வருகின்றன. அத்துடன் 1980–81 மற்றும் 1981–82 ஆண்டுகளில் அரசு மொத்தம் கொடுத்த ரூ. 10 இலட்சம் கட்டட மானியத்தைப் பயன்படுத்தியும் கிளை நூலகக் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

8. சென்னை மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழு சென்னையில் வட்டார நூலகங்களுக்கும் கிளை நூலகங்கள் அனைத்துக்கும் படிப்படியாகக் கட்டடங்கள் கட்டித்தரும் திட்டத்தை மேற் கொண்டு செயல்படுத்தி வருகிறது. காந்திநகர், ஷெனாய் நகர், அயனாவரம் ஆகிய வட்டார நூலகங்கள் கட்டி முடிந்து நூலகங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. கிளை நூலகங்களைப் பொறுத்த வரை 7 நூலகங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்க பட்டுள்ளன. 11 நூலகங்களுக்கு கட்டிட வேலை நடந்து வரு கிறது.

9. மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழுப்பணியாளர்கள் அனைவரும் 1—4—82 முதல் அரசுப் பணியாளர்களாக ஏற்கப்பட்டுள்ளனர். இதனால் 3,214 பேர்கள் பயன் பெற்றுள்ளனர்.

(ii) ஆவணக் காப்பகம்.

தென் ஆசியாவில் தலை சிறந்த ஆவணத் தொகுப்புகளைக் கொண்ட நிலையங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது தமிழ் நாடு அரசு ஆவணக் காப்பகம். இது ஒரு வரலாற்று ஆராய்ச்சி மைய மாகத் திகழ்வதுடன் அரசு நிருவாகத்திற்கும் பயன்படுகிறது. நுண் நிழற்படக் கருவி ஒன்று நிறுவப்பட்டு ஆவணப் பணிக்குப் பயன் படுத்தப்படுவதுடன் ஆராய்ச்சியாளர்கள் போன்றோருக்கு நுண் நிழற்படப் படிகள் விலைக்கு தரவும் பயன் படுகிறது. ஆவணக் காப்பகத்தின் ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில், ஆராய்ச்சியாளர் களுக்கு சிறந்த வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. சிறந்த புத்தகத் தொகுப்பைக் கொண்ட நூலகம் ஒன்றும் ஆவணக் காப்பகத்தில் அமைந்துள்ளது. ஆவண வெளியீடுகளை வெளியிடும் பணி ...ன்கீழ் முக்கியமான பொருள்கள் பற்றித் தெரிந்தெடுத்த ஆவணத் தொகுப்புகளை அச்சிட்டு வெளியிடும் பணி பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளது.

வட்டார ஆவண மையங்கள் :

2. மாவட்டங்களில் அரசு அலுவலக ஆவணங்களைச் சேக ரித்து பாதுகாத்துவரும் நோக்குடன் மதுரை, சிதம்பரம், கோயம் புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் 1982 மார்ச் திங்களில் வட்டார ஆவண மையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆவணங் கள் தென்னிந்திய வரலாறு, மாவட்டங்களில் மக்கள் வாழ்க்கை யின் பல்வேறு அம்சங்கள் ஆகியவை குறித்து ஆராய்ச்சி செய்து எழுத பெரிதும் உதவும்.

தமிழ் நாடு வரலாற்று ஆராய்ச்சிக் குழு :

3. 1973 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு வரலாற்று ஆராய்ச்சிக் குழு கடந்த மூன்று நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு வரலாற்று, சமுதாய விஷயங்கள் குறித்த ஆராய்ச்சி யினை ஊக்குவிப்பதற்காக ஆண்டுதோறும் இரண்டாண்டுகால ஆராய்ச்சி மாணவப் பணியிடங்கள் நான்கினை வழங்கி வருகிறது. 1983—85 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான இப்பணியிடங்கள் விரைவில் வழங்கப்படும்.

விவரச் சுவடிப் பிரிவு :

4. மாவட்ட விவரச் சுவடிகளைத் திருத்தியமைக்க மீண்டும் எழுதுவதற்கான விவரச் சுவடிகள் பிரிவு இத்துறையின்கீழ் இயங்கி வருகிறது. புதுக்கோட்டை மாவட்ட விவரச் சுவடி யின் ஆங்கிலப் படிவம் அச்சகத்திலிருந்து விரைவில் வெளிவர இருக்கிறது. புதுக்கோட்டை மற்றும் இராமநாதபுரம் மாவட்ட விவரச் சுவடிகளின் தமிழ்ப் படிவங்களும் அச்சில் உள்ளன. தரும புரி, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களுக்கான விவரச் சுவடி வரைவுகள் குறித்த பணி தொடருகிறது.

5. மைய அரசு வெளியிட்டுள்ள ''இந்திய விவரச் சுவடி'' (கெசட்டியர் ஆப் இந்தியா) ஆய்வாளர்களுக்கும் நிருவாகத்தின ருக்கும் மிகப் பயன்படுவதாகும். அப்புத்தகத்தில் நான்கு தொகுதிகளையும் தமிழாக்கி வெளியிடும்படி தமிழ்நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனத்தை அரசு கேட்டுள்ளது.

பயிற்சி :

6. அரசு அலுவலகம் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றங்களின் ஆவண அறைப் பொறுப்பில் உள்ள பணியாளர்களுக்கான ஆவணப் பரா மரிப்பு குறித்த பயிற்சி ஒன்றினை தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம் அளித்து வருகிறது. இதுவரை இத்தகைய 15 நாள் பயிற்சிகள் 20 நடந்து (50 அலுவலகங்களைச் சார்ந்த) 345 பேர் பயன் பெற்றுள்ளனர். இப்பயிற்சி 1983-84 லும் தொடர்ந்து நடை பெறும்.

(iii) அருங்காட்சியகங்கள்.

சென்னை, புதுக்கோட்டை, சேலம், மதுரை, திருச்சிரா
பள்ளி ஆகிய இடங்களில் அரசு அருங்காட்சியகங்கள் அருங்காட்
யக இயக்குநரின் கீழ் செயல்படுகின்றன. வேலூரில் ஒன்று
ஈரோட்டில் ஒன்றுமாக 1982—83-இல் ஏற்பளிக்கப்பட்ட மாவட்
அருங்காட்சியகங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1983—
இல் கோயம்புத்தூர் மாவட்டஅருங்காட்சியகம் அமைக்கப்படு
சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் பல்வேறு காட்சிக்கூடங்களை
திருத்தியமைக்க 1983—84இல் ரூபாய் 2 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்
டுள்ளது. மேலும், புதுக்கோட்டையிலும், சேலத்திலும் உள்
மாவட்ட அருங்காட்சியகங்கள் பொதுமக்களுக்கு அறிவு புக
டும் பணியை நன்முறையில் செய்ய உதவியாக 16 மில்லி மீட்ட
திரைப்படம் காட்டும் கருவி, துண்டுப்படம் காட்டும் கரு
ஆகியவை 1983—84 இல் வாங்கி அளிக்கப்படும்.

2. சென்னையில் ரூபாய் 29 இலட்சம் செலவில் குழந்தைகள்
அருங்காட்சியகம் கட்டும் பணியும், சென்னை அருங்காட்சியகத்
தைச் சார்ந்துள்ள தேசிய கலைக்கூடத்துக்கு ரூபாய் 25 இலட்சம்
செலவில் புதிய கட்டிடம் கட்டும் பணியும் முடிவடையும் நிலை
யில் உள்ளன.

(iv) தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை.

தமிழ்நாடு அரசின் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை தமிழ்நாட்டிலுள்ள பண்டைய வரலாற்றுச் சின்னங்களை அகழ்வாய்வு செய்து கண்டு பிடித்தல், பேணிப் பாதுகாத்தல் ஆகிய முதன்மையான பணிகளை நன்முறையில் ஆற்றி வருகிறது. சங்க காலத்தில் சோழர் தலை நகரமாகவும், துறைமுகப் பட்டினமாகவும் விளங்கிய ''பூம்புகார்'' கடல் கோளால் அழிந்திருக்கலாம் என கருதப்படுகிறது. அந்நகரின் அழிந்துபோன பகுதிகளைக் கண்டு பிடிக்கும் மகத்தான ஆழ்கடல் அகழ்வாய்வுப் பணியினை கோவாவிலுள்ள ''தேசிய ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தோடு'' இணைந்து இத்துறை மேற்கொண்டுள்ளது. இவ்வாராய்ச்சியின் தொடக்க நிலைப் பணி நடைபெற்ற பூம்புகாரையொட்டிய கடலுக்கடியில் சிதைந்துபோன சில கட்டிடங்கள், கப்பல் ஆகியவை இருக்கலாம் எனத் தெரியவந்துள்ளது. இப்பணி தொடர்ந்து அடுத்த ஆண்டு விரிவாக நடைபெற இருக்கிறது.

2. மேலும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உள்ள கரூர், சங்க காலத்தில் ஓங்குபுகழ் எய்திய சேரர்களது தலைநகரமாகும். கரூரில் இத்துறை மேற்கொண்ட அகழ்வாராய்ச்சியில் ரோமானியக் காசுகள், பண்டைத் தமிழ் எழுத்துக்கள் பொறித்த பானை ஓடுகள், ஆகியவற்றுடன் தமிழகம் ரோமானியப் பேரரசுடன் சிறந்த வாணிபத் தொடர்பு கொண்டிருந்ததற்கான பிற

சான்றுகளும் கிடைத்துள்ளன. அப்பொருட்களையும் மற்றும் கரூருக்கு அருகிலுள்ள இடங்களில் காணப்பெறும் சிற்பங்கள் கல்வெட்டுக்கள் போன்றவற்றையும் கொண்டு கரூரில் வரலாற்றுக் காட்சியகம் ஒன்று அமைக்க 1983—84 இல் ரூபாய் 2 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கெனவே தஞ்சாவூர், இராமேஸ்வரம், கோயம்புத்தூர், கங்கைகொண்ட சோழபுரம் (மதுரையில்) கோவலன் பொட்டல் ஆகிய இடங்களில் இத்துறை இத்தகைய வரலாற்றுக் காட்சியகங்களை அமைத்து நடத்தி வருகிறது.

3. கல்வெட்டுக்கள் மாவட்ட வாரியாகப் படியெடுக்கப்பட்டு, படிக்கப்பட்ட பின்னர் துறையின் அச்சுப் பிரிவின் மூலம் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகின்றன. இதுவரை சென்னை, தருமபுரி, தஞ்சாவூர், கன்னியாகுமரி, ஆகிய மாவட்டங்களின் கல்வெட்டுக்கள் நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

4. தமிழ் நாட்டிலுள்ள விலை மதிப்பில்லாத செப்புப் படிமங்கள் முதலியவை திருடு போவதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு இத்துறையின் சார் நிலை அலுவலகங்கள் ஏழு அமைக்கப்பட்டு அவற்றில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொல் பொருட்கள் அனைத்தையும் பற்றிய முழு விவரங்கள் பதிவு செய்து வைக்கப்படுகின்றன.

5. பண்டைய ஓலைச் சுவடிகளைச் சேகரித்து பாதுகாப்பதுடன் இதுவரை வெளியிடப்படாத சுவடிகளை நூல் வடிவத்தில் ஆராய்ச்சியாளர்கள் பயன் பெறும் வகையில் வெளியிடும் பணியையும் இத்துறை செய்து வருகிறது. இதுவரை அத்தகைய 14 நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

6. இந்திய நாட்டிலேயே மிகச் சிறந்த அரசர்களுள் ஒருராகத் திகழ்ந்தவன் இர்ராசராச சோழன். இம்மாமன்னன் உலகம் வியக்கும் உன்னதக் கலைப் படைப்பான இராசராசேச்சுவரம் என்னும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டியவன். அவன் அரியணை ஏறி 1984 —85 ஆம் ஆண்டுடன் ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அனைத்துலகின் கவனத்தையும் ஈர்க்கும் வகையில் அவனுடைய ஆயிரம் ஆண்டு விழாவினை சிறப்பாக நடத்த தமிழக அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. அதையொட்டி அனைத்துலக தொல் பொருள் இயல் கருத்தரங்கு ஒன்று நடத்தவும், இராசராசன் விட்டுச் சென்றுள்ள கட்டிடச் செல்வங்கள், கல்வெட்டுக்கள் ஆகியவை பற்றி விரிவான நூல் வெளியிடவும், அவன் வரலாற்றை சித்தரிக்கும் காட்சியகம் ஒன்றை அமைக்கவும் தமிழக அரசு கருதியுள்ளது.

7. இத்துறையின் பணிகளை விரிவுபடுத்துவதற்காக 1983—84 ஆம் ஆண்டில் சிறப்பு நிதி ஒதுக்கமாக ரூ. 29 இலட்சம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்துறைக்கு 1983—84 ஆம் ஆண்டில் மொத்த நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 73 இலட்சமாகும்.

X. தமிழ் வளர்ச்சி.

தமிழ் வளர்ச்சி இயக்ககம்.

மாநில அரசின் அனைத்துத் துறைகளிலும் தமிழை முழுமை யாகவும் செம்மையாகவும் பயன்படுத்தச் செய்வதற்கான மூவாண்டு முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் இரண்டாவது ஆண்டின் நடவடிக்கைகள் 1982—83 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1981—82 ஆம் ஆண்டில் 17 துறைகளுக்கும், 1982—83 ஆம் ஆண்டி பிற துறைகளுக்கும் விரிவாக்கப்பட்டது. 1983—84-ல் தலைமைச் செயலகத்திற்கும் அரசு நிறுவனங்களுக்கும் இது விரிவாக்கப் படும். தமிழ் ஆட்சிச் சொல் அகராதியின் நான்காவது பதிப்பு 1983 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 15 ஆம் தேதியில் வெளியிடப் பெற்றது. அலுவலக நடைமுறை மற்றும் விதித் தொகுப்பு நூல்களின் தமிழாக்கப் பணியும் தொடர்ந்து நடை பெறுகிறது தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்து அகராதியின் திருத்திய மறுபதிப்பை தமிழ் நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் வெளியிட இருக்கிறது.

2. 1867 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வெளியிடப்பட்டு வரும் தமிழ் நூல்களுக்கான விவர அட்டவணையை தொகுத்து வெளியிடும் திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை 20 தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டுள் ளன. எஞ்சிய தொகுதிகளை வெளிக் கொணரும் பணி தொடர்கிறது.

3. தமிழில் மூல நூல்களை ஆக்கி வெளியிடும் ஆசிரியர் களுக்கு நிதி உதவி அளிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றையும், தமிழ் வளர்ச்சித் துறை செயல்படுத்தி வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1981—82 இல் நூலாசிரியர் 7 பேருக்கும் 1982—83 இல் நூலா சிரியர் 4 பேருக்கும் நிதி உதவி தரப்பட்டது.

4. தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியத்தின் இரண்டாவது பதிப்பை வெளியிடவும், அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

5. பல்வேறு துறைகளில் சிறந்த தமிழ் நூல்களுக்கு விருது அளிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் 1975—80 ஆம் ஆண்டுகளில் வெளியான தமிழ் நூல்களில் சிறந்தவற்றிற்கு ரூ. 1.17 இலட்சம் செலவில் 15—1—1982 அன்று விருதுகள் அளிக்கப்பட்டன. 1981 ஆம் ஆண்டில் வெளியான சிறந்த நூல்களுக்கான விருதுகள் வழங்குவது குறித்த ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

தமிழ் நாட்டு வரலாறு

6. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றை ஆறு பிரிவுகளாக வெளியிடும் திட்டத்தின் கீழ் தொல் பழங்காலத்தைப் பற்றிய முதல் தொகுதி ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்டுள்ளது. சங்க காலம் பற்றி

இரண்டாவது தொகுதியை 15—1—1983 அன்று முதல் அமைச்சர் வெளியிட்டார். பல்லவர்—பாண்டியர் காலம் பற்றிய மூன்றாவது தொகுதியை வெளியிடும் பணி எடுத்துக் கொள்ள பட்டுள்ளது.

மொழி பெயர்ப்புப் பணி.

7. இத்திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை 3 ஆங்கில நூல்களின் தமிழாக்கமும், 3 தமிழ் நூல்களின் ஆங்கில ஆக்கமும் வெளி யிடப்பட்டுள்ளன. மேலும் 2 நூல்களை வெளியிட தமிழ் நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் ஆவன செய்து வருகிறது. 4 நூல்களின் மொழி பெயர்ப்புகள் அச்சிற்கு ஆயத்தமாக உள்ளன. 33 நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ்க் கவிஞர்களுக்கும் அறிஞர்களுக்கும் பாராட்டு

8. 1982 ஆம் ஆண்டிற்கான பாவேந்தர் பாரதிதாசன் விருது ரூ. 10,000 கவிஞர் புத்தனேரி ஆர். சுப்பிரமணியன் அவர்களுக் கும், தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கான 1982 ஆம் ஆண்டிற்கான திரு வி. க. விருது ரூ. 10,000 திருக்குறளார் வீ. முனுசாமி அவர் களுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

வறுமையில் வாடும் தமிழறிஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம்

9. 1978 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கிய இத்திட்டத்தின் கீழ் மாத வருமானம் ரூ. 400 க்கு மேற்படாத, தமிழறிஞர்களுக்கு மாதம் ரூ. 250 வீதம் ஓய்வூதியம் தரப்படுகிறது. இதுவரை 152 அறிஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம் தரப்பட்டுள்ளது.

பிற மாநிலங்களிலும், பிற நாடுகளிலும் தமிழ்க் கல்வியையும் தமிழ் ஆராய்ச்சியையும் ஊக்குவித்தல்.

10. பிற மாநிலப் பல்கலைக் கழகங்கள், நிறுவனங்கள் ஆகிய வற்றிற்கு அம் மாநிலங்களில் தமிழ் பகுதி நேரப் பட்டய வகுப்பு தொடங்குவதற்காக, வழங்கிவரும் நிதியுதவியினை இவ்வரசு தொடர்ந்து அளித்து வருகிறது. திருவனந்தபுரத்திலுள்ள "திராவிட மொழிகளின் மொழியியல் ஆராய்ச்சிக்கான பன்னாட்டுப் பள்ளியின்" ஆராய்ச்சிப் பணிகளுக்காகவும் மானியம் தரப்பட் டுள்ளது.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலித் திட்டம்.

11. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலியின் முதல் மடலத்தின் முதற் பகுதி—மொழியியல் அறிஞர் மறைந்த திரு. தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் தொகுத்தது—தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தின் மூலம் அச்சிடுவதற்காக 19–1–82 அன்று தரப்பட்டுள்ளது. 1983 ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் அச்சுப் பணி நிறைவேறும் என் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சொற்பிறப்பியல் அகர முதலியின் பிற தொகுதிகளைத் தொகுக்கும் பணியினைத் தொடர்ந்து செய்வதற்காக இத்துறைக்கு மேலும் கூடுதல் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்.

12. தமிழியலின் பல்வேறு புலங்களிலும் ஆராய்ச்சி செய்வதற்குத் தேவையான அனைத்து வசதிகளையும், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் அளித்து வருகிறது. டாக்டர் பட்டம் மற்றும் டாக்டர் பட்டத்திற்கு மேலான நிலை ஆராய்ச்சிகள் இங்கு நடக்கின்றன. தமிழ் ஆராய்ச்சி பற்றிய அரையாண்டு ஆராய்ச்சி இதழ் ஒன்றினை இந்நிறுவனம் வெளியிட்டு வருகிறது இலக்கியம் பண்பாடு, வரலாறு போன்ற துறைகளில் தமிழரின் மரபுச் செல்வம் பற்றிய பெருங்கருத்தரங்குகளையும் இந்நிறுவனம் நடத்தியுள்ளது. தமிழ் இலக்கியம் மொழியியல், வரலாறு பற்றிய சிறந்த நூல்களும், இதுகாறும் வெளியிடப்படாத சில ஓலைச் சுவடிகளின் அச்சிட்ட வடிவங்களுமாக இது வரை 50 தரமான நூல்களை இந்நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது. இந் நிறுவனத்தில் 'சுவடியியல்' 'மொழிப்பெயர்ப்பியல்' எனும் பட்ட மேற்படிப்பு பட்டய வகுப்புக்களும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்.

13. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் 15–9–1981 அன்று தொடங்கப்பட்டது. தமிழியலின் பல்வேறு புலங்களில், அந்தந்தப் புலத்தில் மட்டுமின்றி ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட புலங்களைச் சார்ந்த விரிவான ஆராய்ச்சித் திட்டங்களையும் இப்பல்கலைக் கழகம் நடத்துகிறது. இலக்கியம், இலக்கணம், மொழியியல், கல்வெட்டுகள், சமூகவியல், இசை, ஓவியம், நாட்டியம், நாடகம் கட்டிட வேலைப்பாடு, சித்த மருத்துவம், மொழிபெயர்ப்புகள் தொழில் மற்றும் தொழில் நுட்பம் சார்ந்த பண்டையத் தமிழ் திறம்பாடுகள் (எடுத்துக்காட்டாக. கப்பல் கட்டும் திறன் மாழை வேலைப்பாடு முதலியன) முதலிய பலதரப்பட்ட புலங்களிலும் ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. படிப்ப

மற்றும் ஆராய்ச்சிக்குப் பின் வழங்கு டி.லிட். பட்டங்களை இப்பல்கலைக் கழகம் வழங்கும். இந்தியாவில், அல்லது வெளி நாட்டில் பி.எச்.டி. பட்டம்பெற்றவர்களும், ஆராய்ச்சித் திறனை நிறுவியவர்களும் மட்டுமே இப்பல்கலைக் கழகத்தில் டி.லிட். தகுதி பெறச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர்.

14. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கட்டிடம் கட்ட (நிலம் கையடைவு செய்யும் செலவு உட்பட) 1982-83 ல் மானியமாக ரூ 1.14 கோடியை அரசு அளித்துள்ளது. மேலும் பல்கலைக் கழகத்தின் செயற்பாட்டிற்காக ரூ. 57 லட்சம் மானியம் அளிக்கப்பட்டது. 1983 பிப்ரவரி முதல் வாரத்தில் இப்பல்கலைக்கழகத்தை ஆய்வு செய்த பல்கலைக் கழக மானியக்குழுவின் ஆய்வுக் குழு, அப்பல்கலைக்கழகம் செயல்படுவதைக் கண்டு மனநிறைவு கொண்டுள்ளது. பல்கலைக் கழக மானியக்குழு விரைவில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு நிதி உதவி அளிக்க முன்வருமென அரசு எதிர்பார்க்கிறது.

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம்.

15. 1983–84-க்கான வரவு-செலவு திட்டத்தில் மதுரையில் உலகத் தமிழ் சங்கம் அமைப்பதற்காக ரூ. 105 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

XI. தமிழ்க் கலைகளும் பண்பாடும்.

தமிழகத்தில் தொன்மை வாய்ந்த பண்பாட்டையும் புகழ் மிக்க பழங்கலையையும் இனந்தெரிந்து வளர்க்கவும், அவற்றிற்குப் புத்துயிரும், புதுப் பொலிவும் நல்கவும் தமிழக அரசாங்கம் தொடர்ந்து பல அரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது. செய்தி, சுற்றுலா மற்றும் (தமிழ்) பண்பாட்டுத் துறையின் கீழ், தமிழ்நாடு இயல், இசை, நாடக மன்றம், தமிழ்ப் பழங்கலை இயக்குநர் அகம், தமிழ்நாடு ஓவியம் நுண்கலைக் குழு, தமிழ்நாடு இசைக் கல்லூரிகள் முதலிய கலைப் பெரும் அமைப்புகள் இந்த முக்கியப் பணிகளை நிறைவேற்றி வருகின்றன.

தமிழ்நாடு இயல், இசை, நாடக மன்றம்.

2. கடந்த 27 ஆண்டுகளாக, இசை, நாட்டியம், நாடகம் ஆகியவைகளின் வளர்ச்சிக்கு பல முன்னேற்றத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வரும் தமிழ்நாடு இயல், இசை, நாடக மன்றம் 1982–83-ஆம் ஆண்டிலும் பல முன்னேற்றத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியுள்ளது. இவ்வருடம் தலை சிறந்த கலைஞர்கள் 30 பேருக்கு கலைமாமணி விருது அளித்து கௌரவித்தது. திறமை

மிக்க இளங்கலைஞர்கள் ஊக்குவிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 33 கலைஞர்களுக்கு 14 சபாக்களின் மூலமாக 68 நிகழ்ச்சிகள் நடத்த உதவியளித்துள்ளது. 14 கலைப் பயிற்சி நிறுவனங்களுக்கு மானியத் தொகை அளித்துள்ளது.

3. வரும் 1983–84-ஆம் ஆண்டில், மன்றம் தனது வழக்கமான செயற்திட்டங்களுடன், கீழ்க்காணும் பல புதிய திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற எண்ணியுள்ளது.

(அ) தமிழகத்தின் கிராமியக் கலைகளைப் பதிவு செய்து பாதுகாக்கும் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக கரகம், காவடி, புரவியாட்டம், தெருக்கூத்து போன்ற கிராமியக் கலைகளில் இரண்டைத் தேர்ந்தெடுத்து 10 நிமிட காலஅளவிலான வண்ணத் திரைப்பட உருவில் சுமார் ஆயிரம் அடி நீளத்திற்கு தமிழ்நாடு திரைப்பட பிரிவின் உதவியுடன் தயாரிக்கப்படும். தமிழ்நாட்டின் கிராமியக் கலைகளின் பெரும் பாரம்பரியத்தையும் புகழையும் இளந்தலை முறையினருக்கு உணர்த்தும் முகத்தான், கல்வி நிறுவனங்களிலும் மற்றும் மாநிலமெங்கும் இவை திரையிட்டுக் காண்பிக்கப்படும்.

(ஆ) தமிழக மக்கள் தங்களின் பழம்பெரும் பண்பாட்டின் அடிப்படைக் கருத்தினைத் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ளப் பயன்படும் வகையில், பழம்பெரும் தமிழ் இலக்கியங்களில் இருந்து தமிழ்க் கலை மற்றும் பண்பாட்டினை விளக்கும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூத்து, நாட்டியம், நாடகம், நடனம் ஆகிய புதிய படைப்புக்களாகத் தயாரித்து அரங்கேற்றப்படும்.

(இ) தமிழ்ப் பழங்கலைகளில் பிரசித்தி பெற்ற கலைஞர்கள் ஆற்றியுள்ள கலைப் பணிகளை விளக்கும் நூல்கள் தமிழ்ப் பழங்கலை இயக்ககத்தின் ஒத்துழைப்புடன் தயாரித்து வெளியிடப்படும்.

தமிழ்நாடு ஓவியம் நுண்கலைக் குழு.

4. தமிழ் நாடு ஓவியம் நுண்கலைக் குழு தனது வழக்கமான செயற் திட்டங்களுடன் பின்வரும் சிறப்புத் திட்டங்களையும் கடந்த ஆண்டில் செயற்படுத்தியுள்ளது :—

(அ) தமிழ் நாட்டின் உயர் நிலை மற்றும் மேல் நிலைப் பள்ளிமாணவர்களிடையே நுண்கலையறிவைப் பேணி வளர்க்கவும், புதிய அணுகு முறை நுணுக்கங்களைக் கற்பிக்கவும் உதவும் வகையில் தமிழ்நாடு கல்வியாராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவனத்துடன் இணைந்து தமிழ்நாடுஓவியம் நுண்கலைக் குழு "ஓவிய ஆசிரியர் சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம்" ஒன்றினைச் செயற்படுத்தி வருகின்றது. இத்திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை சுமார் 200-க்கும் மேற்

பட்ட ஓவியர் ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றுப் பலனடைந்துள்ளார்
கள். மாநிலந் தழுவிய வரவேற்பையும் ஒத்துழைப்பையும்
பெற்றுள்ள இத்திட்டம் வரும் 1983–84-ஆம் ஆண்டிலும்
தொடர்ந்து செயற்படுத்தப்படும். மேலும் ஓவியக்கலை வல்லு
நர்கள் கையாளும் நவீன முறைகள் பற்றியும், நவீன ஓவியத்தின்
ஒவ்வொரு வளர்ச்சியும் நிலையையும் விளக்கும் வரை முறைப்
படங்களை, விளக்கவுரையுடன் திரைப்படமாகவும் "விடியோ"
பதிவாகவும் எடுத்து பயிற்சி வகுப்புகளில் பங்கு பெறும் ஆசிரியர்
களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் பயன்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்
டுள்ளது.

(ஆ) மாநிலங்களுக்கிடையே நுண்கலைக் காட்சி நடத்தும்
திட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாடு ஓவியம் நுண்கலைக் குழு இவ்வாண்டு
ஒரிசா மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஓவியக் காட்சியொன்றை தமிழகத்
தலைநகரான சென்னையில் வெகுசிறப்பாக நடத்தியுள்ளது.

(இ) 'நுண்கலை' என்ற பெயரில் ஒரு புத்தகம் காலாண்டுக்
கொரு முறை குழுவினால் வெளியிடப்பட்டு வருகிறது. சிறந்த
ஓவியர்கள், சிற்பிகள் ஆகியோரைப்பற்றி புத்தகங்கள் வெளி
யிடும் பணி வரும் ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்படும்.

(ஈ) மாவட்டத் தலை நகர்களிலும், பேரூர்களிலும், வலம்
வரும் ஓவியக் கண்காட்சி நடத்தும் திட்டத்தின் கீழ் அதற்கு
வசதிகள் கொண்ட 'வலம் வரும் ஓவியக் கலைக் கண் காட்சிப்
பேருந்து' ஒன்று வாங்குவதற்கு அரசு ரூ. 3·90 லட்சம் நிதி
ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. விரைவில் இக்கண்காட்சிப் பேருந்து
செயல்படத் தொடங்கும்.

5. மேலும் தமிழ்நாடு ஓவியம் நுண்கலைக் குழு கீழ்க்காணும்
புதிய திட்டங்களையும் வரும் ஆண்டில் செயற்படுத்த இருக்
கிறது.

(அ) லலித கலா அகாடமி, சங்கீத நாடக அகாடமி மற்
றும் சாகித்ய அகாடமி ஆகியவைகளுடன் தொடர்புடைய தலை
சிறந்த கலைஞர்களின் சிறப்புமிகு கருத்துக்களைப் பெற "கலை
யில் சமுதாய நிலை?" பற்றி கருத்தரங்கினை நடத்தி நாட்டின்
தலை சிறந்த கலை வல்லுநர்கள், சமூகவியல் அறிஞர்களை
அழைத்து கருத்தரங்கில் பங்கு பெறச் செய்து அதன் வாயிலாக
கிடைக்கும் கருத்துக்களை நூல்வடிவில் வெளியிடுதல்.

(ஆ) ஓவியக் கலையில் ஆர்வமுள்ள இளைஞர்களுக்கும்,
வளர்ச்சி பெறும் ஓவியர்களுக்கும் உதவும் வண்ணம், நாடு
முழுவதும் உள்ள தலை சிறந்த ஓவிய சிற்பக் கலை வல்லுநர்
களை அழைத்து செயல் விளக்கக் கூட்டங்களை அவ்வப்பொழுது
நடத்துதல்.

(இ) தமிழகத்திலுள்ள சிறந்த ஓவியக் கலைஞர்களின்
திறமை மிக்க ஓவியங்களை சுற்றுலாத் துறையின் உதவியுடன்
அஞ்சலட்டைகளாகத் தயாரித்து விற்பனை செய்தல்.

அரசு இசைக் கல்லூரிகள்.

6. சென்னையிலும், மதுரையிலும் உள்ள அரசு இசைக் கல்லூரிகளும், திருவையாற்றில் உள்ள கீழ்த் திசைக் கல்லூரி இசைப் பிரிவும், இசையையும் பரத நாட்டியத்தையும் தொடர்ந்து பயிற்றுவித்துவருகின்றன. இசைப் பாடல்களைக் கற்கும் மாணவர்கள் பாடல்களின் பொருளை முதலில் உணர்ந்து பின் முறையாக இசையமைப்பைக் கற்றுக்கொள்ள 1983–84 ஆம் ஆண்டில் அரசு இசைக் கல்லூரிகளில் மொழி விரிவுரையாளர் பணியிடங்கள் ஏற்படுத்தப்படும். மேலும் கடம், கஞ்சிரா நுகர்சங்கம் மற்றும் நாட்டுவாங்கம் ஆகிய புதிய வகுப்புகள் இக்கல்லூரிகளில் ஆரம்பிக்கப்படும். இந்த வகுப்புகளில் சேர்ந்து பயிலும் மாணவ, மாணவியர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படும். இந்த பாரம்பரியமிக்க நுண்கலை வடிவங்களை நன்முறையில் பாதுகாத்து வளர்க்க தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமெனக் கருதப்படுகிறது.

தமிழ்ப் பழங்கலை இயக்குநரகம்.

7. 1983–84 ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்காணும் திட்டங்களை தமிழ்ப் பழங்கலை இயக்ககம் நிறைவேற்ற இருக்கிறது:—

(அ) தமிழ்ப் பண்பாட்டை விளக்கும் தொன்மை வாய்ந்த சிற்பம், ஓவியம், நாட்டியம் போன்ற எண்ணற்ற கலைக் கருவூலங்களைத் தமிழ் மக்களும், பிறரும் அறியும் வண்ணம் ஒரு பண்பாட்டுக் கலை வளாகத்தை சென்னையில் அமைக்க ஆரம்ப முயற்சிகள் எடுக்கப்பட இருக்கின்றன. இத்திட்டத்திற்காக முன்னேற்பாடுகள் செய்ய ரூ. 1 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல கோவில்களில் பூட்டிவைக்கப்பட்டுள்ள நிலவறைகளில் உள்ள பழம் சுவடிகள் மற்றும் படிமங்களைத் தேடித் திரட்டும் பணியினை இவ்வியக்ககம் மேற்கொள்ள ரூ. 1 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) காவிரிப்பூம்பட்டினம், மாமல்லபுரம் மற்றும் கன்னியாகுமரி போன்ற இடங்களில் ஆழ் கடலில் பழங்கால நாகரிகச் சின்னங்கள் கிடைக்கப் பெறும் என்று நம்பப்படுவதால், கடலுக்கடியில் நகரங்களின் சிதைவு இருக்கின்றதா என்பதை கண்டறியவும் சின்னங்களின் புகைப்படம் எடுக்கவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். இத்திட்டத்தின் ஆரம்ப கட்ட வேலைக்காக ரூ. 1 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது,

(ஈ) பண்டைத் தமிழ் மன்னர்கள் வள்ளன்மை பற்றி இரண்டு சிறு திரைப்படங்கள் எடுக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. சோழர் தலைநகரில் பிற கட்டடங்களையெல்லாம் அழிக்க போதிலும் பட்டினப்பாலை அரங்கேற்றம் செய்த இடமாம் சோழ மண்டலத்தில் உள்ள திருவெள்ளறை என்ற இடத்தில் உள்ள மண்டபத்தை மட்டும் சுந்தர பாண்டிய மன்னன் அழிக்காமல் பாதுகாத்ததாகக் குறிப்பிடுவதை விளக்கும் சிறு திரைப் படம் ஒன்றும் தயாரிக்கப்படும். இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 3.75 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) தமிழ்ப் பழங் கலைகளோடு ஒப்புமையுடைய கம்போடியா லாவோஸ், தாய்லாந்து, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா மற்றும் வெளி நாடுகளிலுள்ள கலைகளை ஒப்பு நோக்கி ஆராய்ச்சி செய்யும் திட்டத்தை ரூ. 2 இலட்சம் செலவில் இவ்வியக்ககம் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைந்து செயல் படுத்தும்.

(ஊ) சங்க கால இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் மரம், செடி கொடிகளை வளர்த்து ஒரு பூங்கா அமைத்து அதன் வாயிலாக தமிழர்கள் இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கையை எவ்வாறு நடத்தி வந்தனர் என்பதைத் தமிழ் மக்களும் பிற நாட்டினரும் உணரும் வண்ணம் செய்யும் திட்டத்திற்கு ரூ. 0.50 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(எ) தமிழ்ப் பழங்கலை இயக்ககம், நாட்டுப்புறக் கலை விழாவும் பண்பாடு கலைகள் பற்றிய கருத்தரங்கும் நடத்தத் திட்டமிட்டுள்ளது.

(ஏ) தமிழகக் கோயில்களில் உள்ள சிறந்த சிற்பங்கள் ஓவியங்களைப் புகைப்படம் எடுத்து அவைகளை வெளியிடுவதற்கும், பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் உள்ள காட்சிகளை வண்ண ஓவியமாகத் தீட்டவும் திட்டங்கள் உள்ளன.

(ஐ) அகத்தியர் பற்றிய ஆராய்ச்சித் திட்டம் ஒன்றும் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கிறது.

வாழ்வில் நலிந்த வயது முதிர்ந்த கலைஞர்களுக்கு மான்ய உதவி.

8. வறுமையில் வாடும் 1,416 கலைஞர்கள் மாதந்தோறும் இத்திட்டத்தின்கீழ் மாதம் ரூ. 150 ஓய்வூதியம் அரசிடமிருந்து பெற்று வருகின்றனர். இந்த ஓய்வூதியம் முதற்கண் 3 ஆண்டு காலத்திற்கு அளிக்கப்பட்டு மீண்டும் மூன்று ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களின் பொருளாதார நிலைமையின் அடிப்படையில் புதுப்பிக்கப்படுகின்றது. 1983–84 ஆம் ஆண்டில்

இந்த ஓய்வூதியத் திட்டத்திற்கு மொத்தம் ரூ. 25 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வரும் ஆண்டில் 200 கலைஞர்களுக்குப் புதிதாக நிதியுதவி அளிக்கப்படும்.

9. புகழ் பெற்ற நலிந்த கலைஞர்கள் இறந்து விட்டால், இறுதிச் சடங்கிற்காக அவர்களின் குடும்பங்களுக்கு உதவும் நோக்கத்துடன் தமிழ்நாடு இயல் இசை நாடக மன்றத்திற்கு ரூ. 2 இலட்சம் வழங்கவும் அத்தொகையை நிரந்தர வைப்புத் தொகையாக ஒரு வங்கியில் முதலீடு செய்து, அதனால் கிடைக்கும் வட்டித் தொகையிலிருந்து இறந்த கலைஞர் குடும்பத்தினரின் நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு ஒவ்வொரு குடும்பத்தினருக்கும் ரூ. 2,000 வீதம் பண உதவி வழங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

செ. அரங்கநாயகம்,

கல்வி அமைச்சர்.

இணைப்பு I.

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய விவரங்கள்.

(மாணவர்கள் இலட்சத்தில்.)

(1)	1973–74 (2)	1976–77 (3)	1981–82 (4)	1982–83 (5)
அ. வெவ்வேறு வயதுத் தொகுதிச் சிறார் மொத்த எண்ணிக்கை—				
வயதுத் தொகுதி 6—11—				
சிறுவர் ..	30.45	31.93	34.19	34.88
சிறுமியர்	29.79	31.23	33.43	34.07
மொத்தம் ..	60.24	63.16	67.62	68.95
வயதுத் தொகுதி 11—14—				
சிறுவர் ..	13.71	14.37	15.39	15.70
சிறுமியர்	13.40	14.05	15.04	15.33
மொத்தம் ..	27.11	28.42	30.43	31.03
வயதுத் தொகுதி 14—17/14—16 (1981-82-லிருந்து)				
சிறுவர் ..	11.31	11.86	8.74	8.77
சிறுமியர்	11.07	11.60	8.51	8.57
மொத்தம் ..	22.38	23.46	17.25	17.34

1981–82-லும் 1982–83-லும் பல்வேறு வயதுத் தொகுதியினர் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு கணக்கிடப்பட்டது— அதாவது 1981 சென்சஸ்படி தமிழக மொத்த மக்கள் தொகையை எடுத்துக் கொண்டு அந்தந்த வயதுத் தொகுதியினர் 1971 சென்சஸ்-இல் எத்தனை சதவீதம் இருந்தனரோ அதே சதவீதம் 1981-லும் இருந்திருக்கலாம் என்ற அடிப்படையில் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டதாகும்.

ஆ. பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டோர் எண்ணிக்கை—

வயதுத் தொகுதி 6—11—				
சிறுவர்	30.64	32.02	34.97	36.11
சிறுமியர்	23.74	25.50	29.10	30.22
மொத்தம் ..	54.38	57.52	64.07	66.23
வயதுத் தொகுதி 11–14—				
சிறுவர்	9.10	9.74	12.03	12.56
சிறுமியர்	5.09	5.76	7.61	7.93
மொத்தம் ..	14.19	15.50	19.64	20.49
வயதுத் தொகுதி 14–17/14–16 (1981–82-லிருந்து)—				
சிறுவர்	4.97	5.34	4.56	4.79
சிறுமியர்	2.42	2.68	2.57	2.59
மொத்தம் ..	7.39	8.02	7.13	7.38

இ. பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டோர் சதவீதம்—

வயதுத் தொகுதி 6–11—				
சிறுவர்	100.6	100.3	102.29	103.52
சிறுமியர்	79.6	81.7	87.65	88.71
சிறுவரும் சிறுமியரும்	90.2	91.7	94.76	96.20
வயதுத் தொகுதி 11–14—				
சிறுவர்	66.3	67.7	78.18	80.04
சிறுமியர்	37.9	41.0	50.60	51.69
சிறுவரும் சிறுமியரும்	52.3	54.4	64.55	66.03
வயதுத் தொகுதி 14–17/14–16 (1981–82-லிருந்து)—				
சிறுவர்	43.0	44.9	52.26	54.60
சிறுமியர்	21.8	23.1	30.17	30.26
சிறுவரும் சிறுமியரும்	33.0	34.1	41.36	42.57

இணைப்பு 1—தொடர்ச்சி.

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

(மாணவர்கள் இலட்சத்தில்).

(1)	1973–74. (2)	1976–77. (3)	1981–82. (4)	1982–83 (5)
பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை—				
முதல்நிலைப் பள்ளிகள்	26,726	27,306	27.767	28,290
நடுநிலைப் பள்ளிகள்	5,773	5,730	5,556	5,565
உயர்நிலைப் பள்ளிகள்	2,823	3,020	2,168	2,260
மேல்நிலைப் பள்ளிகள்	..	..	1,405	1,416
மொத்தம் ..	35,322	36,056	36,896	37,531

மேல்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை, ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதம் போன்ற வகையில் பின்தரப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரங்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகளில் (10 ஆம் வகுப்பும் கீழும்) அப்பள்ளிகளில் பயின்று வந்த மாணவர்கள் மாணவர் எண்ணிக்கை, பயிற்றுவித்த ஆசிரியர்கள் ஆகியோரையும் உள்ளடக்கியவையாகும்.

ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை—				
முதல்நிலைப் பள்ளிகள்	106,332	111,033	113,036	114,713
நடுநிலைப் பள்ளிகள்	66,843	67,846	66,221	66,299
உயர்நிலைப் பள்ளிகள்	65,959	72,838	33,280	34,841
மேல்நிலைப் பள்ளிகள்	..	..	58,750	60,517
மொத்தம் ..	239,134	251,717	271,287	276,370

ஊ. சராசரி ஒரு ஆசிரியருக்கு மாணவர் எண்ணிக்கை—

(1) பள்ளி வாரியாக (சிறப்பு ஆசிரியர்களையும், ஆசிரியர் தொகையில் சேர்த்து)—

முதல்நிலைப் பள்ளிகள்	35	36	39	41
நடுநிலைப் பள்ளிகள்	33	33	38	39
உயர்நிலைப் பள்ளிகள்	24	24	24	24
மேல்நிலைப் பள்ளிகள்	..	..	27	27

(2) வகுப்புத் தொகுதி வாரியாக (சிறப்பு ஆசிரியர்களையும், ஆசிரியர் தொகுதியில் சேர்த்து)—

முதல்நிலைப் பள்ளி வகுப்புத் தொகுதி ..	37	36	38	39
நடுநிலைப் பள்ளி வகுப்புத் தொகுதி ..	33	33	32	33
உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்புத் தொகுதி ..	29	30	24	24
மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்புத் தொகுதி ..	..	..	20	20

1982-83இல் (1982 அக்டோபர் மாதம் 1ஆம் நாள் நிலவரப்படி) தமிழ்நாட்டிலுள்ள பள்ளிக் கூடங்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் குறித்த புள்ளி விவரங்கள்.

பள்ளிகளின் வகைகள். (1)		பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை (2)	மாணவர்கள் (இலட்சத்தில்). (3)	ஆசிரியர்கள் (4)
முதல்நிலைப் பள்ளிகள்—				
அரசு				
நகராட்சி	1,467			
ஊராட்சி ஒன்றியம்	1,152	28,290	46.73	114,713
.. ..	20,732			
தனியார்	4,939			
ள்ளிகள்—				
அரசு	235			
நகராட்சி	395	5,565	26.00	66,299
ஊராட்சி ஒன்றியம்	3,006			
தனியார்	1,929			
மொத்தத் தொடக்கப் பள்ளிகள் ..		33,855	72.73	1,81,012
உயர்நிலைப் பள்ளிகள்—சாதாரணம்—				
அரசு	1,590			
நகராட்சி	71	2,071	7.63	30,877
தனியார்	410			
ஆங்கிலோ-இந்தியன்		18	0.12	412
மெட்ரிகுலேசன்		78	0,24	1,422
சி.பி.எஸ்.ஈ. முதலியன		93	0.39	2,130
மொத்த உயர்நிலைப் பள்ளிகள்		2,260	8.38	34,841

(1)	2)	(3)	(4)	(5)
மேல்நிலைப் பள்ளிகள்—சாதாரணம்—				
அரசு	643			
அரசு (தொழில் நுட்பம்)	14	1,292	14.75	55,112
நகராட்சி	60			
தனியார்	575			
ஆங்கிலோ-இந்தியன்		26	0.28	893
மெட்ரிகுலேசன்		42	0.38	1,799
சி.பி.எஸ்.ஈ. போன்ற பள்ளிகள்		56	0.65	2,713
மொத்தம் மேல்நிலைப்பள்ளிகள்		1,416	16.06	60,517
மொத்தம் உயர்நிலை மற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளிகள்.		3,676	24.44	95,358
மொத்தம் (அனைத்து பள்ளிகளும் சேர்த்து) ..		37,531	97.17	2,76,370

மாணவர் .. 55.29 இலட்சம்.
மாணவியர் .. 41.88 இலட்சம்.

திருவாக வாரியாக 1982–83 ஆம் ஆண்டில் இருந்த பள்ளி ஆசிரியர்களின் விவரங்கள் :

	அரசுப் பணியிலுள்ள ஆசிரியர்கள்.		நகராட்சி.	தனியார்.	மொத்தம்.	ஆசிரியர் விவரங்கள்.	
	அரசுப் பள்ளிகள்.	ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள்.				ஆண்.	பெண்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
தொடக்கப்பள்ளிகள்	6,702	68,968	9,700	29,343	1,14,713	70,787	43,926
நடுநிலைப்பள்ளிகள்	2,933	27,393	7,033	28,940	66,299	34,358	31,941
உயர்நிலைப்பள்ளிகள்	22,602	..	1,477	10,762	34,841	21,972	12,869
மேல்நிலைப்பள்ளிகள்	26,741	..	3,242	30,534	60,517	37,764	22,753
மொத்தம் ..	58,978	96,361	21,452	99,579	2,76,370	1,64,881	1,11,489

இணைப்பு II.

கல்லூரிக் கல்வி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள்.

விவரங்கள்.	1973–74.	1976–77.	1981–82.	1982–83.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. மொத்த மாணவர் எண்ணிக்கை—				
(1) புகுமுக வகுப்பு	72,646	84,257	..	..
(2) பி.ஏ.	51,698	44,697	58,902	61,896
(3) பி.எஸ்.சி.	49,057	48,110	72,934	78,356
(4) பி.காம்.	14,859	19,195	26,400	29,206
(5) பட்ட மேற்படிப்பு	6,993	7,043	12,904	13,207
மொத்தம்	1,95,253	2,03,302	1,71,140	1,82,665
2. ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை—				
(1) அரசுக் கல்லூரிகள்	2,969	3,733	4,031	4,285
(2) தனியார் கல்லூரி, சென்னை	7,090	7,883	8,775	9,113
மொத்தம்	10,059	11,616	12,806	13,408

கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை—				
(1) அரசு	51	51	52	52
(2) தனியார்	127	138	135	135
மொத்தம்	178	189	187	188

பிற கல்லூரிகளுக்கான 1982—83-ம் ஆண்டு விவரங்கள்.

வகை.	கல்லூரியின் எண்ணிக்கை		மாணவர் எண்ணிக்கை.	ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை.
	அரசு.	தனியார்.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(1) கல்வியியற் கல்லூரிகள்	7	16	2,886	283
(2) உடற்பயிற்சிக் கல்லூரிகள்	..	4	401	36
(3) புலவர் கல்லூரிகள்	..	15	1,615	153
(4) சமுதாயப் பணிப்பள்ளி	..	2	243	25
(5) கிராமப்புற உயர் கல்வி நிலையம்	..	1	623	76
(6) இசைக் கல்லூரிகள்	2	..	563	45
மொத்தம்	9	38	6,331	568

இணைப்பு III.

1982—83-ல் தொழில் நுட்பக் கல்வி பற்றிய விவரங்கள்.

(1)	கல்வி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை. (2)	மொத்த மாணவர் எண்ணிக்கை. (3)
1. பொறியியற் கல்லூரிகள்—		
(1) அரசு	4	8,287
(2) தனியார்	3	
(3) தன்னுரிமையுள்ளவை	7	7,375
2. பாலிடெக்னிக்குகளும், சிறப்புப் பட்டயப் படிப்பு நிலையங்களும்—		
(1) அரசு	23	22,916
(2) தனியார்	35	
(3) தன்னுரிமையுள்ளவை	1	
3. தொழிற் பாட மேல்நிலைப் பள்ளிகள்—		
(1) அரசு	11	1,680
(2) தனியார்	3	
மொத்தம்	87	40,258

ISSUED 27 10 1983

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம் மற்றும் வரலாறு ஆராய்ச்சி
தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம் சென்னை-600 008
S. No. 141/85/D

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

TUESDAY 5th APRIL 1983

Volume CXCVII (No. 2)

GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1983

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-600 009.

Price Rs. 2.75 Paise

பொருளடக்கம்.

S. No. 14 | 35 | 15

பக்கங்கள்.

1 அரசின் தீர்மானம் 185

2 அறிவிப்பு—
அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு குறித்து .. 185—186

3 கவன ஈர்ப்பு—
(1) சென்னையில் அரிசி விலை மிகவும் உயர்ந்து விட்டதாலும், ஓட்டல்களில் உணவுப் பொருள்கள் விலைகள் உயர்த்தப்பட்டுள்ளதாலும் ஏழை எளிய மக்கள் படும் அல்லல் குறித்து. .. .. 186—190

(2) தென்னார்க்காடு மாவட்டம், சரவணபவா கூட்டுறவு சிறப்பு அங்காடி உட்பட கடலூர் நகராட்சிப் பகுதியிலுள்ள நியாய விலைக் கடைகளிலும் கடலூர் வட்டம் கங்கணான் குப்பம் கிராமத்திலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கம் நடத்தும் நியாய விலைக் கடைகளிலும் குடும்ப உணவு பங்கீட்டு அட்டை பெற்றவர்களுக்கு அரிசி வழங்காதது அல்லது குறைந்த அளவு அரிசி வழங்குவது குறித்து. .. 190—191

4 கல்வி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி. .. .. 192—304

5 அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள் .. .. 305—306

143175

V2 11, 35 ...

D I C ...

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

செவ்வாய்க்கிழமை, 1983 ஏப்ரல் 5.

பங்குனி 22, துந்துபி, திருவள்ளுவராண்டு-2014.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 9-30 மணியளவில் மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. அரசின் தீர்மானம்.

கேள்வி நேரம் கைவிடப்படல் குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

"மேலவை விதி 22 ஒத்தி வைக்கப்பட்டு, இன்று கேள்வி நேரம் கைவிடப் படலாம்"

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

"மேலவை விதி 22 ஒத்தி வைக்கப்பட்டு, இன்று கேள்வி நேரம் கைவிடப் படலாம்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

2. அறிவிப்பு.

அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இன்று நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் கீழ்க்கண்ட நிகழ்ச்சி விவரம் முடிவு செய்யப்பட்டது:

ஏப்ரல் 6 முதல் 8 வரை	—	ஏற்கெனவே அறிவித்தவாறு.
ஏப்ரல் 9	—	ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.
ஏப்ரல் 10	—	ஞாயிறு—விடுமுறை.
ஏப்ரல் 11	—	தொழிலாளர் நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.

[1983 ஏப்ரல்

ஏப்ரல் 12	—	பழங்குடியினர் ஆதிதிராவிடர் நலன் மற்றும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.
ஏப்ரல் 13	—	தென்மாநில முதல்வர்கள் மாநாட்டில் எடுத்த முடிவுகள் குறித்து திரு. ஆ. நல்லசிவன் எம்.எல்.சி. அவர்கள் கொடுத்த தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்.
ஏப்ரல் 14	—	தமிழ் வருடப் பிறப்பு—விடுமுறை.
ஏப்ரல் 15	—	தொழில்கள் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.
ஏப்ரல் 16 மாலை 4 மணி	—	(1) நீர் தூய்மை கெடுதலைத் தடுத்தல், கட்டுப்படுத்துதல் தொடர்பான அரசின் தீர்மானம்.
		(2) நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு.

மேலவை வழக்கம்போல் காலை 9-30 மணி முதல் 12-30 வரை கூடும்.

3. கவன ஈர்ப்பு.

(1) சென்னையில் அரிசி விலை மிகவும் உயர்ந்து விட்டதாலும், ஓட்டல்களில் உணவுப் பொருள்கள் விலைகள் உயர்த்தப்பட்டுள்ளதாலும் ஏழை எளிய மக்கள் படும் அல்லல் குறித்து.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் (திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் சார்பில்): மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் :

"சென்னையில் அரிசி விலை மிகவும் உயர்ந்து விட்டதாலும், ஓட்டல்களில் உணவுப் பொருள்கள் விலைகள் உயர்த்தப்பட்டு உள்ளதாலும் ஏழை எளிய மக்கள் படும் அல்லல் குறித்து."

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இது பற்றி, விவர அறிக்கை@ ஒன்று அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

@ 306-308 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1983 ஏப்ரல் 5]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவரவர்களே, அவையின் முன் வைக்கப் பட்டிருக்கிற விவர அறிக்கையில், இப்போது ஏற்பட்ட வறட்சியின் காரணமாக கணிசமான அளவு உணவு தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்ய முடியவில்லை என்று அரசு குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இப்போது மத்திய அரசு ஓரளவிற்கு உணவு தானியங்களைத் தருவதாக அறிவித்திருக்கிறது. பிற மாநிலங்களிலிருந்து வாங்குவதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்திருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் அறிவித்திருப்பதெல்லாம் இரண்டு மாதங்களுக்கு மட்டுமே போதுமானதாக இருப்பதால், எஞ்சிய மாதங்களுக்கு வேண்டிய உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது ?

இப்போது ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு குடும்ப கார்டின் மூலமாக அரிசி வழங்கப்படமாட்டாது, அவர்கள் வெளிச் சந்தையில் தான் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதல் தரமான அரிசி கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 3.50-க்குக் கிடைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஐந்து ரூபாய்க்கு மேல்தான் வெளிச்சந்தையில் வாங்க முடிகிறது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இந்த நிலையில் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து எல்லோருக்கும் கார்டு மூலம் கூடுதல் அரிசி கொடுக்க முயற்சி எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

நமக்கு வேண்டியதை பிற மாநிலங்களிலிருந்து விலைக்கு வாங்குவது போதுமானதாக இல்லாமல் இருக்குமானால், அதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மத்திய அரசு, ஏப்ரல் திங்களிலிருந்து பதினைந்தாயிரம் டன் அரிசியையும், பதினைந்தாயிரம் டன் கோதுமையையும் வழங்குவதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போன்று நாம் மாதந்தோறும் எல்லா கார்டுதாரர்களுக்கும் அவர்களுடைய தேவைக்கேற்றவாறு கொடுக்க வேண்டுமென்றால், எண்பதாயிரம் டன் அரிசியும், நாற்பதாயிரம் டன் கோதுமையும் இருந்தால், ஓரளவிற்குச் சமாளிக்கலாம் என்று தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறோம். மத்திய அரசு ஒதுக்கித் தந்திருக்கிற 15 ஆயிரம் டன் அரிசியும், 15 ஆயிரம் டன் கோதுமையும் போதுமானதாக இல்லை என்று சொல்லி மேலும் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

வெளிச் சந்தையில் வாங்குவதைப் பொறுத்தவரையில், அரியானா, பஞ்சாப் மாநிலங்களில் 20 ஆயிரம் டன் வாங்கவும் ஆந்திராவில் 50 ஆயிரம் டன் வாங்கவும் அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். வெளிச் சந்தையில் கூடுதலான,

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1983 ஏப்ர

விலை கொடுத்து வாங்கி இங்கே சப்சிடி தந்து குறைந்த விலையில் ம களுக்கு வழங்க வேண்டிய கட்டத்திலே இருக்கிறோம். ஆகவே இ அரிசியை நலிந்த பிரிவினர்களுக்குப் பகிர்ந்து தாருங்கள் என்று மத்திய உ அமைச்சர் அவர்கள் கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு இரு அரிசியைப் பகிர்ந்து தர வேண்டிய தன்மைகள் இருப்பதால்தான், ஓரளவி குறைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது மத்திய அரசு கொடுப்பது போதா என்றாலும், கொடுக்கிற அளவிற்கு அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவி மேற்கொண்டு அவர்களைத் தொடர்ந்து வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோ அதைப் பற்றிய கடிதம் பிரதமர் அவர்களுக்கும், மத்திய உணவு அமைச் அவர்களுக்கும்—அவர்கள் இங்கு வந்துவிட்டுச் சென்றதற்குப் பிறகும்— வலியுறுத்தி எழுதிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வெளிச் சந்தையில் விற்கிற தனியார்' ஆந்திரா போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டு வந்து இங்கே விற்பதால், நிலைமை ஓரளவிற்குச் சமாளிக்கப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டம் போன்ற ஒரு சில பகுதிகளில் முழு கொள்முதலை வைத்திருக்கிறோம். மற்ற இடங்களில் 50 சதவீதம் லெவி வைத்திருப்பதால், மீதியுள்ள 50 சதவீதம் வெளிச் சந்தைக்கு வர வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை தனியார் வாங்கிக் கொண்டு வந்து வெளிச் சந்தையில் விற்கும் நிலை ஏற்படுகிறது.

ஆந்திராவில் 50 சதவீதம் வெளிச் சந்தையில் கொடுத்த பிறகு 25 சதவீதத்தை ஆந்திராவிலேயேதான் விற்க வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே 25 சதவீதத்தைத்தான் வியாபாரிகள் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதால், கூடுதல் விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆந்திரா வெளிச் சந்தையிலிருந்து அரிசி வந்து கொண்டிருப்பதால், சென்ற மாதம் இருந்ததை விட சற்று விலை குறைந்து கொண்டு வருகிறது. இன்னும் அதிகமாக வருகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், இன்னும் குறையக்கூடுமென்று எதிர்பார்க்கலாம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: உணவுப் பண்டங்களின் விலை ஓட்டல்களில் சொல்ல முடியாத அளவிற்கு உயர்ந்திருப்பதோடு அவைகளுடைய தரம் மிகக் குறைந்திருக்கிறது. இப்போது 'ஏ' பிரிவு ஓட்டல்களில் இட்டலி 35 காசுகள் என்றும் 'பி' மற்றும் 'சி' பிரிவு ஓட்டல்களில் 30 காசு என்றும் அரசு சாப்புக் குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே 30 காசு என்று இருந்தாலும்கூட, பத்து காசுகளுக்குக் கூட தகுந்ததாக இல்லாமல் எடை குறைத்து ஒருவரே 30 இட்டிலி உண்ணும் அளவிற்கு சிறுத்திருப்பதால்,

1983 ஏப்ரல் 5] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

சாதாரண பொது மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அரசு அதற்கு அளவு கொடுத்து ஏற்பாடு செய்து தரமான உணவு கிடைக்கவும், எல்லா இடத்திலும் குறைந்த விலையில் ஜனதா உணவு ஏற்பாடு செய்வதற்கும், வியாபார ஓட்டல் களுக்கு ஈடாக சமூக ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக, பெண்கள் சங்கங்கள் மூலமாக பல இடங்களில் கடைகளில் நியாய விலையில் உணவுப் பொருள்களைக் கொடுத்து, சாப்பாடு போட்டால், சாதாரண மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும். அப்படிச் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, ஓட்டல்கள் உரிமையாளர்களை அழைத்து வைத்துப் பேசிய வகையிலே எந்த அளவிற்குக் குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்குக் குறைக்க வேண்டும் என்று அரசு அவர்களை வலியுறுத்தியபோது, அவர்கள் அரசு குறிப்பிடுகிற விலைக்குத் தர வேண்டுமென்றால், கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலைக்கு அரிசி தர வேண்டும், கோதுமை, மைதா, ரவை போன்றவற்றைத் தர வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அப்படி அரசு தருமானால், அரசு நிர்ணயிக்கிற கட்டுப்பாட்டு விலைக்கு விற்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். வெளிச் சந்தையில் அதிக விலை கொடுத்து அவர்கள் வாங்குவதால், அரசு நிர்ணயிக்கும் விலைக்கு விற்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே பண்டங்களைத் தருகிற பொறுப்பை அரசு ஏற்றால் தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

பொதுவாகப் பார்த்தால், இந்தியாவில் பிற பகுதிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, தமிழகத்திலே விலை குறைவாக இருக்கிறது என்றாலும், தமிழகத்தில் முன்பு இருந்த விலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போன்று அதிகமாக இருக்கிறது இப்போது சமூக நலத் துறை மூலமாக விதவைத் தாய்மார்களுக்கு நிதியுதவி அளித்து குறைந்த விலைக்குத் தரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் துவக் கப்படுகிறது. இது வெற்றிகரமாக ஆகுமானால், பரவலாக ஆக்குவதன் மூலமாக குறைந்த விலையில் தருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம்.

(முற்பகல் 9-40)

ஆனால் இப்போது எந்தெந்த அளவுக்கு இந்தப் பண்டங்களை விற்கலாம் என்ற அளவுக்கு கேட்டரிங் இன்ஸ்டிடியூட் மூலமும் மனையியல் கல்லூரி மூலமாகவும் ஆராயச் சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்கள் ஆராய்ந்து அறிந்த பிறகு அதற்கு சட்டம் வந்தாலும் அதை நடைமுறைப்படுத்தச் சொல்லலாம். இப்போது ஆந்திரா உயர்நீதி மன்றத்தில் ஒரு வழக்கு நிலுவையில் இருக்கிறது.

சென்னையில் அரிசி விலை மிகவும் உயர்ந்து விட்டதாலும், ஓட்டல்களில் உணவுப் பொருள்கள் விலைகள் உயர்த்தப் பட்டுள்ளதாலும் ஏழை எளிய மக்கள் படும் அல்லல் குறித்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1983 ஏப்ரல் 5

அதன் முடிவு சாதகமாக வந்துவிட்டால், அந்தச் சட்டத்தை நாம் கொண்டு வந்துவிடலாம். இருந்தாலும் அரசு பல்வேறு சூழ்நிலைகளை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அத்துடன் மலிவு விலைக் கடைகள் திறப்பதற்கான முயற்சியையும் அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது.

(2) தென்னார்க்காடு மாவட்டம், சரவணபவா கூட்டுறவு சிறப்பு அங்காடி உட்பட கடலூர் நகராட்சிப் பகுதியிலுள்ள நியாயவிலைக் கடைகளிலும், கடலூர் வட்டம், கங்கணான்குப்பம் கிராமத்திலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கம் நடத்தும் நியாயவிலைக் கடைகளிலும் குடும்ப உணவுப் பங்கீட்டு அட்டை பெற்றவர்களுக்கு அரிசி வழங்காதது அல்லது குறைந்த அளவு அரிசி வழங்குவது குறித்து.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் (திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் சார்பில்): தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்:

"தென்னார்க்காடு மாவட்டம், சரவணபவா கூட்டுறவு சிறப்பு அங்காடி உட்பட கடலூர் நகராட்சிப் பகுதியிலுள்ள நியாய விலைக் கடைகளிலும், கடலூர் வட்டம் கங்கணான்குப்பம் கிராமத்திலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கம் நடத்தும் நியாய விலைக் கடைகளிலும் குடும்ப உணவுப் பங்கீட்டு அட்டை பெற்றவர்களுக்கு அரிசி வழங்காதது அல்லது குறைந்த அளவு அரிசி வழங்குவது குறித்து."

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அவை முன் விவர அறிக்கை @ ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் அவர்களே, போதுமான அளவுக்கு அரிசி வழங்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி போதுமான அளவுக்கு அரிசி வழங்கப்படவில்லை என்று தனிப்பட்டவர்கள், ஏதாவது நிறுவனங்கள் இவர்களிடமிருந்து அரசுக்குப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றனவா? இப்போது கடலூரில் உள்ள மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளவைகளில், அதாவது மஞ்சக்குப்பம், திருப்பாப்புலியூர், புதுப்பாளையம் ஆகிய மூன்று பிரிவுகளில், மஞ்சக்குப்பத்தில் மட்டும் நம்முடைய தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகக் கடைகள்

@ 308-309 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

...ார்க்காடு மாவட்டம் சரவணபவா கூட்டுறவு சிறப்பு அங்காடி ...ட கடலூர் நகராட்சிப் பகுதியிலுள்ள நியாய விலைக் ...களிலும் கடலூர் வட்டம் கங்கணான்குப்பம் கிராமத்திலுள்ள ...ட்டுறவுச் சங்கம் நடத்தும் நியாய விலைக் கடைகளிலும் குடும்ப ...வு பங்கீட்டு அட்டை பெற்றவர்களுக்கு அரிசி வழங்காதது அல்லது குறைந்த அளவு அரிசி வழங்குவது குறித்து

... ஏப்ரல் 5] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

...பதாக இங்கே அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மற்ற ...ண்டு பகுதிகளில், திருப்பாப்புலியூர், புதுப்பாளையம் பகுதிகளில், நுகர் ...ருள் வாணிபக் கழகக் கடைகள் திறக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ...டிக்கை எடுப்பார்களா?

...மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கடைகள் ...ப்பதைப் பொறுத்தவரையிலும், கூட்டுறவு இயக்கங்களும் ஆங்காங்கே ...டகள் திறந்திருக்கின்றன; நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகமும் கடைகள் ...ந்திருக்கின்றன. அந்த மாவட்டத்தில் தேவையான அளவுக்கு ஓரளவுக்குக் ...டகள் திறந்திருந்தாலும், இன்னும் கூடுதலான கடைகள் திறக்க வேண்டு ...ன்று கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. படிப்படியாக உயர்த்தி இப்போது ...884 கடைகளை நாம் திறந்திருக்கிறோம். அத்தனையையும் ஒரு ...மைப்பிடத்திலே விடலாமா என்ற ஆலோசனை இருக்கிறது. அதை நுகர் ...ாருள் வாணிபக் கழகத்தில் கூட்டுறவு இயக்கங்களில் கொடுத்து விடுவதா ...ன்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அளவில் ஒரு பெரியவருக்கு ...ரு கிலோ அரிசி என்றும் குழந்தைகளுக்கு அரை கிலோ அரிசி என்றும் ...ருவது என்று ஏற்பாடு இருந்தாலும், ஏற்கெனவே ஸ்டாக் மாதக் கணக்கு ...ன்று வைத்திருப்பதன் காரணமாக முழு அளவில் தர முடிந்தது. இந்தக் ...ள்முதல் செய்ய, நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வர, அதை அரைத்துக் ...ாடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுவதன் காரணமாக பகுதி பகுதியாகக் ...ாடுக்கவேண்டி வருகிறது. சில சமயங்களில் இருக்கின்றவைகளைப் பகிர்ந்து ...ாடுக்கின்றபோது, அளவு ஓரளவு குறைகின்ற சூழ்நிலை வருகிறது. ...பற்றிய புகார்களும் முறையீடுகளும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. கூடுமான ...ரவில் இந்தக் குறைபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்காகத்தான் தேவையான அரிசி ...வேண்டும் என்று மீண்டும் மீண்டும் மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டே ...க்கிறோம். நான் முதலில் குறிப்பிட்டபடி, அரிசி, கோதுமை இரண்டும் ...த்து 30 ஆயிரம் டன் தருகிறார்கள். இரண்டும் சேர்த்து 1,20,000 டன் ...வேண்டுமென்று மீண்டும் வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

4. கல்வி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின்மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்று 12 பேர்கள் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்க வேண்டும். இன்றுதான் கடைசி நாள். அதனால்தான் கேள்வி நேரம் தள்ளி வைக்கப்படுகிறது. ஆசிரியர்கள் தொகுதி உறுப்பினர் தவிர, மற்றபடி கட்சிக்கு ஒருவர் தான் பேச முடியும். கட்சி சார்பில் பேசுபவர்கள் 15 நிமிடம் அல்லது 20 நிமிடம் எடுத்துக்கொண்டு, மற்றவர்கள் 5 நிமிடம் 10 நிமிடம் என்று எடுத்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி நடந்தாலும், 2 மணி ஆகும். இன்று முடித்தாக வேண்டும் என்பதில் நான் உறுதியாக இருப்பேன். தயவுசெய்து நேரத்தில் ஒத்துழைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செல்வி ஆ. லீலாவதி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்விக் கொள்கைக் குறிப்பில் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டிலே கல்வி மிகச் சிறந்து விளங்குகிறது. மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி வெற்றிகரமாக நடக்கிறது என்பதும் பாராட்டுக்குரியது. நம் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை நாம் மறுக்க முடியாது. நான் ஆளும் கட்சிக்கு வந்ததால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் புகழ்கிறேன் என்று சொல்ல முடியாது. நான் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதி என்று இருப்பதால், தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் முதல் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் வரை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் புகழாத ஆசிரியர்கள் இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களிடம் ஆசிரியர்கள் எந்த நேரத்தில் தங்களுடைய பிரச்சினைகளை எடுத்துச்சென்றாலும், பிரச்சினையை அவர்கள் அருள்கூர்ந்து கேட்டு, அவர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்த்து தான் பதவி ஏற்ற காலத்திலிருந்து தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருவதைக் குறித்து ஆசிரியர்கள் சார்பாக அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1983-84-வது ஆண்டில் ஆசிரியர்கள் பதவி நியமனம்பற்றி இங்கே கூறப்பட்டுள்ளது. மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே ஆசிரியர்கள் நியமனம்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேல்நிலைப் பள்ளிகளைப் புதிதாகத் தொடங்கியபோது, மாணவர்கள் சேர்க்கையால் அதிகப் பிரிவுகள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. போன ஆண்டும் மாநகராட்சியில் உள்ள சில பள்ளிகளில், மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே ஆசிரியர்கள் இல்லாத ஒரு நிலை இருந்தது. அதிகமான மாணவர்களை வைத்துச் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டி இருந்ததால், மற்ற ஆசிரியர்களை வைத்து அந்தப் பாடங்களைச் சொல்லிக்

கொடுக்கவேண்டிய நிலை இருந்தது. மேல்நிலைக் கல்விக்கு ஆசிரியர்களை நியமிக்க அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை இந்த அவையிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே மொழியாசிரியர்கள் மிகவும் சிரமத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏறக்குறைய 10 காம்போசிஷன் நோட்டுக்குகள் திருத்தினால், ஒரு பாட வேளைக்குச் சமமாகக் கொள்வது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவர்கள் 216-க்கு மேற்பட்ட பாட வேளைகளை எடுக்கிறார்கள். 90-க்கு மேற்பட்ட காம்போசிஷன் நோட்டுப்புத்தகங்களைத் திருத்த வேண்டும். வாரத்திற்கு நான்கு காம்போசிஷன் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும். அப்படி காம்போசிஷன் பயிற்சி கொடுத்தால், 360 நோட்டுப்புத்தகங்களை அவர்கள் திருத்தவேண்டியிருக்கிறது. மொழியாசிரியர்கள் அப்படித் திருத்தவேண்டி இருக்கிறது. அதேமாதிரி அவர்கள் 'ரெவிஷன் டெஸ்ட்' வைத்து அவைகளை எல்லாம் திருத்த வேண்டியிருப்பதால், அந்த மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையை அங்கே 30 மாணவர்கள் என்று வைத்திருக்க வேண்டும் அல்லது அவர்களுக்கு உதவியாக திருத்துவதற்கு என்று ஏதாவது மற்ற ஆசிரியர்களை நியமித்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். ஹையர் செகண்டரி போர்டு என்னும் ஸ்டீரிங் கமிட்டி அரசுக்கு என்னென்ன சிபாரிசு செய்திருக்கின்றதோ அதை மேல்நிலைப் பள்ளிகளைப்பற்றிக் கொடுத்திருப்பதை ஏற்று நடத்தி, ஆசிரியர்களுடைய வேலைப் பளுவைக் குறைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் ஹையர் செகண்டரி தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு 'பே ரெவிஷன்' பற்றி இதில் ஏதும் குறிப்பில்லை. ஐந்து ஆண்டுகளாகிவிட்டது. அதனையும் அவர்கள் திருத்தி மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் ஹையர் செகண்டரியிலே 30 மாணவர்களை மட்டுமே சேர்த்தால் போதும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும். தற்போது 50 அல்லது 60 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு ஆய்வுக்கூடத்தில் 24 மாணவர்கள் 3 மணி நேரம் ஆய்வு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 50 அல்லது 60 மாணவர்கள் இருக்கும்போது, ஒவ்வொரு முறையும் 3 மணி நேரம் 3 மணி நேரம் ஆக மாணவர்கள் வந்து செல்லவேண்டியிருப்பதால், அது ஆசிரியர்களுக்கு மிகவும் சிரமத்தைக் கொடுக்கின்றது. அவர்கள் அந்த சிரமத்திற்கு ஆளாகின்றார்கள். அந்த எண்ணிக்கையைக் குறைத்து ஆசிரியர்கள் வேலைப் பளுவைக் குறைக்க வேண்டும் என்று நான் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உட்படுத்தப்பட்ட ஆசிரியர்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. 1978 ஆம் ஆண்டிலே ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசு அவர்களைக் கீழே இறக்கம் செய்வதில்லை என்று உறுதி அளித்திருக்

கிறது. அதை அரசு செய்துகொண்டிருப்பதற்கு நான் அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் ஐந்து ஆண்டுகளாகப் பாடம் சொல்லிக்கொடுத்துவிட்டார்கள். அவர்களை இன்னும் 'அன்குவாலிபைட் டீச்சர்ஸ்' என்று கூறிக்கொண்டு அவர்கள் மிகவும் கேவலமான நிலையிலே பள்ளிகளிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய உழைப்பைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். 'அன்குவாலிபைட் டீச்சர்' என்று கூறப்பட்டிருக்கின்ற அவர்களே மிக நேர்த்தியாகப் பாடம் சொல்லிக்கொடுத்து, ஏறக்குறைய ஐந்து ஆண்டுக் காலமாக மாணவர்களைப் பரிட்சைக்கு அனுப்பி, அவர்களை நல்ல தேர்ச்சி அடையச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே கூட பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு 'ரிபிரஷர் கோர்ஸ்' என்றும் இன்சர்வீஸ் புரோகிராம் என்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களை பி.ஜி. ஆசிரியர்களுக்கு இணையாக வைக்கவேண்டும் என்று இந்தத் தருணத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் இன்னும் காலம் தாழ்த்தாமல், அவர்களுக்கு இன்னும் ரிபிரஷர் கோர்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறாமல், அவர்களுக்கு ஒரு முடிவை இந்த ஏப்ரல் மாதத்தில் தெரிவித்து அவர்களுடைய அங்கலாய்ப்பைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-50)

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் எம்.பில்., கட்டாயம் படிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. 1979 ஆம் ஆண்டில் சேர்ந்தவர்கள் 1980-க்குள்ளும், 1980-ல் சேர்ந்தவர்கள் 1981-க்குள்ளும் முடிக்காவிட்டால், அவர்களுடைய சம்பளத்தை சில கல்லூரிகளிலே பிடித்தம் செய்கிறார்கள். இதை அரசு கவனித்து, அந்தக் கல்லூரிகளுக்கு எம்.பில். படித்தவர்கள் அவசியமா என்பதை அறிந்து, அவர்கள் எம்.பில். படிக்க இன்னும் கால நீட்டிப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம் வரவேற்கத்தக்கது. 42 லட்சம் குழந்தைகள், 365 நாட்களும் உணவு அருந்திக்கொண்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இதற்காக அரசுக்குப் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திலிருந்து அரிசி, பருப்பு போன்றவற்றை வாங்குவதனால் ஏற்படும் குறைகளை சத்துணவு மையங்களின் பொறுப்பாளர்கள் கூறுகிறார்கள். அரிசி மூட்டைகளைக் குத்தி, ஏறக்குறைய 4, 5 கிலோ அரிசியை எடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி குறைகின்ற அரிசி, பருப்புக்கும் இவர்கள் கணக்குச் சொல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு முறையும் அவர்கள் அரிசி, பருப்பு வாங்கும்போது, ஒவ்வொரு மூட்டையிலும் 4, 5 கிலோ குறையாமல் இருக்க

நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் அதிகாரிகளிடம் பேசி, சரியான எடையுள்ள மூட்டைகளைக் கொடுக்கிறார்களா என்று பார்த்து, அந்த அமைப்பாளர்களுக்குச் சிரமம் இல்லாமல் இருக்க ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றிவந்த ஆசிரியர்கள், 1980 முதல் அரசு ஊழியர்களாக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. அவர்களுடைய பணியை வரன்முறை செய்யவில்லை. அதேமாதிரி தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் ஏற்கெனவே தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களின் அவல நிலையைக் கூறியிருக்கிறேன். அவர்கள் தனியார் பள்ளி நிர்வாகத்தால் மிகவும் தொல்லைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக அறிவித்தால், ஓரளவிற்கு அவர்கள் மன நிம்மதி அடைவார்கள். தனியார் பள்ளி நிர்வாகிகளால் பெண் ஆசிரியர்கள் *** மிகக் கேவலப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிலிருந்து நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களை அரசு ஊழியர்கள் என்று அறிவித்தால், ஓரளவிற்கு அவர்களுடைய குறைகள் தீரும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, இந்த வார்த்தையைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து எடுப்பது நலம் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள், தனியாகச் சொன்னால், எத்தகையவர் களானாலும் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : என்ன வார்த்தை?

திரு. சி. இராமலிங்கம் : *** என்ற வார்த்தை?

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அந்த வார்த்தைகள் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன.

செல்வி ஆ. லீலாவதி : அரசு, தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நேரடி யாகச் சம்பளத்தைக் கொடுக்க முன் வந்தது. செங்கை மாவட்டத்தில் இதை வெற்றிகரமாக நடத்தியது. ஆனால் ஒருசில நிர்வாகிகள் இது குறித்து நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றதால், இப்போது நேரடியாகச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் அரசு விரைந்து இதில் நடவடிக்கை எடுத்து, அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும் நேரடியாகச் சம்பளம் கொடுத்தால், தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் அவர்களுடைய சம்பளத்தை முழுமையாகப் பெறுவார்கள் என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லத் தேவை யில்லை.

*** தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

[செல்வி ஆ. லீலாவதி] [1983 ஏப்ரல் 5

கட்டிடங்கள் கட்டுவதில் அரசு மிக ஆர்வம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. செங்கை மாவட்டத்தில் ஊத்துக்காடு என்ற ஊரில் இருக்கும் பள்ளிக்குக் கட்டிடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. 1980 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அந்தப் பள்ளிக்குக் கட்டிடம் வேண்டுமென்று அதிகாரிகளைப் பார்த்து கேட்டு வருகிறேன். செங்கை மாவட்டம் முழுவதிலும் உள்ள பள்ளிகளில், இந்த ஒரு பள்ளிக்குத் தான் கட்டிடம் இல்லை. மேலவை உறுப்பினர்கள் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை அதிகாரிகளிடம் தெரிவிக்கும்போது, அவர்கள் இதற்கு செவி சாய்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பி.டி. பட்டம் பெற்ற இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு எந்தவித ப்ரமோஷனும் இல்லை. அவர்கள் மிகச் சிரமப்பட்டு பி.எ. பட்டம் பெற்று, அதற்குப் பிறகு பி.டி. படித்திருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் பி.டி. ஆசிரியர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல், இடைநிலை ஆசிரியர்களாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு எந்த வழியிலும் பதவி உயர்வு இல்லாததால், பி.டி. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் என்று அவர்களை அறிவித்து, ஆணையிட வேண்டும். அதனால் அரசுக்குப் பண இழப்பு ஏற்படாது. ஏறக்குறைய பி.டி. ஆசிரியர்கள் பெறும் சம்பளத்தை அவர்கள் ஏற்கெனவே பெறுகிறார்கள். அவர்கள் வயதும் 40 ஆகிவிடுகிறது. எனவே அவர்கள் எல்லாம், தங்களை பி.டி. பட்டம் பெற்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் என்று அறிவித்தால் போதுமென்று நினைப்பதால், அவர்களை பி.டி. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தேர்வு முறையை அரசு மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்கள் சூப்பர்விஷனுக்குப் போகும்போது, முக்கியமாகப் பெண்கள் சூப்பர்விஷனுக்குச் செல்லும்போது, மாணவர்களால் தாக்கப்படுகிறார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு நான் பரமக்குடி சென்றிருந்தபோது, அங்கே உள்ள ஆசிரியர்கள் தங்கள் அவல நிலையைக் கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். மாணவர்களைக் காப்பி அடிக்க விடாவிட்டால், 'வெளியிலே வா உன்னைப் பார்த்துக்கொள்கிறேன்' என்பது போன்ற மிரட்டல்களை அவர்கள் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு உள்ள தேர்தல் முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அதாவது சிலபசை மாற்றி, 'போஸ்டல் எக்சாமினேஷன்' மாதிரி வைத்து, மாணவர்கள் பார்த்து எழுதலாம் என்று கூறிவிட்டால், போதும். மாணவர்கள் பாடத்தில் 'தரோ'-வாக இருந்தால்தான், பதில் எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அப்படி பார்த்து எழுதலாம் என்று சொல்லி விட்டால், இம்மாதிரி ஆசிரியர்களுக்கு மிரட்டல் இருக்காது.

1983 ஏப்ரல் 5] [செல்வி ஆ. லீலாவதி]

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. சி. இராமலிங்கம் தலைமை)

அநேக ஆசிரியர்கள் சூப்பர்விஷனுக்குச் செல்லுவதற்கு தங்களுடைய ஒப்புதலை அளிக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி, அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது. எனவே ஆசிரியர்களுக்கு ஓரளவிற்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் அல்லது தேர்வு முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளி வேலை நாட்கள் ஏற்கெனவே 180 நாட்கள் என்று இருந்தது. அதை 200 நாட்கள் என்று மாற்றினார்கள். இப்போது 220 நாட்களாகி விட்டது. உண்மையிலேயே ஒரு ஆசிரியர் நன்றாகப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தால், அத்தனை நாட்கள் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க முடியாது. 220 நாட்கள் என்று அறிவித்துள்ளதால், ஆசிரியர்கள் பல துன்பங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். தனியார் பள்ளிகளிலே 220 நாட்கள் வந்துதான் ஆக வேண்டுமென்று ஆசிரியர்களைக் கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள்.

(மாற்றுத் தலைவர் மணியடித்தார்.)

இதனையும் அமைச்சரவர்கள் பார்த்து, மீண்டும் 200 நாட்களாக அதை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற் கல்வி பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் சம்பளம் 150 ரூபாய் என்றிருக்கிறது. அவர்கள் முழு நேரமும் வேலை செய்து கொண்டிருக் கிறார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் 300 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டு மென்று அமைச்சர் அவர்களிடம் சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுள்ளதால், அவர்களுடைய ஊதியத்தை 300 ரூபாயாக மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தெலுங்கு மொழி ஆசிரியர்கள் தமிழ் படித்து தேர்ச்சி அடையாவிட்டால் அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு இல்லை. ஏழு ஆண்டுகளாக ஊதிய உயர்வு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தமிழ் அவசியமில்லை. தெலுங்கிலே கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். ப்ரமோஷன் வேண்டுமென்றால் அவர்கள் தமிழ் படிக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஆணையிட்டு, மற்றபடி தெலுங்கு மட்டும் பள்ளியிலே சொல்லிக் கொடுக்கும்போது, அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்து, அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளியிலே ஒரு மொழிக் கல்வி பயில்வதால், அறிவு அதிகமாக வளரு மென்று கல்வி அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். மாநகராட்சிப் பள்ளிகளிலே மாணவர்கள் அதிகமாகத் தேர்ச்சி அடையாததற்குக் காரணம் ஆங்கிலத்தில் அவர்கள் 20, 25 மதிப்பெண்கள் வாங்குவதுதான். அவர்களின் பெற்றோர்கள்,

[செல்வி ஆ. லீலாவதி] [1983 ஏப்ரல் 5

வீட்டின் சூழ்நிலை ஆகியவற்றால் ஆங்கிலம் கற்கும் நிலையில் இல்லாமல்

(முற்பகல் 10-00)

இருக்கிறார்கள். என்னதான் அவர்களுக்குக் கற்பித்தாலும், அவர்கள் ஆங்கிலப் பாடத்தில் மட்டும் தேர்ச்சி அடைவதில்லை. ஆகவே 10 ஆம் ஸ்டாண்டர்டு பாஸ் செய்தவர்களுக்கு ஆங்கிலப் பாடத்தில் 20 அல்லது 25 மார்க்குகள் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு இருந்தால் போதும் என்கிற வகையில் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

* திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன். 1983-84 ஆம் ஆண்டில் கல்வி மானியத்திற்காக ஒதுக்கியுள்ளது ரூபாய் 356 கோடி என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. வகுப்புகள் 1—5-க்குரிய 6—11 வயதுத் தொகுதிச் சிறுவர்களில் 96.2 விழுக்காட்டினரும் வகுப்புகள் 6—8-க்குரிய 11—14 வயதுத் தொகுதிச் சிறுவர்களில் 66.03 விழுக்காட்டினரும் இதுவரை, அதாவது 1982-83 வரை பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். அதுபோல் 1082-83-ல் முதல் நிலை மற்றும் நடுநிலைப் பள்ளிகளில் 6—11 வயதுத் தொகுதியினர் 2,26 இலட்சம் பேர்களும், 11—14 வயதுத் தொகுதியினர் 0.37 இலட்சம் பேர்களும் ஆக மொத்தம் 2.63 இலட்சம் பேர்கள் கூடுதலாகப் பள்ளிகளில் சேர்ந்துள்ளனர். இப்படி 2.63 இலட்சம் பேர்கள் கூடுதலாகச் சேர்ந்திருப் பதற்கு மிக முக்கிய காரணம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர் களுடைய சத்துணவுத் திட்டம். இதை நான் பாராட்டுகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் புரட்சிகரமான திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள். முஸ்லிம் கலாச்சாரக் குழு அறிக்கை ஒன்று பார்த்தேன். வேலை இல்லாதவர் களுக்கு ஓய்வூதியமாக ரூபாய் 250 கொடுத்திருப்பதாகவும், புரட்சித் தலைவர் செயல்படுத்தியிருக்கும் இத்திட்டம் எந்த நாட்டிலும் எந்த இடத்திலும் செயல் படுத்தாத, கொடுக்கப்படாத ஒரு திட்டம் என்றும் அதை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்திருப்பதாகவும் அந்த அறிக்கையிலே பார்த்தேன். இந்தப் பெரிய உலக சாதனைக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலம் இவ்வளவு பெரிய சாதனைகளைச் செய்கின்ற நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே 6 வயது முதல் 14 வயது வரை உள்ள பிள்ளைகளுக்கு கட்டாயக் கல்வியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டாயக் கல்வி அளிப்பதன் காரணமாக இந்த நாட்டிலே கல்லாமை ஒழியும். கல்லாமை ஒழிவதன் வாயிலாக இந்த நாட்டிலுள்ள எதிர்காலப் பிரஜைகள் கல்வி வளர்ச்சியிலே முன்னேற்றம் அடைவதுடன், நாட்டிலும் நல்ல

1983 ஏப்ரல் 5] [திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்]

விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படும். அந்த வகையில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உள்ள குழந்தைகள் கட்டாயமாகக் கல்வி கற்க வேண்டுமென்கிற ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே ஒன்று குறித்து நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலேயே அறிவிப்பார் என்று கருதுகிறேன். இன்னும் பல மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் நூல் நிலையம், ஆய்வுக் கூடம், கட்டிட வசதி போன்றவை போதுமானவையாக இல்லை. இன்றைக்கு மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் குழந்தைகளை ஆட்டு மந்தையைப் போல அடைத்து வைத்திருக் கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கிற குறை கட்டிட வசதி இல்லை என்பதுதான். அங்கே ஆசிரியர்-பெற்றோர் சங்கம் மூலம் பொதுமக்கள் மத்தியிலே சென்று நிதி வசூல் பண்ணுகிறார்கள். அப்படியும் அவர்களுக்குப் போதுமான நிதி வசதி கிடைப்பதில்லை. ஆகவே மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் போதுமான கட்டிட வசதி, நூல் நிலைய வசதி, ஆய்வுக் கூட வசதி போன்றவற்றை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது அரசின் கடமை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவற்றை உடனடியாக அரசு செய்துதரவேண்டும்.

சத்துணவுத் திட்டத்திலே சில குறைகள் இருப்பது உண்மை. சத்துணவுத் திட்டத்தை நல்லமுறையிலே நடத்துவதற்கு பள்ளிகளோடு இதனை இணைத்திருப்பதன் காரணமாக குழந்தைகளுக்கான சத்துணவை சமைப்பது தான் முக்கிய நோக்கமாக இருக்கிறது. அதுபோல் சீக்கிரமாகச் சாப்பாடு போடுவார்களா என்ற எண்ணத்தில் மாணவர்கள் கல்வியை மறந்துவிடுகின்ற நிலைமை கூட இருக்கிறது. ஆகவே எங்காவது ஒரு முக்கியமான இடத்திலே சத்துணவைச் சமைத்து அங்கிருந்து பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுப்பதன் வாயிலாக பிள்ளைகளும் படிப்பின்மீது கவனத்தைச் செலுத்த வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு பொதுமக்கள் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் தருகிறார்கள். சமீபத்திலே கூட பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். ஓட்டல் முதலாளிகள் சேர்ந்து 10 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபோல் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் இப்படி பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கொடுப்பதுபற்றி வெளியே எல்லாமே வருவதில்லை. எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள், இதுவரை எவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறார்கள் போன்ற கணக்கு விவரங்கள் தெரிந்தால், பொதுமக்கள் இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். இதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டு

மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள், என்ன கொடுக்கிறார்கள் என்பது பொதுமக்களுக்குத் தெரியாமல் இருப்பது நல்லதல்ல.

அடுத்து, பாடநூல் நிறுவனக் குழு ஒன்று இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாப் பாடங்களையும் நல்லமுறையில் வெளியிடுகிறார்கள். ஆனால் வரலாறைப் பொறுத்தவரை ஒரு குறை. நமக்கு சுதந்திரம் கிடைத்து 36 ஆண்டுகள் ஆகிறது. இன்றைக்குள்ள குழந்தைகளுக்கு எப்படி சுதந்திரம் வாங்கினோம் என்பது தெரியாது. ஆகவே அவர்கள் சுதந்திர வரலாற்றைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வரலாற்றுப் புத்தகத்திலே இதனைக் கொண்டுவர வேண்டும். பல தலைவர்கள் இந்த நாட்டிலே சுதந்திரத்திற்காக தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். திரு. இராஜாஜி அவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் பெரிய தியாகம் செய்தவர். மேலும் சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் வைஸ்ராயாக இருந்தவர். அவர் சிறையிலே இருந்தபோது, கையிலே தட்டேந்திச் செல்லும்போது ஒரு போலீஸ் அதிகாரி அவர் கையில் அடித்தார். அப்படி அடித்தபோது கூட அவர் அதைப்பற்றி வெளியே தெரிவிக்காமல் இருந்து விட்டார். பிறகு அவர் இம்மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக வந்தபோது, எந்த அதிகாரி அப்படி அடித்தாரோ அவருக்குப் பதவி உயர்வு பற்றிய பிரச்சினை வந்தது. அப்போது அவர் முன்னால் நடைபெற்ற சம்பவத்தை எண்ணிப்பாராது, அவருக்கு ஐ.ஜி. பதவியை அவர் கையாலேயே அளித்தார். நம்முடைய மேலவைத் தலைவர் திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள் தியாகம் செய்தவர்கள். இப்படி தியாகம் செய்தவர்களுடைய பெயர்கள் வரலாற்று புத்தகத்திலே வரவில்லை. இந்த நாட்டுக்கு எப்படி சுதந்திரம் கிடைத்தது என்பதை வரலாற்று புத்தகத்திலே சொன்னால் தானே, நம்முடைய இளைஞர்கள் அதுபற்றித் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். இதனை இடம் பெறச் செய்ய வேண்டியது அரசின் கடமை. இதனை மிகத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய நாட்டிலே இளைஞர்கள் அதிகமான பேர் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் படித்து விட்டு வருபவர்களுக்குக் கூட வேலையில்லை. இன்றைக்கு தொழில் பயில என்ஜினியரிங் கல்லூரிக்கு மாணவர்கள் மனு செய்கிறார்கள். அங்கே குறிப்பிட்ட அளவுக்குத்தான் இடம் இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் தான் இடம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆயிரம் இடம் இருந்தால், மூன்று ஆயிரம் பேர் மனு செய்கிறார்கள். மூன்று ஆயிரம் பேர்களில் ஆயிரம் பேர்களை எடுத்த பிறகு, எடுக்காமல் இருக்கிற இரண்டு ஆயிரம் மாணவர்களுடைய நிலை என்ன? இந்த நாட்டிலே அவர்களுக்கும் நாம் பாதுகாப்பு கொடுக்க

[illegible]டாமா? அவர்கள் பொறியியல் கல்லூரியிலே படிக்க வாய்ப்பு இல்லை. [illegible]யோ படிக்க மனு செய்தால், அங்கும் இடம் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே அவர்கள் ரோட்டிலே சுற்றுகிறார்கள். பலவித தீய காரியங்களில் இறங்கு கிறார்கள். கடைசியில் நக்சல்பாரிகளாக மாறிவிடுகிறார்கள். ஆகவே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வைத்திருப்பது மாதிரி, நம்முடைய என்ஜினியரிங் கல்லூரிகளிலும் ஷிப்ட் சிஸ்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். குறிப்பாக கிண்டி என்ஜினியரிங் காலேஜில் ஷிப்ட் சிஸ்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் நாம் இன்னும் கூடுதலாக மாணவர்களைச் சேர்க்க முடியும். மேலும் இதில் தவறுகள் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். அந்த நிலைமையை நம்முடைய அரசு உருவாக்க வேண்டும்.

அடுத்து, விளையாட்டுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், தமிழகத்திலே [illegible] மாணவர்கள் மிகச் சிறப்பாக விளையாட்டிலே ஊக்கம் காட்டுகிறார்கள்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(முற்பகல் 10-10)

இந்தத் துறையை இன்னும் வேகமாக, தீவிரமாகச் செயல்பட வைக்க வேண்டும். விளையாட்டுத் துறையில் உள்ள ஒரு இயக்குநருக்கு வேறு ஒரு பொறுப்பையும் கொடுத்திருக்கிறோம். இரண்டு பொறுப்பையும் வைத்துக் கொண்டு இந்தத் துறையை எப்படி தீவிரமாக அவர் செயல்படுத்த முடியும் என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். விளையாட்டுத் துறையிலே இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரை, ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டிகூட வைத்து, இந்தியா பூராவிலிருந்தும், தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் விளையாட்டு வீரர்கள் விளையாடினார்கள். அதில் இந்தியாவுக்கு நல்ல பெயர் வந்தது. இதிலே இன்னும் தீவிரமான முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டால், தமிழகத்திற்குச் சிறப்பான பெயரை ஏற்படுத்தும். இதை கவனிக்க வேண்டுகிறேன். விளையாட்டுத் துறையில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் சொல்கிறேன். மக்கள் இன்றைக்கு தனியார் கல்லூரிகளைத் தேடிப்போகிற நிலை இருக்கிறது. அரசாங்கமும் நிறைய கல்லூரிகளை வைத்திருக்கிறது. ஆனால் கல்வியின் தரம் தனியார் கல்லூரிகளில் தான் இருக்கிறது என்று மக்கள் நம்பி அங்கே செல்கிறார்கள். அரசாங்கக் கல்லூரிகளும் கல்வித் தரத்தினை உயர்த்தி, மக்களை அரசாங்கக் கல்லூரியில் தரம் உள்ளது என்று உணர்கிற மாதிரி செய்ய வேண்டும். நாட்டுமக்கள் எதை விரும்புகிறார்களோ அதைச் செய்வதுதான் நம்முடைய கடமையாகும்

என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக கல்வித் தரம் உயர அரசு மட்டும் அல்ல, ஆசிரியர்களும் அதற்குப் பொறுப்பான அளவில் நடக்க வேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை ஆசிரியர் பட்டதாரி முற்போக்கு முன்னணியின் சார்பில் கூறிக்கொள்கிறேன். கல்வி பற்றிய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன்பாக இந்தத் துறை செயலாற்றுகிற விதத்தைப்பற்றிச் சுருக்கமாக முன்னுரையாக ஒன்றிரண்டு வரிகளில் சொல்லி விட்டு என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன்.

கடந்த சில ஆண்டுகளில் கல்வித் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற வளர்ச்சி, ஏற்பட்டிருக்கிற மாற்றங்கள் இவைகளை ஏதோ ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்ல, எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள் மட்டுமல்ல, அரசாங்கத்தின் கருத்தோடு மாறுபட்டவர்கள் கூட மறைமுகமாகக்கூட அல்ல, பகிரங்கமாகவே பாராட்டிப் பேசுகிற நிலை• ஏற்பட்டிருக்கின்றது. வியப்புக்குரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு, பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை பல இடங்களில் பகிரங்கமாகக்கூட ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாற்றங்கள், வளர்ச்சி, அணுகுமுறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற மாற்றங்கள் பாராட்டத்தக்க அம்சமான இவைகள் அனைத்திற்கும் நான் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏதோ ஒருசிலர் தனிப்பட்ட காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக, வெறுப்பு உணர்ச்சியின் காரணமாக, சொந்தக் காரணங்களால் அதைப் பொதுமைப்படுத்துவதற்கோ, பொதுக் குற்றச்சாட்டாக ஆக்குவதற்கோ முயற்சிகள் செய்யலாம். அது அதற்கு அப்பாற்பட்டது. அது எடுபடாது. தமிழக அரசுக்கும், ஆசிரியர்களுக்குமிடையே ஒரு சுமுகமான உறவு நிலவி வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. கோரிக்கைகள் பல தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. உண்மை. யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் தற்போது அந்தக் குறைபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்காக இந்த அரசு முனைப்பு காட்டி வருகிறது, முயற்சிகளைச் செய்து வருகிறது என்பதில் இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. ஆகவே, பல்லாண்டுக் காலமாக, பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலங்களில் இருந்து ஏற்பட்ட சிகப்பு நாடா முறைகளும், சில பழமையான முறைகளும் இந்தக் கால கட்டத்திலே கூட நாடு முழுவதும் கல்வித் துறையிலே இருப்பது உண்மை. அதைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சிகள் இப்பொழுது மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது. அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், மேல் மட்டத்திலே, அது கல்வி

அமைச்சராக இருந்தாலும், கல்வித் துறைச் செயலாளராக இருந்தாலும், பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர், கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர், தொழில் கல்வி இயக்குநர், அல்லது இணை இயக்குநர்களாக இருந்தாலும், அந்தத் துறைத் தலைவர்களுடைய அணுகுமுறைகள் ஏராளமான அளவுக்கு மாறியிருக் கின்றதைக் காண்கிறேன். நானும் 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்தத் துறையோடு ஈடுபட்டிருக்கிற காரணத்தால், பல போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு சிறைச்சாலைக்குச் சென்றவன் என்ற அடிப்படையில், சொல்கிறேன், அதிகாரிகள் மட்டத்தில் வியக்கத்தக்க, பாராட்டத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், மாவட்ட ரீதியில்தான் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. மாவட்ட ரீதியில் உள்ள கல்வி அதிகாரிகள் இந்த உணர்வுடன் செயல்படவில்லை. காரணம், பல்வேறு மட்டத்தில் பரவலாக உள்ள மாவட்டக் கல்வித் துறை அதிகாரிகள்மீது பல்வேறு புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளைக் களைந்தால், விரைந்து நடவடிக்கை எடுத்தால், மாவட்ட நிர்வாகத்தை மேலும் செம்மைப்படுத்த முடியும். மேலும் பல சிறப்புக்களைப் பெற்று கல்வித் துறை வளரும். மாவட்ட அதிகாரிகள் தமிழகத்தின் கல்வித் துறைக்குக் களங்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க விரைவான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்கான விவரங்கள் இருக்கின்றன. மேலவையிலே பேசுவதற்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தால், பொதுப்படையாகக் குற்றச்சாட்டாகக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையின் நோக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், 'Performance Budget' என்று எங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தப் புத்தகத்தில் specific objectives of school education என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட் டிருக்கிறது. அந்த (specific objectives) -இல் முதல் பக்கத்திலேயே குறிப் பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்-மாணவர் இவர்களுடைய வளர்ச்சிக்குப் போதுமான இன்செண்டிவ்ஸ் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட் டிருக்கிறது. கல்வித் துறையே அதை ஒப்புக்கொள்கிறது. அந்த நிலை இருக்கிறது. இதிலே நோக்கத்திற்கும் நடைமுறைக்கும் ஒப்பிட்டால், ஆசிரியர் கள் மாணவர்களுக்குப் போதுமான 'இன்செண்டிவ்ஸ்' கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புக்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நடைமுறையில் நிறைய இடைவெளி இருக்கிறது. கல்வித் துறைக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி ஒதுக்கீடு போதுமானதாக இல்லை. மொத்தத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை எவ்வளவு என்று பார்க்கும்போது, இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களில் கல்வித் துறைக்கு ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிற தொகையைப் பார்க்கிறபோது, இங்கே ஒதுக்கிய தொகை

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1983 ஏப்ரல் 5

போதுமானதாக இல்லை. அனுமதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர் பணி இடங்களும் போதுமானதாக இல்லை. இன்னொன்று. தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளுக்கும் கல்வி நிலையங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை இன்று மாநிலம் முழுவதும் பரவலாக தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளைத் துவக்குவதற்கு உரிய வசதிகளும் அதற்கான திட்டங்களும் இதில் இல்லை. ஆகவே இந்தக் குறை பாடுகளை நீக்குகிற வகையில் போதுமான நிதி வசதி அளித்து, பாலிடெக் னிக்குகளை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் துவக்குவதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோலவே, ஆசிரியர் மாணவர் விகிதத்தையும் குறைக்க வேண்டும். சாதனங்கள் இல்லாத அறிவியல் கூடங்கள் இருக்கின்றன. வொக்கேஷனல் ஸ்கூல்களில் அதாவது தொழிற் கல்விக் கூடங்களில் போதுமான சாதனங்கள் இல்லை. அதுபோன்ற குறைகளை கணக்கில் எடுத்துக்கொள் வேண்டும். 'பிரமோஷன் பாலிசி' என்று சொல்லப்படுகிற மாணவர்களுடைய பிரமோஷனைப் பொறுத்தவரை யில், நம்மிடையே ஒரு சீரான அளவு இல்லை. காரணம் ஒன்றாவது வகுப்பு முதல் மூன்றாவது வகுப்பு வரை நாம் தேர்வுகள் வைத்து மதிப்பீடு செய்யாத நிலை இருக்கிறது. அவர்களைத் தேர்ச்சியடையச் செய்கிறோம். நான்கு மற்றும் ஐந்தாவது வகுப்பில் லிபரல் வேல்யுவேஷன். ஆறு, ஏழு, எட்டாவது வகுப்புகளில் 15 சதவீதம் சராசரியாக இருந்தால் போதும். ஒன்பதாம்

(முற்பகல் 10-20)

வகுப்பிலே 20 சதவீதம் சராசரி மார்க் வாங்கினால் போதும் என்கிறோம். ஆனால் 10 ஆம் வகுப்புக்கு வரும்போது, பள்ளியிறுதித் தேர்வில் 35 சதவீதம் அல்லது 40 சதவீதம் கட்டாயம் மார்க் வாங்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் ஒரு முறையைக் கையாள்வதால், "பிரமோஷன் பாலிசி"-யைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு யூனிபார்மிடி இல்லாத தன்மைதான் கல்வித் துறையில் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து, ஒரு சீரான அளவுகோலை இத்துறை பின்பற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதைய முறையின் காரணமாக மாணவர்கள் மட்டுமின்றி ஆசிரியர்களும் கூட பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இப்படி இரு சாராரும் பாதிப்புக்குள்ளாகும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தேர்வு முறையைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காலத்திற்கேற்ப தேர்வு முறை இருக்க வேண்டும். தற்போதைய தேர்வு முறை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். காரணம் தற்போதைய முறையில் பல்வேறு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. எனவே இதை அலட்சியப்படுத்துவதன் காரணமாக, பல்வேறு சமுதாயத்

1983 ஏப்ரல் 5] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

திறமைகள் மாணவர்களிடையே வளருவதற்கு வாய்ப்புகள் அதிகமாகும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு தேர்வு முறையைச் சீர்திருத்தியமைக்க உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தற்போது ஒரு சுற்றறிக்கை வந்திருக்கிறது. "ஃபிளையிங் ஸ்குவாடு" பள்ளிகளில் தேர்வுகள் நடக்கும்போது மாணவர்களை "ஃபிஸிகல் செக்" செய்யலாம் என்று சொல்லி, அதன் காரணமாக அவர்கள், மாணவர்களுடைய பைகளையும், சட்டைப் பைகளையும், பேண்ட் பைகளையும் செக் செய்து காப்பி அடிப்பதற்கான பொருள்கள் எவையேனும் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்து எடுக்கிறார்கள். இந்தப் பணியை தேர்வை மேற்பார்வை செய்யும் ஆசிரியர்கள் செய்ய முடியாது. மாணவர்கள் காப்பி அடிக்காமல் இருக்கிறார்களா என்பதை மட்டும்தான் அவர்கள் பார்க்க முடியும். அவர்கள் மாணவர்களைச் 'செக்' செய்தால் அதன் காரணமாகப் பல்வேறு பிரச்சினை கள்தான் உருவாகும் என்பதைக் கல்வித் துறையே நன்கு உணரும். ஆனால். ஃபிளையிங் ஸ்குவாடு மாணவர்களிடம் காப்பி அடிக்கிற பொருள்கள் இருந்து கண்டுபிடித்தால் பின்னாலே அங்கேயுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு ஓலை வருகிறது. அதாவது அந்தத் தேர்வு மண்டபத்தில் மேற்பார்வையாளர் சரியான முறையில் தம்முடைய கடமையைச் செய்யவில்லை, இதன் காரணமாக ஏன் அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லி, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, எச்சரிக்கையும் தரப்படுகிறது. எனவே ஃபிளையிங் ஸ்குவாடு போடுவதை வரவேற்கிறேன். அவர்கள் மாணவர்களை 'செக்' செய்வதையும் வரவேற்கிறேன், ஆனால் மற்ற நடவடிக்கைகளில் கல்வித் துறை ஈடுபட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசாணைகளைப்பற்றிய பல்வேறு குறைபாடுகளையும் முரண்பாடுகளையும் இந்த மன்றத்தில் கூட பலமுறை எடுத்துக் காட்டி விவாதித்திருக்கிறோம். இத்தகைய முரண்பாடுகளும் குறைபாடுகளும் இருப்பது உண்மைதான். இதற்குக் காரணம் அரசு ஒரு முடிவெடுத்து ஆணை பிறப்பிப்பதற்கு முன்பாகச் சம்பந்தப்பட்ட ஆசிரியர் சங்கப் பிரதிநிதிகளை அழைத்துப் பேசி அவர்களின் கருத்துக்களையும் தெரிந்து முடிவெடுக்காத தாகும். அரசைப் பொறுத்தவரை, எந்தவிதமான முடிவையும் இறுதியில் எடுக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர் சங்கப் பிரதிநிதிகளின் கருத்துக்களை ஏற்கவோ மறுக்கவோ அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் சங்கப் பிரதிநிதிகளோடு கூடிப் பேசி விவாதித்த பிறகு, கருத்துக்களை ஆராய்ந்து பார்த்து ஆணை வெளியிடப் பட்டால், இத்தகைய முரண்பாடுகளையும் குறைபாடுகளையும் நாம் களைய முடியும். எனவே இந்த நல்ல நடைமுறையை இனிமேலாவது பின்பற்ற வேண்டும் என்று நான் கல்வித் துறையைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்களின் கோரிக்கையைப்பற்றி பலரும் பேசிவிட்டார்கள். அதை நான் திரும்பப் பேசுவது என்பது ஒன்று 'ரெப்படிஷன்' ஆக இருக்கும் அல்லது ஒரு ரிவிஷன் கிளாசாக இருக்கும் என்பதால், அவைகளைப்பற்றி விரிவாகப் பேசப் போவதில்லை. ஆனால் அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி நினைவு படுத்த வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்ற அடிப்படையில், இரண்டொன்றை மட்டும் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பள்ளி நாட்கள் 220 ஆக இருப்பதை 200 ஆகக் குறைக்க வேண்டும், ஈட்டிய விடுப்பை 23 நாட்களாக உயர்த்த வேண்டும், தற்காலிகப் பணியிலுள்ள ஆசிரியர்களைத் தேர்வாணைக் குழுவின் அதிகார வரம்பிற்குள்ளிருந்து நீக்கி அவர்கள் பணியில் சேர்ந்த தேதியிலிருந்து அவர்கள் பணியை வரன்முறைப்படுத்த வேண்டும், அதைப்போலவே தனியார் பள்ளி மற்றும் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சட்டத்தில் இருக்கிற குறைபாடுகளைக் களைய ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும், அவர்களுக்கு அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்குகிற சலுகைகள் அனைத்தையும் வழங்க வேண்டும் என்பன போன்ற கோரிக்கைகள் பல ஆண்டுகளாக வைக்கப்பட்டு வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவைகளையெல்லாம் அரசு விரைவாகக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற் கல்வி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், தொழில் கல்வி துவக்கப்பட்டு ஐந்து ஆண்டுகளாகியும்கூட, அந்த ஆசிரியர்களுக்கான பணி விதிகள் (Service Rules for Vocational Teachers) இதுவரை வெளியிடப்படாமல் இருக்கிறது. அதோடு அதில் பணிபுரியும் பகுதிநேர ஆசிரியர்களை முழு நேர ஆசிரியர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் அவர்கள் ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் விரைவில் பரிசீலித்து நல்ல முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிற் கல்வியைச் சீரமைப்பது குறித்து டாக்டர் குழந்தைசாமி அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டு, அது அரசுக்கு அறிக்கையைக் கொடுத்துவிட்டது. ஆனால் அந்த அறிக்கையை அரசு ஏற்றுக் கொண்டதா இல்லையா என்பதே எங்களுக்கு இதுவரை தெரியவில்லை. எனவே டாக்டர் குழந்தைசாமி அவர்களின் சிபாரிசுகளை ஏற்று செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, அந்தச் சிபாரிசுகள் குறித்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளித்தால், நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

... பயிற்சி காலத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட ஒரு கூடுதல் ஊதிய உயர்வு ஒரு சாராருக்கு மட்டும் கொடுக்கப்பட்டு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாத நிலை இருப்பதன் காரணமாக, ஒரு முரண்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த முரண்பாட்டையும் அரசு கவனித்துத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேர்வு நிலை, சிறப்பு நிலை ஆகியவைகளைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு முரண்பாடு இருக்கிறது. தேர்வு நிலை என்பது முதலில் 1972 ஆம் ஆண்டில் கொடுக்கப்பட்டது. பிறகு 1973 ஆம் ஆண்டில் இன்னொரு சாராருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. மேலும் 1974 ஆம் ஆண்டு இன்னொரு சாராருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அடுத்து 1975 ஆம் ஆண்டும் ஒரு சாராருக்குக் கொடுக்கப் பட்டது. இப்படி நான்கு வெவ்வேறு ஆண்டுகளில் தேர்வு நிலை வழங்கப்பட்டது. அதைப்போலவே சிறப்பு நிலை என்பதும் 1—1—1981-ல் ஒரு சாராருக்கும், 1—6—1981 முதல் ஒரு சாராருக்கும், 1—4—1982 முதல் இன்னொரு சாராருக்கும் என்று அளிக்கப்பட்டது. இப்படி ஒவ்வொரு தேதியில் நாம் ஒவ்வொரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதன் மூலமாக ஆசிரியர்களிடையே முரண்பாடுகளையும், ஜூனியர் சீனியர் பிரச்சினைகளையும், பல்வேறு மனக் கசப்புகளையும் உருவாக்குகின்றன என்பதை மனதில் கொண்டு தேர்வு நிலையையும் சிறப்பு நிலையையும் ஒரே தேதியிலிருந்து—முன் தேதியிட்டுக் கொடுக்க அரசு முன்வருவதன் மூலமே இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காண முடியும். இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தேர்வு நிலை, சிறப்பு நிலையைப் பொறுத்தவரையில், இன்னொரு விநோதமான நிலை இருக்கிறது. தேர்வு நிலை அல்லது சிறப்பு நிலை என்பது ஒரு பதவி உயர்வு அல்ல. அது ஒரு சலுகையே தவிர, பிரமோஷன் அல்ல. அது ஒரு அவார்டு. இந்த நிலையில் எற்கெனவே தலைமை ஆசிரியர், அல்லது துணைத் தலைமை ஆசிரியர் அல்லது இன்டக்டட் ஆசிரியர் போன்ற பதவிகளைத் துறந்திருந்தால், அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு தேர்வு நிலையோ அல்லது சிறப்பு நிலையோ வழங்கப்படக் கூடாது என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் ஒரு பதவி உயர்வாக இருந்தால், அதை நிறுத்தி வைக்கலாம். ஆனால் ஏற்கெனவே சில வாய்ப்புகளை வேண்டாம் என்று சொன்னவர்களுக்குத் தேர்வு நிலை அல்லது சிறப்பு நிலை தரக்கூடாது என்று சொல்லுவது எந்த அடிப்படையில் பார்த்தாலும் நியாயமில்லை. ஆகவே அந்த ஆணையை ரத்து செய்து, பதவி வாய்ப்புகளைத் துறந்தவர்களுக்கு எந்தவிதமான நிபந்தனையும் இல்லாமல், சிறப்பு நிலை அல்லது தேர்வு நிலை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போன்றே பி.டி. பட்டம் பெற்ற இடை நிலை ஆசிரியர்கள் ...

சிறப்பாசிரியர்கள் பதவி மேம்பாடு, இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பி.பி.எட் படித்திருந்தால் அவர்களுக்கு உடற் கல்வி இயக்குநர்களாகப் பதவி உயர்வு போன்ற கோரிக்கைகள் எல்லாம் இன்னும் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் முறையாகக் கவனித்து ஏற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 6, 7 ஆம் வகுப்புகளுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி வகுப்புகள் தற்போது நடத்தப்படுவதில்லை. எனவே அந்த வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுவதோடு, அதில் இடைநிலை ஆசிரியர்களை அரசு பயன்படுத்திக்கொள்ள முன்வர வேண்டும் என்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வித் துறை நிர்வாக ரீதியில செய்த சில தவறுகள் காரணமாக, மாநிலம் முழுவதும் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு பிரச்சினை இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. பல மாவட்டங்களில் 2 ஆம் நிலை தமிழாசிரியர்கள் கடந்த காலத்தில் போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்காத காரணத்தால், ஒரு காலகட்டத்தில்—1970 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு என்று நினைக்கிறேன்—இடைநிலை ஆசிரியர்களை அந்தப் பதவிக்குப் பயன்படுத்தினார்கள். அதுவும் அரசாணை பிறப்பித்துப் பயன்படுத்தினார்கள். இவ்வாறு இடைநிலை ஆசிரியர்கள் தமிழ் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிய பிறகு, போதுமான அளவுக்குத் தமிழாசிரியர்கள் மாநிலத்தில் கிடைத்த பிறகு, அவர்கள் அந்தப் பணியில் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இவ்வாறு நிர்வாக ரீதியாக அரசு ஒரு முடிவெடுத்ததன் காரணமாக, தமிழாசிரியர்களாகப் பணியாற்றிய இடைநிலை ஆசிரியர்கள்—அவ்வாறு தாங்கள் தமிழாசிரியர்களாகப் பணியாற்றிய காலத்தை தங்களின் பணி வரன்முறைப்படுத்தக் கணக்கில் எடுக்காமல் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அந்தக் காலத்தையும் பணியில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு அந்தக் காலத்தையும் பணியில் சேர்த்து தங்களுக்குத் தேர்வு நிலை அல்லது சிறப்பு நிலை தர வேண்டும் என்று கேட்டால், இந்தக் காலத்தைக் கணக்கில் கொள்ள முடியாது என்று கல்வித் துறை சொல்லுவது எந்த வகையிலும் நியாயமில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நிலைமை பல மாவட்டங்களில் இருக்கிறது. கல்வித் துறையின் நிர்வாகத்தால் ஏற்பட்ட இந்தக் கோளாறை கல்வித் துறைதான் சரி செய்ய வேண்டும். தென்னாற்காடு, வடாற்காடு, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களில் அரசு எடுத்த ஒரு கொள்கையின் அடிப்படையில் இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் அனைவரும் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக பதவி உயர்வு தரப்பட்டனர். அந்த உத்தரவைச் சரியாகச் செயல்படுத்தாத காரணத்தால் அந்தத் தகுதி உடைய சில ஆசிரியர்கள் அவ்வாறு முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக நியமிக்கப்படாமல் விடுபட்டுப் போய்

விட்டார்கள். இது மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1973 ஆம் ஆண்டில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அத்தகைய ஆசிரியர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்ட இந்தத் திட்டத்தின் காரணமாக இடைக் காலத்தில் என்ன வேடிக்கை நடந்தது என்றால், கல்விக் தகுதி உடைய ஆசிரியர்கள் பலர் புதிதாகப் பதவி நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள். புதிதாக இவ்வாறு பதவி நியமனம் செய்யப் பட்ட ஆசிரியர்கள், ஏற்கெனவே வாய்ப்பைப் பறி கொடுத்த ஆசிரியர்களைக் காட்டிலும், பணி மூப்பு உடையவர்களாக ஆக்கப்பட்டார்கள். இதுவும் கல்வித் துறையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு கோளாறு ஆகும். எனவே கல்வித் துறை தான் இதையும் சரி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினை குறிப்பாக வடாற்காடு, தென்னாற்காடு, சேலம், செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில் இருக்கிறது.

அடுத்து, ரெட்ரான்ஸ்பெக்டிவ் ரெகுலரைசேஷனுக்கு அரசு ஒரு நல்ல ஆணையைப் பிறப்பித்தது. அதாவது பணியில் சேர்ந்த தேதியிலிருந்து இடை நிலை ஆசிரியர்களுக்குப் பணி வரன்முறை செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், அவர்களுக்குச் சிறப்பு நிலை வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் ஆணையிடப் பட்டது. அதில் சில வாசகங்கள் சரியாகப் போடப்படாததன் காரணமாக, ஏ பிரிவைச் சேர்ந்த இடை நிலை ஆசிரியர்களுக்கும் ½ மில்லியன் ஜாப் ஸ்கீம் அடிப்படையில் நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கும், வெக்கேஷன்போது பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டு மீண்டும் நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசாணைகளில் உள்ள சில வார்த்தைகள் சரியாக இல்லாத காரணத்தால், பல ஆசிரியர்கள் பாதிப்புக் குள்ளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து அரசு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 10-30)

எஸ்.ஈ.ஆர்.டி. மூலமாக இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பதவி மேம்பாடு செய்பவர்களுக்கு ஊதிய நிர்ணயம் எஃப்.ஆர். 22-பி அடிப்படையில் தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் இருக்கிறது. நடுநிலைப் பள்ளிகளில் பணி புரிகின்ற தலைமையாசிரியர்களுக்குப் பணப் படி தர வேண்டுமென்று கேட்டபோது, அமைச்சர் அவர்கள் அது பரிசிலனையில் இருப்பதாக இங்கே உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள். அதையும் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதல்நிலை உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், க... கல்வித் தகுதிக்காக சிறப்பூதியம் அளிப்பது அரசின் பரிசிலனை... இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள். ஆனால் ...

[திரு. கி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்] [1983 ஏப்ரல் 5

இன்றுவரையில் செயல்படுத்தப்படவில்லை. அதையும் அரசு செயல்படுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் எல்லாம் புதிய பிரச்சினைகள் அல்ல. தமிழக அரசு பரிவுடன் பத்தாண்டுக் காலமாக இருந்து வந்த பிரச்சினைகளை நல்ல முறையில் அணுகி, அதைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுத்ததற்காக பாராட்டுகிறோம், அதை வரவேற்கிறோம். அதைப் போலவே தேக்க நிலையில் உள்ள இதர பிரச்சினைகளையும் அதே கண்ணோட்டத்திலேயே அணுகி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்று ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்வி, படிப்பு உதவித் தொகை கொடுக்க உள்ள வருமான வரம்பு நீக்கப்பட வேண்டும், ஆசிரியர்கள் வீட்டு வசதி வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும், ஆசிரியர்களுக்கு உடல் நலப் படி (Health Allowance) வழங்க வேண்டும், ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு வயது வரம்பு நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற பல கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் புதிய கோரிக்கைகளாக இருந்தாலும், இவைகளையும் பரிவுடன் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுடைய நலனுக்காக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பாலிடெக்னிக்குகளில் டிப்ளமா படித்த மாணவர்களுக்காக தனி பி.ஈ. படிப்பு வருவதாக ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். வருகிற கல்வியாண்டில் அப்படி டிப்ளமா மாணவர்களுக்காக தனி பி.ஈ. பட்டப்படிப்பு ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறேன். பி.ஈ. பட்டப்படிப்பில் டிப்ளமா மாணவர்களுக்காக கொடுக்கப்பட்டு ரிசர்வேஷன்—ஒதுக்கீடு—சரியான முறையில் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. அது உண்மையென்றால், அத்தகைய குறைபாடுகள் நிகழாவண்ணம் துறை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாகவே தேர்வு முடிவுகள் வருவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதால்தான், மாணவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். டிப்ளமா மாணவர்களுடைய தேர்வு முடிவுகளைத் தாமதப்படுத்தாமல் வெளியிட உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவர்களுக்கு ஃபவுண்டேஷன் கோர்ஸ் இருக்கிறது. முதலாண்டு பழைய 11-வது வகுப்புக்கு இணையாகக் கருதப்படாததால், இணையாக அது அங்கீகரிக்கப்படாததால், மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அது குறித்தும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1983 ஏப்ரல் 5] [திரு. கி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

மாணவர்கள் நலநிதி ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளையும் விடுக்கிறேன். தமிழகத்திலே கல்லூரிகளில் 1,82,000 மாணவர்களும், தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளில் 40,250 மாணவர்களும், பள்ளிகளில் 97.18 இலட்சம் மாணவர்களும் ஆகமொத்தம் 99.39 இலட்சம் மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி மாணவர்கள் தமிழகத்திலே இருக்கிறார்கள். மாணவ-மாணவியர்களுக்கென்று நலநிதி ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு மாணவரிடமிருந்தும் ஆண்டுக்கு ஒரு ரூபாய் என்று வசூலித்தால், ஒரு கோடி ரூபாய் சேரும். அதற்கு இணையாக அரசும் ஒரு தொகையைக் கொடுத்தால் கணிசமான அளவிற்கு நிதியை ஏற்படுத்தி, இந்தத் தொகையிலிருந்து வேறு வழியில்லாத ஏழையெளிய மாணவர்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் உதவியைச் செய்யலாம் என்பதை அரசுக்கு ஆலோசனையாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

கல்லூரி, பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கெனவே சொன்ன கருத்துக்களை, பலரும் சொன்ன கருத்துக்களை சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். கல்லூரி ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கைகள், நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரால் வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்ட கோரிக்கைகள்கூட இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் காலந்தாழ்த்தப்படுகின்றன. இதற்கு என்ன காரணமென்று எனக்குப் புரியவில்லை. இந்தக் கோரிக்கைகளுடைய நியாயங்களை ஏற்கெனவே அரசு உணர்ந்திருப்பதால், அந்த நியாயத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு விரைவான சில நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தவரையில், அரசு நியாயம் என்று ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி கொடுத்து ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக ஆசிரியர்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். அதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களால் நியாயம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு உறுதிமொழி கொடுக்கப்பட்ட பல கோரிக்கைகளைச் செயல்படுத்துவதில் உள்ள காலதாமதத்தால் ஆசிரியர்களிடையே விரக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதைக் களைவதற்கு மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல்கலைக் கழகங்களை ஜனநாயகப்படுத்துவதுபற்றி தமிழக அரசே கொள்கை ரீதியாக 1980-ல் ஆளுநர் உரையில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இது இன்னும் செயல்படுத்தப்படவில்லை. இதிலே காலதாமதம்

ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1980-லே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. பல்கலைக் கழகங்களை ஜனநாயகப்படுத்துகிற சட்டத் திருத்தத்திற்கான நடவடிக்கைகள் இன்னும் வரவில்லை. குறிப்பாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படாததன் காரணமாக, ஆசிரியர்கள் எந்த அளவிற்கு அல்லலுக்கும், அவதிக்கும் ஆளாகிறார்கள் என்பதை விரிவான முறையில் அவ்வப்போது அரசிடம் தெரிவித்து வருவதால், இங்கே அதைப்பற்றி விளக்க விரும்பவில்லை. இந்த நிலையில் கவியரசு கண்ணதாசன் அவர்கள் சொன்ன ஒரு கதை என் நினைவுக்கு வருகிறது. அதை மட்டும் சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன்.

குளக்கரைக்குக் குளிக்கச் சென்ற இராமன் தன்னுடைய அம்பை, க்ஷத்திரிய வம்ச மரபின்படி, கரையின் மேலே சொருகிவிட்டுக் குளிக்கச் சென்று குளித்துவிட்டு வந்து திரும்பிப் பார்த்தபோது, அந்த அம்பிலே தவளை சிக்கித் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் காட்சியைப் பார்த்தான். அப்போது இராமச்சந்திரன் "நான் இப்படி அம்பை வைக்கும்போதே வலி ஏற்பட்டிருக்குமே, அப்போதே குரல் கொடுத்திருக்கக் கூடாதா?" என்று கேட்டபோது, "இராமச்சந்திர பிரபு, எனக்கு எப்போதாவது குறைகள் வந்தால், நான் உன்னைத் தவிர வேறு யாரிடமும் சொல்லுவது கிடையாது. நீயேதான் எனக்குத் தலைவன். ஆனால் உன்னுடைய அம்பே எனக்கு வேதனை ஏற்படுத்தக்கூடிய நிகழ்ச்சி வரும்போது, அவ்வாறு பேச முடியவில்லை" என்று தவளை சொல்லியதாக இது கவியரசு கண்ணதாசன் அவர்கள் சொன்ன கதை. அதுதான் இன்றைக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே நடக்கிறது. இப்போதிருக்கிற ஆசிரியர்கள், அலுவலர்கள் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்வதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும், கல்வியமைச்சர் அவர்களையும், தமிழக அரசையும் முழு மனதாக நம்பியிருக்கிறார்கள். இதற்கிடையிலே அரசு சார்பாக அனுப்பப்பட்டவர் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற துணைவேந்தர் அரசுக்கு அவப் பெயர் ஏற்படுத்தக்கூடிய நிகழ்ச்சியை—இராமன் தெரியாமல் தவளை மேல் வைத்த அம்பைப் போல்—செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் சுருக்கமாக, குறிப்பாக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் பிரச்சினை, கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பிரச்சினை, பாலிடெக்னிக் ஆசிரியர்கள் பிரச்சினை, ஆசிரியர்கள் அல்லாத அலுவலர்கள் பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் தீர்க்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, நான் முன்னுரையிலே சொல்லியது போல தமிழகத்திலே யார் என்ன முயற்சி செய்தாலும், ஆசிரியர்

களுக்கும் தமிழக அரசுக்கும் இடையே ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய ஒரு சுமுகமான, இணக்கமான நல்லுறவை சுயநலவாதிகளால் கெடுத்துவிட முடியாது, கெடுத்துவிட முடியாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு நாங்கள் உடந்தையாக இருக்கமாட்டோம் என்று தெரிவித்து அப்படிப்பட்டதொரு நல்ல சுமுகமான சூழ்நிலை நிலவி வருவதற்காக தமிழக அரசுக்கும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்கும் பாராட்டுதல்களையும், நன்றி உணர்வுகளையும் மனம் திறந்த இதயத்தோடு செலுத்துகிறேன். இது எப்போதும் இன்று போல் நீடித்திருக்க உள்ள ஒரே ஒரு குறை காணப்படுவது என்பதுதான் என்று சொல்லி, delay in disposal என்ற குறையை நீக்கிவிட்டால், கல்வித் துறை மேலும் பல பெருமைகளை அடையும் என்று சொல்லி பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன்.

THIRU J. M. MIAKHAN: Respected Chairman, I shall be as brief as possible and complete my speech within the stipulated time. I have seen the Policy Note on Education; but there I find only statistics giving the number of schools, colleges and students and also the amount spent and so on and so forth. Nothing is mentioned about the policy in pursuance of which certain things are being done or are proposed to be done. I am glad that there is a mention about what is being done for the education of Adi Dravidar community, but curiously enough nothing is mentioned about the minorities and about women's education. Hon. Members will realise that amongst the population of Tamil Nadu, there are very many minorities, not only linguistic minorities but also religious minorities. There are religious minorities like the Jains, Sikhs and Muslims and there are linguistic minorities like Maharashtrians. Our people who are residing in other States should get proper protection in the matter of education. Similarly we should give adequate protection and help to such people in our State as far as possible. But there is no mention about these things in the Policy Note. What I find is that there seems to be some kind of persecution as against the Muslim minority and it should not be there, because persecution is worse than slaughter. The Muslim Minority Institutions are singled out for such treatment alleging mismanagement. What is mismanagement? I do not know what our Education Minister considers as mismanagement. We will be much obliged to the Hon. Minister if he defines clearly what mismanagement is. Will any action taken by the management

to enforce discipline among the staff be considered maladministration? Similarly, when the students or staff do not conform to the rules and regulations of the institution, the management will have to take necessary action and can it be called an act

(முற்பகல் 10-40)

of maladministration? It would be better if the Hon. Minister defines what 'maladministration' is. Every now and then, we find the Hon. Minister blaming the minorities as such. There may be one or two minority institutions that do not fall in line and do not behave properly. For that, all the minority institutions and even other private institutions should not be blamed. Besides the minority institutions, there are other private institutions also. As a matter of fact, the contribution to the cause of education by the private institutions is much more than the contribution by the Government. The private institutions have been the pioneers in the field of education. They are doing yeoman service to the cause of education and they should be encouraged. No sort of impediments should be placed in their way. If the Hon. Minister could give us a White Paper stating that such and such institution has done such and such a thing or has resorted to such and such maladministration, it will enlighten the public. Besides it will also help people like me to talk to the persons in charge of the erring institution, as far as the Muslim minority institutions are concerned, and see that things are done properly. In fact, in one or two instances, the Hon. Minister sought my advice and help in getting over some of the difficulties in some of the institutions and I did my best in those matters. Similarly, instead of just calling some individuals and asking them to do certain things, it will be better if the Hon. Minister places a White Paper on the table of the House so that the public and the Legislature and everybody concerned may know the actual details. In that case, at least the public may know that the minorities are not in any way trying to take away the rights of the majority community or any other community and they will know the real position properly. For example, the question of surplus staff is always another vexed problem that spoils the good relations between the Government and the institutions. Sometimes, the minority institutions as well as the private institutions find that certain staff are surplus. The

Government should either try to absorb such surplus staff and provide them employment in some other institutions or they should allow the institution concerned to dispense with the services of such staff, as per rules. Similarly, in the matter of appointments also, the Government have allowed these institutions to recruit their own staff, as per the strict regulations that have been laid down by the Government and as per the qualifications prescribed by the Government. The question of whom to select should be left to the choice of the institution, provided that the person chosen has got all the prescribed qualifications. Then only the cause of education will be served and the institution will serve the purpose for which it was established. The Government should not unnecessarily interfere in this and say, "You should take such and such person for such and such post; he was in service in some other institution". The Government should not try to pressurise the private institutions, either directly or indirectly, and ask them to take in all the persons mentioned by the Government. It is a mistake that is happening. In fact, the staff in the Government institutions can be transferred from one college to another, whereas, in any of the private institutions, if once a person is recruited, naturally, he has to remain in that institution for his lifetime. So, in all these matters, the Government may lay down certain norms. The institutions also cannot say that, because they do not like a particular person, he has to be sent out. That is not proper. Therefore, the Government may lay down norms and say that the norms have to be properly adhered to. Of course, there are many of the laws of the land under which action could be taken if the institutions do not conduct their affairs properly. If a particular management does not run the institution properly, of course, the Government can interfere and put things right. For anything that happens, we should not indulge in blaming the minority and private institutions at every available opportunity. Otherwise, people will think that all these minority and private institutions are acting as impediments to the progress of education, whereas they contribute to the progress of education in a larger measure. Of course, about 21 per cent of the revenue is spent by the Government for the cause of Education but much more is being spent by the private and minority institutions. Because the Government disburse the salaries of teachers by way of liberal grants, it should not be thought that they are the properties of

the Government. On the other hand, those private people have got their own rights and privileges and it is their own property. If they act in a way detrimental to the interests of the teachers, the Government can take action and we have no objection.

As far as the policy matter is concerned, the Government should not ignore English. It is being mentioned that in the North there is only one language—Hindi that is being taught in schools. It is true. But in Tamil Nadu also the situation is that we teach only Tamil. The teaching of Tamil is very essential and the people should learn all subjects in their mother tongue. It will also be better to have it from primary level to University level. It is a good step. At the same time, we should not ignore English because it is not only an International language but it is also the link language in India itself. Only because it is a foreign language, it is not proper to ignore it. It is a good heritage that we obtained from the British Raj and we should not dispense with it. We must teach a little English so that our young men may be able to read and Write English and also to understand the spoken English. Only then they can go to the distant corners of the world and even within the country, unless one is able to converse in English, it will be difficult when he goes to North India. As a matter of fact, I had an opportunity to go to Delhi along with a committee or delegation. I found that I had to act as translator to the other Members because they did not know Hindi and the shop-keepers and others did not know Tamil. Even the knowledge of English did not help but the knowledge of English will be of assistance in many places. The learning of English should not be neglected at any cost.

The trouble in the case of private and minority institutions arises always when they have surplus staff. Even though the salary is paid by the Government, why should the tax-payers' money be wasted in giving salaries to teachers who have no work ? They should be deputed to other institutions or for other work. We should see that such existence of surplus staff is not there.

I fully agree with the hon. Member Thiru Lakshmikandhan when he said that the problems of teachers should be solved and I agree that every aspect of it should be looked into. I would only say that the safeguarding of the interests of the students is also very important. The Hon. Minister who is the Head of the Ministry of Education should not consider himself to be the Head of the Teachers and work for the welfare of the teachers only. He should not think that the entire amount should be spent for the teachers only. The Hon. Minister should bear in mind that the expenditure of about 21 per cent of the revenue is made for the welfare of one crore of students studying in various institutions in the State. Their education is more important. It is they who are going to be citizens of tomorrow and who are going to run the administration tomorrow. Therefore, they should be fully equipped to take up

(முற்பகல் 10-50)

responsibilities in future. It is our responsibility to give them proper education and their education should not be neglected at any cost. The welfare, hygiene, etc., of the children have to be looked after. Therefore, the implementation of the Nutritious Meal Scheme should not be at the expense of education. Now, much of the time of the teachers is spent on cooking food and distributing the food. By the time the meals are served and the place is cleaned, we find that the teachers are so exhausted that they are unable to concentrate on giving education to the children. After taking the meals, the pupils also feel sleepy and they want to go home. This should not be allowed to happen. Education is more important and, therefore, the educational aspect of the programme should not be neglected. I am glad that the Government have now introduced some small changes which are to be welcomed. Moreover, some people are making voluntary contributions for the implementation of this scheme. If the details about who made what contribution are made known, many more people will be willing to make contributions. In the beginning, the contributions may start coming in driblets; but, in course of time, there will be big stream of contributions and there may not be any difficulty in implementing this scheme. Moreover, the infrastructure

[Thiru J. M. Miakhan] [1983 ஏப்ரல் 5

for this scheme should also b e strengthened. Somehow we have launched the scheme and, now, we should strengthen the infrastructure and see that the students are satisfied.

Sir, besides education, the health of the students is also equally important and, therefore, the Government should pay attention to it. There should be periodical medical check-up for the students. Moreover, sports also are very important. I think that even at the national level, no serious thought is being bestowed on the improvement of sports. In fact, in the Olympic Games and other venues, we are lagging far behind. We find it difficult to get even one gold medal, whereas certain other countries get 30 or 40 gold medals. For us, to get even one gold medal is a Herculean task. Therefore, we must spend more time, energy and attention on the sports aspect also. To be successful in the field of sports is not just a matter of prestige; it is very essential for the health of the students. Only a healthy body can have a healthy mind. Therefore, the students must be encouraged in sports activities. They must also have physical drills in the class-rooms. Many of the schools do not have play-grounds. In such cases, we must somehow provide a place for the children to play. If adequate space is not available around the school, at least drills must be conducted in the class-rooms so that the children may have good physique. In addition to sports, the children should also be encouraged to have good hobbies. If all these facilities are provided, the students will spend their time usefully after the classes are over. They will spend their time in the pursuit of sports, in the pursuit of studies and in the pursuit of hobbies.

With these words, I once again thank the Hon. Chairman for the opportunity given to me. Thank you, Sir.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்விக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. அரங்கநாயகம் அவர்கள் கல்வி நாயகனாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டு, அரிய பணியாற்றி, ஆசிரியர்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கப் பணியாற்றும்போது, ஆசிரியப் பிரதிநிதிகள் சிலர் அதை அணுகும் முறை வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. நாம் மாலை வாங்கி மங்கைக்குச் சூடலாம் என்று எண்ணி, அவளை அழைக்கும்போது, அவள்

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

[1983 ஏப்ரல் 5]

[illegible] இருக்கிறது' என்று சொல்லிப் போகும்போது, எப்படி திருப்பதி [illegible] இருக்கிறது [illegible] தரும்போது, ஆசிரியர்களுக்கு எவ்வளவோ [illegible] தரும்போது [illegible] சொன்னதைக் கேட்காமல்—திருப்பதிக்குப் போனவன் [illegible] இருக்கிறார் [illegible] இன்று இல்லை என்ற [illegible] இருக்கிறது. [illegible]

[illegible] முதலமைச்சர்கள் [illegible] பல்கலைக் கழகப் பட்டமளிப்பு [illegible] அரிய கருத்தைச் சொன்னார்கள். "வேலை பார்க்கத்தான் [illegible] கல்வித் திட்டத்திலே நாம் [illegible]" என்று [illegible] இன்று [illegible] பெரும் [illegible] ஒரு [illegible] தொழில் கல்வி [illegible] கல்வி முறைக்குப் பதிலாக தொழில் கல்வி [illegible] கல்வி அறிவு என்பது [illegible] அடிப்படை [illegible] வாழ்க்கைக்கு அடிப்படை என்ற உண்மையைக் கல்வி [illegible] தொழில் கல்வி என்பது [illegible] வேண்டும். எனவே கல்வி குறித்து நாடு [illegible] வேண்டும் [illegible] மாறுதல் தேவை என்பதையும் அதைப்பற்றிச் [illegible] கருத்துக்களில் [illegible] பாடத்திட்டங்களில் [illegible] என்பதையும் நான் [illegible] வேண்டும் [illegible] விரும்புகிறேன்" என்று அவர்கள் கல்வியிலே மாற்றம் இந்த [illegible] கருத்தைப் புலப்படுத்தினார்கள். அதே [illegible] வேண்டுமென்ற கருத்தைப் [illegible] 1967-லே [illegible] அண்ணா அவர்கள் [illegible] பல்கலைக் கழகத்திலே [illegible] குறிப்பிட்டார்கள். "மே[illegible] [illegible] எண்ணிக்கையாக [illegible] குறிப்பிட்டார்கள். [illegible] பேர் [illegible] இருக்கிறார்கள். ந[illegible] நாடுகளில் நூற்றுக்கு [illegible] பேர் [illegible] இருக்கிறார்கள் நாட்டில் நூற்றுக்கு [illegible] எழுத்தறிவு [illegible] இருக்கிறார்கள் ஆனால் நூற்றுக்கு [illegible] பேர் [illegible] நாம் [illegible] நாம் மெத்[illegible] நம் நாட்டை [illegible] வேண்டுமென்று [illegible] நாம் [illegible] இருக்க வேண்டும்" என்று சொன்னார்க[illegible] [illegible] அதனால் [illegible] கொண்டு [illegible] அவர்க[illegible] மதிக்க வேண்டுமென்ற நினைப்பை [illegible] நாம் [illegible] உயர்வை [illegible] வேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் [illegible] தினார்கள்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே பட்டமளிப்பு [illegible] ஆற்றிய டாக்டர் [illegible] அவர்கள்,

Principal Secretary to the Government of India, Department of Atomic Energy and Chairman, Atomic Energy Commission, Bombay

ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்,

"There has to be an awareness among the teachers at all levels that they are training people for the future. At the same time, the teacher student relations are changing. Today's students are far better informed and will not accept any statement from the teacher as gospel as was the case probably half a century ago."

முன்பெல்லாம் எதை ஆசிரியர்கள் சொன்னாலும், மாணவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நிலை இருந்தது. இப்போது மாணவர்கள் அறிவாளிகள் ஆகிவிட்டார்கள். வெளி நாடுகளில் பேராசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குப் போதிக்கும்போது, அச்சத்தோடு போதிக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்வது எளிதல்ல என்ற நிலை அங்கே வளர்ந்திருக்கிறது. எனவே ஆசிரியப் பெருமக்கள் தங்களுடைய அறிவாற்றலைப் பெருக்கிக் கொள்வது தேவை என்பதை கல்வி வளர்ச்சியிலே நாட்டம் கொண்ட அவர்கள் கருத வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே டாக்டர் எஸ். வரதராசன் அவர்கள்,

Secretary, Department of Science and Technology, Government of India.

அண்மை பல்கலைக் கழகத்திலே பேருரை ஆற்றுகிறபோது ஒரு விவரத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள்.

"Our research output has also grown substantially in the same period and over 3,500 gain doctorate degrees every year."

என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இப்படி நம்முடைய நாட்டிலே பட்டம் பெறுகிறவர்கள் பெருகிக் கொண்டேயிருக்கிறார்களே, இந்தக் கணக்கு அதிகரித்திருக்கிறதே என்று கருதுவார்களானால், அதற்குத் தக்க ஒரு விளக்கம் கொடுத்தார்கள்.

". . . .our output of graduate engineers per year is 21 per million of population, the corresponding figures are 187 for Egypt, 141 for Mexico, 268 for U.S.A., 93 for West Germany, 319 for Phillipines, 211 for South Korea and 601 for Japan. Whereas, the stock of Scientists and Engineers in India is 1,200 per million of population, countries such as Brazil, Cuba and Mexico have over 5,000, Western European countries have about 25,000; U.S.S.R. has 40,000 and Japan has 1,25,000. We obviously will need large numbers further if our aspiration to bridge the gap between us and developed countries is to be realised."

என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதனாலே பட்டம் பெறுபவர்கள் பெருகி விட்டார்கள் என்று கருதத் தேவையில்லை. மக்கள் தொகையைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, இன்னமும் நம்முடைய [illegible], பட்டம் பெறுபவர்கள் தொகை அதிகமாக வேண்டுமென்ற நிலைதான் நல்லது என்பது நினைவுபடுத்தத்தக்கது.

அதைப்போலவே டாக்டர் [illegible] அவர்கள் அண்மை தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டமளிப்பு விழாவில் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

"I would therefore, like to ask you a question whether it is the inherent weakness of our teaching system or the very inherent weakness of our society itself. I have noticed that in foreign countries by the time a school boy leaves his school, he is already a technician in the primary sense; he knows a lot about workshops, about welding, about electronics, etc. This obviously does not happen in our school stages, because here the boys are so busy trying to get the necessary marks to enter Medical Colleges, Engineering Colleges, and obtain marks which we used to consider impossible in the old days like 90 per cent and 100 per cent"

அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். வெளி நாட்டிலே ஒரு மாணவன் பள்ளியை விட்டு வரும்போது, தொழில் அறிவு பெற்றவனாக இருக்கிறான் என்று. இங்கே [illegible] நிலைக் கல்வியிலே அவர்கள் தொழில்கள் பற்றித் தெரிந்து [illegible] உருவாக்கித் தந்திருக்கிறோம். இன்னொரு கருத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள்.

"India has a large stock of scientific and technical personnel but as a proportion of the total population, it does not compare favourably with that in the advanced countries."

(முற்பகல் 11-00)

என்கிற அந்த கருத்தையும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையிலே பார்க்கின்றபோது, தமிழக அரசு கல்வித் துறையிலே எடுத்திருக்கிற அரிய பெரிய முயற்சிகளை [illegible] கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு [illegible] பள்ளிக்கு [illegible] நிலையைப் போக்க [illegible] மேற்கொண்டார். இந்தப் பணியில் ஆசிரியர்களை [illegible] வருந்தினார்கள். அந்த நிலையை நீக்கி [illegible] ஆசிரியர் [illegible] றோம். அப்படியும் [illegible]

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1983 ஏப்ரல் 5

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆசிரியர்களும் மற்றவர்களைப் போன்ற பிரதிநிதிகள் தான் என்கிற உணர்வோடு செயல்பட வேண்டும். தனி உரிமையை அவர்கள் எதிர்பார்ப்பது சமுதாயத்தின் நியாயத்தின் அடிப்படையில் அமையாது. மேல் நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், இந்த ஆண்டு கூடுதலாக 30 மேல் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், இன்னொரு கருத்தையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இப்படி புதிதாகத் தொடங்க அனுமதிக்கின்றபோது, ஏற்கெனவே இருக்கின்ற பள்ளிகள் சரியாக இயங்க வில்லை என்றால், அவற்றை நீக்க அல்லது போதுமான மாணவர்கள் இல்லை யென்றால், அவற்றை மாற்றுவது பற்றியும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். தொழில் பயிற்சியைப் பொறுத்தவரை, 40 பாடங்களை இன்றைக்கு சொல்லித் தருகிறார்கள். நாடகத் துறை, கலைத் துறையையும் அங்கே சொல்லித் தருவதுபற்றி எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். வேலைவாய்ப்பு என்று பார்க்கிறபோது, வெளிநாட்டில் வேலைபார்ப்பது என்பது இன்றைக்கு கவர்ச்சிகரமான ஒன்று. இன்றைக்கு கொத்தனார், தச்சர் போன்றவர்கள் வெளிநாட்டுக்குப் போய் இரண்டு ஆயிரம், நான்கு ஆயிரம் என்றும், வெல்டர்கள் ஐந்து ஆயிரம் என்றும் பெறுகின்ற நிலை இருக்கிறது. அனுபவம் இல்லாத பலர் நிறுவனங்கள் மூலம் இதனால் வாய்ப்பினைப் பெறுகின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் பள்ளிகளில் இம்மாதிரி பயிற்சிகளைச் சொல்லிக் கொடுத்தால், மாணவர்கள் வெளியே வந்த பிறகு இம்மாதிரி வாய்ப்பினைப் பெற்று மாதந்தோறும் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று ஐந்து ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் பெறுகின்ற நிலை ஏற்படும். செங்கல் அடுக்குதல் (பிரிக் லேயிங்), தச்சு (கார்பென்டரி), தையல் பயிற்சி போன்ற தொழில்களை கற்றுத் தரலாம். இவை ஒன்றும் கேவலமில்லை. துறைக்கப்பால் கொத்தனார் பயிற்சி பெறுவதன் மூலம் அவன் விடுபட்டுப் போகாமல் ஆகின் தனியாக இருக்க வாய்ப்பாக இருக்கும்.

அடுத்து, இன்றைக்கு அரசு பாலிடெக்னிக்குகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்திருக்கிறது. ஊட்டியில் விரைவில் அதற்கான கட்டடங்களைக் கட்டுகிற முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். கல்வித் துறைச் செயலாளர் இப்போது விவசாயத் துறைக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். அவர் கல்வித் துறையிலே இருந்தபோதே ஒரு இடம் வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார். அந்த வகையிலே இங்கே ஒரு இடம் கிடைக்கப்பெற்று விரைவில் அதற்கான கட்டடம் கட்டும் வேலையும் நடக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். முன்பு இருந்த பாலிடெக்னிக்குகளின் எண்ணிக்கை 38. அது தற்போது 60 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 22 பாலிடெக்னிக்குகளை அதிகமாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதுபோல் பெண்களுக்காக மூன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மொத்தத்தில் பொறியியல்

ஏப்ரல் 5] [டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

கல்லூரிகளின் மூலமாக 1,600 பேர்களும் பாலிடெக்னிக்குகள் மூலமாக 13,000 பேர்களும் பெரிய அளவிலே தொழில் கல்வியைப் படித்து வருகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது. இன்றைக்கு பெண்கள் இந்த பாலிடெக்னிக்குகள் மூலமாக எந்த அளவுக்கு பயனடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்காலிங்கம் அவர்கள் மகிழ்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். நாகர்கோவிலில் உள்ள பாலிடெக்னிக்கில் 180 இடங்களில் 80 பெண்கள் தகுதி பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் பெண்களுக்குப் பெரிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதேபோல் புதிய பாடங்களான கம்ப்யூட்டர் சயன்ஸ், மரைன் என்ஜினியரிங், ஏர்கிராப்ட் போன்றவற்றை ஆரம்பிப்பதனால் பல பேருக்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். எலக்ட்ரானிக்ஸைப் பொறுத்தவரையில், எல்லாப் பாலிடெக்னிக்குகளிலும் அதனைச் சொல்லித் தர வேண்டும். பெண்களுக்காக சென்னையிலிருக்கிற பாலிடெக்னிக்குகளில் கார்மென்ட் பயிற்சியை அளிக்கிறார்கள். புராடக்டிவ் சென்டர் எல்லாப் பாலிடெக்னிக்குகளிலும் அமைய வேண்டும். அதற்குத் தேவையான இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்வது கூட நல்லது. 'அலங்காரம்' இப்போது பெண்களுக்காக கோவை, மதுரை போன்ற பாலிடெக்னிக்குகளில் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வாய்ப்பினை எல்லாப் பாலிடெக்னிக்குகளிலும் பெண்களுக்குத் தர வேண்டும். பொறியியல் கல்லூரிகள் தற்போது தமிழ் நாட்டிலே ஏழு இருக்கின்றன. ஆனால் கர்நாடகாவில் 20, 30 இருக்கின்றன. அங்கே இதற்கு ஒரு கவர்ச்சி கூட இருக்கிறது. நாற்பது ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பவர்களுக்கு இடம் அளித்து சேர்ப்பதாகக்கூட சொல்கிறார்கள். இங்கேயும் பொறியியல் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கையை கர்நாடகாவைப் போல அதிகரிக்க வேண்டும். நெல்லையிலே பொறியியல் கல்லூரியை ஏற்படுத்தியிருப்பதால், அந்த மக்கள் எல்லையில்லா மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள். சென்னையில் இன்னுமொரு பொறியியல் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டும். சென்னை, கோவை, மதுரை என்று இருப்பதைத் தவிர, மாவட்டத்திற்கு மூன்று வீதம் பொறியியல் கல்லூரிகளைப் புதிதாகத் திறக்க வேண்டும்.

அடுத்து, கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு பேச்சு அடிபடுகிறது. பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி. போன்ற பட்ட வகுப்புகள் தேவையா, இவ்வளவு பட்டதாரிகளை உற்பத்தி செய்வது தேவையா என்று சொல்கிறார்கள். தரமான கல்வி தேவை. பட்டப் படிப்பு படிக்கும்படி யாரையும் கட்டாயப் படுத்தவில்லை. எல்லோருக்கும் என்ஜினியரிங் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரி போன்றவைகளில் இடம் தர முடியாது. இப்படிப்பட்ட கல்வி அறிவைப் பெற வாய்ப்பு இல்லாதவர்களுக்கு நிச்சயமாக பட்டப்படிப்பு வரை, அறிவியல்

போன்றவற்றைப் படிப்பதற்கான வாய்ப்பு வேண்டும். மேலும் இளைஞர்கள் படிக்காமல் வீதியில் திரிவதைக் காட்டிலும் கல்லூரிக்குச் சென்று அறிவைப் பெறுவது மிகவும் நல்லது. பட்ட வகுப்புகளை மூடுவதன் வாயிலாக ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு பக்கத்தில் வேலையில்லாத நிலை ஏற்பட்டு வருத்தங்கள் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது. பல கல்லூரிகளைத் துவக்க வேண்டுமென்று முன்பு கேட்டோம். கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கையையும் அதிகப்படுத்தினோம். பாடங்களின் எண்ணிக்கையையும் அதிகப்படுத்தினோம். சேலம் சௌடாம்பிகாவில் ஆங்கில வகுப்பு, கோவை அவினாசிலிங்கத்தில் தமிழ் எம். ஏ., வித்தியாலயத்தில் காமர்ஸ் போன்ற வகுப்புகளை மூடிவிட்டார்கள். இப்படி ஆசிரியர்கள் வரவில்லை அல்லது மாணவர்கள் வரவில்லை என்று சொல்லி மூடுவது நல்லதல்ல. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெற்றது நமக்கு எல்லாம் தெரியும். புதிதாக கல்லூரிகளில் பட்ட வகுப்புகள் வேண்டாமென்று சொன்னால் கூட பரவாயில்லை, ஆனால் தயவுசெய்து இருக்கின்ற வகுப்புகளை மூட வேண்டாம். இன்றைக்கு மத்திய மாநில அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் சர்வீஸ்களுக்கு எம்.ஏ. கல்வித் தகுதி தேவை. எம்.ஏ. படித்தவர்கள்தான் ஐ.ஏ.எஸ். ஆபிசர்களாக வர முடியும். அதற்கும் எம்.ஏ. தேவைப்படுகிறது. அதுபோல் ஐ.பி.எஸ். தேர்வு எழுதுவதற்கும் எம்.ஏ. தேவைப்படுகிறது. தவிரவும் கடலிலே சென்ற உடனே முத்து கிடைத்து விடுவதில்லை. தோண்டத் தோண்ட, தேடத் தேடத்தான் அது கிடைக்கிறது. அதுபோல பல எம்.ஏ.-க்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் அதிலே மிகவும் திறமையுள்ள சிலர் ஐ.ஏ.எஸ். மற்றும் ஐ.பி.எஸ். ஆபிசர்களாக வர முடியும். எந்த வகையிலும் கல்வி பெறுவதற்கு மாணவர்கள் மத்தியில் தடை போடக் கூடாது.

தற்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள கல்லூரித் தேர்தல் விதிமுறைகளின் காரணமாக கல்லூரிகளிலே, மாணவர்களிடையே ஒழுங்கு முறை ஏற்பட்டு, அமைதி ஏற்பட்டுள்ளது. தேர்வைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட குழு அமைத்து அதிலே வெற்றியடைந்திருக்கிறார்கள். இதற்காகவும் நான் அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழ் ஆட்சி மொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், நாமே இதனை முடிந்த முடிவாகச் செய்வதில்லை. இதனை அதிகாரிகள் செயல்படுத்த வேண்டும். கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் நல்லமுறையில் தமிழ் ஆட்சி மொழியைச் செயல்படுத்தியிருப்பதற்கு என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநர் அவர்களும் அவர்களைப் பாராட்டியிருப்பதாக அறிகிறேன். இப்படிப்பட்ட பாராட்டுகளை பல

...களும் பெறுவதன் மூலம் தமிழ் ஆட்சிமொழியாக மலர்கின்ற நிலை ...ம். யாராக இருந்தாலும் சரி, போராட்டம் நடத்துவது என்கிற தவறான ...முறையை எதற்கெடுத்தாலும் கையாளக் கூடாது. ஆசிரியர்களுடைய ...ட்டங்கள் மற்றும் பட்டப்பயிற்சி ஆசிரியர்களுடைய போராட்டங்கள் ...து பேச்சுவார்த்தை நடத்தி சுமுகமாகத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ...க வேலை நிறுத்தம் செய்வது தவறு. சமீபத்தில் யுனெஸ்கோ ...யிட்ட ஒரு குறிப்பினை நான் பார்க்க முடிந்தது.

"Teaching should be regarded as a profession: it is a form ...ublic service which requires of teachers expert knowledge and ...dalized skills, acquired and maintained through rigorous and ...inuing study; it calls also for a sense of personal and corporate responsibility for education and welfare of the pupils in ...r charge".

...று அழகாக அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே ஆசிரியர்...டைய அணுகுமுறை இருக்க வேண்டும். எதையும் போராடிப் பெறுவது ...ற நோக்கிலே போகக் கூடாது.

...பல்கலைக் கழகங்களைப் பொறுத்தவரை, ஐந்து வந்திருப்பது மிகுந்த ...ழ்ச்சியைத் தருகிறது. ஐந்து துணைவேந்தர்களைப் பார்க்கிறபோது, ...ந்தம் ஏற்படுகிறது. அந்த மேதைகளை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். ...பல்கலைக் கழகங்களுக்குள் பாடத் திட்டம் தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கக் ...டாது. ஒரு பல்கலைக் கழகத்தில் படித்தவர் இன்னொரு பல்கலைக் ...கழகத்தில் சேர முடியாத அளவுக்கு ஒரு நிலை வரக் கூடாது. ஒரு பல்கலைக் ...கழகத்தை விட்டு இன்னொரு பல்கலைக் கழகத்தில் சேரும்போது, ...ச்சினையே வரக் கூடாது. 'அட்டானமஸ் பாடி' என்கிறார்கள். ஆனால் ...ரு பல்கலைக் கழகத்திலே ஒன்றுக்கு மூன்று மேஜர் என்று சொல்கிறார்கள். ...தே ஒன்றுக்கு இன்னொரு பல்கலைக் கழகத்திலே இரண்டு மேஜர் ...கிறார்கள். ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து சென்னைக்கு வந்தால், இங்கே இடம் ...றுகிறார்கள். ஆனால் மதுரையில் கொடுக்கக் கூடாதா? முன்பு மதுரையில் ...ருந்த துணைவேந்தரைப் பொறுத்தவரை, அவர் அதை முறைப்படுத்த ...இல்லை. இப்போது வந்திருக்கிற துணைவேந்தர் அதை முறைப்படுத்த ...வேண்டும். பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் ...வாக இருந்தாலும் சரி, பாடத் திட்டம் ஒரே மாதிரி இருக்க வேண்டும். ...பாடு இருக்கக் கூடாது. லயோலாவில் சமயம் கட்டாயமாக இருப்பது ...ல் இருக்கலாம். பொது அடிப்படையில் ஒன்று, ஆனால் சிறப்பில் வேறுபாடு ...க்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு பிளஸ் 2-வைப் பொறுத்தவரையில், மாணவர்கள் தொழி
பாடங்களைப் படித்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய முன்னேற்றம் கருதி
அப்ளைடு கோர்ஸ்களான பட்டுநூல் வளர்த்தல், பால்பண்ணை, தோ
தொழில், டீ டேஸ்டர் போன்ற தொழில்களைக் கற்றுத் தர வேண்டு
டீ டேஸ்ட் பண்ணுபவருக்கு இரண்டு ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் அளிக்க
படுகிறது. இது போன்றவைகளில் பயிற்சி அளித்தால், வேலைவாய்ப்பு
கிடைக்கும். கலை, விஞ்ஞானக் கல்லூரிகளிலும், பாலிடெக்னிக்குகளிலு
இதனைச் சொல்லித் தர வேண்டும்.

அடுத்து, சட்டப் படிப்பைப் பொறுத்தவரையில், ஐந்து ஆண்டுப் படிப
என்று கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இது அகி
இந்திய ரீதியில் கொண்டுவரப்படுகிறது. இது மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளி
கிறது. மேலும் ஒரு வருடம் குறைகிறது.

மாலை நேரக் கல்லூரியை மீண்டும் துவக்க வேண்டும். குறைந்தபட்
மாணவர்களாக இருந்தாலும்கூட, தமிழில் தேர்வை எழுதலாம் என்கிற ஒ
நிலையை 'ஆல் இந்தியா பார் கவுன்சில்' மூலம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டு
இன்னும் ஒரு சட்டக் கல்லூரியை அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-10)

சுப்ரீம் கோர்ட்டின் பிரிவு ஒன்று இங்கே வருகிறது என்று தெரிவித்திரு
கிறார்கள். அது மறைமலைக்குப் பெருமை சேர்க்கிற ஒரு இடமாக இரு
தாலும், ஒரு கோர்ட்டுக்குப் பக்கத்திலே கல்லூரி இருக்க வேண்டுமென்
முறையை அணுகி, ஏதாவது ஒரு கோர்ட்டுக்குப் பக்கத்தில் வைத்தா
நல்லது. தலைமை நீதிபதி திரு. சந்திரசூட் அவர்கள் கூட இப்படிப் பிரிப்பது
நல்லதல்ல என்று ஒன்றரை மாதத்துக்கு முன் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்
அதனால் இது இந்த நேரத்திலே நடக்குமா என்று தெரியவில்லை.

அடுத்து, பாவாணர் அவர்களுடைய. . . மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: எதைப்பற்றிப் பேசினால் நான் அனுமதிப்பேனோ, அதை இறுதியில் பேசலாம் என்ற பழக்கம் யாருக்கும் வேண்டாம். (சிரிப்பு)

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: அவர்களுடைய அகர முதலி, அச்சகத்திலே இருந்தாலும், அதை வெளியிட விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மொழிபெயர்ப்பு என்பதில் ஆங்கிலத்திலேயிருந்து தமிழ் வரக்கூடாது. தமிழில் எழுதி அதை ஆங்கிலத்திலே மொழி பெயர்த்தால் முறையாக இருக்கும்.

'டியர் சார்' என்று இருப்பதை 'அன்புள்ள ஐயா' என்று சொல்வது குறித்து, ஆசிரியர்களுக்குள் சண்டை வந்து விட்டது. சிந்தனையே தமிழில் இருக்க வேண்டும். ஐயன்மீர் என்று இன்னொரு ஆசிரியர் மொழி பெயர்த்தார். அதோடு என்னுடைய ஆசிரியர் டாக்டர் மு. வ. அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், 'அவர்கள் கண்ணீர் குறிப்பது கூட நாங்கள் பார்த்ததில்லை' என்று சொல்வார்கள். ஏன்? ஒரு ஆசிரியர் என்ன செய்கிறாரோ, அதை மாணவன் செய்வான், என்று பெருமையாகச் சொன்னால், அதை ஆசிரியர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதோடு எதற்கெடுத்தாலும் போட்டி என்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். An eye for eyes makes too blind என்று காந்தி படத்திலே போட்டிருப்பதை மனதிலே கொள்ளவேண்டும், நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கல்வியாளராக விளங்குகிறார்கள். இந்தியாவின் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த டாக்டர் எஸ். ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் ஆசிரியராக இருந்தவர்கள். ஏதோ 'நீங்களும் ஆசிரியராக இருந்தவர், தலைமை ஆசிரியராக இருந்தவர்தானே' என்று பேசுகிறபோது, பலரை புண்படுத்துகிற வகையில் உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விழிக்கு விழி, பழிக்குப் பழி என்ற குருட்டுத்தனமான இருட்டுப் போக்கில் போய்விடக் கூடாது என்று சில ஆசிரிய நண்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏச்சுக்குப் பேச்சு என்ற வகையிலே இல்லாமல் பேச்சாலே எல்லாவற்றையும் தீர்க்கலாம் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, உறுப்பினர் திரு. அருணாசலம் அவர்கள், இந்தியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் கூட இந்த அவையிலே இறுதியாகச் சொன்னார்கள். ".. a fear that a number of posts will not be available for the people of the non-Hindi areas in the administration of the country. I must say emphatically that we need not worry ourselves about places in the Government departments. I have sufficient confidence in the people of this part of the country that they can rise to the occasion and get their bread and butter in other ways. But what may be called an approach of vehemence does create problems. For appointments in Universities of the North, knowledge of Hindi is essential. Advertisements are inserted in this way to make people realise . . . ."
என்பதைப் போல, மத்திய அரசும் இந்தி மொழி பேசுகிறவர்களும் இந்தி மொழி மாநிலத்தவர்களும் விட்டுக் கொடுக்கிற மனப்பான்மையோடு தமிழகத்தோடு உறவு கொள்ளுங்கள் என்று தெரிவித்து, அமைகிறேன்.

THIRUMATHI TARA CHERIAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, I thank you for giving me the opportunity to participate in the discussion on the Policy Note on Education.

I congratulate the Hon. the Education Minister on having brought forth this Policy Note. I am glad that a big chunk of the Budget is being allocated for Education. It is as it ought to be. Bettering the family income, following the family planning norms, etc., are all stressed in the Twenty-point Programme. In that programme, very great emphasis is laid on the norms of family planning. All that could be done only through education. Education has a role to play in the implementation of other schemes like proper distribution of income, drawing up welfare programmes, etc. Particularly, education is of much importance in the fields of family planning planning, technology and in other fields which ensure that the basic amenities are provided to all.

Sir, I hope that I will not be misunderstood and that the Hon. the Finance Minister will not take it amiss if I mention a point. In the Budget Speech of the Hon. the Finance Minister for the year 1983-84, there is a small paragraph under the heading 'Social Welfare'. In that paragraph, he has not mentioned a word about anything else other than measures for the welfare of the Adi Dravidars and the Backward Classes. Sir, it is important that the benefits of the allocation of funds made for education should reach the people at the grass-root level. Even in this Policy Note on Education, there is no mention about social welfare. I do not know much about Parliamentary procedure. I think that the Demands on all items are presented in the Assembly and that the Policy Notes on a few subjects alone are taken up for discussion in this House. But, persons like me are interested in the subject 'Social Welfare'. Therefore it will be good if a day or at least half a day is allotted for a discussion on the subject 'Social Welfare'. Of course, the welfare of the Adi Dravidars gets the uppermost place and I think that subject is coming up for discussion. But, we also run orphanages, look after the children in the orphanages and provide them education. These are all social welfare measures. Therefore, I hope that at least in future it will be possible for the Business Advisory Committee, when it draws up the programme, to allot a day for

discussion on the subject 'Social Welfare' so that persons like me who are interested in that subject could participate in that discussion.

Sir, several things are being done for rural development. Educational facilities and better housing facilities are provided in the villages. To provide facilities for a better living is, in my parlance and in my way of saying, the best contraceptive. If we provide a better life for the rural people and give them more recreational facilities, I do not think they will go on procreating and make the children suffer from various illnesses. Recently, I had been to Kolli Hills where tribal people are living. They do not know many things that we know; yet they are all cheerful. In this connection, I would like to mention one thing. In the field of education, when they are trying to do so many things through the Government agencies, let the Government try and understand that there are a number of voluntary organisations which function at the grass-roots level and which will do the work in their own way unlike the Government agencies which may start work at 10 a.m. and say 'tools down' at 5 p.m. Recently, I saw one organisation which is getting a small bit of help from the Government. The Government have earmarked large sums of money for the welfare of the Adi Dravidars and the tribals. But the people for whom the welfare schemes are intended are not aware of the schemes. When I had been to Kolli Hills, I found that even an educated person among the tribals was not aware of the fact that so many schemes for tribal welfare were available at the Panchayat Union level, the district level and the State level. Therefore, I would like to make an appeal to the Government. The promoters, animators, educators, etc., who go and work in the Adi Dravidar colonies and in the tribal areas should have a thorough knowledge of the various schemes meant for the welfare of the Adi Dravidars and tribals. Sir, I have been waiting for a small note giving the details of the assistance that various sections of people could get through the State Government, the Central Government and through the voluntary organisations.

Now I come to the education of the Scheduled Castes and Tribes. The Hon. Minister has set apart a very big sum for their education. Only about one per cent of the Scheduled

Tribes become teachers. Why ? They want to go to other fields where they have better resources and income. Therefore, I believe that the policy of appointing only Tribal teachers for the education of tribals is not very correct. We can follow the policy of selecting a non-tribal man who is willing to work in tribal areas and give him special training. We can also encourage tribal people to take to teaching as a profession and, if necessary, relaxation in respect of educational and other qualifications may be given.

The single teacher schools are working very well and it becomes monotonous for a single teacher to handle all the subjects for all the classes. Such single teacher schools should be made two-teacher schools, since it is very difficult for a teacher to do the work for several hours. The teacher-parent associations should be there. Unless it is there, there can be no involvement of the parents and there will be no use teaching the students only. The children of teachers should be given scholarships for higher studies and there should be hostel facilities for such students. I found two or three people working for tribal welfare and they said that they were able to get funds from the Social Welfare Directorate and Education Department. We should teach the tribal people as well as Adi Dravidars and make them join the mainstream. I witnessed a beautiful dance by the tribal people and there was also good music. I think it will be possible to provide them with all the facilities so that they may also enjoy the modern amenities like radio and television. A little bit of money that is set apart for education should be diverted to the cultural programmes also. It is also the responsibility of teachers to inform the parents about the various facilities available from the Government and there should be proper publicity. The facilities available should be made known to the animators and then only the tribal people will be benefited. At the present time even people working for their welfare do not know the various benefits extended by the Government.

(முற்பகல் 11-20)

Some people made a mention about the language issue. I think nobody will whole-heartedly say that we should outlaw English from our Education scheme. To ban English from being a medium of instruction will affect the progress of education. Everyday politicians at all levels talk so much against English as if it is to be banned or denigrated. At the same time, many politicians send their children to English-medium schools. Once Dr. A. L. Mudaliar said that the Tamil translation of English books was not what it should be. We must encourage people to write Tamil books on various subjects rather than going on translating English books into Tamil. When serum is separated, it is of amber colour. How could 'Amber colour' be translated into Tamil in the correct way ? Medical education is in English and we should encourage people to write books in Tamil as original creations since they will be better than translated works.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் மணியடித்தார்.)

I have not spoken on many of the earlier occasions. I request that I may be given a few more minutes. Pandit Nehru promised that English would continue in the land of our as long as it was needed. We should remember that it is not mentioned so in the Constitution. We should see that English is given its proper place. Now, we are opposing Hindi. One day we will wake up and find that the English language is very important. Of course, it has not become an official language. But, it is a link language for national integration. Even for understanding the politicians, we need English. Besides, it is late Anna who evolved the two-language formula. Therefore, it is very necessary that we should encourage the children to speak in English. They should not talk any sort of a sub-standard English. Our Tamilians are born linguists and they will pick up the knowledge of English very quickly.

Sir, about the policy of reservations. I have spoken many times and I do not want to dwell much on that. The Hon. the Chief Minister, it seems, is coming nearer to my ideas, to a certain extent, on this subject. I would like to state that there should be no reservations on communal basis and on caste discrimination. The reservations should be only on the basis of social backwardness because there are many intelligent people in the upper classes who are not able to come up in life.

Then, Sir, the Hon. Minister made an announcement, some months back, that the Government would start nursery schools. There is no mention about that in this Policy Note. I do not know what is going to happen in that matter.

Now, Sir, I come to my favourite subject. I beg of the Hon. the Education Minister not to transfer the education of the deaf people to the Social Welfare Department. If it is in the Social Welfare Department, they will, of course, provide the deaf people with food and clothing. But they do not have qualified people to look after the education of these people. Therefore, I beg of the Hon. Minister to take it back to the Education Department. Moreover, there should be a properly trained Special Officer in the Education Department to look after the education of the blind, the deaf, the mentally retarded, etc. The teachers who work in the schools for the handicapped should be paid more than the other teachers because they have got special qualifications.

Sir, the Hon. Minister has brought about many reforms in the field of education. I have been in the senate for some time and I know how necessary those reforms are. A number of polytechnics have been newly started. In this connection, I would like to make a request. In every District we should have a women's polytechnic because women are very good in some crafts like stitching because they have nimble fingers. In the field of electronics also, the women can do very well. While a lot of progress has taken place in the field of technical education, I would like to say that the other sex should not be neglected.

Sir, our State has done wonderfully well in the field of education and we have received an International Award also. But awareness among the people is rather slow because illiteracy is still prevalent. I would like to suggest that two more subjects, namely, 'Patriotism' and 'Co-operation' may be added to the curriculum at every level.

One word more, Sir, about the Nutritious Meal Programme. Some criticisms were made about this programme. I do not belong to any particular Party. Without my asking for it, the Hon. the Chief Minister has been kind enough to put me

on the Committee for the implementation of this programme. I have visited many districts and found that the programme is appreciated by many. But, this is a colossal programme. There may be some scope for corruption, theft of provisions, etc. But, all such things could be prevented. I have been making some suggestions about the implementation of this programme. It is not fair to have only one cook whatever be the number of children, whether it is 50 or 500. In the weekends, the children may be asked to have food in their homes. I think that even now only about 15 children take food on the week-end days at the centres where the attendance is about 500 on normal days. I am sure that I will be able to convince the Hon. the Chief Minister on all these points at the Committee meeting. With these words, I conclude my speech. Thank you.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Deputy Chairman, Sir, it gives me great pleasure to participate in the discussion on the Policy Note on Education. I would first like to preface my remarks with the observation that I would like to compliment the Hon. the Minister for Education, the officials of the Education Department, the teachers, and all those involved in the process of education on the achievement recorded, because this should at least be a non-contraversial subject for all of us. I know that the Hon. Minister has been subjected to very harsh criticism and Members of the ruling party like Dr. F. R. Janarthanam have expressed their dismay that in spite of so much consideration and concession given to teachers and to those in the educational field, this criticism should be levelled against the Education Minister in a personal way. I also feel about it

(முற்பகல் 11-30)

because I also happen to represent the teachers—almost 50 per cent of my electorate are teachers—and I would request the Hon. the Education Minister not to take it as a personal grievance when one or two on this side may have indulged in exceptionally harsh and personal criticism. I have been a Member of this Council from 1966 and I have seen very distinguished members of the teaching profession—Thiru Rajah Iyer and Thiru Krishnamoorthy who was himself a member of the United Party—participating in the debates. If at all debates today tend to be more acrimonious and more bitter, it is because of the social and political environment that exists in

our country today. Unfortunately, newspapers will not give publicity to a moderate speech. One has to attack the Education Minister or the Government in extremely violent terms to attract the headlines in the newspapers. Even in one's own newspaper, these speeches do not attract the headlines if you make a moderate speech. It is in this environment that criticism is becoming more and more bitter. While I do agree that frustration among the teaching community is also mounting due to various other economic conditions, I would like to make this appeal to the Hon. Minister, as I am partly representing the teachers, that while he has been doing considerably well in so far as the representations of the teachers are concerned, the real problem today is that our educational system is suffering from stress and strain which cannot be rescued by questions or Call Attention Motions or the debates in this House. The Department has grown to a large extent. From 517 High Schools in 1954, we are now having 3,600 High Schools. From less than 16,000 primary schools, we are now having somewhere near 28,000 primary schools plus 5,000 middle schools. I do not know what remedy there is. But I would request the Hon. Minister to consider how much he can decentralise the administration of the Education Department to ensure that local grievances are met with quickly, because if he allows these to mount and cascade in the form of adjournment motion, call attention motion in this House and the other House, great damage will be done to the educational system itself. The problems are being highlighted in a certain way which tends to denigrate the system of education that exists in our State of Tamil Nadu. This is a subject that cannot be covered in the 15 minutes' time that I have at my disposal and I would also like to deal with other subjects and, therefore, I request the Hon. Minister to use the expert bodies—Consultative Councils or whatever body he likes and not necessarily the Consultative Committee but he must not get a biassed and prejudiced view—to have a small team of experts to advise him on how the decentralisation idea in the system of education could be achieved. Many of these local and small problems are given monumental proportions and are highlighted in this House. We are appointing a number of Deputy Directors and Additional Directors and probably we may create a Director-General of Education. All these cannot solve our problems. The problem has to be solved at the grass-root level. My request is that the Hon. Minister may appoint an expert body to give its recommendation as quickly as possible so that action-oriented programmes could be suggested to solve these problems.

Sir, may I express my happiness that the supervision of the Chief Minister's Nutritious Meal Programme has now been given to supervisors and not to the teaching profession? Members of the teaching profession have highlighted the difficulties experienced by teachers. I do not wish the Hon. Minister or the Government to misunderstand that the teachers are against the meals programme for children. It is not so at all, Sir. The only point is this. While the teachers would have welcomed the idea of merely supervising the distribution of food, what they were afraid of was that they were asked to maintain accounts and say how many milligrams of 'Keerai', carrots, tomatoes and onions were purchased. If there was an error of a few milligrams, the teachers were being victimised or subjected to disciplinary action. As we all know, between July and November 1982, no action was taken excepting action on the Nutritious Meal Programme in our educational institutions because that was a programme of prime importance that had been introduced only last year. I, therefore, welcome the freeing of the teaching community from the many statistical details that they had to maintain. In fact, I would go a step further and make a suggestion. I am sure that what I am suggesting is going to come. But, I would request the Hon. Minister to consider this suggestion. Over a period of time, the Nutritious Meal Programme which is not really an educational programme but is a nutrition and health programme should be shifted away from our schools, to the maximum extent possible, and should be located in every village, in the room of what we call the Village Administrative Officer, or somewhere closely, so that it may not cast a strain on the educational system. I do not wish to be misunderstood. But, like others, I have also visited a few primary schools in the rural areas. I find that, between the hours of 10-30 a.m. and 1-45 p.m. or 2 p.m., there is considerable disturbance of the educational system because of many outsiders coming into the school compound and disrupting the peaceful atmosphere of a school. The teachers are also

diverted from the task of teaching students in various classes. Of course, it may not be possible to do what I suggest, in all the 33,000 centres because there are many rural areas where it is impossible to find even a building to give the children meals. Therefore, I would request that, over a period of two to three years, a conscious plan be drawn up to have these Nutritious Meal Programme centres away from the educational system and to locate the centre in every village in the Village Administrative Officer's room where everybody in the village can go and partake of food. Now, we are including Old Age pensioners also in this scheme and a lot of outsiders are coming into the educational institutions. It is in the interests of education that I am requesting the Hon. Minister to consider this long-term programme.

Sir, I would like to refer to the allocation that has been made for education and to point out that we are rather disappointed that the percentage—allocation to education, in actual terms and in real terms, has come down. Last year, the allocation under Demand No. 17 was Rs. 291 crores, constituting 21.3 per cent of the Revenue Budget of Rs. 1,370 crores. This year, the allocation is Rs. 356 crores out of Rs. 1,654 crores, constituting 21.5 per cent of the Budget. I wish to mention that if the sum of Rs. 24 crores that has been allotted for the Chief Minister's Nutritious Meal Programme is deducted from the Demand, as it should be, because it is not really an educational effort but a nutritional and health effort, we would find that the actual allocation for Education has gone down from 21.5 per cent to 20 per cent of the Revenue Budget. This is ominous and, in a way, while the Hon. the Education Minister may be constrained to reply to this, I feel that he will be a little happy indeed that Members of the Council should stress that additional funds are required for education, percentage-wise. If there is one field of activity which cannot go round in terms of percentage investment, it is the educational activity. Everyone would agree, especially at a time when we are expanding educational facilities at the Higher Secondary level and at the University level, that this depression in percentage-wise allocation of Plan and non-Plan funds is likely to affect education in all its activities from the primary stage to the University stage. I would request the Government to consider, at least from the

year, increasing the percentage-wise allocation for education.

I am very happy that the report of the Committee appointed review vocational education has been received. I am only that a copy has not been placed on the table of the House. do not know whether it was placed yesterday. I would have much liked to go through the Committee's report, before coming it, because there is no meaning in coming a report which one has not read. Even in 1978 when introduced the vocational form of education in Plus Two in Higher Secondary stage, I mentioned that this was an experiment in Education. The first batch came out in 1980, the second batch in 1981 and the third, in 1982 and I think the fourth batch is going to come out this year. While many useful suggestions might have been made in the Report, my request is that the Government should evaluate the utility of this course after five years' experience that we have gained. We are

(முற்பகல் 11-40)

monitoring Plus two course and we have to go into the utility of his course. We must now evaluate on a pilot plan basis selecting two or three schools in each district or perhaps 10 schools n three or four districts—and the selection should be done at random. We could have an evaluation committee to find out the boys who have passed out of our vocational course from that particular school in 1980, 1981, and 1982 and to find out whether these boys are now self-employed, employed in other factories or have tried to switch over to academic stream in Universities. This evaluation is absolutely necessary. It is not that I wish that the scheme should be condemned or should be brought into disrepute but any new scheme must be evaluated before it is finally said to be successful. I would request that this evaluation work should be entrusted not to the members of the Education Department who have certain interest in seeing that the scheme declared successful but it should be entrusted to an independent body, to an independent institute and its report may be considered by the Government so that in conjunction with the recommendations of the Kulandaiswami Committee, this may also be considered to find out how the vocational course can be improved in many of our schools. We have 57,000 students studying in the vocational course and it is the statistics and it is

an alarming figure. If out of this 57,000 students, we find that almost 75 per cent have gone back to study Commerce and Engineering in Engineering Colleges and Polytechnics, the idea with which we started the vocational stream, namely, that it should be a terminal course, would appear to have been given up. In fact, in the Government's own note it is stated that the Government are actively considering the degree of vertical mobility that could be achieved in the vocational course. Vertical mobility means that it is not declared to be a terminal course but that innovations are being found out how these boys could enter Polytechnics, Degree curses, etc.

Now, I should like to congratulate the Government on their having started Bharathiar and Bharathidasan Universities and another new University that is to come up at Karaikudi. While we have received substantial funds, in the Anna University, for the Remote Sensing Centre and for our Plan schemes—I think almost one crore of rupees have been granted and we are very grateful to the Hon. Minister—I would only plead that the block grants to Universities should also be kept under constant review and there should be an automatic process whereby the block grants could be increased to the extent of the D.As. that are increased and the necessary expenses that are incurred in any University. At present, Universities are in a critical condition so far as funds are concerned. Since these Universities are entrusted with new research degrees and research functions, I would plead that there should be a more liberal attitude so far as block grants to Universities are concerned.

Sir, on the study of languages, we are now treading very dangerous ground. I mention this because Education is now a Concurrent subject and certain utterances of Central leaders have not resulted in any sort of equilibrium being established in the language controversy in the Southern region and also in certain regions which do not wish Hindi to be imposed upon them. We talk glibly of a three-language formula in schools. May I point out that even one language we are not able to teach properly in our schools ? The Hon. Minister himself has expressed his views on this. If a boy, after studying 12 years in his mother-tongue, still has to study two or three years in college, is it not a reflection on the type of language we are teaching in our schools? I am one of those who believe that too many languages taught at the school stage is dangerously cramping the intellec-

tual development of a child. In fact, foreign experts have said that, in the school stage, it should be the mother-tongue and one more language which can be studied either from the Sixth Class or from the Ninth Class, as in the Scandinavian countries. In Tamil Nadu, we have already adopted the mother-tongue as the basic language from the very first Standard and we are presumed or alleged to be teaching English from the Third Standard. I use the word 'alleged' because whatever is taught is not English at all but some other language which is Indianised English and which requires a lot of correction. I would request that the burden of studying three languages should not be thrust on any child. It is not necessary. It is intellectually cramping and it is educationally backward to thrust the study of three languages on a child. The trouble is that we are trying to seek educational solutions for a political problem. It has nothing to do with education. The study of the languages has nothing to do with education. It is a political problem. But, you are trying to solve a political problem by artificial integration at the school level. Apart from the study of these two languages, the Tamil Nadu Government are not against the study of Hindi in certain institutions. As I have pointed out, we have more than 200 institutions—the CBSE schools, the Matriculation schools—where the study of Hindi, French, Sanskrit, Gujarathi, etc. is permitted as a second language. In many Matriculation schools, because of the minorities being present there, it is permitted. Therefore, the Tamil Nadu Government are not against the study of a third language. The only thing is that in the 37,000 schools that we have, which are managed by Government and which are fed by Government funds, you cannot have a third language. It is also illusory to think of having a third language because, if you do have Hindi, you would not have 35,000 Hindi Pandits to teach in these schools. So, it is only a political argument. I am personally against any three-language formula being imposed. I only request that the teaching of English, as another hon. Member mentioned, must be strengthened in Tamil Nadu. Whatever may be your personal views on this matter, we have to accept the desire of the students and the parents on this. As I have pointed out, you are creating a black-market in English education. These nursery schools and English medium schools are springing up only because you have taken a policy decision not to allow a second section in your S.S.L.C.

schools. The strength in the English medium classes in all these schools ranges from 80 to 100 students. If only you would start a second section in the urban schools in the metropolitan areas, you would abolish this black-marketing in English medium education and you will show all these mushroom institutions a place that they deserve in the educational set-up. I am not against nursery schools or English medium schools. But, I am certainly against exploitation of the student community by some of these institutions who charge very high capitation fees and ordinary fees. Even in primary education, you have now started Balwadis with nursery classes where you seek to teach the entire alphabet. That is rather too ambitious, in my opinion. But, I would not interfere with it. I only wish to state that, in the allowance of a second section in the schools in the metropolitan areas and Municipal areas, you would have given a fitting blow to the black-market that exists in English education.

I would only end with the plea that in the teaching of English, Branch XII Graduates may be employed for teaching English in our Middle Schools from VI Standard. If we do this, the standard of education in English will improve and our boys who come out of Plus Two will be equally proficient in Tamil and English. Of course, this may cost more in terms of money and this may require certain amount of planning, as we do not have many Branch XII graduates available for appointment. I would plead with the Hon. Minister that he may pursue this as a policy perspective and he may provide this so that the educational system in Tamil Nadu which has always been noted for its soundness and for its excellence may be able to maintain its tradition in the years to some. Thank you.

* DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Hon. Deputy Chairman, I wish to offer my remarks in brief on the Policy Note presented by the Education Minister. When the Hon. Minister for Education is charged with the responsibility of spending Rs. 350 crores on Education—a very considerable amount—the responsibility is very great. Tamil Nadu has stood first in the implementation of the 20-point Programme as has been mentioned at the Chief Ministers' Conference in Delhi and in the said 20-point Programme, education is also included to some extent. I do not want to take up much time of the House. The hon. Member Thiru Damodaran has spoken in detail and I will not take more than 10 minutes.

(முற்பகல் 11-30)

I should like to congratulate the Hon. Minister on his having started new Universities and I should have done this long before. The Bharathiar University and the Bharathidasan University have come into being and another University is coming up at Karaikudi. There is the Tamil University, started at Thanjavur and I wish the Hon. Minister to explain to us the work that is going to be done by this Tamil University. I heard that the work of the Institute of Tamil Research was also being done by the University at Thanjavur and this was announced in the Tamil Conference at Madurai. I am glad that the Hon. the Minister for Religious Endowments is also here. I hope that the Education Minister and the Endowments Minister will be able to set up a Centre for Tamil Culture where research in the real sense of the term will be done. I have mentioned on many occasions that unless the Archaelogy Department is also working with the Education Department, it will not be possible to unearth many old scripts and Thiru Nagasami has done good work through his department in this field. The work should be co-ordinated and the services of the Archaelogy Department should be utilised. In this connection, I would like to mention that a museum also should be opened. The is now a museum in Poompuhar and it is also said to be a tourist centre. The Tourism Minister is also here. There is no place there to sit and get a coffee or tea and one has to go to Mayavaram, 16 miles away. We say much about Poompuhar, Kannagi, Kovalan and all sorts of things. But Poompuhar must be improved and there should be a big museum at Thanjavur in connection with Archaelogy also.

Now, Sir, I wish to mention one word about the Nutritious Meal Scheme. This morning, I heard on the Radio Sri Lanka that the Government of Sri Lanka were very happy about the nutritious meal scheme introduced in Tamil Nadu and that they were introducing partially a midday meal scheme to cover the student population there. It only shows the beneficial aspects of the nutritious meal scheme that is being implemented in our State. Therefore, the scheme should continue. Some people are objecting to the implementation of the scheme. They say they are doing it from a political point of view and it is very wrong. It is an absolutely good scheme. I must congratulate the Hon. the Chief Minister on having introduced the

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [1983 ஏப்ரல் 5

scheme. I request the Minister concerned to go on with the scheme continuously. In the initial stages, there was some criticism from the side of the teachers. Now, the Government have solved the problem by relieving the teachers from the responsibility of implementing this scheme. Therefore, there should be no difficulty in going ahead with this scheme.

With regard to the language policy, whether the teaching should be in Tamil or English, I support, to some extent, the view of the hon. Member Thiru Damodaran. He mentioned about the three-language formula and all those things. For the past nearly 50 years I have opposed Hindi. Even to-day, I am opposing it tooth and nail. Hindi is not necessary at all. Only one among 50,000 people may like to study Hindi because he may be seeking employment in Delhi. Let that person learn Hindi. I am told that, in Delhi, even I.A.S. officers are asked to put up notes only in Hindi. Therefore, English is absolutely necessary. The hon. Member Thiru Damodaran also was expressing the view that English was very necessary. I would say that, as was done in the olden days, we should start teaching English right from the nursery classes. Those children may be taught in Tamil. But, besides that, they should also be taught the English alphabets. I am told that there is at present only one English section in the High Schools. I do not understand why there should not be more English sections. At present, the English language is not being taught properly. English should be taught properly because a proper knowledge of the English language will bring about advancement in science and technology. The hon. Member Thiru Damodaran mentioned that the Engineering and other vocational courses in the Higher Secondary schools were not complete courses. He also said that some students, after studying B.Com., tried to get into the Engineering Colleges. After securing the B.Com. Degree, they should pursue their further studies only in commerce subjects. Why should they be allowed to apply for the Engineering course? It may not be possible to teach them engineering subjects because they may not have studied Mathematics and other Science subjects. Keeping this in view, the vocational courses and other courses in the Higher Secondary Schools will have to be re-oriented. In the olden days, when I was a student, we used to have a group called Group III in the school stage.

1983 ஏப்ரல் 5] [Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

Subjects like commerce, typewriting and shorthand were taught in that group. The students taking that group could not go to college at all. Now, if the students want it, let there be a similar course in college. There cannot be any objection to that. But, we should not admit to the Engineering Colleges, those who have not studied Mathematics, Physics and Chemistry. They should not apply for admission to Engineering Colleges.

Sir, I would like to say a few words about the education given in polytechnics. The quality of education given in the polytechnics is very high now. I must congratulate the Director of Technical Education on maintaining the quality of technical education at a high level. The education given in the polytechnics now is not the one which was given in the 'upper subordinate' course and 'lower subordinate' course of the olden days. Whatever education is given now is much more than what was given in the 'upper subordinate' course. Hence, I would like to make a suggestion. A person who has obtained a diploma after studying in a polytechnic may be allowed, after five years, to appear for the B.E. Degree Examination privately. The interval of five years may be fixed in the case of candidates who are without employment. In the case of employed persons, the period may be reduced even to three years. If that is done, the number of applications for admission to engineering colleges will come down. The Government cannot start, all on a sudden, 20 or 30 engineering colleges in different places. If it can be done, it will be well and good. But, it is not possible to have engineering colleges in all the towns. Therefore, some arrangement like the one suggested by me may be thought of by the Government. The existing engineering colleges, which are 7 or 8 in number, may be allowed to have evening classes. If a person studies in an evening engineering college for 2 or 3 hours every day, after 2 or 3 years, he can appear for the B.E. Degree examination. There may not be any difficulty in that. If such facilities are created, many more persons will have the opportunity to study engineering. I went through the list of subjects taught in the polytechnics. A variety of courses are now taught in the polytechnics. It is good. In the engineering colleges also, they are having a number of courses. Variety in technical courses will certainly lead to development of science and technology in the world.

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [1983 ஏப்ரல் 5

I think I have finished all the points and I do not want to take much time of the House, except to say that English and Tamil should be taught to all our children. If we have Hindi at earlier stages, the boys will suffer. There are some special Schools where Hindi is taught and I do not mind Hindi being taught there. But those schools also should not give up teaching English as well as Tamil. I plead that in all schools English should be taught for 7 hours in a week and it is not sufficient if it is taught only for 2 to 3 hours in a week. M.A. (English Literature) students should be asked to teach English from IV Form or from Standard IX. If English is not properly taught, the ultimate sufferers will be only the non-Brahmins. The Brahmins are not bothered about your education or your employment opportunities. They will go abroad and secure employ-

(நண்பகல் 12-00)

ment. The Brahmins will say to me, "Raja Saheb, you have spoken the truth openly." All our people—non-Brahmins—will be affected if they do not study proper English. Only to safeguard the rights of Non-Brahmins, the Justice Party came into being. I am glad the A.I.A.D.M.K. and the D.M.K. followed the same policy. There is no controversy at all about English and Tamil in Tamil Nadu. There is ample time for us to do the needful. As my hon. Friend Thiru Damodaran suggested, we should have a review committee. It should be a standing committee of experts—and not of M.L.A.'s and M.L.C's. The Minister can preside over such a Committee and make periodical review. Such a review should not be done in May or June but should be completed in December itself. If a new system is to be introduced, it will be decided in December and it will be ready to be implemented from June. I would once again reiterate that English and Tamil should be taught in all our schools, that English should be taught at least for 7 hours a week, and that teaching of English alphabets should begin even from standard I as otherwise the knowledge of English will not be enough to cope with the advancement of science and technology. Thank you.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : துணைத் தலைவரவர்களே, கல்வி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த விளக்க உரையைப் பொறுத்தவரை

1983 ஏப்ரல் 5] [திரு. பா. ரா. தாமஸ்]

யில், நம்முடைய மாநிலம் எந்த அளவுக்கு கல்வி வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. நம்முடைய மாநிலம் யுனஸ்கோவினுடைய க்ரப்ஸ்கயா என்கிற விருதைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, நமக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. அதற்காக மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களை அனைவருமே பாராட்டியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய தலைமையிலே பணியாற்றுகிற கல்வித் துறை, அலுவலர் பெருமக்கள், ஆசிரியர்கள் அனைவருமே பாராட்டக்கூடியவர்கள் ஆகிறார்கள். இது நம் மாநிலத்திற்குக் கிடைத்த ஒரு பெருமை என்றே நான் கருதுகிறேன். இந்த விளக்க உரை என்பது இன்று நடப்பதாக மட்டும் நான் கருதவில்லை, 31 ஆம் தேதியிலிருந்து நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். பொதுவாகவே அவர்கள் அவையிலே அவை கூடுவதற்கு முன்னாலேயே வந்து உட்கார்ந்திருப்பார்கள். நம்முடைய ஆசிரிய பிரதிநிதிகள் அவரைச் சுற்றி அமர்ந்துகொண்டு அவரை மாறி மாறி கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின் மீது கேள்விகளைத் தொடுப்பதும், துணைக் கேள்விகளைக் கேட்பதும், அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் கொடுப்பதும், அவர்களுடைய கொள்கையை அப்போது சொல்வதும், பிற நாட்டு அனுபவங்களை அப்போது சொல்வதும், அரசின் கொள்கையைச் சொல்வதும், மாணவர்களுடைய கடமைகளை அறிவுறுத்துவதும், ஆசிரியர்கள் எவ்வாறு பணியாற்ற வேண்டும் என்பதை நினைவூட்டுவதும், பெற்றோர்கள் கடமை என்ன என்பதைச் சொல்வதுமாக அவர்களுடைய உரை எப்போதுமே மேலவையைப் பொறுத்தவரை, அன்றாடம் விளக்க உரையாக இருப்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் இதுபற்றி என்ன கருதுகிறேன் என்றால், இப்போது மட்டுமல்ல, எப்போதுமே மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே விளக்க உரையைத் தான் ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாமெல்லாம் அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். வாழ்த்துகிறேன். இந்த ஆட்சியிலே நடைபெற்றிருக்கிற அநேக மாற்றங்கள் குறித்து, ஆசிரியர்களுக்குச் செய்யப்பட்டுள்ள சலுகைகள் குறித்து, கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகள் குறித்து எனக்கு முன்னால் பேசிய எனது கட்சியைச் சார்ந்த திரு. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, ஆசிரியர்கள் பட்டதாரி முற்போக்கு முன்னணி சார்பாக பாராட்டுகிறேன். சரித்திரம் படைத்த கதாநாயகனாக நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ளவர்கள் மட்டுமல்லாமல் பிற மாநிலத்தில் உள்ளவர்களும், எதிர்க் கட்சியினரும் நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய சிறப்பான அணுகுமுறை தான் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதைச்

[திரு. பா. ரா. தாமஸ்] [1983 ஏப்ரல் 5

சொல்ல இந்த விளக்க உரை தான் தேவை என்றில்லை. காரணம் இன்றைக்கு ஏழையெளிய மக்கள் கல்வியைப் பெற வேண்டும், கல்வி பரவலாக்கப்பட வேண்டும், கல்வி அறிவு பெற்று கிராமங்கள் மறுமலர்ச்சியடைய வேண்டும் என்கிற வகையிலே அவர்கள் இந்த நாட்டிலே கல்வியிலே ஒரு பெரிய திருப்பத்தையே, புரட்சியையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் இந்தத் திருப்பங்களோடு கூட நான் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைக் கோடிட்டுக் காட்டவும் ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, கிராமப் பகுதிகளில் இத்திட்டம் கல்வித் துறையிலே ஒரு பெரிய திருப்பத்தை உருவாக்கிவிட்டது. எங்கு பார்த்தாலும் சுறுசுறுப்பும், ஒரு வேகமும், குழந்தைகள் மத்தியிலே உற்சாகமும் ஏற்பட்டு வருகிறது. பொதுவாக விளையாட்டுப் போட்டிகளிலே நம்முடைய மாநிலம் முன்னேற்றமடையவில்லையே என்கிற ஒரு குறைபாட்டை எல்லோரும் வேதனையோடு சொல்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலமாக இன்னும் 6, 7 ஆண்டுகளில் நிச்சயமாக பல இளைஞர்கள் உலக அளவில் நடைபெறுகின்ற போட்டிகளிலே திறமையாக, பதக்கங்கள் பெறுகின்ற அளவிற்கு, அதுவும் கிராமப்புறங்களிலே உருவாகப் போகிறார்கள். மேலும் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தின் வாயிலாக மாணவர்கள் பள்ளிகளிலே விடுபடுவதை, டிராப் அவுட்டை வெகுவாகக் குறைத்திருக்கிறோம். தவிர இப்போது இலவசப் பாடப்புத்தகம், இலவசக் கரும்பலகை, சீருடை, போன்ற முறைகள் இருக்கின்றன. இது தவிர சத்துணவு கொடுக்கப்படுகிறது. போதிய சத்துணவு இன்மையால், நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள எத்தனை மாணவர்கள் இளம் வயதிலேயே தங்களுடைய கண்பார்வையை இழக்கிறார்கள் என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சத்துணவுத் திட்டம் எதிர்காலத்திலே தமிழ் நாட்டிலுள்ள குழந்தைகள் தங்களுடைய கண் பார்வையை இழக்காமல் தடுக்கக் கூடிய அருமையான ஒரு திட்டம். ஆண்டுக்காண்டு சரித்திரத்தைப் படைக்கும் அருமையான திட்டம் இது. ஒரு குழந்தைக்கு தினசரி ஒரு கேரட் கொடுத்தால் போதும், கண் பார்வையை இழக்காது அந்தக் குழந்தை என்று எழுதுகிறார் ஓர் ஆராய்ச்சியாளர். அது போல் குழந்தைகளுக்கு தினசரி கீரை கொடுத்தால், அவர்கள் கண் பார்வையை இழக்க மாட்டார்கள். விட்டமின் ஏ சத்து அதில் இருக்கிறது என்று ஆராய்ச்சியாளருக்குத் தெரிந்த உண்மையை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்படித்தான் தெரிந்து அறிமுகப்படுத்தினார்களோ அந்த வகையில் நாமெல்லாம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம். நம்முடைய மாநிலத்

ஏப்ரல் 5] [திரு. பா. ரா. தாமஸ்]

இப்போது இருக்கிற குழந்தைகள் வளர்கிற நோக்கில், இளம் தலை வளர்கிற நோக்கில் ஒருவரும் கண்பார்வை இழக்கக்கூடிய நிலை வராது. வகையிலும் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

...த்து, பள்ளிக் கட்டிடங்களைப் பொறுத்தவரையில், செப்பனிட ...யவை, பழுதுபார்க்க வேண்டியவை, புதுப்பிக்க வேண்டியவை ... பணிகளும், ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதாசாரத்தை மாற்ற வேண்டியது ...வை குறித்து எல்லாம் நான மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் ...ற்குக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறேன்.

...த் கல்வி ஆண்டிலே நம்முடைய பள்ளிகளுக்கு புதிதாக 1,880 பணி... வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது போதாது. மேலும் மேல்நிலைப் ...ளைப் பொறுத்தவரை, பணியிடங்களே வழங்கப்படவில்லை. லேபரட் ...முறையாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. மானிட்டர்களை வைத்து ...னைக் கூடங்களை நடத்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இவர்களை ... மாணவர்களுக்கு நல்லமுறையில் சொல்லிக்கொடுக்க முடியுமா? என் ... சொந்த அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்கிறேன். இது முடிகிற நிலை ... முழு நேர சோதனைக் கூட உதவியாளர்களைப் போட்டு அந்த ...ல் சோதனைக் கூடங்களை நடத்த வேண்டும்.

...நிலைப் பள்ளிகளுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள ஆசிரியர்களுடைய எண் ... போதாது என்பதோடு கூட கட்டிட வசதியும் கூட போதுமானதாக ... அதையும் நான் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத் ...கொண்டு வருகிறேன். மேலும் நம்முடைய பள்ளிகளிலே பி.டி. ஆசிரி... மற்றும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் நியமனம் குறித்து பிரச்சினை இருக்கிறது. ...வையெல்லாம் வரன்முறைப்படுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு இவர்களை ... வரன்முறைப்படுத்துவதற்காக தேர்வாணைக் குழுவுக்கு இவர்கள் ...வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்தப் பணியிடங்களுக்கு ஆசிரியர் ...தேர்ந்தெடுத்தது கல்வித் துறையிலுள்ள வல்லுநர்கள். இப்படி கல்வித் ...வல்லுநர்களால், தகுதியுடையவர்கள் தானா என்று நன்றாகப் பரி... பார்த்து அமர்த்திய பிறகு, நாம் ஏன் இவர்களைத் தேர்வாணைக் ... போக வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும்? அண்டை மாநிலம் ...கூட அண்மையில், ஆசிரியர் நியமனத்தைப் பொறுத்தவரை, தேர் ... குழுவிடமிருந்து வெளியே எடுத்துவிட்டார்கள். நம்முடைய கல்வி

(பிற்பகல் 12-10)

...ளைக் கொண்டே இதை ஏன் செய்யக்கூ...
... செல்ல வேண்டும்? தேர்வாணைக்...

அடிமையா? அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டதெல்லாம் என்றுமே
மானவையா? அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படலாம். அது நம் கையில் இ
ஆனால் நம் அரசே ஒரு ஆணையைப் போட்டு ஒரு புதிய திருப்பத்தை
வாக்கி, தேர்வாணைக் குழு இல்லாமல் நம்முடைய கல்வித் துறையே ஆசி
களை நியமிக்கவும், நிரந்தரப் படுத்தவும் வழிவகை செய்யவேண்டுமெ
கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேல்நிலை, இடைநிலைப் பள்ளிகளைப் பொறு
வரையில், ஒரு அடிஷனல் டைரக்டர் பதவியை உருவாக்க வேண்டும்.
போது இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு வேலைப் பளு அதிகமாகிவிட்டது. மாப
கள் போல் பைல்கள் தேங்கிவிட்ட நிலை இருக்கிறது. ஆசிரியர்கள்
வென்ன பாடங்கள் எடுக்கிறார்கள் என்று கூட பார்க்கிறார்கள். இத
நிர்வாக அமைப்பில் மாற்றம் தேவை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். வெ
கேஷன் ஸ்கீமைப் பொறுத்தவரையில், ஏறத்தாழ 4,300 ஆசிரியர்கள் பார்
டைம் டீச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். இதிலே ஒரு திருப்பம் செய்திருக்கிறோ
4 பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் பள்ளியில் நியமிக்கப்படலாம். ஆனால் ஒவ்வொ
பகுதி நேர ஆசிரியரும் அந்த 11 ஆம் வகுப்பில் 2 பாட வேளையை உட
பயிற்சிக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே 11 ஆம் வகுப்பிலே 2 ப
வேளையை உடல் பயிற்சிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்க
அதனால் பாட வேளை குறைந்துவிட்டது என்று பொருள். ஏற்கெனவே
அரசாங்கம் என்ன சொல்கிறது என்றால், ஒரு பகுதி நேர ஆசிரியர் கு
யும்போது, 10 பாட வேளையில் பாடம் எடுக்க வேண்டும். அப்போது த
150 ரூபாய். 2 பாட வேளைகளில் பணியைச் செய்து, அந்த ரூபாய்
பெறலாம். இந்த நிலை சரியாக இல்லாத காரணத்தால், பின்னால் வ
ஆணைகள் 4 பாட வேளையைக் குறைத்து விட்ட காரணத்தால் பகுதி நே
ஆசிரியர்கள் பெரும் பாதிப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ரூபாய் 300 வா
முடியவில்லை. இதற்காக ஒரு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்
கொள்கிறேன். டாக்டர் குழந்தைசாமி அறிக்கையை வரவேற்கிறோ
நாங்கள் அதைப் பார்த்து, அதைப் படித்து எங்கள் கருத்துக்களையும் க
அரசுக்கு ஆலோசனை கூற வாய்ப்பு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொ
கிறேன். ஈர்க்கப்பட்ட ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஆறாயிரம் பே
தமிழகத்திலே 1968-லிருந்து பணியாற்றி வருகிறார்கள். 6 ஆயிரம் ஆசிரி
களும் உண்மையாக கடும் உழைப்பு உழைத்து, இந்தத் திட்டத்தை வெற்றி
மாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். 2 தினங்களுக்கு முன்பு சின்னாளப்பட்டி எ
ஊரில் இருந்து என்னைப் பார்க்க ஆசிரியர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள்
கடிதத்தை எடுத்து வந்தார்கள். என்ன கடிதம்? பணி நீக்கக் கடி
தேவாங்கர் ஹையர் செகண்டரி பள்ளியின் தலைவரிடமிரு

Qualifications prescribed for Higher Secondary School Assis-
ts. Time granted to acquire the prescribed qualification will
to an end by the 1st of July 1983.
இருக்கிறது. 1983 வது ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1 ஆம் தேதி நீங்கள்
செகண்டரியில் இருக்க மாட்டீர்கள் என்று இருக்கிறது. மக்களுடைய
த்திலிருந்து ஊதியத்தை அளித்து வருகிறோம். இவர் ஒரு எஜெண்ட்.
ாரகராக இருக்கிறார். இவர் முடிவு செய்கிறார், உன் பணி தேவை
லையென்று. 20 ஆண்டு, 25 ஆண்டு வேலை பார்த்தவர்கள் இவர்கள். ஆட்சி
டைய, அரசுடைய திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறவர்கள். ஆகவே இந்த
நிலையைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்
டவட்டமான ஆணையை வழங்க வேண்டும். இந்த சமுதாயத்திற்கு பாது
பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பாதுகாப்
பொறுத்தவரையில். இந்த நாட்டிலே பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன.
யமாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கோட்டையூர் என்ற ஊரில் உள்ள
நல்ல பள்ளி. சிதம்பரம் செட்டியார் மேல்நிலைப் பள்ளி. நல்ல தர்ம
னையோடுதான் பள்ளியை ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆனால் காலப் போக்
போக்கே மாறிவிடுகிறது. போக்கு மாறி, சர்வாதிகாரப் போக்கு உரு
நாங்கள் தான் எல்லாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மக்கள் வரிப்
த்தைக் கொடுப்பவர்களுக்கு இவ்வளவு சர்வாதிகாரம் தேவையில்லை.
ண்டுள்ளம் தான் தேவை. அங்கு ஒரு பெண் ஆசிரியரை, பள்ளிக்கு வர
மல், சட்டத்தை மீறி, 15 மாத காலம் கையெழுத்து போடக்கூட விடாமல்
நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். நானே அங்கே போய் மன்றாடினேன்.
ிக்கவும், ஒரு தனிப்பட்ட பிரச்சினைபற்றி இந்த அவையிலே பேசலாமா
கூட நினைக்கலாம்.

The hon. Member Thiru Miakhan was mentioning about the
nority institutions. I am not able to understand that point.
all clamour for the rights of the minority. I myself belong
minority and I am willing to support the claims of the mino-
It does not mean that the minority management can termi-
the services of the teacher and that they can hire and fire the
hers at any time. The minority institutions are also run
the Government money. When the Constitution was
ned, only one-third of the expenditure was borne by the
agement. Now cent per cent of the expenditure is borne
the Government and it is all from out of the tax-payers'
ney. The management is only an agent and how can it
and fire a teacher? We want protection for the teachers.
t would he say for this? He cannot support the manage-
t as against the teachers' rights.

சொல்ல இந்த விளக்க உரை தான் தேவை என்றில்லை. காரணம் இன்றைக்கு ஏழையெளிய மக்கள் கல்வியைப் பெற வேண்டும், கல்வி பரவலாக்கப்பட வேண்டும், கல்வி அறிவு பெற்று கிராமங்கள் மறுமலர்ச்சியடைய வேண்டும் என்கிற வகையிலே அவர்கள் இந்த நாட்டிலே கல்வியிலே ஒரு பெரிய திருப்பத்தையே, புரட்சியையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் இந்தத் திருப்பங்களோடு கூட நான் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைக் கோடிட்டுக் காட்டவும் ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, கிராமப் பகுதிகளில் இத்திட்டம் கல்வித் துறையிலே ஒரு பெரிய திருப்பத்தை உருவாக்கிவிட்டது. எங்கு பார்த்தாலும் சுறுசுறுப்பும், ஒரு வேகமும், குழந்தைகள் மத்தியிலே உற்சாகமும் ஏற்பட்டு வருகிறது. பொதுவாக விளையாட்டுப் போட்டிகளிலே நம்முடைய மாநிலம் முன்னேற்றமடையவில்லையே என்கிற ஒரு குறைபாட்டை எல்லோரும் வேதனையோடு சொல்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலமாக இன்னும் 6, 7 ஆண்டுகளில் நிச்சயமாக பல இளைஞர்கள் உலக அளவில் நடைபெறுகின்ற போட்டிகளிலே திறமையாக, பதக்கங்கள் பெறுகின்ற அளவிற்கு, அதுவும் கிராமப்புறங்களிலே உருவாகப் போகிறார்கள். மேலும் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தின் வாயிலாக மாணவர்கள் பள்ளிகளிலே விடுபடுவதை, டிராப் அவுட்டை வேறு குறைத்திருக்கிறோம். தவிர இப்போது இலவசப் பாடப்புத்தகம், இலவசக் கரும்பலகை, சீருடை, போன்ற முறைகள் இருக்கின்றன. இது தவிர சத்துணவு கொடுக்கப்படுகிறது. போதிய சத்துணவு இன்மையால், நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள எத்தனை மாணவர்கள் இளம் வயதிலேயே தங்களுடைய கண்பார்வையை இழக்கிறார்கள் என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சத்துணவுத் திட்டம் எதிர்காலத்திலே தமிழ் நாட்டிலுள்ள குழந்தைகள் தங்களுடைய கண் பார்வையை இழக்காமல் தடுக்கக் கூடிய அருமையான ஒரு திட்டம். ஆண்டுக்காண்டு சரித்திரத்தைப் படைக்கும் அருமையான திட்டம் இது. ஒரு குழந்தைக்கு தினசரி ஒரு காரட் கொடுத்தால் போதும், கண் பார்வையை இழக்காது அந்தக் குழந்தை என்று எழுதுகிறார் ஓர் ஆராய்ச்சியாளர். அது போல் குழந்தைகளுக்கு தினசரி கீரை கொடுத்தால், அவர்கள் கண் பார்வையை இழக்க மாட்டார்கள். விட்டமின் ஏ சத்து அதில் இருக்கிறது என்று ஆராய்ச்சியாளருக்குத் தெரிந்த உண்மையை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்படித்தான் தெரிந்து அறிமுகப்படுத்தினார்களோ அந்த வகையில் நாமெல்லாம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம். நம்முடைய மாநிலத்

திலே இப்போது இருக்கிற குழந்தைகள் வளர்கிற நேரத்தில், இளம் தலைமுறை வளர்கிற நேரத்தில் ஒருவரும் கண்பார்வை இழக்கக்கூடிய நிலை வராது. அந்த வகையிலும் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, பள்ளிக் கட்டிடங்களைப் பொறுத்தவரையில், செப்பனிட வேண்டியவை, பழுதுபார்க்க வேண்டியவை, புதுப்பிக்க வேண்டியவை போன்ற பணிகளும், ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதாசாரத்தை மாற்ற வேண்டியது போன்றவை குறித்து எல்லாம் நான் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறேன்.

இந்தக் கல்வி ஆண்டிலே நம்முடைய பள்ளிகளுக்கு புதிதாக 1,880 பணியிடங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது போதாது. மேலும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை, பணியிடங்களே வழங்கப்படவில்லை. லேபரட்டரீஸ் முறையாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. மானிட்டர்களை வைத்து சோதனைக் கூடங்களை நடத்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இவர்களை வைத்து மாணவர்களுக்கு நல்லமுறையில் சொல்லிக்கொடுக்க முடியுமா ? என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்கிறேன். இது முடிகிற நிலை அல்ல. முழு நேர சோதனைக் கூட உதவியாளர்களைப் போட்டு அந்த வகையில் சோதனைக் கூடங்களை நடத்த வேண்டும்.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள ஆசிரியர்களுடைய எண்ணிக்கை போதாது என்பதோடு கூட கட்டிட வசதியும் கூட போதுமானதாக இல்லை. அதையும் நான் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். மேலும் நம்முடைய பள்ளிகளிலே பி.டி. ஆசிரியர்கள் மற்றும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் நியமனம் குறித்து பிரச்சினை இருக்கிறது. இவர்களையெல்லாம் வரன்முறைப்படுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு இவர்களையெல்லாம் வரன்முறைப்படுத்துவதற்காக தேர்வாணைக் குழுவுக்கு இவர்கள் போக வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்தப் பணியிடங்களுக்கு ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தது கல்வித் துறையிலுள்ள வல்லுநர்கள். இப்படி கல்வித் துறை வல்லுநர்களால், தகுதியுடையவர்கள் தானா என்று நன்றாகப் பரிசீலித்துப் பார்த்து அமர்த்திய பிறகு, நாம் ஏன் இவர்களைத் தேர்வாணைக் குழுவுக்குப் போக வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும்? அண்டை மாநிலம் ஒன்றில் கூட அண்மையில், ஆசிரியர் நியமனத்தைப் பொறுத்தவரை, தேர்வாணைக் குழுவிடமிருந்து வெளியே எடுத்துவிட்டார்கள். நம்முடைய கல்வி

(பிற்பகல் 12-10)

அதிகாரிகளைக் கொண்டே இதை ஏன் செய்யக்கூடாது? தேர்வாணைக் குழுவுக்கு ஏன் செல்ல வேண்டும்? தேர்வாணைக் குழுவுக்கு நாம் என்ன

அடிமையா? அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டதெல்லாம் என்றுமே புனிதமானவையா? அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படலாம். அது நம் கையில் இல்லை. ஆனால் நம் அரசே ஒரு ஆணையைப் போட்டு ஒரு புதிய திருப்பத்தை உருவாக்கி, தேர்வாணைக் குழு இல்லாமல் நம்முடைய கல்வித் துறையே ஆசிரியர்களை நியமிக்கவும், நிரந்தரப் படுத்தவும் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேல்நிலை, இடைநிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு அடிஷனல் டைரக்டர் பதவியை உருவாக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு வேலைப் பளு அதிகமாகிவிட்டது. மாமரங்கள் போல் பைல்கள் தேங்கிவிட்ட நிலை இருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் என்னென்ன பாடங்கள் எடுக்கிறார்கள் என்று கூட பார்க்கிறார்கள். இதற்கு நிர்வாக அமைப்பில் மாற்றம் தேவை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். வொகேஷன் ஸ்கீமைப் பொறுத்தவரையில், ஏறத்தாழ 4,300 ஆசிரியர்கள் பார்ட்டைம் டீச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். இதிலே ஒரு திருப்பம் செய்திருக்கிறோம். 4 பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் பள்ளியில் நியமிக்கப்படலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு பகுதி நேர ஆசிரியரும் அந்த 11 ஆம் வகுப்பில் 2 பாட வேளையை உடல் பயிற்சிக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஏறகெனவே 11 ஆம் வகுப்பிலே 2 பாட வேளையை உடல் பயிற்சிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் அதனால் பாட வேளை குறைந்துவிட்டது என்று பொருள். ஏற்கெனவே ஒரு அரசாங்கம் என்ன சொல்கிறது என்றால், ஒரு பகுதி நேர ஆசிரியர் குறையும்போது, 10 பாட வேளையில் பாடம் எடுக்க வேண்டும். அப்போது தான் 150 ரூபாய். 2 பாட வேளைகளில் பணியைச் செய்து, அந்த ரூபாய் 300 பெறலாம். இந்த நிலை சரியாக இல்லாத காரணத்தால், பின்னால் வந்த ஆணைகள் 4 பாட வேளையைக் குறைத்து விட்ட காரணத்தால் பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் பெரும் பாதிப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ரூபாய் 300 வாங்க முடியவில்லை. இதற்காக ஒரு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டாக்டர் குழந்தைசாமி அறிக்கையை வரவேற்கிறோம். நாங்கள் அதைப் பார்த்து, அதைப் படித்து எங்கள் கருத்துக்களையும் கூற அரசுக்கு ஆலோசனை கூற வாய்ப்பு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுர்க்கப்பட்ட ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஆறாயிரம் பேர் தமிழகத்திலே 1968-லிருந்து பணியாற்றி வருகிறார்கள். 6 ஆயிரம் ஆசிரியர்களும் உண்மையாக கடும் உழைப்பு உழைத்து, இந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். 2 தினங்களுக்கு முன்பு சின்னாளப்பட்டி என்ற ஊரில் இருந்து என்னைப் பார்க்க ஆசிரியர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு கடிதத்தை எடுத்து வந்தார்கள். என்ன கடிதம்? பணி நீக்கக் கடிதம். தேவாங்கர் ஹையர் செகண்டரி பள்ளியின் தலைவரிடமிருந்து.

Qualifications prescribed for Higher Secondary School Assistants. Time granted to acquire the prescribed qualification will come to an end by the 1st of July 1983.

என்று இருக்கிறது. 1983 வது ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1 ஆம் தேதி நீங்கள் ஹையர் செகண்டரியில் இருக்க மாட்டீர்கள் என்று இருக்கிறது. மக்களுடைய வரிப்பணத்திலிருந்து ஊதியத்தை அளித்து வருகிறோம். இவர் ஒரு ஏஜெண்ட். ஒரு தரகராக இருக்கிறார். இவர் முடிவு செய்கிறார், உன் பணி தேவையில்லையென்று. 20 ஆண்டு, 25 ஆண்டு வேலை பார்த்தவர்கள் இவர்கள். ஆட்சியுடைய, அரசுடைய திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறவர்கள். ஆகவே இந்த பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் திட்டவட்டமான ஆணையை வழங்க வேண்டும். இந்த சமுதாயத்திற்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பாதுகாப்பைப் பொறுத்தவரையில், இந்த நாட்டிலே பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கோட்டையூர் என்ற ஊரில் உள்ள ஒரு நல்ல பள்ளி. சிதம்பரம் செட்டியார் மேல்நிலைப் பள்ளி. நல்ல தர்ம சிந்தனையோடுதான் பள்ளியை ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆனால் காலப் போக்கிலே போக்கே மாறிவிடுகிறது. போக்கு மாறி, சர்வாதிகாரப் போக்கு உருவாகி, நாங்கள் தான் எல்லாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மக்கள் வரிப் பணத்தைக் கொடுப்பவர்களுக்கு இவ்வளவு சர்வாதிகாரம் தேவையில்லை. தொண்டுள்ளம் தான் தேவை. அங்கு ஒரு பெண் ஆசிரியரை, பள்ளிக்கு வர விடாமல், சட்டத்தை மீறி, 15 மாத காலம் கையெழுத்து போடக்கூட விடாமல் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். நானே அங்கே போய் மன்றாடினேன். மன்னிக்கவும், ஒரு தனிப்பட்ட பிரச்சினைபற்றி இந்த அவையிலே பேசலாமா என்று கூட நினைக்கலாம்.

The hon. Member Thiru Miakhan was mentioning about the minority institutions. I am not able to understand that point. We all clamour for the rights of the minority. I myself belong to a minority and I am willing to support the claims of the minority. It does not mean that the minority management can terminate the services of the teacher and that they can hire and fire the teachers at any time. The minority institutions are also run with the Government money. When the Constitution was framed, only one-third of the expenditure was borne by the management. Now cent per cent of the expenditure is borne by the Government and it is all from out of the tax-payers' money. The management is only an agent and how can it hire and fire a teacher? We want protection for the teachers. What would he say for this? He cannot support the management as against the teachers' rights.

Thiru J. M. MIAKHAN : We do not want any right to hire and fire any member of the staff. But as a matter of fact, it is the prerogative of any institution to have its own teachers. They will be fired only if they work against the institution or for any of their misdemeanour or misbehaviour. They cannot be dismissed without any reason. There are laws of the land which give full protection to such persons.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது, தமிழிலே பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். திடீரென்று ஆங்கிலத்திலே பேசுகிறார். ஏதாவது ஒரு மொழியில் பேசுவாரா ?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் கேட்கிற கேள்வி என்னவென்றால், உறுப்பினர் அவர்கள் அந்தக் கேள்வியை தமிழில் கேட்பார்களா என்பது தான்.

THIRU P. R. THOMAS : Hon. Deputy Chairman, Sir, as the hon. Member Thiru Miakhan was going on speaking in English, I thought it was the policy of the Government to have the two language formula and I also thought that I could utilise that formula and question the hon. Member so that he might understand it in the right perspective and give his answer correctly and I could pin him down in the interests of teachers.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் தமிழில் பதில் சொல்லி அவரையும் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்தால் அது ஒரு பெரும் பணியாகும்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : தலைவருடைய ஆணைக்கு கீழ்ப்படிகிறேன். உறுப்பினர், கிருஸ்தவ சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவராகவோ, இஸ்லாமிய சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவராகவோ இருந்தாலும், அவரும் சகோதரர்தான். இந்துவாக இருந்தாலும் அவரும் சகோதரரே. அரசிலே, கல்வித் துறை இருக்கிறது. அரசு இருக்கிறது. நாங்கள் மக்கள். ஓர் ஆசிரியரை வெளியேற்றி விடுகிறோம். அவர் முறையீடு செய்கிறார். அதை ஏற்றுக்கொள்ள அவர்கள் மறுக்கிறார்கள், ஆனால் அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஏன் ? நாங்கள் மைனாரிட்டி.

"All minority communities whether based on language or religion shall have the right to establish and administer institutions of their choice."

It does not mean that they can mismanage, maladminister and have their own ways in relation to the teachers.

THARU J. M. MIAKHAN: The hon. Member Thiru Thomas can define what maladministration is and what mismanagement is. Then we can correct ourselves and do the necessary things. There is no use of simply levelling charges against private and minority institutions.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மியாகான் தவறாக நடைபெறுகிற மேனேஜ்மெண்ட்டுக்கு வக்காலத்து வாங்கவில்லை. நன்றாக நடைபெறுகிற மேனேஜ்மெண்டுக்குத்தான் அவர் மைனாரிட்டிக்காக பேசுகிறாரே தவிர, தவறாக நடக்கும் மேனேஜ்மெண்ட் பற்றி பேச மாட்டார் என்பதிலும், நம்மோடு சேர்ந்து எதிர்ப்பார் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை.

திரு. ஜே. எம். மியாகான் : சந்தேகமில்லை. No doubt about it.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : ஆகவே நான் மகிழ்ச்சியோடு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மியாகான் அவர்களோடு ஒத்துப்போகிறேன். நான் ஒன்றே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இஸ்லாமிய சமுதாயத்தையும், கிருஸ்தவ சமுதாயத்தையும் கேட்டுக்கொள்வேன், அவர்கள் இந்த ஆட்சிக்கு ஒன்று செய்ய வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-20)

இந்தச் சிறுபான்மை இனங்கள் பள்ளி நிர்வாகங்களில் கல்வித் துறையோ அல்லது அரசோ, ஆசிரியர்களின் பணிப் பாதுகாப்பைப் பொறுத்த வரை, கொடுக்கும் அல்லது பிறப்பிக்கும் ஆணைகளை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று சொன்னாலே இந்தப் பிரச்சினைக்கு இடமே இருக்காது.

One person cannot be the prosecutor and cannot be the Judge also. How can the prosecutor become the judge also ? That is the problem. ஆகவே, இந்த நிலையில் சிறுபான்மையினர் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THARU J. M. MIAKHAN : The hon. Member has raised an important point. There are Government departments and other industries where they hire a person whom they want and if he is not adequate for the purpose, they are entitled to fire the person also and to dispense with his services. This right is enjoyed by the Government departments and all other

employers. Similarly in an educational institution also, whether run by a private person or whether it is a minority institution, it should have that facility to hire a person and dispense with his services on grounds of misbehaviour or misconduct.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அரசாங்கத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் விதிமுறை வைத்திருக்கிறோம், சட்டம் வைத்திருக்கிறோம், அந்த அடிப்படையில் வழங்குகிறோம். நீதிக்குத் தலை வணங்கும் அரசு இது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டோம். காரணம் ஊதியத்தில் ரூபாய் 100, ரூபாய் 500 என்று வெட்டு ஏற்படுகிறது. முறையாக அது ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்லி ஆசிரியர்களுக்கே நேரடியாக ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டோம். ஆனால் அதற்கும் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தடை வாங்கி வந்து விட்டார்கள். We have got a Labour Commissioner and a Labour Tribunal. மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மிகவும் கோபமாக இருப்பதைப்போல் தோன்றுகிறது. . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அல்ல அல்ல. பார்த்தால் பல நேரங்களில் அப்படித் தெரியும். இருந்தாலும் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பா. ரா. தாமஸ் அவர்கள் இங்கே பல சமயங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சமயங்களைப் பற்றியே அதிகமாகப் பேசிவிட்டார். அவருடைய சமயமும் முடிந்துவிட்டது என்பதை மட்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : விரைவில் முடித்துக் கொள்கிறேன். 30 பள்ளிகள்—உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம். ஏற்கெனவே ஆரம்பிக்கப்பட்ட பள்ளிகள் "வித்தவுட் கிராண்ட்" இருக்கின்றன. அதோடு கிருத்துவ, இஸ்லாமியப் பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில், கிருத்துவர்களுக்கும் இஸ்லாமியர்களுக்கும் இந்துக்களுக்கும் எந்த விதமான பாகுபாடும் செய்யாத அரசு என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, தலைமை ஆசிரியர் பணியிடங்களையும் அலுவலாளர் பணியிடங்களையும் "நான்—வெக்கேஷன் டிபார்ட்மெண்ட்" என்று அறிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 20 ஆம் தேதி பள்ளிகளைத் திறக்க வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 5 ஆம் தேதி ஆசிரியர் பிறந்திருந்தால், அவர் உடனடியாக ஓய்வு பெற வேண்டும் என்று இருக்கிறது. எனவே இதைக் குறித்து மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க

வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன் காரணமாகப் பல ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் அவர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

பி.இ.டி. முதல் நிலை ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நீதி வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என். எஸ். எஸ். புதிதாக 100 பள்ளிகளில் ஆரம்பிக்கப்பட இருப்பதற்காக பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுகிறார்கள், கோயில்களையும், மசூதிகளையும், ஆலயங்களையும் அவர்கள் சுத்தம் செய்கிறார்கள். எனவே அவர்களின் பணிகளையெல்லாம் ஆய்வு செய்து மேலும் அவர்களை ஊக்குவிக்கக் கூடிய நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் பாதுகாப்பைக் கோரி கோட்டையூரில் பெரிய அமைதியின்மை ஏற்பட்டு, போராட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே அரசு உடனடியாகத் தலையிட்டு நீதி வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, தேர்வுகளில் மாற்றம் வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். தொழில் நுட்பக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிற மனக் குமுறலை நான் நன்கு அறிவேன். பல்கலைக் கழகங்களும் தொழில் நுட்பக் கழகங்களும் இந்த நாட்டில் என்ன புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றன? கிராம மக்களின் பிரச்சினைகளை அவைகள் எடுத்துக்கொண்டு ஏதேனும் தீர்வு கண்டிருக்கிறதா என்று பல நேரங்களில் அவர் கேட்டிருக்கிறார். அந்தக் கருத்தை அவர் பல முறை வலியுறுத்திக் கொண்டிருப்பதை பத்திரிகைகள் மூலமாக நான் அறிகிறேன். அந்த வகையில் ஒரு சிறந்த சிந்தனைச் சிற்பியாக அவர் இருக்கிறார் என்று நான் நினைப்பதுண்டு. இப்படிப்பட்ட மேல்நிலைக் கல்விக் கூடங்கள் மக்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதிலே கவனம் செலுத்துகின்றனவா என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கிறபோது, அவருடைய சிந்தனை நமக்குப் புலனாகிறது. கிராம மக்களின் பிரச்சினைகளைப் புரிந்துகொண்டு அவைகளை இத்தகைய பல்கலைக் கழகங்கள் தொடுகின்றனவா, அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொள்கின்றனவா என்று கேட்கிறார்.

There is mere repetition. Let us have research-oriented education which will have application in the villages.

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இதோடு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கல்விக் கொள்கைக் குறிப்பின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதற்கு முன்னால் கல்வி என்பது நாட்டினுடைய வருங்கால சமுதாயத்தை உருவாக்குகிற அடிப்படைத் தேவை என்ற அடிப்படையிலும், இன்றைய இளைஞர்களை நாட்டின் வருங்கால பிரஜைகளாகவும் தலைவர்களாகவும் ஆக்கும் பொறுப்போடு ஆசிரியர்களால் போதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலும் இந்த அவையில் அனைவரும் தத்தம் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கருத்து இருந்தாலும் கூட, கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், இந்த உணர்வை முன்னிருத்தி தங்களின் கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்தார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

அரிஸ்டாட்டில் அவர்கள் கல்வியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, கல்வி என்பது "வளமையில் ஓர் அணிகலன், வறுமையில் ஓர் புகலிடம்" என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

'Education is an ornament in prosperity and refuge in adversity'. என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்திய நாடு வறுமை மிகுந்த மக்களை மிகுதியாகக் கொண்டிருக்கிற நாடு. இத்தகைய ஒரு நாட்டில் நாம் கல்வித் திட்டத்தை எந்த அடிப்படையில் உருவாக்கி அமுல்படுத்தினாலும்கூட கல்வி பயில்கிற மக்களும், கல்வியைத் தருகிற பெற்றோர்களும் தங்களுடைய வறுமையை நீக்கி வளமையைத் தருகிற தங்களுக்குள்ள ஓரே புகலிடமாகத்தான் கல்வியைக் கருதுகிறார்கள் என்பதை நாம் யாரும் மறுக்க முடியாது. பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளைப் பள்ளிகளுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் தொழில் நுட்பப் பள்ளிகளுக்கும் அனுப்பி படிக்க வைப்பதன் முக்கிய நோக்கமே, படித்து வந்த பிறகு, 'தங்களுடைய பையனுக்கு ஒரு வேலை கிடைக்கும், அதை வைத்துக் கொண்டு நாம் நம்முடைய குடும்பத்தை வாழ வைத்துக் கொள்ளலாம்' என்ற அடிப்படையில் தான் அனுப்புகிறார்கள். அத்தகைய உணர்வு சமுதாயத்தில் உருவாவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். எனவே இந்த உணர்வை நாம் புரிந்துகொண்டு அதற்கேற்ற வகையில் கல்வித் திட்டத்தை வகுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்த ஆண்டு கல்விக்காக நமது அரசு ஒதுக்கியுள்ள தொகை, மாநில வருவாயில் சுமார் 21.5 சதவிதமாகும். 24 சதவீதம் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நம்மால் ஒதுக்க முடிந்தது. ஆனால் இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் நாம் அந்த ஒதுக்கீட்டைக் குறைத்துக் கொண்டே போகிறோம். ஆனால் கல்வியின் தேவையோ நாள்தோறும் விரிவடைந்துகொண்டே இருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப் போல், மக்களை வறுமையிலிருந்து மீட்

பதற்கு இது ஒரு முக்கியமான கருவி. வெறும் சமுதாய நலத் திட்டங்கள் மாத்திரமே நாட்டை உய்வித்து விடுபவை அல்ல. கல்வியைத்தான் மக்கள் தங்களின் வறுமையைப் போக்கிக்கொள்வதற்கான ஒரு புகலிடமாகக் கருதுகிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையில் இதற்கு அதிகமான சதவீதத் தொகையை நாம் ஆண்டுதோறும் ஒதுக்குகிற சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும். நம் உள்ளத்தில் இதைக் கொண்டுதான் நாம் செயல்பட வேண்டும்.

தமிழகத்தில் ஏறக்குறைய 38,000 பள்ளிகள்—கல்லூரிகள் உட்பட—இருக்கின்றன. 2 3/4 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 1 கோடி மாணவர்கள் கல்விப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எனவே இந்தத் துறை மற்ற எல்லாத் துறைகளையும் விட அதிகமான நிதியைப் பெற வேண்டும் என்பது மட்டுமல்லாமல், அதிகமான பொறுப்புணர்ச்சியோடு இந்தத் துறை செயல்பட்டால்தான், நம் நாட்டின் எதிர்காலத்தைச் சிறப்பாக உருவாக்க முடியும் என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

கல்வியில் இரண்டு கூறுகள் இருக்கின்றன. கல்வியைப் பயிற்றுவிக்கிற ஆசிரியர்கள். அவர்களை இயக்குகிற அமைப்பு முறை. இன்னொரு பக்கம் கல்வி பயில்கிற மாணவர்கள். ஆசிரியர்களிடம் பயிற்சி பெற்று பயன்பெறுகிற மாணவர்கள். ஆக இந்த இரண்டு நிலைகளையும் பற்றிச் சிந்திக்கிறபோது, முதலில் பயிற்றுவிக்கிற ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்கு சீரிய முறையில் பயிற்சி அளிக்கத் தக்க சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்க வேண்டும். அதன் மூலமாகக் கல்வி பயில்கிறவர்கள் சீரிய தன்மையைப் பெற்று வாழ்வில் வளம் பெறும் தன்மையை முதலில் நாம் உருவாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் நாம் இங்கே அதிகமாக ஆசிரியர்களைப் பற்றிய பிரச்சினைகளை எடுத்து விவாதிக்கிறோம். . .

மாண்புமிகு மேலவைத் துணை தலைவர் : கல்விக் கொள்கைக் குறிப்பின் மீது விவாதம் முடிவடையும் வரை, அவையின் நேரம், அவையின் அனுமதியோடு, நீட்டிக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளை இங்கே எடுத்து வைக்கிறோமே தவிர, வெறும் ஆசிரியர்களைப்பற்றி மட்டும் சிந்திக்கிறோம் என்பதல்ல. ஆசிரியர்கள் சிறப்புற செயல்படுகிற சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிட்டால்தான், அந்தக் கல்விப் பணி சிறக்கும் என்று கருதி, அந்த நிலையில் ஆசிரியர்களுடைய நலனில் அக்கறை காட்டி நாங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிறோம். மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் ஆசிரியராக

இருந்து வந்தவர். என்னைப் பொறுத்த வரையில், இருபது ஆண்டுக் காலம் ஆசிரியர்கள்-பிரதிநிதியாக பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறவன் என்ற நிலையில், ஆசிரியர்களிடத்திலே அதிகப் பற்றுதலும், பாசமும் கொண்டு, அவர்களுடைய பணி சிறக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்து வைக்கிறபோது, அவற்றைக் களைந்து நிலையான சீரான கல்வி இந்த நாட்டிலே வருவதற்கு உறுதுணை புரிய வேண்டுமென்ற உணர்வோடு செயல் படுவதன் மூலமாக இந்தத் துறை சிறக்கும் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்த நாடும் சிறக்கும் என்று நம்பி நானும் பல முறை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். அமைச்சர் அவர்களும் அதை உணர்ந்து விவாதித்து செயல்படுத்துகிறார்கள். அதற்காக உண்மையிலேயே நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த உணர்வோடு ஆசிரியர்களிடையே இன்னும் தீர்க்க வேண்டிய சில பிரச்சினை களை முதலிலே எடுத்து வைப்பது என்னுடைய கடமையென்று கருதுகிறேன்.

இன்று மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலும் பகுதிநேர ஆசிரி யர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாய்ப்பு ஏற்படுகிறபோதெல்லாம், அவர்களை முழு நேர ஆசிரியர்களாக மாற்றுவதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து அந்தப் பணியில் அவர்கள் சிறப்பாகச் செயல்படுவதற்குரிய முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாம் மேல் நிலைப் பள்ளிகளை 1978 ஆம் ஆண்டு தொடங்கினோம். அந்த ஆண்டு பேசுகின்றபோது கூட அந்தத் திட்டத்தை வரவேற்று அது சிறப்பாகச் செயல்படுவதற்குரிய ஆக்கபூர்வமான ஒத்துழைப்பைத் தர வேண்டுமென்ற கருத்தைச் தெரிவித்தேன். இன்று அதிலே வெற்றி கண்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் அதிலே நாம் வெற்றி கண்டிருக்கிறோம் என்ற உணர்வோடு நின்றுவிடாமல், அதிலே காணப்படுகிற குறைபாடுகளைத் தவிர்க்க முனைய வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் இரண்டு இலட்சத்து முப்பத்து மூவாயிரம் மாணவர்கள் பொதுப் பாடத்திலே படிக்கிறார்கள். தொழில் பிரிவில் 57,258 பேர் படிக்கி றார்கள். பொதுப் பாடத்திலே இருக்கக் கூடியவர்கள் 57 ஆயிரம் என்றும் தொழில் பிரிவிலே படிக்கிறவர்கள் 2,33,000 என்றும் இருந்தால், இந்த நாடு வளமான பாதையில் கால் எடுத்து வைத்துவிட்டது என்று சொல்ல முடியும் என்பது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து. ஏனென்றால் பத்தாவது வகுப்பு வரை பொது அறிவு பெற்றுவிட்டு, அதற்குப் பிறகு சமுதாயத்தில் வாழ்கிற போது, வேறு பல முறைகளில் பொது அறிவை வளர்த்துக்கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கும்போது, தொழில் அறிவு பெற்று, தொழிலில் நுழைந்து உற்பத்தியைப் பெருக்கி இந்த நாட்டை வளப்படுத்த இளைஞர்களை ஆட்படுத்திக்கொள்ளும் சிந்தனை அதிகமாக வேண்டிய நிலை இன்னும் வரவில்லை. 1978 ஆம்

ஆண்டில் தொடங்கியதில் 57 ஆயிரம் பேரைத்தான் ஈர்த்திருக்கிறோம். இது பாராட்டுக்குரியது என்றாலும், இதிலே திருப்தி அடைந்துவிடாமல் மேலும் தொழிற் பிரிவில் அதிகமான மாணவர்களைச் சேர்க்கும் அளவிற்கு கல்வித் திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பத்தாவது வரை பொதுப் பாடத்திலே வருகிறவர்கள் ஒன்று மேல் நிலைப் பள்ளிகளுக்குச் செல்ல வேண்டும் அல்லது தொழிற் பிரிவுக்குச் செல்ல வேண்டும். மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் பொதுப் பிரிவில் வருகிற 2,33,000 பேர் களில் ஒன்றே முக்கால் இலட்சம் பேர் கல்லூரிக்குத்தான் வருகிறார்கள். அவர் களுக்கு வேலை கிடைக்குமா என்பதில் நம்பிக்கை இல்லை. அவர்களுக்கு எதற்காகப் படிக்கிறோம் என்பதும் தெரியவில்லை. கல்லூரியின் முதல்வாக இருப்பதால், பெற்றோர்களிடத்திலே, "இங்கு வந்து சரித்திரம், பொருளா தாரம் போன்ற பாடங்களில் சேர்க்கிறீர்களே, வேலை கிடைக்குமா? வேறு ஏதாவது தொழில் பிரிவில் சேர்க்கப் பாருங்கள்" என்று நான் சொன்னால், ஸ்டெரெங்த் வேண்டாமென்று நான் நினைக்கிறேனோ என்று ஆசிரியர்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். "இந்த வயதில் வேலை கிடைக்காது. கல்லூரியில் சேர்க்காவிட்டால் எங்கேயாவது போய் ஏதாவது தப்பைப் பண்ணுவான்" என்று பெற்றோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். "இங்கே தப்பு செய்தால் என்ன செய்வது?" என்று நான் கேட்பதுண்டு. இப்படி இது ஒரு சமுதாயப் பிரச் சினையாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான் இதை எடுத்துச்சொல்லுகிறேன்.

ஐம்பத்து ஏழாயிரம் பேர்கள் தொழிற் பிரிவிலே இருந்தாலும் 13,922 பேர்தான் பொறியியல் தொழில் நுட்பவியலில் வருகிறார்கள். மற்றவர்கள் மற்ற பிரிவுகளில் படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை நம்மால் உருவாக்க முடியவில்லை. உடல்நலம் என்ற பிரிவினைப் படித்துவிட்டு வரக் கூடியவர் நர்சாகப் போக வேண்டும். அதைப் படித்தவருக்கு மருத்துவமனை யில் முன்னுரிமை கொடுத்து வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கும் வாய்ப்பு இப்போ தில்லை. தனியார் மருத்துவ மனைகளிலும் அவர்களை எடுக்கும் சூழ்நிலை இல்லை. இந்த நிலையில் அவர்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால், அதனால் என்ன பயன்?

மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் தொழிற் கல்வியைப் போதிப்பதில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் கல்விக் கொள்கை பற்றிய விளக்கக் குறிப்பின் விவாதத்தின் மீது பேசும்போது சொன்னதைப் போல, இந்த ஆண்டும் சொல்லுகிறேன். நம்முடைய வல்லுநர் டாக்டர் குழந்தைசாமி தலைமையில் அமைந்த குழு அளித்த அறிக்கையை எங்களுக் குத் தந்தால், அதைத் தெரிந்துகொண்டு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லு

வது பயனுடையதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அவருடைய அறிக்கையை அரசு ஆராய்ந்து அரசினுடைய கருத்தோடு தருவார்களேயானால், எங்களுடைய கருத்துக்களையும் எடுத்து வைக்க முடியும்.

மேல் நிலைப் பள்ளிகள் எங்கெங்கெல்லாம் இருக்கின்றனவோ அந்த வட்டாரத்திலே இருக்கக்கூடிய தொழில் வளத்தை மனதிலே கொண்டு, அங்கு பாடத் திட்டங்களை உருவாக்கி, அதிலே அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்த மாணவர்கள் படிக்க வேண்டிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒரு பகுதியில் உடல்நலக் கல்வி—நர்சரியை 30 மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிப்பார்களேயானால், அந்தப் பள்ளியில் இருக்கக் கூடிய தலைமையாசிரியரும் அந்த நிர்வாகமும் சேர்ந்து அந்த முப்பது பேரை அந்தப் பகுதியிலேயே உள்ள மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி பயிற்சி கொடுத்து, பிறகு அப்ரன்டீசாக ஆக்கி அதன் பிறகு அங்கேயே வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படியில்லாமல் தொழில் கல்வியைப் படிக்கிறவர்களுக்கு ஒரு விதமான வேலை வாய்ப்பும் இல்லாமல் இருந்தால், அந்தத் தொழில் நுட்பம் நாட்டில் அராஜகத்தை உருவாக்கப் பயன்படும். பி.ஏ. படித்தவனுக்கு வேலை இல்லாமல் இருந்தால், அவன் அரசியலில் வந்து எங்கேயாவது பஞ்சாயத்துத் தலைவனாக வந்து ஏதாவது குழப்பத்தைச் செய்வான். ஆனால் தொழில் நுட்பத்தைப் படித்த மெக்கானிக்காகி படித்துவிட்டு சும்மா இருக்க முடியாது, இருக்கவும் மாட்டார்கள். ஏதாவது ஒரு கருவியை உற்பத்தி செய்தால், அது எங்கே போய் முடியும் என்பது சொல்ல முடியாது என்பதை மனதிலே கொண்டு அத்தனை பேருக்கும் வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கத்தக்க வகையில் அதற்குத் தக்க எண்ணிக்கையில் உருவாக்க வேண்டும். நர்ஸ் கோர்சைப் படித்துவிட்டு வேலை கிடைக்கவில்லையென்றால், கல்லூரியில் சேர வருகிறார்கள். அதுவும் விஞ்ஞானப் பாடப் பிரிவில் சேர வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். விஞ்ஞானப் பாடத்தின் 'பேசிக்' அறிவு இல்லையே என்று கேட்டால் , நாங்கள் எப்படியாவது டியூஷன் வைத்துப் படித்துக்கொள்ளுகிறோம், சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். முடியாது என்று கண்டிப்பாகச் சொன்னால், பிறகு பொருளாதாரம், சரித்திரம் போன்ற பாடங்களைப் படிக்கச் சேருகிறார்கள். ஆகவே தொழில் பிரிவில் எத்தனை பேர்களைப் பயிற்றுவிக்கிறோமோ அந்த அளவிற்குத் துறையில் பணியிடங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அல்லது அவர்களாகவே தொழில் செய்வதற்குரிய அளவில் வங்கிகளிலிருந்து பணம் வாங்கிக் கொடுத்து பத்துப் பதினைந்து பேர் கூட்டுறவு முறையில் சேர்ந்து, பொருள்களை உற்பத்தி செய்து, அவற்றைச் சந்தையில் விற்கும் வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், மேல் நிலைப் பள்ளிகள் தனியாக வரும்

சூழ்நிலை வர வேண்டும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள தலைமையாசிரியர்கள் முதல் வகுப்பிலிருந்து 12-வது வகுப்பு வரை பாடம் நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. பரிட்சார்த்தமாக மாவட்டத்திற்கு ஒன்று மேல்நிலைப் பள்ளியிலிருந்து தனியாகப் பிரித்து தொழிற் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பொதுப் பாடத்திலே படிக்கிறவர்கள் கல்வி முடித்த பிறகு கல்லூரிக்குப் போக வேண்டும். இந்தத் தொழில் பிரிவு பள்ளியில் படித்தவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே தொழில் செய்யும் நிலையை உருவாக்க வேண்டும். கல்வி நிலையங்கள் கற்பித்து அனுப்புவதோடு இல்லாமல், கற்பித்தவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிற ஒரு திட்டத்தையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு கல்வித் துறை தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதைச் செயல்படுத்துகிற அமைப்பு முறை வேண்டும். அதையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு, மேல் நிலைக் கல்வி ஆரம்பிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு அங்கு இருக்கின்ற அலுவலர்களுக்குப் பணி கூடியிருப்பதால், மேலும் கூடுதலான நான்-டீச்சிங் ஸ்டாப் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்களைக் கூடுதலாகக் கொடுக்க அரசு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது மேல்நிலை வகுப்பிலே 11-வது வகுப்பிற்கு

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. பா. ரா. தாமஸ் தலைமை)

(பிற்பகல் 12-40)

பொதுத் தேர்வு கிடையாது. 12-வது வகுப்பில்தான் பொதுத் தேர்வு இருக்கின்றது. ஆகவே அந்த மாணவர்கள் புதிதாக முதல் ஆண்டு காலேஜிலே படிப்பதுபோல மெத்தனமாக 11-வது வகுப்பிலே படிக்கிறார்கள். பிறகு 12-வது வகுப்பிலே தேர்வு வருகின்றது என்ற அளவில் படிக்கின்றார்கள். ஆகவே 11-வது வகுப்பின் இறுதியிலேயும் ஒரு தேர்வு வைக்க வேண்டும். 11-வது வகுப்புப் பாடங்களை 12-வது வகுப்பிலும் கொண்டுபோக வேண்டும். இப்போது 11-வது வகுப்புப் பாடங்கள் 12-வது வகுப்பில் கிடையாது. 11-வது வகுப்பில் ஆசிரியர்களும் இலேசாகச் சொல்லிக்கொடுத்துவிட்டுப் போகிறார்கள். 11-வது வகுப்பில், 12-வது வகுப்பில் என்ன செய்வது என்பதற்கு, அதிலே தெளிவடைய வேண்டும் என்று ஆராய்ந்தார்கள். அதைப்பற்றி அறிய திருச்சி மாவட்டத்திலே முதுகலை ஆசிரியர்கள் அனைவரும், தலைமை ஆசிரியர்கள் மாத்திரம் அல்ல, முதுகலை ஆசிரியர்களும் ஒரு நாள் 11—12—1982-ல், திருச்சியிலே, ஒரு முழு நாள் செமினார் நடத்தினார்கள். அதிலே அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 11-வது வகுப்புப் பாடங்களை 12-வது வகுப்பிற்குக் கொண்டு செல்லக்கூடாது. அப்படிச் செல்லலாம் என்ற கருத்தும்

வந்தது. அதற்குத் தடை வந்தது. 12-வது வகுப்பிற்குக் கொண்டு போகக்
கூடாது. 12-வது வகுப்பிற்கு ஒரு பொதுத் தேர்வு வைக்க வேண்டும் என்றும்,
இன்னொன்று பாடத்திட்டத்திலே உள்ள பளுவைக் குறைக்க வேண்டும்
என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் பாடத்திட்டங்களுடைய முறையைப்பற்றி கவனிப்பதற்கு மாநில
அளவிலே, மேல்நிலை அளவிலே பயிற்றுவிக்கின்றவர்கள் பிரதிநிதிகள்,
தலைமை ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் எல்லாம், மேல்நிலைப் பாடத்திட்டங்
களைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.
பாடத் திட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி அதைக்
களையவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தவறுகளைக் களைய
ஒரு கமிட்டி இருக்கவேண்டும். 11-வது வகுப்பு, 12-வது வகுப்பு என்று
சொல்லும்போது, அது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. 11-வது வகுப்புதான் என்று சொல்
கின்ற முறை வந்துவிடுகின்றது. அதனால் இந்தத் திட்டத்தினுடைய நோக்கம்
தோல்வியடையாமல் இருக்கவேண்டும். ஆசிரியர்களும் அவ்வப்போது சொல்
கின்றார்கள். அவர்களுடைய பணி முறையை நிர்ணயம் பண்ணவேண்டிய
அளவிலே சில மாற்றங்கள் செய்யவேண்டும். இப்போது உதாரணத்திற்குச்
சொல்கிறேன். பிசிக்ஸ் என்று எடுத்துக் கொண்டால், நியூமரிக்கல் ஆல்
பெக்ட்ஸ் நிறைய வரவேண்டும் என்று சொல்கின்றார்கள். அது ஒரு குறை
யாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அகாடமிக் கவுன்சில், ஒரு பாடத்
திட்டக் குழு, இதிலே பயிற்றுவிக்கின்றவர்கள் அடங்கிய குழுவும், வல்லுநர்கள்
அடங்கிய குழுவும் அதில் இருந்து ஆராய வேண்டும். அதைப்பற்றி ஆராய்
வதற்கு ஒரு நல்ல முறையை வகுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்
கிறேன்.

அடுத்து, மேல்நிலைப் பள்ளியிலே ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் கல்லூரியிலும்
சுற்றேவலர்கள் என்று, அதாவது கன்டின்ஜென்சி ஸ்டாப் என்று ஒரு சாரார்
இருந்தார்கள். அரசு 1—4—1979-க்கு முன்னால் 5 ஆண்டுகள் பணி முடித்த
வர்களையெல்லாம் ரூபாய் 200 முதல் ரூபாய் 300 வரை என்ற ஸ்கேலிலே
கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு ரெகுலரைசேஷன் என்றும் ஒரு முறையைக்
கொண்டுவந்திருக்கின்றார்கள். அது ஒரு நல்ல திட்டம்தான். அது அமுல்
நடத்தப்படுகிறது. அதிலே பல பேர்கள் ரூபாய் 249 வரை வாங்கியிருக்கி
றார்கள். இப்போது அந்த ரூபாய் 49-ஐ ரெகவரி என்று கொண்டுவந்திருப்பது
முறையல்ல. முன்பு அவர்களுக்கு ஸ்கேலே இல்லை. நிரந்தரமான பதவியி
கத்திலே இருக்கச்செய்து, புதிய ஸ்கேல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அர
சார்பிலே "அவர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலை கொடுக்கிறோம்" என்று
சொல்லலாம். அது வேறு. ஆனால் ஸ்கேலை பிக்ஸ் பண்ணுகின்றபோது,

அவர்கள் ஏற்கெனவே வாங்கிய சம்பளம் குறையக்கூடாது என்ற நியதியும்
இருக்கின்றது. அந்த நியதியை இவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி
கொடுக்கின்றபோது, ரூபாய் 249 சம்பளம் வாங்குகின்றவர்களுக்கு அந்தச்
சம்பளம் குறையாமல் கொடுக்கின்ற அளவுக்கு அவர்களுக்குச் சம்பளம்
நிர்ணயம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இதில் அவர்களுக்கு ஒரு வெறுப்பான
மனநிலை உருவாகாமல் நாம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்லூரிகளைப் பொறுத்த அளவிலே, இப்போது 188 கல்லூரிகள்
செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. 55 கல்லூரிகள்தான் அரசு கல்லூரிகள்.
பாக்கி 133 தனியார் கல்லூரிகள். நம்முடைய தமிழகத்திலே அவைகள் செயல்
பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. கல்லூரிக் கல்வியைப் பொறுத்த அளவில், நான்
முதலிலே சொல்கின்றபோது சொன்னேன். மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை
ரொம்ப பெருகிறது. அது பாராட்டுகின்ற வகையில் இல்லை. காரணம் எம்.ஏ.
படித்துவிட்டு பியூன் வேலைக்குக்கூட வருகிறார்கள். எம்.ஏ. படித்துவிட்டு
வருகிறானே, என்ன வேலை வேண்டும் என்று கேட்டால், 'என்ன வேலையாக
இருந்தாலும் போதும்' என்பான். அப்படி வேலைக்குச் சேர்ந்த பின்னர்,
என்னவெல்லாம் செய்யாதே என்று சொல்கிறோமோ அதையெல்லாம் செய்வான்.
பாங்குகளிலே வேலைக்கு எடுக்கும்போது, ஒரு முறையை வைத்திருக்கின்றார்
கள். அவன் வரும்போது, "எம்.ஏ. படித்திருக்கிறேன்" என்று சொன்னால்,
"ரொம்ப நன்றி. உட்காருங்கள்" என்று சொல்கிறார்கள். பிறகு காப்பி எல்லாம்
கொடுத்து "போய்விட்டு வா" என்று சொல்லி அனுப்பிவிடுகிறார்கள்.
எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களைப் போடவேண்டிய இடத்தில் இவர்களைப்
போட்டால், அவர்கள் எல்லாம் 'கண்டெம்ட்' ஆக இருக்கிறார்கள். அங்கெல்
லாம் எம்.ஏ. படித்தவர்களை பியூனாக, கிளார்க்காகப் போட்டு, அதற்குப்
பிறகு அவர்கள் பண்ணுகின்ற தவறுகளை, வேலைகளை எல்லாம் அனுபவித்
துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள், கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அது
வேறு சங்கதி. அந்தப் பணியிலே அவர்களைத் திருப்தியாக எடுத்துக்
கொள்கின்ற அளவிலே வர வேண்டும். நான் இதை ஏன் சொல்கிறேன்
என்றால், அவர்களும் திருப்தியாகப் பணி செய்கின்ற அளவுக்கு அவர்கள் மன
நிலை வரவேண்டும். முதுகலைப்பட்டம் பெற்றவர்கள் வந்து சேர்கின்ற
போது நான் கேட்பேன். "முதுகலைப் பட்டம் பெற்று வந்து சேருகிறாயே,
அப்படி உனக்கு எவ்வளவு வசதியிருக்கிறது? இந்தச் சம்பளத்தினை வாங்கி
என்ன செய்வாய்? நீ இந்த வேலையைச் செய்யத்தான் வேண்டுமா?"
என்றால் அவர்கள், "இல்லை, வேலை செய்தால் மேரி கிடைக்கும்" என்று
சொல்கின்றார்கள். அந்த வாங்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். அதைவிட ரூபாய்

1½ லட்சம் வரும். அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டிலே இருக்கின்ற பெண்ணைக் கொடுத்துவிட்டு, அந்தத் தகப்பன் படுகின்ற நிலைமைகளும் இருக்கின்றன.

இப்போது நாம் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளை நிறுவ இருக்கிறோம். புதிதாக பாலிடெக்னிக் கூட கன்னியாகுமரியிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு இருக்கின்ற வருத்தம் எல்லாம் தனியார் துறைக்குக் கொடுக்காமல், அதை அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும். இப்போது என்ன பண்ணுகின்றார்கள் என்றால் தனியார் துறையிலே, இருப்பவர்கள் அதை ஏதோ ஒரு வியாபாரத் துறையாக ஆக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே ஒரு சமுதாயக் கேடு வருகிறது. வியாபாரத் துறையில் இருக்கின்ற யார் நடத்தினாலும், அவர்கள் எல்லாம் ஒரு கல்லூரியில் அட்மிஷனுக்கு இவ்வளவு ரூபாய், அப்பாயிண்ட்மெண்ட்டுக்கு இவ்வளவு ரூபாய் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் அரசே நடத்துவது என்றால், இந்த நிலை வராது. இப்படி அந்தக் கல்லூரிகளிலே இந்த மாதிரி கம்ப்ளெயிண்ட் எல்லாம் வாராது. இப்படி கம்ப்ளெயிண்ட் பண்ணுகின்றவர்களுக்கு 4 சீட்டு கொடுத்தால், அதைப் பெற்றுக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். பத்துக் கல்லூரிகளில் ஒரு கல்லூரியிலே செய்ய மாட்டார்கள் என்றால், அந்தக் கல்லூரிமீது ஒரு பெட்டிஷன் போடுவோமே என்று போடுவார்கள். அப்படிப் போட்டு ஏதாவது பண்ணலாமே என்று செய்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் செய்பவர்கள் புகுந்து விளையாடக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதை நாம் பார்க்கிறோம். பாலிடெக்னிக்குகளில் எல்லாம் ரூபாய் 8 ஆயிரம், ரூபாய் 10 ஆயிரம் என்று இடத்தை விற்றுவிடுகிறார்கள். அது எல்லாம் இல்லாமலிருக்க அரசுத் துறையிலேயே இருக்க வேண்டும். நான் சொன்னேன். நம்முடைய கல்வித் துறைக்கு சமுதாயத் துறைக்குப் போகின்ற நிதியில் முக்கால்வாசிப் பங்கு வரவேண்டும். நாம் சமுதாயத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு உருவாக்குகின்ற பணியைச் செய்கிறோம். அப்படிப் படித்த இளைஞர்களுக்கு நல் வாழ்க்கை அமைத்து, அவர்களை நெறிபடுத்துகின்ற பணியை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு நமக்கு அதிகமாக நிதி வரவேண்டும் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அந்த எண்ணத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தாற் போல், நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே 13 தன்னாட்சிக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. 5 வருடம் வரை ரூபாய் 2 லட்சம் அவர்கள் கொடுக்கின்றார்கள். அதற்குப் பிறகு நாம் தான் கொடுக்க வேண்டும். மாநில நிதியிலேயிருந்து ரூபாய் 26 லட்சம் வரை நாம் கொடுக்கப்போகிறோம். ஆகவே 5 வருடங்களுக்குப் பிறகு ரூபாய் 26 லட்சம் வரை கொடுக்கின்ற பணத்தை நாம் ஏற்றிருக்கிறோம்.

பல்கலைக் கழக மான்ய குழு ஒரு தத்துவார்த்த ரீதியிலே டெல்லியிலே உட்கார்ந்துகொண்டு செயல்திட்டங்களைப் போட்டுவிடுகின்றார்களே தவிர, நடைமுறையில் கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல்கலைக் கழக மான்ய குழு ஒரு பிரிவு தென் மாநிலத்திலே ஒரு பகுதியிலே அது ஹைதராபாத்திலோ அல்லது மெட்ராசிலோ இருப்பதற்கு நாம் குரலை எழுப்ப வேண்டும். அத்தோடு பல்கலைக்கழக மான்ய குழுவிலே எப்போதுமே ஒருவர் தென் இந்தியாவைச் சேர்ந்த உறுப்பினராகவோ இரண்டொரு முறைகள் தலைவராகவோ இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும், நிரம்ப ரூபாய் வைத்துக்கொண்டு, காமதேனு மாதிரி இருந்தாலும், அந்தக் காமதேனுவிடமிருந்து நிதி எதுவும் வரமாட்டேன் என்கிறது. அங்கேயே நின்று விடுகிறது. அது விந்திய மலைக்கு அப்பாலேயே நின்றுவிடுகிறது. பெரிய மலையாக இருக்கின்றது. அதனாலே அங்கேயே நின்றுவிடுகிறது. தடுத்து விடுகிறது. அந்த நிலைமைகள்தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பல்கலைக்கழக மான்ய குழுவிலே என்ன பண்ணுகிறார்கள் என்று சொன்னால், இப்போது தற்கால சிந்தனையிலே யூனிட்டரி யூனிவர்சிட்டி இருக்கிறது. 'அபிலியேட்டட் யூனிவர்சிட்டி' பற்றிச் சிந்திக்கவில்லை. அது ஒரு நல்ல தத்துவம் தான். காரணம் 'அபிலியேட்டட் யூனிவர்சிட்டி'யிலே என்ன பண்ணுகிறார்கள் என்றால் ஒரே பாடத்திட்டத்தைத்தான் 37 கல்லூரிகள் பின்பற்ற வேண்டும். இப்போது 3, 4 பல்கலைக்கழகங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். அது பாராட்டக்கூடியது. சென்னை பல்கலைக்கழகத்திலே 45 கல்லூரிகள். பாரதியார் பல்கலைக்கழகத்திற்கு 33 கல்லூரிகள், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்திற்கு 33 கல்லூரிகள், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்திற்கு 77 கல்லூரிகள். ஒரு 30, 35 கல்லூரிகள் என்று இருப்பது நியாயமானது தான். திருநெல்வேலியிலே, கன்னியாகுமரியிலே ஒன்று அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டிய ஒரு கட்டாயம் இருக்கிறது. நான் வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. யூனிவர்சிட்டி சென்டராக, திருநெல்வேலியில் 100 ஏக்கர் நிலம் எடுத்து வளர்ப்பதற்காக முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது பெரும் அளவிலே முடியவில்லை. இடம் கிடைப்பதிலே தகராறு இருக்கிறது. அதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். இன்னும் ஒரு பல்கலைக் கழகம் நமக்கு ரொம்ப வேண்டியிருக்கிறது. 33 கல்லூரிகள் இருக்கலாம். அழகப்பா பல்கலைக் கழகம் வருவதிலேகூட எனக்கு எதிர்ப்பு இல்லை. யூனிட்டரி யூனிவர்சிட்டியாகத்தான் பல்கலைக் கழக மான்யக் குழு சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. கல்வி

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 12-50)

அமைச்சரவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். புதிய டெக்னிகல் யூனிவர்சிட்டி கேட்டபோது, யூனிட்டரி யூனிவர்சிட்டிதான் தருவோம் என்று அழுத்தமாகச் சொன்னதால்தான் அண்ணா தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகத்தை மாநிலம் தழுவிய பல்கலைக் கழகமாகக் கொண்டுவர முடியவில்லை. சென்னையில் 3, 4 இன்ஸ்டிடியூஷன்களைச் சேர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படி வைத்தோம். இந்தியாவில் டெக்னிகல் யூனிவர்சிட்டிகள் மூன்றுதான் இருக்கின்றன. ஒன்று அண்ணா பல்கலைக் கழகம்; மற்றொன்று ஐதராபாத்தில் ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகம்; மற்றொன்று ரூர்கியில் இருக்கிறது. அவர்கள் யூனிட்டரி யூனிவர்சிட்டியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தச் சிந்தனைக்குக் காரணம் இருக்கிறது. ஒரு பல்கலைக் கழகத்தின்கீழ் 70, 75 கல்லூரிகளை வைத்துக் கொண்டு, ஒரே பாடத் திட்டத்தைக் கொடுத்து, அவர்கள் படித்து, இப்போது திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யூனிட்டரி யூனிவர்சிட்டி மாதிரிதான் அடானமஸ் கல்லூரிகள். அந்தப் பகுதியின் தேவை, அந்தப் பகுதியில் உள்ள வேலை வாய்ப்பு, அதனுடைய சூழ்நிலை இவைகளுக்கேற்ப அது அமைய வேண்டும். தட்பவெப்ப நிலைமை, கலாச்சார நிலைமை இவைகளை கண்ட்ரோல் பண்ண முடியாது. அதனால்தான் 'யூனிட்டி இன் டைவர்சிட்டி' என்றார்கள். பல்வேறு சூழ்நிலைகளுக்கு இடையில் ஒற்றுமையாக இருப்பது. கலாச்சாரம் காப்பாற்றப்படுகிறது, தட்ப வெப்ப நிலைமை காப்பாற்றப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சம்மர் இப்போது முடிந்துவிடும். அங்கே மார்ச்-ஏப்ரல் மாதங்களில் சம்மர். சென்னையிலே சம்மர் மே-ஜூன் மாதங்களில்தான் வரும். ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் சம்மர் வெகேஷன் ஒன்று போல் இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் இருந்தபோது மே மாதம் 20 ஆம் தேதி பள்ளிக்கூடம் திறந்துவிடுவார்கள். முதலிலே சென்ட்ரலைஸ்டு கண்ட்ரோல் என்று இருந்தாலும், முதுகலைப் பட்டம் என்னும்போது, தொழில் நுட்பக் கல்வி என்னும்போது, யூனிட்டரி யூனிவர்சிட்டியாக இருந்தால், அந்த வட்டார வளம், அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள வாய்ப்பு, தேவை இவைகளைக் கவனித்து கோர்ஸ் ஆரம்பிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அப்படி இல்லை. எல்லாம் ஒரே சிலபஸ்தான், எல்லா இடங்களிலும் ஒரே பிரச்சினைதான் என்பதை இந்த நாட்டிலே பார்க்கிறோம். அடானமஸ் காலேஜ் என்பது அந்தத் தத்துவத்திலேதான் வந்தது. இந்தியா முழுவதற்கும் 20 கல்லூரிகளைத்தான் அனுமதித்தார்கள். நமக்கு அதில் 13 கல்லூரிகளைக் கொடுத்தார்கள். அதாவது தமிழகத்திற்குக் கொடுத்தது 17 கல்லூரிகள்; அதில் 13 கல்லூரிகளை அடானமஸ் கல்லூரிகளாக எடுத்திருக்கிறோம். ஆந்திராவில் 2 கல்லூரிகள்; பீகாரில் ஒரு கல்லூரி. தமிழகத்தில் 13 கல்லூரிகளை அடானமஸ் கல்லூரிகளாக்கி இருக்கிறோம். அது நல்ல திட்டம்தான். ஆனால் 13 அடானமஸ் கல்லூரிகளில் என்ன பாடத் திட்டம்? கல்லூரிக்குள்ளேயே அகடமிக் கவுன்சில் என்று போடுவார்கள். அவர்கள் புதுப் பாடத் திட்டம் என்று, முன்னால் உள்ளதைப் பின்னால் போடுவார்கள், பின்னால் உள்ளதை முன்னால் போடுவார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இருந்த சரித்திரப் பேராசிரியர் திரு. நீலகண்ட சாஸ்திரியின் புத்தகத்தில் 'வாஸ்' என்று போட்டிருப்பதை 'ஈஸ்' என்று போட்டு புத்தகம் வரும் நிலை இன்னும் மாறவில்லை. 'இன்டிபென்டன்ட் திங்கிங்', 'ஒரிஜினல் திங்கிங்' வரக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும். அந்த 13 அடானமஸ் கல்லூரிகள் எப்படிச் செயல்படுகின்றன என்பதைப் பல்கலைக் கழகம் ஆராய வேண்டும்; அரசும் ஆராய வேண்டும். அதிலே படித்தவர்கள் என்ன நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே போகிறவர்கள் 'லேப்' இருக்கிறதா என்று கேட்டு, அதைப் பார்த்துவிட்டு, சாப்பாடு சரியாக இருந்தால், கல்லூரி நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, வந்துவிடுகிறார்கள். அப்படியில்லாமல், 'அன்பையஸ்ட்' ஆக ஆராய்ந்து, அறிக்கை தர வேண்டும். அந்தக் கல்லூரி அடானமஸ் கல்லூரியாக நீடிக்க வேண்டுமா, அரசு வரிப் பணத்தை அதற்குச் செலவழிக்க வேண்டுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல்கலைக் கழகக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், எண்ணிக்கையை ரொம்ப கூட்ட வேண்டிய தேவையில்லை என்று சொல்லியாகிவிட்டது. புதுப் புது டெக்னிகல் கோர்ஸஸ் வந்தால் அவற்றை அனுமதிக்கலாம். ஹிஸ்டரி, எக்கனாமிக்ஸ் படிக்க கரஸ்பான்டன்ஸ் கோர்ஸ் போதும். முன்பெல்லாம் ஆசிரியர்களை வைத்துத்தான் பயிற்றுவிக்க வேண்டும். இப்போது டேப் ரிக்கார்டர், ரேடியோ, டெலிவிஷன் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி, திறமையானவர்களை, உச்சரிப்பு நன்றாக உள்ளவர்களைப் பயன்படுத்தி, பாடங்களைக் கற்பிக்க வேண்டும். மேல் நாடுகளிலே அப்படிச் செய்கிறார்கள். யூனிவர்சிட்டியைப் பொறுத்தவரையில், சையன்ஸுக்குத்தான் கல்லூரிக்கு வர வேண்டும். கேரளாவில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பல ஆண்டுக்காலம் ஆட்சியில் இருந்தது. அந்த நிலையில் 'பேரலல் காலேஜ்' என்று ஆரம்பித்து, எல்லோரும் பரீட்சை எழுதலாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் 'ஸ்டேட் பைனான்ஸ்' பொறுத்தவரையில், செலவு குறைந்துவிட்டது. இந்தச் சூழ்நிலையில் சில உண்மைகளைச் சொல்ல முடியாத கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறோம். அதனால் தொட்டும், தொடாமல் இருக்கும் நிலையில் நான் இருக்கிறேன். அந்த முறையில் இதைச் சொல்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கல்லூரிகள் சுமுகமாக நடக்கிற

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்] [1983 ஏப்ரல் 5

தென்று சொன்னார்கள். அப்படித் தான் நடைபெற வேண்டும். அதுதான் நம்முடைய விருப்பம். மாணவர்களிடையே விரக்தி மனப்பான்மை வரக் கூடாது. அப்படி வந்தாலும், அதை ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தக்கூடாது, நிர்வாகம் பயன்படுத்தக்கூடாது, அரசியல்வாதிகள் பயன்படுத்தக்கூடாது. அது தீயை எடுத்து விளையாடுவது போலாகும் என்பதை உணர்ந்துகொண்டு, அவர்களை அவர்களுடைய சிந்தனையில் வளரவிட்டு, பிறகு அவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்துகொள்ளட்டும் என்று விட்டுவிட வேண்டும். இந்த நிலையில் அவர்கள் தாங்களாகவே தொழில் செய்து வாழ, வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்றால், பாலிடெக்னிக்குகளைக் கூடுதலாக ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்போது பாலிடெக்னிக்குகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய நாடு ஏழை நாடு. 33 சதவிகிதத்தைக் கல்விக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்பதில் நம்மிடையே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. பணம் இல்லையே என்று சொல்லலாம். இப்படிச் சொல்கிறபோது, பாலிடெக்னிக்குகளில் ஷிப்ட் சிஸ்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒரே கட்டிடம், ஒரே மெஷினரி, ஒரே எக்விப்மென்ட்—அங்கே ஷிப்ட் முறையைக் கொண்டுவந்து, 7 மணியிலிருந்து 12½ மணி வரை முதல் ஷிப்ட்; அரை மணி நேரம் இடைவெளி; 1 மணியிலிருந்து 5½ மணிவரை இரண்டாவது ஷிப்ட் என்று ஏற்படுத்தி two sets of teachers நியமித்து, பாலிடெக்னிக்குகளை நடத்தினால், எவ்வளவு பணம் மிச்சப்படுகிறது என்பது தெரியும். அப்படி படித்து வருகிறவர்கள் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் ரெஜிஸ்டர் பண்ணாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் இரண்டாம் ஆண்டு படிக்கும்போது, ஆசிரியர்-மாணவர்-அரசு ஆகியோரிடையே இன்டர்-ஆக்ஷன் ஏற்பட்டு, அவன் என்ன வேலை பார்க்கப் போகிறான் அல்லது என்ன பேக்டரி ஆரம்பிக்கப் போகிறான் என்பதை அறிந்து, அதற்கு லோன் தரட்டுமா என்று கேட்டு, அவனை தொழில் வல்லுனர்களோடு, உற்பத்தியாளர்களோடு தொடர்புபடுத்தி, அவனுக்கு வேண்டியதைச் செய்து கொடுத்தால், இரண்டாம் ஆண்டு படித்த பிறகு, அவனை வேலைக்கு வா என்றால், வேலைக்கு வரமாட்டான். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். விருதுநகரில் போய், என்னுடைய மகன் இருக்கிறான், எம்.ஏ. படித்தவன், உன்னுடைய பெண்ணைக் கொடுக்கிறாயா என்று கேட்டால், 'இல்லை' என்று சொல்லிவிடுவார்கள். நான் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பெயில், 3 கடை இருக்கிறது, 4 பிரஸ் இருக்கிறது என்றால், தருகிறேன் என்பார்கள். 1,500, 2,000, 2,500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் 20 ஆம் தேதி என்னபாடு படுகிறார்கள் என்பது தெரியும். 200 ரூபாய் சம்பளத்திலிருந்து 3,500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்வரை 25 ஆம் தேதிக்குப் பிறகு படுகிற நிலை அவர்களுக்குத்தான் தெரியும். லிமிடெட் இன்கம், லிமிடெட்

1983 ஏப்ரல் 5] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

ரிசோர்சில் வாழ்கிறான். ஆனால் இவன், தொழில் செய்பவன், வளத்தோடு வாழ்கிறான் என்பது தெரியும். எனவே விருதுநகருக்குப் பக்கத்தில் உள்ள படித்தவன் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்சேஞ்சுக்கு வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்சேஞ்சுக்கு அவன் வரக்கூடாது என்று சொல்ல முடியாது. கோயம்புத்தூரில் உள்ளவர்களை எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்சேஞ்சுக்கு வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் தாங்களாகவே தொழில் செய்யும் நிலையை அங்கே உருவாக்க வேண்டும். அரசு இதைப் பற்றிச் சிந்தித்து, ஷிப்ட் முறையைக் கொண்டுவர முடியுமா என்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளைப் பார்க்க வேண்டும். சென்னையில் உள்ள சென்ட்ரல் பாலிடெக்னிக்கை இன்ஜினியரிங் கல்லூரியாக தரம் உயர்த்த முயற்சி எடுப்பதாக அறிகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு இன்ஜினியரிங் கல்லூரி இருக்க வேண்டும். தொழில் நுட்பக் கல்வியைப் பரவலாக்குவதில் கல்வித் துறை ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முறை சாராக் கல்வி வளர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஐக்கிய சோஷலிஸ்ட் சோவியத் ருஷ்யாவாக அமைகிறபோது, அங்கே எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் 24 சதவிகிதம்தான். 22 ஆண்டுகளில் நூற்றுக்கு நூறு எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களாக மாற்றினார்கள், நான்-பார்மல் எஜுகேஷன் மூலமாக. பள்ளியின் மூலமாக இல்லாமல், பள்ளி இல்லாத முறையில், முறை சாராக் கல்வி என்று ஏற்படுத்தி, இப்போது அதை நாம் அமுல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களும் அதன்

(பிற்பகல் 1-00)

மூலமாக ஏற்படுத்தினார்கள். 20 வருடங்களில் ரஷ்யாவில் நூற்றுக்கு நூறு எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் என்கிற நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். நாமும் 35 வருடமாக முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் வெற்றி பெறவில்லை. ரஷ்யாவில் அஞ்சல் கல்வியை வைத்திருக்கிறார்கள். நம் மாணவர்களுக்கு அஞ்சல் மூலம் பாடங்களுக்கான விடைகளை எழுதி அனுப்பச் சொன்னால், பாடம் வராது. யூனிவர்சிட்டிக்கு அப்படியே வந்தாலும், அது யூனிவர்சிட்டியில் அப்படியே இருக்கும். ஆனால் ரஷ்யாவில் நல்ல முறையில் இது செயல்படுத்தப்படுகிறது. நேரிடை வகுப்பில் ஒரு ஆசிரியருக்கு 10 மாணவர்கள் என்கிற விகிதாசாரத்தில் இருக்கிறார்கள். அது போல் அஞ்சல் கல்வியைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட, இத்தனை மாணவர்கள் ஒரு ஆசிரியருக்கு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். நாமும் அவர்களைப் போல நடத்த வளமில்லாதவர்களாக இருந்தாலும் கூட, தொடர் கல்வியை ரேடியோ, டெலிவிஷன் போன்றவை மூலம் பரப்ப வேண்டும். எந்த வயதிலும்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்] [1983 ஏப்ரல் 5

தேர்வுக்குச் செல்ல விரும்புபவர்கள் தேர்வு எழுத வாய்ப்பளிக்கும் நிலையை உருவாக்க வேண்டும். பிறந்தவர்கள் இறப்பது வரை விரும்பினால் தேர்வை எழுதுகின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இப்போதெல்லாம் அமைச்சர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் கூட தேர்வு எழுதுகிறார்கள்.

அடுத்து, ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகள் பல இருக்கின்றன. நான் வெறும் தத்துவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. ஆதலால்தான் இடையிடையே அவர்களுடைய பிரச்சினைகளையும் குறிப்பிடுகிறேன். ஓட்டுக்காக வேண்டி நான் இதைப் பேசவில்லை. மத்திய அரசு நிதிக் கொள்கையின் காரணமாக 'அடடா' என்ற ஒன்றைக் கொண்டுவந்தது. அதைத் திருப்பிக் கொடுப்பதைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்திருந்தார்கள். இப்போது கொடுக்க ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு இதுபற்றி பத்திரிகையில் பார்த்தேன்.

"While major establishments have claimed and disbursed the impounded D.A., smaller firms and most of the schools are yet to claim the amounts".

என்று அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கு இருக்கிற பள்ளி நிறுவனங்கள், பள்ளிக் கல்வித் துறையினர் இதுபற்றி கவனம் செலுத்தி ஆசிரியர்களுக்கு இதை வழங்க வேண்டும். பிராவிடென்ட் பண்ட் கமிஷனரிடமிருந்து அவர்கள் உடனடியாக அதை வாங்கி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்து விட்டால் இதற்காக வேண்டி ஆசிரியர்கள் போராட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது. இது ஒரு சின்ன விஷயம்.

அடுத்து, தஞ்சையில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வளர்ந்து வருகிறது. அதற்காக எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் வருவதற்கு முன்பே, இதனோடு தொடர்புடைய, உதாரணமாக தமிழ் வளர்ச்சி மன்றம் போன்ற சில அமைப்புகள் ஏற்கெனவே இருந்தன. இன்றைக்கும் அவைகள் எல்லாம் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் நான் தவறாகச் சொல்லவில்லை. பல இலட்சம் ரூபாய்களை அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆபிஸ் இருக்கிறது, ஆபிசர்ஸ் இருக்கிறார்கள். இவைகளை 'வைன்டப்' பண்ணக் கூடாது என்பதற்காக ஏதோ வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைப்பதன் மூலம் 10 லட்சம் ரூபாயை மிச்சப்படுத்தவும் முடியும். இந்தப் பணத்தையும் சேர்த்து தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கொடுத்து, அந்த வகையில் வளர்ச்சித் திட்டங்களையும், ஆராய்ச்சித் திட்டங்களையும் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1983 ஏப்ரல் 5] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

அடுத்து, உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைப்பற்றி ஏற்கெனவே இந்த அவையிலே பலர் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. பொதுவாகவே உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை, ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் ஒரு ஆசிரியர் இருப்பார். வேறு ஆசிரியர்கள் யாராவது வரவில்லை என்று சொன்னால், இவரை அந்த வகுப்புக்கு அனுப்புவார்கள். நான்கு மணிக்குப் பிறகு உடற்பயிற்சி செய்ய மாணவர்களும் செல்வதில்லை. மாணவர்கள்தான் இல்லையே என்று சொல்லி, உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களும் உடனே வீட்டுக்குச் செல்கிற நிலை இருக்கிறது. உடல் நலத்தைப் பேண, நல்ல உளத்தை வளர்க்க, உலக விளையாட்டுப் போட்டிகளில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற, உடற்பயிற்சியின் முக்கியத்துவத்தைக் கருதி, இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆனால் இதில் பல தடைகள் இருக்கின்றன. பள்ளிக் கூடத்தில் இதற்கென்று சரியான இடவசதி இல்லை. அதுவும் ஹையர் செகண்டரி கல்வி முறையைக் கொண்டு வந்த பிறகு, முன்னால் அல்லது பின்னால் காலியாக இருக்கிற இடத்தில் கட்டிடம் கட்ட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. உடற்பயிற்சியைப் பொறுத்தவரையில், இதை ஒரு எக்சாமினேஷன் சப்ஜெக்ட் ஆகக் கூட கொண்டுவர முயற்சி எடுக்கலாம். எக்சாமினேஷன் இல்லையென்று சொன்னால், இந்தி போல்தான் இருக்கும். உடற்பயிற்சி மிகவும் முக்கியமான ஒன்று. ஆனால் அதைச் சொல்லிக்கொடுக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் சின்னச் சின்ன பிரச்சினைகள்தான் B.P. Ed. M.P. Ed படித்தவர்களை மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பிசிக்கல் டைரக்டர்களாகப் போடுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களைவிடக் குறைவாகச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். இரண்டாவது பே கமிஷனில் தரங்களின் எண்ணிக்கை அதிகம் இருந்தது. ஆனால் மூன்றாவது பே கமிஷனில் தரங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்தார்கள். அதாவது ஊதிய விகிதங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து, முடிந்தவரை ஒன்றுபடுத்தினார்கள். அப்போதே மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், தொழில் ஆசிரியர்கள், உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் போன்றவர்களுடைய கல்வித் தகுதியை முதுகலைப் பட்டதாரிக்குரிய தகுதி மற்றும் பயிற்சி என்று எல்லோருக்கும் ஒரேமாதிரியாக ஏற்படுத்தி, சம்பளத்தையும் ஒரே விகிதம் என்கிற வகையில் பே கமிஷனிலேயே செய்திருக்க வேண்டும். ஒரே கல்லூரி வளாகத்திற்குள் பணியாற்றுகிற அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து, அதனை வளர்க்க முயல வேண்டும். அதனை அழிக்க ஒரே ஒரு 'டிஸ்-கன்டென்டெட் எலிமென்ட்' போதும். அவன் வேட்டு வைக்க வைக்க அதன் வளர்ச்சி உடைந்து போகும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை தமிழகத்திலுள்ள எந்த ஒரு கல்லூரி

வளாகத்திலும் வரக் கூடாது. இதுசம்பந்தமாக நான் ஒன்றை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். பொதுவாக உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் பர்ஸ்ட் கிரேட் B.P. Ed. என்றும் செக்கன்ட் பி.பி.எட். என்றும் இருந்தார்கள். பர்ஸ்ட் கிரேட்காரர்கள் பே கமிஷனில் தங்களுடைய சம்பளம் குறித்து 'ரெப்ரசென்ட்' பண்ணினார்கள். அவர்கள் விவரமாகப் பேசி பழக்கமுள்ளவர்கள் அல்ல. கம்பால் பேசித்தான் அவர்களுக்குப் பழக்கம். (சிரிப்பு) ஆகவே முதல் நிலை உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் ஊதியக் குழுவிடம் சென்ற உடன் உங்களுடைய ஜெனரல் எஜுகேஷனல் குவாலிபிகேஷன் என்ன என்று கேட்டார்கள். இன்டர்மீடியட் அல்லது பி.ஏ. என்றுதான் சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஆனால் இவர்கள் சொன்னது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. என்று. அப்படித்தான் எழுதியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு செக்கன்டரி கிரேட் டிரெயினிங், அதற்குப் பிறகு பி.ஏ. என்றெல்லாம் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டாம் கிரேட் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. மற்றும் டிப்ளமோ என்று எல்லாம் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கமிஷன் என்ன நினைத்ததோ உடனே இரண்டு கிரேடுக்கும் ஒரே சம்பளத்தை, ரூபாய் 350 என்கிற சம்பளத்தை நிர்ணயித்துவிட்டது. அதற்கு முன்னால் பர்ஸ்ட் கிரேட் என்றால், ரூபாய் 275-ம் செக்கன்ட் கிரேட் என்றால் ரூபாய் 210-ம் வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆக, அந்த அடிப்படையிலும் பே கமிஷன் சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கவில்லை. ஆனால் இப்போது அவர்கள் சத்தம் போடுகிறார்கள். நான் இதுசம்பந்தமாக சம்பந்தப்பட்ட ஆசிரியரை "எப்படி ரெப்ரசென்ட் பண்ணினீர்கள்?" என்று கேட்டேன். அவரும் இப்படி என்னிடம் சொன்னார். நான் உடனே அவரிடம் 'நீங்கள் ரெப்ரசென்ட் பண்ணியிருக்கும் அடிப்படையைப் பார்த்தால், இப்படித் தான் தருவார்கள். நானாக இருந்தாலும் இப்படித்தான் தருவேன்' என்று சொன்னேன். இதே பாணியில் மாணவர்களுக்கும் படித்துக் கொடுக்காமல் புதிய சிந்தனையோடு, புதிய அணுகுமுறையோடு மாணவர்களுக்குப் பாடங்களைக் கற்றுக்கொடுக்கும்படி அவரிடம் நான் சொன்னேன். எதற்காக நான் இதைச் சொன்னேன். இதே பாணியில் மாணவர்களுக்கும் கற்றுக் கொடுக்காமல் புதிய சம்பளத்தைத் திருத்தி அவர்களைத் திருப்திப்படுத்த முடியாது. இவர்களுக்காகச் சம்பளத்தைத் திருத்தினால் இதே சம்பளம் பெறும் அனைவருக்கும் வழங்க வேண்டும். இப்போது இவர்களுக்கும், கைத்தொழில் ஆசிரியர்களுக்கும் மட்டும்தான் ஏதாவது வழங்கி திருப்திப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஏற்கெனவே அரசு ஒருசில பிரிவினருக்கு ஒரு இன்கிரிமென்ட் வழங்கி திருப்திப் படுத்தியிருப்பதுபோல், இவர்களுக்கும் ஒரு இன்கிரிமென்டை, ஒரு ஊதிய உயர்வை வழங்கி திருப்திப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விதி 10 (ஏ) (1)-ன்கீழ் நியமிக்கப்படுகிற நியமனங்களைப் பொறுத்தமட்டில், நான் ஏற்கெனவே தனி உறுப்பினர் தீர்மானத்தின்போது இதனைக் கொடுத்திருக்கிறேன். என்ன காரணத்தாலோ அப்போது இதுபற்றி விவாதிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. (சிரிப்பு) இது வேண்டாத ஒன்று. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே முறையாகக் கல்வித் தகுதியுடையவர்கள் கிடைக்காத காரணத்தால், தற்காலிகமாகக் கொஞ்சம் நாட்களுக்காக இப்படி நியமிக்கிற முறை கொண்டுவரப்பட்டது. இப்போது அதற்குத் தேவையே இல்லை. முழுமையாகக் கல்வித் தகுதியுடையவர்கள் எந்த ஒரு பதவியாக இருந்தாலும், காத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் தவிர்க்க முடியாமல் விதி 10 (ஏ) (1)-ன்கீழ் நியமித்தாலும்கூட, ஆறு மாதத்திற்குள் அந்த இடத்தில் முறையாக தேர்வாணைக் குழு மூலமாக ஆளை நியமிக்க வேண்டும். பத்து வருடத்திற்குப் பிறகு அவனை விட்டுப் போ என்று சொன்னால், அவன் கல்யாணமாகி, மனைவி, பிள்ளை குட்டிகளோடு வந்து நிற்கிற நிலை ஏற்பட்டு விடும். இன்றைக்கு 70 பேர் கல்வி ஆசிரியர்கள் விதி 10 (ஏ) (1)-ன் கீழ் நியமிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் பிரதிநிதிகளைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அவையில் ஒரு விஷயம் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆச்சரியப்படுவார்கள். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் ஆசிரியர்- சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆகவே அவர்களைப்பற்றிக் கவலையில்லை. ஆனால் மற்றவர்கள் எல்லாம் ஆசிரியர் பிரதிநிதிகளான எங்களைப் பற்றி 'எப்போதும் ஆசிரியர்களுக்காக வேண்டித்தான் பேசுகிறார்கள், இந்த அவையே ஆசிரியர் பிரச்சினைகளைப்பற்றித்தான் பேசுகிறது. அதிகமான நேரம் கல்விக்காகத்தான் செலவழிக்கப்படுகிறது' என்றெல்லாம் நினைப்பார்கள். அதோடுகூட 7, 8 பேர் ஆசிரியர்களுக்கு ஐந்து ரூபாய் இன்கிரிமென்ட் வேண்டுமென்று பேசிக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றிக் கூட அவர்கள் ஏதாவது நினைக்கலாம். 5 ரூபாய்க்காக நான் பேசுவதிலிருந்தே எங்களுடைய உரிமையை உரிய முறையில் உரிய அணுகு முறையில் பேசுகிறோம் என்பதை மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்ளலாம். காரணம் இப்போதெல்லாம் ஆயிரம் ரூபாய், ஐந்து ஆயிரம் ரூபாய் என்பதெல்லாம்கூட அநாவசியம். அப்பேர்பட்ட காலகட்டத்திலுள்ள பொருளாதார நிலையில் நாம் வாழ்கிறோம். அப்படியும்கூட நாங்கள் தானமாகக் கேட்கவில்லை. ஐந்து ரூபாயாக இருந்தாலும்கூட, நாங்கள் ஆசிரியர்களுக்காக வேண்டி, ரைட்டாகச் சொல்வதிலிருந்தும், கருணை காட்டுங்கள் என்று எங்களுடைய உரிமையைப் பயன்படுத்தி ரைட்டாகக் கேட்பதிலிருந்தும், எங்களுடைய உரிமைக்கு மேல் நாங்கள் ஆசைப்படவில்லை என்பதை அனைவரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆக இந்த அளவில் ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு உரியதற்கு மேல் ஆசைப்படாமல் இருப்பது 'அவர்களிடம் மாணவர்களை ஒப்படைத்திருந்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்] [1983 ஏப்ரல் 5

(பிற்பகல் 1-10)

கிறோம்' என்று சமுதாயமும், மற்றவர்களும் நினைக்க வேண்டும். இவர்களும் இன்கிரிமெண்ட் விஷயத்தை எல்லாம் கிடத்திப்போட்டுவிட்டு, வேறு விஷயங்களில் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று புறப்பட்டால், அப்புறம் இந்த நாட்டைக் காப்பாற்ற யாராலும் முடியாது. இந்த சமுதாயத்திற்குப் பாதுகாப்பாக, அரணாக இருக்க வேண்டும் ஆசிரியர்கள். 'உங்கள் விஷயங்களை விவாதிக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்' என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இப்படிச் சொல்வது உங்களுக்கெல்லாம் ஒருவேளை 'போர்' மாதிரி இருந்தால், அதைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னொரு சிறிய பிரச்சினையைச் சொல்லிவிட்டு முடிக்க இருக்கிறேன். இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இந்த அரசு ஒரு ஊதிய உயர்வு கொடுத்து அவர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்த்திருக்கிறது. அதிலே திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த இலாக்காவின் செயல்முறைகளைப் பற்றி. செயல் திறன்பற்றி எடுத்துக் காட்டுகிறேன். செங்கோட்டை தாலுக்காவில் 40 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அங்கேயுள்ள தலைமைக் கல்வி அதிகாரி ஒரு கிளாரிபிகேஷன் கேட்டு அனுப்பியிருக்கிறார். "இவர்கள் எல்லாம் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி சமஸ்தானத்தில் ஒரு வருடப் பயிற்சி பெற்றவர்கள். இவர்களுக்கு இது பொருந்துமா?" என்று கேட்டிருக்கிறார். மற்ற மாவட்ட அதிகாரிகள் எல்லாம் கொடுத்தவிட்டபோது, இவர் கேட்ட கிளாரிபிகேஷனை மாவட்ட அதிகாரிகள் 'பார்வர்டு' செய்திருக்கிறார்கள். 'பார்வர்டு' செய்த அதிகாரிகளே கூட இந்தப் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டார்கள். ஆனால் இதற்கு டைரக்டர் ஆபீசிலிருந்து பதில் வராமல் இருக்கிறது. இந்த டிப்டி இன்ஸ்பெக்டருக்கு மட்டும் ஞானோதயம் வந்து இப்படிக் கேட்டிருக்கிறார். அரசாங்கம் 7—5—1963-ல் 970 என்ற ஆணை பிறப்பித்து, அதன்படி 1956-ல் அங்கேயிருந்து வந்த ஆசிரியர்களில் ஒரு வருடப் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு ஐந்து ஆண்டு கழித்து இன்கிரிமெண்ட் 'கட்' செய்து, அதற்கு 'கியுமுலேடிவ் எபெக்ட்' கொடுத்து, அதனால் பென்ஷன், கிராசுட்டி வரை பாதிக்கும் அளவுக்கு தண்டனை கொடுத்தது போல் கொடுத்தும், இந்தப் பணம் கூட இப்போது தரப்படவில்லை. இவர்களுக்கு மட்டுமல்ல. பிரிந்துபோன ஆந்திரா, கர்நாடகாவிலிருந்து வந்தவர்களுக்கும் இதே நிலை. இது இரண்டையுமே டீல் பண்ணி ஆந்திராவிலிருந்து வந்தவர்கள், கர்நாடகாவிலிருந்து வந்தவர்கள், திருவாங்கூர்-கொச்சி சமஸ்தானத்திலிருந்து வந்தவர்களுக்கு ஐந்து வருடம் இன்கிரிமெண்ட் கட் செய்திருக்கிறது. இந்த ஆணை 11—3—1981-ல் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அதிகாரி 17—10—1981-ல் கொடுக்கலாமா என்று கேட்கிறார். இதுவரை டைரக்டரிடமிருந்து இதற்கு

1983 ஏப்ரல் 5] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

பதில் இல்லை. அண்மையில் தமிழாசிரியர்கள் தலைமையாசிரியராக வரலாமா என்று ரிட் கோர்ட்டில் போட்டு அதற்கு ஜட்ஜ்மெண்ட் வந்திருக்கிறது. "when they are treated on a par with B.T. teachers". அதற்குப் பிறகு கேசே இல்லை. ஆகவே இவர்களே செகண்டரி டீச்சர் என்று ஒப்புக்கொண்டு ஆணை போட்டு, 'ஈக்வல்' என்று சொன்ன பிறகு இவர்களுக்குக் கொடுக்கலாமா என்று கிளாரிபிகேஷன் கேட்டால், இங்கிருந்து அவரைப் பார்த்து, 'நீ வேலையில் இருக்கலாமா?' என்று பதில் போட்டிருந்தால், அவர் கேட்பாரா? இனி இதற்காக ஊரெல்லாம் ஊர்வலம், போணி என்று மெட்ராஸ் வரை வந்தால்தான் கிடைக்கும் என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது என்று எடுத்துச் சொன்னேன்.

இறுதியாக, நாம் இப்போது 3-வது வகுப்புவரை தேர்வே கிடையாது என்று வைத்திருக்கிறோம். மூன்றாவது வகுப்பு வரை பெயிலாக்கி விடாமல் தேக்கி நிறுத்திவிடாமல், கல்வி அணியில் மாணவன் சேரவேண்டும் என்ற நோக்கம் நல்ல நோக்கம். 100-க்கு 100 ஐந்து வயது முதல் பதினொன்று வயது வரையில் கல்வி அணியில் சேர்த்திருப்பதை வைத்துப் பார்க்கிறபோது, நாமே நம்முடைய குறையால் அவர்களை 7-வது வயதில் அனுப்பிவிடக்கூடாது என்பது நல்ல திட்டம். என்னுடைய கருத்தெல்லாம் நிறுத்தப்படக்கூடாதே தவிர, ஆண்டு இறுதியில் தேர்வு வைத்து, அப்படித் தேறாவிட்டாலும் கூட நிறுத்திவிடாமல், அடுத்த ஆண்டு அப்படிப்பட்ட மாணவனைத் தனியாகக் கவனித்து, முன்னேறச் செய்தால், நல்ல பலன் கிடைக்கும். அவனது பெற்றோர்களை வரவழைத்து, "தேர்வில் சரியாகச் செய்யவில்லை, ஆகவே இந்த விடுமுறை மாதங்களில் அவனுக்குச் சரியாகச் சொல்லிக் கொடுத்து அவனை அடுத்த வகுப்புக்குத் தயார் செய்யுங்கள்" என்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடம் விட்டுவிட்டால், மாடு மேய்த்தால், இரண்டு ரூபாய் கிடைக்கும் என்ற வறுமைச் சூழ்நிலை இருப்பதால், ஆசிரியர்கள் மட்டுமே பொறுப்பு என்று இல்லாமல், ஊரில் உள்ள ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்கள், போஸ்டாபீஸ்களில் வேலை பார்க்கும் கிளார்க்குகள், மிலிடெரியிலிருந்து ஓய்வு பெற்று ஊரில் இருப்பவர்கள், படித்த இளைஞர்கள், அரசியலிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர்கள் போன்றவர்கள் இதுமாதிரி மாணவர்களை அழைத்து சமுதாய நன்மைக்காக கல்வி கற்பித்தால், கல்வியின் தரம் உயரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது ஆசிரியர் பிரச்சினை மட்டுமல்ல. இதுமாதிரி செய்தால் பள்ளி மீண்டும் திறக்கும்போது, ஒரு தேர்வு வைத்து எடுக்கலாம் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் மாணவனுக்கு படிப்பு மேல் வெறுப்பு ஏற்பட்டு, நாம் சொல்கிற நான்பார்மல் கல்வியில்கூட 15 வருடத்திற்குப் பின்னாலேகூட வராத நிலை ஏற்பட்டுவிடும்

என்ற காரணத்தால், சொன்னேன். அப்படி செய்யவில்லையானால், நாம்கூட தத்து எடுத்து வளர்க்கிற நிலையை உருவாக்கிவிட்டால், நாம் இந்த ஆண்டு பூராவும் பாரதியார் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடுவதற்குப் பலன் கிடைக்கும். அவர் சொன்னார் :

"அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் கட்டல்,
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்,
இன்னருங்கனிச் சோலைகள் செய்தல்,
இனிய நீர் தண் சுனைகள் இயற்றல்,
இன்னரும் தர்மங்கள் யாவும் பெயர் விளங்கி ஒளிர நிறுத்தல்,
அன்னயாவினும் புண்ணியங்கோடி ஆங்கோர்
ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்"

என்பதை ஆசிரியரோடு சேர்ந்தது, கல்வித் துறையோடு சேர்ந்தது என்று விட்டுவிடாமல் இனிமேல் பிறக்கின்ற குழந்தைகளை ஒருவர்கூட ஐந்தாவது வரை டிராப் அவுட் ஸ்கீமில் வராமல் சமுதாயத்தில் உள்ளவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர் பிரச்சினையை நாங்கள் பார்த்துக்கொள்கிறோம் என்ற நிலை இருந்தால், ஆசிரியர்கள் பணி சிறப்பாக இருக்கும். பாரதியார் தன் பாடலை நமக்குத் தந்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அதில் நமக்குத் தொழில் கல்வி, நாட்டுக்கு உழைத்தல், நமக்கினியமைந்தன், கணநாதன் காப்பான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

நான் சொல்கிறேன், "நமக்குத் தொழில் கல்வி, நாட்டுக்கு உழைத்தல், இமைப்பொழுதும் சோராதிருத்தல், நமக்கினிய மக்களாட்சி நம் குடியை வாழ்விக்கும், சிந்தையே இம்மூன்றும் செய்" என்ற கல்விப் பணியில் ஈடுபட்ட அதிகாரிகள், ஈடுபட்ட ஆசிரியர்கள், கல்வியைப் பார்த்து மகிழ்பவர்கள், வயோதிகர்கள், பென்ஷன் வாங்குபவர்கள், அத்தனை பேரும் நல்ல பணியில் ஈடுபட்டு, தமிழிலே கற்று ஒரு மொழியில் பயின்று அவர்களுடைய ஆற்றலுக்கேற்ப சிறகடித்துப் பறந்து, தங்களுடைய திறனை உலகமெல்லாம் காட்டிவர எந்த நாட்டு மொழிகளையும் பயின்று கொள்ளலாம் என்ற தகுதி பெற்ற பிறகு, தாய்மொழி உண்டு என்ற நிலையிலே தாய்மொழி வழியே தொழிற் கல்வி பயின்று, பொதுக் கல்வி மட்டுமல்லாமல் விஞ்ஞானக் கல்வி, தொழிற் கல்வி, இன்ஜினியரிங் கல்வி பெற்று, தாய்நாடு வாழ உறுதி ஏற்போம் என்று சொல்லி அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றையதினமும் இன்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களைக் கல்விக் கொள்கைக்

குறிப்பின்மீது எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கருத்துக்கள் அனைத்தையும் கல்வித் துறை நன்கு பரிசீலித்து தக்க முடிவுகளை மேற்கொள்ளும் என்ற பொதுவான உறுதியை நான் தர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் பலரும் பேசும்போது, கல்வித் துறையின் முன்னேற்றத்தைப் பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் என்னுடைய நன்றியை அரசின் சார்பிலும், கல்வித் துறையின் சார்பிலும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்வித் துறையின் கொள்கைகள் அல்லது நோக்கம் சமுதாயத்தை எந்தத் திசையை நோக்கி இட்டுச் செல்கின்றன என்ற அளவில் நாம் கவலை படுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதிலும், அந்த அடிப்படையில் கல்வித் துறையில் மாறுதல்களைச் செய்து, நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் பாடுபட வேண்டும் என்பதிலும் கல்வித் துறைக்கும் தமிழக அரசுக்கும் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லை என்பதை நான் முதலில் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ப. சங்காலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது, கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் தங்களுடைய படிப்பின் மூலமாக வறுமையை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கோடுதான் கற்கிறார்கள் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள்.

நம்முடைய அரசின் கல்விக் கொள்கையும் அந்த நோக்கத்தில்தான் அமைந்திருக்கிறது என்பதோடுகூட, இங்கே படிக்கிற ஒவ்வொரு மாணவனும், எதிர் காலத்தில் தன்னுடைய வறுமையைப் போக்கிக் கொள்வது மட்டுமல்லாமல், தன்னுடைய குடும்பத்தில் கஷ்டத்தைப் போக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பது மட்டுமல்லாமல், இன்னொரு கருத்தும் அதன் பின்னணியில் இணைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தன்னுடைய குடும்பம் வறுமையில் வாடக் கூடாது என்ற நோக்கம் மட்டுமல்லாமல், கல்வி கற்கிற ஒவ்வொரு மாணவனும் அவன் கற்கிற தொழிற் கல்வி மூலமும் பிற கல்வி மூலமும் சமுதாயத்தின் வறுமையையும் ஒழிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கல்வி பயில வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். எப்படிப் பார்த்தாலும், ஒருவன் கற்கிற கல்வி என்பது அவனுடைய வறுமையையும், அவனுடைய குடும்பத்தின் வறுமையையும் போக்குவதாக மட்டும் அமையாமல், சமுதாயத்தின் ஏழ்மையையும் ஒழிக்கக் கூடியதாக அமைய வேண்டும் என்றுதான் நாம் நம் கல்வித் திட்டங்களை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல கொள்கையை கல்விக்கு அடிப்படையாகக் கொண்டு செயல்படுவதுதான் எந்த ஒரு நாட்டுக்கும் நல்லது என்பதை நாம் அறிவோம்.

மாணவர்கள் தங்களுடைய வறுமையைப் போக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், அதற்கு அவர்களுக்கு இளார்க் வேலை கிடைத்தாலே போதும். படிக்கிற ஆயிரக் கணக்கான மாணவர்களுக்கும் இளார்க் வேலை தந்தால், அவர்களுடைய வறுமையை மட்டும் ஒழிப்பதற்குத்தான் அது உதவுமே தவிர, சமுதாயத்தின் வறுமையை ஒழிக்க அது உதவாது. ஒரு இளார்க் பதவியை உருவாக்குகிற நேரத்தில், தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றும் 10 அல்லது 12 தொழிலாளர்களுக்கான வாய்ப்புகளையும் உருவாக்கினால் தான், அதன் மூலமாக சமுதாயப் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஓரளவுக்கு ஏற்படும். ஆனால் அதற்கு மாறாக அந்த விகிதாச்சாரத்தைக் குறைக்கும் முறையில் நிர்வாகப் பதவிகளையும் இளார்க் பதவிகளையும் அதிகரித்துக் கொண்டே போனால், அந்த அளவுக்கு நாட்டின் பொருளாதாரம் குறைவுற்று வறுமைதான் அதிகரிக்கும். நாட்டின் வறுமையை நம்மாலே ஒழிக்க முடியாது. எனவே நம் அரசின் கல்வித் திட்டங்கள் அல்லது கொள்கைகள் என்பவை தனி மனிதனின் வறுமையை மட்டும் நீக்குவதாக அமையாமல் சமுதாயத்தின் வறுமையையும் போக்கி அதன் பொருளாதாரத்தை மேம்பாடடையச் செய்வதாக இருக்க வேண்டும். இந்த அடிப்படையில்தான் மாநிலத்தில் உள்ள தொழிற் கல்விக் கூடங்களில் பாலிடெக்னிக்குகளில் எஞ்சினீயரிங் கல்லூரிகளில் பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு, அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்று செயல்படுகிறோம். அவர்களின் வறுமையை ஒழிக்க முனையும் அதே நோக்கில் சமுதாயத்தின் பொருளாதார உயர்வுக்கு வழிகோலி சமுதாய வறுமையைப் போக்கவும் விரும்புகிறோம். ஆனாலும் இன்றையதினம் நாட்டிலே காணப்படும் பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கும் காரணமே நாம் நம் கையிலே கிடைத்திருக்கிற குழந்தைகளின், மாணவர்களின், இளைஞர்களின் மனித சக்தியை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி, பண்படுத்தி, சமுதாயத்திற்கு உதவுவதாகச் செய்யாமையாகும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்விக்கு ஒரு இலக்கணம் சொல்ல வேண்டுமென்றால் "Education is the development of human resources" என்று சொல்லுகிறார்கள். அதாவது நம் நாட்டில் இருக்கிற மனித சக்தியை வளப்படுத்தி, பண்படுத்தி மேம்படுத்துவதுதான் கல்வியின் இலக்கணம். இதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டால், எந்த வகையில் பார்த்தாலும், நாம் இந்தக் குறிக்கோளை எய்தாக வேண்டியிருக்கிறது. சுதந்திரம் பெற்று இன்று வரை நம் நாடு முன்னேற்றம் அடையாமல் இருப்பதற்குக் காரணம்—மிக முக்கியமான காரணம்—நாம் மனித சக்தியைப் பண்படுத்தி நாட்டுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாததாகும். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. எனவே இந்த வகையில்

நாம் நம் நாட்டுக் கல்விக் கொள்கையை வகுத்து, நாட்டு முன்னேற்றத்தைக் காண வேண்டும் என்ற எண்ணம் நம் அனைவருக்கும் ஏற்படுவதுதான் நல்லது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுவரை நாம் இந்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ளாததன் காரணமாகத்தான் நம் நாட்டில் பல்வேறு குறைபாடுகளைக் காண முடிகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

நேற்றைக்குக்கூட நான் ஒரு நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொண்டபோது குழந்தைகள் கூடி நின்று ஒரு பாடலைப் பாடினார்கள். புகழ்மிக்க மலையாளக் கவியான பாஸ்கரன் என்பவரின் பாடலைத் தமிழ் மொழியில் பாடினார்கள்.

"பாரம் ஏற்றிய பாரதக் கப்பல் அலைகடலில் ஆடுதடா" என்று அவர்கள் பாடியபோது இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கிற மிக மோசமான நிலையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இந்தக் கஷ்டங்களிலிருந்து நம்முடைய நாடு தப்ப வேண்டுமென்றால், முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்றால், மாணவர்களின் ஆற்றல்களையெல்லாம் முறையாகப் பயன்படச் செய்ய வேண்டும். மாணவர்களையெல்லாம் சிறந்த குடிமக்களாக மாற்றுவதன் மூலம்தான் நம் நாட்டை இந்த நிலையிலிருந்து மீட்க முடியும். அந்த வகையில் பார்க்கும்போது, நாம் தற்போது கல்வித் துறைக்காகச் செலவழிக்கிற பணம் போதாது என்பதை நாம் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. தற்போது நம்முடைய நிதியாதாரத்திற்கு ஏற்ப பணத்தை நாம் ஒதுக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும் சமுதாயத்தில் உள்ள அத்தனை பேரும் இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து செயல்பட்டால், நம்முடைய நோக்கங்கள் நிச்சயமாக நிறைவேறும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது, ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதாவது டிசென்ட்ரலைஸ் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக இந்த வகையில் நாம் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அந்தக் காரணத்தால்தான் வட்டார வாரியாக கல்லூரித் துணை இயக்குநர்களையும், தேர்வுத் துறை வட்டார அலுவலகங்களையும் பார்க்கிறோம். மற்றவைகளும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வளருகிறபோது, இப்போது மாவட்ட அளவில் இருக்கிற கல்வி அதிகாரிகள் கூடுதலான அதிகாரங்களைப் பெறுகிறபோது, அல்லது நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குக் கூடுதலாக அதிகாரம் தருகிறபோது, இன்னும் சிறப்பாகக் கல்வித் துறை செயல்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அந்த வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை மிகச் சிறந்த கருத்து என்று வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, ஆங்கிலத்தைச் சொல்லிக் கொடுப்பதில் உள்ள குறைபாட்டை எங்களைப் போன்றவர்கள் செல்லுகிற இடங்களில் எல்லாம் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டு வருகிறோம். ஆங்கிலத்தைச் சொல்லித் தருவதென்பது புத்தகத்தைப் படிக்க அல்லது எழுத என்ற அடிப்படையில்தான் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, ஒரு அந்நிய மொழியைச் சொல்லித் தரும்போது, முதலில் அதில் பேசத் தெரிய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பேசுவதற்கான ஆற்றலைப் பெறும்படி செய்வது என்பதை ஆசிரியர்கள் உணர வேண்டும். ஒரு புதிய மொழியைக் கற்றுத் தருகிறோம் என்றால், அதில் நன்றாகப் பேசத் தெரிய வேண்டும் என்ற முறையில் சொல்லிக் கொடுப்பதுதான் அதில் உள்ள ஒரு அட்ராக்ஷன் அல்லது கவர்ச்சியாகும்.

இயல்பாக ஒரு மொழியைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றால், அதில் பேசத் தெரிந்து கொள்ளத்தான் விரும்புகிறோம். எழுதத் தெரிந்து கொள்வதும் படிக்கத் தெரிந்துகொள்வதும் அடுத்தபடிதான். முதலில் ஒரு மொழியைக் கற்கிறோம் என்றால், அதில் பேசுகிற ஆற்றலை வளர்ப்பதுதான் முக்கியமாக இருக்க வேண்டும். புதிதாக ஒரு அந்நிய மொழியை நாம் கற்கிறோம் என்றால், அதன் முக்கிய நோக்கம் அந்த மொழியில் நாம் பேசுகிற ஆற்றல் பெற வேண்டும் என்பதுதான். தற்போது இதில் நாம் கவனம் செலுத்தாமலிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் அழகாகச் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

எனவே, மொழித் துறையில் ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களும், பாடத் திட்டங்களைத் தீட்டுபவர்களும் அது தொடர்புடைய மற்றவர்களும் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைத்தான் நான் இரண்டு ஆண்டுகளாகக் கூறி வருகிறேன். எனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய வகையில் கல்வித் துறை மிகுந்த அக்கறை கொள்ளும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டாக்டர் வி. சி. குழந்தைசாமி அவர்களின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழு தொழிற் கல்விபற்றிய தனது அறிக்கையைத் தந்திருக்கிறது. அது ஆங்கிலத்தில் இருக்கிறது. தற்போது அது தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த மொழி பெயர்ப்பு வேலை முடிந்த உடன் அரசு அதுகுறித்து ஒரு முடிவு எடுப்பதற்கு முன்னால் அந்த அறிக்கையை மாண்புமிகு உறுப்பினரைப் போன்றவர்களுக்கு, தொழிற் கல்வியில் ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்து அவர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டறிய வேண்டும், அதுபற்றிய விவாதம் மிகவும் பரவலாக நடைபெற வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அனைத்து மாநில கல்வித் துறைச் செயலாளர்கள் மாநாடு நடைபெற்றபோது, அவர்களுக்கும் அந்த

அறிக்கை தரப்பட்டிருக்கிறது. மொழி பெயர்ப்பு வேலை முடிந்த உடன் நிறைய பெருக்கித் தர இருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே இங்கேயும் பேசலாம், வெளியேயும் பேசலாம். அந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிந்துகொண்டு அதற்குப் பிறகு அரசு ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்குமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

தொழிற் கல்வி சிறப்பாக நடைபெற வேண்டுமென்ற நோக்கம் அரசுக்கு இருக்கிற காரணத்தால்தான், அரசே இந்தக் குழுவை அமைத்திருக்கிறது. இது குறித்து மேலும் எந்த யோசனை என்றாலும், இந்த அரசு வரவேற்கிறது. அந்த யோசனைகளை ஆராய்ந்து பயன்படுத்த அரசு விரும்புகிறது என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஜூன் மாதம் 20 ஆம் தேதி வரை பள்ளிகளுக்கு விடுமுறை விட்டிருக்கிறார். அதிலேயுள்ள முக்கியமான பிரச்சினைபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமார் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். சாதாரணமாக இதைச் சொல்லவில்லையென்றால், பள்ளிக்கூடத்தில் ஒன்றாம் தேதி, இரண்டாம் தேதி, மூன்றாம் தேதி என்று குறிப்பிடுவார்கள். அந்தத் தேதிக்குப் பிறகு பிறந்த தேதி என்றால் அந்த ஆசிரியர் ஒரு நாள் இரண்டு நாள் பள்ளிக்கு [illegible] முழுவதும் இருக்கக் கூடிய வாய்ப்பு அதிலிருந்து கிடைக்கிறது. 20 ஆம் தேதி வரைக்கும் கொண்டு போவதால், [illegible] 20 ஆம் தேதிக்கு மேலே போகக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதால், 20 ஆம் தேதி வரை என்று அரசு [illegible] சொல்லாமல் இருந்திருந்தால், அந்தத் தேதியில் பிறந்திருப்பார்களோ அதிலேயிருந்து இந்தத் தேதியில் பிறந்தவர்கள் இந்த உத்தரவால் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஓராண்டு அக்கடமிக் இயர் முழுவதும் பயிற்சியும் வாய்ப்பை இழப்பார்கள் என்பதை அரசு உணர்கிறது. அதற்கான பரிகாரத்தை அரசு காணும் என்று உறுதியை இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அங்காடிக் கல்வியின் தேவையென்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். மேனிலைச் செகண்டரி வகுப்புகளுக்கும், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரைக்கும் இருக்கின்ற வகுப்புகளுக்கும் பாடப் புத்தகங்களை எழுதுவதில், பாடத் திட்டங்களை வகுப்பதிலே இன்னும் நாட்டை உயர்த்துவதற்குத் தேவையான நடைமுறைகளை எடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இப்போதுகூட பாடநூல் நிறுவனத்திலேயே முழு அதிகாரத்திலிருந்து அந்த பொறுப்பை இன்றைக்கு கல்வித் துறையினுடைய கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவருகிற வகையிலே மாறுதலைச் செய்திருக்கிறோம். புத்தகங்களை எழுத ஆசிரியர்களைப் பயன்படுத்துவதாக இருந்தாலும், அவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதாக இருந்தாலும்

கல்வித் துறைக்கும் பொறுப்பு என்ற முறையில் மாற்றியமைத்திருக்கிறோம். அக்கடமிக் கவுன்சிலை அமைக்கலாம் என்ற கருத்தை இந்த அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பாட நூல் நிறுவனத்தைப்பற்றி இன்னுமொரு கருத்தைத் தெரிவித்துவிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நாஞ்சில் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, தேசியத் தலைவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது குறித்து இங்கே சொன்னார்கள் என்பதோடு அல்லாமல், மத்திய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சென்னைக்கு வந்திருந்தபோது, அங்கேயும் சொல்லியிருப்பார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அவர்கள் கட்சி சார்பாகக் கூட்டத்தை முடித்துவிட்டு, பத்திரிகை நிருபர்களுக்குப் பேட்டியளித்தது பத்திரிகையில் வந்திருந்ததைப் பார்த்தபோது, தமிழக அரசு தேசியத் தலைவர்களையும் தேசிய உணர்வுகளையும் மதிக்கவில்லை என்பது போன்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை பத்திரிகையில் பார்த்தேன். நான் உடனே அதிகாரிகளை அழைத்து "நம்முடைய பாட நூல்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், முதல் வகுப்பிலிருந்து 12 ஆம் வகுப்பு வரைக்கும் உள்ள தமிழ், ஆங்கிலம், வரலாறு, துணைப் பாடங்கள் ஆகியவற்றில் எவ்வளவு வரிகள், எவ்வளவு பக்கங்கள், யார் யாரைப்பற்றி வருகிறது என்ற கணக்கை எடுங்கள். மத்திய அரசு என்.சி.இ.ஆர்.டி. மூலமாகப் போட்டுள்ள பாடப் புத்தகங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், அதிலே எத்தனை வரிகள், எத்தனை பக்கங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று பாருங்கள், அப்படிப் பார்த்து 'அனாலிசிஸ்' பண்ணி அறிக்கையைத் தாருங்கள். அதை மத்திய கல்வி அமைச்சருக்கு அனுப்ப வேண்டும்" என்று சொன்னேன். அவர்கள் தந்த அறிக்கையை அனுப்பினேன். ஆனால் மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று தன்னுடைய கடிதத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடிதத்தை மட்டும் படித்துக் காட்டிவிடுகிறேன். எனக்கு எழுதிய அந்தக் கடிதத்தில்

"Thanks for your letter No. 121586/Q1/82-1, dated February 7, 1983. I have tried to recollect whether I made the remarks attributed to me in paragraph 1 of your letter in any context which might lend itself to be misconstrued. I can assure you that no such remarks were made by me in my Press Conference held on December 16, 1982."

இப்போது அவருடைய மறுப்பைப் படித்துக் காட்டுகிறேன். பத்திரிகை நிருபர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தப் பத்திரிகை இந்தத் தவறான கருத்தைப் போட்டதோ அந்தப் பத்திரிகை தயவுசெய்து இந்த மறுப்பையும் வெளியிடுமானால், அது அந்தப் பத்திரிகையின் நல்ல தன்மையை எடுத்துக் காட்டும்.

"I did, however, refer to the desirability of our school going children being suitably introduced to the ideals, achievements and sacrifices made by our national leaders in the struggle for Independence and moulding of the resurgent nation that we are today.

I am glad indeed to note the analysis of the coverage of the national leaders in the school text-books in Tamil Nadu. The State educational authorities deserve credit.

With kind regards,

Yours sincerely,

(Sheila Kaul)"

தமிழ்நாடு பாடப் புத்தகங்களில் தேசியத் தலைவர்களுக்கும், தேசியப் போராட்டங்களுக்கும் எந்த அளவிற்கு நாம் மதிப்பு தந்திருக்கிறோம் என்பதற்காகப் பாராட்டி எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த தேசியத் தலைவர்கள் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருந்தபோது, எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களை எந்த அளவிற்கு மதிக்க மறுத்தார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் வேதனையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்கள் பேசியதைத் தவறு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறிப்பிட்ட இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களை எந்த அளவிற்கு மக்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவராமல் இருக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு அத்தனை முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதைவிட மதிக்கவில்லை என்பதை இங்கே பகிரங்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இந்த நான்காண்டுக் காலத்திலே அமைந்திருந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுக்குத் தந்த மரியாதையில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு கூட எங்களுடைய இயக்கத் தலைவர்களுக்குத் தரவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அளவிற்கு மற்ற மாநிலங்களில் தமிழகத் தலைவர்கள்பற்றி, தமிழக தேசியத் தலைவர்கள்பற்றி, போராட்டக்காரர்களைப்பற்றி டெல்லியில், பம்பாயில், கல்கத்தாவில் இருக்கின்றவர்கள் எந்த அளவிற்கு மதிக்கிறார்கள் என்ற கேள்வியைக் கேட்கிறபோது, தேச பக்தி, தேசிய பக்தி, தேசியம் என்பது வடக்கே இருக்கின்றவர்களைக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பதல்ல, ஒருவரையொருவர் மதித்துக்கொள்வது. காமராஜ் அவர்களைப்பற்றி வங்காளப் பாடப் புத்தகத்திலே இருக்குமானால், நேருபற்றி, காந்தியடிகள்பற்றி, படேல்பற்றி, லாலா லஜபதிராய்பற்றி இப்போது நாம் பாடப் புத்தகத்திலே பெருமைப்படுத்திக்கொள்வதைவிட பத்து மடங்கு அதிகமாகப் பெருமைப்பட முடியும். ராஜாஜிபற்றி பம்பாயில் வந்திருக்க வேண்டும். அப்படி வந்திருக்குமானால், அங்கே இருக்கின்றவர்களுடைய

உணர்வுகளுக்கு நாம் உரிய மரியாதை தந்து ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் உள்ள நம்முடைய தலைவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டிய இடத்திலே சொல்லி அவர்களுக்குரிய மரியாதை வாங்கித் தருவதில் இதைவிட அதிகமாக கவலையாக இருக்க வேண்டுமென்று அப்படிப் பேசிய உறுப்பினரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தமிழக அரசு வெளியிட்டுள்ள புத்தகங்களைப் பொறுத்தவரையில், அது உண்மையல்ல என்பதை நாங்கள் 'சர்வே' செய்து தெரிவித்திருக்கிறோம். நம்முடைய பாடப் புத்தகங்களில் உள்ள பெயர்களின் எண்ணிக்கை அளவிற்கு வேறு எந்தப் பாடப் புத்தகத்திலும் இல்லை. 176 தேச பக்தர்களுக்கு மேல் நம்முடைய பாடப் புத்தகத்திலே இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற பெரிய காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக் கூட அத்தனை பெயர்களும் தெரியாது. நம்முடைய பாடப் புத்தகத்திலே இருக்கின்ற பெயர்களின் எண்ணிக்கைக் காட்டிய பிறகு, அவர்களுக்கே பயம். கேட்காமல் இப்போது பதில் எழுதியிருக்கிறார்கள். நாம் சொல்ல விரும்புவது அத்தனை பெயர்களையும் மாணவர்கள் படிக்க வேண்டும் என்பதல்ல. ஒருவரைப்பற்றிச் சொன்னாலும், அதைப் படிக்கின்ற மாணவர்கள் பெற்றுக்கொண்டு மற்றவர்களையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்தப் பாடம் இருக்க வேண்டும். கல்வித் துறையிலே பாடப் புத்தகங்களைப் போடும்போது, ஆசிரியர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாங்கள் சொல்லும் இன்னாரைத்தான் மாணவர்கள் படிக்க வேண்டும் என்ற நிலைமையை எடுக்கக் கூடாது. அப்படி இருக்கவும் கூடாது. அதற்கு ஆதாரமாக நாங்கள் பேசினாலும், எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் அப்படிப் பேசக் கூடாது. எங்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவில் இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இல்லையென்றால் புத்தகம் பூராவும் தலைவர்களும், தேச பக்தர்களும்தான் இருப்பார்கள்.

திரு. சி. இராமலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே போடப்பட்ட புத்தகங்களில் சர். பி. டி. தியாகராஜ செட்டியார், ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர் டாக்டர் நாயர் போன்றவர்களுடைய பெயர்களை நீக்கிவிட்டு தேசியத் தலைவர்களைப்பற்றிப் போட்டார்கள். மீண்டும் சர். பி. டி. தியாகராஜ செட்டியார், டாக்டர் நாயர், ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. முத்தையா போன்றவர்கள் குறித்த பாடங்களை மீண்டும் புகுத்துவார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் போக்குத்தான் கூடாது என்று சொன்னேன். ஆனால் இன்று இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற குழுவிற்கு ஆசிரியர்கள்

எதைப் போட்டால் நம்முடைய குழந்தைகளுக்கு நல்லது என்று கருதுகிறார்களோ அதைப் போடுவதற்கான முழுச் சுதந்திரத்தை இந்த அரசு தரும் என்று உறுதி தர விரும்புகிறேன். யாரையும் நாங்கள் கட்டுப்படுத்த மாட்டோம்.

(பிற்பகல் 1-40)

1967-லிருந்து திராவிட இயக்கத்தினுடைய ஆட்சியிலே இங்கே வந்த கட்டாயமாக சில பெயர்களைத் திணிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலோ பாடப் புத்தகங்களிலே எந்த வேலையையும் செய்யவில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகளை, கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்ற நோக்கில் அது தொடர்பாக எங்களுடைய உணர்வுகளையும் நாட்டு மக்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தனியார் பாலிடெக்னிக்குகள்பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லும்போது, தனியார் பாலிடெக்னிக்குகள் அதிகமான அளவுக்கு உருவாகின்றன. அதற்கு நாம் ஆதரவு தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை. குறிப்பாக பாலிடெக்னிக்குகளைப் பொறுத்த மட்டில் மற்ற தனியார் நிறுவனங்களைப்போல அது இல்லை. அரசாங்கத்தினுடைய அதிகப்படியான கட்டுப்பாட்டில் அது இருக்கிறது. காரணம் அதன் நிர்வாகக் குழுவிலே நம்முடைய டைரக்டர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே நம் அதிகாரிகள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். நம்மை அறியாமல் யாரையும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. நம்மைக் கேட்காமல் ப்ரொமோஷன் தர முடியாது என்பது போன்ற கட்டுப்பாட்டிலேதான் அனைத்துப் பாலிடெக்னிக்குகளும் அல்லது அனைத்து இன்ஜினியரிங் கல்லூரிகளும் செயல்பட்டு வருகின்றன. மற்ற கலைக் கல்லூரிகளைப் போலவோ பள்ளிக்கூடங்களைப் போலவோ இந்தத் தனியார் நிறுவனங்கள் இல்லை. இது ஒன்று. இன்னொன்று, அரசாங்கம் தன்னுடைய நிதி ஆதாரங்களுக்கு ஏற்ப எவ்வளவு பாலிடெக்னிக்குகள் ஆரம்பிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஆரம்பிக்கத்தான் விரும்புகிறது. அதிலேயும் நம்முடைய நிதி ஆதாரம் என்று வரும்போது, நம்முடைய சக்தி அதிலே கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த நோக்கில் தனியார் கைக்கொடுத்து முன்வரும்போது, அவர்கள் விரும்பி வருகின்றபோது, சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு அவர்களை அனுமதிப்பதில் இன்றைய ஜனநாயகச் சூழ்நிலையில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு கம்பெனி ஆரம்பிக்கலாம் அல்லது வியாபாரம் செய்யலாம் அல்லது ஆஸ்பத்திரி ஆரம்பிக்கலாம், ஒன்றைச் செய்யலாம் என்று வருகிறபோது, அவர்களுடைய சக்தியை, அவர்களுடைய ஆற்றலை, அவர்களுடைய அனுபவத்தை, அவர்களுடைய பணத்தை சமுதாய நலனுக்காக பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தருவதில் இன்றைய சூழ்நிலையில்

எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று நாம் கருதுகிறோம். ஆக யாராவது ஓரிருவர் தவறு செய்கிறார் என்பதற்காக தனியார் நிறுவனங்கள் முழுவதுமே தவறு செய்கின்றன என்று சொல்லும் நிலைமைக்கு நாம் போவது சரியில்லை. பெரும்பான்மையானவர்கள் நல்லவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஓரிருவர் தவறு செய்கின்றார்கள் என்பது உண்மை. அவர்களைக் கண்டிப்பதிலும், அவர்களைத் திருத்துவதிலும், தவறு செய்யாமல் இருப்பவர்களை ஆதரிப்பதிலும் அரசு கவனமாக இருக்கின்றது. அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைப்பைத் தருவார்களானால், நிச்சயமாக அவர்களை எல்லாம் திருத்திவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கையையும் நான் தர விரும்புகிறேன். தனியார் பாலிடெக்னிக்குகள் ஆரம்பிப்பது என்றால், நாம் இப்போது வைத்திருக்கின்ற நிபந்தனையே, "அரசு எந்தப் பணமும் தராது. ஆனால் இந்த விதிமுறைகளுக்கு ஏற்ப அவர்கள் அந்த பாலிடெக்னிக்குகளை நடத்த வேண்டும். அதிலே 50 சதவிகிதம் இடங்களை அரசினுடைய விதிகளுக்குட்பட்டு இந்த மார்க்கின் அடிப்படையிலே, இந்த விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையிலே பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். மீதி 50 சதவிகித இடங்களை நாம் சொல்கின்ற அந்த குறைந்தபட்ச மார்க்குகளை வாங்கியவர்களுக்குள்ளே அவர்கள் இஷ்டப்படி யாரை வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்" என்று வைத்திருக்கிறோம். அதிலே தவறு ஏற்படுவதற்கு வழி இருக்கிறது. இருந்தாலும் நாம் அதிலே கண்காணிப்போம் என்ற உறுதிமொழி செய்கிறோம். அந்த 50 சதவிகித இடங்களையும் அவர்கள் தவறாகப் பணம் படைத்தவர்கள் என்று கருதி, இந்த 50 சதவிகித மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பை நிறுத்திக்கொள்வதா? அல்லது 50 சதவிகித மாணவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கும் நிலையில், அது ஏழையாக இருந்தாலும், அல்லது வேறு எந்த நிலையிலே இருந்தாலும், ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதற்காக ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தி அந்தத் தனியார் நிறுவனங்களுக்கு ஊக்கம் தந்து அந்த 50 சதவிகிதம் மாணவர்களுக்கு இது இல்லை என்றால், வாய்ப்பே இல்லை என்ற நிலைமையில் அவர்களுக்காக நாம் இந்த நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு தனியார் பாலிடெக்னிக்குகளுக்கு அனுமதி தருவது என்று முடிவெடுத்து, ஒரு இரண்டு பாலிடெக்னிக்குகளுக்குத் தந்திருக்கிறோம். அவர்கள் மீது அந்த அளவுக்குப் புகார்கள் வரவில்லை. அப்படி புகார்கள் வந்தால், உடனே அவர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டு அவர்களை ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கிறோம். அப்படி யாராவது கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அது மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரானாலும், மற்ற உறுப்பினர்கள் ஆனாலும், அவர்கள் வந்து கேட்டால், தாராளமாகப் பரிசீலித்து நல்முறையிலே நடத்துவார்கள் என்றால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆனால் இது அதிகப்படியாக செலவு செய்யவேண்டிய ஒரு நிலைமையில் இருப்பதால், அதற்கு அதிகமான பேர்கள் வருவது இல்லை. ஆகவே நாங்கள்

எடுத்திருக்கின்ற முடிவு தனியார் பாலிடெக்னிக்குகளை அதிகம் ஆக்குகின்ற உணர்வைத் தடுக்கின்றபடியும் இருக்கிறது. அதையும் மீறி அவர்கள் இப்படிச் செய்கிறோம் என்று வந்தால், அவர்களுக்கு அனுமதி தரக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அங்கே இரண்டு ஷிப்ட்கள் வைக்கலாம் என்பதை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே நம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி இரண்டு பாலிடெக்னிக்குகளிலே கொண்டு வந்தோம். அது நல்லபடியாகச் செயல்படுகிறது என்று தெரிந்தவுடன், அதை ஐந்து பாலிடெக்னிக்குகளுக்கு விஸ்தரித்திருக்கிறோம். எதையும் நாங்கள் திணிப்பதாக இல்லை. அந்த பாலிடெக்னிக் தலைவர், ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து, சரி இதை நடத்தலாம் என்று அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்ற நேரத்திலேதான், அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பை நாங்கள் தெரிந்துகொண்ட பிறகுதான், நாங்கள் இந்த இரண்டு ஷிப்டுக்கு அனுமதி தருகிறோம். அந்த முறையிலே அதிகப்படியான மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய நிலைமைகள் தமிழகத்தில் உருவாகியிருக்கின்றன.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தோடு மற்ற பிரிவுகளைச் சேர்க்க வேண்டுமென்கின்ற முடிவு பற்றி இந்த அரசு நோக்கோடு ஒரு நல்ல முடிவை எடுத்திருக்கிறது. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தை நாம் அதோடு இணைத்திருக்கிறோம். அரசு முதலில் திட்டத்தை அந்தப் பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள பேராசிரியரைக் கொடுத்திருக்கிறோம். தமிழ் கலைக்களஞ்சியப் பணியினை தமிழ் பல்கலைக்கழகத்தினுடைய பொறுப்பிலே விடுத்து இருக்கிறோம். தமிழக அரசு வருகின்ற அந்தப் பணியினை அவர்கள் பொறுப்பிலே தருவதற்கு இருக்கிறோம். அதுபோலவே எதை எதைமேலும் தர முடியுமோ அவற்றை எல்லாம் தமிழ் பல்கலைக்கழகத்தினுடைய பொறுப்பிலே விடுவதற்கு போதுமான ஒரு முடிவை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே அந்தக் காரியம் செயல்படுத்தப்படும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே ஆசிரியர்கள் பணியிடங்களைப்பற்றி விவரத்திலே பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 1983-84 ஆம் ஆண்டில் அரசு புதிதாக ஏற்படுத்தியிருக்கும் இடைநிலை ஆசிரியர் பதவிகள் எண்ணிக்கை 1,250 ஆகும். கடந்த சில ஆண்டுகளாக ஆண்டுதோறும் இடைநிலை ஆசிரியர் பதவிகள் 1,000 அளவுக்கே ஏற்படுத்தப்பட்டன. இப்பொழுது 1,250 பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட இருக்கின்றன. இந்த 1,250 பதவிகளில் 600 பதவிகள் ஓராசிரியர் பள்ளிகளை ஈராசிரியர் பள்ளிகளாக மாற்றப் பயன்படுத்தப்படும். இது தொடக்கக் கல்வியை அனைவருக்கும் விரைவாகக் கிட்டச் செய்வதற்கு உதவுவதாக அமையும்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1983 ஏப்ரல் 5

1982-83-ல் தொடக்கப் பள்ளிகளில் கூடுதலாகச் சேர்க்கப்பட்ட மாணவ மாணவியர் எண்ணிக்கை 2.63 லட்சம் ஆகும். இந்தப் புள்ளிவிவரம் குறித்து ஒரு முக்கியமான விளக்கத்தைத் தரவேண்டியிருக்கிறது. தற்பொழுது தமிழகத்திலுள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை சுமார் 33,000 ஆகும். 2.63 லட்சம் மாணவ மாணவியர் என்னும் எண்ணிக்கையானது ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் (வகுப்புக்கு ஒருவர் இருவர் என்று) சுமார் 7 அல்லது 8 பேர்கள் விதம் கூடுதலாகச் சேர்ந்தாலும் ஆகிவிடும். எனவே 2.63 இலட்சம் மாணவர்களும் ஆங்காங்கு ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் வகுப்புக்கு 30 அல்லது 40 என்ற விகிதத்தில் கூடுதலாகச் சேர்ந்திருப்பதாக எண்ணிக்கொண்டு, 2.63 இலட்சத்தை 40-ஆல் வகுத்து அத்தனை ஆசிரியர்களையும் நியமித்தால்தான், 2.63 இலட்சம் என்னும் புள்ளிவிவரம் சரியாகும் என்று வாதிடுவது பொருத்தமாக இருக்காது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1983-84 ஆம் ஆண்டில் மாநில அரசு வருவாய்க் கணக்கில் செய்யும் மொத்தச் செலவாகிய ரூ. 1,654 கோடியில் கல்வி மானியத்திலிருந்து ஆகும் செலவு ரூ. 356 கோடியானது 21.5 விழுக்காடு ஆகும். பள்ளிச் சத்துணவு மையங்களுக்குத் தரும் உணவுக்கு விலையாக மாநில நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு வழங்கும் மானியத் தொகை சுமார் ரூ. 50 கோடி அளவில் மானியக் கோரிக்கை 35 "நுகர்பொருள் வழங்கல்" என்பதின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அந்த ரூ. 50 கோடியையும் கல்வி மானியத்தின்கீழ் ஒதுக்கியுள்ள ரூ. 356 கோடியுடன் சேர்த்தால், மொத்தச் செலவு 1983-84-ல் ரூ. 406 கோடி அளவில் இருக்கும். இது வருவாய் மொத்தச் செலவில் 25 விழுக்காடு ஆக இருக்கும். கல்விச் செலவு குறித்த அண்மை ஆண்டுக்கான புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக் கொண்டால், 1980-81-ல் ரூ. 1,152 கோடியில் கல்வி மானியத்தின்கீழ் செலவு ரூ. 232 கோடி, 20.1 சதவிகிதம். 1981-82-ல் ரூ. 1,360 கோடியில் கல்வி மானியத்தின்கீழ் செலவு ரூ. 261 கோடி, 19.2 சதவிகிதம், 1982-83-ல் திருத்திய மதிப்பீட்டில் ரூ. 1,576 கோடியில் கல்வி மானியத்தின்கீழ் செலவு ரூ. 339 கோடி, 21.5 சதவிகிதம். 1983-84 பட்ஜெட் மதிப்பீட்டில் ரூ. 1,654 கோடியில் கல்வி மானியத்தின்கீழ் செலவு ரூ. 356 கோடி, 21.5 சதவிகிதம் என்பது விவரமாகும். நான் சொல்லியபடி, பள்ளிச் சத்துணவு முழுச் செலவையும் சேர்த்துக் கொண்டால், 1983-84-ல் கல்விக்கு மொத்தச் செலவு 25 சதவிகிதமாக இருக்கும். இதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதற்கு முன்னாலே மதிய உணவுத் திட்டம் தாமாகவே கல்வித் துறையிலேதான் இருந்து வந்தது. இந்த ஆண்டு அப்படி இல்லை. அதையும் சேர்த்தால், இது 25 சதவிகிதத்திற்கு வரும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாவட்டங்களிலே விளையாட்டு அரங்குகள்—ஒவ்வொரு

1983 ஏப்ரல் 5] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

(பிற்பகல் 1-50)

மாவட்டத் தலைமையிடத்திலும் ஒரு விளையாட்டு அரங்கம் என்ற அரசின் கொள்கை அடிப்படையில் இதுவரை [illegible] மாவட்டத் தலைமை இடங்களில் விளையாட்டு அரங்குகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. [illegible] நாகர்கோயில், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்; மதுரை, மதுரை மாவட்டம்; கோயம்புத்தூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்; சேலம், சேலம் மாவட்டம்; கடலூர், தென் ஆற்காடு மாவட்டம்; காஞ்சிபுரம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம்; பாளையங்கோட்டை, திருநெல்வேலி மாவட்டம்; திருச்சி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்; வேலூர், வட ஆற்காடு மாவட்டம்; [illegible], தருமபுரி, புதுக்கோட்டை ஆகிய மூன்று மாவட்டத் தலைமையிடங்களில் விளையாட்டு அரங்கம் அமைக்கும் பணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நீலகிரி மற்றும் பெரியார் மாவட்டங்களில் விளையாட்டு அரங்கம் கட்டுவதற்கான ஆலோசனைகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

வயது வந்தோர் கல்வி பற்றி கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன. அதில் நல்லபடியான முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம் என்பது மட்டுமல்ல, நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வருகிறபோது, வயது வந்தோர் கல்வித் திட்டம் செயல்படாமல் இருந்தது. நாங்கள் வந்த பிறகு, அதைச் செயல்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அதில் நமக்குப் பரிசாக [illegible] விருதை இதற்காகப் பெற்றதன் மூலம் நாம் செய்யும் காரியம் பாராட்டுக்குரியது என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் செய்வது போதுமானதல்ல என்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதை விரிவாகச் செய்யும் முயற்சியிலே தமிழக அரசு இயங்கி வருகிறது.

1983-84-ல் வயது வந்தோர் கல்வியைப் பரந்த அளவில் விரிவாக்க அரசு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளது. இந்தத் தொகையைக் கொண்டு வரும் ஆண்டில் 5,400 வயது வந்தோர் கல்வி மையங்கள் புதிதாகத் தொடங்கப்படும். ஏற்கெனவே செயல்பட்டு வரும் 6,100 மையங்களுடன் சேர்ந்து வரும் ஆண்டில் மொத்தம் 11,500 வயது வந்தோர் கல்வி மையங்களை மாநில அரசு நடத்த இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதற்[illegible] ஆண்டில் [illegible] 6,000 [illegible] வருகிறது.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1983 ஏப்ரல் 5

கல்லூரிக் கல்விபற்றியும், பல்கலைக் கழகம்பற்றியும் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். அவைகளைப்பற்றி நாம் அடிக்கடி பேசி வருகிறோம் என்பதாலும், பேச்சைச் சுருக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லவில்லை என்றாலும், தன்னாட்சி பெற்ற கல்லூரிகள் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, அதிலே ஆர்வத்தோடு செயல்பட்ட மாநிலம் தமிழ் மாநிலம்தான். அது நல்லதொரு அடிப்படையான கொள்கையில் அமைந்ததாகும். அதன்மூலம் என்ன நோக்கத்தைச் செயல்படுத்த விரும்பினோம் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அங்கே பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் யாரோ தயாரித்த பாடத் திட்டத்தையும், யாரோ எழுதிய புத்தகத்தையும் எங்கேயோ இருந்துகொண்டு எடுக்கின்ற முடிவுகளையும், செயல்படுத்தும் சாதாரண நிலையிலிருந்து மாறுபட்டு, அங்கே நடைபெறும் பாடத் திட்டங்களிலே அவர்களுக்குப் பங்கு உண்டு, பாடப் புத்தகங்களிலே அவர்களுக்குப் பங்கு உண்டு, அங்கே எடுக்கிற முடிவுகளிலே அவர்களுக்குப் பங்கு உண்டு என்று சொல்லி, அங்கே இருக்கிற ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும், பேராசிரியர்களுக்கும் பூரணமான சுதந்திரத்தைத் தந்து, அகடமிக் ப்ரீடம்—கல்விச் சுதந்திரம்—தந்து, அறிவுச் சுதந்திரம் தந்து, அவர்கள் அந்த முறையிலே செயல்படுகின்ற நேரத்திலே அங்கே படிக்கும் மாணவர்களுக்கு இப்போது கிடைப்பதைவிட அதிகப்படியான பயன் கிடைக்கும் என்பதால்தான் நாம் அந்தக் கொள்கையை வரவேற்று, ஆதரித்து, அதைச் சட்டபூர்வமாக நிறைவேற்றி, சில கல்லூரிகளுக்கு அந்த உரிமையை நாம் தந்தோம். தன்னாட்சி உரிமையை கல்லூரிகளுக்கு அரசோ, பல்கலைக் கழகமோ தந்தது சரியல்ல என்று பலரும் குறை கூறுகிற அளவுக்கு சில கல்லூரிகளில் தவறான முறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அகடமிக் ப்ரீடம்—கல்விச் சுதந்திரம், அறிவுச் சுதந்திரம் ஆகியவற்றை எப்படிப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றால், இஷ்டப்படி பாடத் திட்டங்களை மாற்றி அமைக்க முடியும் என்ற சுதந்திரம் வந்ததால். ஆசிரியர்கள் யார் என்று பார்த்து, அவர்கள் சொல்லித் தருகின்ற பாடம் எது என்று பார்த்து, அந்தப் பாடத்தை அந்தக் கல்லூரியிலிருந்து ஒழிப்பது எப்படி என்று எண்ணி, இந்தச் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்த ஆரம்பிக்கிறார்கள். அப்படிப் பயன்படுத்த ஆரம்பிக்கும்போது, யாருக்காக சுதந்திரம் வேண்டுமென்று இந்தக் கொள்கையைக் கொண்டு வந்தோமோ அதற்கு மாறாக, இந்த உரிமைக் கொள்கை ஆசிரியர்களுக்கு எதிராக, அவர்கள் கழுத்துக்குக் காட்டப்படுகிற கத்தியாக இதனைப் பயன்படுத்தும் நேரத்தில், அதனை நாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம் என்பதை மற்ற இடங்களில் சொன்னதுபோல, இந்த அவையிலும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1983 ஏப்ரல் 5] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

ஐந்து ஆண்டுக்காலம் சரியாக நடைபெற்று வந்திருக்கிறதா என்று பார்த்து, மறு ஆய்வு செய்து, அது தொடர்ந்து நடைபெறுகின்ற வாய்ப்பு அளிக்கின்ற நிலை இந்த ஆண்டு வருகிறது. அதற்கான குழுக்கள் அமைக்கப் பட்டு வருகின்றன. அந்தக் குழு, தன்னாட்சி உரிமையை அந்தக் கல்லூரிகள் சரியாகப் பயன்படுத்தி இருக்கின்றனவா என்று பார்க்கும். அந்தக் கல்லூரிகள் உரிமையைச் சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்று குழு சொன்னால், தரப்பட்ட உரிமை அவர்களிடமிருந்து திரும்பப் பெறப்படும். பல்கலைக் கழகம் என்ன பாடத் திட்டம் வைத்திருக்கிறதோ அதைத்தான் அவர்கள் ஏற்று நடத்த வேண்டும். தன்னிச்சையாக அவர்கள் இனிமேல் போக முடியாது என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்துவோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல்கலைக் கழகங்கள்கூட இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற கல்வி மாறுதல்களின் நிலைமைகளைக் கணக்கில் கொண்டு, பாடத் திட்டங்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு வருகிறோம். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 12 ஆண்டுக் கல்வி முறையைக் கொண்டு வந்த நேரத்தில், 11 ஆண்டு எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-யை 10 ஆண்டாக்கி, 11 ஆம் வகுப்பு பி.யு.சி.-க்கு சமம் என்றும், 12 ஆம் ஆண்டு பி.ஏ., பி.எஸ்சி. முதலாம் ஆண்டுக்குச் சமமானது என்றும் சொல்லி, அதற்குப் பிறகு மூன்று ஆண்டுகள் பட்டப் படிப்பைத் தர முயன்றது, அது மாணவர்களுக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். இடையில் நாங்கள் நான்கு மாதங்கள் ஆட்சியிலே இல்லாதபோது, மூன்று ஆண்டுப் பட்டப் படிப்பை இரண்டு ஆண்டு பட்டப் படிப்பாக ஆக்கும் முயற்சியை எடுத்தார்கள். ஆனால் நாங்கள் பதவிக்கு வந்துவிட்டதால், அந்தத் தவறான போக்கைத் தடுத்து நிறுத்தி அகில இந்திய அடிப்படையிலே மூன்று ஆண்டு பட்டப் படிப்பு இருக்க வேண்டும், மீதமுள்ள ஒரு ஆண்டில் இன்னும் கொஞ்சம் உயர்ந்த கல்வியை, எம்.ஏ., எம்.எஸ்சி., பாடத் திட்டத்தில் ஓராண்டுக் கல்வியைக் கொண்டு வந்து, மூன்று ஆண்டுகளில் அவர்களுக்குத் தரம் உயர்ந்த கல்வியைத் தர வேண்டும், அதேநேரத்தில் அது பயனுள்ளதாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை அரசு மட்டுமல்ல, பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவும் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்த காரணத்தால், அந்த மாறுதலைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னோம். பல்கலைக் கழகங்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த மாறுதலைக் கொண்டுவரும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில், ஆங்கில மொழியையும், மற்றொரு மொழியையும் உள்ளடக்கிய அடிப்படை பாட முறை—பவுண்டேஷன் கோர்ஸ்—என்று ஒரு பாடத்தையும், அதோடு தொடர்

புடைய இரண்டு பாடங்களை இணைப்பாகக் கற்பிக்கும் முறை—கோர் சப்ஜெக்ட்ஸ், ஒரு புதிய பாடப் பகுதி, அதாவது 'கோர்' பாட முறையுடன் தொடர்புடைய செயல்பாட்டு முறைப் பாடம்—அப்ளைடு சப்ஜெக்ட்ஸ்—அல்லது வாழ்க்கைக்குப் பயனுள்ள ஒரு சப்ஜெக்ட் என்ற முறையில் அமைத்து ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அதைப்போல் மற்ற பல்கலைக் கழகங்களும் செய்ய வேண்டுமென்று நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே பட்டப் படிப்பு பாடத் திட்டத்தில் புதிய மாறுதல்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எதிர்பார்க்கும் வகையில் வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு எம்.ஏ., எம்.எஸ்சி., செல்லுகிற மாணவர்கள் முதன்முதலாக செமஸ்டர் கல்வி முறையாக வருகிற மாணவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்கள் எம்.ஏ., எம்.எஸ்சி., படித்து வெளியேறும்போதுதான் ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகத்திலும் வேறு சில பல்கலைக் கழகங்களிலும் படிக்கும் மாணவர்களின் ஏறக்குறையப் பட்டப் படிப்பு அறிவுக்குச் சமமாக இருப்பார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். பரீட்சையில் அதிக இடம் பெற வேண்டுமென்ற ஆசையைத் தெரிவிக்கும்போது இந்த மாணவர்கள் வெளியே வந்து ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். எழுதும்போது அதிகப்படியான மாணவர்கள் தேறுவார்கள், தேர்ச்சி பெறுவார்கள் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். எனவே நடைமுறைக்கான காரணத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்றும் கருதுகிறேன்.

கல்லூரிகளில் மாணவர்களிடையே அமைதியின்மை இருந்து வந்தது. கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்கப் போவதில்லை என்று இந்த அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறதென்றால், அதற்கு வேறு வருத்தமான இரகசியக் காரணமும் கிடையாது. ஒரே காரணம், கல்லூரிகள் சரியாக நடைபெறுவதில்லை என்பதுதான். கல்லூரிப் படிப்பால் சமுதாயத்திற்கு நன்மையில்லை என்பதால்தான், கல்லூரிகளைப் பொறுத்து இந்த முடிவை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். கல்லூரிகளும், பல்கலைக் கழகங்களும் இந்த முறையிலே அமைதியின்மையாலே வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டு, மக்களின் வரிப்பணம் விரயமாவதைப் பார்க்கிறோம். கடந்த நான்கு ஆண்டு காலமாக நம் முன்

(பிற்பகல் 2.00)

உள்ள மிக முக்கியமான பிரச்சினையே பாடத் திட்டங்களை எப்படி மாற்றுவது, தேர்வுமுறைகளை, கல்லூரிகளை நல்ல முறையில் எப்படி நடத்துவது என்பதுபற்றித்தான். அந்த அடிப்படையில்தான் கடந்த நான்கு ஆண்டு காலமாக இருந்து

காலமாக நாங்கள் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வந்தோம். முக்கியமாக இதுகுறித்து அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டத்தைக் கூட்டியதுபற்றி பெருமைப்படுகிறோம். அத்தனை பேரும் தந்த ஆதரவின் அடிப்படையிலும், அத்தனை பேரும் தந்த முடிவின் அடிப்படையிலும், நாங்கள் சில உத்தரவுகளை இது சம்பந்தமாகப் போட்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக கல்லூரி போராட்டத் தேர்தல், மாணவர்களைக் கேலி செய்வது, (ராக்கிங்), தேர்வுகளை முழுமையாகப் பார்த்து எழுதுதல் (மாஸ் காப்பியிங்), வன்முறையில் ஈடுபடுதல் போன்றவை பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்தோம். அதன் அடிப்படையில் நாங்கள் எடுத்த நடவடிக்கையின் காரணமாக, இப்போது கல்லூரிகளிலே அமைதி நிலவுகிறது. இந்த நிலைமை தொடர்ந்து நீடித்தால், எல்லோரும் பாராட்டத்தக்க அளவுக்கு கல்லூரிகளின் நிலைமை மாறிவிடும். அதற்கு அப்புறம் கல்லூரிகளை ஆரம்பிக்கலாம் என்கிற நம்பிக்கை, உறுதி, ஆர்வம் நமக்கு இருக்கிறது. அந்த முறையில் எல்லோரும் விரும்பத்தக்க ஒரு நல்ல மாற்றத்தைக் காண முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சட்டக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், சட்டக் கல்லூரி இருக்கின்ற அந்தக் கட்டிடத்தில் அம்முறையாக உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஒரு பிரிவு வருகிறபோது, அதற்குத் தர வேண்டும் அல்லது தரலாம் என்கிற ஒரு பொதுவான முடிவை எடுத்திருக்கிறோம். அப்படி வந்தால், வேறு இடத்திற்கு அந்தக் கல்லூரியை மாற்ற வேண்டும். அதற்காக தக்க இடத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சட்டக் கல்லூரி இயக்குநரிடம் சொல்லியிருக்கிறோம்.

அடுத்து, சட்டக் கல்வியில் முக்கியமான மாறுதலைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இப்போதெல்லாம் பட்டப் படிப்பு படித்தவர்களைச் சேர்த்து அங்கு மூன்று ஆண்டுக் காலம் அவர்களுக்கு சட்டக் கல்வியைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் படிப்பை முடித்தபின் வெளியே வந்து வக்கீல்களாகவும், மாஜிஸ்ட்ரேட்களாகவும், ஜட்ஜ்களாகவும் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இனிமேல் அந்த முறையை மாற்றியமைத்து 12-வது வகுப்பு படித்தவர்களை எப்படி என்ஜினியரிங் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரி போன்றவற்றுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கிறோமோ அதேபோல, 12 ஆம் வகுப்பு படித்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஐந்து ஆண்டுகள் சட்டக் கல்வியையும் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவெடுத்தோம். மத்திய பார் கவுன்சிலும் சொல்லியதை ஏற்று, அடுத்த ஆண்டு முதல் இதனைச் செயல்படுத்த இருக்கிறோம். இதனால் உண்மையிலேயே சட்டக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் உள்ளவர்கள், விருப்பம் உள்ளவர்கள் இங்கு வரக்கூடிய நிலை ஏற்படும். ஆனால் ஆங்காங்கு சென்று சுற்றி விட்டு அங்கேயெல்லாம் இடம் கிடைக்காமல் இதிலே வருபவர்கள், அல்லது 10 ஆண்டுக்

காலம் எதையோ செய்துவிட்டு கடைசியில் தெரிகின்ற சட்டக் கல்லூரிக்கு வருபவர்கள்—இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் இனி சட்டக் கல்லூரிக்கு வர முடியாது. மேலும் முன்பெல்லாம் படிப்பவர்களிடையே வயது வித்தியாசம் அதிகமாக இருக்கும். உதாரணமாக 20, 21 வயதுள்ளவர்களும் இருப்பார்கள், 55 வயதுள்ளவர்களும் இருப்பார்கள். பல்வேறு அனுபவங்களைப் பெற்றவர்கள், பல்வேறு தொடர்புள்ளவர்கள், பல்வேறு துறைகளில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள்—இவர்களோடு சேர்ந்து அக்கறையோடு சட்டக் கல்வியைப் படிக்கின்ற மாணவர்களும் சேர்ந்து படித்தபோது, அவர்கள் என்னென்ன செய்து வந்தார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். சட்டக் கல்லூரியைத் திறக்க இடம் வேண்டுமென்று கோயம்புத்தூர் மருத்துவக் கல்லூரிக்கு அருகில் இடம் பார்த்தபோது, பக்கத்தில் குடியிருக்கிறவர்கள் அதை எதிர்த்த அனுபவம் எங்களுக்கு வந்தது. இத்தனைக்கும் நாங்கள் இதனை இரகசியமாக வைத்திருந்தோம். இருந்தும் அவர்கள் இதைத் தெரிந்து வேண்டாமென்று சொல்லி நிறுத்தச் செய்தார்கள். பிறகு பீளமேட்டுக்குப் பக்கத்தில் வைக்கலாமென்று சொல்லி இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். அங்கே இருப்பவர்களும் சட்டக் கல்லூரியை ஆரம்பிப்பதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆக, சட்டக் கல்லூரி என்றாலே வேண்டாமென்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு, ஒரு அவப் பெயரைப் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் புதிய பாட முறையினால் எங்கள் ஊருக்கு வேண்டும், ஊருக்கு உள்ளேயே வேண்டும் என்று பொதுமக்களே சொல்கிற நிலைமை வரும். இவர்கள் கட்டுப்பாட்டோடு, ஒழுக்கத்தோடு இருப்பார்கள். சட்டக் கல்லூரியில் சட்டப் படிப்பைப் படிக்க என்று சொல்லித்தான் சேர்கிறார்கள். ஆனால் இனிமேல் வழக்கறிஞர்களாக வர வேண்டுமென்று உண்மையிலேயே இருக்கிற ஆர்வத்தின் காரணமாக வருபவர்களாக இருக்கிற அடிப்படையில்—எங்கோ சுற்றி விட்டு அங்கெல்லாம் இடம் கிடைக்காத நிலையில் இங்கு வருகிற நிலை இனிமேல் இல்லை என்பதால்—இங்கே சட்டக் கல்வியை இனிமேல் உயர்தரமாக முடிக்கிற வாய்ப்பு உண்டாகும். இனிமேல் 12 ஆண்டுகள் படித்தவர்கள்தான் சட்டக் கல்வியைப் பயில முடியும். இதுவரை மூன்று ஆண்டு பட்டப் படிப்புக்குப் பிறகு மூன்று ஆண்டுகள் பி.எல். பட்டப்படிப்பு படிக்கின்ற நிலைமை இருந்து வந்தது. ஆனால் இனிமேல் சட்டக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், 12 ஆண்டு கல்விக்குப் பிறகு சட்டக் கல்வி ஐந்து ஆண்டுகள் என்று கொண்டுவந்து, ஒரு ஆண்டு கல்வி குறைக்கப்படக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தவிரவும் இது மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் மத்தியிலும் ஒரு நல்ல வரவேற்பைப் பெறும்.

அடுத்து, ஆட்சி மொழித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இதனை 25 ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். தமிழ் ஆட்சி மொழி, எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்றெல்லாம் சட்டமன்றப் பேரவையிலும், சட்டமன்ற மேலவையிலும், பொதுக் கூட்டங்களிலும், விழாக்களிலும்கூட எந்த வித குறையும் இல்லாமல் பேசிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனாலும் இதில் இதுவரை எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்கவில்லை. அந்த அடிப்படையில் ஒரு மூன்று ஆண்டு முனைப்புத் திட்டம் ஒன்றைச் செயல்படுத்தினோம். மக்கள் ஆட்சி முறைக்கு இன்றியமையாததும், அரசு அமைப்பில் இடம் பெற்றுள்ளதும், தமிழக அரசின் விழுமிய திட்டமும் ஆகிய மூன்று ஆண்டு முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று இதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டு அரசு ஆணை, நிலை எண் 432, கல்வி, நாள் 10—3—1981-ன்படி முதல் ஆண்டுத் திட்டம் 17 துறைகளில் செயல்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் இத்துறையால் முதல் ஆண்டுத் திட்டம் முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட்டதாக அறிக்கை பெறப்பட்டு, கல்வி அமைச்சரால் சட்டமன்றத்திலே அறிவிக்கப்பட்டது. முதல் ஆண்டுத் திட்டம் 1981 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, அதில் இடம் பெற்ற 17 துறைகளைத் தவிர இதர துறைகளில் நிறைவேற்றுவதற்காக அரசாணை எண் 968, கல்வி, நாள் 21—5—1982 மூலம் ஆணை வெளியிடப்பட்டது. இரண்டாவது ஆண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 1982 ஆம் ஆண்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள துறைகளில் தமிழ் திட்டம் முழுமையாக நிறைவேறி விட்டதா என்பது குறித்த அறிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட துறையிடமிருந்து பெறப்படுகின்றன. மூன்றாம் ஆண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, இந்த ஆண்டு, தலைமைச் செயலகம், தன்னாட்சி நிறுவனங்கள், கூட்டுறவு இணையங்கள், நகராட்சிகள், நகரியங்கள், கழகங்கள், வாரியங்கள் போன்றவை அனைத்திலும் தமிழ் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்பதற்கான கருத்துரு அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு அது இன்றையதினம் அரசின் ஆணையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ் ஆட்சி மொழியாவதற்கு முக்கிய அடிப்படையாக இருப்பவை தமிழ் தட்டச்சு இயந்திரங்கள். 1980 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு நம்மிடம் இருந்த மொத்த தமிழ் தட்டச்சு இயந்திரங்களின் எண்ணிக்கை 565. ஆட்சி மொழியாக தமிழ் மொழி வருவதற்கான சூசகமே இதிலேதான் இருக்கிறது. தமிழ் தட்டச்சுப் பொறிகள் ஆங்காங்கே துறைகளில் பரவலாக வந்தாலொழிய, தமிழ் ஆட்சிமொழியாக வர முடியாது என்கிற நிலையில் அலுவலகங்களிலே உண்மையிலேயே ஆங்கிலத் தட்டச்சுகள்தான் இருந்து வந்தன. இப்போதுதான் அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது, மக்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள், எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, ஏன் துறைகளில் தமிழ் ஆட்சிமொழி ஆகவில்லை என்று பார்த்தால், தமிழ் தட்டச்சுகள்

இல்லாத குறையைக் கண்டறிந்தோம். 1980 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு வழங்கப் பட்ட மொத்த தமிழ் தட்டச்சுப் பொறிகள் 565. ஆனால் 1980-82 ஆம் ஆண்டுகளில் துறைகளுக்கு 1,426 தமிழ் தட்டச்சுப் பொறிகள் ஆங்கிலத் தட்டச்சுக்களை மாற்றியதன் மூலம் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆண்டு மேலும் தமிழ் தட்டச்சுகளின் கூடுதல் தேவையைக் கருதி இரண்டு ஆயிரம் தமிழ் தட்டச்சுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இது சாதாரண காரியமல்ல. 1980 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு மொத்தமே 565 வழங்கப்பட்டிருக்க, 1980-82 ஆம் ஆண்டுகளில் 1,426 தமிழ் தட்டச்சு பொறிகளும், இந்த ஆண்டு இப்போது இரண்டு ஆயிரம் தமிழ் தட்டச்சுப் பொறிகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்றால், நிச்சயமாக இது புரட்சிகரமான மாறுதலை இதிலே ஏற்படுத்தும் என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆட்சி மொழியாக தமிழ் வராமலிருக்கத் தடையாக இருந்தது இந்தத் தமிழ் டைப்ரைட்டர்கள். இப்போது அந்தத் தடையும் உடைத்தெறியப்பட்டு விட்டது. இது நிச்சயம் பெரிய மாறுதலை ஏற்படுத்தும். வரும் ஆண்டுகளில் மேலும் கூடுதலாக தமிழ் தட்டச்சுகளை வழங்க வேண்டியிருக்கும் என்று கருதி 5,000 தமிழ் தட்டச்சுப் பொறிகளுக்கான ஒப்புதல் வேண்டி, எண் 1019, நாள் [illegible]—1—1983 மூலம் கருத்துரு ஒன்று அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அதுகுறித்தும் விரைவில் ஆணை பிறப்பிக்கப்படும். [illegible] பெரிய மாறுதல் ஏற்படும். இந்த [illegible] மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் உணர்வையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

54 வயது, 55 வயது ஆனால் ஆங்கிலத்தில் தான் டைப் பண்ண முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நாம் ஆங்கில டைப்ரைட்டர்களை தமிழ் டைப்ரைட்டர்களாக மாற்றுகிறோம். [illegible] தமிழில் டைப் செய்ய பழகிக்கொள்ள வேண்டும். "இதுவரை ஆங்கிலத்தில்தான் டைப் செய்து வந்தோம். இப்போது வயது 54, 55 ஆகிவிட்டது. ஆங்கிலத்தில்தான் டைப் செய்ய முடியும். தமிழில் டைப் செய்ய முடியாது. ஆகவே [illegible] விலக்கு "எக்செம்சன்" வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இதுவரை அவர்கள் விதிவிலக்கு கேட்டு வாங்கி வந்தார்கள். இப்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன [illegible] கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், இவர்களை [illegible] தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவருகிற திட்டத்தை நிறுத்திவிடுவதா? இவர்கள் [illegible] பெற்றால் [illegible] கிடைக்குமோ அதையெல்லாம் இப்போதே கொடுத்து இவர்களை விடுவித்து அனுப்பி தமிழ் ஆட்சி மொழித் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்துங்கள். அதற்குரிய ஆலோசனையைச் செய்யுங்கள்" என்கிற ஆணையை

அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமைப்படுகிறேன். (பலத்த கரவொலி) இப்போது இருக்கிற அரசுக்கு தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவருவதிலே எந்த அளவுக்கு அக்கறை இருக்கிறது, குறிப்பாக இதிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர் களுக்கு எந்த அளவுக்கு நம்பிக்கையும், ஆசையும், ஆர்வமும் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்டுவதை என்னுடைய கடமை யாகக் கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 2-10)

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, ஆசிரியர் பிரச்சினைகள் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறபோது, இங்கேயுள்ள பல உறுப்பினர் களும், கல்வி அமைச்சரும்கூட "நாங்கள் எல்லோரும் ஆசிரியர்கள் பால் அக்கறை கொண்டவர்களே" என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன். காரணம், ஏதோ இது ஓட்டுக்காகப் பேசுகிற பேச்சல்ல, அல்லது ஆசிரியர்களுடைய தயவுக்காக பேசுகிற பேச்சும் அல்ல. என் கையில் இருப்பது 'நேஷனல் பாலிசி ஆன் எஜுகேஷன்' என்ற புத்தகம். மத்திய அரசிலிருந்து நமக்குத் தரப்பட்டது. இந்தக் கருத்தை நான் படிக்கும்போது, 'நேஷனல் பாலிசி ஆன் எஜுகேஷன்' பற்றிச் சொல்வதாக நினைக்க வேண்டாம். இந்தக் கருத்தை நான் பல விழாக்களிலும் சொல்லி யிருக்கிறேன், பல தடவைகளிலும் பேசியிருக்கிறேன். ஆசிரியர்களைப்பற்றி ஏன் இந்த அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறது இந்த அரசு? அல்லது ஆசிரியர் களுக்காக ஏன் இப்படி அனுதாபத்தோடு நடந்துகொள்கிறது? அதை நான் விளக்கிச் சொல்ல வருவதற்குமுன், அதை அரசு உணர்ந்தால் மட்டும் போதாது, இதை அதிகாரிகளும் உணர வேண்டும், தனியார் கல்வி நிறுவனங்களும் உணர வேண்டும், தலைமை ஆசிரியர்களும், கல்லூரித் தலைவர்களும் உணரவேண்டும், அதற்கு மேல் ஆசிரியர்களும் உணர்ந்து கொண்டால் நல்லது, பொதுமக்களும் உணரவேண்டும். இந்த அடிப்படையைப் புரிந்துகொள்வது கல்வித் தரத்தின் மேம்பாட்டுக்கு உதவியாக இருக்கும். இரண்டு, மூன்று வரிகளை மட்டும் அந்தப் புத்தகத்திலிருந்து படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

"Of all the factors which determine the quality of education and its contribution to national development, the teacher is undoubtedly the most important. It is on his personal qualities and character, his educational qualifications and professional competence that the success of all educational endeavour must ultimately depend. Teachers must, therefore, be accorded an

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1983 ஏப்ரல் 5

honoured place in society. Their emoluments and other service conditions should be adequate and satisfactory having regard to their qualifications and responsibilities.''

ஆகவே, ஆசிரியர்கள்பற்றி நாம் அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறோம். அவர்கள் திருப்தியாக இருந்தால்தான், நம் கல்வித் திட்டங்கள் வெற்றி பெறும். நல்ல கல்வித் திட்டங்கள் வெற்றி பெற்றால்தான், தேசிய முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்ற தொடர்பின் அடிப்படையில்தான் நாம் ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினையில் அக்கறை எடுத்து வருகிறோம். நம்முடைய முடிவுகளையும் உதவிகளையும் பார்க்கிறவர்கள் ஒரு சார்பாக எடுக்கப்பட்டவைகள் என்று நினைக்க வேண்டாம். இது ஒரு 'பார்ட்டிசன் வியூ' அல்ல. தேசிய முன்னேற்றத்தின் அடிப்படையில் எடுக்கப்படுகிற முக்கியமான முடிவுகள் என்பதை நாங்கள் உணருவதைப் போலவே ஆசிரியர்களும் உணர வேண்டும். உறுப்பினர்கள் உணர வேண்டும். கல்வி நிறுவனங்களின் தலைவர்கள், அந்த நிறுவனங்களில் பொறுப்பேற்றிருக்கிற நிர்வாகிகள் உணர வேண்டும், மக்களும் உணர வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக ஆசிரியர்கள் மத்தியில் பேசப்படுவது 'இன்டக்டட் டீச்சர்ஸ்' அதாவது 'உட்படுத்தப்பட்ட ஆசிரியர்கள்' பற்றியது. நாம் 11-வது, 12-வது வகுப்புகளுக்கு கல்லூரியிலிருந்து அந்தக் கல்வியைக் கொண்டு வருகிறோம். அப்படி கொண்டுவரும் போது, அதன் தரம் குறையாமலிருக்க வேண்டுமானால், ஆசிரியருடைய தகுதியை நாம் குறைக்கக் கூடாது. அந்த அடிப்படையில்தான் 11, 12-வது வகுப்புகளுக்குச் சொல்லித் தருகிற ஆசிரியர்கள், எம்.ஏ., எம்.எஸ்சி. படித்தவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று நாம் விதியை வகுத்தோம். ஆனால் உடனடியாக போதுமான அளவுக்கு ஆசிரியர்கள் கிடைக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் 11-வது ஒழிக்கப்படுகிறபோது, நம்மிடத்திலே இருக்கிற பி.ஏ., பி.டி., பி.எஸ்.சி., பி.டி. ஆசிரியர்கள் வேலை இழக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையும் ஒரே சமயத்தில் வந்த போது, அனுபவம் உள்ள பி.ஏ., பி.டி., பி.எஸ்.சி., பி.டி. படித்த ஆசிரியர்களை நாம், எம்.ஏ., எம்.எஸ்சி.-க்கு பதிலாக தற்காலிகமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற முடிவை எடுத்து, அப்படியேகூட உபயோகித்துக் கொள்ளாமல், அவர்களுக்கு ஓரியண்டேஷன் கோர்ஸை ஒவ்வொரு பாடத்திலும் தந்து, 11-வது, 12-வது வகுப்புப் பாடத் திட்டங்களில் ஒரு அறிமுகத்தை உருவாக்கி, அவர்கள் படித்ததை மறந்திருந்ததை எல்லாம் நினைத்துப் படித்து தயார்படுத்தி, இந்த வகுப்புகளை எடுத்துச் சொல்லித் தருவதற்கு அவர்களை அனுமதித்தோம். நான்கைந்து ஆண்டு காலமாக அப்படிச் சொல்லித் தந்து வருகிறார்கள். இன்றைய நிலையில் அவர்களைத் திரும்ப அனுப்பாமல், இதுவரையில்

1983 ஏப்ரல் 5] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

அவர்கள்தான் சொல்லித் தந்தது என்றாலும், எம்.ஏ., எம்.எஸ்சி. தகுதி பெற வேண்டும் என்று சொன்னோம். அதிலே ஹிஸ்டரி, எக்கனாமிக்ஸ் போன்ற பாடங்களில் சுலபமாக கரஸ்பாண்டன்ஸ் கோர்சில் சேர்ந்து தகுதி பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் சயன்ஸ் பாடம் எடுத்தவர்கள் அதைத் தனியாகப் படித்து பரிட்சை எழுத முடியாது என்ற முறையில் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு சம்மர் கோர்ஸ், காண்டாக்ட் கோர்ஸ் நடத்தி, கரஸ்பாண்டன்ஸ்-கம்-காண்டாக்ட் கோர்ஸ் ஒன்றை ஏற்படுத்தச் செய்து, அவர்களை அதில் சேர்ந்து படிக்கச் சொன்ன நேரத்தில், "நாங்கள் சொல்லித் தருகிற அளவுக்கு அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளத் தயார், ஆனால், இந்த வயதில் எங்களைக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டாம்" என்று கேட்டுக்கொண்டே வந்தார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகளை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். நான்கு ஆண்டுகள் அவர்களுடைய பணியைப் பரிசீலித்ததில், நல்ல முறையில் கடமையை ஆற்றிவந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அதிகாரிகள் மூலமாகவும், தலைமை ஆசிரியர்கள் மூலமாகவும் தெரிந்து கொண்ட பிறகு, கீழ்க்கண்ட முடிவை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

"1978-79 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் மேல் நிலைப் பள்ளி வகுப்பு முறை (10 + 2 + 3 முறையில் + 2 நிலை) தொடங்கப்பட்டபோது, மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்பு ஆசிரியர்களுக்குப் பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதியும் ஆசிரியர் பயிற்சித் தகுதியும் உரிய தகுதிகளாக நிர்ணயிக்கப்பட்டன. எனினும் ஏற்கெனவே உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகளில் பணியாற்றி வந்த ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்ற அனுபவம் வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் பட்டமேற்படிப்புத் தகுதி இல்லாவிட்டாலும்கூட "உட்படுத்தப்பட்ட" (இன்டக்டட்) ஆசிரியர்களாக மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகளில் நியமிக்க அனுமதிக்கப் பட்டனர். அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட "உட்படுத்தப்பட்ட" ஆசிரியர்களில் கணிதம், இயல்பியல், வேதியல், தாவர இயல், விலங்கியல் ஆகிய பாடங்களைக் கற்றுத் தரும் சுமார் 3,950 மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்பு ஆசிரியர்கள் இன்னும் பட்டமேற்படிப்புத் தகுதியை அடையாமல் உள்ளனர். 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்பு ஆசிரியர் பணி இடங்களுக்கான பணி விதிகளை அரசு வெளியிட்டபோது மேற்சொன்ன 'உட்படுத்தப்பட்ட' ஆசிரியர்கள் பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதியைப் பெற்றுக் கொள்ள 1—7—1978-லிருந்து ஐந்து ஆண்டுகள் கால வரம்பு அனுமதிக்கப் பட்டது. இடையில் 'உட்படுத்தப்பட்ட' ஆசிரியர்களுக்குப் பல்கலைக் கழகங்களின் உதவியோடு எம்.ஏ./எம்.எஸ்சி. வகுப்பான பள்ளி விடுமுறைக் காலங்களிலும் அஞ்சல் வழிக் கல்வி மூலம் நடத்துவதற்கான ஒரு திட்டத்தை அரசு 1981-ல் உருவாக்கியது. அத்திட்டத்தின்கீழ் 'உட்படுத்தப்பட்ட'

ஆசிரியர்கள் பயன் பெறுவதில் சில இடர்ப்பாடுகள் இருந்ததால் அத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படவில்லை. இப்போது தமிழ்நாடு பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சங்கம் இது குறித்து அரசின் முன்வைத்த கோரிக்கையை ஆய்வு செய்து அரசு பின்வரும் முடிவை எடுத்துள்ளது. அதாவது மேற்சொன்ன 'உட்படுத்தப் பட்ட' ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் தமிழ்நாடு கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவனத்தின் மூலமாக 10 மாதச் சான்றிதழ் பயிற்சி வகுப்பு ஒன்றை, பட்ட மேற்படிப்பு ஆசிரியர்கள் சான்றிதழ் என்ற பெயரில், அரசு இவ்வாண்டு 1983-84-ல் தொடங்கி நடத்தும். ஆண்டுக்கு 2,000 ஆசிரியர்கள் வீதம் 'உட்படுத்தப்பட்ட' ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் இரண்டு ஆண்டுகள் சான்றிதழ் வகுப்பு நடத்தி முடிக்கப்படும். அந்தப் பயிற்சியை முடித்து சான்றிதழ் பெறும் மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்பு ஆசிரியர்கள் அனைவரும் மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்பு ஆசிரியர்களுக்கு உரிய தகுதி பெற்றவர்களாக அறிவிக்கப்படுவார்கள். இதற்கேற்ற வகையில் 1981 ஏப்ரலில் வெளியான பணி விதிகளும் திருத்தம் செய்யப்படும். இப்போது உடனடியாக அவ்விதிகளில் 'உட்படுத்தப்பட்ட' ஆசிரியர்கள் பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதியை 30—6—1983-க்குள் பெற்றாக வேண்டும் என்று உள்ள விதியைத் திருத்தி, அவர்களுக்கு மேலும் ஓராண்டு காலம் அவகாசம் அளிக்கப்படும். தமிழ்நாடு கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவனம் நடத்தவிருக்கும் 10 மாத கால அஞ்சல் வழிச் சான்றிதழ் பயிற்சிக்கு அரசு மிகக் குறைந்த அளவே கற்பிப்புக் கட்டணம் விதிக்க முடிவு செய்துள்ளது. ஒரு ஆசிரியருக்கு ஆண்டுக்கு ரூபாய் 250 அளவிலேயே கற்பிப்புக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படும். தேர்வுக் கட்டணம் ரூபாய் 100 ஆக இருக்கும். ஆக மொத்தம் ரூபாய் 350 அளவிலேயே செலவாகும். ஏற்கெனவே, அனுபவம் வாய்ந்துள்ள 'உட்படுத்தப்பட்ட' ஆசிரியர்கள் அரசு அளிக்கும் இச்சலுகையை வரவேற்று பயன்பெறுவார்கள் என்று அரசு நம்புகிறது.

(பிற்பகல் 2-20)

மேல்நிலைப் பள்ளித் தொழிற்பாட ஆசிரியர்களுக்குச் சிறப்பு ஊதியம் உயர்வு.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் 'உட்படுத்தப்பட்ட' ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் மாதந்தோறும் சிறப்பு ஊதியம் ரூ. 40 வழங்கப்படுகிறது. முன்னர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இருமுனைப் பாடத் திட்டங்களைக் கற்றுத் தரும் தொழிற்பாட ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படும் சிறப்பு ஊதியத்தை ரூ. 25-லிருந்து ரூ. 40 ஆக உயர்த்த அரசு ஆணையிடுகிறது.

மேல்நிலைப் பள்ளி உடற்பயிற்சி ஆசிரியைகள் சிறப்பு ஊதியம் உயர்வு.

மாணவர் மாணவியர் இருபாலாரும் பயிலும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்பு மாணவியருக்கு உடற்பயிற்சி அளிக்கும் ஆசிரியைகளின் சிறப்பு ஊதியத்தை ரூ. 25-லிருந்து ரூ. 40-க்கு உயர்த்தவும் அரசு ஆணையிடுகிறது.

மேல்நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களுக்குக் கணக்குத் தேர்வு இரண்டாம் பகுதி நீக்கம்.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் தலைமை ஆசிரியர்கள் தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக் குழு நடத்தும் அரசு அலுவலர்களுக்கான கணக்குத் தேர்வில் முதல் பாகம் மற்றும் இரண்டாம் பாகம் தேற வேண்டும் என்று விதிகளில் நிர்ணயித்திருப்பதை மாற்றி, அத்தேர்வில் முதல் பாகம் மட்டும் தேறினால் போதும் என்ற கோரிக்கை வந்துள்ளது. அரசு அதைக் கொள்கையளவில் ஏற்கிறது. தேர்வாணைக் குழுவுடன் கலந்து விதிகளில் இதற்கான திருத்தம் செய்யப்படும். இந்த முடிவினால் அத்தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் நிர்ணயம் செய்வதில் தற்பொழுதுள்ள சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு கிட்டும்.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகட்ட கடன்.

1—6—1981 முதல் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளி ஆசிரியர்களும் ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்களும் அரசுப் பணியாளர்களாக ஏற்கப்பட்டுள்ளனர். அரசு ஊழியர்களுக்குள்ள அனைத்துச் சலுகைகளும் 1—6—1981 முதல் விரிவாக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு ஏற்கெனவே ஆணையிட்டுள்ளது. அவர்கள் முன்னர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பணியிலிருந்த பணிக் காலத்தையும் சேர்த்து அன்று ஆறு ஆண்டுப் பணி முடித்திருப்பின் வீடு கட்டும் முன் பணம் பெறத் தகுதி உண்டு என்று அரசு தெளிவாக ஆணையிட இருக்கிறது. மேலும் இவர்களுக்கு வீடு கட்டும் கடன் வழங்குவதற்கு என்றே 1983-84-லிருந்து ஆண்டுதோறும் ரூ. 50 லட்சம் சிறப்பு நிதி ஒதுக்கமாகச் செய்யப்படும். 1983-84 பட்ஜெட்டில் இந்த நிதி ஒதுக்கம் முதலிலேயே செய்யப்படவில்லை. என்றாலும், இவ்வாண்டு திருத்த மதிப்பீட்டில் இந்த நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படும். இவர்களுக்கு வீடு கட்டும் முன் பணத்தை வழங்கும் அதிகாரம் அந்தந்த மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்படும்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1983 ஏப்ரல் 5

அரசுப் பள்ளிகளில் உடற்பயிற்சி இயக்குநர் பணிவரன்முறை (முன்தேதியிட்டு).

1—4—1970 முதல் 30—3—1973 முடியவுள்ள காலத்தில் அரசுப் பள்ளிகளில் முதலில் தற்காலிகமாக நியமனம் செய்யப்பட்டு பின்னர் தமிழ் நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக் குழுவினால் முறையான நியமனம் செய்யத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அரசுப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் உடற்பயிற்சி இயக்குநர்களின் பணியினை அவர்களுள் பணிமூப்பில் முதியவரின் பணி வரன்முறை செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்தோ அல்லது அவரவர் முதன் முதலில் தற்காலிகப் பணியில் சேர்ந்த நாளிலிருந்தோ (எது பிந்தியதோ அன்றிலிருந்து) வரன்முறைசெய்ய அரசு ஆணையிடுகிறது.

பல்கலைக் கழக ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்கள் சம்பள ஒழுங்குமுறைக்கு குழு.

பல்கலைக் கழகங்களில் பணிபுரியும் ஆசிரியரல்லாத ஊழியர்களின் சம்பளமும் படிகளும் பல்கலைக் கழகங்கள்தோறும் வேறுபட்டு இருப்பதை மாற்றி, ஒரு ஒழுங்கான நடைமுறையைச் செயல்படுத்துவதுபற்றி அரசுக்கு ஆலோசனை நல்க ஒரு குழுவினை இரண்டாம் செயலாளர் தலைமையில் அமைக்க அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. கல்விச் செயலாளர், நிதிச் செயலாளர், ஆகியோரும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணா பல்கலைக் கழகம், தமிழ் நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றின் துணை வேந்தர்களும் அக்குழுவின் உறுப்பினர்களாவர்.

உடற்பயிற்சிக் கல்லூரி முதல்வர்கள் ஊதிய விகிதம்.

தனி நபர் குழுவின் பரிந்துரையினையொட்டி உடற்பயிற்சிக் கல்லூரிகளின் முதல்வர்களின் ஊதியத்தை இதர கலை அறிவியல் கல்லூரி முதல்வர்களின் ஊதியத்திற்கு இணையாக ரூ. 1,200—50—1,300—60—1,900 என்று 1—1—1974-லிருந்து உயர்த்தி அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. பணப்பயன் 1—1—1977-லிருந்து அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். இது தவிர அவர்களுக்கு 1—9—1982-லிருந்து மாதம் ரூ. 200 தனி ஊதியமும் கிடைக்கும்.

தேர்வுநிலை மற்றும் சிறப்புநிலை சம்பள விகிதம்.

அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரை அரசு ஏற்கெனவே வெளியிட்டுள்ள பொது ஆணைகளின்படி தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலை பெறும் ஊழியர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச பணப்பயன் ரூ. 5-லிருந்து ரூ. 15

1983 ஏப்ரல் 5] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

வரை தரப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இந்தச் சலுகையை தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்ற பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் விரிவாக்கி அரசு ஆணை வெளியிடுகிறது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்களுக்கு சென்னை மற்றும் மதுரை-காமராசர் பல்கலைக் கழகப் பணியாளர்களின் ஊதிய விகிதத்தைவிடக் குறைவாக ஊதிய விகிதம் இருப்பதால் இதனை ஈடு செய்ய, வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியரல்லாத மற்ற ஊழியர்களுக்கு அனுமதித்துள்ளதுபோல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஊழியர்களுக்கும் 1—1—1980 முதல் பல்கலைக் கழகப்படி வழங்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாநில விளையாட்டு மன்றம் மற்றும் மாவட்ட விளையாட்டு மன்றங்களின் அலுவலர்களுக்கு தமிழ் நாடு அரசு ஓய்வூதியம், குடும்ப ஓய்வூதியம், ஓய்வு காலப் பணிக் கொடை முதலியவற்றை அளிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

இது 1—4—1976 தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும்.

விளையாட்டுகளுக்கு முனைப்பு அளிப்பதற்காக, ஒவ்வொரு வருவாய் மாவட்டத்தையும் இரண்டு விளையாட்டுத்துறை மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கும் திட்டம் இந்த ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது.

இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக நாம்தான் இதைச் செய்யவிருக்கிறோம்.

நெல்லை, தஞ்சை, மதுரை வருவாய் மாவட்டங்கள் இவ்வாறு இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட இருக்கின்றன.

நமது நாட்டிலேயே ஓரே ஒரு தேசிய விளையாட்டுக் கல்லூரி (என்.ஐ.எஸ். பாட்டியாலா) பாட்டியாலாவில்தான் இருக்கிறது. அவற்றின் கிளைகள் கல்கத்தாவிலும், பெங்களூரிலும் செயல்படுகின்றன.

விளையாட்டுத் திறன் பயிற்றுவிக்கும் பயிற்சியாளர்களை இந்தக் கல்லூரி தயார் செய்கிறது. இதன் மூலம் தயாரான பயிற்சியாளர்கள் 200 பேர்தான் தமிழ் நாட்டில் உள்ளனர்.

இதுபோன்றே ஆயிரக்கணக்கான பயிற்சியாளர்களைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும், பள்ளிகளில் உள்ள உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களை, விளையாட்டுப் பயிற்சியாளர்களாகப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும், தமிழ்நாட்டில் ஒரு விளையாட்டுப் பயிற்சிக் கல்லூரி தொடங்க அரசு முடிவெடுத்து, பட்ஜெட்டில் ஒரு அடையாள நிதி ஒதுக்கீடும் செய்துள்ளது.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1983 ஏப்ரல் 5

தனியார் மற்றும் அரசு பொறியியல் கல்லூரிகளில் உள்ள இணை விரிவுரையாளர்கள், விரிவுரையாளர்கள், உதவிப் பேராசிரியர்கள் மற்றும் பாலிடெக்னிக்குகளிலும் சிறப்புத் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களிலும் உள்ள இணை விரிவுரையாளர்கள், விரிவுரையாளர்கள் ஆகியோர் பலர் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பதவி உயர்வின்றி தேக்க நிலையில் இருந்து வருகின்றனர். இதனால் தொழில் கல்வி நிலையங்களில் ஆசிரியர் பதவிகளுக்குப் பணி செய்ய தகுந்தவர்கள் போதிய அளவு வருவதில்லை. எனவே அரசு இக்குறையினை நீக்க பொறியியல் மற்றும் பாலிடெக்னிக்குகளில் உள்ள மேற்சொல்லப்பட்ட ஆசிரியர்கள் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒரே பதவியில் தொடர்ந்து இருந்தால் அவர்கள் அடுத்த மேல் பதவிக்கு உயர்த்தம் செய்யப் படுவார்கள். அவ்வாறு பதவி உயர்த்தம் பெறுவதற்கு அவர்கள் மேல் பதவிக்கான கல்வித் தகுதிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரி நிர்வாகம் 1982-83 ஆம் ஆண்டில் முதல் ஆண்டு பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளை மூடியதைத் தொடர்ந்து அக்கல்லூரி ஆசிரியைகள் போராட்டம் நடத்தினர். போராட்டம் 24—8—1982 முதல் 17—11—1982 வரை 85 நாட்கள் நடந்தது. அவர்களில் பலரை கல்லூரி நிர்வாகம் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்தது. போராட்ட காலத்தில் ஆசிரியைகள் கல்லூரி வளாகத்திற்கு வெளியே வகுப்புகள் நடத்தினர். பின்னர் கல்லூரி நிர்வாகத் திற்கும் ஆசிரியைகளுக்கும் இடையே சமரசம் ஏற்பட்டு ஆசிரியைகள் வேலைக்குத் திரும்பினர்.

ஆசிரியர் போராட்ட காலத்தை ஊதியமில்லாத விடுப்பாகக் கருத வேண்டு மென்று அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. எனினும் எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரி ஆசிரியைகள் போராட்டம் கல்லூரி நடைபெறாத நிலையை ஏற்படுத்தி மாணவியரின் படிப்பைத் தடுத்துவிடும் நோக்கத்தில் நடந்ததல்ல என்பதால், இதனை ஒரு தனி நிகழ்வாகக் கருதி அக்காலத்தைப் பணிக்காலமாகக் கருதி ஊதியத்தையும் இதர உரிமைகளையும் அவர்களுக்கு வழங்கலாம் என அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

நோட்டுப் புத்தகங்களைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு விலை நிர்ணயிப்பதில் பிரச்சினை ஏற்பட்டு கோர்ட்டில் ஒரு வழக்கு இருப்பதால், மலிவு விலையில் காகிதம் தரவில்லை என்பது உண்மை. இதன் காரணமாக ஒரு பிரச்சினை உருவாகும் என்று தமிழ் நாடு பாட நூல் நிறுவனம் ஒரு நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

1983 ஏப்ரல் 5] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

சில காகித ஆலைகள் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு மேல் முறையீடு செய்ததில் சில கோர்ட்டுகள் மெட்ரிக் டன் ரூ. 5,250 முதல் ரூ. 6,500 வரை விலையை நிர்ணயித்துள்ளன. இதன் மேல் மத்திய அரசு மேல்முறையீடு செய்ததாகத் தெரியவில்லை. பேப்பர் விலைக்குத் தகுந்தாற்போல் மத்திய அரசு நோட்டுப் புத்தகத்தின் விலையை மாற்றியமைக்கவில்லை.

தமிழ் நாடு சேஷசாயி மில்லுக்கு டன்னுக்கு ரூ. 5,250 விலை கர்நாடக கோர்ட்டு நிர்ணயித்துள்ளது. அரசு முடிவான கிரயம் நிர்ணயிக்காமலும், கோர்ட் மூலம் முடிவான ஒரு விலை நிர்ணயிக்காமலும் உள்ள நிலையில் ஒவ்வொரு காகித ஆலையும் ஒவ்வொரு விலைக்கு விற்கின்றன.

இப்போது நோட்டுப் புத்தகங்கள் செய்ய நமக்குத் தேவையானது 4,500 மெட்ரிக் டன். தமிழ் நாடு பாட நூல் நிறுவனத்திடம் உள்ள நோட்டுப் புத்தகங்கள், அதாவது ஸ்டாக் இருப்பது 1,200 மெட்ரிக் டன்களாகும். மாவட்ட அளவில் விற்பனையாகாமல் இருப்பது மொத்தம் 750 மெட்ரிக் டன்களாகும். தமிழ் நாடு பாட நூல் நிறுவனம் சேஷசாயி மில்லில் மெட்ரிக் டன் ரூ. 5,250 என்ற மிகக் குறைந்த விலையில் 1,500 டன் வாங்கி அவைகளை நோட்டுப் புத்தகங்களாக உற்பத்தி செய்ய உள்ளது. அந்த

(பிற்பகல் 2-30)

வகையில் 1,500 டன். ஆகவே மாணவர்களுக்கு ஏப்ரல், மே மாதங்களில் விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்த அளவு 3,450 டன்களாகும். சப்ளை செய்ய உத்தேசம் 75 சதவீதம். இது அரசு நிர்ணயித்த விலையில் விற்கப்படும். இதனால் வெளி மார்க்கெட்டில் கணிசமாக விலை குறையும் என்று நாம் நம்புகிறோம். இப்படி பல்வேறு முடிவுகளையும், முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு கல்வித் துறையினுடைய மேம்பாட்டிற்கு நாம் பாடுபட்டு வருகிறோம்.

இன்னுமொரு புள்ளிவிவரத்தைச் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன். பொறியியல் கல்லூரிகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்காக 18 சதவீதம் ஒதுக்கி யிருக்கிறோம். அதிலே எந்த அளவிற்குச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்றால் 1970-71-ல் 3.7 சதவீதம், 1976-77-ல் 11.4 சதவீதம் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 1977-78-ல் 10.6 சதவீதம் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 1978-79-ல் 18.1 சதவீதம் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டதைவிட இந்த ஆண்டில் அதிகமாகச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 1982-83-ல் 19 சதவீதம் மாணவர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே பிற்பட்டோர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் 1970-71-ல் 46 சதவீதம் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 1976-77-ல் 52.7 சதவீதம் சேர்ந் திருக்கிறார்கள். 197 49 சதவீதம் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். குறைந்திருக்

கிறது. 1978-79-ல் 51.6 சதவீதம் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 1979-80-ல் 55 சதவீதம் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 1980-81-ல் 59 சதவீதம் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 1981-82-ல் 59.2 சதவீதம் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். 1982-83-ல் 62 சதவீதம் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இதிலே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே சேர்வது ஆரம்பித்த பிறகு உள்ள அந்தக் கணக்கு இதிலே வராது என்ற முக்கியமான செய்தியை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இப்படி முன்னேற்றத்தை நாம் அடைந்திருக்கிறோம்.

தொழிற் கல்விக்கு ஒதுக்கிய தொகை குறைந்திருக்கிறது என்று ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. 1973-74-ல் 6 கோடியே 67 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. 1977-78-ல் 6 கோடியே 44 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. குறைந்ததாக நினைக்க வேண்டாம். இதற்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் காரணமாக இருக்கலாம். 1978-79-ல் 767 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு 17 கோடியே 17 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே வரவர தொகையை அதிகரித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். கணிசமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி பல்வேறு முறைகளில் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு கல்வியின் மேம்பாட்டிற்காக கல்வித் துறை பாடுபட்டு வருகிறது. இதிலே பல்வேறு கருத்துக்களுக்குப் பதில் சொல்லாமல் இருக்கக் கூடும். அவைகள் எல்லாம் குறிக்கப்பட்டு தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்ற உறுதியைத் தந்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிவிப்பிலே ஆசிரியர்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படாமல் பாதுகாப்பு வழங்க முன் வந்தமைக்காகவும், நீக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு முழு பாதுகாப்புச் சலுகை வழங்கியமைக்காகவும், பைஃபர்கேட்டெட் ஆசிரியர்களுக்கு மேலும் சலுகையை வழங்கியமைக்காகவும், பல்பல சலுகைகளை மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் வழங்கியமைக்காகவும் ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்தின் சார்பிலே இதயபூர்வமான நன்றியையும் வாழ்த்துதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை 6—4—1983 அன்று காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 2-33)

5 அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 95. Policy Note on Leprosy Beggars Rehabilitation Programme, 1983-84 (Tamil and English).

* 96. Policy Note on Motor Vehicles Acts–Administration 1983-84 (Tamil and English).

* 97. Policy Note on Tourism, 1983-84 (Tamil and English).

* 98. Performance Budget on Tamil Nadu Port Department 1983-84 (Tamil and English).

* 99. Tamil Nadu—An Economic Appraisal, 1980. (English).

£ 100. Policy Note on Community Development and Municipal Administration, 1983-84 (Tamil and English).

£ 101. Performance Budget on Community Development 1983-84 (Tamil and English).

£ 102. A Booklet on "National Rural Employment Programme" (Tamil and English).

£ 103. A Booklet on "Self Sufficiency Scheme in Tamil Nadu A New Dimension in Rural Development" (Tamil and English).

£ 104. A Note on the performance of Municipalities and Township Committees in Tamil Nadu (1977-78 to 1982-83), (Tamil and English).

105. Policy Note on Medical, 1983-84 (Tamil and English).

106. Policy Note on Public Health, 1983-84. (Tamil and English).

107. Policy Note on Indian Medicine, 1983-84. (Tamil and English).

---

* Laid on the Table of the House on 4-4-1983.

£ Circulated to all M.L.Cs, on 4-4-1983.

108. Performance Budget on Medical Services and Family Welfare, 1983–84 (English).

109. Performance Budget on Medical Education Department, 1983–84 (English).

110. Performance Budget on Indian Medicine, 1983–84, (English).

111. Performance Budget on Public Health and Preventive Medicine, Primary Health Centres, State Health Transport Organisation, Drug Control Administration and Tamil Nadu Prevention and Control of Water Pollution Board, 1983–84 (English).

இணைப்பு I

(186ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

கடந்த ஆண்டு தென் மேற்குப் பருவக் காற்று மழை தமிழ் நாட்டில் பொய்த்ததின் காரணமாக குறுவை நெல் உற்பத்தி கணிசமாகப் பாதிக்கப் பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து வட கிழக்குப் பருவக் காற்று மழையும் பல மாவட்டங்களில் பொய்த்துவிட்டது. இதன் காரணமாக, சாதாரணமாக நெல் உற்பத்தி உபரி மாவட்டங்களான செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு ஆகிய மாவட்டங் களில் மிக அதிக அளவிலும், மற்ற மாவட்டங்களில் பரவலாகவும் நெல் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. நெல் உற்பத்தியில் மிகக் கணிசமான அளவு துண்டு விழக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. சோளம், ராகி போன்ற தானியங்களின் உற்பத்தியும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஜூன் 1982 முதல் மைய இருப்பிலிருந்து இம்மாநிலத்திற்கு அரிசி ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை.

நெல் உற்பத்தியும், புஞ்சை தானியங்களின் உற்பத்தியும் பெரும் அளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதால் வெளிச்சந்தையில், அரிசியின் விலை சிறிது உயர்ந் துள்ளது. ஆனால் ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதால் 1—2—1983 முதல் ரூ. 1,000-க்குக் குறைவாக மாத வருவாய் உள்ள குடும்பங் களுக்கு சாதாரண ரக அரிசி கிலோ ரூ. 1.75-க்கும் சன்ன ரக அரிசி கிலோ ரூ. 2.00-க்கும் விற்கப்படுகிறது. தனியார் கடைகளில் முறையே ரூ. 3.60-க்கும் ரூ. 3.80-க்கும் விற்கப்படுகிறது. அட்டைதாரர்களுக்கு ஆண்டு முழுவதும் அரசு குறித்த விலையில் அத்தியாவசியப் பொருட்கள் வழங்கி வருகிறது. இதனால்தான் வெளிச்சந்தையில் விலை ஓரளவு கட்டுப்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

உணவு விடுதிகளில் பண்டங்களின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதுபற்றி அரசு பலமுறை ஆராய்ந்து வந்துள்ளது. உணவு விடுதி உரிமையாளர்களுடன் பேச்சு வார்த்தைகளும் நடைபெற்றுள்ளன.

தமிழ் நாட்டில் பல ஆயிரக்கணக்கான உணவு விடுதிகள் உள்ளன. உணவு விடுதிகள் 'ஏ', 'பி', 'சி' என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் நட்சத்திர ஓட்டல்கள் முதல் மிகச் சிறிய தேனீர் விடுதிகள் வரை அடங்கும். எல்லா உணவு விடுதிகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான விலைவாசிகள் நிர்ணயிக்க முடியாது. ஒவ்வொன்றிலும் இருக்கும் வசதிகள், செலவினங்கள் போன்றவையைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு தான் விலைகள் நிர்ணயிக் கின்றார்கள். இருந்தாலும் ஏழை, நடுத்தர வர்க்கத்தினர்கள் பயனடையும் பொருட்டு விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்பது அரசின் நோக்கம்.

உணவு விடுதி உரிமையாளர் சங்கம், எல்லாப் பொருட்களுக்கும் விலைகள் உயர்ந்து விடுவதாலும், மற்ற பல செலவினங்கள் கூடிக்கொண்டே வருவதாலும், விலைகளை உயர்த்தாமல் இருக்க முடியவில்லை என்றும், அரசு அத்தியாவசியப் பொருட்களை குறிப்பிட்ட விலைக்கு வழங்குமானால் இட்லி, காபி, தேனீர் போன்ற பொருட்களை 15—9—1980 முதல் கீழ்க்கண்டவாறு விற்கமுடியும் என்றும் அறிவித்தார்கள்:

உணவுப்பண்டங்கள்.	விலைகள் (பைசாவில்).		
	'ஏ' பிரிவு	'பி' பிரிவு	'சி' பிரிவு
இட்லி (2)	35	30	30
காபி (120 மி.லி.)	50	45	40
தேனீர் (120 மி.லி.)	35	30	25

வியாபார நோக்குடன் செயல்படும் உணவு விடுதிகளுக்கு அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் கொடுக்கக்கூடாது என்பது மைய அரசின் கொள்கை. மேலும் பல பொருட்களில் பற்றாக்குறை உள்ளது. அதனால் நாம் அரிசி, சர்க்கரை, எண்ணெய் போன்ற பொருட்களைக் கொடுக்க முடியவில்லை. உணவு விடுதி களும் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. அதனால் உணவு விடுதிகள் (உணவுப்பண்டங்கள் விலை மற்றும் எடை நிர்ணயக்) கட்டுப்பாடு ஆணை ஒன்றை வெளியிடலாமா என்று ஆராய்ந்து வருகிறது. இதற்காக கோயம்புத்தூர் அவினாசிலிங்கம் மனையியற் கல்லூரி முதல்வரையும், அடையாறு கேடரிங் இன்ஸ்டிடியூட்டின் முதல்வரையும் கலந்தாலோசித்து, பாமர மக்கள் அதிகம் பயன்படுத்தும் இட்லி, மெதுவடை, தோசை, காபி, தேனீர் ஆகிய சிற்றுண்டிகளுக்கும், ஜனதா சாப்பாட்டிற்கும் நியாயமான

விலைகள் ஆராயப்பட்டு வருகிறது. அப்படி விலை நிர்ணயிக்கும்போது இவற்றைத் தயாரிக்கத் தேவையான இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலைகள் மற்ற செலவினங்கள் முதலியனவும் கணக்கில் கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்த ஆணைக்கு மைய அரசின் ஒப்புதலும் தேவை.

ஆதரவற்ற விதவைத்தாய்மார்களுக்கு நிதியுதவி அளித்து மலிவு விலையில் சிற்றுண்டிகள் தயாரித்து விற்க அரசு சிறு சிற்றுண்டி விடுதிகளை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்துள்ளது. இவை முழு அளவில் செயல்பட ஆரம்பித்தால் ஓரளவு பொதுமக்களுக்கு மலிவு விலையில் சிற்றுண்டிகளை வழங்க இயலும். இதனால் உணவுப்பண்டங்களின் விலைகளை ஓரளவிற்குக் கட்டுப்படுத்த இயலும் என்று நம்பலாம்.

இணைப்பு II

[190 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (2)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

கூட்டுறவுத் துறையின் சார்பில் கடலூர் நகராட்சிப் பகுதியில் 17 நியாய விலைக் கடைகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இக்கடைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அரிசியைப் பெற்று குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு விநியோகம் செய்யப் படுகிறது. உணவுத் துறையில் இன்று உள்ள சிரமமான நிலைமையில் சில இடங்களில் தற்காலிகமாக குறைந்த அளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். அதை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்ய அதிகாரிகளுக்கு அறிவுரைகள் வழங்கப் பட்டுள்ளன. கடலூர் நகராட்சிப் பகுதியிலுள்ள கீழ்க்கண்ட இடங்களில் தமிழ் நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகக் கடைகள் மூலமாகவும் அரிசி வழங்கப்படுகிறது.

1. மஞ்சக்குப்பம்.
2. கடலூர் பழைய நகர்.
3. சாவடி, கடலூர் பழைய நகர்.
4. சிங்காரத் தோப்பு.

மாத வருமானம் ரூ. 1,000-க்குக் குறைவாகவுள்ள அட்டைதாரர்களுடைய தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்களுக்கு விநியோகம் செய்வதற்காக தென் ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சியாளர் 1983-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்திற்கு 3,000 மெட்ரிக் டன் அரிசியை ஒதுக்கினார். அதில் கடலூர் தாலுகாவிற்கு மறு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட 166 மெட்ரிக் டன் அரிசியைப் பெற்று கூட்டுறவு மற்றும் கழகக் கடைகள் அட்டைதாரர்களுக்கு விநியோகம் செய்தன.

கங்கணாங்குப்பம் கிராமத்தை பொறுத்தவரையில் சின்னகங்கணாங்குப்பம் கிராமத்தில் 45 அட்டைதாரர்களைக் கொண்ட ஒரு கடையும் பெரியகங்கணாங்குப்பத்தில் 205 அட்டைதாரர்களைக் கொண்ட மற்றொரு கடையும் இயங்கி வருகின்றன. இக்கிராமங்களுக்கு வட்ட விநியோக அலுவலரால் ஒதுக்கப்பட்ட அரிசி அட்டைதாரர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 35 சில்லரை விற்பனை கழகக் கடைகளும் 1,830 கழக கிராம நியாய விலைக் கடைகளும் மற்றும் கூட்டுறவுக் கடைகளும் இயங்கி வருகின்றன. தற்பொழுது இம்மாவட்டத்தில் கீழ்க்கண்டுள்ளபடி தேவையான அளவிற்கு அரிசி இருப்பில் உள்ளது.

நெல்—4,692 மெட்ரிக் டன்.

அரிசி—10,432 மெட்ரிக் டன்.

143176
சென்னை-600 008.

LIST OF AGEN.. FOR THE SALE OF TAMIL NADU GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

..cunt Test Institute, Egmore, Madras-8.
The City Book Company, Madras-4.
Higginbothams (Private) Limited Madras-2.
. Varadachary and Company, Madras-1.
. Subbiah Chetty and Company, Madras-5.
The Universal Book House, Moore Market, Madras-3.
. Sitharaman and Company, Madras-14.
Mohan Pathippagam and Book Depot, Madras-5.
. Venkatesan Chetty and Company, No. 8-C, Pycrofts Road Madras-5.
The South India Saiva Siddhantha Works Publishing Socie (Tirunelveli), Limited, Madras-1.
The Sangam Publishers, No. 11, Sunkurama Chetty Street, Madras
New Century Book House (Private) Limited, Madras-2.
Kalaivani Book Centre, No. 1, Ponniamman Koil Street, Egmore Madras-8.

IN MOFASSIL OF TAMIL NADU.

. Venkatasubban & Company, Vellore (North Arcot) District.
Bharathamatha Book Depot, Thanjavur (Thanjavur District).
. V. Nathan & Company, Kumbakonam (Thanjavur District).
Appar Book Stall, Thanjavur.
. N. Swaminathan and Company Bazaar Street, Pudukkottai
Palaniappa Bros., Tiruchirappalli-2.
S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli Junction.
B. Aruldoss, Villupuram (South Arcot District).
Vasantham Stores, Booksellers, 9/31, Cross Cut Road, Coimbatore-12
Mercury Book Company, 20, Karuppa Gounder Street, Coimbatore-1.
S. M. Jagannathan Book House, 35, Nandhi Koil Street, Tiruchi-1.
Ganesh Stores, South Car Street, Sivakasi.
Mari Martin, Booksellers, Kottagiri (The Nilgiris).
A. K. Chandriah Chettiar & Sons, Salem-1.
Parameswari Book Shop No 46-D, Old Market Street, Salem.
Meenakshi Pathippagam, Pudukkottai
K. V. Narayana Iyer & Sons, Dindigul, Madurai District.
Jayakumari Stores, Nagercoil (Kanyakumari District).
Baby Stores Booksellers, Villupuram (South Arcot District).
..namani Stores, No. 3/1, Old Post Office Road, Coimbatore-18
..maran Book Depot, Booksellers, Erode-1.
..la Book Company, No. A. Annaji Rao Street, Erode-1.
..dhamani Stores, 6-A Raja Street, Coimbatore-1.
A..thia Book Centre, Salem-1.
.. Vidya, 63, Tennure High Road, Tiruchirappalli-2.
..ri Ramavilas Book Shop, 90, Amman Sannathi, Madurai-

IN OTHER STATES.

Jain Book Agency, New Delhi-1.
International Book House, Trivandrum.
The Book Syndicate, Hyderabad-1.
..abour Law Publications, Hy..
..uthaghaleyam Pendicherry.
..abu Book Service, Gurgaon, ..
.. P. Bagchi & Company, 286, ..

..TED AND PUBLISHED BY T.. ..ING, TAMIL NADU ON .. OF THE L..

(1)	(2)	(1)	(2)

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பக நூலகம்,
எழும்பூர், சென்னை-600 008.

தவணைத்தாள்.

சே எண் : 143175 ப. எண் :

வழங்கிய நாள். (1)	திரும்பிய நாள். (2)	வழங்கிய நாள். (1)	திரும்பிய நாள். (2)

S.F. 259A-6—1,00,000—30-1-84.

...Pondicherry.
Book Service, Gurgaon, H...
Bagchi & Company, 286, ...

...ND PUBLISHED BY T...
TAMIL NADU ON ...
... THE L...